

Skládání vize společně

Autor: Jiří Kalina

Předchozí díly:

I. 40 dnů do 17.2.2017 - http://jkali.cz/data/40_dnu_do_17_2_2017.pdf
II. Další poznatky a události po 7.3.2017 - http://jkali.cz/data/po_7_3_2017.pdf
III. Úvahy - http://jkali.cz/data/uvahy.pdf
IV. JKali framework (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/jkali.pdf
V. Projekt Eden (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/eden.pdf
VI. Veřejná komunikace nad problémy společnosti jako esej - http://jkali.cz/data/verejna_komunikace_jako_esej.pdf
VII. Podnikání (od 31.1.2018 do 17.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani.pdf
VIII. Podnikání (od 18.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani_2018_03_18.pdf
IX. Projekt Eden - http://jkali.cz/data/eden2.pdf
X. Projekt Eden II – http://jkali.cz/data/eden2_ii.pdf
XI. Příběhy rozcuchaného revolucionáře - http://jkali.cz/data/pribehy.pdf

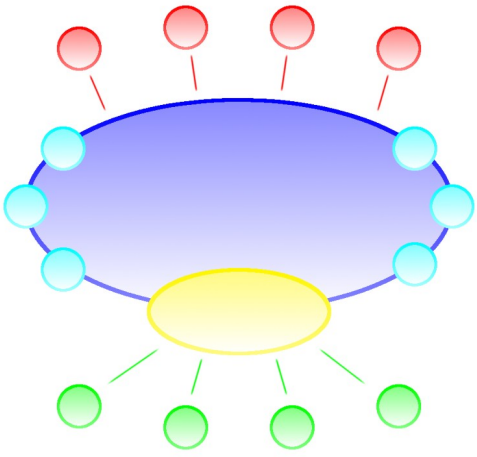
XII. Společenství společně - http://jkali.cz/data/spolecenstvi.pdf

Dodatky:
Umění (odkazy na hudbu) - http://jkali.cz/data/umeni.pdf
Zajímavosti ze světa - http://jkali.cz/data/udalosti_ze_sveta.pdf
Videa - http://www.jkali.cz/data/video
Záchrana planety Země a nový ekonomický systém Eden - http://jkali.cz/data/eden3.pdf
Problematiky - http://jkali.cz/data/problematiky.pdf

Je 12.10.2021 0:56. Začínám psaním prvního článku 13. kapitoly mého dokumentu. Mohl bych říct příběhu, ale těch příběhů je více a nejsou jen mé. V minulém díle jsem se pokoušel hledat, nebo skládat společenství. Společenství tu jsou, ale k tomu, aby se lidé mohli rozhýbat, někdy je potřeba něco si představit. Nad něčím konkrétním přemýšlet. Představovat si, jak by se to dalo zrealizovat. Taková představa, či vize může odbourat bloky nejasností a začít aktivně něco tvořit, nebo spolupracovat. Existuje studie, že pokud si nezkušený hráč basketballu představuje, jak vhazuje míč do koše a pak to zkusí ve skutečnosti, tak úspěch je mnohem větší než u lidí se srovnatelnými zkušenostmi, co si to nepředstavovali.

Představu můžete navodit u lidí už jenom tím, že se jich třeba na něco zeptáte. Třeba „Jakou volbu z těchto tří by jste si vybrali?“. Dotázaný člověk si začne představovat, jak by to asi tak mohlo vypadat. Pokud bude nějaká představa pro něj v něčem zajímavá, možná začne být iniciativní a nějak se začne podílet na realizaci. Další z otázek může být třeba „Jak jste daleko s úkoly?“. To navozuje myšlení „Zvládáme to? Nemáme nějaký problém? Oni se zajímají, neměli bychom sdílet obtíže?“. Pokud jste dotázáni a nejste ochotni odpovídat, může tím vznikat určité provinění. Nejde zde jen o představování si něčeho, co se pak dá uskutečnit. Pokud například někdo vám platí za vaše aktivity, tak mu vzniká nárok na to být informován o stavu a zda se daří kvalitně odvádět práci. Tento nároku využije tak, že se vás zeptá. Někteří zdatní řečníci umí odpovědět tak, že vám řeknou to, na co jste se vůbec neptali a dostanou vás do stavu, že se neumíte už znova ptát. To je ale chyba nechat se zlomit a ustupovat. Pokud si stojíte za svým a trváte na odpovědi, na kterou máte nárok a dotyčný ne a ne odpovědět, tak je to k vzteku. I s takovou emotivní energií se dá ale pracovat. Dotyčný člověk se dopouští určitého provinění, které se dá namířit proti němu. To se pak projeví tím, že začne mít problémy. Jak říkal Ježíš: „Prošte a bude vám dáno. Klepejte a bude vám otevřeno.“.

Zde jsem namaloval pro představu schéma, které představuje přechod na nový systém vládnutí. Dalo by se to nazvat otevřená politika. Nebo možná spíše opravdová vláda lidu. Zde je vysvětlení:

1) Modrá oblast – nazval bych jí vedení. Vypadá to jako nějaký kulatý stůl. Vedení řeší problémy kolektivně a snaží se najít nějakou vizi, která není nijak nikde schovaná, ale veřejně dostupná pro představu běžným lidem.

2) Světle modré buňky – nazval bych je jako nositelé vědění. Jsou to organizace a nebo jednotlivci, co mají nějaké své dílčí vize, kontakty, prostředky a podobně. Mohou to být například cechy, politické strany, které neuspěli, vynálezci, organizace typu Spolu silnější, Kulatý stůl ČR a podobné. Když mluvím o vynálezcích, tak třeba zajímavý pořad, co dávali, tak byl Den D, kde se našlo hodně šikovných lidí, co ale do tohoto kapitalistického systému moc nezapadli. Tací lidé se myslím budou hodit.

3) Zelené buňky – jsou to seskupení běžných lidí, od kterých vedení přijímá různé podněty. Od nich se může dozvědět, co je trápí, co by si přáli a podobně. V předchozím díle dokumentu jsem psal na straně 58 o nápadu člověka, co mu říkám Lékař, jak by se lidé mohli domlouvat hromadně na výběru řešení, či nápadech už například v místě, kde žijí. Jedná se o lidi, co nemají tendenci zapojovat se do vedení, ale jsou i tak k tomu dotázání, ať si třeba jen vyberou, nebo promluví ve svém místě, kde žijí. Zelené čárky poukazují na

aktivitu oslovování těchto lidí, aby se podnítila jejich iniciativa dát nějakou reakci.

4) Žlutá oblast – by měla být nějaká sběrnice problémů a jejich zviditelnění a maximální zpřehlednění pro všechny. Stejně tak zviditelnění i možných řešení dostupné všem.

5) Červené buňky – tyto buňky jsem nakreslil schválně mimo vedení. Představují politické strany, co mají mandát v parlamentu. Netvrdím, že to tak bude, ale tito lidé jsou vystaveni tendenci nekomunikovat s tím zbytkem. Dá se tam očekávat víra v soběstačnost. Někdy možná sklony k neplnění slibů v těch horších případech. Červené čárky znázorňují doptávání na stav práce. Podle reakcí případně zaznamenávat problémy a snažit se hledat řešení.

Ten obrázek muže vybudit otázku „Kam bych se asi zařadil(a)?“. Taková otázka může vzbudit další: „Koho budu kontaktovat?“ a podobně. Podobné otázky mohou lidi někdy i rozhýbat.

Je 16.10.2021 11:07. Po tantrické masáži se ve mně asi nastartovala nějaká detoxikace. Poslední týden jsem měl nějak rozhozené spaní. Možná to bylo tím pondělkem. V úterý ráno cca kolem jedné jsem psal poslední článek a dělal s grafikou a méně jsem se vyspal. Sice jsem v práci fungoval normálně, ale potom večer už jsem byl nesoustředěný. Takto se to vleče týden. Večer mám problémy s únavou. Zkoušel jsem něco dalšího vymyslet do psaní podle plánu, který jsem měl, ale jako kdybych v hlavě měl nějaký blok, co neumožní přijímat energii a tvořit další myšlenky pro psaní. Jako kdyby tvůrčí energie putovala někam pryč. Domníváme se s paní Alenou Ben Ali, že se jedná o detoxikaci. Povídá, že by se ve mně mělo něco nového otevřít a záleží na mě, jak s tím budu pracovat. Možná se něco otevřelo, ale ještě s tím neumím. Přijde mi, že v průběhu týdne to mírně odeznívá. Masáž jako taková mě ale uvolnila. Cítím se příjemně uvolněn, možná až moc. V týdnu místo chuti něco tvořit přicházela silná nechuť nad něčím přemýšlet a naopak byla docela chuť, neobvykle větší, pustit si raději nějaký seriál. Oproti sobotám před tantrickou masáží to teď nevidím na nějaké kreativnější psaní. Může to mít i jiné faktory. Například, že psaní teď bude složitější a vyžaduje více energie na soustředění. Další možný faktor, že máme teď v práci silnější kafe. Úplně se nedá jednoznačně určit, co způsobilo poškození mé koncentrace na psaní a přemýšlení nad problémy.

Je 17.10.2021 9:46. Včera jsem přemýšlel nad tou únavou. Vzpomněl jsem si, že něco podobného jsem tento rok už měl. Bylo to při nemoci, kterou jsem dostal krátce na to, co jsem prošel rituálem potní chýše 23.5.2021. Psal jsem o tom v minulém díle na straně 27 dne 13.6.2021. Domníval jsem se, že jsem měl tu často zmiňovanou nemoc, která podivně končí na písmena ID (snad jako identifikace?). Jenomže já teď nemám žádný kašel a ani rýmu. Vrtalo mi to hlavou, jak to že jsem pořád tak unavený. Detoxikace snad nemůže trvat tak dlouho. Začal jsem si to dávat do spojitosti. Šaman, který tehdy vedl rituál potní chýše mi řekl takovou zvláštní diagnózu. On mi říkal, že můj problém vnímá v tom, že „moc přemýšlím“. Něco takového přeci nedává zcela smysl. Jak může existovat taková diagnóza? Přemýšlení je známka toho, že funguji, že žiji podle mě. Já mám na potní chýši i na tantru v podstatě stejný pohled. Obojí je to příjemné a fajn, ale nemusel bych v tom mít ty rituální či obřadní prvky. Vždycky mám pocit, jako když se na mé jemno hmotné tělo něco nanese, co blokuje proudění energií. To samé platí i o meditaci, tedy budu mluvit o té, ve které si představuji, že se něco děje s mým tělem a ne o meditativním stavu, který se navozuje když děláte jen třeba nějakou jednoduchou stále dokola opakující se činnost. Zpravidla mě to vedlo snad skoro vždy k požádání v duchu Krista o pomoc, co s tím mám dělat a

omluva za to, že si nedávám dost pozor a že k tomu došlo. Ono někdy ale dávat pozor se stejně moc nedá, když se setkáváte se zkušeností poprvé. Potom krátce na to, co jsem v duchu požádal Krista, tak jako kdybych sám věděl, co musím udělat a udělal jsem to. Energeticky jsem to setřásl z hlavy. Bylo to na jemno hmotné úrovni. Popsal bych to tak, jako když by jste si představili, že máte na sobě zaschlé bahno a tak se oklepete, aby to popadalo. Jenomže to není akorát vidět nikde na těle. Většinou to mívám v oblasti hrudníku, ale tentokrát to bylo silně v hlavě. Nějaký blok, ale už je to pryč. Už zase můžu s chutí přemýšlet. Já se těm rituálním a obřadním praktikám budu muset už začít vyhýbat. Někomu to možná dělá dobře, ale mě ne.

$$\begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

Je 17.10.2021 12:38. Dnes ve 14:00 nám začíná další setkání Budějovické Svépomoci v čajovně a od 18:00 se zase začneme setkávat online skupinka od šamanky Namu. Mám další dodatek k dokumentu. Přidal jsem odkaz na začátek pod obsah. Je to dodatek „Problematiky“ zde:

http://jkali.cz/data/problematiky.pdf

Už je tam první problematika s názvem „M1 - Globální oteplování“. Dal jsem to tam jako první ukázku. Člověk by si řekl, proč jako první vybírám takovéto globalistické téma. Myslím, že pokud někdo vidí problém v nás jako v lidech obecně, je to i náš dílčí problém jako národa. Potom se na to mohou globalisté dívat z různých pohledů:

1) „Tak to jsou hodní, že řeší naše problémy, tak přesně tak nám to vyhovuje a ne jinak.“.

2) „Ale to nemůžete řešit …..... neznáte hlavní záměr..... nevíte o co tu jde ……..... nad tím se nesmí přemýšlet ……..... nekoukejte tam ……..... tam se nesmí koukat!“.

Problematika je zatím jedna. V budoucnu počítám, že bude docházet k tomu, že více problematik bude sdílet stejné problémy. Problematika obsahuje jednak návrhy, ale také jednotlivé problémy a případné nápady k řešení problémů. Problematiky jsou v samostatných souborech a očekává se, že budou chodit další nápady od lidí a budou se tyto soubory rozšiřovat. Pokud budu chtít zde poukázat například na problém 2 v problematice 1, tak řeknu, že jde o problém 1:2. Označení <číslo problematiky>:<číslo návrhu nebo číslo problému>.

Další téma národních problematik je Česká Národní Banka a její napojení na Londýn. Je to prý problém číslo 1 podle pana šéfredaktora VK v AENews. Tento problém by chtělo nějak upřesnit a rozepsat. Budu muset napsat do redakce AENews...

…

Je 19.10.2021 0:39. Mám první zpětnou vazbu na poslední články. Můj čtenář se v tom ztratil :(. Tak že to budu muset asi přehodnotit, kde co dělám špatně. Je to už asi moc programátorské a neintuitivní. Ještě psát do redakce AENews nebudu. Dnes je od 18:00 v Českých Budějovicích na Riegrova 51 přednáška Jiřího Sobkiewice na téma „Římské a přirozené právo“. Bylo mi doporučeno tam jít. Přátelské setkání lidí kolem evoluční proměny Česka a Slovenska. Tak jsem na to zvědavý. Momentálně trávím hodně volného času na všelijakých schůzkách a nezbývá mi moc prostoru něco volno časově tvořit a nebo nasávat potřebné informace. Možná to budu muset zhodnotit, do čeho raději investovat čas. Uvidím, třeba mě dnešní přednáška a diskuse posune někam dál.

Je 23.10.2021 9:41. Mám nějaké dobré zprávy a představu, jak posunout věci dále. Prozatím se to tedy netýká záležitostí vztahu České Národní Banky a Londýna, jakožto údajně vysoce prioritního národního problému, ale třeba k tomu časem také dojde. Musí se začít malými krůčky. Ve čtvrtek jsem v Protivíně na nádraží narazil na kolegu z Pošty, kde jsem dělal na překládce. Stále dělá na Poště a jel na noční. Pořád na té poště, ale i v Globusu mám vlastně něco nedořešeného a týká se to zlepšení pracovních podmínek. Zmiňuji se o tom už v době, kdy jsem odešel z Asseca v roce 2019. V devátém díle příběhu na straně 276 myslím dne 20.7.2019. Je tam obrázek pošťáka, ale je tím míněn obrazně asi Hermes. Zmiňuji se už tam o stoupajícím nátlaku na pracovníky pošty, ale to mi reportoval jiný bývalý kolega. Pak se mi to vrátilo a psal jsem o tom kousek pod tím na straně 283 dne 22.7.2021, kde je obrázek Shreka. To jsem zase potkal jinou kolegyni a řešili jsme podobné téma. Říkal jsem jí, že se tím budu zabývat. Potom níže na straně 288 jsem se zmiňoval, že mnou prošla nějaká energie směrem na Ministerstvo vnitra ČR týkající se těchto problémů. Ke konci devátého dílu jsem na straně 296 byl nějaký bezradný, ale překlopilo se to na začátku v dalším díle na nadnárodnější oblast. Problém s nedostatkem peněz je částečně způsobený tím, že někteří manažeři rozhazují, ale ve větší míře to je hodně o bankovnictví a celkově kapitalismu. Pak mi náhle volali z nějaké organizace Imperial Finance Group. Nějaký, ne úplně dobře, česky mluvící cizinec se mě snažil dostat do světa obchodování. Mám silné přesvědčení, že nemám obchodovat. No a něco hodně podobného se mi stalo teď ve čtvrtek v ten den, co jsem potkal kolegu z Pošty. Do práce mi volal nějaký člověk co zněl jako cizinec mluvící česky a říkal mi, že mám zřízený nějaký blockchainový účet a mám tam dokonce už i nějaké peníze, ale pokud si je nevyberu a nebo s nimi nebudu obchodovat, tak mi propadnou. Jak můžu mít zřízený blockchainový účet, když jsem ho nikdy nezřizoval a jak tam můžu mít peníze, když jsem tam nic neposílal? Povídám mu, že jde o nějaký omyl a o ničem takovém nevím. On se mě zeptal na jméno a říkal, že je to opravdu moje a případně si mám zavolat a optat se. V emailech jsem nic takového nedohledal, žádnou upomínku, ani v přehledu různých registrací jsem nic nenašel. Působilo to opravdu pochybně, ale byla to zvláštní shoda okolností a připomenutí určitého životního období.

Další informace z této oblasti byla ve dvanáctém díle příběhu na straně 28. Uniklá informace o tom, že elity mají prý rozdělit světové jmění lidem. Konkrétně hlavně bílé rase. Anglická královna s tím údajně souhlasí. To už jsem psal celkem nedávno 27.6.2021.

Setkání s kolegou z Pošty ve čtvrtek v Protivíně mi zase dalo další informace. Prý to tam jde podle jeho slov „od desíti k pěti“. Brigádníky si najímají od agentur a že prý je s nimi velká nespokojenost. Povídal mi o dalších lidech, co znám a kteří odtud chtějí také odejít. Očekává, že to snad už Pošta dlouho ani nevydrží. Přitom, když se na to podívám z jiného hlediska, mohou přijít k tomu i další problémy mimo Poštu. Kdybych hledal nějakou prioritu, co je potřeba zařídit, přijde mi celkem důležité udržet v rozumném chodu takovéto pracovní místa. Přijde mi, že minimálně teď bych tomu alespoň já měl věnovat pozornost.

Je 23.10.2021 18:46. S píseckým kolegou z Pošty jsem se viděl asi cca po dlouhém roce a půl a od pondělka dělám zase z domova. V úterý bylo setkání s Jiřím Sobkieviczem v ČB. Povídalo se o římském a přirozeném právu. Bylo to velmi zajímavé a jsem rád, že jsem se zase setkal s novými lidmi, kteří věci vidí jako já. Bylo poukázáno na to, že státní systémy se vší tou stávající ekonomikou staví občany do pozice otroků. Bohužel situace stále přitvrzuje, jak jsem psal výše. Také bylo popsáno přirozené právo člověka. Člověk v přirozeném právu není myšlen přímo

jako občan. Tedy člověk je samozřejmě i občanem, ale z pohledu přirozeného práva, pokud v sobě člověk najde určitou důvěru, že má nárok nebýt otrokem a najde sílu v sobě se tak chovat, věřit v to, tak je postaven hierarchicky nad tuto státní strukturu. Jde tedy o jakousi duchovní obrodu. Různé duchovní skupiny na to mohou nahlížet odlišně, jak toho dosáhnout, ale to je trochu mimo rámec toho o čem se mluvilo. Další věc, která byla zmíněna se týká bankéřů a odebráním jich jejich prostředků. Zmiňoval jsem to v minulém článku v souvislostí s Anglickou královnou, ale nevěděl jsem, že věci už jsou tak daleko. Toto světové jmění se dostává pod tak zvanou kvantovou ekonomiku, která má být vyspělá v prevenci proti různým podvodům. Už existuje i organizace, která má tyto prostředky rozdělovat lidem. Jde hlavně o to stanovit si pravidla, podle kterých s přidělenými prostředky bude zacházeno a ty dodržovat. Buď budou schváleny a nebo ne. Znám název té organizace, ale při výkladu jsem vnímal určitou opatrnost za strany přednášejícího. Nechtěl prozrazovat s kým například spolupracuje, protože mají i své špatné zkušenosti s egoistickými lidmi co jim škodily. Skupina se oddělila od slovenského družstva ROD, kde narazili. Na přednášce se představila i organizace Srdce Dharmy a nabízí lidem pomoc s komunikací a jednání mezi sebou. Komunikace mezi lidmi prý v této zemi je celkem problematická. Tedy pokud se chcete spojit s Jiřím Sobkieviczem a mít více informací, tak zde je web skupiny Srdce Dharmy, se kterými spolupracuje, ale není to ta celá skupina, o které jsem se zmiňoval:

https://www.srdce-dharmy.cz/

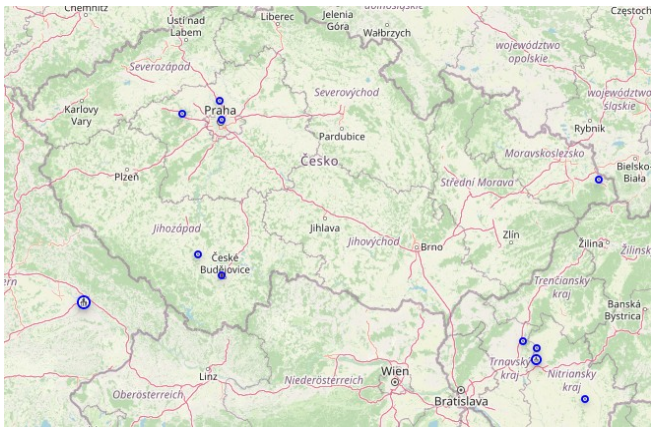
Finanční prostředky na bohulibé činnosti by mělo být možné tedy sehnat. Jak moc to bude obtížné, to přesně nevím. Kontaktoval jsem emailem Jiřího Sobkiewicze se zájmem spolupracovat s nimi, ale zatím nereagoval. Mají vizi udělat Česko a Slovensko soběstačné a vedené odpovědným přístupem. S jejich vizí souhlasím. Nicméně jestli se mi podaří získat nějaké prostředky na podporu pracovních sil na Poště, kde lidé jsou nucení dělat třeba i tři noční směny za sebou v těchto dobách. Svým způsobem je to také obchodní činnost. Budu shánět dodatečně finanční prostředky na pokrytí nákladů za práci. Prvně ale budu potřebovat spočítat, kolik by to na určité období mohlo být, aby se stanovili podmínky k výběru. K tomu ale budu potřebovat spolupráci s Poštou. Pošta se se mnou jako s jednotlivcem ale možná odmítne o tom bavit a tím přecházím k potřebě zavedení kopného práva. To bude v dalším článku.

Je 24.10.2021 15:23. Posledně jsem skončil u toho, že je potřeba ve společnosti zavést kopné právo. Na straně 3 jsem ukazoval obrázek uspořádání společnosti, který by se dal použít jako určitý způsob vlády lidu napojený na stávající vládu. Další možný způsob je kopné právo. Výhoda kopného práva je, že vládní struktura je uspořádaná podle místa, kde žijete. Tam, kde žijete si vyberete skupinově někoho důvěryhodného, který interpretuje požadavky skupiny do vyšších úrovních. Dokud skupina tohoto zástupce neodvolá a je s ním spokojená, tak dělá stále svou funkci. Tím, že je to člověk z vašeho okolí, můžete si o něm udělat tak lepší obrázek a to má velké výhody. Tím se zajišťuje i jakási možnost samosprávy jednotlivých oblastí.

Užitečný YouTube kanál s dobře vysvětlenými přednáškami o kopném právu a jeho praktickém využití v dnešní době je zde:

https://www.youtube.com/channel/UCLo6zksJArSvrz7Q_Pb_1Vg

Je 26.10.2021 0:07. Zahájil jsem registraci do sociální sítě kopnik.org. Po vyplnění pár základních údajů mám přístupnou mapku, kde jsou vidět další členové. Podle mapky jsem v Budějovicích zatím první. Jsou tam ale i lidé i ze zahraničí. Když kliknu na mapce na nějakého člena kromě mě, nezobrazí se mi o něm zatím žádné informace. Jsem teď v procesu ověřování. Byl jsem přesměrován na sociální síť VKontakte, kde komunikuji se správcem z mého okolí a tne mě případně přesměruje na někoho v neuzavřeném okruhu lidí. Tak nějak jsem to pochopil. Skupiny jsou asi limitované určitým počtem. Tak uvidím.

Je 26.10.2021 0:21. V sobotu 23.10.2021 na večer mi napsal jeden bývalý kolega dispečer z pošty zprávu. No ona to vlastně ani nebyla tak úplně zpráva jak že vzkaz. Byl ot jen odkaz na nějakou poštovní soutěž. Poslední zpráva v chatu byla ode mě směrem k němu a to dne 18.12.2018 a na to nemám doteď žádnou reakci. Až teprve v sobotu poslal odkaz na soutěž. Jeho druhá funkce je, a nebo byla vedoucí v odborové skupině pro poštu. Když jsem zvažoval, koho z pošty kontaktuji, napadl mě vedoucí překládky, ale toto je opravdu vtipná shoda okolností. Skoro to vypadá, jako když čte můj dokument, ale nemyslím si, že to momentálně pročítá. Tedy poslal odkaz na Facebookovou soutěž pro Poštu, tak jsem si zkusil zasoutěžit. Zasoutěžil jsem si, klikl na pár balíčků a při posledním třetím balíčku jsem údajně vyhrál 20 000 Kč. Na další stránce jsem byl informován, že mám dát vědět 20ti lidem nebo 5ti skupinám a že se jedná o nějaké kupony. Nějak jsem si řekl, že tu cenu nechám raději ostatním a šel jsem dispečerovi a vedoucímu odboru napsat. Nějak tu soutěž překlopit do komunikace směřující ke snaze pomoci pracovníkům na překládce:

Tedy první zpráva. Sice spontánní, ale nevím nevím, jaký udělala dojem:

„Zdravím, díky za odkaz. Ani se mi nechce věřit, že se mi podařilo tak snadno vyhrát nějaké peníze.“

Ikonka profilu dispečera mi zobrazila, že tuto zprávu ještě četl.

Napsal jsem tedy druhou zprávu:

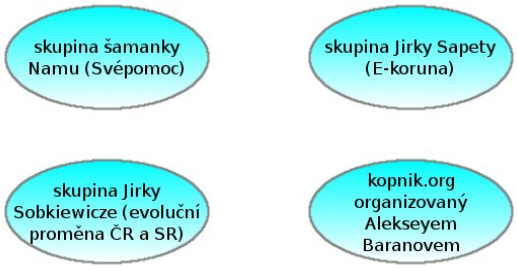
„Působí to, že je na tom pošta docela dobře a nebo je v tom nějaký háček? Potkal jsem v Protivíně <jméno koledy> a povídal, že se moc nedaří shánět lidi.“

Tuto zprávu doposud nepřečetl podle indikátoru.

Poslal jsem mu ještě jednu zprávu a ani tu nečetl:

„Napadlo mě, kdyby to bylo jen nedostatkem peněz, jestli by se nedala sehnat nějaká finanční podpora a sehnat více lidí na pomoc.“

Tak si říkám, kde je problém? Možná to FB zablokoval. Jiný kontakt na dispečera ale nemám. Tato transparentní komunikace ale ukazuje, kde je to zašprajcované. Náhled na problém, proč věci fungují špatně.

Je 29.10.2021 11:10. V poslední době jsem věnoval nějaký volný čas komunikaci a načerpávání informací. V nedávné době proběhlo setkání se čtyřmi skupinami. Jsou rozkreslené na obrázku vlevo. Schválně jsem použil barvu buněk, jako na straně 3 pro označení nositele vědění a všelijaké aktivní lidi. Jednání s Poštou z mé strany prozatím nijak nepokračuje. Zatím jsem nepsal vedoucímu překládky a úplně mi nepřijde, že by to byla ta správná cesta. Vedoucí odboru mi zatím nereagoval. Je to taková ukázka z praxe, v čem může být dobrá spolupráce v komunikaci. Když jsem psal předchozí stránku, nebylo to myšleno úplně tak směrem k lidem na Poště „Buďte pasivní v tomto, teď jednám já..... já to vše vykomunikuji.“. Spíše jsem to myslel jako takový motiv k proaktivitě ze strany ostatních, co třeba toho dispečera znají. Je to ukázka z praxe, jak se dají věci urychlit. Zatím se mi nepodařilo kontaktovat ani kolegu, se kterým jsem se potkal v Protivíně. Sice mi přichází nabídky na školení v komunikaci třeba od Radka Karbana, ale to jde proti této myšlence motivovat lidi ke spolupráci. Něco jiného by bylo, kdyby se skupina, které mé psaní připadá přínosné rozhodla, že si přejí, abych zvládal komunikaci efektivněji a z pozice jakéhosi „zaměstnavatele“ mě požádají, abych si udělal to či tamto školení a dokonce mi ho finančně podpoří či uhradí celé, stejně jako by to udělal zaměstnavatel. Příliš horlivá aktivita nemusí dělat dobře, pokud o ní není projeven zájem.

Teď k jednotlivým skupinám a přehled, co se v nich děje a co si lidé žádají:

Skupina šamanky Namu (Svépomoc): Lidé ve skupinách obecně mají poslední dobou tendenci vytvořit si nějakou komunitu. Místo, kde se budou scházet a třeba i nějak soběstačně žít. Svépomoc má své skupinky v různých regionech, ale na Moravě jsou v tomto směru zdá se aktivnější. Vzniká tam družstvo, které má jako ideál odpojit se od potřeby používat peníze. Vstupní poplatek do družstva je 2000 Kč a tím má člen nárok spoluužívat pozemek družstva. Je to i takový filtr, který má odradit lidi, kteří nechtějí obětovat své prostředky a uvažují parazitickým způsobem. Družstvo má za cíl, že lidé jsou v něm aktivní, pomáhají ostatním v družstvu a tím se odloučí od zotročujícího systému. Myslím si, že je to dobrý nápad a zaslouží si propagaci. Myslím si, že si najde své příznivce. Nesouhlasím úplně s tím, že člověk, který nechce nic obětovat, tak že nutně musí uvažovat tak, že chce na někom parazitovat. V tom vidím stále výhodu peněz i když byly nakonec paraziticky zneužity. Dát 2000 Kč za to že můžete někde spoluužívat nějaký pozemek mi nepřijde nijak velká částka. Hlavně to chce asi stanovit nějaká pravidla, ať nevznikají zbytečně konflikty. Já osobně jsem zákazníkem Budějovické čajovny a je mi jasné, že to má své náklady a buduje to také určitou komunitu lidí. Proto mi dává smysl, když tam chodívám, tak vždy zaplatit o něco víc, než je vyžadováno, ale vyžaduji individuální přístup a ne kolektivní objednávky, které mi přijdou chaotické. Je to podobný princip podpory, ale bez peněz se neobejde.

Pokud máte zájem se online setkat s touto skupinou, je to možné pravidelně v neděli od 20:00 na tomto Jitsi odkaze. Není třeba nic instalovat: https://meet.jit.si/nedelesetkani20hod

Skupina Jirky Sapety (E-koruna): V úterý nalákal Mirek Seko skupinu Jirky Sapety z E-koruny na prezentaci svého projektu nová Ze-Mě. Je to vize družstva, které svým uspořádáním bude připomínat, jak říká Mirek, drátěnou košili, kde jednotlivé kroužky jsou skupiny lidí. Nejedná se tedy o žádné hierarchické uspořádání, ale o plošné. Mě osobně se to lidí. Má to něco do sebe a má to bezpečnostní prvky. Jakási sociální síť. Jeden člověk ze skupiny Jirky Sapety reagoval, že má úplně stejnou představu družstva, jen se to nejmenuje nová Ze-Mě. Zrovna jsem si nedávno říkal, kdy se začnou připojovat křesťané? A už k tomu začíná docházet. V této skupině hned několik lidí zmínilo úctu ke Kristu. Křesťané z různých církví by si v této skupině

nemuseli připadat tak názorově oddálení. Poslouchal jsem různé názory členů ve této skupině a nejsme schopen žádných výhrad. Uznávají potřebu peněz v současné společnosti a konec konců je to skupina kolem E-koruny, ale zároveň si uvědomují, že v ideální společnosti není potřeba využívat peníze. Sám jsem se včera do E-koruny zaregistroval. Byl jsem i zvědavý, jak ten jejich systém vlastně vypadá.

Tématem bylo to, jak vytvořit nové družstevní společenství. Je to vize více lidí a prolíná se to i s kopným právem. Bylo tam několik připomínek a založil jsem na to problematiku M2. Zde je přehled problematik, kde je to dostupné a doplnil jsem tam i nějaké vysvětlivky v úvodu:

http://jkali.cz/data/problematiky.pdf

Pokud máte zájem se setkat se skupinou Jirky Sapety, tvrdili, že budou teď chodívat na úterní Jitsi kanál klubu Žijeme s Radostí od 19:30 zde:

https://meet.jit.si/ZsR_utery_19.30-21.00hod

E-koruna má i vlastní Jitsi kanál, kde se pravidelně schází, nevím přesně jaké dny, ale můžete to od 20:00 zkusit zde:

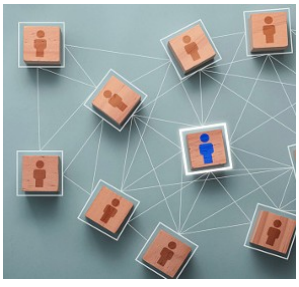
https://meet.jit.si/St%C5%AFlE-koruna

Je 30.10.2021 8:46. Doplnil jsem soubor s problematikou M2. Skupina kolem E-koruny je určitě aktivní a mají i know-how. Minimálně jeden člověk ve skupině je z komunity lidí šířící védy a oni vedou opravdu soběstačný životní styl. Dovedou efektivně pěstovat plodiny, provozují restaurace na mezinárodní úrovni a ekonomicky jsou propojení s vnějším světem.

Jirka Sapeta pracuje v logistice a obchodu a staví E-korunu i na praktických zkušenostech. Mají cíl distribuovat vyrobené potraviny a získat do E-koruny tak běžné peníze.

Skupina Jirky Sobkiewicze (evoluční proměna ČR a SR): Skupina lidí kolem Jirky Sobkiewicze má pro mě zatím anonymní podobu. Není to veřejná skupina a sám Jirka sebe označuje vlastně jen za mluvčího. Spolupracuje se skupinou https://www.srdce-dharmy.cz/ a přes tu se dá případně kontaktovat. Také mají Telegram s názvem kanál Změna. I oni vnímají jako prioritní zavést v ČR a SR soběstačnost a odpovědný přístup ve společnosti a politice. Lidé v této skryté skupině mají i znalosti, jak získat finanční prostředky ze zdrojů, které byly bankám zabaveny. Prostředky na smysluplné účely. Zval jsem lidi, co znám z tohoto okruhu na online Jitsi setkání uvedená výše. Třeba tam přijdou.

Je 31.10.2021 11:36. Aktualizoval jsem problém 2:3. Dnes jsem mluvil s člověkem, který má vizi, kterou už se snaží i realizovat. Jeho vize řeší právě tento problém.

kopnik.org organizovaný Alekseyem Baranovem: Byl jsem osloven členem kopnik.org a vyzván k online hovoru s ním na síti VKontakte, aby ověřil, že jsem důvěryhodný. Došlo k rozhovoru a byl jsem schválen jako člen, ale protože nemám děti, tak nemohu být kopným mužem a účastnit se přímo kop. Vidím teď jména ostatních členů na mapce a mohu je snadno kontaktovat v síti VKontakte, se kterou je kopnik.org propojen. Člen, který mě schválil mi dal tip na dokument se zajímavým praktickýám pohledem na kopné právo v dnešní době. Je to zde:

https://bezstran.mozello.cz/uvahy/

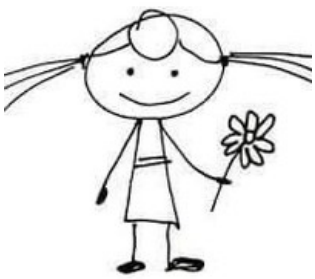
Na začátku jsou zajímavé příklady z praxe. Narážení na dnešní systém a sobecké lidi s dobrou výřečností, co si umí prosadit své. Proto poukazuji na řešení problémů systematicky přes matice, kde je vše průhlednější. Už z představy ostatních o družstvech a mé představy jde vidět, že asi nebudeme brát kopné právo jako dogma se všemi jeho pravidly. Například muž bez ženy a dětí nebude vystaven potenciální manipulaci ze strany své rodiny, aby využil své postavení v její prospěch na úkor ostatních. Je to zase druhý pohled na věc, který kopné právo asi vylučuje. Další pohled, že kopné právo tak vlastně nebere vyspělost duše jedince, ale hledí na zkušenosti svázané s konkrétním tělem. To jsou dva příklady, proč mi úplně nedává smysl podmínka mít rodinu.

Krátce na to, co jsem byl schválen za člena kopnik.org, tak jsem byl urgentně požádán o pomoc od jedné slovenské ženy. O pomoc řešení s bídou. Bída, to je další důležité téma, které je potřeba řešit. Dám to do problematiky M3.

Je 31.10.2021 21:56. Ještě něž se dostanu k otázce řešení bídy. Mám tu takový nedávný příklad z praxe. Šéf jednoho klubu chce vylepšit podnik. Chce tam koupit lepší ozvučení, aby hudba byla výraznější. Přirozený způsob tedy jak získat finance by byl přizpůsobit ceny v klubu tak, aby členové klubu společnými silami uhradili aparaturu. Energie členů klubu, kterou vydávají okolnímu světu se jim finančně vrací a část těchto získaných financí členové složí na vytvoření poptávky po zvukové aparatuře v okolním světě. Je to férová rovnice, protože za služby, které členové klubu dávají okolnímu světu od něj chtějí službu k zhotovení aparatury. To aparaturu nikdo z klubu nebude vyrábět.

Teď ale nastane situace, kdy přijde jakýsi kouzelník do klubu. Kouzelník umí lusknutím prstu vyčarovat potřebné peníze, ale neumí lusknutím prstu vyčarovat přímo tu aparaturu. Šéf klubu zvažuje, jestli kouzelníka nepožádá o vyčarování peněz na aparaturu. Bylo by to rychle dostupné. Řekněme, jako že se tak stane. Kouzelník vyčaruje peníze a nakoupí se aparatura. V okolním světě vznikla poptávka po aparatuře a okolní svět vynaložil úsilí lidí k tomu, aby jí vyrobil. Jenomže ze strany klubu od jeho členů nebyla za tuto výhodu mít dobrý poslech hudby dodána okolnímu světu žádná protislužba. Bylo to jakési nárazové zotročení okolního světa klubem. Vyčarované peníze by se dali považovat za prokleté. V tom se o kouzelníkovi dozví jiní lidé a chtějí také naplnit své touhy a mít rychle tu svojí „aparaturu“. To po čem touží i když to není zrovna úplně nutné. Kouzelník musí dát i těm ostatním, protože neexistuje, aby někomu stranil. To by ho lidé zašlapali. Tím ale vznikne ve světe velká poptávka po aparaturách a spousta sil lidí se bude směřovat do něčeho, co zrovna není vůbec důležité. Asi by takový kouzelník byl sám prokletý, kdyby něco takového dělal.

Je 2.10.2021 0:55. Napsal jsem dalšímu člověku z Pošty. Nejedná se stále o vedoucího překládky, ale napsal jsem člověku, který chodí na překládku pomáhat, když je třeba. Bývalý kolega, který se vyskytl v mém příběhu pod přezdívkou cenař například v 9. díle na straně 276. Indikátor mi ukázal, že zprávu o mé aktivitě četl, ale zatím nereagoval.

Pokračuji v řešení problematiky bídy. Bude to problematika M3, ale pdf soubor ještě nemám. Napsala mi na sociální síti VKontakte slovenka Zdenka Belánová s profilovým obrázkem, co je vidět nalevo. Žádala mě o sdílení dvou příspěvků, kde žádá o pomoc ostatní, protože má těžký stupeň parkinsovi choroby. Pokoušela se získat nějaké prostředky zde na tomto webu ludialudom.sk:

https://www.ludialudom.sk/vyzvy/7471

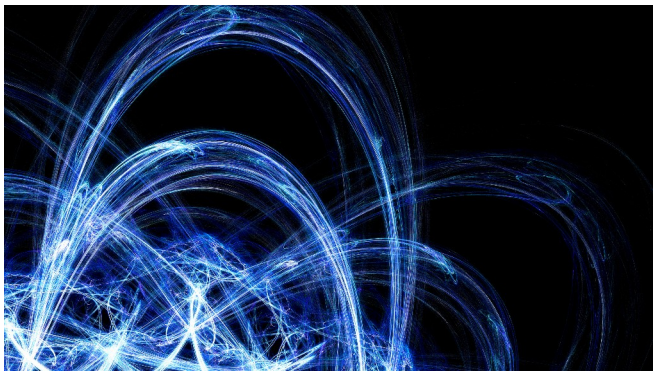
Termín sbírky byl do 27.4.2021. Tvrdí, že se nevybral ani zlomek ze sumy. Žádá ostatní, aby jí poslali na uvedený účet finanční podporu. Říká, že dohromady má měsíčně 162.4 euro a potřebovala by alespoň 380 euro. Tvrdí, že by chtěla pracovat, ale v takovémto stavu jí nikdo nevezme. Je přiložené video, kde je vidět, jak se klepe a je to opravdu ta žena z fotky na webu ludialudom.sk.

Psal jsem jí, že mě zajímají problémy lidí jako je ona, ale že lidé by projevovali větší důvěru, kdyby ten účet, který uvádí byl alespoň transparentní. Reakce byla, že měla účet na tom webu a že doslova „Je narocne tolko pisat v mojom stave“. Když jsem psal, že bych potřeboval se s ní spojit videohovorem, abych uvažoval o příspěvku, tak už nereagovala. I jsem jí zval na online setkání s naší skupinou. To je ten svět internetu. Ani když vidíte nahrané video, nemáte jistotu, že profil opravdu té osobě patří. Z toho plynou problémy:

Problém 3:1 – chce to, aby třetí strana garantovala, komu účet opravdu patří.

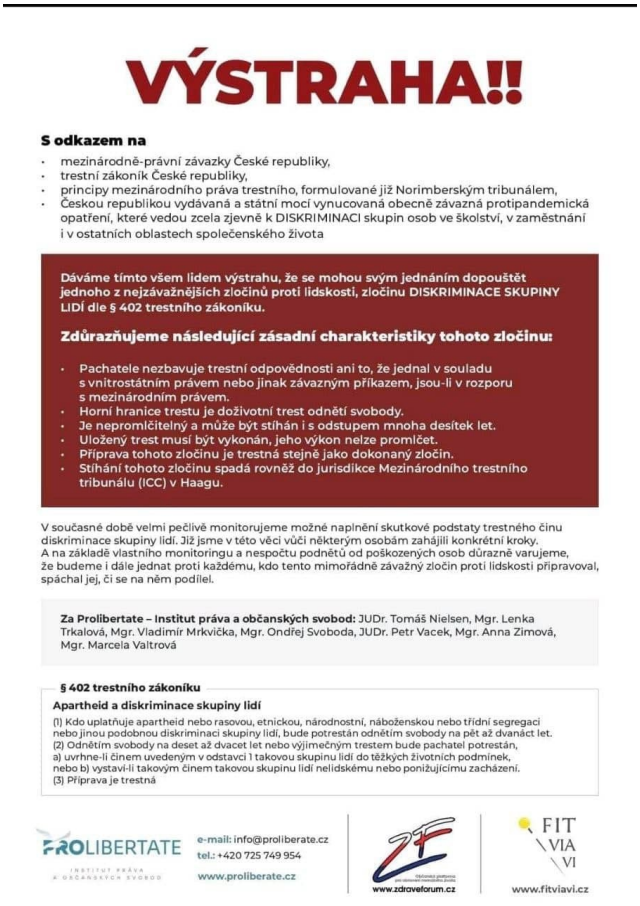
Problém 3:2 – darované prostředky by měli být pro ostatní transparentní. Zrovna tak stanovená nějaká rozumná velikost pravidelných příspěvků, což je pojištěné onou průhledností. Ostatní se mohou tak lépe domáhat férového přístupu.

Problém 3:2 – věnované prostředky by měli motivovat nějakou cestou, aby se uměli lidé zapojit do spolupráce s ostatními podle svých možností a to na takových aktivitách, které jsou v souladu s budováním soběstačnosti a odpovědním přístupem. Prostě to, na čem se lidé shodují.

Je 4.11.2021 1:27. Ještě jsem nerozepsal problematiku M3 a už mě napadá problematika M4 týkající se těch nesmyslných opatření co zesilují. Myslel jsem, že ministr zdravotnictví už odstoupil a snad jel někam do zahraničí. Mediálně je pořád stále vidět. Ve mě se poslední dobou zase probouzí ta energie, která směřuje na jeho adresu. Nejde to nepřetržitě ale po určitých rozestupech. To s těmi restauracemi je zase určitá výzva. Včera jsem se byl najíst v restauraci. Nejsem očkovaný. Byl jsem servírky dotázán, zda jsem očkovaný. Odpověděl jsem jí, že ne a že to je nezákonné co vyžadují. No nakonec jsem prosadil své stanovisko a najedl jsem se. Bylo tam ale řekl bych výrazně méně lidí. Obsluha a majitelé restaurací se nechají omezovat jen nějakou jejich představou, že přijde policie a bude je nezákonně pokutovat, přitom to tak vůbec nemusí být. Může to nastat, ale snad policisté mají také nějaký ten zdravý rozum a tím, že myšlenkově lidé podléhají strachu, tak nic dobrého nevzniká. I kdyby policie dala nějakou pokutu, kdo tvrdí, že to budou skutečně schopni vymoci?

Chce to sázet více na to, že společnost je psychicky zdravá a jednat podle toho, ať se zbytečně nevytváří vlna špatného jednání.

VÝSTRAHA!!

S odkazem na

- mezinárodně-právní závazky České republiky,
- trestní zákoník České republiky,
- principy mezinárodního práva trestního, formulované již Norimberským tribunálem,
- Českou republikou vydávaná a státní mocí vynucovaná obecně závazná protipandemická opatření, které vedou zcela zjevně k DISKRIMINACI skupin osob ve školství, v zaměstnání i v ostatních oblastech společenského života

Dáváme tímto všem lidem výstrahu, že se mohou svým jednáním dopouštět jednoho z nejzávažnějších zločinů proti lidskosti, zločinu DISKRIMINACE SKUPINY LIDÍ dle § 402 trestního zákoníku.

Zdůrazňujeme následující zásadní charakteristiky tohoto zločinu:

- Pachatele nezbavuje trestní odpovědnosti ani to, že jednal v souladu s vnitrostátním právem nebo jinak závazným příkazem, jsou-li v rozporu s mezinárodním právem.
- Horní hranice trestu je doživotní trest odnětí svobody.
- Je nepromíčitelný a může být stíhán i s odstupem mnoha desítek let.
- Uložený trest musí být vykonán, jeho výkon nelze promíčet.
- Příprava tohoto zločinu je trestná stejně jako dokonaný zločin.
- Stíhání tohoto zločinu spadá rovněž do jurisdikce Mezinárodního trestního tribunálu (ICC) v Haagu.

V současné době velmi pečlivě monitorujeme možné naplnění skutkové podstaty trestného činu diskriminace skupiny lidí. Již jsme v této věci vůči některým osobám zahájili konkrétní kroky. A na základě vlastního monitoringu a nespočtu podnětů od poškozených osob důrazně varujeme, že budeme i dále jednat proti každému, kdo tento mimořádně závažný zločin proti lidskosti připravoval, spáchal jej, či se na něm podílel.

Za Prolibertate – Institut práva a občanských svobod: JUDr. Tomáš Nielsen, Mgr. Lenka Trkalová, Mgr. Vladimír Mrkvička, Mgr. Ondřej Svoboda, JUDr. Petr Vacek, Mgr. Anna Zimová, Mgr. Marcela Valtrová

§ 402 trestního zákoníku

Apartheid a diskriminace skupiny lidí

(1) Kdo uplatňuje apartheid nebo rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou nebo třídní segregaci nebo jinou podobnou diskriminaci skupiny lidí, bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let.
(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán,
a) uvrhne-li činem uvedeným v odstavci 1 takovou skupinu lidí do těžkých životních podmínek, nebo b) vystaví-li takovým činem takovou skupinu lidí nelidskému nebo ponižujícímu zacházení.
(3) Příprava je trestná

PROLIBERTATE INSTITUT PRÁVA A OBČANSKÝCH SVOBOD
e-mail: info@proliberate.cz
tel.: +420 725 749 954
www.proliberate.cz
www.zdraveforum.cz
FIT VIA VI
www.fitviavi.cz

Je 5.11.2021 1:24. Co se týče ministra zdravotnictví, jsem energeticky stále aktivní. Dostal se ke mně zajímavý letáček. Taková výstraha pro lidi, co se dopouštějí zločinu diskriminace skupin lidí. Hodí se mít vytištěné při ruce, když jdete třeba do restaurace a podobně. Obrázek je na tomto odkaze:

http://jkali.cz/data/diskriminace_vystraha.jpg

Nebo tento odkaz na Parlamentní listy. Vyplouvají na povrch více a více informace o tom že to očkování nakonec imunitu zhoršuje. Nebo že bílé krvinky ubývají a podobně.

Další související web týkající se této problematiky je:

http://stop5g.cz

STOP5G.cz
Zastavme 5G na Zemi a ve Vesmíru

Ukazuje na souvislosti 5G sítí s epidemií.

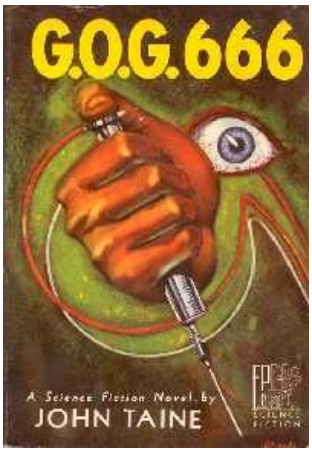
…

Je 7.11.2021 11:46. Ještě přidávám nějaké doporučené odkazy na 5G téma:

Ulož to: https://uloz.to/hledej?q=stop5g

Telegram: https://t.me/Stop5G_cz

Rumble: https://rumble.com/user/Stop5Gcz?sort=views

Je 7.11.2021 15:44. Dnes jsem měl takový administrativní den a píši teprve teď. V pátek 5.11. jsem se ráno pokusil uvolnit energii na adresu ministra zdravotnictví. Než se mi to povedlo, bylo to zablokováno. Nebylo to dovoleno vyšší silou. Ten stav trvá do teď. Možná, že tomu chybí nějaký dialog. Z mé strany jsem se o komunikaci už pokusil, ale nevedlo to nikam. Možná to tak má prostě být a je to výzva umět se tomu společensky postavit těm všem omezením bez nadměrného využívání „kouzel“.

V pátek pan VK povídal o přirovnání nemocniční krize k samožerství. K mýtickému hadu Uruboru. Nemocnice jsou finančně motivovány, aby hlásili co nejvíce úmrtí na covid-19, tím vytváří falešnou statistiku, která tlačí na vládu zavádět ještě přísnější opatření, pojišťovny jsou nucené uvolnit více peněz, nemocnice jsou více motivovány vytvářet falešné statistiky, lidé se více očkují a očkování způsobuje ještě více nemocných, protože naopak imunitu oslabuje, jak vyplouvá na povrch.

V Bibli jsou v knize Zjevení v kapitole 13 tyto verše 17 a 18:

„17 takže nikdo nebude moci kupovat ani prodávat, nebude-li mít to znamení – jméno šelmy nebo číslo jejího jména.

18 Zde je zapotřebí moudrosti. Kdo tomu rozumí, ať spočte číslo té šelmy, neboť je to číslo člověka. To číslo je 666.“. Narazil jsem na jednu zajímavost ohledně jména papeže Františka. Tedy jeho původního jména, než

se nechal přejmenovat. Jeho původní jméno je „Jorge Mario Bergoglio“. Jedna věc, které jsem si všiml je, že uprostřed slova Bergoglio je slovo gog. To ale není zrovna ta informace, která se šíří internetem. Ve světě počítačů existuje standard číslování základních znaků zvaný ASCII. Tímto standardem se ukládají znaky do binárního tvaru. Konkrétně velká abeceda (standardní latinka) bez diakritiky je v tomto standartu umístěna od A s hodnotou 65 až po Z s hodnotou 90. Je to vidět třeba zde: https://cs.wikipedia.org/wiki/ASCII

Pokud si dosadíme ve slově BERGOGLIO za každé písmenko hodnotu z ASCII tabulky a sečteme to, opravdu výsledek bude 666. Je to zvláštní a to nemluvím o jiných ukazatelích, které jsem zmiňoval v souvislosti s Františkem například v 9 díle na straně 204.

Je 7.11.2021 17:13. Mám rozjednaných několik aktivit, jak jsem psal dříve. Rozhodl jsem se, že sem budu dávat nějaký průběžný souhrn, co je nového v různých řekněme procesech.

Problematika M2 a kopnik.ogr:

Na posledním setkání v úterý s týmem Jirky Sapety cca 15 lidí souhlasilo v anketě, že zveřejní svojí polohu. Koukal jsem se na mapku kopnik.org a všiml jsem si tam jen, že je nový jen Jirka Sapeta.

Mám rozjednáno v rámci problematiky M2 s programátorem, kterému říkám Technik, že by se pokusil zjistit možnosti, jak udělat serverově nezávislou aplikaci pro sdílení komunitních prostředků a jiných informací.

Tvorba zařízení na volnou enegrii:

Máme zájem ve skupinkách najít tým, co by uměl zkonstruovat nějaké zařízení na volnou energii.

Oslovil jsem i lidi na Telegramu, co jsou zapojení v družstvu ROD. Zatím mám jen nějaké odkazy na weby zabývající se touto problematikou:

http://energieupramene.blogspot.com/NCR?m=1

https://cz.pinterest.com/pin/389913280248546463/

https://www.fuellesspower.com/product/the-fuelless-engine-model-2-plans/

Stále mi ale chybí někdo, kdo by řekl, mám to a funguje to a zároveň by byl někým ze skupin kontaktovatelný. Já sám mám špatné zkušenosti s realizací nefunkčních konceptů a z lidí co znám v mém okolí vím i o jiných s podobnou špatnou zkušeností.

Pomoc lidem žijícím v bídě:

Musím rozpracovat problematiku M3. Tam bude plán, jak dělit finance z mezinárodní pokladnice a předejít problémům. Mám to zatím jen v hlavě a dnes jsem se k tomu nedostal. Zdenka Belánová se mi neozvala. Nedošlo k žádnému videohovoru ani se skupinkou a ani jen se mnou. Lidé budou muset umět přijmout, že pokud žádají o pomoc, bude jim dána, ale je potřeba splnit férové podmínky.

Pomoc přetíženým dělníkům:

Kolega cenař z pošty se mi neozval. Četl mou zprávu, ale nereagoval na to. Kdyby mi přišlo od někoho z pošty něco v tom duchu „Jirko, díky za tvou aktivitu a že se zajímáš o naše problémy. Mohl by jsi prosím napsat vedoucímu překládky a zeptat se ho na to, jak by se to dalo realizovat?“. Takhle mi to připadá, že spíše obtěžuji. Pokud není pomoc vyžadována, tak co s tím?

Rozjíždění soběstačné společnosti:

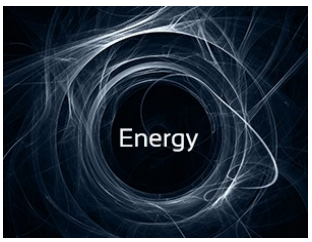
V tomto mají vize momentálně spíše jiní, co se pohybují více v podnikatelských kruzích. Jirka Sapeta říkal, že udělá nějakou prezentaci jeho vize. Více informací zatím nemám. Nevím ani jak je na tom tým Jirky Sobkiewicze.

Řešení covidového chaosu:

Na toto bude potřeba rozpracovat problematiku M4, o které jsem se zmiňoval. Pak na základě toho kontaktovat vládu a případně, tedy doufám že to půjde, jí nějak energeticky usměrnit. Nebo převzít kontrolu nad výkonnou mocí. Přeci nemůže armáda a policie donekonečna sloužit nějakým ustrašencům, co jen terorizují obyčejné lidi na základě lží.

Je 14.11.2021 13:47. Poslední týden jsem byl ponořen plně do tématu alchymie. Zkoumám detailně výrobní postupy oxidu chloričitého. Spíše než samotný účinek ničení bakterií a parazitů, tak mě zaujalo to zvýšení aktivity, které to způsobuje. S tím souvisí i záhadný efekt, co léčí autismus. No člověk by si řekl, jak je tohle možné? Není to tak dlouho, co se ke mně dostal tip na pořad „Pád kabaly“. Myslím, že v patnáctém díle tohoto pořadu tam je několik svědectví od rodičů, kteří popisují, že své 3 děti postupně naočkovali. Před očkováním byly všechny děti veselé a plné energie. Postupně jak jedno po druhém očkovali, stali se autistickými. Teď se tu šíří lék s krycím názvem Žlutá voda. Nejsem ten typ člověka, který by si po prvním shlédnutí nějaké takové stránky u koupil suroviny a začal si to vyrábět. První bylo doporučení od někoho, kdo s tím má už zkušenosti a já si to od toho člověka nechal vyrobit. Několik lahviček jsem si od něj koupil a skutečně zkušenost byla super. Ne jen, že mi to odstranilo chuť na vodní dýmky, ale několik lidí mi hlavně řeklo, že jsem se změnil k lepšímu. Sám na sobě cítím, že jsem mnohem energičtější. Už jsem si nechtěl kupovat další lahvičku 3.3 dl za 400 Kč. Říkal jsem si, že se v tomhle osamostatním a připravím si to tedy sám. Sehnal jsem si ingredience a postupoval podle návodu na přípravu CDS (Chlorine Dioxid Solution), který je ve videu na stránkách http://zlutavoda.cz. Výsledek bylo jedno velké zklamání. Místo toho, aby mě to nakoplo, tak mi přišlo, že jsem naopak unavený a ten zápach byl nepříjemný. Není recept jako recept. Na internetů je i jakési CDS2, které se připravuje jinak, dají se použít MMS kapky a ty jsou snad ještě více nepříjemné, než CDS. Člověk, od kterého jsem si objednával to, s čím jsem byl spokojený, tak mi říkal, že některým lidem se z CDS dělá nevolno a to je normální. Povídal mi, že ta jeho receptura je klubové know-how a je to to nejlepší, co za 8 let získali. I když moc se tím asi šířit nechtějí a je to cítit, tak jejich dlouholeté know how mi poslal. Tímto se mohu považovat za člena alchymistické gildy :). Poděkoval jsem mu a řekl, že se ho případně zeptám, kdyby se mě na ten postup někdo ptal. Ten výrobní postup, kterým se to označuje je tak zvané CDH (Chlorine Dioxid Holding). Tak že jsem to vyzkoušel a je to opravdu to, co jsem chtěl. Dnes jsem se potkal s bráchou a povídal mi, že vypadám mnohem lépe, že jsem energičtější.

Je 15.11.2021 1:36. Zítra vstávám do práce, ale nechce se mi spát. Dal jsem si navíc lžičku lektvaru, tak jsem celkem nabuzený. O lektvar je nečekaný zájem a sám nechápu, co to teď vlastně řeším? Vždyť jsem chtěl řešit rozpracované problematiky a místo toho dělám lektvary. Včera si ode mě vzala jedna paní litr. Dnes jeden známý 6 deci a další známý má zájem poslat poštou ochutnávku, tak mu pošlu 0.5 litru. Asi teď dělám to, co opravdu mám dělat a problematiky pořeším později. Cenu za 1 deci lektvaru jsem nastavil opravdu symbolickou a to 5 Kč. Když bude cena nízká, lidé nebudou mít předsudky typu jako že je to nějaký podvod a nebo že si chci nahrabat. Sám to

popíjím, tak mě nikdo ani nemůže obviňovat, že někoho chci otrávit. Je fakt, že jako programátor pro Sodexo si vydělám fakt pěkné peníze, tak toto mám jako misii. Doufejme, že lidé se nebudou zbytečně plašit počáteční detoxikací, kterou lektvar vyvolá.

Tentokrát článek začíná sice obrázkem energie, ale naposledy, co jsem poslal negativní energii bylo, když jsem o tom psal a od té doby nic.

Je 15.11.2021 3:28. Už jsem ve stavu, kdy by se mi podařilo asi usnout. Teoreticky bych si mohl dát teď lžičku lektvaru a odložil tím spánek na další noc. Nebo třeba jen odložil spánek na pracovní směnu. Zkoušet to nebudu. Zítra ráno se mi bude asi hůř vstávat, ale až se dostanu do ledničky pro lektvar, bude vše ok :D.

Domnívám se, že lektvar okysličí organizmus a pak funguje lépe. Možná i zvyšuje zásaditost v krvi. Trochu mi dnes připadalo, že jsem nějaký zásaditý. Pomohlo se nadechnout, zadržet dech tak na půl minuty a pak pomalu vydechnout. To zvedne kyselost krve a vykompenzuje se to.

Je 16.11.2021 2:32. Pokračuje zápis výzkumu lektvaru. Ráno jsem se probudil sám, ale vstávat se mi moc nechtělo. Dal jsem si lžičku lektvaru a to mě povzbudilo. Lektvar potlačuje chuť k spánku, jak jsem psal. Co se týče proudění myšlenek. Řekl bych, že lektvar potlačuje vnímání okolí a upevní ty myšlenky, které mi přichází. Přicházelo mi silně, že se mám věnovat tomuto tématu. Například promyslet to, co mám napsat na etiketu k lektvaru. No ale jak to mám promýšlet, když jsem v zaměstnání a mám se věnovat práci? V tomto se snažím potlačovat sám sebe. Asi nedělám moc dobře, že se nevěnuji tomu, co bych chtěl řešit a stále jsem upnutý k práci pro Sodexo. Nejsem schopen odejít. Připadalo by mi to jako podpásovka z mojí strany, když už si mě tak vycvičili. Možná by se dalo nějak domluvit se zaměstnavatelem, že bych dělal jen na půl úvazku ale nějak ani k tomu nemám odvahu. Lektvar nedodává odvahu a ani nezesiluje podpásové údery, ale nějak zesiluje vnímání inspirativních myšlenek.

Aby to nevypadalo, že absolutně držím veškeré know-how, tak dohledal jsem některé zajímavé odkazy na povídání o CDH a o přípravě které, bylo nějaký čas veřejnosti skryto, ale není to přímo to know-how, které mi nasdílel cech alchymistů:

Zde něco o CDH: http://jkali.cz/data/docs/CDH/CDH1.pdf

Zde je konkrétní návod přípravy a srovnání: http://jkali.cz/data/docs/CDH/CDH2.pdf

Těžko říct, jaké to je. Nezkoušel jsem to. Možná je cech alchymistů pozadu za světovým vývojem a publikované návody jsou lepší a nebo možná 8 let výzkumu cechu má opravdu svůj účinek.

Je 21.11.2021 13:34. Poslední čas jsem se věnoval zabýváním se lektvarem, učit se to pečlivě vyrábět, distribuovat, dávat informace ostatním. Zkoumal jsem detailně složení a nenašel jsem problém, navíc dlouholetá zkušenost cechu alchymistu potvrzuje, že je to ok.

Můj výzkum v oblasti spánku je takový, že se tím sice dá potřeba spát potlačit, ale když se přesáhne, tak člověk je v takovém stavu, že mu to stejně moc nemyslí. Potom ale když se vyspí a nemusí to být ani tak dlouhá doba, tak se cítí perfektně. Celkově lektvar ale sníží potřebu spát, protože když je člověk pročištěný od všelijakých

patogenů, tak nepotřebuje organismus věnovat tolik energie spaní.

Palivový deník

22.11.2021 4.5l	zdarma	Praha
20.11.2021 0.7l	35 Kč	Č. Budějovice
18.11.2021 3l	150 Kč + diškrece 17 Kč	okr. Jeseník
18.11.2021 1.5l	75 Kč	okr. Ústí nad Orlicí
16.11.2021 0.75l	zdarma	Č. Budějovice
14.11.2021 0.6l	30 Kč	Č. Budějovice
13.11.2021 1l	zdarma	Č. Budějovice

Je 21.11.2021 15:03. Sestavil jsem nový spis. Soupis pohybu lektvaru po České republice s vtipným názvem Palivový deník. Prozatím bylo vyrobeno pro ostatní celkem 12.05l lektvaru a prodáno za 307 Kč. Do Prahy plánuji teprve odeslat.

Když koukám na tu mapu a vidím ten okres Jeseník. Navíc prozatím nejlepší zakázka na 3l byla právě z tohoto okresu. Vzpomněl jsem si na kamaráda Honzu z Moravy. Není to tak dlouho, co jsem se s ním viděl, ale ten jeho stav nebyl moc dobrý. Byl rád, že jsem za ním přijel, ale silně něco odvádělo jeho pozornost. Nechtělo se mi o setkání s ním moc psát. Možná by mu lektvar pomohl.

Je 21.11.2021 16:08. Nápad na příběh:

„

Bylo nebylo jednoho dne u zvonku Jirky Kaliny znenadání stojí fronta:

1) Zvoní nájezd finanční inspekce: „Kalina já tu nikde nevidím registrovanou živnost, kterou máš teď aktivní. Je tu jen programátorství a to ještě navíc zastavené. Pokud chceš bagrovat státní rozpočet, můžeš jet jinam.“

2) Další v řadě potravinářská inspekce: „Máte to někde schválené? Máte to někde registrované? To nás chceš všechny otrávit,.... nebo co? Ty.“

3) Další v řadě Alchymistický kartel a Alchymistická garda: „Zdá se nám, že nějaký nováček nám tu šlape na poptávku.“

4) „TO TEDY ANO!!“ Ozval se kovbojským hlasem šéf nikotinové mafie Antonín Cigaretka, když zrovna odhodil nedopalek na zem. Když to vyslovil, tak téměř nepohnul rty.

5) Další ve frontě stojí nájezd ze Světové Zdravotnické Organizace: „Nás tady nebude nikdo předbíhat! Jasně jsme dali informaci, že tato záležitost v oblasti kovidismu nijak neúčinkuje.“

6) Na konci fronty stojí náhodná kolemjdoucí stará paní Špačtíková: „Devět ran svatého Nikdejše! Dítě troufalá! Ty jsi porušil snad úplně vše, co se porušit dalo!“

7) Za paní Špačtíkovou stojí skupinka teenagerů: „Hledáme kurz kvalitního nasíračství a vidíme, že jsme nezabloudili.“

“

Je 21.11.2021 17:36. Je akorát třicátá šestá minuta. Přemýšlím nad myšlenkou lektvaru. Napadl mě určitý takový slogan: „Síla lektvaru neničí patogeny pouze ve vašem těle, ale i v celé společnosti“.

Vznešená myšlenka, kdy přijde situace, že vlády v jednotlivých regionech jsou tak otřesné a zkorumpované, že dojde k situaci, že veškerá výkonná moc bude předána tomu, kdo umí udělat pořádek a ne tomu, kdo zdraví lidí decimuje.

Nedávná zpráva z Rakouska. Situace je tam snad nejpřišernější z celé Evropy. Tamní vláda byla ale zaskočena. Údajně se jim výkonná moc vymkla z ruky. No jestli tady politici vytrubují „Musíme přijmout Rakouský model, musíme přijmout Rakouský model“, tak nevím nevím, jestli vědí co tvrdí. Do čeho opravdu jdou.

Je 21.11.2021 23:54. Pokračuji v popisování rozjednaných procesů:

Problematika M2 a kopnik.ogr:

V tomto nevidím žádný posun vpřed. Na kopnik.org v ČR nevidím nějak nové lidi, ale poznáváme se mezi sebou v rámci skupinky Jirky Sapety.

Tvorba zařízení na volnou enegrii:

Jeden z členů skupiny Jirky Sapety potvrdil, že kdysi vyrobili perpetuum mobile na základě magnetek, ale v podstatě to nebylo perpetuum mobile, protože magnetovost těch magnetů se ztratila časem.

Jirka Sapeta si objednal z https://infinitysav.com/ generátor energie za 8000 dolarů, tak že možná z toho něco zjistíme.

Já se v Budějovicích vídám s jedním kutilem. Zkusíme udělat něco jednoduchého na principu uvolňování vodíku.

Pomoc lidem žijícím v bídě a pomoc přetíženým dělníkům:

Nemám v tomto žádný posun ze strany komunikace dotyčných. Vím o tom, že ale existují všelijaké dobročinné nadace na pomoc dětem, zvířatům a lidem v nouzi. Těm by se mělo pomoci, ale přimlouval bych se o to, aby se pomáhalo tím způsobem, že ti, kterým bude pomáháno, aby byli vedení k nějaké užitečné aktivitě.

Problematikou humanitární pomoci se teď nezabývám, ale byla dnes uvolněna informace o mezinárodní pokladnici, o které jsem se zmiňoval a vím o ní od Jirky Sobkiewicze. Oni převzali velké jmění z bank a mohou ho, za smluvených pravidel posílat do jednotlivých regionů. Název té organizace je International Treasury Monetary One. Jejich web je zde: https://ruskazna.su/en/

Článek, který se ke mně dostal o nich ze Slovanských novin je zde:

https://www.slovanskenoviny.sk/medzinarodna-menova-pokladna-m1/

Mám tu nějakou zprávu od Jirky Sobkiewicze ohledně Certifikátu živého člověka. Nějak v tomto směru už před lety narazil:

”

Každopádně pokud jsem již před mnoha lety přišel na to, že přes UCC nevede cesta mne jejich "certifikát živého člověka" skutečně nezajímá, takových certifikátů budu-li chtít vodit lidí za nos vyrobím za korunu pytlík 😂. Podobně též průkazy CLC. Je toho mnoho - mnoho falešných proroků. Cestě SVRusi zatím zcela věřím, nic jiného, co by mohlo působit reálným dojmem, jsem zatím neobjevil ...

“

Jirka zmiňuje společnost Světlá Velká Rus, kterou popisoval už na svých přednáškách. International Treasury Monetary One údajně spadá pod Světlou Velkou Rus. Nezaměňujte to ale s Ruskem, to není úplně to samé. Pozor ale na všelijaké certifikáty. Tady nejde o podepsání nějakého certifikátu, ale o to chovat se tak.

Rozjíždění soběstačné společnosti:

Na setkání skupiny Jirky Sapety je jeden člověk, který žije ve védské komunitě a má hojné zkušenosti se zemědělstvím. Má různé triky, jak si znatelně ušetřit práci při pěstování a dělí se s nimi s ostatními lidmi ve skupině. Dokonce i půdu, kde pěstuje získal zadarmo a tak to může udělat každý z nás. V katastru jsou vedené pozemky, kterým se říká „ostatní plocha“. Tyto pozemky nikomu nepatří a po domluvě se starostou je můžete využívat. Pokud je to například půda zarostlá kopřivami, je o to úrodnější. Hodně lidí jeho vyprávění nadchlo. Možná se do něčeho pustí.

Řešení covidového chaosu:

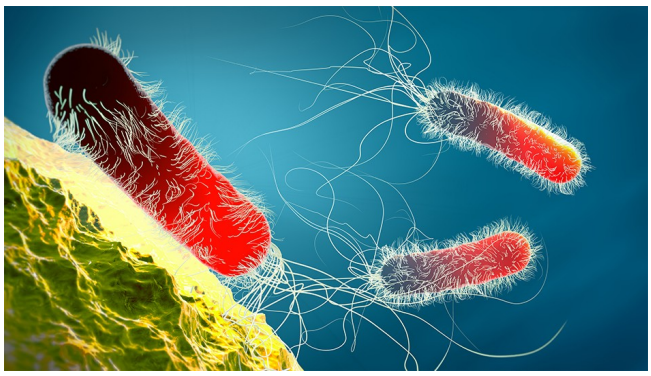
Dostalo se ke mně video od personálu z nemocnic, volají o pomoc a popisují aktuální problémy. Je to zde:

https://www.facebook.com/andy.volejnikova/videos/978199662774544

Tak že bod 1) Obvodní lékaři posílají lidi domů s paralenem, ale to nestačí a pak končí v nemocnicích. Je potřeba předepisovat antivirotika. Sám bych doporučoval použití oxidu chloričitého. Je možné doma připravit podle návodu například CDS, ale to není moc poživatelné. Návod na přípravu CDH s hydrogensíranem sodným ale, co mi říkal alchymista z cechu, tak je sice chutný a zná ten recept z článku z roku 2014, co jsem uveřejnil, ale prý se nakonec přišlo na to, že to nemá účinnost. Je tedy možné hledat jinde a nebo využít dlouhými léty ověřeného lektvaru, který jsem schopen dodat.

Bod 2) Lůžka jsou plná lidmi, kteří tam být ani nemusí, protože jsou tato lůžka výhodněji placená. No tohle to je ohromný průšvih. Něco takového se nemělo nikdy stát. To se musí řešit jedině obratně a svižně skrze policii a armádu. Ta se bude striktně domáhat zásady, že lůžka se finančně nijak nezvýhodňují a pokud to někdo poruší, trest doktory nemine. Lůžka se musí přidělovat podle závažného stavu pacienta. Aby se toto vyřešilo, musí být policie a armáda přesměrována pod velení krizového managementu co naslouchá nemocnicím a k tomu je budou muset rychle přemluvit běžní lidé. Současná vláda musí jít urychleně stranou, protože se neosvědčuje. Problémy teď nezpůsobuje současná vláda, ale ti, co jí poslouchají.

Bod 3) Vláda povoluje očkovaným volný pohyb bez testování, ale jsou to nejvíce očkovaní, co šíří nemoc. Řešení je stejné jako v bodě 2. Silové složky si musí ujasnit, koho mají poslouchat. Musí se pročistit vedení médií a správně informovat lidi. Začít trestat lidi, co se pokoušejí zavádět podobné nesmyslné apartheidy.

Je 28.11.2021 16:19. Mám u zase nějaké informace k nasdílení ohledně covidu.

Zde nějaké výpovědi lékařů, které poukazují spíše na nebezpečnost vakcín:

http://jkali.cz/data/docs/cov/sila_slov.mp3

Zde objev ze Singapuru, kde tvrdí, že se jedná ve skutečnosti o bakterii, která způsobuje nebezpečnou srážlivost krve:

http://jkali.cz/data/docs/cov/bakterie_srazeni_krve.pdf

Tip na česnekový recept od strejdy:

http://jkali.cz/data/docs/cov/vakc-doma-1_26369.pdf

Dále tu mám nějakou studii o tom, jak výrazně omezuje chlordioxide působení spike proteinů na organismus:

http://jkali.cz/data/docs/CDH/inhibition-of-the-binding-of-variants-of-sars-cov-2-coronavirus-spike-7364.pdf

Je 28.11.2021 16:39. Zápis výzkumu chlordioxidového lektvaru:

Parametry lektvaru: „3ml CDH v deci vody dává hodnoty asi 60-70 ppm částic chlordioxidu a pH okolo 6,7. 1 mililitr tohoto CDH se rovná jedné aktivované kapce MMS1. Díky tomu je možné CDH používat na všechny protokoly s MMS1.“

Převodník mezi lektvarem a MMS1 je 1ml lektvaru = 1 aktivovaná kapka MMS1. Ten převod se hodí, protože existují doporučení jak dávkovat MMS a na jaké problémy se to dá použít. Je to popsané zde:

http://jkali.cz/data/docs/CDH/MMS.pdf

Osobně se mi z uvedených doporučení vyplatil recept s titulkem „MMS2 plus HCL“. Recept na speciální „citronádu“. Vykompenzuje úbytek kyseliny solné v žaludku. Při výdechu nosem necítím už takovou tu zvláštní vůni a hořkost v puse po tom co vstanu. To sice odezní když neberu lektvar pár dní, ale po použití speciální citronády to je rychleji.

Popáleniny dýchacích cest:

Byl jsem postaven před úlohu. Přede mnou stála lahev s 2l lektvaru, pak velký kastrol a pak další lahev s 2l lektvaru. Otevřel jsem si okno a zapnul digestoř nečekaje, že lektvar bude dělat silné věci. Mise byla smíchat to v tom kastrolu. Smíchání se povedlo, ale výsledkem byl kašel. Ten za několik dní přešel. Asi jsem tím dostal i větší dávku chlordioxidu do těla.

Bazénový efekt:

Po experimentu s mícháním většího množství se dostavilo něco, co bych pojmenoval jako bazénový efekt. Měl jsem drobet rýmu podobně jako když jdu z plovárny, ale ta rýma netrvala jen několik hodin, ale vleklo se to nějaký ten den až to přešlo. Chuť na lektvar drobet přešla, ale už je to ok a zase se vrátila. Lektvar používám jako jakýsi doplněk stravy a energetický nápoj. Když se tělo cítí zanešeně z jídel a tím i unaveně, přijde chuť na lektvar. Takto bych to popsal.

Je 28.11.2021 23:51. Podařilo se mi získat kontakt na člověka, který si říká Peter Insider. Má pravidelně rozhovory na Studiu Morava. To vlastně od něj jsem se původně kdysi dozvěděl, že pod Českem a Slovenskem se skrývají jacísi super vojáci. Zkontaktoval jsem ho a v chatu jsme se domluvili na čas, kdy si zavoláme. Přes to, že je na druhé polokouli, volal mi přesně na minutu, ne li ještě přesněji. Sám to hned zmínil, že u nich v armádě je dochvilnost velice důležitá a mluvil o řádu sekund. Pamatuji si, že kdysi v jednom rozhovoru zmiňoval, že lidstvo není připravené, aby používalo volné energie. To je ten důvod, proč jsem mu volal. Tímto tématem se zabývám a zajímal mě právě jeho názor detailněji. Uvedl dva důvody. Ten první byl, že obecná populace není dostatečně ekonomicky gramotná. Povídal jsem mu, že se blíží komplikované ekonomické období a bude potřeba soběstačnost. Volné energie by mohli pomoci třeba v lepší produktivitě v zemědělství. Zmiňoval jsem nápad na pěstírny, kde se využívají výbojky jako světlo pro rostliny. On mi na to reagoval, ať se inspiruji Holandskem, že tam to mají ve velkém a docela efektivně se dají využívat k pěstování LED lampy. Akorát Holandsko má dobrou polohu co se týče mořské hladiny a také je tam hodně vítr, tak že tam jsou ve výhodě. Ten druhý důvod, který zmínil že volné energie jsou nebezpečné je ten, že by se to snadno zneužilo pro zbrojní účely a napadlo ho hned prý 20 způsobů. Také jsem mu říkal, že mám informace od lidí, co něco podobného rozbíhali na svých zahradách a během krátké doby jim nad domem létal černý vrtulník. To jsou nějaké bezpečnostní složky. On mi říkal, že tomu rozhodně věří. Z rozhovoru s Peterem Insiderem bylo vidět, že má opravdu zajímavé informace. Nebylo to ale pro mě motivující se o volné energie dále zajímat. Říkal jsem mu, že něco takového by se muselo hlídat. On tvrdil, že to by nešlo uhlídat a asi opravdu má pravdu.

Je 6.12.2021 0:05. Využívání lektvaru na potlačení spánku je praktická věc, jak se na mě ukazuje. Dá se tak lépe nadělávat po nocích to, co mi přes den chybí. Jenom mi už nějak nezbývá čas na psaní, jak mě vymrští home office od počítače na večer ven.

Na jednom z posledních setkání skupiny Jirky Sapety padlo, že by se dal jako nástroj stmelení národa použít MMS/CDS v této kritické době. Je to taková konsenzuální cesta, jak by se dalo z toho všeho vybruslit. Na jedné straně slýchávám od lidí „Neřešme konflikty a pojďme dávat jen energii dobrým věcem“, na druhé straně „No ale musíme se umět bránit těm, co půjdou proti nám“. Takový konsenzus, který by byl jako vystřižený z Nového zákona by byl “Pojďme dávat energii tomu, že budeme léčit ty, co jsou proti nám a tak je získáme na svou stranu“. Takový Čingischán se stal jedním z nejslavnějších vojevůdců díky tomu, že si uměl získat nepřátelské bojovníky na svou stranu. Když mu nepřátelský lučišník zastřelil koně, tak ho povýšil po bitvě do svých služeb jako hrdinu díky tomu, že se přiznal, že to byl on. Něco na tom určitě bude.

Dnes jsem vyrobil něco jako takovou internetovou etiketu na lektvar. Internetová pro to, že se jedná o odkaz zde: http://cdh.jkali.cz/

Etiketa lektvaru vedoucí na programátorské stránky? Jak neobvyklá reklama.

Palivový deník

7.12.2021 1l	zdarma	Č. Budějovice
7.12.2021 1l	zdarma	Č. Budějovice
6.12.2021 0.5l	25 Kč	Č. Budějovice
6.12.2021 0.5l	25 Kč	Č. Budějovice
4.12.2021 3dl	zdarma	Brno
3.12.2021 1l	50 Kč	Č. Budějovice
23.11.2021 4.5l	zdarma	Praha
20.11.2021 0.7l	35 Kč	Č. Budějovice
18.11.2021 3l	150 Kč + diškrece 17 Kč	okr. Jeseník
18.11.2021 1.5l	75 Kč	okr. Ústí nad Orlicí
16.11.2021 0.75l	zdarma	Č. Budějovice
14.11.2021 0.6l	30 Kč	Č. Budějovice
13.11.2021 1l	zdarma	Č. Budějovice

Je 7.12.2021 4:02. Jsou čtyři hodiny ráno a zítra bych měl vstát do práce. Z minulého týdne mám nenapracované něco přes 6 hodin a ze včerejška cca 3 hodiny. Myslel jsem, že to napracuji v noci, ale nezvládl jsem odmítnout pozvání na film, když to ještě k tomu záviselo na mém počítači, tak že jsem se dostal domu až kolem druhé ranní. Něco mi říká, že tento měsíc asi nesplním fond pracovní doby. Už se cítím být unavený, že bych šel spát, ale jdu si dát lektvar

…

Tak jsem si dal lžičku lektvaru. Je to povzbuzující a funguji zase v pohodě. Co mě teď ale znepokojuje, že nejde můj web na doméně jkali.cz. Něco takové se nestává moc často. Docela mě to provokuje...

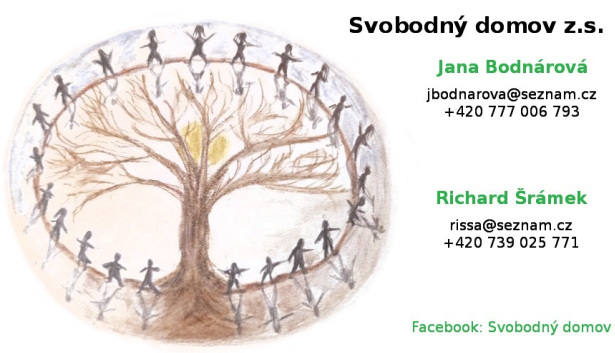

Je 8.12.2021 2:13. Můj včerejší nespánkový experiment se nevydařil a asi to ani nebyl moc dobrý nápad. Po tom co jsem se rozčílil, že mi nefunguje web a modlil se, dostal jsem odpověď, že mám počkat do zítra a mám jít raději spát. Tak jsem to udělal a až jsem se vyspal, web už fungoval. Natlačil jsem ale spánek až na pátou hodinu ranní, což už je podobné, jako když sem chodíval z nočních. Lektvar kvalitu denního spánku nijak nezlepšil. Po vyspání jsem měl podobný pocit bolesti hlavy jako po noční.

Mám ale nové poznatky z výzkumu lektvaru:

Zjistil jsem, že to co vyrábím a co jsem do dne 3.12.2021 expedoval, tak není přesně to, co jsem si původně nakupoval a k čemu mám recept. Nalezl jsem v tom mém postupu drobnou nepřesnost. Tu jsem opravil a náhle co se nestalo? Najednou vyrábím už přesně to, co jsem si nakupoval a na co mám recept. A jaký je rozdíl? Rozdíl je v tom, že to co po novu vyrábím už nemá takový zásaditý účinek na žaludek, není potřeba dělat si citronádu, ale zajímavé je, že už to ani neruší tolik a možní vůbec potřebu spát. Tedy ten fígl s tím potlačením spánku je hlavně díky mému omylu, ale je to fígl, který je pro mě užitečný. Tak si říkám, byl to omyl a nebo mě vedla Boží ruka? Teď bych mohl mluvit o tom, že mám k dispozici dva druhy lektvarů, pro které jsem vymyslel názvy CDH Active a CDH Premium. CDH Active je to, co jsem do 3.12.2021 expedoval a vyráběl a CDH Premium je to, co jsem původně chtěl vyrobit podle know how alchymistické gildy. Musím říct, že CDH Active jsem si celkem oblíbil. Hlavně má něco do sebe technika, kdy si v době

potřeby spánku dám CDH Active, odeženu únavu a potom, když už chci jít spát, tak „vypnu“ efekt tím, že si dám nějakou z citronád, což zklidní žaludek a aktivitu. Není potřeba zadržovat dech a tak vytvářet kyselinu uhličitou. To že jsem vyexpedoval něco, co je spíže můj výtvor a ne roky ověřený recept je něco, co mě mrzí, ale nebyl jsem schopen při těch dávkách, kterým jsem byl na počátku vystaven rozlišit, jak se to liší od původního lektvaru. Pouze jsem z opatrnosti ostatním doporučoval pro začátek volit malé dávkování. Vůbec mě nenapadlo, že by jsem mohl mít odchylku ve výrobním postupu. Domníval jsem se, že mám prostě jen silnější suroviny.

Je 17.12.2021 1:52. V neděli jsem se místo psaní věnoval designu vizitky pro komunitu Svobodný domov. Toto je finální varianta. 15.12.2021 jsem měl 37 narozeniny. Kamarád mi dal jako dárek zvoneček, tak že až mi v čajovně bude něco chybět, vím co podniknu. S lektvarem CDH Premium je tentýž kamarád spokojený. Má CHOPNu a 4 dávky denně mu vyhovují. Jeho hodnocení lektvaru je, že je to jemnější a silnější, než to co nakupoval. Za tu dobu, co popijí Žlutou vodu se mu i vytvořila imunita, kterou neměl. Jeden můj zákazník z Ústí nad Orlicí má mé CDH Active. Jeho dcera ztratila čich a chuť, tak to konzultoval s mým alchymistickým mentorem. Doporučil lžičku do čaje a pomohlo to.

Je 19.12.2021 12:17. Začínají se tu formovat různé komunity, jako například Svobodný domov, E-koruna a podobné. Snahou je vytvořit nějaké samostatné společenské útvary, které by fungovali nezávisle na okolí. Pracuje se i s řešením, že se lidé z komunity přestěhují v rámci ČR a SR na jedno místo, kde budou společně fungovat. Není to ale jednoduché. Naráží se na všelijaké komplikace ať už s financemi, byrokracií a podobně.

Tak že tímto článkem reaguji na počínání komunit:

„

Tímto textem reaguji na páteční diskusi v komunitě Svobodný domov. Reakci dávám veřejně k nahlédnuti do svého dokumentu, protože je více podobně smýšlejících komunit:

1) V diskusi padl dotaz, kolik lidí by bylo ochotno prodat nemovitost a vybudovat si bydliště na komunitním pozemku. Já osobně nezvažuji, že bych komunitní pozemek využíval k rekreaci a už vůbec ne, že bych se tam přestěhoval na trvalo. Je jasné, že hlavním motivem, proč toto podnikáte je, že chcete utvořit nějaký společenský útvar, který by se uměl bránit bezpráví a nespravedlnosti. To je v pořádku chtít se umět bránit nespravedlnosti, ale nepovažuji za správné v zemi, kde platím daně vládě, abych byl v bezpečí, tak že v případě teroru ze strany vlády zaujmu pozici oběti a budu se schovávat a utíkat na místo toho, abych se stal zákazníkem, co reklamuje provedené služby a dohnal tak vládu k zodpovědnosti. Porušuje se tím vesmírný kon o zabránění zla a to:

„Jakékoliv nepřekazení Zla vede k jeho nárůstu. Kdo se stal svědkem Zla a nevykonal nic na jeho překazení, tak se stává spolupracovníkem, což vede k nové karmě“

Připadá mi to jako nestabilní řešení stavět si nový domov a stěhovat se do jiného místa jenom pro to, abych byl blíže lidem, co mají podobné uvažování. A co když se potom ti lidé odstěhují, to pak ta námaha nemá smysl. Vždyť přeci všude kolem nás žijí lidé, kteří jsou stejně tak obelháni vládou a jen stačí je nasměrovat. Dostat je na dobrou stranu. Vím, že to není jednoduché, ale přijde mi to mnohem smysluplnější.

2) Další problém je, že výstavba případných nemovitostí je příliš drahá. Ceny nemovitostí jsou přemrštěné. Je to schválně uměle vyvoláno bytovou krizí. Nemovitosti bohatí lidé nakoupí dopředu a to třeba i než se dostaví. Ta cena koupě nemusí být nijak zvlášť vysoká, ale vytváří se tím nedostatek bytů na trhu, což umožní nastavit vysoké ceny. To je problém, který by měla řešit policie, ale neřeší to. Policie nespadá pod správné autority a v tom je ten problém. Nemůžeme stále žít ve světě, kdy vše patří lidem, co umí dobře načíslovat své účty a přitom podložení prací je neprokazatelné. Je potřeba zařídit, aby výstavba nemovitostí a jejich prodej byl průhlednější, aby k něčemu takovému nedocházelo.

3) Další zmíněné problémy jsou problémy s byrokracií a nápady jako třeba založení nové církve, která by byla státními zákony chráněna před covidovým terorem. Tento přístup mi připadá jako stavět dům na písku, ještě více, než to stěhování se na společný pozemek. To je zase vkládání důvěry v to, že státní aparát bude něco dodržovat. Neznáme ty lidi, co jsou ve vládě. Stačí jen aby někdo uplatil nějakého bezpáteřního zákonodárce a celý tento plán padá. Celkově mi to přijde i neúcta ke Stvořiteli, zapojovat se do

nějaké takové státní hry na zakládání církví a co státní zaměstnanci dovolí nebo nedovolí. Církev má být hlavně o duchovním vyznání a přístupu jednotlivců a všelijaké nadržování ze strany státu oproti ostatním lidem zavání pokusem jí zprofanovat. To bych nepodporoval. Je třeba jen zařídit, aby zákony vydával ten, kdo je k tomu kompetentní a platili pro všechny stejně.

Závěr) Já věřím, že je tu síla, která chce lidem pomoci. Síla, která lidi dovede chránit. Jsem pokřtěný křesťan a tím jsem uznal Krista, jako svojí autoritu. Věřím v evangeliu a že každý z nás může přijmout jeho odpuštění, vedení a žít podle jeho zásad, což vede do spokojenosti, bezpečí a rozumnému myšlení. Věřím i v to, že si tu Bůh chce vybudovat svojí společnost kompletně politicky i ekonomicky samostatnou, která bude férová. Už teď se tu propojují lidé s různými schopnostmi a začínají spolupracovat. I hodně lidí ze strany policie. Chce to se více propojovat s ostatními v místě, kde žijeme a ne se izolovat. Nedávat energii falešným zkorumpovaným autoritám, varovat lidi před nimi a podložit to. Je tu možnost pomoci ostatním v léčení různých nemocí pomocí chlordioxidu. Jsou tu lidi, co to dovedou připravit a dodat a já k nim patřím. Je to možná cesta, jak si pomoci dostat lidi na správnou stranu.

„

Je štědrý den 24.12.2021 15:08. Mám skvělé zprávy od jednoho z mých vděčných odběratelů lektvaru. Je to ten, co má CHOPNu a hodnotil lektvar, co jsem mu vyrobil jako silnější a jemnější než to co doposud nakupoval výrazně dráž. Chodí pravidelně k doktorovi na kontroly a doktor mu říkal, že vypadá znatelně lépe. Když doktorovi tvrdil, že je to žlutou vodou, tak mu doktor řekl něco jako „Přeci na ty hlouposti nevěříte?“. Je taková ukázka z praxe.

Třeba příští rok začne i léčba společnosti. Mám trochu podezření, že se začnou tvrdé zátahy proti neočkovaným. Možná i sáhnutí na život. Možná to začne pozvolna ptactvem. Náhle se teď vyhlašuje potřeba sčítat chované ptactvo kvůli jakési nové ptačí nemoci. Sčítání se snadno zvrhne do něčeho horšího.

Možná je to jen má domněnka, ale po tom co se děje poslední dobou bych se nedivil. Napsal mi Richard ze Svobodného domova. Připadal mi ten kon co jsem citoval jako nesmysl a trochu mu to připadalo jako vyvolávání demonstrací, tak jsem to uvedl na pravou míru přirovnáním společnosti lidi k organismu:

„Richarde ten citát o překažení zla není z mé hlavy, ale je to přímo citace jednoho z vesmírných koňů. Pokud jde o demonstrace, tak nikde v článku jsem nevyzýval k žádné demonstraci. To jsi si domyslel sám. Demonstrace vyvolávají jen falešný pocit zadostiučinění a dále umožňují některým lidem uvolňovat negativní emoce, což přidává ke zlu. Pro názornější představu si vezmi takový živý organismus, který se zanítí. Aby bylo možné zánět zlikvidovat, tak určitě nestačí pouhá pasivita organizmu. Musí se tím zabývat bílé krvinky, ale celé to závisí na součinnosti celého organismu. Někdo je musí poslat na správné místo a aby se tak mohlo stát, tak musí ostatní buňky spolu komunikovat a vodit tak informace. Snažím se varovat před situací, kdy některé buňky zasažené jakýmsi virem (programem) poukazují na to, že například bílé krvinky jsou špatné a ať jim ostatní nepomáhají a nebo mozek funguje špatně. Nebo že v organismu je ve skutečnosti méně buněk vhodných ke spolupráci. To je potom nevidomé napomáhání zánětu. Samozřejmě je dobré mít nějakou klubovnu. Nějaké centrum setkávání, ale stále vidět ostatní lidi mimo skupinu jako potenciální potřebné spolupracovníky.“

Tento rok už s psaním dám přestávku. Přejí příjemné prožití Vánočních svátků a ať se nám daří dobře v novém roce.

Je 6.1.2022 15:44. Možná by se mohlo stát, že mi zavolají do telefonu nějaký utajený volající a řeknou: “Pane Kalina..... Je tam pan Kalina? Hledáme někoho, kdo umí perfektně vyplnit výpověď z pracovního poměru. Hledáme jen ty nejlepší z nejlepších.“.

Rok 2022 jsem zahájil podání výpovědi z pracovního poměru. Nechuť ze stereotypní práce na plný úvazek nějak vystupňovala. Život je změna, ale dělat v nejmenované firmě, která mě pronajímala Sodexu bylo celkem fajn. Ještě lepší to ale bude, až najdu to pravé, co mám opravdu dělat a zrovna teď je taková doba, kdy bych už to měl najít a plně se tomu věnovat.

Je 9.10.2022 19:09. Poslední dobou jsem zde méně psal. Věnuji se teď nějaké interní administraci pro skupinku E-koruny. Dělám zapisovatele a rozvoj interního webu.

Je 13.1.2022 12:12. Konečně už se začíná mobilizovat i policie. V médiích vystupuje kapitán Tomáš Ježek jako mluvčí za stranu odpůrců očkování. Nezveřejnil, kolik členů ze strany policie se přidává, ale myslím že to nebude zanedbatelné množství. Média ho cenzurují. Je tu nějaké video:

https://www.youtube.com/watch?v=2SUl-p4qmPI

To je super, že se našel takovýto člověk. Dnes mají mít před ministerstvem policisté demonstraci. Chtějí, aby jejich hlas byl více brán v politice a chtějí nějakou veřejnou komunikaci. Obdobu kulatého stolu. Tohoto člověka budu muset zkontaktovat. Už jsem si ho přidal i do přátel a žádost přijal. Zatím nemají nějaký konkrétní jasný cíl, ale to je potřeba změnit. Pasivita v této situaci jen nahrává zlu.

Je 16.1.2022 12:04. Tak už je to 5 let, co jsem měl vyhoření v lednu roku 2017. Zase ten samý zásek v práci. Musel jsem si kvůli tomu napsat nemocenskou a dal už jsem k 31.3.2022 výpověď. Ale je to skvělý tým až mě mrzí že je budu opouštět.

Vyvstala ve mně potřeba jakéhosi učení se nových věcí. Například když mě nechtějí pouštět posedět do indické restaurace, učím se shánět ingredience a připravovat si jídlo a pití sám v čemž jsem celkem úspěšný. Mám zájem naučit se i věci kolem počítače Arduino, kterým se dají ovládat různé mechanické udělátka a třeba si i vyrobit vlastní stroj na obrábění, jak je na tomto webu: http://arduinko.cz

Věnuji teď energii získávání nových dovedností a rozhledu, což se neztratí. Nikam na policii jsem zatím nepsal a kdybych psal, bude to zpráva, kterou nechám veřejně zde. Nijak zvlášť se do toho nehrnu. Nevím, jak se to dál ubírá a zda z té demonstrace policistů a hasičů něco vzešlo. To, že se snaží vytvořit diskusi s vládou, aby je brala vážně je dobrá věc. Na druhou stranu nepovažuji, že je v pořádku, když televize po rozhovoru s kapitánem policie to vystříhá z cca 10 minut rozhovoru jen na cca 10 sekund a úplně tak ten projev zdeformuje. Normální by bylo, že ředitel takové televize by byl okamžitě odvolán a už by si v této profesi v ČR nikde neškrtl. To by bylo normální soudné uvažování. Otázka je, kdo takové aktivity zařídí? Já bych to zařídil, ale nejsem lidmi dostatečně vyžadován a nijak zvlášť se do toho ani nehrnu. Celospolečenský dialog by byla super věc, ale je potřeba prvně opravit média a nevím nevím, jestli někdo jiný, kromě mě by tady nějakých takových kroků byl schopen. Uvidíme, třeba se někdo jiný nakonec najde. V hloubi duše vím, že toto mám řešit já, ale i tak se do toho nehrnu, když nejsem vyzván.

Je 19.1.2022 10:15. Představitelé Integrovaného záchranného systému ČR a ozbrojených sil vydali deklaraci, která je dostupná na této adrese:

https://deklaraceizs.cz/

Je to taková výzva nové vládě ČR, aby nevnucovala lidem očkování. Je to napsané dobře a srozumitelně. V deklaraci je mimo jiné i informace o tom, že policisté odcházejí ze zaměstnání a stavy jsou kriticky nízko.

V životě se snažím řídit myšlenkou „Doufej v nejlepší, ale počítej s nejhorším.“. Doufat v to, že nová vláda přijme požadavek můžeme, ale spoléhat se na to moc nedá. Ne v tom případě, pokud je pravda to, že celá vláda je řízena odněkud ze zahraničí. Zrovna včera jsme měli Kulatý stůl se skupinou E-koruny. Padla tam obava z revoluce. Obava z toho, že pokud se svrhne vláda, musí být nějaký plán co dál. No to je pravda, že pokud odstraníte vládu, měli by jste mít nějaké plány, ale obávám se, že ani současná vláda neví pořádně co dál.

V první řadě si to chce ujasnit zásadní věcí, protože mi přijde, že lidé pod návalem toho, co je učeno ve školách, co je v médiích a podobně mají tendenci vidět jen samou tmu. Když někdo přijde například s myšlenkou „Pojďme vzkřísit policii!“, tak proč za tím lidé musí vidět něco jako „On chce svrhnou vládu!“, nebo „On chce dělat revoluci!“. To je zkreslování předané myšlenky. Pokud jde o vládu, tak budeme nadále doufat, že si jí lidé opravdu demokraticky vybrali a ať nám zvolená vláda předvede, co umí. Svržením vlády v této momentální situaci nám nic dobrého nepřinese. My ale usilujeme o naplnění požadavků ze strany racionálně uvažujících lidí. Chceme zabránit šílenství. K tomu je zde potřeba mít ale někoho, kdo by se dal označit jako „strážce“. Ať už to bude nějaká konkrétní osoba a nebo třeba nějaký útvar lidí, měl by mít schopnost vetovat jakékoliv nesmyslné rozhodnutí vlády a měl by mít schopnost, byť s využitím ozbrojených sil, nahlížet do věcí a publikovat tam kde je potřeba a zbavovat lidi funkcí, kde škodí. Jak ja to přísloví „Pravda vítězí!“. Tam, kde budou věci průhledné a bude vidět pravda, tak je velmi problematické vykonávat zločin.

Touto cestou se vyřeší požadavek lidí, co mají oprávněné a rozumné obavy, nesvrhne se vláda, obnoví se fungování policie a jako obávaná krvavá revoluce se to také nedá úplně označit. Je dobré přemýšlet a věnovat energii způsobům, kterými vede cesta a dělat něco pro jejich realizaci.

Je 20.1.2022 13:53. Zde je výpis nějakých tipů, které jsem poznamenal na zápise z jednání kulatých stolů E-koruny. Něco, co se dá brát jako veřejné a mohu dát sem:

Doporučení na organizaci Jeden za všechny a všichni za živého člověka, která se snaží prosadit lepší práva lidí: https://www.jedenzavsetkychvsetciza.sk/sk/

Mezinárodní projekt Tvořivá společnost. Už jsem se o nich zde zmiňoval a to bylo v souvislosti s AllatRa. Prý se Tvořivá společnost od AllatRy odpojila.

Dobrý tip na vodní filtr SAWYER. Filtr je možno čistit zpětným tokem pomocí stříkačky. Je tedy možné snadno si nabrat v nouzi pitnou vodu třeba z rybníka a nebo i kaluže:
https://www.limansport.cz/2788-sawyer-vodni-filtr-sawyer-sp128-mini/

Ukázka použití:
https://www.youtube.com/watch?v=9LZiRNIMLPc&t=1s

Dřívkáč! Jedná se o skládací dřevozplynující vařič. Efektivně se s ním dá vařit i s trochou dřeva. Alternativa třeba k plynovému vařiči, když nejde proud.

Ukázka použití a hodnocení:
https://www.youtube.com/watch?v=liSgJAOcSK0

Iniciativa 21 je nepolitické hnutí, vzniklé jako volné sdružení lékařů, dalších odborníků a podporujících aktivních občanů, kteří nesouhlasí se současným přístupem k nemoci covid-19, s povinným očkováním a plošným očkováním dětí.

Web:
http://iniciativa21.cz

Další podobná iniciativa je Zlatý špendlík:
https://zlatyspendlik.cz/

Nová sociální síť Okoo vzniklá za spolupráce Davida Ledeckého a Ilony Šulcové.

Web: https://okoo.cz

Něco ze světa techniky. Studio Borosoft uvolňuje své know-how, jak si pomocí 3D tiskárny sestavit vlastní CNC frézku (plotter). Web: http://arduinko.cz

Reportáž o tvorbě (začátky, technika, výhled do budoucna):
https://www.youtube.com/watch?v=c6Rd4kznrSQ

Výstava na Dobrodružství s technikou:
https://www.youtube.com/watch?v=LX1Og3W6pgk

Je 23.1.2022 17:52. Je tu nový československý vynález v zemědělství. Kontejnery na klíčení s využitím LED osvětlení pro růst plodin. Reportáž zde:
https://www.youtube.com/watch?v=YsARluegk3U
Není potřeba shánět hektary polí a spoléhat se na podnebí.

Je 24.1.2022 1:29. Navazuji na reportáž o kontejnerech pro klíčení. Dohledal jsem, že jsou prodejci, kteří nabízejí LED osvětlení pro růst rostlin v různých provedení. Například:
Žárovky:
https://www.toplux.cz/led-zarovky/k376/
Panely:
https://www.toplux.cz/led-panely/grow4/
Nebo USB lampy:
https://www.toplux.cz/stolni-lampy/grow_2x/

Někteří lidé kritizují paneláky, že v nich nemá člověk možnost nic pořádně pěstovat, protože chybí zahrada. S využitím moderní technologie a trocha fantazie by se myslím pěstovat dalo. Když v bytě ve stoje natáhnu ruku směrem ke stropu, tak ještě takový půl metr zbývá. To je volná plocha podle velikosti bytu. Když tak koukám na ten závěsný LED panel, napadá mě závěsná plošina, ale určená pro pěstování všeho možného. Taková obdoba květináčů, ale ve stylu celých záhonků a určených pro tuto technologii osvětlení. Muselo by tam být dobré těsnění, aby světlo například v noci neunikalo do místnosti, když člověk chce spát a také možnost plošinu nějak odepnout a sesadit na podlahu nebo nějak snížit pro případné manipulace se záhonkem. Kdyby byla levnější elektřina a nebo by byla volná energie, něco takového by asi mohlo být celkem žádoucí a podporující soběstačnost. Dovedu si představit, že bych v bytě takové plošiny měl.

Je 25.1.2022 12:41. Zajímá mě, jak to asi vypadá s Deklarací IZS. Kolik tak asi se policistů přidalo. Mám už sepsaný dopis kapitánu Tomáši Ježkovi. Bez podpory lidí se to možná k němu ani nedostane. Teď mi na Facebooku nefunguje psaní v chatech. Normálně mi v políčku bliká kurzor, že můžu psát, ale když píšu, tak se text nevkládá. Zajímavé. Text zprávy je zde: „Dobrý den pane Ježek,

potěšilo mě, když jsem viděl vaší aktivitu v médiích a informace o Deklaraci IZS. Je dobré v těchto dobách slyšel, že policie se snaží stát při sobě a být jednotná. Ze své "partyzánské" pozice stojím při vás při policii co má zdravý rozum, chci vám pomoci a velmi mě zajímá, jak se vaše aktivita bude vyvíjet dále. Ve své publikaci jsem Deklaraci IZS také zveřejnil.

Je smutné vidět, co se kolem všude děje. Například primářům v nemocnicích je vyhrožováno, když budou mluvit pravdivě. Ve školách nám demoralizují děti a ani se o tom pořádně neví. Nebo i když kapitán policie mluví v médiích 10 minut a vedení televize se to rozhodne cenzurovat, zkrátit na několik sekund a zkreslit předanou myšlenku. Nepřijde vám, že tato společnost se více a více vymyká zdravému rozumu a že tu čím dál více panuje rozklad.

Zeptám se na to, co je momentálně zcela zásadní. Co ti naši prezidenti, kterých jsme tu měli celou řadu? Jak ti se zasloužili, aby jsme byli dnes bezpečnou zemí? Co ti naši senátoři a i poslanci, kterých jsme tu měli celou řadu? Jak oni se zasloužili, aby jsme byli dnes bezpečnou zemí?

Mě osobně toto vrtá hlavou. Jak je jen toto vše možné? Přeci tu máme demokracii a vládneme si samostatně, nebo ne? Vzniká teď nová alternativní společnost. Seskupují se ve všelijakých malých myšlenkách, které se vesměs domnívají, že nebudou podporovat tento státní systém, který je plný zločinu a že obecně autority jsou špatné.

To je jen polopravda. Autorita může být zkorumpovaná, ale není obecnou pravdou, že autorita jako taková je

vždy špatná. Počínání těchto skupinek je silně omezené ať už strachem nebo byrokracií a podobně. Autorita má schopnost právě bránit před zlými vlivy a poskytnout ochranné křídlo, aby hodní lidé se mohli lépe ukázat a více spolupracovat.

Ukazuje se, že my to v zemi reálně žádnou autoritu nemáme. Máme tu něco, co se snaží tvářit jako autorita, ale je to jen póza. To je problém. Dokud si lidé neuvědomují, že správná autorita je nezbytná a měli by plně usilovat, obzvláště teď v těchto dobách, o její podporu, tak to bude přitahovat zlo více a více. Lidé budou jen mluvit a poukazovat na to, co se děje špatně všude kolem, ale nedají energii tomu, aby poukázali na někoho, kdo má tu autoritu mít a kdo má vzkřísit policii v těchto dobách. Asi víte, že pokud vás lidé požádají o něco, tak jste nucení se tím zabývat jako policie. Když to udělá hodně lidí, jste nucení o to více.

Lidé by si měli více uvědomit to, o co požádají a čemu budou věnovat energii. Bez nich je můj vzkaz k vám jen takové semínko na souši a to ani nevím, zda se vzkaz k vám dostane, protože Facebook mi zablokoval psaní na chatu a tak to dám jen sem. Možná jako kapitán policie v oblasti internetu o mých online politických spisech už dávno víte.

Já jsem něco jako zprostředkovatel té autority, o které mluvím. Nedělám to z toho důvodu, že by mě nějaký člověk úkoloval, ale jsem věřící křesťan. Věřím, že to co předkládám je mé poslání a chci tak udělat dobré jméno Kristovo vůli. On chce podat lidem pomocnou ruku v těchto časech, ale jak už jsem psal, je to o pozornosti lidí a o tom koho o co lidé budou žádat. Nápady na řešení různých problémy mohu obdržet, když si o ně požádám a to zahrnuje i instrukce pro policii, kde a koho mají prověřit a kde zasáhnout. Důvěru lidí ve mě si snažím budova. Někdo jí možná moc nemá a mít nebude, ale to už se stává. Mám kolem sebe i okruh lidí národně smýšlejících z uskupení jako jsou Prameny, Kulatý Stůl ČR, ANS a podobné. V případě potřeby, až budou ovládnutá média, tak je možné vytvořit celospolečenský necenzurovaný dialog.

To je z mé strany prozatím vše. Kontaktovat mě můžete třeba na telefon 775218558.

S pozdravem,
Jiří Kalina“

Je 30.1.2022 11:45. Od středy 26.1. zase pracuji. Nemocenská mi skončila. Navíc jsem měl telefonát s ředitelem firmy, kde pracuji. Povídal mi, že teď se zakázky rozrůstají a zrovna je to celkem nevhodná doba na můj odchod. Požádal mě, abych tu výpověď stáhl a ještě to zkusil. Alespoň do poloviny roku by se mnou chtěla firma počítat. Tak že jsem se nechal přemluvit. První tři dny práce po nemocenské mám za sebou a celkem jsem to zvládl. Naučil jsem se prokládat práci tvůrčími aktivitami, které nesouvisí s počítačem.

Stále se pravidelně účastním tzv. kulatých stolů E-koruny. To jsou online setkání veřejná i neveřejná, kde se vesměs seznamujeme, přibíráme nové členy a také řešíme různé odborné věci. Úterní kulatý stůl je určený pro veřejnost. Koná se pravidelně od 19:30 na odkaze: https://meet.jit.si/ZsR_utery_19.30-21.00hod

Každý je vítaný!

Kulaté stoly E-koruny jsou několikrát do týdne, ale už někteří účastníci začínají poukazovat na to, že se hodně povídá, ale málo toho vytváříme.

Přišlo mi na mysl, že by stálo za to zareagovat na nějaké podněty účastníků, které nejsou interní a reakci nechat zde. Možná by se tímto zveřejněném podařilo zaujmout i lidi mimo E-korunu. Mé reakce jsou tedy:
„Ahoj,

protože někteří účastníci kulatých stolů poukazují na to, že málo tvoříme a ani E-koruna se moc neposouvá dál (nebo se o tom nemluví), tak jsem si řekl, že bych zkusil popsat nějaké problémy, které vnímám ze svého pohledu jako

tvůrce systému Eden, který je postavený jinak.

E-koruna a ekonomické problémy:
První věc je ta, že z kulatých stolů, kdybych ekorunu neznal, by mi vůbec nepřišlo, že E-koruna je nějaký informační systém a co to je vlastně za produkt? Slýchávám věty jak "Ten náš programátor" toto, "Ten náš programátor" tamto, ale nějak nevím, kdo to vlastně je ten programátor, na čem teď vlastně dělá, jak se mu daří a co je nového hotového? Proč něco neřekne sám?

První věc, ke které bych chtěl něco napsat. Je to ta kazivost peněz, která v E-koruně je popisovaná. Přirozená úvaha lidí je, že když se jim nějaká surovina kazí, tak ano jsou motivováni jí nevlastnit velké množství, ale také se jí snaží uchovávat na místě, kde se co nejméně kazí. Není motiv pro lidi dávat si nějaké peníze na místo, jako je E-koruna, kde se budou "kazit" a raději si je nechám v bance. To může být názor většiny lidí, co E-korunu nezkoumali nijak do hloubky. Vím o tom, že ty peníze, co se "kazí", tak mají být obdobou placení daní. Tedy to co se mi "zkazí" z prostředků, které hromadím, tak jde na smysluplně věci. Já v tom ale úplně tu záruku právě nevidím a spíše to opravdu vidím jako kažení.

Já v tomto systému výběru peněz nevidím vůbec funkční ekonomiku. Ekonomika přeci nefunguje na tom principu, že se podle nějakého vzorce spočítá, kolik je dostupných prostředků a podle toho, jaké jsou prostředky, tak podle toho se bude tvořit. Státní rozpočty takto fungují, ale možná i to je jeden z důvodů, proč žijeme v takovém úpadku. Když požaduji například nějakou službu od někoho, tak nepřistupuji k tomu tak, že mu slíbím stálý příjem a pak jen spoléhám na to, že ten člověk bude dělat svou práci dobře. Lidé mají tendenci stávat se neefektivními a pokud není stanoven nějaký časový a finanční limit, vede to k nezodpovědnosti. Pokud chci nějakou službu, chci vědět, co mi přesně dodavatel nabízí a za jakou je to cenu. Cena, představa a termín musí být dojednaný předem. Dodavatel je tímto ujednáním motivován odvádět dobrou práci, protože jinak nebudou peníze. Proto nesouhlasím s tím přístupem, že se nejprve vyberou peníze a pak se něco bude dělat a ani není jasné co. Společnost přeci musí fungovat tím způsobem, že se prvně rozhodne, jaké aktivity se budou podporovat a jaké se očekávají výsledky. To vše se nacení a teprve potom se vyberou potřebné peníze od těch lidí a v takovém poměru, jak služby chtějí využívat. Je to komplexní řešení, ale je spravedlivé. Takto jsem se snažil koncipovat Eden. Ideálně ještě umožnit v případě reklamace navrácení peněz, což také ve státě v případě daní nefunguje.

Další problém. V E-koruně je každý motivován hromadit nejméně prostředků, aby se nejméně kazilo. No ale tím se dostáváme do situace, že za ideálního používání se nevybere nic a nebo pouhé minimum na infrastrukturu. Jak potom ale taková infrastruktura bude fungovat? To pak nakonec stejně bude potřeba podle nějakého výpočtu od lidí ty chybějící peníze vybrat.

Problém psychologie davu:
Poslední dobou se šíří v médiích informace o tom, že se hodně plýtvá pohonnými hmotami. V Kanadě jezdívají kamióny dlouhé vzdálenosti, aby řidiči dali najevo protest proti vládním opatřením. V Čechách se šíří reklamy typu jako že pokud chcete zabránit hrozným totalitním rozhodnutím vlády, tak jeďte na náměstí do Prahy zapálit svíčku. Pokud se tak rozhodnete jednat, tak určitě splynete s davem. Možná si i v duchu budete nalhávat, že děláte něco užitečného. Jenomže budete odtrženi od reality. Jednání lidí ve vládě neovlivní žádné zapalování svíček ani jiné způsoby zbytečného pálení pohonných hmot. Vlády jsou příliš pod vlivem všelijakých tlaků ze strany lobistů a podobně, než aby něco takového vnímali. Podobné reklamy v televizi bych bral jako nebezpečné. Elity berou lidi už tak dost jako přítěž kvůli spotřebovávání neobnovitelných zdrojů a co teprve když někteří lidé tak dělají z důvodů, které se úplně vymykají zdravému rozumu, jsou zcela zcestné a k ničemu nevedou. Smysluplné ze strany lidí by bylo, kdyby raději zůstali doma a snažili se urgovat policii, ať v tom udělá pořádek. Ať si seženou nějakého šerifa, který dohlédne na pořádek v zemi, případně ať někoho lidé doporučí. Pak je tu ale další problém. Lidé zapomněli, že jsme tu měli panovníky, co dohlíželi na pořádek ve společnosti a podléhají dalším mainstreamovým bludům, že pokud tu není přímo demokracie, tak tu je vždy něco jako Hitler. Už lidi nenapadne možnost, že něco jako Hitler nám tu už skrze demokracii vládne. Podobně jako lidi nenapadne, že by tu klidně mohl být panovník, který udržuje pořádek a zároveň pomocí moderních technologií hledá konsenzus lidí. Bez autority bude pořád nějaký problém. Jednou to bude, že centrální banka dělá problémy. Podruhé to bude byrokracie na geodézii. Pak zase třeba že média něco cenzurují a podobně.

Pochybnosti o certifikaci živého člověka:
Dalším rozebíraným tématem bylo certifikování živého člověka jako nástroj pro získání větších svobod. Nechci tento fenomén nijak dopředu shazovat, ale minimálně bych doporučoval opatrnost. Nebrat něco takového jako pilíř o který se dá nějak opírat. Už Jiří Sobkiewicz, který se této problematice věnuje dlouhou dobu upozorňuje, že je to tahání lidí za nos. Intuice mě ukazuje, že nemluví ale z cesty. Nedávno jsem se dozvěděl šokující věc. Emigranti, kteří jsou údajně zachráněni na moři, tak jsou automaticky certifikováni jako živí lidé a tudíž mají větší práva než ti co žijí ano prokazatelně žijí na pevnině, ale považují se za otroky, protože se považují za ztracené. No co je toto zase za manipulativní hru? Většina lidí si řekne, že to je výhodné něco takového si nastudovat a stát se živím člověkem a stávají se hráči v nějaké takové hře. Obětí zase nějaké davové psychózy. Myslím že lidé by se měli hlavně ptát, kdo přesně tyto pravidla stanovuje? Je li to mezinárodní právo, tak to bude zase nějaká nadnárodní organizace vedená kdo ví kým. Více by mě zajímalo znát toho, kdy tyto podivná pravidla ustanovuje, něž to davově brát jako nějakou cestu z problémů. Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají. Takto by se dali i zlikvidovat národní státy a vytvořit nějaký globalismus. Prohlásit je za korporace a říct lidem, že se mají certifikovat jako svobodní živí lidé, kteří jsou nad tím, tedy podpořit jakousi anarchii. Anarchie by mohla vést do nějaké krvavé nestrukturované revoluce a jako záchrana by přišla nějaká globální vláda. Jak říkám. Pokud vznikají záhadno jak všelijaké takové davové fenomeny, tak by se hodilo zjistit autora a co tím zamýšlí.

Věřit v Krista nebo ne?:
Poslední téma této zprávy je otázka víry. Úplně nejlepší je si víru nijak navzájem nevnucovat a ať si každý věří čemu chce. Ať každý podle svého ovoce ukáže, jak je jeho víra dobrá. Jsou lidé, kteří nevěří v Krista a tvrdí že se vírou v něj posiluje jen nějaký egregor. Mají v to pochybnosti a je to jejich názor. Důležité je hledat to co nás spojuje a na tom spolupracovat. Můj pohled křesťana na dnešní dění je, že to jsou zjevné síly, které vedou vládnoucí struktury do šílenství. To co se děje je významné v historii lidí. Takové velké klamání. Já v tom vidím vliv všelijakých démonických sil a jako křesťan věřím, že právě Kristus má nad tímto vším nadvládu. Přijde mi proto pochopitelné raději stát na té straně, kterou považuji za správnou. Považuji to za bezpečné. Nevidím nic špatného poslat třeba energii vděku a nebo radosti Kristu a upevnit tím vztah. Neexistenci Krista lidi dokázat nemohou a i tak o tom polemizují.“

Zpráva kulatému stolu E-koruny k různým tématům je sepsaná. Přemýšlím, zda jí pošlu a nebo nechám jen tady pro zvědavé členy. Nějak na mě přichází přesvědčení nikomu nic už neposílat a nechat to jen schované k dispozici pro hledající. Když člověk posílá zprávy, tak usiluje o pozornost a bere trochu vůli ostatním. Nechám to jen tady.

Je 1.2.2022 2:13. Je to pár dní, co jsem byl v obchodě u mrazáku s masem. Přišla tam mladá holčina asi tak něco přes 20 let. Koukala do mrazáku a asi jí zarazily ty ceny. Slyšel jsem od ní nějakou nadávku směrem k mrazáku. Myslím, že žádné maso si nakonec nevzala. Přišlo mi to z mé pozice takové nějaké smutné. Z pozice člověka, který při nákupu potravin neřeší moc cenu. Vidět do čeho ty děti vyrůstají.
Včera jsem viděl na seznamu reportáž s tímto titulkem „Velký zemědělec kritizuje nové dotace: Chleba může stát 200 korun a rohlík 15“.
Zde:

https://www.seznamzpravy.cz/clanek/audio-podcast-agenda-vzniknou-farmy-ktere-nevypestuji-nic-jen-ziskaji-dotace-varuje-zemedelec-187065#dop_ab_variant=0&dop_source_zone_name=zpravy.sznhp.box&dop_req_id=NipDP21p5mY-202201311612&dop_id=187065&source=hp&seq_no=1&utm_campaign=&utm_medium=z-boxiku&utm_source=www.seznam.cz

Téma možné finanční pomoci státům už jsem tu také zmiňoval. Mezinárodní pokladnice Monetary One má svá pravidla a je připravena vyplácet prostředky. Ještě jsem to nestudoval, ale co vím, tak jsou tu lidé, co se o to zajímají. Toto téma začíná být aktuální.
Naši politici ukázali, jak se dobře dají utratit peníze v oblasti léčení. Sám bych byl schopen předvést, jak se dá vyrobit kvalitní univerzální lék za skvěle nízkou cenu. V tomhle státě opravdu není žádný problém najít lidi s chytrými řešeními. Dobrých rad je tady opravdu spousta. Problém je najít „buldozer“, který by ta chytrá řešení protlačit. Řidič „buldozeru“ je také k nalezení minimálně jeden ano, ale ochota lidí tomu věnovat pozornost a podpořit to..... možná tu je nějak schovaná a nebo možná ani není.
Velkozemědělec z reportáže si stěžuje na nedostatek dotací a neefektivní nakládání s nimi. Tvrdí, že by jsme se správnou dotační podporou byly schopni jako republika být i 100% soběstačná. To je potěšující.
Musím jít spát.
Pokračování jindy...
…

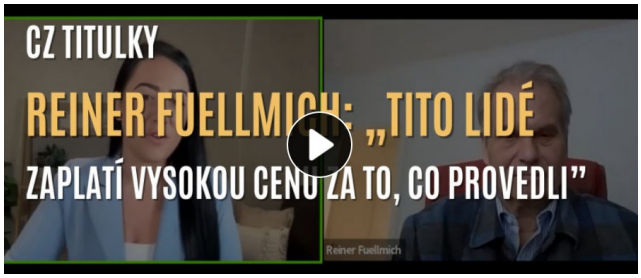
Je 6.2.2022 23:41. Konečně se mi podařilo navázat spojení s Jiřím Sobkiewiczem. Ptal jsem se ho, jak to vypadá se zmiňovanou evoluční proměnnou ČR a SR. Povídal, že na jemno hmotné úrovni je to už připravené a počítá se, že v první polovině tohoto roku se to začne promítat do reality. To je dobrá zpráva. Pokud jde o používání finančních zdrojů mezinárodní pokladnice, tak tady to blokuje starý ekonomický systém, který stále funguje.
Psal jsem dnes pro E-korunu zase zápisy z uplynulých kulatých stolů. Vyštrachal jsem nějaká proroctví:

Prorocké kázání - David Wilkerson Praha 2003:
https://www.youtube.com/watch?v=VCOJKFicJWk

Šokujúce proroctvo z roku 1973 - David Willkerson, SK titulky:
https://www.youtube.com/watch?v=LTIgFfli-2g

Prorocké slová Davida Wilkersona o Slovensku:
https://www.youtube.com/watch?v=OtoVyV12fNE

Joel Staab - Proroctví k České Republice na rok 2020:
https://www.youtube.com/watch?v=WFGIHX3SScE

Další zajímavá zpráva je o aktivitě zvané Norimberk 2.0. Rozhovor s Reinerem Fuellmichem, který je v čele této aktivity. Mezinárodní iniciativa právníků a odkrývání různých podvodů okolo covidu:
https://otevrisvoumysl.cz/reiner-fuellmich-jaky-je-cil-covidu-a-ockovani-kam-to-cele-smeruje-odhaleni-podvodu-tito-lide-zaplati-vysokou-cenu/

Je 17.2.2022 3:15. Zvolený obrázek naznačuje, že budu psát o biologických virech, ale to není zcela pravda. Tématem bude spíše kladení odporu a zda je to dobré či špatné. Tento článek bude reakcí na jednoho nejmenovaného člověka zastávající evoluční proměnu ČR a SR. Dotazoval jsem se ho, jak se chystají postavit na případný odpor proti síle, kterou při proměně bude protistrana klást. Ve jeho reakci bylo něco, co blíže musím rozebrat. Podstatná část reakce je zde: „... Podíval jsem se v klidu na blog publikovaný na Vašich stránkách i na dotazy a náměty, které jste mi poslal přes Telegram. Celá filozofie evoluční proměny nespočívá v cituji z vašich slov: "... záměr, který chcete realizovat, bude vyžadovat určitou sílu a odhodlání postavit se na odpor ... ", nýbrž spočívá ve skutečné moci člověka tvořit vlastní realitu. Jedná se o odvěké dilema života člověka v dualitě, kdy je na jedné straně tvorba a na druhé straně destrukce. Přitom energie odporu jsou energie ryze destrukční. Více na téma Moc vs Síla přesně popsáno ve stejnojmenném díle sira Davida R. Hawkinse, M.D., Ph.D. (Moc versus síla, aneb skrytí činitelé určující lidské chování). Stručně řečeno, my, svobodné lidské bytosti, máme k dispozici moc, která je silnější než jakékoliv systémové nástroje a můžeme si tvořit vlastní realitu bytí...“

Ve zprávě mě zaujalo tvrzení „Přitom energie odporu jsou energie ryze destrukční.“. Přemýšlel jsem nad tímto tvrzením, zda je pravdivé a nebo ne. Možná v nějakém idealizovaném světě by se toto tvrzení dalo brát jako pravdivé, ale v tomto světě ve kterém žijeme mi tvrzení připadá nepravdivé a nebezpečné.

Jsou případy, kdy kladením odporu naopak podporujete tvoření. Je to jednak případ obrany, ale také případ nápravy. Při obraně se klade určitě odpor, ale obranou chráníte i procesy tvoření. Zrovna tak náprava nemusí být vždy příjemná a při jejím vykonávání také kladete odpor, ale náprava chrání před zničením a tudíž odpor, který obnáší náprava nemůže být brán jako destrukční energie.

Vezměte si příklad na takovém živém organismu. Jaký on musí vyvinout odpor, aby mohl zdravě a tvořivě fungovat. Častokrát pod útokem všelijakých patogenů musí klást odpor. Očkování na covid-19 údajně vyřezuje imunitní systém. Imunitní systém, který musí klást odpor, aby byl organismus zdravý. Celé to poukazuje na to, že zastánci očkování a autoři myšlenek jako že kladení odporu je něco destrukčního, tak mají stejný zdroj. Stojí na straně dravců, kteří lidi chtějí oslabit a hubit. Predátor, který chce svojí kořist pozřít tak používá například různé druhy ochromení a oslabení, aby oběť nekladla odpor a přivedlo jí to k destrukci.

Bohužel tak nějak mi připadá dnešní společnost. Jako kdyby ochromená. Neschopná postavit se na odpor. Neschopná se sjednotit a jednou z příčin můžou být podobná učení. Další příčinou může být například strach.

Zahlédl jsem aktuální video o postoji vedení ČNB k pokladnici M1 a jejímu vrchnímu pokladníkovi Alexandru Paramonovi zde:
https://www.youtube.com/watch?v=gGvJfmF6RtQ

Je to dobré, že se takto šíří informace a vyvrací se všelijaké nepravdy z dezinformace. No ale hlavní otázka je, co bude dál? Jak na to reagovat? Nesjednocený národ čekající na to, že se to nějak samo dá dohromady bude asi jen čekat. Závadné vedení institucí bude stále držet své pozice a finanční toky, které by mohli pomoci tam, kde je potřeba, tak budou k ničemu. Tady je potřeba začít jednat a využít sílu k nápravě či vyměnění závadných lidí ve vedoucích pozicích klíčových podniků, jako je ČNB. K tomu je zapotřebí ale spolupráce a ta bez jednotného přemýšlení moc nejde.

Je 21.2.2022 1:00. Na stránce 30 jsem špatně popsal vztah E-koruny k placení infrastruktury. Tato oblast jako je obdoba placení daní a všelijaké infrastruktury zatím není v E-koruně nijak řešená. Na to by přišla řada teprve v budoucnu, jak něco takového v E-koruně řešit. Momentální funkci E-koruny bych shrnul tak, že se každý den rovnoměrně odečte nějaká částka z celkového množství peněz v E-koruně a tato suma se podle určitého algoritmu zase přerozdělí všem vlastníkům. Ten, kdo je ekonomicky aktivnější nebo přidal do systému více prostředků, tak má lepší hodnocení a podle tohoto hodnocení dostane odpovídající sumu. Když by v systému byly velké korporace, tak nebudou hromadit taková bohatství, jako ve stávajícím systému, ale více by se finance rozdělovali běžným lidem. Lidi napadá otázka, jak může být něco takového motivující pro korporace a proč by se chtěli do E-koruny připojit? Motivující to není, ale vychází se z předpokladu, že pokud se připojí do systému běžní lidé, tak korporace ve stávajícím systému jinak ztratí zákazníky. Takto bych nějak polopaticky popsal myšlenku E-koruny. Je třeba to asi propagovat a rozebírat detaily, aby to lidi lépe pochopily.

V nedaleké budoucnosti se plánuje setkání skupiny E-koruna na Moravě. Chystám se tam jet.

Stále ale vnímám postoje lidí v E-koruně podobné ve stylu postoje člověka, jehož reakci jsem komentoval na minulé stránce 33. Jaká si nechuť a nebo strach postavit se na odpor a opovrhování autoritami. Působí to na mě naivně, když si někdo myslí, že si tady jen tak bude moci svobodně tvořit něco nového, alternativního k systému a nenarazí na odpor. Tyto skupinky vůbec neví, jak se něčemu takovému bránit a tak uhýbají a všelijak ustupují systému. Nadměrná agrese by určitě ze strany systému nic dobrého nepřinesla, tak že takové ty aktivity jako že někdo vyzývá k vraždění politiků obecně a podobně, tak to systém použije v neprospěch dobra, ale na druhou stranu pokud například nějaký vysoký funkcionář překrucuje fakta v neprospěch nás všech, nevidím důvod proč by alternativa neměla mít vlastní výkonnou moc, která může zatýkat takovéto lidi a vyšetřovat jejich jednání. Na nějaké takové aktivity ale model plošné společnosti bez vlády není použitelný.

Spousta lidí žije v jakési iluzi, že zlo je v tomto světě jakási ultimátní mocnost, proti které, běda, jak se běžný smrtelník postaví. Přitom hlavní síla je spravedlnost a zlo tu má lidi jen testovat a moc si získává jen nad těmi, co také páchají zlo. Bohužel faktem je, že každý více či méně páchá zlo a tak se dostává hříchem pod moc strachu z všelijakých způsobů trestu. Naštěstí je tu stále Kristovo pomoc prozatím.

Je 1.3.2022 0:07. Všiml jsem si takového zvláštního úkazu. Jako kdyby někdo mávnutím kouzelné hůlky způsobil, že téma covidu, které se nás bezprostředně týká, tak se ze společnosti úplně vytratilo. Vůbec o této hrozbě neslyším poslední dobou a že to bylo hodně časté téma. Dostalo se ke mně zajímavé video, ve kterém se detailněji rozebírají související psychologické jevy a kdo je vytváří: https://www.facebook.com/jura.cina.37/posts/1108275236619036

Covid se poslední dobou nezmiňuje, protože se řeší hodně situace na Ukrajině a invaze z Ruska. Četl jsem prohlášení prezidenta Putina, které je dostupné na nové doméně Aeronetu zde na tomto odkaze. Jestli mi někdo tvrdí, že se jedná o nějakou lživou propagandu, tak mi ale chybí důkazy, které by to dokládaly. Z toho, co jsem četl a co si dávám do souvislostí mi nepřijde, že by projev byl nějak zcestný a nebo manipulativní. Celá ta situace mi připadá, jako když venku narazíte na chlapa co drží v ruce nůž a pomalu se k vám přibližuje s podivným upřeným pohledem. Vy najednou zjistíte, že to je ten světoznámý masový vrah. Tak že se rozhodnete ho včas zpacifikovat, ale v tom se někteří lidé šokem zhroutí z toho, co že jste to za agresora a surovce. Tak mi připadá reakce některých lidí na zcela racionální postoje

Ruska. Reakce, které jsou ještě umocněné mediálním chaosem. Jenom co jsem se koukal na telegramu na videa z místa dění, tak potvrzují že situace není tak strašná, jak to vykreslují média. Rusové nejdou po obyčejných lidech a když se ukrajinští vojáci chtějí přidat na jejich stranu, tak je vezmou. Zatím to vypadá, že slovanské národy se dokáží mezi sebou domluvit a být solidární, když se chce, jenom se to moc nepublikuje.
Nedává mi absolutně žádný smysl nechat se poštvat do boje s Ruskem. Jestli má někdo obavy z toho, že sem přijde nějaká mocnost a už sebe lepší a nebo sebehorší ať už z jakéhokoliv důvodu. Měl by prvně hledat problémy sám u sebe. Mocnosti těžko budou vyvážet pořádek tam, kde už je. Pokud tu máme nepořádek, je to chyba celku a tedy nás všech a zodpovídáme se z toho, že ten nepořádek obtěžuje okolní země. Potom není divu, že na to okolí reaguje. Takovou reakci by jsme měli brát s největší pokorou a jako lekci pro příště pokud nějaké bude. Říci si „nezvládli jsme to, byl nám dovezen pořádek, dobře nám tak a už alespoň neobtěžujeme toho souseda“. Pořádek ale není ideální dovážet na velké vzdálenosti. Vysiluje to lidi, co ten pořádek sjednávají a pak je to na úkor kvality jejich jednání. Mohou mít pak tendenci dělat si vlastní politiku a pravidla, bez ohledu na poctivost jejich vzdáleného velitele a to nedopadá dobře. Tak že domácí výroba a soběstačnost se i v tomto vyplácí.

Je 9.3.2022 1:10. Minulý týden jsem byl kontaktován svými fanoušky. Dlouholetými fanoušky o kterých jsem vůbec nevěděl. Můj poslední článek je donutil se projevit. Pravděpodobně se jedná o fanoušky ve tvaru policejního sboru. Vyjádřili rozhořčení nad tím, že píšu tak dlouhá PDFka..... kdo to má pořád stahovat :D. Když to vyjádřím decentně, tak tvrdí, že mám více štěstí než rozumu a že do toho jdu hodně srdcem. Komentováním mého úspěchu u žen to trochu vypadalo jako snad nějaký Zvláštní Útvar Pro Kontrolu Národního Rozmnožování. Ne..... upozornili mě hlavně na zákon týkající se genocidy a že se teď začíná vymáhat, tak ať si dávám pozor, kam se možná hrnu. Nevím, zda šlo o policii a pokus provokace, ale email byl seznamácký a po tom co jsem ho stáhl do klienta, tak nečekaně nezůstal v koši webového rozhraní seznamu. To se mi jinak nestává.

Dostala se mi do ruky skvělá analýza z Českého Mozkového Trustu. To je název, který jsem si vymyslel, ale možná sedne. Je to zde MAP díl 1117:
https://www.youtube.com/watch?v=TTGa8IURc6Y

Operace Topol. Tak by se dala pojmenovat operace nesoucí odkaz pojmenovaný po jednom předsedovy české vlády a to v otázce přistupování k Rusku. Teď nám předvedla česká vláda, co umí. Například z Ukrajiny lítají nadávky na adresu české vlády za to, že tam posílají zbraně a to z toho důvodu, protože ukrajinští vojáci střílí do ukrajinských civilistů, kteří utíkají do Ruska. O dalších problémech způsobené restrikcemi proti Rusku ani nemluvě.

Je 12.3.2022 16:48. Mám nějaké informace o tom, že údajně sousedící země zastropovávají ceny benzínu, ale v Čechách nic. Vláda to neřeší, či snad na ní někdo tlačí, aby to nechala být. Tak že pokud vláda neopraví svůj názor a nebo pokud nebude vyměněna a bude dále dopouštět podobné věci, tak to bude mít dopad na ceny všeho. Jestli tady někdo upozorňuje na genocidu a na její vymáhání, měl by svojí pozornost upnout hlavně na českou vládu. Je to genocida namířená jednak proti nám občanům a také i proti chudým lidem z Ukrajiny, kteří sem utíkají před válkou.
Mám tu reakci od jednoho svého čtenáře:
„Zdravím, Jirko!
Už dlouhou dobu jsem tvým věrným fandou a s radostí hltám každý příspěvek do Tvých internetových příběhů zachycujících Tvůj život a všemožné poznatky. Tvé vize a projekty jsou vskutku fascinující a věřím, že by je mělo ocenit mnohem širší publikum, než je tomu zajisté nyní. Psaní je to opravdu inspirativní i pro mne a dodává mi velkou naději. ...“
Je to povzbuzující to číst, ale naděje sama o sobě bez našeho přičinění nic nezmění. Vláda sama o sobě nic

nedělá. Pokud nebude lidí, kteří by jí důvěřovali, tak vláda je jen jakési divadelní představení. Problém je však přesvědčit lidi směřovat pozornost někam jinam. K nějakému jinému cíli jako například vymoci si zastropování cen pohonných hmot a podobně. Problém je, že lidé se mezi sebou jen tak snadno nedomluví, aby mohli něco takového realizovat, tak že se bude muset najít někdo, kdo to povede asi. Říkám asi, protože mi to tak připadá, ale netvrdím, že to tak a jedině tak bude. Pokud někdo z mých čtenářů ví o nějakých věcech v mém jednání, co bere jako přešlapy a co narušuje důvěru ve mně, tak by bylo dobré mi o tom napsat.
Podobné hlouposti jako je například nezastropování cen benzínu přitahují problémy a tím pádem i možné snahy okolních zemí sjednávat tu pořádek.

Je 20.3.2022 18:15. Tak se mi minulou sobotu rozbil počítač. Ten co jsem měl jako hlavní na doma na kterém jsem vždycky psal. Na štěstí se mi podařilo zachránit data. Píši teď za provizorních podmínek na počítači, který mám už opravdu hodně dlouho. Budu se muset poohlédnout po nějakém novém počítači a také asi po nějaké vhodnější distribuci Linuxu. Na pracovní počítač tyto věci dávat nechci.
Jo to bývali časy, když jsem před deseti, patnácti lety zkoumal plnou pozorností svět počítačů...

Je 20.3.2022 23:59. Dlouho jsem nedělal zápis o výzkumu lektvaru. Lektvaru jsem tento rok bohužel moc nevypil. Je to vidět na energii, Mám jí méně. Je zima a odhalil jsem nepříjemný efekt lektvaru projevující se v zimě. Když se člověk skvěle pročistí a pak se rozhodně lektvar na nějakou dobu nepít, tak tělo je v tu dobu sice bez všelijakých patogenů, ale i bez dezinfekční ochrany lektvaru. Když v těle nejsou patogeny, které tam normálně bývají, tak imunita tak nějak zleniví. Tedy mě to tak přijde na sobě. No a v zimě se snadno člověka pak chytí nějaká nemoc. Nemoc, kterou by normálně nedostal, pokud by nebyl nadměrně dezinfikovaný a nebo kdyby uměl pít pořád lektvar, což mě moc jeden pít to neustále v takovém množství, aby to ničilo vše co se člověka snaží napadnout. Pití lektvaru je pro mě jako takový restart operačního systému. Po naběhnutí funguje svižněji, ale musí prvně naběhnout.
4.3. - 6.3. proběhlo na Moravě setkání členů E-koruny. Bylo to fajn seznámení se s příjemnými lidmi. Setkal jsem se tam s jedním pánem, co děla také do MMS. On má doporučení dát si dvakrát do roka týdenní dávkování MMS při osmi dávkách denně. To je něco, co asi bude vyhovovat i mě nějaký takový styl. Byla tam i starší paní co měla s sebou MMS v takové pidi lahvičce na čuchání a ta to bere už cca 8 let a v malém množství denodenně a nevadí jí to. Další tip co jsem dostal a kterému věřím je sehnat si bor, který se přidává do vody v malém množství a ta se pak pravidelně v určitém množství pije. Nevím teď přesně ty parametry. Bor umožňuje tělu lépe vstřebávat vápník do kostí a pak nejsou problémy s klouby a podobně. Dokonce dotyčnému, co to praktikuje ztmavly i vlasy. EU naschvál omezuje množství boru v potravinách v neprospěch lidí.

…

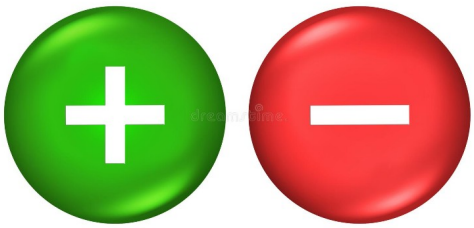
Pokračování na další straně...

Je 22.3.2022 22:54. Nepíše se mi teď pohodlně. Nemám tu zatím připravené psací prostředí po rozbití hlavního počítače, ale pár slov. Zde se mi dostala zajímavá pozvánka Proudu národní hrdosti s Jihočeské Svobodné buňky na 26.3. v Táboře. Musím jít nadělávat hodiny.

Je 27.3.2022 9:52. Je zahájen jarní úklid. Úklid organizmu. Už mám v sobě lektvar. Měl jsem takovou domluvu s generálním ředitelem, že zkusím vysadit pití lektvaru. Mohlo by to způsobovat můj lednový výpadek v práci. Když jsem měl v lednu to vyhoření, tak to nastalo asi po cca 10ti dnech, co už jsem lektvar nepil. Nějaký vliv na soustředění to ale mít může v tom smyslu, že to někdy zesiluje inspiraci, která přichází v nevhodné době pracovní doby, kdy musím pracovat na něčem jiném. Tak uvidím, jak to bude. Na to, že jsem teď nějakou dobu lektvar nepil, tak jsem měl sem tam v pracovní době myšlenky typu „Co tady dělám? Co tady dělám? Já mám být už někde jinde. Mám inspiraci na psaní a na pokračování tvorby svých projektů. Ta situace s Ukrajinou to jen potvrzuje.“ Byl jsem ale požádán o pomoc na projektech ze strany vedení a to se neodmítá. Pak jsou chvíle, kdy inspirace přestane a zase se mohu soustředit na práci. Po příjezdu z práce domů už ale je pozdě večer a pod návalem všelijakých zimních patogenů jsem unavený a obava/zákaz dotknout se lektvaru to neusnadní. Tak že takové jsou výsledky mého výzkumu lektvaru. Součástí výzkumu je i to, co se stane, když se lektvar vysadí.

Je 27.3.2022 11:00. Jeden můj kamarád má pozoruhodný způsob, jak si získává informace, aby nemusel sledovat příliš mnoho zdrojů. Najde si jen ty extrémní, co mají od sebe daleko a z toho si poskládá tu shodu. Poslední dobou jsem začal sledovat Petra Chobota. Jeho projevy jsou na extrému a v protikladu třeba s takovým Aeronetem. Když inklinujete ke slovanským tradicím a koukáte na Petra Chobota jak komentuje aktuální dění na Ukrajině, je to trochu jako kdyby jste se koukali na horor. Podle mě si ale protiřečí. Na jednu stranu tvrdí, že to co se děje je jakési uvolnění zlých sil, které mají vyzkoušet lidi. Já s tím souhlasím, ale na druhou stranu tvrdí, že jít bojovat na Ukrajinu proti Rusům je něco jako nejvyšší svátost, které on bude maximálně žehnat a podkládá to tvrzením, že i Kristus prohlašoval, že nepřinesl mír, ale meč. Obávám se, že Kristovo učení není v tomto přesně pochopeno. Kristus sice přináší konflikt, ale je to konflikt s démonickým světem. Konflikt, do kterého se lidé dostávají, pokud říší pravdu. Protože pravda osvobozuje. Pravda ztrhává lidem masky. Démoni nejsou rádi, když ztrácejí svůj vliv nad lidmi a tak skrze emoce zkoušejí odehnat ty, co mluví pravdu od těch, nad kterými mají kontrolu. Ten meč je symbolem konfliktu a stává se, že většinou bývá použit právě proti těm pravdomluvným a ne obráceně. Pokud byly uvolněny „hráze“ a zlo se šíří na svět lidí jako jakási povodeň, tak Bůh, který stojí na straně lidí se jich bude snažit zastávat a to by mělo vést k aktivitám jako například stavba lodí a podobně a ne že Bůh pošle lidi, aby rovnou skočili do vody, kde se utopí. Démonickým silám náramně vyhovuje krveprolévání. Apoštol Pavel tvrdil, že láska vše přemáhá a opakovaně jsem sem dával jeho citace. Kristus třeba říkal, že pokud nás někdo žádá, abychom s ním šli míli, tak máme jít dvě míle. Pokud například Ruské tanky vjedou

na Ukrajinskou zem, ideálně by měli ukrajinští obyvatelé donášet k tankům kanystry s benzínem a ptát se, jestli mají dost paliva na svojí důležitou misi. Je to vyzařování laskavosti, které může časem přemoci zlé jednání. I kdyby Ruská vláda byla tak strašná, jak Petr Chobot tvrdí, tak Ruská vláda nikde bojovat nebude. Pouze Ruští vojáci, ale ti budou vystavení působení laskavému jednání. To může vést do modelové situace, kdy Ruští vojáci pod tlakem případného špatného přístupu Ruské vlády přestanou vládu poslouchat a vznikne potenciál přejít na jinou stranu. No jo, ale celé je to podmíněné tím, že tam musí být dostatečně dobré jednání ze strany místních. Pokud se to bude dít naopak a lidé ve střetu s vojáky projevují nenávist a všelijaké negativní vyzařování, tak se to obrátí proti nim samotným.
Na Ukrajině jsou laboratoře provozované za podpory USA a dělají se tam výzkumy za účelem teroru. To není žádná Ruská propaganda, ale svědčí o tom i lidé z americké vlády. Tuhle špínu je potřeba očistit a pokud někdo bude tvrdit, že to není jen na Ukrajině, dá se říct, že někde se začít musí.
Bůh nedopustí, aby se lidé dostávali do větších problémů, než si přivolávají vlastním jednáním a mnohdy si lidé ani neumí připustit, že to co je špatné se někdy děje pro nějaké zlepšení.

Je 27.3.2022 14:27. Petr Chobot se domnívá, že to co se děje na Ukrajině je biblický Armagedon, ale o tom dost pochybuji. Sám povídal, že se naplňují Ježíšova slova o tom, jak povstane národ proti národu a že to se teď děje, ale to není totéž. To by se museli sjednotit mocnosti světa, ale k tomu ještě nedošlo. Nesouhlasím s Petrem v některých věcech, ale má i dobré nápady. Třeba doporučení, že by měly na Zemi být malé státečky a světová rada. Takový model by neměl snad dělat starosti lidem, co jsou alergičtí na všelijaké diktatury. Pokud jde o malé státečky, tak nemusíme chodit daleko tady v Čechách. Náš stát je opravdu malý. Michal Svatoš jakožto mluvčí skupiny lidí, co mi přijde celkem rozumná, tak vidí jasně a správně, že je potřeba vyměnit vládu, ale stále dodávají, že je to třeba udělat demokraticky. Pak bude možné dohlédnout, aby se tu uměle nezvyšovali ceny energií a podobně.
Zastupitelská demokracie je zkorumpovaný systém. Jak je vidět, mají to v rukách jen ti nevhodní lidé. Pokud demokraticky, tak bude potřeba vymyslet nějakou jinou formu demokracie. Třeba takovou, které vzhlíží k nějaké radě moudrých, jak říkal Petr. Jak to ale celé ustanovit? Jsou tu určité fankluby různých zpravodajských kanálů. Kanálů, které se navzájem ani moc nemusí, jak už jsem psal v minulém článku, ale jsou to intelektuální elity a přitahují pozornost lidí co se k nim přidávají. Chtělo by to přestat se mezi sebou dohadovat a hledat nějakou společnou cestu. Cestu jak udělat třeba nějakou tu místní radu moudrých pro Čechy. Komunikovat navzájem a přitahovat další a další příznivce včetně lidí, co se mají starat o bezpečnost. Pokud to dozraje do nějakého akceschopného stavu, tak přijít s nějakou vhodnější demokracií, než máme teď. Náhrada politiků ale musí probíhat s hmatatelnými důkazy na jejich diskreditaci, jako štít proti mediální špíně.

Je 10.4.2022 9:57. Záznam z výzkumu lektvarů, tedy dvou. Namíchal jsem si před dvěma týdny čerstvý CDH a od neděle to začal pít ve větším dávkování 8x za den. Průběh klasicky začal detoxikací. Tedy průjmy a bolestí hlavy. Bolest hlavy už během druhého dne braní přestala a cítil jsem se svěží. Průjem i když nebyl tak silný, jako první den, tak ale přetrvával. Ale čtvrtý den už jsem toho měl dost. Už jsem to nebyl schopen dále pít. Žaludek to začal instinktivně odmítat. To se mi před rokem nestalo, ale před rokem jsem se to učil připravovat a i nadšení z novinky bylo motivující. Na soustředění v práci to nemělo negativní vliv, ale to bylo asi tím, že jsem neměl zrovna inspiraci a také toho beru méně, než před rokem. CDH teď zase nepiji.
Druhý experiment s kyselinou boritou. V úterý mi dorazila objednaná kyselina boritá. Mám tip od jednoho léčitele z Moravy. Dát do litru vody 4g kyseliny borité a toto pít cca půl dl denně. Má se díky tomu lépe vstřebávat vápník do kostí, lépe hojit klouby, lepší růst zubů a dokonce po tom i ztmavnou vlasy. Pokud začnu zase běhat, jako že chci, tak by to byla dobrá pomůcka. Zkoušel jsem to brát 3 dny a takové to ranní vstávání, kdy cítím chodidla, tak se mi zdá že to bylo lepší. Tři dny je málo na odzkoušení, ale má to jednu hroznou nevýhodu. Prodlužuje to dobu spaní. Cítím se po tom unavený. Zatím jsem to brát přestal.

Je 10.4.2022 10:30. V sobotu 26.3. se uskutečnilo setkání Proudu národní hrdosti a Jihočeské svobodné buňky. Byl jsem tam, ale protože jsem si už nestihl v pátek vyprat prádlo „bylo moc pozdě“, tak jsem to dal prát a na sušák až ráno v sobotu a na setkání jsem se opozdil cca o hodinu a půl. Naštěstí je setkání v tomto čase zaznamenané na kanálu proudu národní hrdosti na YouTube, tak jsem si ho zpětně prohlédl. Je tam i takový hezký pozitivní dodatek v rozhovoru paní Rychtaříkové a pana Pavlise. O tom jak k věci přistupovat dále, místně se propojovat, poznávat se a podobně. Setkání se mi líbilo a hlavně z těch lidí vnímám takovou rostoucí sebedůvěru, což mě těší. Ještě před pár lety jsem to tolik neviděl, ale teď věty typu jako že dobro zvítězí a nebo chválení Hospodina u mě navozuje pocity, že probíhá jakési duchovní obrození. Upevnění důvěry v Boží ochranu. Taková obnova církve, která není organizačně nijak viditelná, ale myšlenkově táhnou za jeden provaz a vyzařuje z těch lidí radost a pokoj, protože jsou vedení jedním duchem. To by bylo ideální, kdyby to takto pokračovalo.
Sám jsem teď omezil psaní. Více se naživo setkávám s různými skupinkami a nebo sleduji jejich informační kanály a snažím se hledat nějaký společný průnik.

Je tu ještě jedno uskupení lidí, které má na YouTube kanál Čechaslavackij RAzhlas zde: http://www.czechaslavakia.cz/razhlas/
Skupina lidí, kde je například Jiří Sobkiewicz, o kterém jsem už psal, nebo Mojmír Ponert a jiní. Skupina lidí, co se více zabývá slovanskými kořeny a tradicemi. Skupina lidí, co se absolutně chtějí odpojit od stávajícího systému. Já osobně více než nějaký rázný skokovitý přechod, tak vidím jako reálnější pozvolný přechod od jednoho k druhému, který bude pro většinu lidí přijatelnější. Přijde mi to, že všechny tyto skupiny směřují k tomu samému uspořádání společnosti, ale mají na to jen trochu jinou cestu.
Dnes mám zase jedno setkání naživo a to v neděli nemívám...

Je 8.5.2022 11:37. Můj talent v nasírání autorit, jak se zdá, se nevytratil. Po tom, co jsem byl v pátek 6.5.2022 vyhozen z jedné Telegramové skupiny jejím správcem, tak jsem zase chytil energii pokračovat v psaní. Psaní pozastavené v neděli 10.4.2022, kdy jsem se v malé skupince setkal s okouzlující ženou a učili jsme se hrát na bubínky pod vedením zkušeného bubeníka. Nemělo to žádný politický účel, jen se pobavit a zasmát. Podivnou okolnosti toho bylo setkání Proudu národní hrdosti nedávno před tím, kde astrolog pan

Pavlis zmiňoval, že přijde doba, kdy musíme narazit na ten svůj protějšek. Trochu jsem se tomu usmíval a říkal si něco jako „Tohle se ale netýká všech a jak to tak vypadá ani mě ne.“. Ono to teď ale vypadá, že na tom přeci jen něco bude pravdy. Následující psaní bude spíše takové osobní. Vím, že některé čtenáře toto hodně zajímá, ale jiné absolutně ne. Název příběhu je „Cesta k rozkvetlé třešni“.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 1 – Ucelený člověk

Tento příběh o cestě k rozkvetlé třešni začal v návaznosti na mé psaní dne 27.8. minulý rok. Píši o tom v minulém díle na straně 46, kde je vidět pozvánka na setkání v čajovně od správkyně Budějovické Svépomoci. Se správkyní svépomoci jsem se tou dobou pokoušel navázat nějaký vztah, ale bylo to absolutně neúspěšné. Připadalo mi, že by jsme mohli mít společnou cestu a nějak by to mohlo fungovat, ale ne. Na ono setkání ale dorazil jeden pár. Fakt jim to spolu slušelo. Když něco takového vidíte, říkáte si že to je ideální člověk. Tedy myšleno člověk v tom biblickém podání jako dvě rozumějící si lidské bytosti, mezi kterými jsou vidět vzájemné úsměvy a radost. Ten chlápek, jak jsem se později dozvěděl, tak hraje na bubny a dokonce je i vyrábí. No a jeho žena je šamanka, která také umí hrát na bubínek. Je to takové roztomilé. Dal jsem se s ním do řeči a pozval mě na jakési setkání na téma přirozeného a římského práva. Tak jsem se tam šel podívat a tam jsem poprvé viděl přednášku Jiřího Sobkiewicze. Byla to taková příjemná beseda. Bubeník, který mě pozval na přednášku později založil Telegramovou skupinu účastníků setkání, abychom byly i nadále ve spojení a dalo se sdílet další dění. Nějakou dobu se tam nic moc nečeřilo. Docela dlouhou dobu. Po asi půl roce Jiří Sobkiewicz vyrazil zase dělat další přednášky a informovat o novinkách. Na těch jsem byl a krátce na to se Bubeník rozhodl zorganizovat setkávání v čajovně. Pravidelná setkání na související témata. Nějak jsem tomu nedával pozornost, protože jsem tou dobou míval online setkání E-koruny a cestování z Písku mi neumožňovalo dorážet na tato setkání včas, ale chtěl jsem je alespoň občas navštívit. Pak se tam ale na chatu rozjela taková zajímavá debata a to mě více motivovalo je navštívit.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 2 – Klášter

Na chatu lidé přidávali všelijaké příspěvky těch alternativních témat týkajících se všeho možného. Jeden z těch příspěvků se týkal obřízky. Tvrdilo se tam myslím, že odříznutí předkožky u dětí je násilný čin, který prohlubuje bezohlednost k ostatním. No a na to tam reagovala jedna žena takovou vtipnou připomínkou, která mi trochu připadala jako snad nějaké volání o pomoc. Žena, která v chatu nepoužívá své vlastní jméno, ale jméno nějaké slavné módní návrhářky. Psala něco jako „Tak to ke všem mým přehnaným nárokům na partnera budu muset ještě přidat, aby neměl obřízku a nezbyde mi nic jiného, než jít do kláštera.“. Říkal jsem si, jaká žena může něco takového napsat? To si celkem věří a je docela vtipná. Je to paradox, že pokud obřízka penisu způsobuje v člověku bezohlednost k ostatním, tak v novém zákoně se ještě hovoří tak zvané duchovní obřízce, kdy člověk umožní Bohu, aby odstranil neduhy na srdci, byl tak vnímavý a ohleduplný k ostatním. V podstatě úplný opak té starozákonní obřízky. Budilo to ve mně zvědavost, jak by asi taková žena reagovala na setkání s mužem, který má duchovní obřízku.

Dne 5 a nebo 6 dubna teď nevím jsem se s ní setkal v čajovně. Zrovna od 4.4. do 25.4. byl údajně jakýsi záblesk a na planetu dopadalo nějaké zvláštní záření. Přijde mi zvláštní, že zrovna v tomto období jsem potkal tuto ženu. Přišel jsem do čajovny a připojil se k nim. Tehdy jsem jí viděl poprvé a vůbec jsem si jí nespojil s tím profilem, ze kterého psala o klášteru. Podle jména to nešlo poznat. V salonku nás bylo 6 a pak přišli ještě nějací lidé. Jedna z těch žen, co přišli, tak jí zpívala na svatbě. Na svatbě v manželství, které ale už netrvá. Nějak upoutala mou pozornost svou tváří. Připadala mi velmi výjimečná. Nezařaditelná. Vnímal jsem tam rysy ve tváři, trochu jako kdyby byla z mého rodu. Trochu mi připomínala mou sestřenici. Až jsem jí pak ale slyšel mluvit a hlavně se smát a usmívat tak to bylo oslňující. Ten způsob projevu a barva hlasu. Vzpomněl jsem si na to, jak jsem tehdy na škole potkal Jarušku. Ten její způsob projevu a zabarvení hlasu byl hrozně podobný. Tehdy na škole mi přicházela myšlenka, že je to snad moje žena, ale držel jsem si od ní odstup ze začátku. Pak jsem se k ní začal přibližovat a to mi dalo lekci. Záhadná žena v čajovně ale

není tak nizoučká, jako byla Jaruška a nemá blonďaté vlasy. Když jsem se jí jednou ptal, kolik měří, říkala, že 180. To by měla být podle mého posledního měření snad ještě o 1cm vyšší než já. Povídala i, že na šteklích má 190. Má rovné černé vlasy dlouhé asi tak po ramena a občas si nasazuje brýle. Je intelektuálně zaměřená. Má takovou tu tendenci dohledávat stále aktuální informace a být v obraze, což je super. Vyzařuje z ní energie, která se na mě přenáší a povzbuzuje mě něco jako bylo u Zuzky. Stejně jako Zuzka, tak i ona už má syna. Jenom na rozdíl od Zuzky s ní máme společnější svět a to je důležité.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 3 – Bubnování na zkušebně

Krátce na to 10.4. bylo domluvené s Bubeníkem bubnování na zkušebně. To byl ten den, kdy jsem nějak ztratil sílu psát tento dokument. Ona tam přišla také a pak ještě jedna paní a později ještě dorazila Šamanka, tedy Bubeníkova žena. To byl ten den, kdy jsem si připadal s ní jako jedna celistvá lidská bytost. Když jsme se spolu vedle sebe učili poprvé bubnovat v rytmu Bubeníka. Dělali jsme chyby a usmívali se na sebe. Ona mi chvilkami připadala celkem dost vysmátá z toho. Měl jsem možnost ten den hodněkrát se jí podívat do tváře a stále jsem si myslel, že je zhruba stejně stará jako já. Zeptal jsem se jí na věk později v chatu a ona mi odpověděla, že jí za tři roky bude 50. Myslel jsem si, že je neupřímná a zkouší na mě, zda tomu uvěřím. To by znamenalo, že je o cca 10 let starší než já. Pro mě není žádný problém představa, že bych měl o 10 let starší ženu, když je takto sympatická a nevnímám věkový rozdíl mezi mnou a jí. Naopak bude mít vyzrálejší charakter, což je důležité. Jen jsem se ze zvědavosti koukl na webu na nějaké info, jaké jsou zkušenosti lidí, co mají vztah, kde je starší žena. No a zjistil jsem, že takové vztahy poslední dobou vznikají čím dál častěji v pokročilejším věku a jsou spokojené. Slabinou bývá sebevědomí ženy. Trochu to tak cítím i z ní, že by mohla mít ve vztahu se mnou slabší sebevědomí, ale přijde mi to jako planá obava.
Dalším setkáním byl výlet myslím 24.4., ale tam jsem nejel. Byl jsem po nemoci. Měl jsem něco přes týden nějakou divnou rýmu s bolestmi v krku. Možná nějaká kombinace s alergií. Přišlo mi to podobně nepříjemné, jako když jsem pracoval na poště a pak jsem ke konci dostal něco podobného a do Asseca jsem nastupoval také od května roku 2019. Musel jsem se na nějakou dobu vyhnout setkání se skupinkou a vyléčit se. Chlordioxid se mi nějak znechutil, tak jsem ho ani moc nebral a sázel více na vlastní imunitu. Přišlo mi ale že v tom období záblesku marodilo celkem dost lidí.

Je 10.5.2022 0:19. V noci z pondělka na úterý se mi zdál sen se silným euforickým prožitkem. Sen, který jsem za zapamatoval. Takovéto sny naznačují, že člověk by se nad tou zkušeností měl zamyslet.
„Sen byl o tom, že jsem stál v místnosti. V bytě, který byl můj a naproti mně asi tak dva metry stála žena a vedle ní kočárek s dítětem. Mezi mnou a ní byla jakási neviditelná bariéra. Nemohl jsem k ní. Pocit ve snu byl, že tu ženu miluji a chci k ní. Ona se rozhodla ke mně promluvit a ptala se mě, zda může sdílet mé prostředky se mnou. Takto jsem to cítil. Prostředky tedy obecně vše co mám. Mě ta její otázka silně potěšila u srdce a reakce na ní byla v tom smyslu, že je to přeci samozřejmé, že se s ní chci o všechno dělit. Ona pak tu bariéru prolomila a přiblížila se ke mně. Byl to velice příjemný zážitek.“
Výklad toho snu asi není třeba nějak detailně vysvětlovat. Byl to zážitek, se kterým bych se chtěl ztotožnit i ve skutečnosti. S tím kočárkem to asi bylo jen podobenství, že buď ta žena má díte, které není mé a nebo chce mít dítě se mnou. Možná, že i obě varianty najednou. S tím vžití se do situace, že bych byl otec je to tak, že nikdy jsem neměl nějakou touhu mít dítě, ale myslím, že taková touha přijde automaticky až když si najde člověk toho, koho miluje.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 4 – Sebevědomí

Dnes chci psát o sebevědomí a zrovna včera mi do toho skočil sen o jakési neviditelné bariéře, kterou zdá se vytváří jen ona. Žena, která v chatu vystupuje pod jménem francouzské módní návrhářky, co zemřela před šesti lety. Působí to trochu záhadně a potemněle. Když jsem začínal psát tento dokument před pěti lety, tak to nastartovala jedna žena narozená ve znamení Vodnáře. Měla ráda film Mrtvá nevěsta. Připadalo mi to také takové záhadné. Ptal jsem se krásné černovlásky po bubnování, na kterém jsme se oba tak nasmáli, v jakém je znamení. Ona mi na to neodpověděla a tvrdila, že ona určitě není mou vyvolenou. Když jsme se pak setkali v čajovně na plánování setkání k svátku Beltine, tak sama, aniž by se jí někdo ptal, tak řekla v jakém je znamení. Nebudu prozrazovat, zda je to právě toto znamení nebo ne. Kdyby se náhodou od někoho dozvěděla, že píšu příběh, který se jí týká, tak aby se na mě nezlobila, že toho o ní píšu moc. Vyvolená!! To je docela pěkný způsob, jak bych jí mohl nazývat. Ne přímo jménem, jako ty ostatní, ale jako Vyvolenou. Když jsem jí poprvé viděl v čajovně, vyplynulo tam z diskuse aniž by chtěla, tak Bubeník prozradil, že v práci jim ještě neposlali stravenky a dokonce tam mají i krizi s papírem na tisk. Nabídl jsem se jí, že kdyby měla nějakou nouzi, tak jí když tak pomohu. Vypadalo to, že jí to velmi potěšilo, ale prozatím pomoc odmítla a řekla mi, že ani nechtěla, aby to tam Bubeník zmiňoval a že stravenky už jsou na cestě. Ten den po bubnování, co jsme se tak nasmáli, tak jsem jí povídal, že je mi sympatická a zkusil jsem jí pozvat na setkání v rámci práce, které je plánované na září a může vzít i děti. Ten den jsem od ní dostal takové hodnocení, jak mě vnímá. Povídala, že dobráctví ze mě přímo čiší a ještě nějakou takovou podobnou pochvalu, ale jen to sebevědomí by chtělo zvednout. Povídala ale že to by se dalo namotivovat. Povídala, že bych tam měl jet s nějakým kamarádem a nebo do září je dost času a najde se třeba nějaká mladší sympaťanda. Tak že mě vyloženě neodmítla. Jen povídala o motivaci sebevědomí a možnosti si hledat raději mladší partnerku.
No pokud mě bude muset někdo namotivovat, tak z celého toho povídaní logicky vyplývá, že to bude muset být jedině ona. Nikdo jiný v dohledu není. V zkušebně se mě Bubeník zeptal „Jirko, jak jsi na tom se sexem?“ a ona dodala takovou vtipnou narážkou, protože ví že jsem programátor, jestli nemám doma takový ten moderní japonský oblek, který simuluje sex s dívkou, která se dopředu naprogramuje. Přišlo mi to tak podezřelé, že mě tam takhle rozebírají. V naprogramovaném obleku by asi chyběli momenty nečekaných bláznivých překvapení. Od té doby, co mi napsala o té potřebě mě namotivovat, tak jsem od ní viděl takovou snahu jako kdyby mě mást. Tvrdila třeba ať věřím, že se pro mě najde mladší, ať nevěřím, že je má vyvolená. Kdyby si sama chtěla ověřit, že jí mám opravdu rád, bude mě asi chtít klamat a sledovat, jestli se nechám zmást. Plánovali jsme jet oslavit Beltine, tedy čarodějnice. Chtěl jsem tam jet, ale schválně jsem se na chatu neozýval a tak nějak vyčkával, až se něco stane. Něco zajímavého a já zareaguji. Pak tam napsala příspěvek o popisu svátku Beltine, jak se milenci vášnivě miluji bez ohledu na rozdíly věku a rodí se nejšťastnější potomci. Tak nějak to tam bylo v tom duchu psané. Uvedla to jako citaci odněkud. To mě nastartovalo reagovat a říkal jsem, že tam přijedu protože jak říkala <Vyvolená> život je o poznávání nových věcí (to mi jednou napsala)……. pak jsem ještě dodal, že přijedu ale jen na sobotu a v noci se projdu lesem a vrátím vlakem domů. Chtěl jsem to vzít jako společenskou akci a to co tam Vyvolená rozmázla s oslavami Beltime v tom úryvku mě nějak znejistělo a nevěděl jsem, co má přesně za lubem.
Je to něco jako průhledná vzdušná bariéra. Nemůžete přez ní, ale jde skrze ní vidět někdy více a někdy méně.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 5 – Chycen do pasti

Nevím, třeba je toto setkání zkouška mé vnímavosti a sebevědomí. Třeba mě to někam dál posune a budu moci tyto schopnosti uplatnit i jinde. Je to spousta všelijakých takových rádoby proroků a šíří všechno možné. Hodí se opatrnost.
Na diskusi padl komentář o tom, že je na místě setkání rozkvetlá třešeň. Nevím nic o takových tradicích, ale trochu jsem něco k tomu dohledal na webu. Ženy touží být políbené pod rozkvetlou třešní prvního máje, aby zůstali vitální a neuschly. Přišlo mi to jako příležitost. Příležitost třeba něco zjistit v chování ostatních, či něco dát najevo. Úplně do hloubky jsem nad tím nepřemýšlel. Napadlo mě, že svojí Vyvolenou políbím pod

rozkvetlou třešní a protože 1. máje tam nebudu, tak to udělám o den dříve. Zeptal jsem se jí dopředu, zda nebude proti. Ona odpověděla jakýmsi dvojsmyslem, který mi to komplikoval. Řekla „Věř, že v tomhle bude o mě postaráno ;)“. To se dá vykládat buďto tak, že tam bude někdo s ní, o kom se mi nezmínila. Mohu si to vykládat i tak, ať si věřím. Už jednou mě povzbuzovala, že si mám věřit a splní se mi to co chci. Nechtěl jsem dále psát a vyptávat se. Při psaní se člověk snadno zamotá. Říkal jsem si, že tam přijedu a uvidím. Pokud tam bude s někým, koho neznám, tak polibek nebude.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 6 – Předvečer

V sobotu 30.4. bylo plánované setkání zhruba od čtyř hodin odpoledne s přespáním až do neděle, kdy bylo 1. máje. Většina lidí mě asi nebralo vážně v tom, že opravdu chci jít v noci cca 10 km přes lesy do Plané nad Lužnicí na vlak, který jel kolem půl dvanácté do Budějovic. Byl mi dán tip, že rychlou chůzí se člověk dostává do formy lépe než během co se týče hubnutí, tak jsem to chtěl vyzkoušet a zároveň raději přespat doma. To jsem se byl projít ještě v pátek na večer k rybníkům u sídliště, kde bydlím. Docela jsem přemýšlel nad tou poslední zprávou od ní. Jak to vlastně myslela. Takové zprávy dovedou člověka všelijak mačkat v srdci a tahat za něj. V duchu jsem se měl potřebu obrátit ke Kristu a žádat ho, ať mi přivede mou milou. Vrátila se mi myšlenka, že mi chce přivést mojí milou, ale on si také přeje, aby jeho lidé byly přivedeni k němu a potřebuje, abych mu s tím pomohl. Ta má evangelizační aktivita je obtížná. Nevím, jak to správně uchopit, ale možná, že to celé doposud byla brané jako jakási příprava a třeba se něco brzy změní.

Přemýšlel jsem i poslední dobou nad tou skupinkou, kde jsem poznal mojí Vyvolenou. Nějak to tam tento den přerostlo hodně v osobní úroveň. Těch smajlíků a všelijakých ne úplně povedených vtípků, co tam obzvláště zakladatel, tedy Bubeník vkládá je už takové množství, že tím fakt musí něco skrývat. Nebo to sám ani nevidí. Na prvním setkání, kde jsem viděl svou Vyvolenou, tak řekl jedné paní ohledně přidání se k výletu do Prahy, že chlapi neberem. Bylo to možná brané jako nějaký způsob humoru, ale tu paní jsem už od té doby neviděl a ani snad nic už pak nepřispěla do chatu. Další paní začne sprostě nadávat jenom pro to, když začne používat logiku a nějak narušovat směr, ve který věří. Pokud se mu na fóru nějaké příspěvky nezamlouvají, tak to prostě maže. Těch lidí, co nás navštěvuje čajovnu z této skupinky, tak docela ubulo. Tohle se nedá přehlížet do nekonečna, ale zatím jsem na to nějak výrazně nereagoval. Bubeník si mě právě docela oblíbil tu mou povahu. Vnímám to z něj. Těžko s někým něco takového řešit výrazněji, pokud s ním mám dobrý vztah ale jednou už jsem ho také napomenul a to je myslím cca o 15 let starší jak já, ať je k názorům ostatních více tolerantní. Jeho reakce byla taková, že vše pokryl všelijakými smajlíky a vykličkoval z toho tím stylem, jak jsme přeci všichni za jedno a má nás rád.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 7 – Beltine

V sobotu jsem jel vlakem do Plané nad Lužnicí a odtud pěšky cca 10 km na místo setkání. Šel jsem pěšky po silnici, protože jít nějakými lesními cestičkami, které jsou plné kamínků a ještě k tomu rychlou chůzí, to je něco šíleného. Cesta po silnici byla fajn. Byla to hodně zalesněná oblast a moc aut tam nejezdilo.

Dorazil jsem na místo a měl v tašce na zádech všelijaké občerstvení i pro ostatní. Po takové procházce člověk vyzařuje hned lepší energii a dělá lepší dojem. Jako první jsem viděl Bubeníka a mojí Vyvolenou, jak spolu manipulují s chrastím a dřívím, tak jsem je pozdravil. Bubeník mi představil ještě hostitelku. Nikdo jiný tam v ten moment nebyl. Jen my čtyři. Potom ještě dorazili dvě paní a nakonec jedna paní s malým chlapečkem. Nikdo jiný tam v tu sobotu co si pamatuji nebyl.

Líbila se mi vlídnost, kterou má Vyvolená ke mně projevila co se týče propojení s ostatními. Věta jako „Jirko, pojď s náma.“. Pak ještě takovým smutným hlasem dodala směrem k ostatním „Samotinký sameček.“. Bylo to takové dojemné. U stolu, kde jsme jedli jsem jí nabídl sušenky. Oplatky s čokoládou. Nakonec si vzala i když prvně mi povídala, že úplně všechno co je v tom je škodlivé. Je poměrně střídmá. Také je roztomilý ten její vztah k autům. Ona tvrdila jednou v

čajovně, že vstává už v půl páté ráno jen pro to, aby se dostala do práce autem a mohla najít místo k parkování. To dělá v ČB, kde i pracuje. Někteří lidé nemají MHD moc v láce. Mě to problémy nedělá a nemám žádný vztah k autům. Jako někdo, kdo nemá rodinu mi to přišlo jako marnivost a byl bych asi nějaký sváteční řidič.
Má ráda běhání a to máme trochu společné. Ona je rychlejší. Povídala mi, že vyběhla i na zámek Hluboká ten kopec s přestávkami. Povídal jsem jí, že to jsem také zkoušel jednou z kamarádem a od té doby už ne, protože to bylo už na mě moc.
Zmiňoval se něco jako že chlapa, který umí dělat s nářadím třeba kolem baráku a nebo má nějaké řemeslo, tak by urvala :). Já sice žiju v paneláku a dělám programátora, ale možná přijde příležitost, kdy se rád něco takového naučím.
Sobota byla opravdu příjemná. Byla tam i ta rozkvetlá třešeň. Řekl jsem si, že jí odvedu pod rozkvetlou třešeň políbit při západu slunce. Bude to takový výjimečný hezký okamžik dne. V chatu jsem jí den před tím říkal, že ta třešeň bude rozkvetlá stejně jako na prvního máje a není důvod se omezovat nějakým datem. To jsem jí vůbec ten den ani neříkal, že 1. máje je vlastně svátek založení iluminátů.
Vůbec jsem ale ten den nezaznamenal jednu podivnost. Podivnost, že Bubeník nemá u sebe svojí Šamanku. Zdá se, že pro to byl důvod, proč jsem to v ten moment nevnímal. Povídala, že ten svátek jede slavit někam jinam a ať si to užijeme. Toto mě nezarazilo. Nenapadlo mě, že by tam mohl být nějaký problém. Na zkušebnu, když jsme bubnovali, tak Šamanka tam dorazila později. Jeho chování k ní bylo vidět, že je uctivé a záleží mu na jejich dobrém vztahu. Co se týče mě, tak na mě mohl oči nechat, když mě učil bubnovat, ale na mé Vyvolené jeho pozornost přijde mi nijak nelpěla. Ona se to učila zrovna tak, jako já. No a já s ní jsme se na sebe dost dívali a ona se celkem smála. Až nás v jeden moment napomenul, ať tam neflirtujeme a soustředíme se na bubnování.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 8 – Západ slunce
Už se blížil západ slunce. Byly jsme v ten moment myslím všichni u ohně. Ta třešeň byla na druhé straně za chalupou. Byl to kousek cesty. Všiml jsem si, že ona si ten západ slunce začíná fotit. V tomhle je jako já, protože dříve jsem to také dělával. Pak přišel ten čas, kdy už jsem jí chtěl o to požádat. Najednou jsem si začínal uvědomovat, že je na tom něco asi špatně. Cítil jsem se nesvůj, ale plán byl už rozběhlý. Něco jako když se rozhodnete skočit po hlavě do neznámého rybníka a opravdu to uděláte. V tomhle případě jsem tam už padal. Já jsem se jí chtěl jen nějak dotknout. Má nesmělost mi to neumožňuje. Pro mě je to nepřekonatelný problém a tak jsem hledal nějakou možnou cestu, tak že jsem jí požádal, že bych jí rád vzal k té třešni. Když jsem to udělal, tak se ozvalo zezadu od Bubeníka „Řeklo se až zítra, ne?“. Bylo mi divné, co je mu do toho, kdy jí políbím. Ona si ještě na chvilku odběhla za ním, ale pak se ke mně vrátila. To mě ještě víc znervóznělo. Tak že jsme se vydali k té třešni a ta cesta byla taková nepříjemná a beze slov. Najednou mi připadalo, že čím jsme blíže, tím víc tam nechci dojí. Uvědomoval jsem si, že tohle nejsem já a vůbec nechci být v situaci, která je pro mě tak významná, ale zároveň v ní nebudu sám sebou. To byl i prvotní dojem z toho mého snu, co se mi nedávno o ní zdál. Tam ta neviditelná bariéra není ve skutečnosti vytvářena jí, ale mnou. Je to má nesmělost, kterou musí prolomit jedině ona. Proč to tak je, tomu úplně nerozumím, ale přijde mi to tak správné. Jak jsme se blížili k tomu stromu, tak ona celou tu situaci ale dokázala zachránit a zastavit mě. Kousek od stromu se zastavila a řekla „Jirko, já to nemůžu udělat…….. kvůli <jeho jméno>…… on by byl pak smutný……. není to kvůli Tobě, ale on byl první.“. V ten moment se mi na jednu stranu fakt ulevilo, ale na druhou stranu asi nemohla přehlédnout že jsem začal být smutný já. Přijal jsem to, otočili jsme se a vrátili k ohništi. Nechápal jsem hlavně, jak mi to mohl udělat. To jí musel snad sbalit někdy po tom, co jsme měli to bubnování na zkušebně a viděl, že spolu flirtujeme. No a ten den tam zval tu svojí Šamanku a choval se k ní uctivě. Přeci pokud navazuje s někým vztah, nebude si na takové místo brát předchozí partnerku. Vážím si jí, že se zachovala tak, jak se zachovala. Bylo to čestné, že stojí při tom, s kým má vztah. Jednou by se mohlo stát, že to budu já. Když jsme se tak

vraceli, ona vlastně také měla možnost mě vidět naživo a cítit, co prožívám. Mít nějaký hmatatelný důkaz, že jsem k ní opravdu upřímný. Upřímný ne jen v tom, co jsem jí psal, ale pokud se nějak dostala k mému psanému příběhu, spíše jí to utvrdí v tom, že to opravdu není žádná pohádka, ale skutečnost. Jednou mi řekla, ať se zamyslím, co mi na těch holkách vlastně vadí. Ta odpověď je, že žádná z nich nebyla ona.
Jak jsme tak šli vedle sebe a já vypadal smutně, ona mě znovu podržela. Přítulně a jemně mě z levé strany chytla asi jednou rukou za paži a druhou rukou za rameno. Trochu se mnou jemně zachumlala a řekla „No tak promiiiiiiiiiň.“. Nejprve mě to zaskočilo a asi jsem trochu ucukl se slovy „To bylo jen z legrace,“, ale nebylo to brané jako legrace. Ten její dotek se mi uchoval v paměti docela silně po několik dnů a vlastně ona sama udělala to, co jsem si přál a to bylo dotknout sejí. Dotkla se nakonec ona mě a i když přes svetr, tak se muselo něco na mě přenést. Potom, když už ostatní byly na dohled, ještě zamyšleně potichu řekla něco jako „No a není ono to nakonec obráceně, že líbá holka a uschne ten kluk.“. Tím mě potěšila, že to vnímáme podobně.
Když jsme pak dorazili k ohništi, tak Bubeník měl takovou nevhodnou poznámku něco jako „Mě už se zbíhají chutě na buřt a <ona> má hezkou prdelku“. Ona mu ale odpověděla „Máš buřt, tak si nech zajít chuť na mou prdel.“. Přišlo mi to také, že se mě opět v tomto zastává a ví, kde mám slabé místo. Potěšilo mě to. Pak se tam ještě kvůli něčemu nepohodli, kdo dojde do auta a působilo to celkem negativně. Já jsem si tam ještě také opekl to svoje a pak se sbalil a vydal na vlak. Bubeník mi říkal, ať dám o sobě vědět, ať nemají obavy. To jsem pak udělal ve vlaku a ona mi poslala jménem všech takovou milou zprávu na společný chat „Ahoj Jiříku, to je milé, že jsi se ozval, všichni Tě pozdravují a dobrou noc :)“ a za to dala fotku ohně.
Jak je to přísloví „Láska se nerodí z objetí, ale z obětí.“, tak myslím, že se to asi naplnilo, protože já jsem jí k třešni nedovedl, abych jí obejmul, ale on jí objímal u ohně.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 9 – Příchod nové energie
To setkávání s ní mě naplňuje nějakou novou energií, než jsem cítil doposud. V neděli už jsem byl doma, ale silně jsem to vnímal cca ještě necelý týden. Ten její jemný dotek jsem také cítil ještě několik dní. Popsal bych to jako energie střídmosti a dospělosti. Nějak jsem neměl v neděli skoro vůbec chuť nic jíst. No a pokud jde například o takové to vtipkování (někdy až dětinské), které jsem i tady v psaní někdy vytvářel, tak to také nějak pominulo. Není nějak zájem už takhle uvažovat. Možná se mi i změnil styl psaní. Asi tak po týdnu se mi chuť k jídlu vrátila celkem do normálu, ale jím teď méně.

V pondělí se na ten společný chat podívala Šamanka, tedy žena, která by měla s Bubeníkem být. Její reakce byla taková, že napsala, jestli by bylo možné oddělit tu věcnou komunikaci od osobních věcí, protože je tam 200 příspěvků a odmítá to všechno číst, tak že to všechno smazala a neví jestli nesmazala i něco důležitého. Bubeník jí takovým opatrným způsobem na to napsal, že to večer promaže a poslal emotikonu v podobě růže. Tohle to promazávání příspěvků si vymyslel Bubeník a ona zkusila, jaké mu to bude, když bude něco promazávat ona, protože působila smutně. Myslím si, že ona stále chce být s Bubeníkem a bylo jí líto, že nedělá nic pro to, aby se k němu vrátila. Jak později vyplynulo z debaty, tak skutečně mezi nimi je vztah a ona se s ním rozešla, ale stále vnímám, že se k němu chce vrátit. V tomhle mě tedy intuice opět nezklamala, ale k té debatě se dostanu později.

Zastal jsem se jí v pondělí. Reagoval jsem na její zprávu s návrhem, že můžeme ty věcné neosobní zprávy, co mají nést nějakou podstatnou informaci, tak je značit nějakým symbolem na začátku. Usilujeme ve skupince udělat nějakou společnost, kde budeme hledat vzájemnou shodu, tak to byl trochu takový můj experiment, jaké budou reakce. No a co se nestalo. Po tom mém příspěvku přibylo ještě pár dalších, ale ten můj, tedy speciálně ten můj příspěvek byl smazán. Z toho jsem vnímal, že jsem se Bubeníka nějak snad tím dotknul a nebo je na mě naštvaný kvůli něčemu jinému? Takovéto bezohledné jednání mě nenechává chladným a usiluji to dotáhnout do konce.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 10 – Evangelizace
Začal jsem Bubeníkovi vysvětlovat, že staré příspěvky není třeba mazat, protože ty nikomu nepřekáží a když budeme ty nové věcné nějak označovat, tak to urychlí čtení těm, co je nezajímají osobní psaní. Pak jsem ještě dodal takové šťouchnutí a to, že na mě to jeho odmazávání příspěvků zprvu působilo tak, jako když se bojí pravdy. Jedna z vlastností, o kterou by jsme měli každý usilovat je nebát se vidět pravdu a neuhýbat před ní. Myslím, že se ho to dotklo a snažil se hájit tím, že logika a rozum není to podstatné, ale na věci je potřeba se naciťovat a říkal, že on je u pramene. Připadalo mi to, jako když je ovlivněný nějakými škodlivými duchovními praktikami, když takto filozofuje a přitom vůbec nic neví o nebezpečí, které je všude kolem a vlastně i o vlivu pod kterým sám je.
Docela pěkné je přísloví „Poctivého neokradeš.“. Ano zloději se okrádají sami mezi sebou navzájem a Bůh nedopouští, aby jeho lidi nějaký zloděj okrádal. Pěkné je i Biblické tvrzení „Láska si na nic nehraje.“ (nevím už, který to byl překlad), které se mi málem podařilo porušit v sobotu v dost nevhodnou chvíli, ale má drahá mi v tom šetrně zabránila (nevědomky, ale přece).
Pokud nějací lidé pod silným vlivem citů dávají najevo okolí v podobě všelijakých nevhodných vtípků, jak je vše ok a jak se máme rádi, ale pak mažou ostatním zprávy, tak já v tom vidím přetvářku. Bohužel lidé, co mají tendenci toto dělat a matou své okolí nějakou formou klamu, tak ztrácejí schopnost být někým jiným oklamáni. Tím někým jiným myslím všelijaké duchovní „mistry“ a podobně. Potom snadno nějaký takový „mistr“ vztyčí pózu a hromady lidí se za ním jen hrnou i když je to nakonec může dostat jen do nebezpečí.

Tady je několik veršů z první knihy Korintským kapitola 13 o charakteristice lásky překlad B21:
4 Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje; 5 není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy, 6 není škodolibá, ale raduje se z pravdy; 7 všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží.

Ono se tím ale nedá řídit jen tak jednoduše, že se to prostě naučíte a myslíte na to. Takhle to nefunguje. Je dobré to znát, ale samo o sobě to nestačí. Bůh Mojžíšovi vytesal na kamenné desky desatero a to byl metaforický obraz toho, co zásadního chce udělat v budoucnu. Ten zákon chce „vytesat“ lidem přímo do srdcí. Udělat lidem srdce tak vnímavé, že si nebudou ubližovat, ale to se dnes nějak neděje. Pokud někdo má problémy ve vztahu a ten druhý se mu vzdaluje, měl by se pokusit nad sebou popřemýšlet, zda třeba nemá problémy v sobě. Řešením rozhodně není navazovat vztahy s jinými ženami, které patří někomu jinému nějakým přitulováním se nebo vtipkováním. Řešením rozhodně není ani zůstat v srdci sám. Je potřeba modlit se v duchu ke Kristu, aby pomohl se situací, propojil se s tím člověkem a pokud si ten daný člověk je schopen přiznat, že udělal nějaké chyby. Chyby, kterými třeba bezohledně působí i na své okolí, tak poprosit Krista o odpuštění, protože je to bezohlednost i k němu samotnému, jelikož v těch lidech také přebývá. Pak se teprve začnou věci měnit.

Bubeník řekl, že se mnou nebude dále diskutovat a pak se rozhodl celou tu naší komunikaci smazat. Já ho ještě žádal, ať ty mé příspěvky nemaže, že chci mít svobodu slova, ale i tak to smazal. Nic o evangeliu jsem v těch příspěvcích nepsal. To píši teď sem, ale první člověk na kterého jsem se obrátil s problémem, které Bubeník má byla má drahá, která ale, co si musíme přiznat, také využívá určitou neupřímnost a ještě navíc stále je v jakémsi vztahu s ním i když nevím, jak moc upřímném. Napsal jsem jí v moment, když mě zase začala stimulovat.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 11 – Další stimulace
Bubeník mi smazal příspěvky i když jsem ho žádal, ať to nedělá. Na to jsem mu nijak nereagoval a na chvíli jsem se odmlčel. Pak mi má drahá poslala fotky na osobní chat. Bylo tam pár fotek. Jedna z nich byla jak jsme spolu vedle sebe. Já měl nakloněnou hlavu k ní a ona si opřela hlavu o levou

část mého hrudníku. Ještě si mezi hlavu a můj hrudník dala dlaň obrácenou směrem k mému hrudníku. Vůbec to nevypadalo, že by byla starší jak já, ale naopak a zdála se i nižší. Oči měla v ten moment takové přimouřené, zasněné a usmívala se. Pak tam byly fotky ohniště, fotky s ostatními a dvě se západy slunce. Bylo to milé. Psal jsem jí, že se povedly. Ona říkala, že to je milá vzpomínka. Neměl jsem vůbec chuť dopisovat do veřejného kanálu, ale chtěl jsem se vyjádřit k Bubeníkovi, jeho špatnému chování a obavě, kam on skupinku vede. Ona i on jsou nadšení z člověka, který teď nahrává na YouTube ve Zprávy z Galaxie a jmenuje se Auroran Dift Lavus. Mám o něm silné pochybnosti i když některé věci co tvrdí jsou pravdivé. Tak že jsem jí řekl něco o sobě jako o křesťanovi a to teprve v to pondělí 2.5.2022. Takový rychloúvod do problematiky. Jestli evangelizace, začal jsem u ní. Varoval jsem jí obecně před lidmi jako je Auroran a těmi sdílející podobné filozofie. Poukázal jsem na Bubeníka, jak se poslední dobou chová a že je něčím posedlý. Ona na to reagovala, že tohle mám řešit přímo s ním a pak ještě dodala „Tvé úvahy a představy o mě jsou mi krajně nepříjemné!“. Povídala, že jestli s tím nepřestanu, tak mě zablokuje. Já jsem jí řekl, že to neřeším přímo s ním, protože on mě nebude brát vážně, tak jsem doufal, že alespoň ona ano. Dále jsem jí pověděl, že nemám přímo nic proti Bubeníkovi osobně, ale něco špatného se na něj napojilo a ona sama mu může touto cestou pomoct. Potom mě odstranila z kontaktů.
Bylo v tom zase to její matení. Řekl bych, že se mě snažila povzbudit k tomu, ať to zkusím vyřešit sám, což se jí povedlo. Dále si pravděpodobně testuje mé přesvědčení, jestli si opravdu tak věřím, že mu mohu touto cestou pomoct a zda se nenechám nějak blokovat třeba i tím, že mě vymaže z kontaktů. V tomhle ať se jí líbí evangelium, nebo ne, tak se nemohu zastavovat. Zvláště ne kvůli tomu když vím, kam jí její vlastní neupřímnost může dostat.

Cesta k rozkvetlé třešni – Kapitola 12 – V jámě lvové
Tím se dostávám k poslední závěrečné kapitole příběhu Cesta k rozkvetlé třešni. Věděl jsem, že potřebuji ostatní nějak posunout dále a nějaké dohadování na soukromém chatu s člověkem, který mě nepochopí je o ničem a má drahá vlastně proč by ona mi s tím měla nějak pomáhat? Ten její přístup mě dělá tak nějak dospělejším, či silnějším. Zbývá možnost, že něco sepíšu a dám to do společného kanálu. On to nepochopí, ale někdo z jeho okruhu možná ano. Pravděpodobně mě vyhodí, ale pokud to udělá tak dost možná o to ještě více poklesne v očích jeho přátel, kteří mu zbyly. Možná, že se i nějací postaví na mou stranu. Pokud tam budou stále ale lidé, kteří ho budou udržovat v těch jeho bludech, tak se zmenšuje pravděpodobnost, že si přizná problémy a napraví se. Naskytla se vhodná příležitost jít do akce. Byl to moment, kdy on svolává zase ostatní na setkání v čajovně, kde budeme plánovat něco, co nám prozradí teprve na místě o co vlastně jde. Je to trik, jak přilákat lidi, ale trik co čím dál více ochabuje. Reagovala na to jen jedna paní a ta s námi byla u ohniště, když se tam tak předváděl. Reakce té paní byla taková, že řekla že si pro tentokrát raději zajde do fitka. Bylo vidět, že zájemců stále ubývá a tak jsem mu na to reagoval zprávou, kterou jsem si raději napsal bokem a uložil, aby jsem o ní nepřišel v místě, kde jí může smazat.

Toto je ta má zpráva, kterou jsem tam zveřejnil:
„Nevím <jeho jméno>, ale příjde mi, že příznivců středečního setkání nějak ubývá. Aby to nakonec nedopadlo, že se v ohrádce na terase sejdou dva autisté (ty a já) a budou tam řešit problémy světa. Osobně mám v sobě blok setkávat se s někým, kdo se mě mezi lidmi namísto inteligentní argumentace snaží silou umlčet. Má sebeúcta mi to nějak neumožňuje. Nevím, jaká duchovní cvičení praktikuješ, ale na tvém místě bych byl opatrnější. Není všechno zlato, co se třpití a otevírání se duchovnímu světu je nebezpečné v tom, že jsou zde i špatné zdroje. Špatné prameny. S nedostatečnou čistostí srdce má člověk slabou obranu.
Je doba, kdy se potřebujeme spojovat, zaujmout nové lidi a ne se rozcházet. Při vší úctě k tobě musím říct, že si váším tvé schopnosti lidi organizovat, ale když čtu tvé příspěvky působí to na mě někdy, jako kdyby jsi byl pod vlivem drog, což lidi nepřitahuje. Potřebujeme budovat společnost, kde se hledá konsenzus, ale to přeci nejde s lidmi, kteří umlčují názor ostatních. Dobrá výřečnost

neukazuje, že ten člověk má pravdu. Ze své zkušennosti jako mnoho let obrácený křesťan a později i pokřtěný bych měl k tobě doporučení, aby jsi se v duchu obrátil ke Kristu, požádal ho v tomto o pomoc, o vedení a o odpuštění tvých trampot. Je to možná cesta k obrození srdce a když srdce funguje správně i realita jedince se měni v jeho prospěch.

Pokud jde o Paramonova, tak zde vidím jen samé dekrety. Žádnou akci, nebo že by ho banky brali vážně. Tituluje se jako král králů, ale obyčejní lidé jeho řeči moc nerozumějí. Pokud je někdo inteligentní, měl by umět k lidem mluvit tak, aby mu rozuměli. Zatím nevím, že by někde někomu nějak finančně pomáhal. Jen mám informace o nabízení krytí půjčky. Celé mi to připadá tak, že jde jen o pozérství. Vzbudit v lidech dojem, že mu vše patři a důvěra popletených lidí mu to vlastnictví všeho pak zmaterializuje.

No a pak k Auroranovi. Za mě to není zas tak jasné. Tak v první řadě dost popírá to, co propaguje takový Jiří Ledvinka. Jeho vztah k vyšší bytosti, kterou nazývá Otec. To poslední video s Auroranem mě v tom jen více utvrzuje (děkuji Gabčo za sdílení). Dále tvrdí stále něco o Galaktické Federaci. Neujasnil ale kterou myslí. Z toho co vím, tak jsou dvě. GF Světla a GF Světů. Ta první to údajně nemyslí s lidmi moc dobře. Auroran úplně vyvrací evangelium, což je hlavní důvod dívat se na něj skrze prsty. Míchá v teologii hružky a jabka dohromady. Zaměňuje skutečné přijímání Boží milosti duchem s nějakým pojídáním oplatku. Hostie je praktika převzatá z dávného Babylonu a aplikovaná v katolictví. Je to symbol nedělního klanění se slunci (sunday, oplatky ve tvaru slunce). To je pohanství a souvisí to s Annunaki, ale Krista bych do toho netahal.
Auroran tvrdí, že zde budou jezdit armádní auta a budou unášet lidi na mučení, ale už nám vůbec neřekl, kdo bude tím soudcem, co toto povede. Poslední věc co mě napadá je to vegetariánství a veganství. Dustala se ke mě i taková tvrzení, že veganství člověka v určitých ohledech oslabuje a pak se může stát také obětí všelijakých entit.

Chce to opatrnost v dnešní době a neopomínat stav srdce které je potřebné k budování dobrých vztahů s ostatními.“

První, kdo na toto zareagoval byla má drahá a zastávala se ho. Její zprávu nemám, ale zhruba si jí dovedu vybavit. Znělo to asi takto:
„Jiří, nechtěla jsem do diskuse zasahovat, ale když vidím že jsi se rozhodl psát to takto veřejně, tak si nemohu pomoci. Chtěl jsi mě zachraňovat před klášterem, ale byla to jen Tvá reakce na nepochopený vtip vytržený z kontextu. V sobotu jsi si mě chtěl odvést pod rozkvetlou třešeň, kde jsi mě chtěl políbit i když jsem Ti psala, že o mě bude postaráno. Opět jsi to nepochopil a ztrapnil jsi se, tak že jsem se snažila situaci nějak opatrně vyřešit. Celé to vyvrcholilo teď, když chceš zachraňovat <jeho jméno>. Napsala jsem Ti, že jestli v tom budeš pokračovat, tak Tě zablokuji a to jsem také udělala. Nechci tady šířit negativní energie, ale chci aby bylo ve věcech jasno. Tímto vám přeji hezký den.“.

To je zhruba rekonstrukce toho co v podstatě napsala veřejně. Na to mi zareagovala má spojenkyně, ale reagovala jen mě osobní zprávou. Spojenkyně, které jsem se před ním zastal a ona mi za to děkovala. Paní, která s námi byla na bubnování. Povídá, že se mnou souhlasí v tom, jak se špatně chová k lidem a povídala ať se na <její jméno> nezlobím, protože spolu mají vztah a stojí při něm. Vycítila, že je to tak tří týdny co jsou spolu. Jestli jsou to tři týdny, tak je to od doby co jsme byly bubnovat a tou dobou jsem jí nabídl ten firemní výlet se mnou a pak jsem marodil. Dostal jsem od ní typ na jiné společenství a tam jsem se ještě nepřipojil, ale chystám se na to.
Povídala, ať se nezlobím na svou milou, ale nemohu se na ní zlobit :). Zastává se toho, s kým momentálně je a to je fér. Zkouší mou sebereflexi, zda si dovedu přiznat nedostatky. Navíc to vzbuzuje takový přitažlivý obraz ženy. V jistém ohledu přitažlivý. Ženy, která vidí stát opodál svého

pravého muže a rozhodne se jen tak z legrace s takovým sexy chychotáním, že na něj vypustí z klecí dravé šelmy. Ona mu ale ve skutečnosti nechce ublížit a ani ho nechce nijak ponížit. Právě naopak. Takový obraz navozuje představu Biblických individuálů, jako byl třeba Samson, který bojoval s lvem a nebo Mojžíš, který vyvedl Boží lid z Egypta do Zaslíbené země. Nebo co třeba takový záhadný velekněz Malchisedekova řádu, kterému Bůh řekl ať zasedne po jeho pravici a panuje uprostřed svých nepřátel, které mu dá za podnož k nohám. On ten obraz ženy může být brán i trochu jinak a to v tom duchu, že ten muž, na kterého nakonec ty šelmy zaútočí, tak není ten její pravý, ale ten co stojí vedle ní.

No po tom, co má drahá napsala ten její veřejný komentář, tak tam padlo pár příspěvků. První byl myslím od Bubeníka, že musel tu středeční schůzku nakonec zrušit ale má jiné plány a už na tom pracuje. Povídal, že je dobře že se ho zastala a že tam ty naše komentáře nějakou dobu nechá, ať si každý udělá názor na to jak to ve skutečnosti je. Pak povídal, že plánuje tuto skupinku za týden smazat a dělá už novou, kam přizve jen vybrané členy a kde se bude člen přibírat jen po souhlasu všech.

Jeden kolega z práce, kde Bubeník pracoval říkal něco jako:
„Podle toho, co teď čtu, tak to musela být v sobotu zvláště magická noc :D. <jeho jméno> zná už dlouhou dobu a u nás v práci jeho upřímnost nikdo nedával, ale je to jinak dobrý chlap. Jirko, jinak pokud jde o holky, tak na ně se nemá tlačit a chce to čas.“.

Další komentář tam pronesl nějaký také jeho dlouholetý známý a říkal, že Bubeník je dobrý chlap a že z mé strany to byl zlý úrok vůči němu.

No a to bylo asi vše ze strany těch lidí, co se ho nějakým způsobem zastali. V té skupině bylo asi cca 30 lidí a většina se nevyjadřovali.

Já jsem pak zareagoval zprávou, která byla asi trochu překvapivá. Nikdo asi nečekal, že bych mohl vnímat mezi Bubeníkem a Šamankou nějaký vztah. Napsal jsem zhruba toto:
„Tato skupinka vznikla minulý rokem krátce na to, co jsem poznal v čajovně Bubeníka s Šamankou a vnímal jsem, že mají krásný a spokojený partnerský vztah. Myslel jsem, že to stále tak je až do nedávna. Lidé jako já vnímají svět v té ideální podobě, ale narážejí na realitu, která je jiná. Někdy je ale lepší se ztrapnit, než nedělat vůbec nic. Nenapadlo mě, že Bubeník bude mít zájem o ženu, které vztahy s tvrdohlavými muž přinášeli neštěstí v minulosti. Ostatně to je jeho věc.“
Po tom, co jsem to napsal, tak má drahá na to zareagovala jako první se slovy, že odchází z této skupinky, protože už to začíná celé směřovat někam úplně jinam než to mělo. Formulovala to jinak, ale toto vyjádřila a pak odešla ze skupiny.

Hlavní spojenec Bubeníka odpadl a pak se ke mně přidala ta žena, které jsem se zastal a co mi psala bokem v osobní zprávě o tom, že opravdu se chová špatně k lidem. Povídala mu, že opravdu lidi odhání a jmenovala příklady. Přidala se ke mně i Šamanka a pověděla tam veřejně, že se s ním rozešla za jeho bezohlednost, vyčetla mu že nevnímá její obětavost mlčet a měli tam pár rozborů toho svého vztahu. Pak Šamanka ze skupinky odešla a i ta paní, co mi psala. Napsala Bubeníkovi, že je jak Iványk v té pohádce o Mrazíkovi. Odešli tedy tři ženy, ale já jsem tam zůstal. Drželo mě tam, že jsou tam i ostatní lidé, pro které jsem tam chtěl být k dispozici. Ještě jsem pak poukázal na evangelium druhý den a na to že pravda se nakonec odkryla, ale Bubeník byl naštvaný, řekl ať jdu do prdele, že jsem Jehovista a jejich světu vůbec nerozumím. Povídal že jestli mám úctu, tak sám tu jejich skupinu opustím a nebo mě vyrazí a že tam zveřejní mé duchovní psaní, co jsem celé týdny posílal mé drahé, ale já jí nic takového v minulých týdnech neposílal. Na to už jsem nestihl reagovat a vyhodil mě.

Pokud je člověk dobrý, umí si přiznat skutečnost, raduje se z pravdy, nevzteká se a nelže druhým o ostatních. Můžeme druhým nalhávat, že známe své známé dobře a jací jsou dobří a podobně, ale když se nakoukne pod povrch, tak to tak dobré moc není a chce to na sobě ještě hodně pracovat.

Tak končí tento příběh o mé cestě k rozkvetlé třešni. Ona to byla spíše cesta od rozkvetlé třešně s někým, kdo mě podržel, byla tam trochu oběť a hlavně společná cesta pomoci slabším najít svou opravdovou cestu ke štěstí.

Kolega ze Strakonic

Ve čtvrtek 12.5. se jelo na setkání všech týmů z naší firmy, co dělají pro Sodexo. Jednou za čas se to setkání děje. Naposledy to bylo, když byl konec roku 2019 a tehdy nastupoval kolega, který na setkání jel, ale byl příliš pasivní a stálo ho to místo krátce po setkání. V lednu 2020 jsem do firmy nastoupil já a spolupráce byla super. Jenže teď mám takový pocit, že na popraviště vedou mě. Připadám si jako tehdy v Assecu, když se mi práce úplně znechutila. V Assecu jsem se tehdy otevřeně zmínil, že mám jistou vlastní technologii, ale nedomluvil jsem se s nimi. Nedávno nastoupil k nám kolega z Asseca, který mě tam potkal a asi se o té technologii zmínil Sodexu. Navíc je celkem nepravděpodobné, že by za tak dlouhou dobu skoro 2.5 roku nikdo v Sodexu nezjistil, že píšu nějaký příběh, že mám projekt Eden a technologii JKali Framework v šuflíku. Teď přichází v Sodexu změny a asi i doba, kdy bych s tím měl něco podniknout.

Cestou do hotelu nedaleko Benešova u Prahy jsme se z Písku stavili ještě ve Strakonicích pro jednoho kolegu, kterého jsem nikdy neviděl naživo a ani ve videohovoru. Docela na Sodexu září, protože je to dříč a tráví v práci hodně času. Je dost obratný a celkem si ho v tomhle vážím. Když

jsem tehdy nastoupil, měli jsme trochu potyčky, když jsem přišel s něčím novým. Byl nerad, když se někdo pokoušel nějak zviditelnit. Jako by ho to ubíralo o pozornost ostatních. Jeden čas mi přišlo, jako když do mě rýpe a tak jsem mu poslal trochu negativní energie. Náš vztah se pak dal do dobrého stavu. Nějak jsem to do hloubky neřešil ale možná mě už dříve napadlo, jestli si tím něco nekompenzuje. Třeba něco v partnerském vztahu. Já jsem postupem času došel k znechucení ze stereotypu všech těch Sodexo projektů a to hlavně kvůli těm technologiím, co se všude používají. Měl jsem v šuflíku svou vlastní.

Když jsme dorazili do Strakonic, tak jsme šli v komplexu nahoru do kanceláře a tam byla jedna, kde byly po obvodu ve větší místnosti stoly. Nikdo tam nebyl jen jeden člověk sedící ve prostřed řady stolů naproti od dveří. Seděl zády ke dveřím a na stole tři monitory. Na všech pracoval. Měl na sobě oblečené tričko, co je vedle na obrázku a má na zádech modlícího se

padlého anděla. Koleka co mě vezl ho pozdravil, ale i když věděl, že jedu s ním, tak na mě se neotočil a dále pracoval. Tak jsem si stoupl blíže, aby mě viděl a řekl „Ahoj <jeho jméno>, my jsme se ještě neviděli.“. Chtěl jsem mu podat ruku. On se otočil na mě a říkal „My jsme se už viděli“. Ten jeho pohled mě hodil do minulosti. Vzpomněl jsem si na kamaráda Honzu z Moravy, a na naše zážitky ze školy. Nějak mě nutilo mu dělat společnost, protože byl duchem hrozně zesláblý. Ne že by vypadal stejně jako můj kamarád, ale měl stejně ztrápený výraz. Stejně zarostlé vlasy. Část vlasů překrývala jedno oko a vypadal nešťastně. Bylo mi ho líto. Když jsme vstali, tak i vzrůstem byl asi tak vysoký jako můj kamarád a to asi o půl hlavy menší než já. Nechal jsem mu přední místo v autě vedle řidiče a sedl si za něj. Bylo to zvláštní. Cítil jsem to, co ho nějak obklopovalo. Něco takového z nikoho necítím. Připadalo mi podle jeho vlasů, jako když se mu trochu třese hlava. Začal jsem působit energií na to, co bylo kolem něj a na něj samotného. Energií ne nijak ve špatném smyslu. Řekl bych léčivou energií. Ten jeho stav se měnil. Vím, že když jsme jeli zpátky do Strakonic, tak jsem to také zkoušel, ale už z něj nebylo nic takového cítit. Myslím, že mu to pomohlo. Přišlo mi, jako kdyby se i něco z něj přeneslo na mě. Něco dobrého. Nevím, možná třeba budu obratnější a nebo vytrvalejší u počítače. A třeba on bude mít také více štěstí ve vztahu.

Je 17.5.2022 7:09. Přišel další sen, ale tentokrát mojí mamce. Popisovala to tak, že je mi pět let a stojím vedle ní. Drží mě za ruku a stojíme vedle budovy, kde dělá má Vyvolená. Jí mamce ukazuji prstem na tu budovu a říkám, že tam pracuje má přítelkyně. Mamka tam ze zvědavosti koukne a vevnitř vidí za přepážkou, jak tam jako náhrada zastupuje její vedoucí, kde je zaměstnaná.
Výklad snu a obzvláště tomu konci nerozumím. Ale je to milé. Mamce jsem se o mé drahé už také zmiňoval a měla z toho radost. Dokonce i na myšlenku, že by mohla mít konečně to vnouče, tak reagovala velkou radostí.

Je 18.5.2022 1:35. Včera jsem viděl na Facebooku nasdílenou fotku od Bubeníka. Byl na výletě s mojí milou a byla tam i ta paní, která má zahradu s rozkvetlou třešní, u které jsme byli. Více lidí jsem tam neviděl. Byl z té fotky cítit takový vzkaz něco jako „Jsme spolu, ale ne tak, aby jsme ostatním ubližovali.“. Těmi ostatními myslím mě a ženu Bubeníka, ke které opravdu patří. Stáli vedle sebe a vůbec se nijak neobjímali. Ta fotka mi přijde krásná v tom, že má drahá polovička je teď v blízkostí člověka, který momentálně potřebuje ve svém odtržení od ostatních, aby ho někdo opatrně navedl na správnou cestu a pomohl mu s tou nepříjemnou situaci, ve které je. Když říkám pomohl, tak nemyslím budování nějakého vzájemného vztahu. Tak nějak cítím, že Bubeník nad sebou už popřemýšlel. Na mou adresu z toho vnímám ze strany mé milé, jako kdyby říkala „Pamatuješ si, jak jsme šli od rozkvetlé třešně a ty jsi se obětoval? Psal jsi později, že jsme našli společnou cestu, abychom pomáhali slabším najít cestu ke štěstí. Tak nám tedy řekni, co teď máme dělat?“.
Řešení není nijak složité. Já se přeci na Bubeníka nijak nezlobím. Měl slabou chvíli a to se může stát každému. Měli by jste se opět připojit k ostatním. Bubeník je šikovný v mnoha řemeslech a umí kde co opravit. Já mu milerád za jeho činnost zaplatím, když bude třeba někde něco a on bude rád, že je užitečný a něco si vydělá. Navíc se sám rád od něho něco nového naučím v řemeslech a mohu mu klidně poslat i léčebnou energii, když to bude potřeba. Moje milá by teď měla být hlavně se mnou a klidně spolu můžeme jezdit i na výlety. Bubeník by měl být opatrnější k ostatním a hlavně k svojí lásce, aby se mu nevzdalovala. Najít v sobě více obětavosti, trpělivosti a pokory. Více jí

naslouchat, co od něj potřebuje.

Sedmá láska – Kapitola 1 – můj vlastní otec
Minulý měsíc se stalo něco tak neobvyklého, že si nepamatuji, zda se někdy něco podobného vůbec stalo. Mám pocit, že to bylo krátce po tom, co jsem se učil bubnovat se svojí ženou ve zkušebně. Mamce jsem se nijak o tom nezmiňoval, s kým jsem tam byl. No a pak jsem šel nějak kolem kuchyně a mamka řekla něco jako „Já jsem si na toho Láďu teď nějak vzpomněla, jak to bylo tehdy hezké, když jsme byly mladí.“. Láďou myslela mého vlastního otce, se kterým asi od mých pěti let nejsme, protože měl problémy s alkoholem a to ho vedlo k agresivitě. No a teď s ním začala navazovat komunikaci. Můj vlastní táta k nám teď chodívá a něco nám nosí. Mě to celkem těší a jsem rád, že si k sobě našli po desetiletích cestu. Skoro to vypadá, jako nějaké prokletí, které se po setkání s mou ženou nějak zlomilo a mamka si k němu začala hledat cestu a i sama mu zavolala. Dokonce jsme byly toto pondělí na společné večeři v restauraci mimo ČB. Byla to oslava jeho narozenin, kterou myslím on sám zorganizoval dodatečně po dni narození. Mnohokrát mi vrtalo hlavou, že když si přeje se k nám tak vrátit, proč něco nezorganizuje a nevytvoří nějakou příležitost setkání. Tentokrát to ale konečně udělal. Do čajovny jsem ho také kdysi zval, ale to ho nezajímalo. Tak že jsme vyrazili autem mimo ČB můj brácha se svou přítelkyní, mamka, on a já. Já mu ani nejsem schopen říkat táta, protože mě nevychoval. Bylo by to neupřímné, ale vůbec nic proti němu nemám.
Bylo to celkem příjemné posezení a byl jsem rád, že je spokojený. To že já tam po svém boku svojí ženu neměl, to mi vůbec nevadilo, protože jsem už docela dobře tou dobou cítil, jak jsem s ní v srdci propojený a cítím to stále. Horší bylo to jeho vyptávání. To je ponižující poslouchat stále jak jsem na tom s holkama, když jsem mu říkal, ať se mě na to neptá a že mu pak dám vědět. On si pořád myslí, že jsem snad nějaký zastydlí o něčem takovém mluvit. Jeho dotazy mě nutí trapně mu stále odpovídat něčím jako že nic není v dohlednu a nebo že něco v dohlednu je, ale nikdy jsem vedle něj nestál se svou ženou po boku. On to nemyslí ve zlém, je zvědavý, ale jeho necitlivost ve mně hraje celkem na citlivou strunu. Vážně si nedovedu moc dobře představit, jak by asi vypadalo setkání mé ženy s mým vlastním otcem. Je hodný, ale některé věci úplně nedává. Když jsme ho vezli k němu domů, tak kousek před jeho barákem začal nadávat na nějakého svého kolegu, působilo to nepříjemně a tak jsem ho trochu napomenul, ať to nedělá. Měl strach, že se na něj zlobím a ptal se mě na to, zda se na něj zlobím, tak jsem řekl že ne. Byla to taková nepříjemná tečka za celkem pěkným večerem.

Sedmá láska – Kapitola 2 – Mamky sen o mé Vyvolené
Na minulé stránce jsem popisoval sen, co se zdál mé mamce a nebylo mi moc jasné, co to znamená. Teď je mi to jasnější. Ve snu jsem ve věku pěti let a i tak ukazuji na svojí partnerku. Ten věk má ukazovat asi na to, že ona sama se svojí milou povahou mě nedokáže plně vychovat ve všech ohledech. Vyrůstal jsem u nevlastního otce, který nás zabezpečil. Žili jsme v rodinném domě, měli zahradu, bazén a obzvláště byla jeho velká záliba počítače a sbírání všelijakých her, hudby, videa a všeho možného. Tyto věci se ke mně dostali na základce mnohem dříve, než k mým vrstevníkům a to ovlivňovalo můj vývoj. I když jsme zprvu na ulici běhali venku s dětmi ze sousedství a ledacos vyváděli, tak přítomnosti tohoto se nedá uniknout. Nevlastní otec si mě a bráchy nijak zvlášť nevšímal, ale dal nám toto. Já jsem mu za to vděčný, protože na druhou stranu nás to izolovalo i od špatných vlivů všelijakých part, do kterých se v určitém období mládí dá dostat. Pro mě to bylo cestou, jak se dostat k programování a za to jsem také teď vděčný. Jsem rád, že to tak všechno bylo a rád na to vzpomínám. Dětství jsem měl opravdu šťastné. To ale určitě neznamená, že ten dočasný stav odizolovanosti, má navždy setrvávat a že mě třeba časem bude muset ještě někdo dovychovat a

ten někdo nebude ani vlastní a ani nevlastní otec. Má to být skutečně má žena, kterou jsem v tom snu mamce ukazoval. To že se rodí děti, které jsou nějakým způsobem odizolovaní od ostatních a nebo se tak přímo nenarodí, ale v mládí se odizolují, tak to nemusí být nutně nic špatného. Prostě jen v té samotě upevňují sílu držet se vlastní cesty. To samé zdrženlivost a nesmělost, ta také má výhody. Někteří lidé nemohou najít svůj protějšek dlouhou dobu a jejich povaha jim neumožňuje začínat si vztahy s někým, třeba jen kvůli sexu nebo pocitu samoty, u koho ale vnímají, že k nim nepatří. Je to škoda takovou vlastnost potlačovat. Může se najít někdo, pro koho čistota takových lidí je velice atraktivní. Taková čistota se přenese i na druhou osobu.
V tom snu mamka vidí vedoucí z jejího zaměstnání. To má být asi jen přirovnání, že moje žena bude na mamku působit jako autorita, kterou bude mít mamka tendenci poslouchat.
Bývali časy, kdy jsem se před mamkou zmínil o tom, že bych mohl mít nějakou přítelkyni a ona do ní vjela jakási žárlivost a strach, že o mě přijde. Toto jí už ale nějak pustilo naštěstí. Schválně jsem jen tak opatrně mamce ukázal na telefonu fotky, když jsme dělali ten oheň. Fotili jsme se tam ve všelijakých kombinacích a na jedné jsem byl jen já a moje žena, která měla opřenou hlavu o mojí hruď. Mamka když to viděla, tak to okomentovala „Ty máš kamarádku? Nevěděla jsem, že máš kamarádku?“. Bylo na ní vidět, že z toho něco neobvyklého poznala. Vypadalo to jako něco více než kamarádství. Mamce jsem pak později prozradil, že tam je vztah. Projevila radost z toho, že by mohla mít vnouče a vůbec jí nedělala problém představa, že kdyby přišla má žena za mnou do bytu na návštěvu, tak by jsme chtěli mít soukromí a mít v tu dobu byt jen pro sebe. Ona má svůj vlastní byt a není problém se pro ní přesunout.
Nevím, jak vlastní otec, ale myslím si, že moje mamka bude mou ženu mít ráda.

Sedmá láska – Kapitola 3 – Sedm lásek
Když nad tím tak přemýšlím, tak toto je už má sedmá platonická láska. Přemýšlím, jakou to má celou spojitost a nějaký smysl v tom vidím.

První láska byla na základce na prvním stupni s dívkou jménem Sandra, která měla taťku policistu. On to vlastně nebyl nijak zvlášť hluboký vztah a nevím, jak to vlastně vzniklo. Vím jen, že se mi líbila svojí tváří a byla taková hodná. Měla dlouhé rovné hnědé vlasy. Pamatuji si, že jsme spolu myslím chodívali ze školy a nebo minimálně jednou ano a povídali si. Jednou mi snad něco i přinesla domů nějaké učivo, protože jsem asi marodil. Nečekal jsem to od ní a nevěděl, proč to dělá. Neměl jsem nějak schopnosti toto v tom věku vnímat. Tváří se mi líbila a když tak nad tím přemýšlím, tak tou tváří i vlasy dost připomíná mojí Vyvolenou.

Druhá pozornost se mi dostala od dívky jménem Michala a to bylo asi v osmé třídě. Na Valentýna jsem dostal od ní psaníčko. Také jsem tehdy nechápal, jak to pojmout. Asi jsem byl natolik zasažený tím světem počítačů, že jsem tyhle věci nedokázal vnímat. Hlavně v osmé třídě, kdy jsem se začal učit programovat. No ale něco se ve mně probudilo v souvislost se vztahy až na učňáku. Ne jen ve mně. Na základce to u kluků nebylo myslím moc obvyklé, že by si tam dělali vztahy, ale na střední to byla skoro taková samozřejmost. Najednou tam přišla potřeba mít partnerku, ale zároveň jsem podvědomě nějak cítil, že já se od tohoto světa všelijakých diskoték musím držet dál jako čert kříže. Tak jsem to vnímal. Tehdy mi nějak přišel sen, ve kterém se mi zdálo o Míše. Intenzivně zapamatovatelný sen, kde mě nějak za něco chválila myslím že za mou osobnost nebo tak nějak. Tak že jsem jí zkontaktoval a ona mě neodmítla, ale pokazilo se to asi nějak v komunikaci. To co se mi na ní líbilo, tak byla ta její socializace s ostatními. To jsem nějak u sebe postrádal. Dnes jsem mnohem společenštější, než tehdy a žena typu Míši mě nějak už nepřitahuje. Byl jsem na ní nějakou dobu citově vázaný a to až do té doby, kdy jsem se setkal s Honzou z Moravy ve druháku. Přišlo mi v ten moment důležité věnovat mu svou pozornost. Vypadal poklesle a viděl hodně negativitu v lidech. Dokonce mi přinesl i takovou hru, kde byl příběh takový, že jste agent vyslaný císařem z daleké země a snažíte se udržet jeho vliv v provincii před hrozící rebélií. S tím jsem se tak nějak

osobně celkem ztotožňoval. Nějak mě to vymanilo z vlivů nepříjemných emocí, které mě měli asi po nějaký čas posílit a naučit se jim odolávat. Tímhle si asi musí projít každý z nás.

Třetí láska byla Jarka z VOŠky a také se mi od ní dostalo pozornosti a i zkušenosti. Později jsem přišel na to, že vůbec nejlepší je pro mě, když mi ženy žádné pozornosti nedávají a jsou jen samy sebou. Míša mě přitahovala dočasně svojí milou povahou, ale to bylo z toho důvodu, že moje osobnost byla poškozená pravděpodobně z toho počítačového světa, jak mě to oddělovalo od ostatních. Tento problém osobnosti napravil Bůh, ale k tomu jsem si našel cestu až teprve při vztahu s Jarkou. Vztah s Míšou byl bolestivý, ale vztah s Jarkou byl drtivě bolestivý. Nejbolestivější ze všech vztahů, co jsem měl ale i nejpoučnější a přivedl mě ke Kristu. Jarka měla schopnost svým projevem ve společnosti dávat ostatní tak nějak do pohybu. Dostávala se mi na tělo tím svým jednáním a veřejně před ostatními. Je to vlastnost, kterou já nikdy nezískám a vždycky mě bude na mé ženě přitahovat. Něco jsem o tom jejím vyjadřování psal už v sedmém díle příběhu a to na straně 9. Pak jsem jí ještě zmínil v tom samém díle na straně 92, kde jsem poukázal na to, že tvrdila, že se stane jeptiškou. Mě to přijde, že to byl takový vzkaz do budoucnosti pro mojí ženu. Tehdy by mě nenapadlo, že budu psát nějaký svůj příběh, kde se o tom zmíním. A už vůbec by mě nenapadla představa, že by si mě mohla najít sečtělá žena, která toto prohlášení využije ve vtípku o tom, že bude nakonec muset jít do kláštera. Netvrdím, že to tak opravdu je a ten klášter je reakce na Jarku, ale je to klidně možné.

Jarka tím svým jednáním s muži ve mně vzbuzovala určitý odpor a snažil jsem se od ní vzdálit. Myslím, že jí dost přitahovala moje odtažitost od ní a cítila ze mě čistotu. Tím jejím jednáním nemyslím způsob jejího projevu. Ten mě naopak přitahoval. To co mě odpuzovalo byla ta její bezohlednost, že sedí s klukem, se kterým přišla do hospody a zároveň na mě takhle doráží. Vyhýbal jsem se jí až do té doby, co jsem dokončil školu. Když jsem dokončil školu, tak jsme to šli oslavit se spolužáky do hospody no a ona tam šla s námi i když nebyla vůbec z našeho oboru. Ona tam na mě všelijak dorážela a něco to ve mně vzbuzovalo, i když to bylo málo. Já jsem se s nimi pak už chtěl rozloučit a ona mě chytla za ruku, abych neodcházel. Myslím, že tam byl ten dotek přímo dlaně asi a to mi předalo určitou informaci. I to jak se mě snaží zastavit. Nějak jsem si to potřeboval rozležet v hlavě a později jsem jí potkal ještě na nádraží, kde mě pozdravila trochu smutně. To pochopení té její povahy usnadňuje chápání tohoto světa, jak to v něm vlastně chodí. Asi to bylo tím, jak mě chytila za tu ruku, že jsem jí nakonec prohlédl.

V tomhle světě můžete narazit na ženu, která je obklopená muži, ale i tak je osamělá. Osamělá v srdci, protože hledá stále někoho, kdo by jí dokázal, že jí bude například opravdu věrný. Holky si zkoušejí své partnery a mají své kamarádky, co jim v tom mohou pomoct. Být někomu věrný i za tu cenu že momentálně je s někým jiným, tak to je pro hodně lidí obtížné, ale i tak to některé holky zkoušejí, zda ten, kdo se do nich zamiluje, tak zda obstojí. Je to test, zda opravdu o ně ten člověk stojí. Test, zda vydrží stát při nich i v obtížných chvílích. Já jsem člověk, co se bojí lidí, když vidí že něco hrajou a pro mě to tehdy byl nový zážitek. Mě to trochu dostávalo až do nějakých paranoidních stavů, ale byl jsem tehdy mladší, slabší na duchu a neobrácený ke Kristu. Ale asi i dnes bych měl problémy přiblížit se k ženě, která nebude umět uznat upřímně „Promiň, bylo to jen divadlo.“. Necítil bych se s ní v bezpečí a žádal jsem Jarku, ať je ke mně upřímná. I když se mi povedlo ty zkoušky překonat a ona začala ke mně být vlídnější a vytvářela možnost, abych přišel k ní domů, tak jsem měl prostě strach a neudělal jsem to. Navíc si mě nějak málo zkoušela. Zkoušela jen věrnost, ale co třeba takovou inteligenci? To nezkoušela. Co vím, tak je s nějakým závodníkem v cizině. Ta má připoutanost k ní trvala ale dlouhé roky a mé křesťanské názory na ní moc dobře nepůsobili. Těžko se dá jít do nějakého takového vztahu, když máte nějaké pochybnosti. Pochybnosti třeba i typu, že se někde dočtete, že střelec a beran mají dobrý vztah v nevybouřeném mládí, ale v pozdějším věku může být velmi výhodný střelec s vodnářem. Když pak takovým

tvrzením dáváte důvěru, tak je to problém. Nehledě na to, že jsem potkal tehdy i vědmu, která se mi na ulici sama vnucovala a povídala, že budu mít velkou lásku a má milá na mě hodně myslí. Povídala, že první lásku jsem si zkazil, ale ta druhá bude velká. Nebo když se k vám dostávají informace od kamarádů, že to fakt nebude klapat a vy cítíte, že fakt mají pravdu. Člověk pak jde hlavou proti zdi. Smysl toho byl asi hlavně emocionální trénink a poznání chování lidí.

Čtvrtá láska byla další žena se jménem Jarka. Tentokrát servírka s Pizzerie. Tu jsem poznal, když už jsem byl zaměstnaný kolem roku 2013 to mohlo být. Nebyl jsem do ní moc zamilovaný, ale přinesla mi jinou srdeční zkušenost. To po zkušenosti s ní jsem začal psát tento příběh. Údajně je vodnářka. Potřebovala půjčit peníze a když jsem jí půjčoval, chtěla víc a víc a nikdy nedržela slovo co se týče vracení. Šel jsem v tomhle cestou důvěry a oběti, protože jsem v to věřil a dalo mi to ránu. Nepříjemnou ránu, ale nic dlouhodobého, že bych se tím nějak trápil jako s tou předchozí Jarkou. Věřil jsem, že oběť měla smysl. Něco jsem ale v tom konci roku 2016 získal po této zkušenosti. Nějaké posílení srdce či požehnání. Možná započetí mé hlavní životní cesty. Začal jsem psát tento příběh a to mě přivedlo na neobvyklou cestu. Na cestu za opravdovou láskou a možná i ještě něco navíc. U druhé Jarky jsem popřemýšlel i nad tím, jaké by to bylo mít ženu o něco starší, než jsem já. Nepřišlo mi na tom nic špatného a možná i celkem přitažlivé.

Pátá láska byla Zuzka. Žena, co má syna. Přišla mi chováním vlídná a přenášelo to na mě povzbudivou energii, jen jsem nedokázal s ní najít společnou cestu. Zajímavá okolnost tohoto textu, co teď píšu je, že má Sedmá láska má také syna a je zrovna ve věku, kdy je potřeba být opatrný a na ledacos se dá snadno narazit. Povídala o něm, že by mohl být klidně i vůdce mezi svými vrstevníky, kdyby chtěl. Má na to typ povahy.

Šestou lásku jsem poznal v Česko Budějovické svépomoci. Dělala tam správkyni, ale nevím, zda ta skupina ještě funguje. Toto je třetí díl příběhu Sedá láska a píšu o šesté. Bylo mi 36 let, když jsem jí poznal a nebyl to rok vhodný na vztahy u mě. Myslel jsem si, že budeme mít společnou cestu, ale neměli. Společná cesta není jen o tom být v nějaké skupince, ale o tom prožívat společně pěkné chvilky v životě a dívat se na ně stejně. Tato známost mě ale přivedla k mé Sedmé lásce.

Sedmá láska propojuje pěkné vlastnosti těch předchozích a jako jediná mě doplnila. Cítím se teď ucelenější. Cítím se, jako kdyby byla stále vedle mě. Potkal jsem jí tento rok 2022, když je mi 37 let. Příběh je v Cestě k rozkvetlé třešni. Bubeníka jsem poprvé potkal v čajovně, když tam byla i má Šestá láska a když jsem tak sledoval Bubeníka s jeho Šamankou, přišla mi nějak myšlenka, že oni ty mé dokumenty už znají. Celkově si myslím, že v rámci seznámení se s mou Sedmou láskou už je v tom zapojeno mnohem více lidí, než bych čekal. Jenom je potřeba opatrnost na to být upřímný a nehrát si na nic v těchto dobách plných klamů.
Když lidé ostatním lžou, tak obírají sami sebe o pravdu, která jim má do hlav přicházet, aby je chránila. Neubližují tím ostatním, ale sobě.

Je 21.5.2022 11:55. Za poslední dobu se v mém životě najednou několik věcí posunuli dopředu. Kamarád, co dělal dokumentaristiku, měl kdysi vydavatelství a i učíval na škole jako učitel češtiny, tak je posledním psaním nadšený a zvažujeme spolupráci. Psal mi „Tvůj příběh je jako z nějaké knihy, moc mě baví – možná bys mohl takovou knížku napsat, myslím, že by našla hodně čtenářů.“.
Na můj zájem o spolupráci reagoval „Až to bude delší, uděláme to. Ještě mě napadlo udělat to z pohledu

různých lidí. Ale počkám, jak to rozvineš v současném příběhu.“.
Přihlásil jsem se na kurzy Védského poznání, které se konají v rámci kulatých stolů E-koruny. Docela mě to teď láká začít to zkoumat. Ve středu byla i prezentace současného stavu E-koruny a co to už vše umí. Myslím si, že za poslední dobu se to hodně posunulo vpřed. Jinak ale pozornost jsem na tom moc nedokázal udržet, protože myšlenky jsem měl jiné. Na rozvoji E-koruny se ani momentálně nijak nepodílím, ale vím, že Jirka Sapeta v to má silnou víru. Bavil jsem se ve čtvrtek den na to s jedním člověkem mimo E-korunu, který také ledacos ví a on má o tomto projektu pochybnosti. Je tam obava z toho, jak to ufinancovat. Finančně to není nic laciného a ten cíl propojení se stávající ekonomikou je poměrně velký. Já to vnímám tak, že víra hory přenáší a nikdy se nedá říct, že třeba nepřijde nějaká silná podpora jako blesk z čistého nebe. Stále se ale na E-koruně potýkám s takovými názory typu, že „My jsme tvůrci naší reality“. Přijde mi to nepřesně formulované. Řekl bych to raději tak, že „Naše dobré chování mění realitu v náš prospěch“. Ten svět, ve kterém žijeme jsme nestvořili my, ale Stvořitel a my jako stvoření v něm žijeme a platí na nás určitá pravidla. Zákonitosti, kterých když se držíme, tak Stvořitel mění realitu tak, aby šla v náš prospěch. Tvrdit, že my vytváříme naší realitu mi přijde zrádné. Řekl bych dokonce i že je to rouhání.
Rozhodl jsem se, že se budu věnovat zase té mé technologii JKali Framework, na které je naprogramovaný Eden. Zkusím jí nějak odprezentovat. Udělat nějaká videa o používání. Napadla mě taková myšlenka, že když mám teď to vyhoření u Sodexa, že bych to možná mohl uvolnit jako Open Source projekt a Sodexo by mi pomohlo s dotažením toho do nějakého konce. Teď přicházejí nové projekty a bude se to hodit více, než platit lidem na výzkum technologií na „zelené louce“.

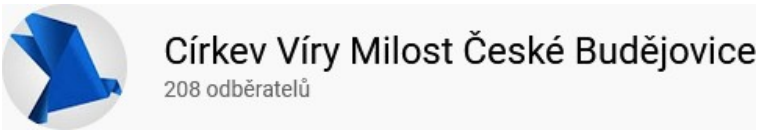

Zapeklitá hádanka
Možná se mi už podařilo vyřešit celou tu zapeklitou hádanku. Toho brouka v hlavě, kterého mi tam dala vědma, když řekla, že jsem si pokazil svojí první lásku. Vědma, která se mi vnutila sama na ulici i když jsem jí říkal, ať mě nechá. Člověka to zasáhne, když mu někdo řekne, že si zkazil lásku a o to více je to nepříjemné, když mi dokázala i zhruba říct, před kolika se to stalo lety. Vědma mi tvrdila, že moje láska na mě hodně myslí a že budu mít velkou lásku až tu druhou. Já jsem cítil určitou vinu asi až do včerejška, než jsem to pochopil. Té vědmě se podařilo tímhle jednáním mě znovu v celkem klidném období připoutat k Jarce a to asi 2 – 3 roky po tom prvním incidentu. Připadalo mi, že jsme v srdci stále propojení a nějak se snažíme k sobě dostat a nedařilo se to. Těch pokusů tam proběhlo několik a většinou jen přes vzdálenou komunikaci, ale nevěděl jsem, jak se k ní dostat, aby to bylo tou správnou cestou tedy tou upřímnou. Poslední pokus byl s mým kamarádem, který vlastně byl i tehdy na plovárně s máma, když mi řekla, že bude jeptiškou. No jo, ale od té doby, co jsme se opět viděli uběhlo asi 7 let a ona pak odjela do zahraničí a ke mně se celkem zvláštním způsobem dostala Jarka servírka z Pizzerie, která jí obličejem nápadně připomínala. To poslední rozloučení s Jarkou ze školy proběhlo tak, že mi kamarád pověděl, kde pracuje. Šel jsem tam s ním, protože jsem měl potřebu to nějak urovnat, omluvit se nebo tak, abych se asi zbavil té viny. Možná že i obnovit nějak ten vztah, protože jsem v ní stále věřil. Dělala stále servírku i tak dlouho po škole a bylo to v podniku Panter v Budějovicích. Když jsem tam tehdy za ní přišel, tak se to na první pohled jevilo celé jinak, než to opravdu asi bylo. Vyplynulo mi z toho setkání, že ona stále nenašla toho, koho hledala a pořád jsem to mohl opravdu napravit i po těch cca 7 letech. Když jsem tam vešel, ona asi jak mě zahlédla, tak se schovala stranou a já jsem přišel k baru s kamarádem z VOŠky. Přišli tam dva barmani a nebo možná vyhazovači a ti mě dobře znali. Ne osobně, ale z

vyprávění. Jejich obava byla z toho, že možná jsem nějaký úchylák, co jí chce nějak ublížit. Tak že se do mě slovně pustili a zkoušeli, jestli to uhájím. Při osobním setkání s někým takovým, kdy by jí opravdu chtěl ublížit by to vycítili a měl bych problém. Tato obava ale zmizela. Další jejich dotaz byl, proč jí píšu, když má přítele. Na to jsem reagoval, že já o ničem takovém nevěděl že někoho má a informace co jsem o ní měl tedy byly zavádějící. Pak jsem ještě dodal, že důvod, proč se s ní stále snažím komunikovat je ten, protože ona sama neví, koho chce. No a v tu chvíli se ten, co stál přímo přede mnou zarazil, otočil se napravo na toho druhého a váhavě se na něj podíval. Pak už tam myslím s nimi nijak zvláštní řeč nebyla. Pak přišla její kolegyně, která byla myslím přímo majitelka toho podniku a říkala mi, že Jarka bývá ze mě psychicky opravdu někdy dost na dně a ona už se na to nemůže dívat. Povídala mi, že jestli s tímhle nepřestanu, tak má známe u mafie a že si mě podají. Pak řekla, že vědí, že jsem hodný a že už s tím pokračovat nebudu. Pověděla, že jsem hodný, tak že i ona to ze mě cítila. Té jsem řekl, že s tím už přestanu. No a na závěr přišla sama Jarka a to co řekla, tak tím to celé rozhodla. Přišla, stoupla si nalevo vedle mě a pověděla něco jako „Vždyť ty jsi až doteď stále zmatený z té diskotéky.“. No a v tom byl ten problém. Když stojíte od lidí dále a zachováváte si určitý odstup, tak se dá proti lžím bránit. Zblízka to jde ale špatně a když se k někomu milovanému chcete přiblížit, tak potřebujete mít od něj určité záruky a i důkazy, že vám nebude ubližovat. U ní to bylo úplně to samé, ale s věrností. Hledala někoho, kdo by jí byl opravdu věrný a našla ho, ale já jsem také od ní chtěl nějaký dárek a snažil jsem se jí to vysvětlit od začátku, co jsem měl možnost se k ní přiblížit. Ona tomu nerozuměla a touto větou to úplně vyjasnila. Tak že ten barman, co jsem s ním mluvil navrhl, že objedná kýbl Ferrari a já ho zaplatím a ještě na mě mrkl okem, jako že mám šanci. Souhlasil jsem s tím jako omluvu za všechny komplikace, ale pak jsem si k nim nějak nebyl schopný přisednou, pozdravil jsem je a odešel. Nevěděl jsem, o čem bych si s nimi povídal v té situaci, do které mě dostala. Teď už je mi tak nějak jasné, že ve vztahu se nemůže obětovat jen ten jeden, ale když slyší prošení toho druhého o něco, tak by měl také na to reagovat a já se nemusím cítit vůbec provinile. Jarka žije dnes myslím v Rakousku, má dvě děti a ve tváři se změnila k nepoznání. Dnes by se mi vůbec nelíbila. Bůh jí nakonec dovedl ke štěstí. A ta druhá Jarka z Pizzerie se také změnila k nepoznání a když mě chtěla obejmout, tak jsem udělal krok dozadu. Stejně mě znova okradla o další peníze a byla v tom zase neupřímnost.

Nakonec celý ten vztah s první Jarkou a ta její neupřímnost, co mě držela od ní, tak hrála ve prospěch ženy, která si mě opravdu zaslouží a které tak budu patřit o to více a budu pro ní čistší. Vlastně asi to hrálo i v můj prospěch, protože mě to posílilo duševně jak u té prvním, tak u té druhé Jarky. Celé to trápení je dar pro mojí opravdovou lásku.

Gabrielu se mi nakonec nepodařilo odvést až pod rozkvetlou třešeň. Naštěstí mi v tom zabránila a udělala to právě lží, což je podivuhodné. Lží se jí podařilo zabránit mi v tom, abych nebyl v tu dobu tím, čím nejsem a za to jsem jí vděčný. Teď ale přišel už čas si mojí pravou ženu odvést už přímo ke mně a být spolu šťastní. Dnes jsem viděl krásné fotky s mojí ženou. Fotky nasdílel na Facebooku Bubeník s komentářem „Kdo se má potkat ten se potká, nejedna prozradí to fotka, jak přijali jsme pozvání, a vyrazili do strání…“. Na fotkách je vidět pravda, o které jsem mluvil. Je tam Gabriela a objímá svého syna. Krásně se usmívá a za ní je Bubeník, který vůbec nekouká do kamery a je otočený zády. Potom jsou tam dvě fotky, jak Gabriela objímá koně kolem krku. Jedna je kousek zdály a druhá je zřetelnější. Ten kůň měl překryté oči závojem a vypadalo to, jako když nic nemůže vidět, ale byla to síťka. Asi jen síťka proti hmyzu. Ono se o mužích ve znamení střelce říká, že jim nikdy jejich žena nemá lhát a také se vykreslují jako na půl muž a na půl kůň :). Bubeník ale není střelec. On je lev a nikde se tam po boku Gabriely nefotí.

Je 22.5.2022 22:02. Dostalo se mi milé podpory od pastora Roberta Stepana a to přímo dnes ve sboru na sídlišti Šumava.

Řekl bych, že je to reakce na můj příběh o Cestě k rozkvetlé třešni. Já jsem se o tom dozvěděl až zpětně, ale viděl jsem videonahrávku, která je zde:
https://www.youtube.com/watch?v=Iat2aEkt6cY
Týká se to toho, že lidé maskují své neduhy vchování a ta cesta pomoci, kterou jsem vlastně volil já, tak byla správná.
O něčem podobném mluvil nedávno i Radek ze Studia Morava zde:
https://www.youtube.com/watch?v=Gi-Kd-vLFwQ
Pastor Robert Stepan se také zmiňoval o Máří Magdaleně a jaký na ní měl dopad Kristovo síly, že byla úplně první z těch, co tím byla zasažená. Zrovna dnes jsem si prohlížel na FB fotky Gabriely a ona skutečně prochází nějakou výraznou změnou. Z toho jejího úsměvu vyzařuje silná životní energie a to až teprve teď. Schválně jsem ukázal její fotky mamce a mamka říkala že je to hrozně milá holka a vypadá mlaďoučce. Když jsem mamce ukázal její fotky z doby, když jsme měli bubnování, jak obědvala, tak řekla že tady na té fotce vypadá už starší.

Je 23.5.2022 18:57. Stále cítím, že bych měl okomentovat to, co jsem viděl na těch fotkách, které byly pořízené asi v sobotu. Zásadní věc, co jsem tam viděl byla, že Gabriela se úplně rozzářila radostí. Takhle smát jsem jí neviděl snad na žádné předchozí fotce. Další zásadní věc, kterou jsem tam viděl, že byla se svým synem a ještě tam měli šťeňátko. Na jedné fotce tam byl její syn jak leží na dece, vedle něj je štěně a on vypadal velmi šťastně. Ten jeho vztah ke zvířeti mi nějak napovídá, že mu ještě nezačalo období dospívání, ale to pravděpodobně brzo začne. Tedy soudím trochu podle sebe, protože jak jsem začal mít zájem o holky, tak silnější vztah ke zvířatům šel tak nějak stranou. Je docela zvláštní, že můj nevlastní otec, který mě vychoval byl ve znamení berana a v dospívání jsem ani nechtěl od žádného otce být vychováván a nebo chráněn. Co jsem tak pochopil z povídání, tak jeho vlastní otec je také ve znamení berana, tak že výchovou v dětství na tom asi bude podobně jako já. Gabriely syna vnímám, že v něm bude něco skrytého. Nějaký potenciál. Vlastně mi trochu připomíná mě, když nad tím zapřemýšlím, jak jsem vyšel devítiletku. No a dnes je nepříjemná doba a všude plno všelijakých nástrah. Trochu mi to připadá, jako kdyby byl to malé zranitelné štěně, jako na tom obrázku, co vzhlíží k někomu, od koho čeká, že mu pomůže s tím nelehkým obdobím. Osobně jsem ho neviděl, ale z té fotky je mi sympatický. Chtěl bych mu pomáhat a vnímám ho jako součást Gabriely. Tak nějak tuším, že si s ním budu rozumět.
Co se týče psů a soužití lidí s nimi. Přikláním se k názoru, že pes by měl být u boudy, ale nic proti nim jinak nemám. Asi to vychází ze slovanského stylu, kdy lidé se při vstupu do domu zouvají, aby si nenatáhly energie z venku domů. Úplně si nedovedu představit, že mi vběhne pes z venku až do mého pokoje. To už kdybychom měli mít psa doma, tak bych chtěl mít alespoň jednu místnost pro sebe, kam se nedostane. Trochu mi to z té fotky přišlo jako „My chceme být s tebou a přijmeš nás všechny?“ :).
Jak jsem psal, tak Bubeník tam byl od nich jako kdyby kousek stranou. Pak tam byla fotka Bubeníka, jako kdyby si tam hrály na nějaké poskakující děti a to jen on a ta paní, co nás pozvala k sobě na chalupu den před prvním májem. Já osobně mezi nimi vnímám jen kamarádství a vnímal jsem to tak i když jsem byl na té chatě. Možná je to jen můj pocit.

No a pak ještě asi na závěr. Ten důvod, proč si myslím, že je tam silný potenciál vztahu s nimi směřovaný ke mně a ne k Bubeníkovi a proč se Gabriela najednou tak rozzářila, tak je ten, že s Bubeníkem je údajně o té doby, co jsme byly na zkušebně a jiskřilo to mezi mnou a jí. No jo, ale ona na těch fotkách, co spolu v průběhu trávili čas, tak vypadala stále stejně usměvavě. Její energie byla stále stejná. Já jsem po tu dobu, co jsem byl s nimi nic nepsal a nějakou dobu mi trvalo, než jsem se rozepsal, než jsem toto všechno uspořádal. Tak že to beru tak, že právě to jí poslední dobou tak rozzářilo. To mé psaní. Ono ženy mívají potřebu vytvořit iluzorní vztah, aby namotivovali toho, kdo o ně stojí. Aby ho třeba namotivovali se někomu vyrovnat.

Ve čtvrtek 26.5.2022 od 19:00 bude vysílání o zákonu NESARA. To by mohlo být zajímavé: https://www.youtube.com/watch?v=cyRKqh3FOYc

Je 24.5.2022 22:57. Po delší době mě napadlo zase něco vtipného. Asi to souviselo s reklamou na rovnátka z YouTube, která se mi nedávno ukázala. Nechápal jsem, jak se mi tam může ukázat nějaká taková reklama, když se o rovnátka nezajímám. Rovnátka jsem jako malý nesnášel a rodiče mi je naštěstí nevnucovali. Ten vtip má komplikovanou pointu a je o tom:
„Jdu za kamarádem celý vysmátý a nesu mu ukázat dvě fotky. Ukazuji mu fotky a ptám se ho, Příjde ti to vtipné?‘ a on na to kouká a říká ‘Ne….. nechápu’.“.
Ty dvě fotky jsou pořízené ze stejného místa a to od toho ohniště, kde jsem byl s Gabrielou. Na jedné jsem já a po mém boku stojí Gabriela. Směju se a mám trochu křivé zuby. Na druhé fotce je Gabriela a s úsměvem vyplazuje jazyk do kamery. O tom vyplazování jazyka jsem psal už dávno. Zuzka na mě jednou vyplázla jazyk s takovým podobným úsměvem a já jsem to komentoval v příběhu, že nevím, co si o tom mám myslet. V devátém díle příběhu jsem to komentoval takovou legrační erotickou představou na straně 283 o rovnátkách. Představa ženy, která se miluje se svým mužem a je při tom škodolibá, že on musí mít rovnátka a je mu to nepříjemné i když v jeho prospěch. To že Gabriela vyplázla s úsměvem ten jazyk mi připadalo jako roztomilá narážka.
Vlastně se mi teď nedávno stala taková zvláštní sexuální zkušenost a vůbec jsem netušil, že něco takového se může stát. Je to asi tak dva týdny zpět, co mi Bůh dal na vědomí, ať přestanu uvolňovat

sexuální energii a že jí mám zadržet pro svou ženu, abych si jí přitáhl. Že prý bude brzo se mnou. Tak jsem poslechl. To že jsem s Gabrielou propojený v srdci, to už nějakou dobu vnímám, ale jak jsem začal zadržovat sexuální energii, tak došlo k sexuálnímu propojení našich duší. Opravdu jen na duševní úrovni. Něco takového se mi v životě ještě nestalo. Sexuální energie se ale ve mně hromadila stále dál a už mi to bylo celkem nepříjemné. No ale včera se to prolomilo. Bylo to krátce po tom, jak jsem napsal upřímně co si myslím o Gabriely synovi. Krátce na to jsem od ní přijal do srdce takového to příjemné chvění, což se děje poslední dobou úplně běžně. Pak se stalo ale něco, co jsem nikdy v životě nezažil. Ona si nějak energeticky tu mojí nahromaděnou sexuální energii pozvolna vzala. Bylo to příjemné. Zvláštní, že jsem se nikdy o něčem takovém nedočetl a nebo se to neučí nikde na školách. Vědět něco takového by možná napomohlo lidem ve vztazích.
Dnes se stalo to, že dva moji přátelé nasdíleli stejný příspěvek a já ho na FB zahlédl. Příspěvek o prospěšnosti pohlavního styku se vším všudy. Tedy přímo fyzicky. Pro co vše je to dobré. To mi přišlo podezřelé. Skoro jako kdyby Gabriela s mými kamarády byla ve spojení a podsunula mi nepřímo tento příspěvek, ať se nad tím zamyslím. Asi mě tedy hodnotí po této duševní zkušenosti dobře a chce být ke mně blíže. Možná zkoušela i zda bez ostychu budu o tomto psát. Já mám potřeby stejné, jako každý a přeji si milovat se fyzicky s milovanou osobou, tedy s ní. To že jsem tak dlouho sám a nikdy jsem toto nezažil, tak to je jen zásadami, ale strádám teď stejně jako má milá, tak že si přeji, aby přišla ke mě.

Je 25.5.2022 20:47. Zítra mám Den D, alespoň co se týče té mé technologie JKali Framework, kterou jsem připravil pro tvorbu projektu Eden. To bude vůbec poprvé, co to někdo uvidí, tak bych si měl nechat na tom záležet. Chtěl jsem si to připravit už dříve, ale mám v hlavě i jiné myšlenky. Můj vedoucí mi dnes řekl, ať si nějakou prezentaci do zítra připravím. Tentokrát je na to situace příznivější, než byla v Assecu. Jsem mezi lidmi, které nechci opustit a mám dobré vztahy i s nadřízenými. Jenom bych raději dělal něco, co mě více bude bavit a naplňovat.

Chtěný nevlastní syn a nechtěná náprava – Kapitola 1 – Kolega z práce
Předevčírem 27.5.2022 jsem ráno přišel do kanceláře a byl tam jen jeden kolega. To se moc často nestává, že by nás tam bylo tak málo a zeptal jsem se ho „Kde jsou ostatní?“. On povídal, že na dovolené a na home office. Šel jsem k sobě do kanceláře, která je hned vedle té jeho. Já a tento kolega jsme jediní dva na pobočce, co ještě nemáme ženy pokud se nepletu, ale on nějaký vztah už měl. O mě kolegové vědí, že pokud jsem s jednotlivcem o samotě, začnu se s ním někdy i bavit sám, ale pokud je tam více lidí, tak většinou jen poslouchám a málokdy se zapojím. Ve čtvrtek den před tím jsme jeli autem na oběd a jeden kolega se tam něco ptal do prostoru a měl jsem pocit, jestli bych na to neměl nějak reagovat, ale byl jsem zrovna nad něčím zamyšlený, tak jsem ani nepostřehl, na co se to ptá přišlo mi to mimo oblast o kterou se zajímám a slyšel jen něco jako „Zajímal by mě výklad někoho, kdo je v tom nějak znalý.“. Nevnímal jsem to, tak to asi opravdu nebyl dotaz určený mě a nebo to byla možná chyba, že jsem ho nevnímal a mám v tomto problémy. Pak myslím po obědě v pátek si tam kolega pustil telefon

nahlasito a řešil tam něco myslím asi s jeho otcem. No a jedna z těch věcí, kterou mu říkal byla tipuji asi o té jeho přítelkyni. Něco v tom smyslu, že si vydělává peníze nečestným způsobem, ale on se hájil, že to tak není a programování je zaměstnání jako jiná. Byl to prostě nějaký problém o penězích. Myslím, že ten problém není ve skutečnosti v tom, kolik si vydělává a nebo jakou prací, ale kolik z toho je ochoten věnovat jí a nebo zda se raději neodstěhuje od rodičů za ní. Je to také druh obětování se. Když někdo má třeba i více peněz a využívá je ve prospěch ostatních, tak na tom nevidím nic špatného. Nebo jsou lidé, co si třeba vydělávají slušné peníze a pak mají prospěšné aktivity, které dělají zadarmo, tak že se to tím kompenzuje. Je asi mnoho způsobů, jak se takovým problémům vyhnout.

Chtěný nevlastní syn a nechtěná náprava – Kapitola 2 – Páteční setkání v Písku

Po práci jsem v pátek šel na setkání mých přátel v Písku od 17:30 v masážním saloně Andromeda (web: https://www.dame-masaz.cz) na adrese V Koutě 89. Tři lidi, kteří na setkání byly znám osobně a už jsem o nich i psal v tomto dokumentu. Ten zbytek lidí jsem viděl poprvé. Bylo to příjemné prostředí osvětlené svíčkami s takovou větší halou, kde byla i kuchyně. Na zemi jsme pily kakao z peru a ještě před tím tam hrál na tibetské mísy a jiné nástroje jeden muzikant z Budějovic. Vlastně skoro všichni tam byly z Budějovic. Bylo nás tam asi kolem dvanácti. Pití kakaa probíhalo v kroužku. Seděli jsme na zemi a každý dostal svůj pohárek. Jak jsme si postupně ty pohárky předávali, tak si každý měl něco v duchu přát, co se mu má splnit. Já si samozřejmě přál to, aby ten můj vztah s Gabrielou dobře dopadl a dostala se ke mně. Po tomto rituálu jsme si tam volně povídali a dali si občerstvení. Zvláštní bylo to, že moji přátelé, o kterých jsem v příběhu psal, tak dorazili až po rituálu. Byla to jednak Masérka a pak kabalista Vašek, ale o těch se zmíním později. Ten třetí, koho jsem znal je paní Alena Ben Ali, která to setkání spoluorganizovala a jednou jsem u ní měl masáž.

Na setkání jsem se poznal s jedním člověkem, který povídal něco o tom, že jeho kolega v práci uhýbá před pravdou a nechce slyšet kritiku. Tak nějak jsem to pochopil. Přišlo mi to jako moje situace s Bubeníkem. Tady v těchto situacích je dobré najít spojence, co vnímají toho člověka stejně a jít na něj společně. Lidé si potřebují někdy uvědomit, jak na tom jsou a potřebují dostávat rány, která dávají ostatním. To lidi naučí, že nemají dávat ostatním rány, protože je to nepříjemné, když to někdo dělá jim samotným. Důležité je ale i tak si zachovat dobré vztahy nadále s ostatními, kterým jste ublížili a brát to jako lekci. Také je potřeba uvědomit si, že pokud chcete někoho napravit, tak nejprve musíte začít s vlastními problémy. Lidé se v nepříjemných situacích rádi schovávají za to, jak jsou ti ostatní co jim ubližují vlastně špatní, ale zrovna toto nebyl případ Bubeníka.

Připadalo mi, že setkání v Písku byla reakce na to, že jsem projevil zájem dostat se do nové Budějovické skupiny. Absolvoval jsem pohovor s dvěma lidmi, ale potřebovali jednomyslný souhlas všech členů a proto bylo dobré se s nimi sejít takto nenápadně, aby i oni si na mě udělali osobní názor.

Chtěný nevlastní syn a nechtěná náprava – Kapitola 3 – Setkání Gabriely s mými přáteli a setkání Jarky s mými přáteli

To co se poslední dobou děje mě nutí vzpomínat na Jarku a na to, jak to vlastně bylo mezi námi. Když uplynul nějaký ten rok od doby, co jsme se poznali, tak asi začala přemýšlet o tom, že by měla děti a myslím, že uvažovala právě o mě jako o otci. Tehdy si mě přidal do ICQ jakýsi Tony. Mladý kluk asi tak v dospívajícím věku a zajímal se o programování. Povídal, že narazil na mé stránky a zaujali ho. Ptal se mě na věci kolem programování a mě bavilo mu to vysvětlovat a učit ho různé triky. Pak začalo docházet k něčemu divnému. Začal mi posílat takové divné zprávy. Třeba fráze typu „Jo to by bylo dobré, kdyby s ním chodila.“. Nechápal jsem, co tam řeší a s kým. Pak docházelo k tomu, že když jsem si s ním začal psát, tak se odpojil a za chvilku se připojil a psali jsme si. Povídal, že se jen přepojil z mobilu na počítač, ale stejně mi připadalo, že tam snad sedí na druhé straně někdo jiný. Ten druhý člověk už se mnou neřešil programování, ale přišlo mi že takové

vztahové věci. Ta konverzace vedla až k tomu, že mi vadí hrát nějaké divadlo a někde něco předstírat, jak nevidím určité podezřelé věci v chování lidí. Tony my tehdy napsal „Tak hraj divadlo.“. Já jsem to tehdy ale neudělal a nikam jsem nešel. Necítil jsem dostatečnou podporu co se týče upřímnosti. Vlastně jsem nevěděl, s kým si to vlastně dopisuji. Myslel jsem si, že je to buďto Jarka a nebo nějaká její kamarádka. Byl jsem v tomhle asi trochu paranoidní, nedůvěřivý a opravdu jsem nechtěl dostávat tou dobou další kopance, tak jsem zůstal doma.

Je zvláštní, že s někým můžete mít duchovní pohlavní styk ještě před tím, než k vám stihne poslat vaše vlastní přátele, zatím co s někým jiným nedojde k tomuto styku ani po tom, co vypotřebuje ochotu snad všech mých přátel k tomu nějak se mnou spolupracovat a nakonec odjede do zahraničí, kde konečně najde štěstí s dětmi. No jo. Jenže Jarka neměla to dítě na rozdíl od Gabriely. Koukal jsem se na fotky Jarky a to i když byla ještě na škole a ono to není tak, že by se nějak výrazně změnila k nepoznání. Ona jen zestárla, ale to co se výrazně změnilo je ten můj pohled na ní a dnes nerozumím tomu, jak jsem se do té její tváře a trochy upřímnosti na diskotéce mohl tak beznadějně zamilovat. On v tom byl ale Boží záměr a mělo to pomoci nám obou.

Tento pátek jsem se setkal s mými přáteli v Písku a ani bych neřekl, že jsem tam sehrál nějaké divadlo. Byla tam Masérka a promluvil jsem s ní. To ona nasdílela ten příspěvek o sexu, který tak podezřele vypadal, že jí k tomu musela navést Gabriela. Promluvil jsem s Masérkou a zvládala to úplně s přehledem. Zmatený jsem byl trochu já z ní a toho co mi povídala. Pozdravila mě „Ahoj pane“. Tohle nikdy před tím neudělala a trochu to navazovalo pocit, jako když jsem táta :). Ptala se mě, jak se mám a pochlubil jsem se jí, že jsem měl minulý den celkem pěkný úspěch v práci a že co se týče práce, tak mi věci celkem vycházejí. Ona říkala něco jako „No vidíš dvacet věcí se nepovede, ale jedna jo.“. Tak že jsem si pomyslel v ten okamžik, že vztahy mám tedy na nic, ale v práci se mi alespoň daří. Později mě napadlo, že bych si to mohl vyložit i jako že 19 vztahů se mi nepovedlo, ale ten ideální ano.
Když jsem se setkal s kabalistou Vaškem, tak ten byl ze mě trochu nervózní a navíc to nebyl on, kdo nasdílel ten příspěvek o sexu. To nasdílel kamarád, který na to setkání vůbec nepřijel. Povídal mi, že teď jezdí s kamionem a to i do ciziny. Povídal mi, že pojede do Bosny podívat se na pyramidy. V ten moment mi došlo, že to je vzkaz pro mě od Gabriely a v ten moment Vašek znervózněl, když jsem na to zareagoval. Ono totiž s tou Bosnou to bylo tak, že než jsem jel na chalupu k Bubeníkovo známé, kde jsem si chtěl Gabrielu odvést pod rozkvetlou třešeň, tak ta majitelka chalupy nasdílela nabídku výletu do Bosny na pyramidy za léčebným účinkem pro duši i tělo. Gabriela na to hned zareagovala, že plánují výlet v červenci ona a její syn a o nikom jiném se nezmiňovala. Pak krátce na to reagoval Bubeník, že tam také chce jet v ten červencový termín na cca dva týdny. Já jsem napsal té paní do emailu, že duši léčím úplně jiným způsobem a na takové výlety nemám zájem jezdit, ale nějak mě ta její nabídka zaujala a chtěl jsem, ať mi pošle detaily. Ten důvod, proč mě ta její nabídka zaujala byla právě kvůli Gabriele a jejím synovi. V životě jsem nebyl u moře a ani třeba nikde na horách a nikdy mě to nelákalo. Nikdy v životě jsem si nedovedl představit, že by tam mohlo být něco, co mi připomíná domov, ale to si teď už představit dovedu. Představa, že jsem s milovanou osobou třeba na druhém konci světa a jsem tam rád, protože se dívám na věci tak trochu jejíma očima, když je šťastná a líbí se mi to, co jsem neměl dříve potřebu sledovat. Já jsem se k té pozvánce nijak nevyjadřoval. Bylo to celé podmíněné tím, jaký budu mít s Gabrielou vztah a nestál jsem o to tam jet, pokud opravdu ona má někoho jiného a nebo pokud se vydám někam daleko od domova na dlouho a budu odstrčený a nebo jako nějaké páté kolo u vozu. Nereagoval jsem na to a ta možnost se krátce na to uzavřela, protože ten termín se údajně snad už plně obsadil. Jak je ale vidět, může se najít vždy nějaká jiná cesta.

Jarka si kdysi na FB uveřejnila, že se účastní nějaké akce na diskotéce v budově družby. Já jsem to viděl a chtěl jsem tam na ní narazit a vidět jí. Šel jsem tam s kamarádem, se kterým jsem kdysi byl

na plovárně s Jarkou a hned ten den jsme jeli na tu diskotéku, kde mi projevila svou upřímnost. Tak jsme s tím kamarádem šli do družby, ale Jarku jsem tam nikde neviděl. Byla tam jedna taková neobvyklá situace. To sem tam myslím seděl sám a kamarád byl někde opodál. Zeptali se mě myslím dva nebo tři lidé, jestli si ke mně mohou přisednout. Byla to starší žena a nějaký starší pán a možná ještě někdo tam byl, ale tyhle dva si vybavuji. No a ona se na mě hrozně usmívala a tak nějak po mě šla. Já jsem jí odmítal až jsem nakonec musel ten stůl opustit. Ta paní řekla pak něco v tom stylu „Ale já vím, že jsi ženatý.“. V ten moment mi nějak proběhlo hlavou, že musela být s Jarkou snad nějak domluvená, či co. Asi jsem v tom měl i pravdu. Mohl bych si to teď vykládat i jako že jsem byl už tehdy ženatý s Gabrielou, jen jsem jí neznal přímo, ale pouze skrze to chování Jarky. Tony mi myslím potom napsal zprávu „Láska se nerodí z objetí, ale z obětí. Nepsal jsi mi to kdysi tehdy ty?“. To byla ale otázka, jak bych mohl nějakému klukovi něco takového napsat. Já jsem tuhle vědu poprvé přečetl až od Tonyho, ale ona to ve skutečnosti mohla opravdu být Jarka.

V pátek jsem jel domů vlakem i když byla jistě snadná možnost odjet s někým v autě. Bylo nakonec dobře, že jsem s nikým nejel autem. Byl jsem dost smutný kvůli Jarce. Přišlo mi to jako křivda proti ní, celkově to mé chování a že jsem si tak dlouho myslel, že je ta pravá. Bylo to lhaní. Jen že já jsem si to opravdu tehdy neuvědomoval. Ještě v sobotu jsem si musel koupit dvoulitrovou lahev piva a jít sám do přírody uvolňovat emocionální vazby na ní. Jarka se nikdy ke mně nechovala nějak zvlášť neupřímně, ale já jsem to tak vnímal. To mé paranoidní chování možná způsobovala ta má nevědomá neupřímnost k ní.

Chtěný nevlastní syn a nechtěná náprava – Kapitola 4 – Temné a světlé rody
Říkává se, že temnota v tomhle světě pohlcuje světlo, ale světlo se nenechá úplně pohltit. Zvláštní je, že Míša i Jarka jsou obě maličké. Jedna má blonďaté vlasy a druhá plavé. Já jsem proti nim vysoký a mé vlasy jsou hnědé, tedy tmavší, než mají ony. Jim se podařilo mě dostat blíže ke světlu,i když to bylo nepříjemné. Gabriela je ale snad ještě vyšší, než já a barva jejích vlasů je černá. Ona se ale poslední dobou změnila a přijde mi, alespoň na fotkách více rozzářená, než tomu bylo nedávno.

Když jsem se tehdy potkal s Jarkou, tak jsem se ženami neměl skoro žádné zkušenosti. Jenom trochu s Míšou. S Míšou to bylo tak, že jsme se domluvili na setkání. Mělo to být na konečné zastávce na sídlišti Máj. To jsem byl starý asi tak, jako je teď starý Gabriely syn. Já jsem tam dorazil, ale ona ne. Čekal jsem tam tak dlouho, že jsem se z toho čekání nakonec potřeboval projít v lese opodál a pak jet domů. Měl jsem pocit, jako kdyby mě tam z povzdálí při tom čekání někdo snad sledoval. Míša mi pak poslala omluvnou SMS, že jí holky vzali mobil a udělali si ze mě legraci s tou schůzkou. Pak jsme si zavolali. Při tom hovoru to bylo ale takové, že jsme měli každý jiný svět. Já jí povídal něco o programování, na čem teď dělám a měl jsem celkem trému. Ona mi řekla, že má svůj vlastní svět a pak už jsme spolu přestali komunikovat. Já jsem se ale pak dostal celkem do deprese. Bylo to první zlomené srdce. Ono ale nešlo ani tak o to, že mi zlomila srdce, ale tam hrál velkou roli ten můj duševní stav. Možná jakási sebestřednost, jestli se to tak dá říct. Já jsem se tehdy věnoval možná silně světu programování, ale pak už nikomu jinému. Abych se dostal z deprese, musel jsem najít někoho, komu budu věnovat pozornost a kdo o ní bude stát. Ten někdo ale nemohla být Míša. Byl to nakonec skleslý Honza z Moravy. To, že jsem se mu věnoval, tak mě vytáhlo z deprese a na Míšu jsem myslel čím dál tím méně. Bylo to za její pomoci takové vytažení mě z temnoty. Kdybych tehdy krátce na to, co jsem potkal Míšu měl Strakoničákovo tričko s anděli, tak jsem si ho mohl klidně obléct na sebe. Strakoničák si to ale navíc zkomplikoval, že praktikoval snad nějaké voodoo (pokud si nedělal legraci) a to se pak člověku vrací.

Míšu už jsem pak osobně nikdy neviděl, nebo o tom nevím. Naposledy na základce. Na základce s námi byla jen v osmé a deváté třídě a to přijela úplně z jiné školy. Byla maličká, drobná a ta její schopnost rychle se skamarádit s ostatníma holkama byla obdivuhodná. V období dospívání u mě

došlo k takovému zvláštnímu jevu. Na základce se mi líbily holky s tmavšími vlasy, ale počínaje Míšou, která byla plavovlasá, tak se to začalo záhadně obracet ke světlým vlasům. Honza z Moravy mi tehdy doporučil, ať se podívám na film „Lásky mezi kapkami deště“, že prý i ta herečka vypadá skoro stejně, jako Míša. Honza mi tím filmem chtěl něco naznačit. Já ten film viděl až později a jen útržkovitě a tam to nakonec dopadlo tak, že ta láska nevedla nikam. Honza byl se mnou jen na učňáku a na nástavbu už nešel. Mě se pak změnil vkus na ženy ještě více do blonďatých a to mně fakt na základce blondýnky vůbec nepřitahovaly. Po setkání s Honzou jsem našel více sám sebe a věnoval jsem se osobnímu rozvoji a ne nějakým vztahům. Pak jsem potkal až na VOŠce průbojnou Jarku. Nevím, jak ona to měla s holkama, ale mezi klukama se uměla prosadit. Sestřenice jednoho mého spolužáka z VOŠ a i ze střední bydlela hned vedle domova Jarky. Brácha toho spolužáka mi jednou řekl, že Jarku zná už hodně dlouho a že ona je hodně hodný člověk i když někdy je hrozný problém jí něco vysvětlit, aby to pochopila. To jsem si zjišťoval až pak, když jsem se o ní zajímal. Pak jeden spolužák mi o ní pověděl, že ona má ráda, když je chlap svalnatý, ale povídal mi, že Jarka zbožňuje intelektuály. To jsou takové nápovědy, aby si člověk udělal představu o tom druhém, jaký opravdu je. Tehdy si mě přidala do Skype jedna žena, která, jak později vyplynulo na povrch už měla dítě. Trochu jsme si psali a bylo to myslím krátce po tom, co jsem nakonec měl možnost, dostat se k Jarce blíže a já jsem to rozboural. Ta žena mi říkala, že si zasloužím mít hodnou paní a povídala mi, že Jarka pravděpodobně chce, abych jí chytil jako chlap. Jako že nějak pevně asi do rukou. No a to měli být pro mě asi jedny z varovných informací, které jsem neměl brát na lehkou váhu s tou svojí nesmělostí. Měl jsem si uvědomit, že jsou věci, které nikdy nedokážu překonat a ani nemám a že člověk by neměl hledat nějaký kompromisní vztah, kde se mu líbí jen něco na protějšku. V tom byl u mě asi ten hlavní problém. Vůbec jsem neměl brát na lehkou vádu ani to, že Jarka mě vlastně fyzicky sexuálně ani moc nepřitahovala. Jako kdyby po této stránce nebyla ani má. Já na ní ani nijak nebyl schopen žárlit i když jsem věděl, že střídá sexuálně partnery. Dotýkalo se mě to, když jsem zjistil že tam něco takového probíhá i po setkání se mnou, ale ta žárlivost tam nějak nebyla. Jen že Jarka to s chlapi vnímala úplně protikladně, než já v tom vztahu k ní. Ona byla v tomto extrémně žárlivá. Myslím, že jí někdo kdysi ublížil nevěrou a v ní se probudila jakási nenávist k mužům za to, jak se v tomto směru neumí kontrolovat. Ta její agrese byla problém a jestli jednou chtěla mít s někým děti, tak bylo potřeba asi prvně tento problém vyřešit. Vyřešit vztahem s člověkem, se kterým nebude mít nakonec děti, ale něco se na ní přenese. Ono je problém se takto chovat v situaci, když víte, že o vás někdo stojí (svým způsobem), ale je stále sám. Myslel jsem si, že se mi podaří napravit ten její problém a ona se stane mojí ženou, ale nešlo to, protože jsem podcenil výše popsané věci. Stále jsem měl v podvědomí uložený jakýsi program představy své ženy, jak jí udělám radost tím, že se postarám o dítě, které nebude mít se mnou. Jarka neměla žádné dítě, ale měla ten svůj typ můžu a já tušil že s dítětem bude uvažovat o někom jako jsem já. Jenom že já neměl uvažovat o tom kompromisním vztahu. Neměl jsem si myslet, že to že budu mít rád dítě, které nebude mít se mnou, tak že se tím vykompenzuje problém v sexu a ten vztah bude nakonec fajn. Měl jsem uvažovat tak, že pro mě bude existovat žena ideální ve všech ohledech a bude si mě vážit za to, že jí budu pomáhat se synem, který není můj. Jak mě mohlo tehdy něco takového napadnout? Jarka měla údajně nějakého hokejistu Davida. Gabriela tou dobou už měla syna ve věku asi tří let. O náklonnosti k nevlastnímu synovi jsem se zmínil až dávno po tom, co už jsem psal tento dokument a bylo to příhodně v kapitole 7 na straně 7 u Zuzky syna. Mohlo to skoro vypadat, že Jarka je má žena v ten okamžik. Ta iluze s Davidem mě udržovala asi v nějaké bezpečné představě, že jde vše podle plánu a asi jsem se tehdy nějak naivně domníval, že já ten Jarky problém vyřeším ještě za vztahu s Davidem nějak asi jen platonicky. No a v tom jsem se spletl. Pak došlo k tomu zvláštnímu setkání asi v roce 2009 v hospodě, kde se Jarka ke mně chovala mile. Bylo to tam všechno tak podivně uspořádané. Tehdy jsem spadl do té její reality. Do reality a sám jsem se začal propadat do lži. Do lži a nebo do nějakého nepříjemného stavu. Neuměl jsem si to vysvětlit, co je tam špatně. Začal jsem se chovat tak, že jsem začal hledat pravdu tam, kde jsem jí neměl hledat. Asi si každý dovede představit, jak to asi probíhalo. Vyptával jsem se, proč je to v té

hospodě tak nepřirozené a vyptával se na všechno možné. Musel jsem jí tím ranit a tím jsem nakonec vlastně zraňoval sám sebe.

To jsou ty kompromisy. Jarka byla lovkyně a sám jsem to poznal na vlastní kůži. Teď je spokojená, že má děti. Jsou ale situace, kdy žena nabízí sexuální uspokojení a nechová se při tom nijak agresivně. Jsou to služby od běžného sexu až třeba po takovou tantru, která je spíše duchovní a údajně jde hlavně o splnění záměru pomocí sexuální energie. Nevím, jak je to s tantrou, ale co vím z doslechu, tak to nemá na ženy poskytující tyto služby moc dobré účinky po čase. Navíc co mi povídal jeden člověk zabývající se mystikou, tak říkal že už nechce umět magicky si plnit přání. Byla to pro něj lekce, když si přitahoval to co si myslel, že potřebuje, ale pletl se. Člověk někdy něco chce, ale nemá to mít, protože se plete a není to pro něj dobré. V tomhle mi přijde cesta křesťanství bezpečnější. Je to sice o obětech, ale Bůh dobře ví, co si přejeme nejvíce a chce nám to splnit. Ta má zkušenost s Jarkou co se týče kompromisů se mi dostala až po mnoha letech. Člověk by si opravdu asi měl na kompromis dávat pozor a to ne jen ve vztahu, ale i třeba jestli práce, kterou dělá mu za to opravdu stojí a je šťastný.

Jsou lepší příběhy, než „Lásky mezi kapkami deště“. Třeba konečné video hry Might and Magic World of Xeen, kde je vidět slavnostní ceremoniál. Skoro to připomíná jako kdyby svatbu, kde se berou lidský princ Roland a upírská princezna Kalindra. Princezna drží kostku moci a princ žezlo Xeenu. Při ceremonii dojde k propojení těchto artefaktů a skoro to připomíná, jako kdyby to mělo něco společného se sexualitou. Tím propojením dojde ke spojení světlé a temné strany světa Xeenu. No jo, ale proč ceremonii vede zrovna drak?
Video: https://www.youtube.com/watch?v=rU6laeQT3BE

Nebo ta pohádka o Mrtvé nevěstě. Živáček si najde mrtvou nevěstu omylem. Proč omylem? Aby si jí mohl vzít, musí se dostat do světa mrtvých a musí zemřít. Proč by to tak mělo být? Neměl by jí nějak naopak dostat do světa živých :)?

Jsou různé příběhy a lidé dokáží vymyslet ledacos. Já jsem se setkal s Gabrielou v malé skupince lidí v čajovně, ve které moc nešlo udržet nové lidi. Na společném chatu psala jedna paní ze skupinka něco jako „Mohla bych přivést dceru. Ona si nemůže najít muže, protože není člověk.“. Pak tam padlo něco o tom, že by se tam mohla tančit salsa. Zkoušel jsem si představit, jak se v čajovně v salonku tančí salsa. Někdo tam psal něco o DNA a Bubeník řekl, že „Každý tomu říkáme jinak.“. Gabriela tam tehdy napsala pod jménem módní návrhářky, která dávno zemřela, že bude nakonec muset jít do kláštera, protože má příliš velké nároky na partnera.

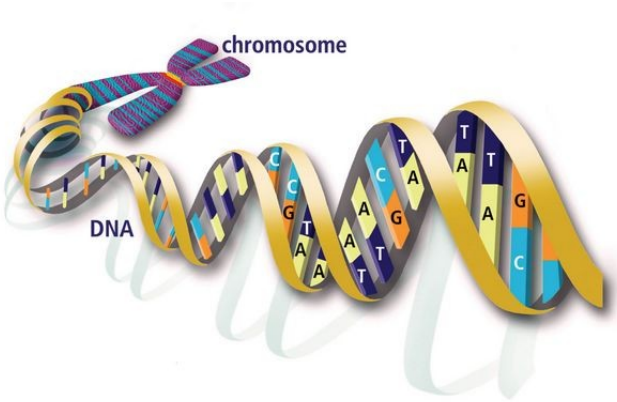
Když čtete takovou diskusi, tak nějak chcete ty lidi poznat :D.

Chtěl jsem políbit svou milou den před svátkem iluminátů. Před prvním májem. To se mi nepovedlo, ale ona mi ten den nakonec něco stejně dala. Svojí energii a propojení s ní. V pondělí myslím až to další ne to po prvním máj jsem šel do čajovny. No a na rohu ulice tam kousek od pobočky CJKSPD (Mormoni) a kousek od Černé věže stála mladá dávka s kočárkem, kde měla dítě. V obličeji se nebezpečně podobala Gabriele, ale byla nizoučká. Měla i černé dlouhé rovné vlasy. Ona na mě zavolala, ať jí pomohu. Chtěla přispět nějaké drobné na penzion, protože jí prý její muž bije. No bylo to dojemné, ale hrozně nedůvěryhodné. Dal jsem jí co chtěla a dal jsem jí nějaké mince. V čajovně jsem si říkal, jestli jsem jí neměl dát víc, ale něco mě nutilo od ní utéct, protože mi to přišlo jako past. Přeci takové situace musí řešit policie a charita. Proč se neobrátila rovnou na ně? To vypadalo, jako když chtěla někoho vtáhnout do vztahu. Jak vůbec mohla vědět, že tam tudy projdu? Hned krátce na to se mi zdál sen o ženě s malého vzrůstu s černýma vlasy a měla kočárek. Stačilo nabídnout prostředky a mohla být moje. Myslel jsem, že to byla na Gabrielu, ale té jsem finanční pomoc už nabízel. Upíři umí člověka stopovat a vědět, kudy chodí. Něco jako tehdy v tom roce 2017, když jsem šel z plovárny a skupinka chlapů u klubu K2 tam čekala na mě. Když jsem procházel, tak jeden řekl takovým hlubokým hlasem „Ve jménu Otce Syna, dej mi pět set.“.

Těch zvláštních setkání samozřejmě následovalo více. Počínaje asi den na to, když jsem se zmínil o léčení Strakoničáka v autě za jeho zády. Šel jsem z práce domů. Jdu k východu z budovy a po schodech se ke mně připojil jeden starší pán, který je také vývojář a moji kolegové ho znají. Dal se se mnou do řeči, jak se mám. Bylo to takové neobvyklé. Šel kousek se mnou směrem k jeho autu a já šel jen na zastávku hned za mostem. Povídal jsem mu, že na mě jde nějaké vyhoření, co se týče Sodexa. On mi řekl vtipně že někdy se toho v životě sejde více :). To znamená, že ty mé dokumenty asi čte. Nevnímal jsem, že by z něj šla nějaká zvláštní nepříjemná energie, jako ze Strakoničáka, když jsem seděl za ním. To ale neznamená, že nejsem ochotný klidně se mu na ty záda někdy podívat. Nemám s tím problém, ale ti lidé si musí říct. Hned den na to jsem ráno jel autobusem do práce a přisedl jsem si k nějakému pánovi na čtyřsedadlo. Seděl šikmo naproti mně. Byl ale jiný, než Strakoničák a ten pan z budovy. Řekl bych, že byl oproti nim obézní a když dýchal, tak jako kdyby syčel. Na krku měl řetízek s křížkem. Říkal jsem si, že je z nějaké církve možná. Ale ten jeho pohled zamračený. Nedalo se to snést, když jsem se mu podíval do očí. Přišlo mi, že ho tím provokuju. Tak že jsem se otočil směrem k oknu a posílal mu energii ze srdce. Najednou to syčení utichlo. Po chvilce jsem se na něj ještě podíval a on upřeně koukal na mě, ale už z toho jeho pohledu nebylo cítit podráždění. Tak jsem mu ještě posílal energii s pohledem do okna až pak vystupoval.
Nebo další zvláštní setkání v autobuse bylo toto pondělí. Jel jsem do práce a sedl si na čtyřsedadlo, kde nalevo ode mě seděl kluk asi tak ve věku Gabriely syna. Byl oblečený do černa. Vypadal trochu jako metalák. On si neustále na hrudníku tahal za tričko. Dokola a dokola až mi to začalo být nápadné. Podíval jsem se na to tričko a měl tam nějaké blesky. Teprve s mým uvědoměním si, že on věděl, že si na to sedadlo sednu, tak pak s tím přestal. On mi musel asi číst myšlenky. Nevím. Necítil jsem z něj nic nepříjemného a nenapadlo mě mu posílat energii.

V neděli 29.5.2022 nám doma nešla dopoledne voda. To bylo den na to, co jsem byl v lese zapíjet žal. Instalatéři posouvali potrubí na stoupačkách. Tak že jsme se byly prostřídat s mamkou venku na oběd. Nejprve šla ona a pak jsem šel já. Já jsem šel do indické restaurace u náměstí. Když jsem tam přišel a posadil jsem se ke stolu, tak přímo naproti mně seděli tří lidé oblečení myslím v gotickém stylu. Tmavé dlouhé vlasy. Vysokého vzrůstu. Jeden muž a dvě ženy. Ten muž měl dlouhou bradku. Ta jedna žena mi nějak připomínala v obličeji trochu mou mamku. Nějak jsem tomu nevěnoval moc pozornost. Najedl jsem se a říkal jsem si, že se zajdu podívat do čajovny. V čajovně skoro nikdo nebyl, ale ti tří lidé, co seděli u stolu naproti mně, tak ti tam byly a seděli tam na pódiu. Já jsem si sedl k hlavnímu stolu. Bylo to zvláštní, že jsem tam na ně znova narazil. No ale co se stalo pak. Přišli další tři hosté. Zase delšího vzrůstu, tmavé dlouhé vlasy a to oblečení bylo snad ještě

výrazněji gotické. Tentokrát dva muži a jedna žena. Ti muži myslím byly oholení. Prošli přede mnou a šli za Martinem do salonku. Registroval jsem v ten moment, že tam v čajovně jsou 3 muži a 3 ženy tohoto typu, já a nevím zda ještě někdo. Když procházel ten jeden muž ze salonku kolem stolu, kde jsem seděl a šel na záchod, tak jsem se mu díval do obličeje, ale on na to nijak nereagoval. Běžná reakce u lidí je že se v takových situacích na sebe podívají a usmějí. I u chlapů, ale tady k tomu nedošlo. Připomnělo mi to první den, co jsem viděl Gabrielu v čajovně. Hodně jsem si jí prohlížel, ale ona mi vůbec nevěnovala pohled až na výjimky, když jsme se představovali, když jsem jí nabízel oříšky a když se mě na něco ptala. To bylo zvláštní. Psal jsem, že Gabriela mi nějak připomíná mojí sestřenici a má sestřenice je asi také tak cca o deset let starší jak já. Jedna z dcer mé sestřenice si na FB přidala ke jménu slovo upírka, nebo upír teď nevím a její taťka můj strejda má krevní skupinu 0. Já sám nevím, co mám za krevní skupinu a nějak mě to ani nezajímá. Podivné jsou ty mé zuby. V horní čelisti mám dva postranní řezáky nakloněné směrem dovnitř. Určitě to má nějaký význam.
Líbí se mi, že se Gabriela obléká tak, jak se obléká. Není nijak výstřední. Nenosí sukně a to by jí myslím ani neslušelo. V čajovně tehdy na sobě měla rozepínací svetr a na něm měla hvězdičky. Bylo to takové milé. Když jsem jí psal s dotazem, že nevím jak jí mám vlastně oslovovat, tak jsem ji pozdravil „Ahoj Hvězdičko…“ a nevázal na to její oblečení. Odpověď začala smajlíkem a přišlo mi, že jí to potěšilo. Na zkušebně když jsme bubnovali, tak to už mi naopak svůj pohled věnovala a smála se na mě. Bylo to po tom, co jsem jí nabídl pomoc. Bubnování probíhalo tak, že jsme seděli na Cajonech, které bubeník sám vyrábí. On je ale dělá tak, že ta boční strana, do které se bubnuje holýma rukama, tak je ze železa. Nechápu, jak do toho mohl těma rukama tak mlátit. Já jsem do toho bušil opatrně a on mě pak napomínal, ať na to přitlačím, že se mi prokrví prsty. Jako kdybych je měl málo prokrvené. Pak už to ale fakt bolelo, tak jsem si potřeboval dát přestávku. Zvedl ruce před sebe a koukal se na prsty jako že to už docela bolí. Podíval se na Gabrielu a ona se tomu smála. Bubeník ten ze mě nemohl spustit oči. To byly tedy zvláštní námluvy. Vzpomněl jsem si na Jarku, jak jsme byli na plovárně. Já tam jel na tobogánu a měl prsty trochu za hranou kraje. O něco jsem tam zavadil prstem, ale nic se nestalo. Když jsem pak Jarce říkal, že jsem tam málem nechal prst, také se tomu tak nějak smála. Asi to nic neznamená.
Celá ta teorie o upírech a o tom, jak sají krev je asi jen vymyšlená. Nebude to asi doslovně, že by vysávali krev, ale něco se tam děje energeticky. Nějaká životní energie se tam přenáší. Mezi některými lidmi.

Je 5.6.2022 9:13. V pondělí se mi stalo více neobvyklých událostí. Jednak setkání ráno v autobuse s klukem, co měl tričko s blesky a tahal za něj, ale pak v noci na sídlišti máj si tam na mě také někdo počkal. Vracel jsem se domů a bylo asi kolem jedenácté v noci. Na ulici prázdno a já se ještě vydal do benzínky Robin oil pro něco k jídlu. Poslední dobou mě začala opouštět srdeční energie Gabriely. Přesněji od té doby co jsem zmínil ten příspěvek s rovnátky jak jsem tam psal, že mi tou energií celkem napovídá, tak to nějak utichlo až na méně časté silnější impulzy a chuť k jídlu zase vzrostla na nějakou dobu. Šel jsem po chodníku vedoucí k benzínce a když jsem byl kousek od křižovatky u Cinestar, tak se najednou ozvalo opravdu hodně hlasité zakřičení takovým hlubokým hlasem „!!! POCEM JIRKO DOSTANEŠ PECKU !!!“. Tak jsem se otočil, kdo to tam na koho řve takhle hlasitě. Viděl jsem jen jednoho chlapa, jak stojí kousek od paneláku za křižovatkou. Napadlo mě, zda to není zase nějaký trik, co souvisí opravdu se mnou. Možná tam v dáli po směru jakým šel byl někdo, na koho pokřikoval. Šel ve směru na Větrnou ulici. Kdyby

pokračoval v tom směru dále, tak přišel na křižovatku u které jsem bydlel ještě jako dítě v předškolním věku, než jsme se pak přestěhovali k nevlastnímu otci. Šel jsem dál do benzínky, ale ono není dobré, když za zády vnímáte nějaké potencionální nebezpečí, tak si záda nekrýt. Není dobré mít nepřítele za zády v nebezpečně krátké vzdálenosti. Na chvilku jsem se zastavil a otočil ke křižovatce. On ale nepokračoval na Větrnou a otočil se směrem k benzínce a šel rovnou za mnou. On šel přímo za mnou a řekl bych, že rychleji než já, ale byl dostatečně daleko. Otočil jsem se k benzínce a pokračoval stále klidnou chůzí. Začal jsem přemýšlet nad tím, co se stane. Napadlo mě, že jestli dojde k napadení, zda se ve mně neaktivuje nějaká nadpřirozená schopnost, která ho zneškodní. V takové situaci v člověku může asi vyskočit i nějaká vina na povrch. Co by na mém místě dělal asi nějaký politik, který nemá úplně čisté svědomí. Možná by panikařil a strachem by přivolal násilí. Možná, že situace v zemi vypadá tak jak vypadá právě kvůli tomu, že mnoho politiků si právě takovouto situací prošlo a k „benzínce“ nedošli. Pak mě napadlo využít můj talisman, co mám v batohu. Tím talismanem je to kudla se 17cm dlouhou čepelí. Jmenuje se Rambo. To není mé pojmenování, ale tak se opravdu na E-shopu ten nůž jmenuje a vypadá podobně i jako kudla, co měl Rambo ve filmu. Když jsem psal na straně 27 o dřívkovém vařiči, tak jsem si ten vařič z E-shopu později objednal a k tomu navíc jsem si objednal i tento nůž. Vzpomněl jsem si tehdy na mého kamaráda Šermíře, který běžně chodívá po ulici s mačetou přivázanou k boku a někdy nosí i černý ninja oblek. Jednou mi pověděl něco jako „Chtěl bych zase začít trénovat šerm a potřeboval bych nějaké zvíře, které by do toho šlo se mnou. Neměl by jsi zájem?“. Byli jsme tehdy domluvení, že mi vyrobí nějaký meč, protože umí kovařinu a že začneme trénovat. Ještě jsme se k tomu nedostali. Byl to vlastně on, kdo v týdnu nasdílel ten příspěvek o prospěšnosti sexu a o Gabriele už tedy musí vědět i když na pátečním setkáním v Písku nebyl. Ten dřívkáč jsem doposud nevybalil z krabičky, ale nůž Rambo jsem vybalil toho dne tento rok před prvním májem, když jsem měl v plánu noční cestování skrz lesy. Nerad bych tam byl napaden nějakými vlky s Rambo nožem někde v krabičce ve skříni. V lese jsem na žádnou zvěř nenarazil, ale nůž nosívám stále v batohu namísto švýcaráku. Mám to jako nástroj a ne jako zbraň. Přišlo mi absurdní použití nože v takové chvíli. Já nemám žádný kurz výcviku sebeobrany s nožem a ten chlap může ovládat i nějaké bojové umění. Kdybych měl pocit, že mě někdo zažene někam do kouta a tam mě ohrožuje, tak možná by se nůž nabízel jako sebeobrana, ale tohle mohl být jen nějaký vtipálek. Vina mi žádná nenaskočila, ze které bych začal mít strach a panikařit. Dělám chyby, ale snažím se je nedělat a to co provedu špatně, tak žádám Krista o odpuštění a snažím se na to dávat pozor. To co je odpuštěno, tak už nemůže být trestáno. Za to zaplatil už někdo jiný. Pokračoval jsem do benzínky a přesně tudy, kudy jsem chtěl jít, tak tam stálo u pumpy auto. Jen jedno auto tam bylo a v něm asi dva chlapy. Procházel jsem kolem toho auta a šel pak do benzínky k mrazáku pro bagetu. Myslím, že ten jeden chlap šel také se mnou k tomu mrazáku, ale byl rychlejší. Zaplatil jsem bagetu a šel ven z benzínky. To auto už tam nebylo, ale přesně na tom místě, kde stálo to auto, tak teď stál ten chlap, co šel za mnou. Stál vedle pump, ale on stál přesně v tom místě, kudy jsem chtěl přímočaře projít, abych se dostal na chodník. Tentokrát už jsem ho neměl za zády a on tam jen tak stál a upřeně koukal na mě. Tak že jsem šel dále a přibližoval jsem se k němu. Když jsem byl asi cca 3 metry od něj, tak řekl něco zvláštního. Pověděl mi něco jako „Neměl by jste prosím 12 korun……. chtěl bych si koupit doutník.“. Přišlo mi to divné, jestli chce sehnat v benzínce doutník za 12 korun, ale možná chtěl pokračovat dále někam do obchodu s doutníky a 12 korun mu jen scházelo. V takové situaci člověk nad tím moc nemyslí. Dal jsem mu 12 korun a pokračoval domů.

Říkal jsem, že ten nůž je takový talisman. Je to taková obětní dýka mágů. Předmět, který si pomyslně půjčují mé osudové ženy, aby mi způsobovali obřízku duše. Možná i tak by se to dalo brát.

V pondělí, kdy k tomuto došlo bylo 30.5., a hned den před tím měl pastor Vladimír Kocman kázání právě o tom, že pokud se člověk přidrží Boha a má odvahu, tak zlo před ním utíká. Já o těchto

věcech vím a o jeho kázání jsem se dozvěděl až později, když už se to stalo, ale přijde mi to dobré, že o tom zrovna měl tu dobu kázání. Je to zde: https://www.youtube.com/watch?v=hnStx2d2bg0

Někdo se mi v budově, kde pracuji asi pokusil odebrat kus kůže. Asi mají mojí DNA. Šťourání testovacími klacíkami v nose se mi podařilo vyhnout. Málem jsem z těch věčných home officů dal výpověď, ale neotestoval jsem se. Až v pátek 3.6.2022 se stalo něco divného. Vyšel jsem z kanceláře pro vodu do flašek na kávovar a pak jsem ještě šel na záchod. Když jsem vyšel poprvé tak akorát dorazili před vstup do kanceláře, kde dělám dva lidé. Ale jen před vstup a pak se zastavili a nikam dál nešli. Vypadalo to jako pohovor někoho z vedení budovy BCP a nějakého nového zaměstnance co měl myslím delší vlasy a delší vousy. Mladý kluk. Když jsem pak už šel ze záchoda, stáli na chodbě nedaleko od východu ke schodům. Stáli tak, že má cesta vedla mezi nimi, ale když jsem procházel mezi nimi, prohlížel jsem si toho kluka v obličeji. On trochu uhýbal pohledem. V ten moment jsem se škrábl o toho druhého chlapa, na kterého jsme nekoukal a působil jako někdo z budovy, ale nevím nevím. Myslel jsem, že jsem do něj omylem strčil a vzájemně jsme se jeden druhému omluvili. Pak mi to ale v kanceláři připadalo jinak. Jako kdyby do mě něčím šťourl. Člověk pořádně neví teď, kde má přátele a kde nepřátele. Řekl bych, že mám spoustu přátel, ale nemohou to dávat moc najevo.

Mám tu ještě jeden takový zajímavý pohled na odklonění se z cesty, jakou každý máme jít. Přirovnání k jakémusi ponoru. Nadílel jsem to na FB a pastor Vladimír Kocman mi to komentoval „Jirko , tudy cesta nevede.“. Reagoval jsem mu na to odpovědí, za kterou mi dal palec nahoru „Já vím, že člověk se musí obrátit ke Kristu a přijmout odpuštění, aby se dostal na svou cestu, ale přišel mi ten článek zajímavý.“.

„NENÍ PONOR JAKO PONOR
...a jak hluboko ses už ponořil ty hmmm?...
děkuju za připomenutí Ivo Leinveber:
Hlubší ponor pro povrchní hledače.
Velké kroky začínají malými krůčky - činy.
Nezbytné je uvědomění rozporu mezi tím, co děláme, neboli kam směřujeme, a co někde v hlubině duše chceme dělat, nebo věříme, že bychom měli dělat jinak.
Neúspěch, odpor a strach je pro mne nejlepším palivem na cestě ke změně sebe - což je to nejtěžší, neboť to vyžaduje cvičení, a znamená to zvednout zadek, sáhnout si na své hranice, dotknout se podstaty života, bytí, prožít svou pomíjivost a každý den na sobě pracovat, protože ze srdce vím, že každý okamžik je neopakovatelný dar.
Je obvyklou pastí oddalovat práci na sobě tím, že hledáme snadnější, rychlejší a bezpracnější metody. Věční hledači instantních transformačních stezek zpravidla čtou stovky knih, procházejí desítky seminářů, podstupují terapie, regrese, rozviřují dětské bolístky v Kruzích, přijímají Kosmické kódy a vibrace matky Země, ale potom doma tváří v tvář otci, matce, bratru, sestře, najíždí zas a znovu do starých kolejí, do tenat agresivity, boje a útěku. Protože v posledku nás ovládá naše nevědomé myšlení, cítění, vnímání a intuice, naše nevědomá přítomnost. To je to, co jsme doopravdy, když jsme vystaveni situaci, jež nedává čas na rozmyšlenou.
Je zarážející, jak propastný rozdíl je mezi tím, co si myslíme, že bychom v té které situaci udělali a co bychom udělali ve skutečnosti, stran všech školení. Nejvíce se o sobě dozvídáme, až když nám na dveře našich záměrů zaklepe pán času, smrtka s hodinami, neboli nynější planetární učitelé Saturn a Pluto v Kozorohu. Naše motivace jsou většinově zvířecí a pudové, sex a peníze, být na vrcholu, úspěch, výkon, a toto zjištění může být osvobozující nebo velmi depresivní. Je to však jen veliká iluze, bublina co splaskne, až když s námi osy života zatřesou. Teprve pak zjišťujeme, co vlastně chceme, co je to opravdu důležité? Proč jsme tady v tom těle, v této rodině, národu, krajině? Přijde mi, že mladí učebnicově zrcadlí nedostatky rodičů: často kráčí jen po povrchu, citově

chladní, kopie bez obsahu, obaly chycené do slov a nálepek bez hloubek osobních setkání. Jakýmsi pozérstvím, mírou toho, kdo je jak hustý a jaký má zevnějšek, touto neopravdovostí v podstatě jen oddalují nevyhnutelnou a nutnou vlastní polovinu práce na sobě, vyžadující každodenní cvik a opakování v řádu desítek let, a to se málokomu chce. Práce s duší je totiž velmi podobná práci s tělem. Neznám nikoho, kdo se stal mistrem v čemkoliv jen díky pár víkendům u dobrého učitele. Vždy je za tím nejméně polovina práce osobní.
Možná proto nenachází společnost to podstatné ke změně, onu kvintesenci, to jest sama sebe, svou inspiraci být tady a teď, tedy nejprve poznat své vnímání, cítění, myšlení a intuici, porozumět vlastnímu příběhu a motivaci, jež se nachází vždy uvnitř a není možno ji nalézt někde venku mimo nás. Ta snaha kopírovat nebo křiklavá snaha zaujmout za každou cenu, informační válka je téměř signifikantní pro dnešní dobu.
Kořenem současného dezinformačního balastu a rozmělnění pravdy je z mého pohledu celospolečenské popření Stínu (smrti a války) a vytěsnění pravěké potřeby mýtů a příběhů z přetechnizované doby, domnívaje se, že vše už přece víme nejlépe. Jenže pak jsme právě Stínem a příběhem fascinováni a necháme je velmi přítomně ožívat nejen na plátnech kin, ale i v našich obyčejných životech. Možná proto společnost stále dokola podporuje systém, jež se nejvíce podobá pomalé sebevraždě duše. Začíná to v rodině, pokračuje ve škole, v práci a pro mnoho lidí to končí až smrtí, pokud si to neuvědomí a nezmění se.
Možná je na čase duši opravdu naslouchat, jako jsme to uměli v dětství, a naučit se s ní žít konečně jako dospělí lidé, kteří vědí, že přes všechny rozdíly jsme v prvé řadě lidské bytosti a máme toho více společného, než nám mediální propaganda předkládá.
Každou vteřinu blíže konci
nevěda dne ani hodiny smrti.
Co jsme bez jasu opravdovosti,
sebepoznání, sebepřijetí a lásky?“

Je 5.6.2022 14:24. V neděli, co nám nešla voda, tak jsem se chystal jít do města na jídlo. Vidím mamku, že píše email a sama mi chtěla říct, co píše. Psala ornitologovi o radu. Povídala mi, že noc co noc brečí kvůli andulce, která je sama. Andulka, kterou mají na terase nedaleko od nás a mamce se zdá, že je tam ta andulka v průvanu a je vystrčená venku sama, kde i v noci na ní svítí světla a i v únoru, když je tam zima. Majitelé jsou hodně času v práci. Mamka za tím pánem už byla, ale nechtěl jí prodat. Mamka u mě v bytě má nějaké andulky a třeba by s nimi byla šťastnjší. Povídal jsem mamce, ať se nebojí a zajdeme tam spolu. Že to s ním zkusím dojednat. Mamka v úterý ale nemohla jít se mnou potřebovala jít brzo spát do práce. Já jsem se tam šel podívat. Myslím že v úterý to bylo. Bylo tak kolem půl deváté večer. Prý byla komplikace se zvonky a neví ani jak se ten pan jmenuje. Nešel jsem na něj zazvonit, ale šel před stranu s balkonem, abych tu andulku viděl a napadlo mě, jestli třeba náhodou nebude na balkoně i ten chlap. Nevěděl jsem, jak se bude chovat a jestli třeba nebude arogantní. Tak jsem tam přišel a viděl na balkoně tu andulku, ale na terase nikdo jinak nebyl. Je to adresa V. Volfa 27 první patro. Trochu jsem na ní chvilkami popískával. V obýváku za terasou bylo zhasnuto, ale svítila tam televize. Napravo se svítilo v kuchyni. Najednou mi přišla energie, kterou jsem měl potřebu směrovat. Směrovat do toho bytu, abych přitáhl pozornost. Byla to energie pro přitažení pozornosti. Ne žádný trest. Tak jsem tam nenápadně nasměroval ruce, aby to nebudilo v okolí moc pozornost. Lokty jsem měl při po bocích, ale prohlížel jsem si ruce dlaněmi nahoru a směroval energii do toho bytu. Byl jsem přesvědčený, že to mám takto dělat a přicházela mi biblická myšlenka „Klepejte a bude vám otevřeno“. Za chvilku šel nějaký chlap do ledničky pro

něco a pak zase odešel. Nekoukal z okna ven myslím. Tak jsem pokračoval. Za chvilku se v kuchyni zhaslo. Nějak jsem měl tušení, že mě možná sleduje ze tmy v kuchyni. Tak že jsem koukal do kuchyně a levou rukou ukázal směrem na andulku. Pokračoval jsem ještě chvilku v směrování energie a pak vyšel na balkon si zapálit cigaretu. Nesledoval mě, ale já ho oslovil. Začal jsem mluvit o tom, že ta andulka je tam nějak sama a že vím že mamka s ním mluvila, že jsou hodně v práci a třeba by té andulce bylo lépe u nás doma mezi ostatníma andulkama. Nepřipadal mi, že je arogantní. Asi ho naopak těšilo, že se zajímám o jeho andulku. Povídal mi, že tam byly dvě andulky, ale ta jedna uletěla. Drobet jsem ho vyslýchal, ale nezdálo se mi, že by k té andulce byl nějak lhostejný. Nakonec jsem odešel a byla z toho setkání cítit celkem příjemná energie. Myslím že i to, že jsme si o té andulce promluvili a že jsem tam přišel takovým neobvyklým způsobem, tak ho asi motivuje nad tím přemýšlet. On říkal, že tu andulku má kvůli dceři, která za ním chodívá a že s ní chodí v košíku i na procházky. Řekl jsem to potom mamce a celkem jí to uklidnilo. Jen měla obavu, že by tam ta andulka měla mít nějakou zástěnu, aby na ní nefoukalo.

Obecně co se týká pomoci zvířatům, tak by to chtělo podchytit nějak více politicky. Zajistit, ať toto zákony opravdu dovedou vynutit. Nevěřím nějak na podporu všelijakých humanitárních organizací. Nezdá se mi to dostatečně průhledné. Nemám s tím osobně uspokojivou zkušenost, když jsem psal jedné takové organizaci na nějaké detaily a přitom jsem jim poslal příspěvek. Připadal jsem si odbytý.

Zrovna tuhle nedávno moje kamarádka Hvězdné semínko, kterou jsem tak v příběhu pojmenoval a je to přítelkyně Šermíře, tak sdílela video, na kterém byl vidět dům. Jenom tak natáčela rodinný dům a kolem toho domu létali ptáčci. Nad tím videem dala text něco jako „Plán do budoucna…“. Přišla mi myšlenka, že to je možná zpráva od Gabriely. Gabriela bude chtít, abych šel žít k ní do rodinného domku a já na tom nevidím problém. Určitě chce mít vedle sebe někoho, kdo jí s domem bude pomáhat. Pomáhat s údržbou a tak dále. Ten můj pokoj v bytě bych mohl používat jen jako pracovnu. Něco mi říká, že Gabriela nebude ani mít moc prostor na to nějak se zabývat vařením a já si myslím, že i v tomhle se k sobě docela hodíme. Já také moc nevařím, protože nejsem k tomu motivovaný, ale když už vařím, tak mě to celkem i baví.

Je 6.6.2022 0:51. V pátek jsem jel domů celkem ospalý, ale i tak jsem doma nějak cítil, že mám jít za Martinem do čajovny. Něco se tam mělo stát a stalo. Přijel jsem tam a bylo tam zase nějak málo lidí. Tentokrát ani obsluha tam nebyla moc dlouho. Ekonomicky to tam nějak moc nejde poslední dobou. Jenom že pokud člověk nějak neprosperuje, tak bude mít ten problém někde v sobě. Tato doba může přitlačovat v následcích za naše problémy a tak si je lépe uvědomíme. Podobné to asi je právě teď s Martinem majitelem podniku. Když jsem tam seděl a povídal s jedním kamarádem, tak Martin tam přivedl milionáře. Přivedl Hinduistu. To je také jedna z postav v mém příběhu. Charakterem tento člověk připomíná otce Školastika. Tedy někoho, kdo bazíruje na jakési askezi, ale mezilidské vztahy jsou mu nějak ukradené. Hinduista je někdo, ke komu Martin vzhlíží. Domnívá se, že askeze je podmínkou dobrých mezilidských vztahů. Pro Hinduistu je asi nemyslitelné, že by si někdo dal při smutku alkohol a nebo třeba doutník na odpoutání se od starostí a podobně. Hinduista to prostředí tady nesnáší. Vadí mu jen když vidí na ulici lidi co se třeba chovají trochu veseleji a podobně. To, že jsem si našel ženu, jakou jsem si našel a vůbec jaké vytvářím vztahy, tak to je pro něj něco neúnosného. On v tom vidí

asi jen mojí sebedestrukci, protože nechápe, co je to láska. Martin k němu vzhlíží a přebírá od něj tento povrchní pohled na svět. Martinovi ale ten jeho postoj teď působí ekonomické problémy. Jeho přístup k lidem lidi odhání. Martin doposud neuznával přijmutí Kristovo oběti a jeho srdce se neměnilo. Asi je čas změnit postoj. Hinduistovi se zdálo, že jsem zmatený a že o vztahy v tomto světe vůbec nejde. Podle něj jde o jakési vytělesnění do vyšších úrovní za pomocí čisté stravy a hygieny. Ukázal jsem Hinduistovi svojí sebejistotu tím, že jsem mu řekl s úsměvem na tváři něco jako „Ale ono se stejně uvidí, jak to s námi dopadne.“. Něco v tom smyslu jsem mu řekl a možná použil i slovo brzy. On pak dodal „Že já jsem s tím vůbec začínal.“. Pootočil si křeslo, aby na mě neviděl a stále mluvil a mluvil na mého kamaráda. Od té chvíle jsem už tam pro něj neexistoval a snad ani jednou se na mě nepodíval. Jen že já ho sledoval furt a bavilo mě to, co tam předvádí. Bavilo mě vyčkávat ten moment, kdy se na mě podívá, ale nepodíval se. Nějakou dobu tam byl a pak odešel a já se zase dal do řeči s mým kamarádem. Martina to zaskočilo, že jsem se dovolil Hinduistovi takto vzepřít a že si tak moc věřím. Martin je teď v problémech a mě se celkem v životě daří a jemu to samosřejmě vrtá hlavou. Pokud by vyplynulo na povrch, že ho Hinduista zaváděl na špatnou cestu, nebylo by teď docela pěkné gesto od něj, kdyby mu finančně v těch jeho problémech pomohl, když je tak bohatý?

Apoštol Pavel o tom píše v prvním listu Korintským kapitola 13:

„
1 Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů, bez lásky je to jen dunění zvonu, řinčení činelů.
2 Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic.
3 Kdybych rozdal vše, co mám, kdybych dal i vlastní tělo, abych se proslavil, bez lásky je mi to k ničemu.
“

Je 7.6.2022 11:40. Tento pán byl v Čechách ve sboru na sídlišti Šumava a je to asi tak 5 let. Dotkl se mi srdce a zdálo se vše v pořádku. Dnes opět dorazí do sboru na sídlišti Šumava na adrese J. Opletala 20 v budově nad Billou. Bude zase léčit. Bude tam od 19:00. Rád bych ho zase viděl i když se teď v srdci cítím zdravější, než tehdy.
Psal jsem o tom v prvním díle příběhu k datu 24.2.2017 na straně 100. Když už někdo jede až z Ameriky a je to takový starý známý, tak mi to nedá, ale jinak mě to do sborů nějak neláká.
Zajímavý mi přijde i jeho rozbor o Antikristu zde:
https://www.youtube.com/watch?v=pQU0FYG2jZQ

Je 7.6.2022 13:10. Poslední dobou se mi dějí takové zvláštní úkazy s dětmi. Například včera to bylo už extrémně zvláštní. Ráno jsem si sedl do autobusu cestou do práce a zase tam vidím mladou holčinu typově hodně připomínající Gabrielu. Brýle, vysoká tmavovláska a měla i nějaké boty, co přidají na výšce. Nejprve stála natočená směrem ke mně a pak se posadila, ale byla stále směrem ke mně. Hned vedle ní přes uličku byla taky jedna holčina a ta jí něco nenápadně povídala a dívala se přitom na mě. Za ní pak seděl nějaký vousatý kluk a také se mi zdálo, že s ní o něčem komunikuje. Bylo mi to nepříjemné a přišlo mi to, že mě sledují, tak jsem se otočil doprava

k oknu a chvilku měl i zavřené oči. Když už bylo slyšet, že vystupují, tak jsem se opatrně začal otáčet směrem k nim a jako první byla v úhlu otáčení vidět nějaká malá blondýnka. Také ve školním věku a vypadalo to bezpečně, ale ona se pak na mě tak neobvykle mile usmála. To opravdu děti běžně nedělávají a až pak jsem si všiml, že má rovnátka.
Potom jsem přestupoval v Protivíně na osobní vlak jedoucí do Písku. Chtěl jsem jít do toho velkého vagónu s mnoha sedadly i když ten menší vagon před ním byl úplně prázdný. Bývá tam více svěží vzduch. Ten velký vagón ale byl plný dětí a než jsem stihl nějak dát najevo, že tam nechci, tak jedno z těch dětí zabouchlo dveře, které byly tak 3 metry přede mnou, ale přišlo mi, že mě viděl. Já jsem tedy zavřel dveře v malém vagonu a posadil se. Přišel tam pán, sedl si o kus dále a dal se se mnou do řeči. Rozhovor došel přes ekonomiku až do otázek, zda mám ženu a že bych měl mít dům nebo byt v dnešní době. Řekl jsem mu, že buduju teď vztah. Potom jsem vystoupil na zastávce a jeden malí človíček měl se mnou stejnou cestu k budovám s kancelářemi. Malý kluk s dlouhými vlasy a přišlo mi, že je pokleslý na duchu. Já šel nejprve rychleji, ale když jsem přecházel most, viděl jsem, že ho mám za zády. Jestli to nebyl náhodou ten samý, co si vedle mě v autobuse tahal za triko, ale to nevím. Když jsem šel od mostu ke kancelářím, schválně jsem zpomalil, aby prošel kolem mě. Když byl blízko, tak jsem mu poslal ze srdce energii, ale nic nedal najevo a šel dál. Nešel do budovy co já, ale do té druhé, nebo jen k té druhé.
Pak jsme se chystali s chlapama na oběd a já šel na záchod. Kousek před záchodem slyším „Dobrý den“ a s opožděním jsem na to reagoval. Byl jsem zamyšlený, ale pak mi došlo, že tam před záchodem na sedačkách sedí tří nebo čtyří mladí klucí. Nevypadali, že jsou zaměstnanci podniku. Na cestě ze záchoda jsem si je prohlédl a nebyly skleslí jako ten, co šel vedle mě. Ani neměli dlouhé vlasy. Zářili životem. To už jsem do kanceláře nedošel, protože na chodbě kousek od nich čekali moji kolegové ještě na jednoho kolegu a šli jsme na oběd. Ti klucí si tam něco povídali, že čekají ještě na toho jednoho. Také na někoho čekali. Náš kolega dorazil a vydali jsme se na oběd. Tak že otevírám prosklené dveře a jdu ke schodům a v tom náhle ze schodů vedoucí do vyššího patra sestupuje mladá holčina, která měla brýle, tmavé vlasy, vyšší vzrůst a štíhlá. Možná měla i boty na podpatcích, ale toho jsem si už nevšiml. Nevím, jestli jsem jí v budově někdy před tím viděl. Jak prošla kolem mě, tak ti kluci se k ní přidali a šli společně ven hlavním vchodem. Já s kolegy jsme šli zadním vchodem na parkoviště a jeli na oběd.

Když o tom takhle píšu, tak to čtenáři třeba nepřijde nijak zvláštní, ale to co se děje v mojí hlavě, když tohle vidím mi rozhodně zvláštní připadá. Ten den jsem zjistil, že už nezvládám práci na Sodexo projektech a to ani na poloviční úvazek, který jsem si domluvil s vedoucí na tento měsíc, abych se mohl věnovat vlastnímu projektu o volném čase. Domluvili jsme se, že tedy firmu opustím. Ono to takhle bude lepší. Nemá cenu v tomhle dělat kompromisy a napůl dělat to a napůl tamto. Možná, až ten svůj projekt trochu rozvinu a připravím prezentace, což by nemuselo zabrat ani tolik času, tak bude možnost využít technologii i pro Sodexo projekt, což by mohla být zajímavá příležitost třeba i k navrácení se do firmy a dělat co mě baví. Ta možnost tam určitá je a byl jsem na ní vedoucím upozorněn, což je fajn. Mám ale v plánu udělat i nějaký crowdfunding na tu mou technologii ještě před tím, než jí udělám jako open source. Celkem věřím, že to vyjde a bude to technologické lidi zajímat.

Je 9.6.2022 9:19. Poslední dobou mě mile překvapil Tomáš Lukavec. On také prochází nějakou změnou. Jednak reaguje na to mé psaní a pak také ten jeho přístup k vydělávání peněz na principu dobrovolnosti. Změnil v tom přístup a docela mu fandím. Sám mám zkušenost, že lidé dobrovolně nic nedávají a nebo

alespoň mě ne i když jsem v tom psaní ledacos zajímavého vymyslel. To co teď ale píši poslední dobou od doteku Gabriely, tak na to mám ještě větší ohlasy. Jsem od 7.6.2022 zase živnostník dnes jdu na úřady požádat o aktivaci. Tentokrát mám ale nějak přesvědčení, že mi to půjde lépe, než doposud. Jsou kolem mě lidé jako můj kamarád bývalý češtinář, Tomáš Lukavec, lidé z Inizia a určitě další.

Je 9.6.2022 9:48. Poslední dobou se ale žádné tvorbě vlastní technologie nevěnuji. To co se poslední dobou děje řekl bych souvisí hlavně s mým srdcem. Ta energie, kterou dovedu posílat aniž bych nějak používal ruce. Posílat, kdykoliv chci a nemusím čekat na situaci, kdy mi něco přijde k přesměrování skrze prsty. Ono to začalo Strakoničákem, ale pokračuje to dále. Dal jsem si Strakoničáka nedávno na FB do přátel, schválně jestli něco zajímavého nasdílí. Přijal mojí žádost. Všechny ty jeho dosavadí příspěvky byly typu písničky, nákresy a podobné. Nic příliš osobního. No jo, ale nedávno nasdílel něco, co mě docela pobavilo. Byl tam i on sám na fotce. Několik fotek, kde je on s jeho přítelkyní a ještě jeden pár. Ta jedna fotka byla, jak sedí Strakoničák na nákupním košíku otočeným vzhůru nohama a vedle něj jeho přítelkyně. Oba měli černá trička, možná trochu ulítlá, ale působili vesele. Nebylo tam už to depresivní tričko a oba se usmívali. Měl jsem z toho docela radost.

V úterý přijel do Budějovic pastor Mark Zachin. Měl kázání o partnerských vztazích a také o zahradě Eden. Nevím, zda to video z jeho kázání nakonec uveřejní. Ještě včera na YouTube nebylo. V kázání padlo, že jednoho z partnerů může oddalovat strach z toho jít do vztahu a něco takového může napravit jen Kristus a vztah s ním. Tak nějak jsem tomu porozuměl. Připomíná mi to Gabrielu, proč se pořád bojí a čeho? Stále narážím na ženy, co se jí podobají. Nebo je to jinak a tyto situace dělá někdo jiný, kdo mě od ní chce odtrhnout? Ono i to je nakonec možné, ale myslím, že je nemožné něco takového překazit. Opravila můj problém a to se žádné předchozí nepodařilo, tak si mě získala už natrvalo. Mark Zachin tam ale zmínil, že i jemu se vymkl vztah z ruky a ublížil jeho ženě. Zmínil to a pak hned na to řekl nějaké slovo česky. Když se o tom zmínil, tak jsem si vzpomněl na Strakoničáka a to jeho tričko. Já jsem v ten moment seděl od Marka celkem daleko. Skoro přes celou místnost. Až vzadu. Nebylo to tak, že bych mu seděl hned za zády, jako Strakoničákovi v autě. No a když to Mark dořekl, bylo mi ho líto a začal jsem mu posílat energii ze srdce a v ten moment jsem to ucítil. Tu blokaci. Tohle jsem cítil i v autě se Strakoničákem a ne vlastně jen tehdy. Srdce se mi rozvybrovalo, jako kdyby na něj někdo útočil. Podobně tomu bylo i s Hinduistou v čajovně, jak se na mě nemohl podívat, tak tam byla také silná vibrace a to jsem mu žádnou energii neposílal. Něco podobného jsem vlastně zažil v roce 2017 začátkem, kde jsem popisoval že na mě po večerech někdo útočí na srdce, ale nic nezmohl. Krátce na to přijel někdo z Ameriky do čajovny nějací vysoce postavení islamisté a akorát když jsem přišel z plovárny do čajovny, minul jsem je na schodišti. Také jsem tou dobou potkal divnou skupinku před plovárnou, co chtěli 500 korun. No a teď ty útoky na srdce přichází znova, ale už nejsem tak pasivní, jako doposud a vlastně jsem ani nevěděl, že něco takového umím. Mark byl něčím sevřený, ale nějak se mi to podařilo uvolnit a pak už byl v pohodě. On sám tam na setkání řekl něco jako, že jak začal mluvit česky, tak ucítil léčebnou energii Krista. To mě potěšilo. Mark pak léčil dotekem a i já sám jsem se od něj nechal léčit, protože zmínil že umí vyřešit i problém s choresterolem, tak jsem to zkusil. Pověděl mi, že má krev je ale v pořádku. Nic zvláštního jsem při léčení necítil. Když léčil ostatní, tak jsem na ně také působil energií, ale necítil jsem u nikoho žádné napadání mého srdce. Mark musel někde na sebe něco nepříjemného stáhnout a to mu znepříjemňovalo život. Tak snad už to bude lepší.

Hned ve středu jsem jel do kanceláře předat věci zaměstnavateli (počítač a mobil) a rozloučit se. Šel jsem ten den na oběd sám, protože kolegové vypadali zaneprázdněně a přišlo mi, že nechtějí nikam jít, ale pak jsem se po příchodu dozvěděl, že jsem to špatně odhadl a chtěli jít se mnou na oběd. Když jsem vyšel z budovy na oběd, tak o nějaký kus za mnou vyšli dva lidi a jeden z nich byl ten starší pán vývojář trochu podobný Strakoničákovi ve tváři. Zpozoroval jsem že jdou za mnou dost rychle a když jsem se na ně otočil podruhé, tak ten druhý z toho byl vysmátý asi z toho, že o nich tak rychle vím, i když jsou docela kus za mnou. Byly za mnou, ne přede mnou, jako Mark a byl to ještě větší kus, než měřila ta přednášková místnost. Tak jsem na toho staršího vývojáře začal působit energií ze srdce a hned jsem to cítil. To blokování. Zase ty vibrace v srdci, jako pod nějakým útokem. Měl jsem namířeno do indické Písecké restaurace Tandoor a nějaký kus šli za mnou. Schválně jsem pak zpomalil, že se nechám předejít, ale oni šli nakonec jinam. Myslím, že jsem mu ale pomohl něco na něm uvolnit i za ten kousek cesty. On to byl poslední den, kdy mě tam mohl nějak normálně v běžné návštěvnosti zastihnout a asi to snad nějak i věděl.

Po obědě jsem dobalil a jel domů. Sehnal si modernější telefon jako náhradu za ten služební a i tarif s daty. Teď mám k tomu mému malému telefonu do kapsy ještě jeden větší co toho umí více. Večer jsem byl na plovárně trochu si zaplavat. Po plovárně jsem šel domů, ale na Sokolském ostrově bylo nějak živo. U lávky vedle Solné brány bylo nějaké pěvecké vystoupení. Podíval jsem se tam. Zprvu co jsem tam přišel se tam něco zpívalo. Bylo to nějak depresivní. Něco jsem tam zaslechl zpívat o muži, který své ženě udělal ze srdce popel. Bylo to divné. Tak nějak jsem to slyšel. Skoro mi to připadalo, jako kdyby ty lidi někdo podplatil, aby tohle zpívali, protože věděl že tam přijdu a mě to bude deptat. Otočil jsem se od lávky směrem na Solnou bránu a koukám na budovu vedle. Je tam budova hospody Potrefená husa a na střeše je teráska. V tomhle podniku kdysi pracovala Jarka z VOŠky. Ještě tehdy, když jsem dokončil VOŠku. Já jsem tam jednou za ní přišel a sedl si na tu terásku, že jsem měl výhled na ten bar ve střížce a hezky jí viděl, jak se tam pohybuje. Objednal jsem si u ní dva svařáky a donesla mi je. No jen taková vzpomínka. O mnoho let později jsem si dopisoval s jakýmsi Tonym na ICQ a ten mi povídal, jestli znám film Ztmívání. Ten film jsem neznal, ale později jsem se na něj podíval. Film o upírovy na škole, který si vytvořil vztah s lidskou dívkou. Nebo si vytvořila vztah ona s ním, už nevím. Jeho bylo dost problém pro ženy ho zaujmout, ale jí se to povedlo. V tom filmu byla jedna zajímavá věc. Byla tam jedna upírka, která uměla trasovat pohyb lidí. Věděla kudy chodí, ale mělo to jedno velké ale. Tu trasu viděla jen do okamžiku, kdy přijde myšlenka a rozhodnutí toho jedince jí změnit.

Já jsem ten večer byl docela smutný a šel jsem smutný pěšky domů zase kolem té benzínky Robin Oil. Nebylo to tentokrát ale kvůli Jarce. Bylo to kvůli záhadnému profilu ženy, která si mě přidala v pondělí do telegramu. Pondělí 6.6.2022, co jsem potkal na chodbě v práci ty děti a co jsem řekl vedoucímu, že dám výpověď. Žena, která si se mnou psala anglicky a podle profilu vypadala jako blondýnka. V prvních pár větách se zmínila, že se omlouvá, že píše takto opožděně. Ukazovala tam video, jak je s velbloudama a psala, že je teď v muzeu. Já jí napsal, od kdy jsou v muzeu zvířata a ona odpověděna něco jako „From 8am to 16pm.“. Trochu jsme si dopisovali. V úterý jsem jí psal, že budu mít nový telefon a že přecházím na živnost. Psal jsem jí o mých plánech. Ona to pochválila, že mám dost odvahy udělat takový velký krok ke změně a na konci té věty byl smutný smajlík. Myslel jsem si, že je smutná pro to, že ona nemá tolik odvahy udělat krok a říct mi, že je to Gabriela. Napsal jsem jí anglicky „Čeho se máme bát?“. Ona odpověděla myslím něco jako „I don't know …..... maybe.....“, jako že vlastně neví. Tak jsem jí zkusil povzbudit a napsal jsem jí v češtině myslím „Určitě se ničeho neboj :)“. Ona mi pak anglicky napsala, jestli mám rád krypto měny? Já jí psal, ze z toho vnímám hazard a potenciál budoucího čipování lidí. Měl jsem obavy. Ona reagovala v tom smysl, že šetří peníze, ale vlastně já to blbě přeložil a to vidím až teď. Psala „loan“, ale to je půjčka a ne šetřit. To mi bylo sympatické na jednu stranu, že používá kryptoměny k

šetření, aby se neznehodnotili peníze. Zeptala se mě „Do you like crypto currency?“, zda mám rád krypto měny a já jsem si v duchu pomyslel, že jestli je to opravdu Gabriela a ona má vysokou ekonomickou školu a umí v tom chodit, tak že z lásky k ní dovedu změnit svůj pohled na svět a zkusil bych to používat. Pokud to ale není ona, proč bych cizí ženě něco takového psal. Tak že jsem napsal „I do not know, who are you.“, jako že nevím kdo je a tedy nemohu odpovědět. Ona na to reagovala palcem nahoru po chvilce. Pak se mě ještě zeptala, kolik mi je, tak jsem napsal 37 a ona na to odpověděla „Good“. Nějak jsem z toho v to úterý měl pocit, jako když to pochopila z mého úhlu pohledu jako že se umím pro svojí milovanou změnit. To muselo být nedorozumění chybou v překladu. Od té doby jsem jí už nepsal a ani ona mě, protože jsem musel vrátit telefon a pořídit si nový, ale na novém telefonu jsem ten profil už nedohledal. Nakonec jsem byl donucen poslat Gabriele svoje nové telefonní číslo přímo na profil na Messengeru, aby o mě na telegramu věděla, ale to jsem se asi zase skřípl do nějaké pasti a ona mě zablokovala i na Messengeru.

Včera jsem smutně šel domů ze sokolského ostrova, že jsem zase něco pokazil. Už na plovárně mě napadali představy, že ona ten palec nahoru dala jako že si mám dát pozor přímo na ní samotnou. Přímo na Gabrielu, protože ona má v plánu udělat mi něco mnohem horšího, než Jarka z Pizzerie. Gabriela možná bude chtít všechny mé peníze převést na bitcoin, aby mě pak někdo o ně nějakým způsobem připravil zrovna teď, když je potřebuji. Jarka z pizzerie mi ublížila a to mě donutilo odejít ze zaměstnání. Gabriela mi nic špatného neudělala a pomohla mi, ale ze zaměstnání jsem odešel i tak. Třeba od ní čekám, že mi nějak bude teď pomáhat a ne mi ubližovat.

Tak že jdu smutně cestou domů. Už se blížím k benzínce Robin Oil a jdu kolem budovy, kde je obchodní centrum. V tom někdo vyjde po mé levé straně od paneláků a jde trochu dozadu ode mě, ale přibližuje se ke mně. Byl to chlápek mladší asi než jsem já možná kolem třicítky. Delší kudrnaté tmavé vlasy. On to stáčel směrem ke mně a přišlo mi, že mi jde v patách. Přišlo mi, že po mě možná jde, ale mě to nějak v ten moment moc nezajímalo. Skoro mi přišlo, že jestli Gabriela mi chce nějak takhle ublížit a nebo to měla minimálně v plánu i ona, tak na tomhle světě už ani nechci být. Bylo mi to jedno, že mám někoho za zády v ten moment. Pokud mi jí chtěl Bůh přivést, tak ale o tohle jsem nestál. Pak ale přišlo asi něco jako facka z nebe. Nějak jsem se vzpamatoval a ohlédl dozadu. Ten chlápek byl přímo za mnou, ale asi tak cca 4 metry ode mě. Jak jsem se na něj podíval, tak zase se začal odchylovat ve svém směru cesty a oddalovat od mých zad. Předešel mě a šel dále. Na benzínce ale nestálo osobní auto. Byla tam docela velká dodávka a nebyla u pumpy. Pak tam ještě byla jedna dodávka myslím a nebo přijela později. Už byla tma.

…

Je 10.6.2022 8:36. Jak jsem psal, ten moment byla moje mysl pokleslá. Někdy člověka napadají různé myšlenky, které ani nemusí být pravdivé, ale je tomu vystaven. Asi to tak má být a třeba to má lidi posílit. Vaše postoje formuje i společenství lidí, se kterými se vídáte. Tak třeba například Hinduista, kterého jsem potkal nedávno v čajovně. Netvrdím, že v mnoha věcech třeba nemá pravdu, ale zaujal ke mně určitý postoj v ten moment. Když přišel do čajovny ten pátek, tak krátce na to se opřel rukama o křeslo, koukal přímo na mě a řekl důrazně něco jako „!!!! TAK ŽE ROVNOU DOLŮ !!!!“. On tím narážel na vztah k ženám. O něm je obecně známo v čajovně, že nemá dobrý vztah k ženám. Opustil svojí ženu i dceru a potřeboval žít sám svým asketickým životem. On neuznává v cestě k plnému rozvoji duše něco jako partnerský vztah. Ženu považuje jako něco, co člověka vztahuje zpět do země a nutí ho se dále a dále reinkarnovat. To je jeho názor a nikdo mu to asi nebere. Jde cestou, jakou si vybral, ale on do té jeho cesty vtahuje i ostatní. Pokud lidé tu jeho cestu nechápou a vidí to jinak, žijí to jinak, tak dovede být k nim i arogantní a vulgární. To je problém a měl by se učit brát lidi takoví, jací jsou. Já nikdy ženu neměl, ani sex se ženou, ale to neznamená, že jsem jí nechtěl. Mám prostě jen své nároky. Hinduista ze svého úhlu pohledu mě

asi doposud bral jako že jsem v tomhle dál, než on a tak ho překvapilo, co jsem se rozhodl náhle udělat a k tomu navíc jaký vlastně typ vztahu jsem si to našel. On nechápe něco jako obětování se pro někoho a jaký to má význam. Na druhou stranu já bych si měl časem sundat ty své růžové brýle, jakými se koukám na Gabrielu a měl bych se zamyslet. Když jsem potkal Jarku z pizzerie, zdála se solidní. Snad všem v mém okolí se zdála být férová a i mě. Jenomže měla nějaký duševní problém. Bylo to vidět z pohledu do její tváře. To jsem si tehdy neuvědomil, čeho vlastně je schopná. Ona musí být snad v nějakém kultu, kde jí něco udělali s duší a když jsem viděl poprvé Gabrielu, také z ní něco podobného vyzařovalo. Něco, co vypovídá, že má na duši nějaké zranění a ten vztah nebude tak jednoduchý z počátku, ale časem může být perfektní. Když se časem dozví, jakou mám povahu a bude mezi námi v srdcích posilovat láska, tak jí to bude měnit a i její postoje ke mně. Pak je ale důležité, umět zapomenout na minulost a na postoje, které mohly být v minulosti nějak promýšlené. Mohly, ale nemuseli. Brát by se to ale mělo v potaz a nebýt naivní.

Tak že jsem šel do benzínky Robin oil a na smutek pomáhá kromě například alkoholu, tak se i něčeho najíst bez ohledu na to, jak moc je to zdravé a jak moc máte hlad. Pomůže to trochu rozptýlit špatnou náladu. V patách jsem měl nějakého chlapa a bylo mi to v ten moment nějak ukradené. Řekl bych, že pak přišlo něco jako „Facka z nebe rukou pekla“. Ten chlap musel být snad nějaký kultista. On mě normálně asi nějak mentálně napadl. Tohle jsem asi ještě nezažil. Znáte ten pocit, jak se cítíte v srdci, když vás někdo vyleká? Ten šok způsobený nějakým viditelným podnětem. Tady v tom případě žádný viditelný podnět nebyl a on mi to musel nějak vsugerovat na dálku. Prostě jsem se lekl a nic víc, tak že jsem se otočil, abych ho viděl a on mě pak jen obešel a šel dál. No alespoň mě to probralo z toho smutku. Tak že jsem šel do benzínky koupit si bagetu a něco k pití. Zaujala mě tam docela velká dodávka stojící jen tak bokem. Nebyla u pumpy, ale stála vedle té budovy s garážemi. Měla na sobě značku nějaké stěhovací společnosti, co neznám a přišlo mi, že tam někdo v ní je ale nejsem si teď jistý. Okna asi byla taková, že nebylo vidět dovnitř. Dojem byl takový, že na někoho čekají. Jdu k dveřím benzínky a když vcházím dovnitř, tak zrovna vychází ven nějaký chlap tak zvláštně oblečený. Něco snad mezi gotikem a motorkářem. Působilo to na mě, že jde o nějakého kultistu a on právě myslím šel do té dodávky. No jo, jen že ta dodávka tam furt stála. Neodjela. Vzal jsem si bagetu, pepsi a jdu zaplatit. Zaplatil jsem u pokladny a najednou mi přišla myšlenka. Přišel mi povel celkem důrazný, že teď nemám opouštět budovu a že si mám to jídlo sníst v benzínce u stolků. Tak jsem to uposlechl. Byla to náhlá změna mojí trasy. Těžko říct, jestli tam venku s tím někdo počítal. Jeden slavný ruský generál a zednář, teď nevím to jméno, utrpěl zranění mozku a stal se nerozhodným. Stále nevěděl, kde bude bitva uskutečněna a jak se budou pohybovat, tak že vytvářel chaos a tím přiváděl své oponenty k šílenství. To jen tak na okraj. Sedl jsem si tedy ke stolkům pohledem přímo na tu dodávku a dal si jídlo. Začal jsem na tu dodávku posílat energii ze srdce i když jsem do ní neviděl. Potkal jsem jen toho chlapa u vstupu. Cítil jsem ale zase kladení toho odporu v srdci. Podobně, jako v těch předchozích dnech, když jsem tohle dělal u jiných lidí. Tak že jsem v tom pokračoval. Najednou se vedle mě začalo něco dít. Něco dost divného. Vedle benzínky stála ještě nějaká další dodávka a vypadalo to jako zásobování. Přišel do benzínky chlápek, šel přímo vedle mě k lednici s bagetami a začal tam myslím ty bagety nějak doplňovat a nebo přerovnávat. Dost divné. Zásobování přeci probíhá předáváním někde ve skladišti a ne takhle a ne jen bagety. Já jsem nebyl schopen mu věnovat moc pozornost a soustředil jsem se na tu divnou dodávku. Pokračoval jsem v posílání energie dále a ten chlap v té benzínce se tam stále pohyboval. Pak došlo k tomu, že jsem v srdci vibraci toho odporu přestal cítit. Uklidnilo se to a už energie na tu dodávku šla bez problémů. Jak k tomu došlo, tak po chvilce ta dodávka odjela. Opustil jsem tedy tu budovu a když jí opouštím, zase se ve dveřích míjím s tím chlapem, co doplňoval ty bagety a on i když tam už po několikáté vcházel, tak řekl něco divného. Řekl „Dobrý den“. Myslel jsem si, že ten chlap je s nimi nějak ve spojení a je vedle mě jen pro to, aby ze mě snad mohl něco číst. Možná to ale nakonec bylo jinak a oba dva jen chtěli, abych jim poslal energii a něco v nich uvolnil. To mě v ten moment nenapadlo. Tomu chlapovi, co tam doplňoval ty bagety, tak jsem

zkusil poslat energii dnes. I když vlastně už z domova. Při tom osobním setkání s ním se asi dovedu na něj nějak napojit. Tak jsem to zkusil a také jsem cítil nějaké vibrace odporu co ustály, ale hodně mírné. Myslím, že i na takto velkou vzdálenost to asi nějak funguje, když se s tím člověkem prvně potkám. Cestu z benzínky jsem zvolil tak, že jsem nešel rovnou ke křižovatce, ale prvně přešel silnici směrem k panelákům, protože jsem v dálce u křižovatky viděl nějaké dodávky a působilo to na mě nepříjemně. Domů jsem se dostal v pohodě.

O zamrzlé kašně

Když už jsem se rozpomněl na tu Jarku z pizzerie, která měla údajně narozeniny na sv. Valentina, tak že podle toho byla znamením vodnář, tak myslím, že jsem jí tak před rokem viděl. Bylo to zvláštní setkání. Byla kousek od mého baráku na chodníku a stála tam s nějakým chlapem. Já šel domů a vypadalo to, že kolem nich projdu. Pak jsem jí zahlédl. Vypadalo to, že se k sobě hodně mají a je šťastná. Ona mě také viděla a v ten moment řekla tomu chlapovi něco jako „Je, to je Jirka Kalina“. Já když jsem si uvědomil, že by to mohla být ona, tak jsem rychle zpomalil. Byl jsem rád, že věnuje pozornost někomu jinému a už jsem se s ní opravdu nechtěl do ničeho zaplétat. Zpomalil jsem a nechal je ať se vzdálí.
Tehdy v tom roce 2017 na počátku jsem pozval Čajového génia na dýmku v čajovně a potom jsem nějak vyšel z té čajovny a šel se podívat ke kašně, kde stojí socha Samsona. Mám za to, že jsem o tom i psal v příběhu někde na začátku. Byla už tma. Došel jsem ke kašně a tam stál nějaký anglicky mluvící člověk. Koukali jsme se na tu podsvětlenou kašnu a byly tam rozházené velké kusy ledu. Asi jak ten led tím chladem popraskal. On na to nějak myslím anglicky upozornil, že je tam led. Já jsem nechápal, na co přesně naráží, ale zapamatoval jsem si ten dojem z té kašny.

Zrovna včera 10.6.2022 jsem viděl příspěvek bývalého kolegy z Pošty. Je to ten kolega, co mi na poště říkal a i jsem o tom psal něco v tom smyslu „Kdyby jsi se dostal do politiky, tak na nás nezapomeň.“. Zrovna včera jsem viděl příspěvek od něj takové krátké video s komentářem něco jako „Jsem rád, že jsem Buděják.“. Na tom videu byla vidět Samsonova kašna. Přímo záběr na Samsona a za ním neobvyklá bouře. Hodně zatažená obloha a uvnitř ní se často blízkalo. K tomu v ČB právě nedávno došlo a lidé na to upozorňovali i na FB, že sem něco neobvyklého přichází. I ve výtahu mě jeden člověk z paneláku povídal, že sem jde nějaká zvláštní bouře. Další příspěvek na FB, co jsem včera viděl, tak byl o propojení Budějovické vodárenské věže a Samsonovo kašny.

Budějovická vodárenská věž je údajně třetí nejvyšší. Vyšší je jen Černá a Bílá věž. Podle toho, co ve videu bylo, tak vodárenská věž napájí Samsonovo kašnu, která je na tomto zavlažování životně závislá. Bez zavlažování se stavební materiál může poškodit. Samson krotící lva je dokonce otočený směrem na Prahu. Vltava měla údajně špatnou vodu a tak se používala voda z Malše, která se vlastně v Budějovicích vlévá do Vltavy a Vltava dále teče směrem na Prahu. Jsou to takové zajímavosti.

Měl jsem ve středu špatný den. Odloučení od kolegů v práci tomu moc nenapomáhá. Gabriela mi zablokovala svůj FB profil a nedostanu se k fotkám její hezké tváře. Už nikde je nemám k dispozici jen tu na Messengeru jednu jedinou její profilovou malou. Teď ještě do toho ty šílené myšlenky o

bitcoinu byly asi to nejhorší. Ale tím, že jsem o tom napsal, jak to bylo a jak jsem to cítil, tak jsem jí začal cítit příjemněji asi než kdy před tím. Uvnitř mě u srdce. To neviditelné propojení mezi mnou a jí vlastně poslední dobou sílí a to mě těší.

Včera mi udělal radost můj lavicový spolužák ze základky. Tento rok mi vyměnil na chodbě jistič a já mu řekl, že mu za to udělám webové stránky podle nějaké volné šablony, co si vybere. Tak jsme se včera sešli u něj a mrkli na to. Možná to je cesta, jak se zase myšlenkově pozvolna přesunu na programování a budu dělat ten svůj projekt. Kamarád ze střední tohoto mého spolužáka býval přítel ženy, které jsem na počátku druhého dílu říkal Trojská Helena. Vlastně jsem jí potkal poprvé asi tak zhruba tou dobou, co jsem viděl zamrzlou kašnu. Potkal jsem jí poprvé v čajovně jí i jejího přítele zanedlouho po tom, co mi Jarka z pizzerie tak moc ublížila. Vím, že se nakonec rozešli a nevím, jestli ona a on už někoho jiného nemají. Trojská Helena si nedávno nastavila dočasný profilový obrázek, kde drží malé štěně a dívá se na něj. Jenom že v té její tváři byl vidět smutek. Těžko říct, jestli někoho má, nebo ne. Vím jen, že s jejím přítelem jsem kdysi mluvil a povídal mi, že jí opravdu hodně miluje, ale i tak se to rozpadlo. S mým lavicovým spolužákem ze základky jsem se o něm bavil a povídal mi, že on o jeho kamarádi se hrozně diví tomu, že si tehdy nechtěl koupit byt, protože se mu zdály ty ceny přehnaně drahé. Teď je to ale mnohem horší. On byl tehdy celkem vázaný na jeho mamku. Byl jsem jednou i u něj v bytě. Měl celkem malý byt a to byl asi jen nějaký pronájem. Povídal mi o Trojské Heleně, že prý je na něj zlá. Tam ten problém asi mohl být překonaný z jeho strany postojem k těm nemovitostem. Víc k tomu asi nejsem schopen říct.

V neděli jsem měl online setkání s Budějovickými piráty.

…

Je 13.6.2022 14:33. V neděli 5.6. bylo setkání s jihočeskými piráty v jejich klubovně a byla možnost připojit se i online. Přišla mi na to pozvánka a nějak jsem cítil, že bych se tam měl podívat. Připojil jsem se tam. Něco málo lidí bylo online a něco málo lidí bylo v klubovně. Zuzka Kudláčková to vedla. Tuhle ženu a vlastně už tehdy matku jsem potkal v roce 2018 za nedlouho po tom, co jsem potkal Zuzku z Globusu. Měl jsem pocit, jako když Zuzka z Globusu jí snad na jednom z těch prvních setkání se mnou půjčila tu svou šálu, co měla jednou v Globusu. Zuzka Kudláčková byla a je mi sympatická, ale vždycky jsem věděl a vím, že budeme jen přáteli stejně tak jako teď už vím, že i Zuzka z Globusu se ke mně nehodí. I teď na tom setkání byla v čemsi přitažlivá. Nejvíce mluvila ona a táhla to tam tou svou řečí. Nejprve se tam zmínili o nějakém hlasování a já zrovna nepostřehl o čem to zrovna bylo. Asi to nebylo pro mě podstatné a když se mě ptali na názor, tak jsem řekl, že budu jen poslouchat. Zuzka to ujasnila ve smyslu „Jirku Kalinu možná někteří neznáte..... ne ten, kdo tu není déle jak tři roky..... on to tu jen navštěvuje a poslouchá.“ Pak tam dodala ještě něco jako „Bůh mu to odpusť.“ :). No já v té stávající politice opravdu jen chodím a poslouchám, protože nevěřím, že je možné něco změnit zaběhlými způsoby. Pak tam začali rozebírat věci, které se vlastně za tu dobu, co jsou piráti ve vládě, změnili. Co dokázali změnit. To jsem si začal dokonce poznamenávat. Zaslechl jsem tam něco o odejmutí peněz projektu Revolution train, pak něco že ponaučili primátora v jednacím řádu, Jarda Hanzal že je v komisi (myšleno asi na radnici), potom ještě něco s papalášema a co mě zaujalo, tak byla tvorba nových pravidel pro přidělování bytů. Na to jsem jim zareagoval, ať mi to upřesní, protože ty nové byty neustále někdo bohatý skupuje a vytváří tím bytovou krizi. Bylo mi to upřesněno, že se jedná jen o byty města. Tak že vlastně to není to, co mě původně zajímalo. Těch bytů města nebude tolik volných a nejsou to rozhodně nové byty co se staví. Padlo tam, že do týdne piráti potřebují na kandidátkách obsadit 12 pozic a on ten týden vlastně už uběhl. Nevím, jestli se podařilo někoho obsadit, ale já stále nejsem přesvědčený, že touto cestou půjde něco změnit. Mě ty novinky pirátů můj názor nijak nezměnily. Potom tam ještě padlo, že hned den na to, tedy v pondělí bude od 19:30

setkání s nějakým vyšším funkcionářem, ale špatně jsem pochopil, že to už nebude online. Stejně jsem měl od osmy pravidelné kurzy véd. Na setkání s funkcionářem jsem se nedostavil, jen pokus online, ale Zuzka říkala, že to tam s těmi byty zkusí předložit, přišlo jí to důležité, když jsem se na to ptal.

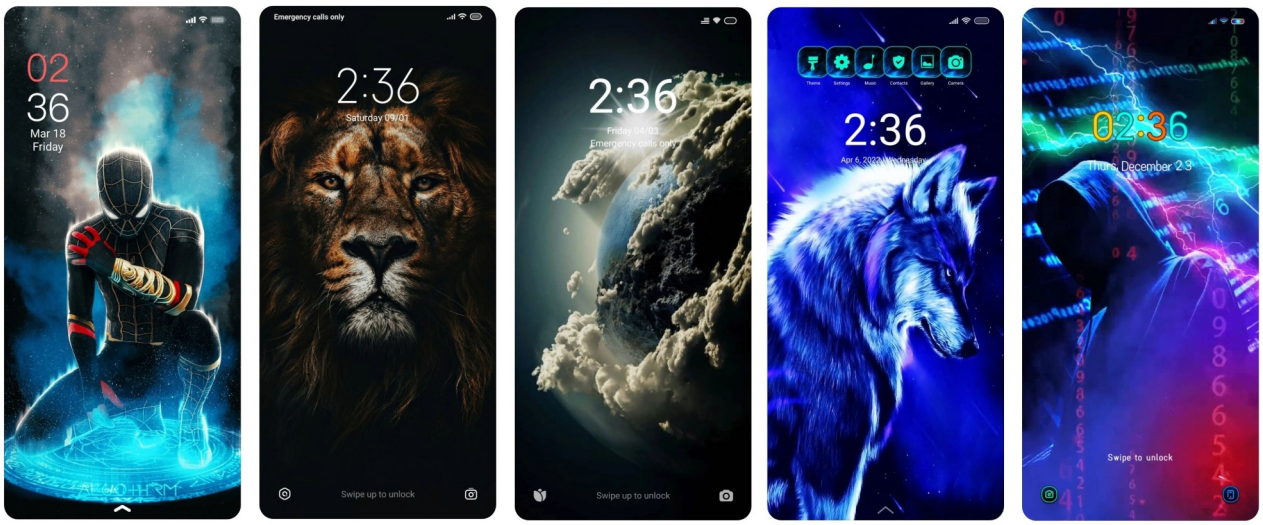

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 1 – Časový záznam
Je 14.6.2022 2:40. Takhle pozdě v noci a mě se vůbec nechce spát. To, co jsem v noci ze soboty na neděli provedl mě vyhodilo spánek někam k poledním hodinám a částečně i odpoledním. Můj život teď vypadá celkem podobně, jako tomu bylo začátkem roku 2017, když jsem odešel od projektů O2. Dokonce na nějaké věci z toho roku 2017 i navazuji teď v příběhu. Dějí se mi všelijaké zvláštní události a jsem nucen nad nimi přemýšlet a hodně také přemýšlet o tom, jak uspořádat tento slohový výtvor. Pravdu můžete formulovat mnoha způsoby, ale ne v každém způsobu formulace jsou viditelné určité zásadní detaily.
Přemýšlení nad tím stojí celkem koncentraci a už nějak nezvládám sledovat všelijaká fóra. Nemám teď na to, abych sledoval, co se děje ve fórech na E-koruně, nebo na Svobodném domově a podobných. Hodně těch příspěvků, co tam lidé dávají, tak jsou všelijaké odkazy na další informační kanály, což jsou další informace a stálo by to mnohem více času. Z jedné skupiny, kde jsou lidé, které znám od Šamanky Namu, tak mě vyhodili asi pro mojí neaktivitu to sledovat. Jsem sám rád, že stíhám jakž takž přemýšlet nad tím, co se děje fyzicky kolem mě a když se mě někdo na něco zeptá přímo, pokusím se odpovědět, ale skupinky teď nesleduji. Celkem zajímavé jsou poslední dobou příspěvky na FB skupině Příznaky transformace. Vypadá to, že je to mé psaní inspiruje a oni asi přímo mě sdílí nějaké tipy.

Budu si muset sehnat nějaký kvalitnější počítač. Ten můj hlavní domácí přestal fungovat a tak používám výrazně starší, který na toto psaní ale stačí. Jestli se rozhodnu přidat si tam k Windows i Linux, tak už ale chci něco mocnějšího, než Ubuntu. Možná bych zkusil Arch Linux, ale tam ta instalace trvá pro někoho nezkušeného třeba i několik dní. Mám další potencionální výzvu, než se pustím zase do programování. To znamená, že můj programátorský záměr se asi oddálí a asi se teď musím hlavně věnovat tomuto psaní.

Když byl tento rok svátek sv. Valentýna, tak jsem byl v čajovně. Martin si ke mně přisedl a nějakým tím jeho stylem vtipkování mi řekl, jak jsem na tom s holkami, že je Valentýn. Dělal, jako kdyby mě vůbec neznal a nevěděl, že já věčně nikoho nemám. On si ale někoho zrovna na šel. Někoho jako náhradu za jeho velkou lásku, která se od něj vzdálila. Náhradu za jeho ženu, kterou si vzal a kterou tak hluboce miloval za její čistotu a asi stále miluje. Já jsem mu to přál, ať někoho má, ale nikdo neodhadoval, že jeho žena se od něj tak oddálí, že se i přestěhuje jinam. Martin se mě ptal na vztah, tak jsem mu nějak odpověděl, že se mi líbí správkyně svépomoci a i jsme se mrkli na její polaroidovou fotku, kterou má ve sbírce, jak si fotí zákazníky. Od té doby, jak jsem začal psát příběh o rozkvetlé třešni, tak jako kdyby se nějak Martinova žena začala vracet k němu. Vyskytuje se blíže k němu a tomu tak dříve nebylo. Říkal jsem si, jestli se ti dva k sobě vrátí, tak co bude s tou stávající přítelkyní z Prahy. Už jsem jí v čajovně i párkrát viděl. No a zrovna včera jsem zase viděl Martinovo ženu, tu černovlasatou, za kterou se oženil, jak s ním zase v salonku tráví čas. Zase byly spolu. Ona pak odešla a já měl vzdáleně kurz véd. Když mi védy končili, tak mě Martin nabídl, ať jdu na čaj s ním do salonku. Zmínil tam jednu zajímavou věc. Povídal, že ta jeho přítelkyně z Prahy si udělala bubínek. Neříkal jeho přítelkyně, ale použil její jméno. Tak jsem se zeptal jako že jestli šamanský? Povídal, že ano. Nijak jsem se nad tím už v ten moment nezamýšlel, ale později mi došlo, že vlastně ta Martinovo přítelkyně z Prahy je dost podobná Šamance, se kterou Bubeník

chodil a nevím, jestli se k sobě vrátili. Podobná skoro, jako kdyby to byla její sestra. Ono někdy je partnerka jen cestou k jiné a lepší, která je více vyhovující. Těžko říct. Bubeník by v tomhle ohledu asi měl z čeho vybírat a nebo minimálně by mohl potkat nějakou pro něj zajímavou ženu. Stále se mi nechce ale věřit tomu, že skutečně mezi ním a Gabrielou něco vzniklo. Možné to ale je.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 2 – Volba tématu

Myslím, že to bylo ve čtvrtek 10.6. a nebo pátek 11.6., kdy jsem si všiml, že na telefonu se mi spustila sama aplikace, kterou jsem si možná prohlížel před tím, ale zavíral jsem jí, pokud si dobře pamatuji. Byla to aplikace na volbu témata v mém novém telefonu. Tak jsem jí otevřel a hned nahoře byla vidět sekce s označením jako témata doporučená pro mě. Tohoto jsem si před tím na té aplikaci nevšiml. Byly tam témata doporučená přímo pro mě a bylo jich tam více než 5, ale 5 nejzajímavějších z nich jsem překopíroval sem a jedno jsem si dal na telefon. To tam mám doposud.

Na jednom z těch témat je vidět vlk osvětlený měsícem. Bible se o vlcích zmiňuje jako o šelmách, co žerou zbloudilé ovce. Ovce, co nejsou spasené pastýřem. Pastýřem, který usiluje o to, aby jeho ovce měly travnatý hojný domov, byly ve společenství s ostatními ovcemi, byly v bezpečí a mohl z nich mít sám užitek třeba v podobě vlny a nebo i na potravu. Vlci ale tento přístup k ovcím nemívají. Nestarají se o to, aby ovce se měli dobře. I tak ale nikdo nemůže tvrdit, že vlci jsou sami o sobě zlí. Oni jen udržují rovnováhu v přírodě. Horší je postoj typu „Vlk v rouše beránčím“. Ten, kdo je vlk v rouše beránčím už je celkem lstivý. Je na místě, kde by snad ani neměl být. Je ve stádě mezi ovcemi a přetvařuje se. Je to ovce stejná, jako ostatní, ale má zrádný postoj. Snaží se ovce dostat mimo stádo, kde nebudou v bezpečí. Mohl by zrovna tak existovat opačně někdo jako vlk, co nebere na sebe roucho beránčí, nepřetvařuje se, ale naopak se snaží ovcím pomáhat dostat se do stáda pod vedení pastýře, aby byly v bezpečí. Jak na takového vlka budete koukat? Třeba ani on sám nechce být vlastně vlkem a možná je toto cesta, jak se změnit. To jací jsme je hlavně o našich postojích. Hodné bytosti se mění ve vlky a dostávají jejich těla jenom pro to, že měli jejich postoje. O tom je písnička na YouTube. Klip s názvem The Prodigy – Wild Frontier. Lidé se tam nějakou tajemnou mocí mění ve zvířata za své jednání. Pak je tam štěně na motorce. Není to člověk, ale má postoje, že chce pomáhat. Omylem srazí losa a zabije ho. Za to ho lidé chtějí zabít, ale ten los ožije a stane se jeho ochráncem. Na konci je vidět los s liškou jako hlavním šéfem, jak jim svítí oči, ale to štěně má oči stále normální asi jako že je stále živé.
Hinduista jednou řekl, že jižní Čechy jsou podle iluminátů odpadliště pekla. Asi něco jako nápravné místo pro bývalé pekelníky. Já tím nějak jsem asi zasažený také. Už v prvním díle jsem na straně 84 psal o snu, jak jsem běhající vlk za noci. 84 je vlastně ročník mého narození a je to rovno 77 + 7. Hned pod tím obrázkem vlka je obrázek 77 a k tomu tam mám také nějaký komentář. Bylo to mé

číslo na ruce v porodnici. Zrovna včera jsem si na Lannovce byl koupit zmrzlinu v McDonaldu cestou na plovárnu a číslo účtenky bylo také 77. Ještě tu účtenku mám v peněžence a nechám si jí tam. Účtenka s datem 13.10.2022 a pořadovým číslem objednávky 77. Tuto tapetu jsem si ale nevybral.

Další téma je obrázek lva. Lev se vyskytuje také v Bibli. Samson krotící lva je na kašně v Českých Budějovicích. Možná to má symbolizovat krocení povahy lva ve své vlastní části osobnosti. Lev z rodu Juda je také postava v Bibli. Ke řvoucímu lvu je v Bibli přirovnáván i ďábel, který krouží kolem duše člověka a hledá sebemenší slabinu, za kterou by člověka před Bohem obviňoval. Horní čelist lvů je jiná, než u vlků. Mají velké špičáky, ale hodně malé řezáky. Mezi špičáky a řezáky je viditelná mezera. Když lví matka přenáší mládě, zakousne ho do krku. Vypadá to jako takové láskyplné kousnutí. Ani tuto tapetu jsem si ale nevybral.

Další téma je s obrázkem pavoučího muže (spiderman). Například pavouci a netopýři patří k bytostem žijící nočním životem. Bytosti temného světa. U některých druhů pavouků je samička větší, než je sameček. Působí to tak zvláštně. Možná ne jen větší, ale třeba i starší, či to tak může působit. Jeden druh samiček pavouků se nazývá Černá vdova. Samička, která po sexuálním aktu svého druha usmrtí a tím ho obětuje pro nový život. Hrozné, ale i u jiných druhů nový život vzniká a starý zaniká, jen zde je to mnohem prudší. Já mám strach z pavouků z nějakého důvodu. Někteří se domnívají, že to má kořeny v minulých životech. Když jsem šel s Gabrielou od rozkvetlé třešně, připadal jsem si nějak malý vedle ní, jak mě poučovala o životě a jaké dělám chyby. Menší vedle její osobnosti a i věkově menší, ale přišlo mi to přitažlivé na ní. Sice malý, ale ne jako její syn. Jako někdo, kdo usiluje o získání si jejího srdce. Ona mě sice poučila, jak to má v životě být a že líbá žena, ale i tak mi tam něco nakonec dala. Fotku spidermana jsem si také ale nevybral jako tapetu.

Na dalším tématu je vidět tajemný hacker obklopený čísly. Programátor a někdo, kdo nějak umí nabourat systém. Vypadá temně, nebo je jen tajemný? Skrze počítače se dá nabourat více, než jen různé informační systémy. Dá se nabourat i lidská mysl. Můžete změnit uvažování lidí buďto k lepšímu a nebo i k horšímu. Jedna postava z mého příběhu se jmenovala Ukrajinec. Člověk z Ukrajiny dříve dělával v čajovně a povídal mi, že jeho bratranec dělá pro Google za velké peníze jako hacker. Prý viděl do různých věcí i kolem kryptoměn a jejich původu v Americké vládě. Povídal mu údajně, že nikdy nemá věřit Bitcoinu. Kdyby se Amerika dostala nějak do finančních potíží, tak bude schopná tuto měnu celou shodit. Těžko říct, co je na tom pravdy, ale možná ano. Hackeři jsou vynalézaví lidé, ale ani tuto tapetu jsem si nedal do telefonu.

Nejvíce se mi líbilo téma s obrázkem planety Země, jak je obklopená vlhkým mračnem. Vypadá tak mírumilovně a poklidně, ale i tak se na ní děje vše to, co je na ostatních tapetách. Vše, aby byla Země zdravá. Netušil jsem, že by mi mohla tato tapeta někoho připomínat. Nějakou osobu. Připadalo mi to neosobní a šlo to z hloubi mé duše. Teprve včera jsem si něco uvědomil. Dal jsem si to do souvislosti s profilovým obrázkem Gabriely. Má ve spodní části obrázku zakulacený povrch Země a nad ní malé srdíčko. Potom nad tím je vidět její nádherná, milá a usměvavá tvář. Až na horní straně obrázku jsou vidět mráčky. Gabriela má pro mě vepsané ve tváři znamení, že je to má Vyvolená.

Je 15.10.2022 9:23. Poslední dobou od té doby, co jsem odešel z práce, tak jsem se konečně dostal k potřebné aktivitě, na kterou jsem před tím neměl prostor. Tou aktivitou je podporování ekonomiky takovými drobnými způsoby. Prostě utrácení. Přijde mi, že není den, co bych si nešel zaplavat a nebo nenavštívil čajovnu. Jako kdybych teprve teď si skutečně vzal něco jako dovolenou. To je škoda, že včera nebyl v čajovně Bubeník po zavírací době. Někdo se tam pokoušel bubnovat rukama o stehna, ale asi by to chtělo nějakého zkušenějšího učitele. Včera v čajovně byly 4 milé a hezké blonďaté slečny s dlouhými vlasy. Myslím, že by jim mohl co vyprávět ne jen o bubnování a že by se v jejich společnosti cítil moc dobře.
Včera něco mojí pozornost vtáhlo na nový komunikační kanál na Telegramu se jménem „Změna systému a fungování světa“. Připojil jsem se tam je to pár dní zpátky, protože někdo to na E-koruně nasdílel. Za krátkou dobu tam přibylo velké množství příspěvků a některé ty příspěvky jako kdyby naráželi přímo na můj včerejší příspěvek ohledně volby tématu pro telefon. Z těch příspěvků jde vidět, že lidé této situace mají už plné zuby a i představitelé policie s tím něco chtějí začít už dělat. Zrovna včera mi i piráti poslali nějaký soupis věcí, ke kterým mám možnost se nějak vyjádřit. Chci se tím zabývat. Chápu, že lidem dochází peníze, ale já si potřebuji vyřešit také své vlastní problémy. Potřebuji už si vyřešit ten vztah s mojí ženou Gabrielou, tím nejdražším, co na světě mám. Potřebuji s ní být už i fyzicky a ne jen vzdáleně, byť mi ta její vzdálená podpora hodně pomáhá.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 3 – Výlet do Plzně
Dostala se mi pozvánka od jednoho člověka z E-koruny na setkání v Příšově nedaleko Plzně. Víkendová oslava. Byl tam člověk ze svobodného vysílače pan Pavel Hlávka. Slavil narozeniny, ale to jsem se dozvěděl až na místě. Jel jsem tam v sobotu 11.6. do Chotíkova vlakem/autobusem a pak pěšky na místo. Já tam znal jen dva lidi a to jen toho člověka, co mě pozval a jeho manželku. Když jsem dorazil na místo, tak ti dva byly o kus dál, tak že jsem na ně hned nenarzil. Přišlo mi, že jsem tam vběhl jako nějaký zloděj i když lidi jsem zdravil. Byli tam volně puštění tři psi a začali na mě neustále štěkat. Stáli přímo vedle mě a pořád štěkali. Ten hlouček lidí, co seděl u stolu to sledoval. Připadal jsem si špatně z toho. Jako kdyby se mnou něco bylo. Lidi si ty psi ode mě odvedli a jedna paní se zeptala, koho hledám. Pověděl jsem koho a ukázala mi směr, kde je. Tak jsem se za nimi vydal a když jsme se společně vrátili zpět, tak ti psi už byly v klidu a mě si nevšímali. Představil mě Pavlu Hlávkovi, něco jsem jim také přivezl za občerstvení. Čepovalo se tam pivo ze sudu. S několika lidmi jsem se tam seznámil, ale ne se všemi. Pořád jsem tam v sobě cítil nějaké problémy toho mého více méně autismu. Chyběla mi tam Gabriela s tím svým přístupem, jak umí říct něco v tom smyslu „Jirko, pojď nám povědět něco o tom a tom.“. No ale s někým jsem si tam začal rozumět velice rychle a snadno. Byli tam dva něco jako poustevníci. Ten jeden tvrdil, že je vegetarián a nebo dokonce vegan. Později mluvil o něčem, co přitáhlo mou pozornost. Povídal, že cestoval časem do budoucnosti v nějaké jemnohmotné úrovni. Budu mu tedy říkat Cestovatel časem. Ten druhý poustevník se později zase silně bránil požití alkoholu. Tak že mu budu říkat Nealkoholik. Potom tam přijel člověk s nějakými odznáčky na hrudi. Viděl jsem celkem 4. Později jsem se ho ptal, co to je a on říkal, že je z Církve svaté korony. No a potom tam byl takový pár. Tedy domnívám se, že šlo o lidi patřící k sobě, i když to nebylo hned zjevné. To mi nějak potom došlo. Ta žena typově trochu připomínala Gabrielu až na mnoho zásadních rozdílů, ale silně jí připomínala hlasem. Ne chováním, ale jen hlasem. Já se tam cítil bez své ženy osamělý i když bylo tam několik lidí, se kterými jsem si docela rozuměl. Ta žena pak začala nějak více a více mluvit a mě to k ní nějak více a více přitahovalo. Neměl jsem z toho dobrý pocit. Ten její, asi přítel, kouřil jednu cigaretu za druhou a hrozně mi připomínal staršího vývojáře z Písku, co jsem mu poslal

energii. Přišlo mi, že s tím chlapem něco zvláštního je. Budu mu říkat Kuřák.
Na setkání jsem se vydal s myšlenkou, že tam nebudu nocovat a když tak, když bude potřeba, tak využiji nějaký penzion poblíž o kterém se můj známý zmiňoval. Nebral jsem si karimatku a nic na spaní. Nějak jsem v nitru věděl, že je to v pohodě a nemusím si s tím lámat hlavu, ale ten vlak nejel moc dobře. Poslední spoj z Plzně byl v cca kolem osmé večer a já tam ale nechtěl přijít jen na otočku. Bylo to takové vnitřní ujištění v duši, že dělám správně, ale viditelně se to nedalo vysvětlit.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 4 – Underworld

Psal jsem o dvou poustevnících. Vlastně jsme tam byly tří. Já jsem svým způsobem také poustevník. Poustevník v odříkání si vztahů s ženami, které nepovažuji za ideální pro mě. Každý umíme asi něco jiného a máme jiné znalosti. Ten Cestovatel časem viděl dost silně do duchovních věcí. Poustevník Nealkoholik mi připadal, že se celkem orientuje v ekonomice. Já, když jsem dělal Eden, snažil jsem se oprostit od stávající komplikované ekonomiky světa a udělat něco jednoduchého pro komunity. Mě ta stávající světská ekonomika moc do hlavy nejde, ale jsou lidé, kteří se v ní vyznají. Moje vlastnost je, že se snažím věci tak nějak popularizovat třeba na vlastních zkušenostech, aby to bylo pochopitelnější pro větší okruh lidí.
Nealkoholik mi ještě řekl, že například ve filmech jsou pro nás sdělení, které dovedou vysvětlit i něco, čemu by jsme nerozuměli, protože nemáme vlastní zkušenost v té oblasti. Vzpomněl jsem si na film Underworld, protože to je takovým příkladem, čemu těžklo normální smrtelník porozumí. Ve filmu Ztmívání bylo poukázáno na jakési nepřátelství dvou napůl lidských ras. Mezi upíry a mezi vlkodlaky. Pro běžného člověka těžko pochopitelné. Vím ale ještě o jednom filmu, který je zrovna na toto téma silně zaměřený. Film Underworld, který je v češtině dostupný celý na YouTube. Také je tam toto nepřátelství mezi upíry a vlkodlaky. Rivalita o potravu. Je tam jedna černovlasá upírka, co pátrá po tom, proč vlkodlaci pronásledují jednoho zvláštního muže. Člověka, který má tmavší vlasy a je lékařem. Jmenuje se Michael. Má něco zvláštního v krvi. Je to příběh o tom, jak obava o ztrátu moci vede upírského vůdce k zoufalým činům a snaží se za každou cenu zabránit svazku upírky a někoho s vlkodlačí krví. Nakonec tomu svazku ale nezabrání a ta upírka je nucená si toho svého člověka zakousnout do krku. Ten konec je takový temný, ale zlý šéf upírů je poražen. Tohle má snad připomínat vážně něco z reálného světa?

Je 16.6.2022 2:05. Včera jsem byl zase v čajovně a krátce na to, co jsem přišel, tak začínalo hlavní setkání E-koruny. Ještě ale než to začalo, všiml jsem si, že u hlavního stolu seděli dva kluci. Tipoval bych ve věku tak cca 15 let. Martin si k nim sedl a slyšel jsem, že řeší něco kolem jejich rodičů, že mají problémový vztah a vůbec celkově, že v dnešní době jsou ty partnerské vztahy dost špatné. To je pravda, není to dnes dobré. Vypadali celkem inteligentně. Myslím, že si situaci v rodinách dokáží opravit samostatně s trochou pomoci. Na straně 46 jsem vyjmenoval vlastnosti chování, které když člověk dodržuje, tak by se neměl dostávat do nějakých problémů se vztahy. Prvně bude potřeba identifikovat, v jakých vlastnostech chování se lidé s problémy oddalují. Možná je problém i v něčem jiném a nejjistější je požádat Krista v duchu o radu, co s problémem dělat. Může pomoci někdy říct šikovně pravdu, pokud ten člověk zvládá přijmout to. I kdyby to nezvládl přijmout v ten moment, tak mu to může dojít časem. Aby si to nakonec lidé uvědomili, v čem dělají problémy, tak jenom vyčtením se to nenapraví. Je potřeba projevit pak laskavý přístup a to může způsobit, že si to ten člověk nakonec nějak přizná a bude

usilovat o nápravu. Také je dobré umět pustit si Krista do srdce a nechat ho tam působit. Udělat si s ním osobní vztah. Pak dochází ke změnám srdce k lepšímu a člověk má větší sílu nechovat se špatně.

…

Je 16.6.2022 11:37. Nevím, jestli Bubeník má v plánu někdy navštívit čajovnu, ale pravdou je, že já s ním už nejsem nijak v kontaktu. On mě totiž vyhodil i z jeho FB profilu a nebo mě tam nějak zablokoval. O tom jsem se zatím nezmiňoval. To se stalo zhruba myslím tou dobou, jak jsem psal příspěvek o štěněti na straně 58. Došlo k tomu, že si nasdílel něco o tom, jak očkování způsobuje, že lidé jsou vidět na wifi a nebo bluetooth teď už nevím. No a tehdy tam začala něco komentovat Gabriela. Já ten její profil na FB hledal, ale nemohl jsem ho najít. Takto jsem ho konečně našel. Měla tam krásné fotky. Já jsem na ten Bubeníkův příspěvek, kde se Gabriela vyjadřovala reagoval tak, že umím udělat kvalitní chlordioxid (http://cdh.jkali.cz), který by tyto zařízení v těle měl umět zlikvidovat a dělám to za 50kč za litr. Pak jsem ještě dodal, že pokud má někdo duševní problémy, tak se to mohu pokusit umět vyléčit, ale musím se s tím člověkem sejít. Jenom v podstatě toto jsem tam napsal a bez možnosti nějaké reakce jsem byl zablokován. Gabriela mě ale na svém profilu nezablokovala. Poslal jsem jí nabídku přátelství, kterou nepřijala, ale nezablokovala mě až do té doby, co jsem jí poslal své nové telefonní číslo kvůli Telegramu. Zrovna dnes jsem viděl zajímavé video na Příznacích transformace se jménem „Pod maskou hodné holčičky zlá čarodějnice“. Video je v podstatě o tom, umět si v klidu ujasnit, co vlastně chcete. Jarka z VOŠky věděla co chce mnohem lépe, než já se svými tehdejšími zkušenostmi, ale i tak jsem jí do toho vztahu neustále vtahoval a nebyl dostatečně upřímný k sobě. Přijde mi, jestli teď není v podobné situaci jako jsem byl tehdy já teď Gabriela. Já dobře vím, co chci, ale ona není asi upřímná dostatečně k sobě a nějaký blok z dětství jí vtahuje do vztahu s někým, kdo se k ní nehodí a ten někdo jiný se té její manipulaci asi nedokáže ubránit. Tipoval bych, že to tak je. Sám jsem nedávno u ohně prožil nějaké podivné propojování v srdci s osobou, o které jsem věděl, že se k ní vůbec nehodím, ale ubránil jsem se tomu. Nejlepší je vzdálit se od takových lidí a vlivů a nedržet si je v blízkosti těla. O tom ještě napíši. Umět si rozumem ujasnit, co od vztahu vlastně očekávám a jaké vlastnosti má mít má partnerka. Nedělat kompromis jen ze strachu ze samoty. I samota má člověka v něčem posílit a ucelit. Ujasnit si myšlenky.

…

Je 16.6.2022 13:31. Ještě pár postřehů k video dostupném na YouTube s názvem „Pod maskou hodné holčičky zlá čarodějnice“. Výchovou rodiče mohou vštěpovat dětem do hlav špatné vzorce chování. Třeba přetvařování se a lhaní. Například, když rodiče tvrdí dětem, že nemají dávat najevo své city. Co je na tom vlastně špatného? Nebo trest za přiznání pravdy. Dítě to pak vede do neupřímného jednání a může se to nést až do dospělosti. Zrovna třeba já jsem si vážil Jarky z VOŠky, když se zachovala upřímně. Další polovina videa se týkala mužů. Mužů, kteří lpí na svých matkách a nebo obecně rodičích. Nemyslím si, že je to můj případ. Moje mamka ke mně chodí jen na návštěvu a více je připoutaná ona na mě. Všechny náklady za byt si hradím já sám. Rozhodně si od ní neberu peníze na jídlo, ale když vaří, tak jí na to přidávám. Někdy si vařím já sám. Peru si prádlo sám. Nechci, aby chodila do mého pokoje kromě vánoc. V podstatě žiji samostatně a pokud zbytečně někdy rozhazuji za předražené hotové jídlo, asi to dělám trochu z trucu a čekám jestli třeba nepřijde nějaká žena, co mě naučí v tomhle změnit přístup. Myslím, že jsem dostatečně dospělý na to mít rodinu.

…

Je 16.6.2022 16:58. Už se konečně dostávám k té zmiňované E-koruně. Včera byla kolem ní online komunikace. Přímo kolem toho programu a v čem je dobrý. Pokračovalo se na soupisu důvodů, proč E-korunu používat. Soupis započatý na meetingu v úterý. Až to bude hotové, mohu to zde klidně uveřejnit, pokud bude zájem. Ty jednotlivé body mi dávali smysl. Měl jsem jednu připomínku, která se mi dostala od jednoho člověka mimo E-korunu. Tam šlo o to, že není jasné, kdo do databáze systému bude mít přístup a zda by tam nemohl provádět nějaké přesuny financí, které by mohli někoho poškodit. Reakcí na mou poznámku bylo něco v tom smyslu, že zakladatelé si pečlivě hlídají, kdo má do systému přístup. Je škoda, že se stále ve společnosti mezi těmi movitějšími lidmi, kteří se třeba hlásí k tóře, nenajde někdo, kdo by finančně tomuto projektu pomohl. Třeba se časem někdo najde. Princip E-koruny v čemsi připomíná mannu v poušti a přijde mi, že Jirka Sapeta to má dobře promyšlené. Na rozdíl od Edenu je to více napojitelné na stávající ekonomiku.

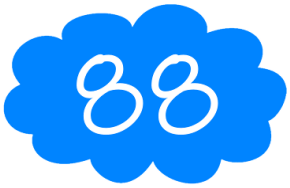
Je 17.6.2022 9:10. Všímám si nové diskusní skupinky „Změna systému a fungování světa“ na telegramu. Vede to člověk, který mě už jednou v minulosti zaujal svými příspěvky na jiném fóru. Člověk působící ve vzdělávání. Je neuvěřitelné, jakou rychlostí tam přibývají příspěvky. Když je řeč o změně systému, tak v základě je prvně potřeba naučit se mít mezi sebou dobré mezilidské vztahy. Když jsou dobré mezilidské vztahy, tak i to vzdělávání se nám v průběhu života dostane. Vzdělávání životem. Dostaneme přirozeně ty informace, které potřebujeme. Změna systému může nastat pozvolna, jak to tam někdo zmínil. Zrovna včera jsem potkal v čajovně lidi, kteří mluvili o technologii blockchain využitelné ne jen v digitálních měnách, ale i v e-guvernmentu. V Čechách je tolik šikovných lidí. Třeba Jirka Sapeta má dobrý koncept na LETS systém dobře napojitelný na stávající ekonomiku (E-korunu). Dále jsou tady lidé, kteří mají znalosti blockchainové technologie. To je způsob zabezpečeného ukládání a šifrování dat. Dat, které by neměl nikdo mít možnost změnit. Tento prvek E-koruna postrádá a nemyslím si, že by bylo dobré stavět nějaký takový software pro řízení ekonomiky společnosti bez těchto ochranných technologií. No a já mám zase svůj framework, na kterém by se dali vytvářet nové informační systémy a kromě toho mám na tom frameworku i systém Eden, který propojuje LETS řekněme v takové jednodušší podobě, než je E-koruna, ale mám tam i prvky e-guvernmentu. Stejně tak jako e-koruna ani já nemám v tom použit žádný blochchain a to je problém. Lidé nic takového nezabezpečeného nebudou chtít a já s tím souhlasím, že by to neměli ani chtít. Celé to dokazuje příběh Gabriely a i ta symbolika ve filmu Underworld. Symbolika řešení jejího vztahového problému. Abychom tu mohli dobře fungovat společně, potřebujeme mít u sebe i ty své protějšky a z mé nedávné zkušenosti vím, že nalezení svého protějšku dovede člověka posílit. Každý by měl být schopen najít si toho, kdo k němu patří a očividně tato doba tomu nějak nahrává.

Jak je to tedy s Gabrielou a tou symbolikou ve filmu Underworld? Je to celkem zajímavé. Když si vybíráte svůj ideální protějšek, je potřeba používat hlavně rozum, ale pochopitelně i biologická přitažlivost je důležitá a vše je navzájem propojené. Je potřeba hledat někoho, kdo je ne jen přitažlivý, ale víte o něm, že vlastnosti, které máte slabé, tak on má silné a naopak to v čem je váš protějšek slabý, tak je zase vašemi silnými stránkami. U lidí ale dochází při rozmnožování k takovému zvláštnímu jevu. Ono to asi nebude jen u lidí, ale obecně v přírodě. Prostě vlastnosti matky často přecházejí na syna a naopak vlastnosti otce přecházejí na dceru. Jednou mi můj lavicový spolužák ze základky řekl, že v knihách se dočetl o tom, že si hledáváme protějšek připomínající někoho z rodiny, který se proti nám nějak provinil a my toužíme po tom, aby se nám za to, co provedl ten rodič nějak náš protějšek omluvil. Některé vztahy prostě vznikají na základě této zvláštní touhy po omluvě. Bez ohledu na to, jak moc se ti lidé k sobě hodí. Já jsem se dostal do malé skupinky, která se vídala v čajovně. Nejstarší ze skupinky byl Bubeník, který svojí silou

udržoval lidí vytrvale v tom, aby se šlo někam nějakým naučeným směrem od někoho, kdo je v této době vidět a vyzývá k tomu, co máme dělat. Bubeník byl jakási protažená ruka, co se snaží lidi organizovat a tlačit dopředu, ale už si tolik neuvědomoval, jestli ten cíl je opravdu správný a všelijaké pravdivé narážky z mojí strany měl tendenci mazat na Telegramu. Potom v té skupince byla Gabriela, která jako kdyby se bála říkat pravdu a potřebovala si na něco hrát. Proč to asi dělala? Třeba byl její otec podobný Bubeníkovi a v dětství jí nutil být neupřímná. Nutil jí tím způsobem, protože se mu nelíbili její pravdivé tvrzení. To se na ní mohlo podepsat. Bubeník a Gabriela ale mají příliš podobných vlastností, než aby mě vůbec napadlo v tom mém idealistickém uvažování, že by se k sobě mohli nějak hodit. Nehodí se k sobě, ale to neznamená, že Gabriela mohla sama s ním udělat nějaký vztah, protože právě je tam ta křivda jejího otce, kterému se Bubeník asi nějak podobá. Zejména navázat s ním vztah v té době, kdy jsem se o ní začal očividně zajímat. V době, kdy jsme byly na zkušebně.
V tom filmu Underworld na začátku hlavní postava upírky narazí na záhadného muže, po kterém jdou vlkodlaci a ona si s tím neví rady. Neví si s ním rady a začíná se do něj zamilovávat i když je pro ní vlastně lovený druh. Ona se rozhodne přivolat svého otce. Nevlastního otce, který jí ukřivdil jako malé. Pozabíjel její rodinu a udělal z ní upírku. Ona o této křivdě nevěděla a asi si ani neuvědomovala, že byla kdysi člověk. Ona svého upírského otce přivolala i když tou dobou neměl být vůbec probuzen. Stejně jako ona sama ho přivolala, tak ona sama ho musela přemoci, ale v tom jí hodně pomohl ten její člověk, kterému dala sílu v podobě kousnutí. Přenesla na něj svojí energii a jeho to posílilo, že jí dokázal plnohodnotně podpořit v tom jejím konfliktu. Podobné podobenství je i ve filmu „Rychlejší než smrt“, který je ve stylu divokého západu a je tam zase na místě toho hodného partnera bývalý gauner, co se stal knězem.

Můj vztah s Jarkou ze školy byl asi v něčem podobný tomuto vztahu založeném na touze nějaké nápravě od jednoho z mých rodičů. V mém případě to ale nebyla matka. Matka mě nijak nezanedbávala a mě nikdy nepřitahovali ženy, které by mi připomínali matku. Ty mě naopak celkem silně odpuzovaly. Můj nevlastní otec je ve znamení berana a i Jarka je ve znamení berana. Děsil jsem se toho, jak Jarka kouřila cigarety a já byl nekuřák. Můj nevlastní otec dost kouřil cigarety a mamka se od něj časem oddálila, protože to nemohla po čase cítit. Mamka si zaplatila řemeslníky, aby udělali v prvním patře domku takovou zeď oddělující schodiště a nešel nahoru kouř. Mamce i vadilo, že do toho kouře chodíme a to nebylo nevlastnímu taťkovi o to více nepříjemné. Vedlo to časem k rozchodu a i když můj nevlastní taťka měl děti z minulého manželství, tak si po mojí mamce pořídil ještě jednu ženu, se kterou má dceru. Měl více žen v životě a i Jarka v téhle vlastnosti se mu podobala pokud jde o protějšky. Já jsem se na nic z toho na mého nevlastního taťku nijak nezlobil. Nepřipadalo mi, že by mi nějak křivdil v tomhle a mám s ním stále dobré vztahy. To co mi tam od něj asi chybělo byla ta výchova. Postaral se o nás materiálně, ale tátově běžně asi s dětmi tráví více času. On sám za tohle nemohl, protože ty počítače ho úplně pohlcovali. Skoro všechen jeho volný čas. Navíc já bych se asi nenechal jen tak nějakým chlapem vychovávat. Přišlo mí, že moje osobnost, moje duše (asi neobvykle starší duše) to nepotřebuje a asi bych to od chlapa nebral. Nepřipadalo mi, že mi nějak někdy ukřivdil, ale něco jsem stejně hledal. Tehdy jsme byly s Jarkou na diskotéce po plavání a tam k něčemu došlo. K vytvoření vztahu k ní a asi i z její strany ke mě. Já jí tehdy dal takovou asi nápovědu. Seděla vedle mě a kouřila cigaretu. Zkoušeli jsme spolu i tancovat, ale mě to nešlo. Byl tam jeden homosexuál a ten chtěl tančit se mnou, ale já to odmítal. On pak udělal něco, co mě potěšilo, ale jí to zarazilo, že pak odešla. Odešla, ale nepoškodilo to nějak vztah jí ke mně. On, když viděl, že tam sedím vedle ní, tak přišel k nám a řekl něco v tom smyslu „Ty jsi kurva, ale tohoto člověka se drž.“. Mě jí bylo líto, když na ní takhle zaútočil byť to bylo v můj prospěch. Já jsem jí tehdy dal takovou nápovědu. Pověděl jsem jí něco dost divného, ale mělo to myšlenku. Řekl jsem jí „Ty mi připomínáš mého taťku“ a pak jsem se jí sám dotkl. Nechytil jsem jí za ruku, ale pohladil jsem jí po vlasech nad uchem. Ona se pak projevila upřímně a pověděla mi, co si o sobě sama myslí.

Ten vztah nevedl k opravě žádné křivdy od nevlastního otce. Ani k žádné výchově. To jsem si jen vsugerovával. Jen mi to dalo zkušenosti se ženami. No možná zkušenosti, o kterých mi nikdy můj taťka neřekl.

Je 19.6.2022 9:12. Včera jsem se sešel s jedním kamarádem a on mě upozornil na jednu takovou zajímavost v mém psaní. Já jsem v pátek ukončil psaní na straně 88 a ještě k tomu zrovna ten den byl datum 17.6., což je den, kdy má svátek Adolf. Číslo 88 se používá něco jako skrytý pozdrav mezi Nacisty. Písmenko H má v abecedě pořadové číslo 8. Když dáte dvě háčka vedle sebe, může to připomínat pozdrav Heil Hitler. Já jsem od pátku nepsal, protože jednoduše v sobotu chci mít zpravidla odpočinkový den a v pátek na svátek Adolfa jsme byli posedět na setkání se spolužáky se základky, kde jsem měl 4 piva, tak jsem už v noci nic nepsal. To posezení jsem neorganizoval já, ale byl jsem na něj pozván. Číslo 88 má ale i jiný výklad a je to popsané na tomto webu:
https://www.jcapek.cz/2020/03/26/andelske-cislo-88/
Je to symbol, že mám být opatrný na své finance, že prosperita se blíží, štěstí je mi v tomto nakloněno, ale měl bych být rozvážnější pokud jde o utrácení. To sedí, já teď nemám zaměstnání a než se rozjedu v nových výdělečných aktivitách, neměl bych zbytečně utrácet. Dále číslo 88 poukazuje na ukončení jedné životní éry, ať už třeba v lásce a nebo v kariéře a na počátek jiné éry.
Včera jsem byl v čajovně s tím kamarádem, co mi pověděl o tom pátečním svátku a čísle 88 a zrovna tam přišli nějací mladí kluci. Vím, že ten jeden byl blonďatý a měl na sobě černé tričko s velkou lebkou člověka a vedle ní byl otisku polibku. Pod tím bylo napsáno slovo „PLEASURE“, jako potěšení. Ve mně to přivolávalo nepříjemné myšlenky na Gabrielu a na to, že snad mi neprovede nic špatného, jestli jednou budu s ní. Martin jakožto velmistr v odhánění svých zákazníku začal do toho trička rýpat a pověděl tomu klukovi něco jako „Už jste někdy viděl mrtvého člověka na vlastní oči?“. Ten kluk mu řekl něco jako „Na druhé straně toho trička je něco napsáno.“. Neřekl nám co, ale jen se o tom zmínil. Mě to docela i zajímalo, co je tam napsáno, ale nezeptal jsem se. Kluci si objednali dýmku a Martin je posla dolů do salonku na dýmky i když není problém si dýmku dát u hlavního stolu. On ale nechtěl, aby někdo s takovým tričkem seděl u hlavního stolu. Když pak kluci odešli, tak jsme to tam řešili a já se jich zastal. Povídal jsem, že „Ti kluci by se sem náhodou perfektně hodili, protože sedíme u stolu s drakem a drak je zabiják lidí.“, ale na to Martin nereagoval. Když jsme rozebírali, co měl na té zadní straně trička napsáno, tak já povídal, že jsem to nepřečetl a Martin správně dodal, že to bylo malými písmeny a on nám to sám neřekl. Můj odhad je takový, že on nám to chtěl říct, ale čekal, až se někdo prostě jen zeptá. Myslím si, že správný přístup by měl být v budoucnosti takový, že jsme měli ty kluky mezi sebe pozvat ke stolu, dát si s nimi tu dýmku a rozebrat to tričko, ale přátelsky. Nekoukat na ty mladé lidi, jako že jsou nějak špatní, ale jako na lidi, to mohou mít své vlastní problémy a čekají, že jim někdo poradí a třeba nějak i pomůže.
Psal jsem v pátek něco o filmu Underworld, kde bylo několik postav. Jedna postava diktátora s krutým přístupem a snahou pevně si udržet moc za každou cenu, jedna postava někoho, kdo se nakonec ukáže jako bojovník, ale má charakter i léčitele a pak hlavní postava ŽENY, která se musí rozhodnout, na jakou stranu se nakonec přidá.
Období druhé světové války bylo pro mnoho lidí nebezpečné. Hodně lidí šlo na smrt jenom pro to, že je někdo přesvědčil o tom, že jdou do zaslíbené země a nebo v koncentračních táborech jezdili za lidmi sanitky, jako symbol že je o ně opravdu starostlivě pečováno, ale pravda byla jiná. Proč lidé někdy věří více svým očím, ale na intuici zapomínají? Nebo někdo snad nemá intuici, která by ho měla chránit? V Bibli se připodobňuje Boží lid jako k ŽENĚ. Žena, která má svobodnou vůli rozhodnout se, jak bude jednat, ale je jí připomenuto skrze proroky, jaké jednání je to správné a

tedy jaké jednání vede k její prosperitě. Hodně lidí si neuvědomuje to, že porušováním Božích zákonů, tedy zákonů lásky se vzdalují od Boží ochrany a ztrácejí intuici, jaká je má chránit před nebezpečím. Místo toho, aby dali na své vlastní přesvědčení, tak třeba jen jdou s davem, ale dav není žádnou zárukou, že se jde správně a do bezpečí. Některé skupinky lidí svazuje jakási ideologie, že oni jsou něco více, než ostatní, že oni mohou mít moc nad světem, ale neuvědomují si, že nerozumí pořádně pravé podstatě Božích zákonů a že tedy jde především o lásku a ne o nějakou moc či bohatství. Uvědomit si, že pokud se mi dějí nějaké problémy a nebo například jako otec rodiny svojí nevidomostí ženu svou rodinu do problémů, tak jestli nakonec ten hlavní problém není ve mně a ne ve okolním světě.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 5 – Dron

Seděli jsme u ohně v Příšově nedaleko od Plzně a slavili jsme. V tom tam najednou přiletěl dron a poletoval kousek nad máma. Pak se vzdálil a zase se vrátil a všelijak tam kolem nás kroužil. Ten dron ovládal oslavenec pan Hlávka ze svobodného vysílače. Jen tak si tam s tím hrál. No ale jak na to reagovali ti psi. Docela vytrvale tam na to pořád štěkali všichni tří. Pak to ty dva přestalo bavit, ale ten nejurostlejší ze všech, ta fenka tam na to štěkala neustále. Bylo to asi ze strachu, ale ten dron ovládal přeci někdo, koho se ta fenka nebála. Byl to strach způsobený nevědomostí.
Zrovna o tom jsme se bavili posledně na pondělním kurzu védického vědění. O působení strachu. Zatím mi nepřipadá, že by se na těch kurzech probíralo něco, co by bylo v rozporu s mým přesvědčením a nebo logikou. Vesměs se tam hodně bavíme o způsobech sbírání poznatků, ověřování pravdy a podobně. Jsou to zatím jen základy. Co se týče strachu, školitel tam zmiňoval situaci, kdy nás ovládá strach třeba něco prozkoumat a prověřit i když máme na to klid a prostor. Označil tento strach jako špatný a obecně jsem vnímal z toho jeho podání, jako že strach je špatný a tak jsem měl připomínku. Vzpomněl jsem si na situace, kdy potřebujete rychle jednat, rychle se rozhodnout a nemáte třeba ani dostatečné informace pro danou situaci. Informace, které by jste si dali do souvislostí. Potom strach z nějaké situace může člověka opravdu chránit. Strach, který si člověk nedokáže v ten moment ani pořádně odůvodnit. Jako třeba strach z toho jít k Jarce do bytu, když se chová najednou tak mile. Něco v té situaci bylo špatně a nedovedl jsem si to v tu chvíli vysvětlit. Byl to strach z překročení nějaké řekněme cesty duše, zatím co strach o kterém se na školení mluvilo se týkal odbourávání falešných přesvědčení, které si člověk zatvrdle udržuje, protože si nechce uznat pravdu. Vyučující poděkoval za připomínku a shodli jsme se, že každý tento strach pramení z něčeho jiného. Ten, co jsem zmiňoval já měl dobrý účinek.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 6 – Film Oni žijí!

Na tom setkání nedaleko Plzně byl takový zvláštní chlapík. Pojmenoval jsem ho Kuřák, protože hodně kouřil cigarety. Když jsem seděl u ohně, tak tenhle člověk tam přišel s peticí na podporu paní Aleny Vitáskové, která plánuje kandidovat na prezidentku ČR. Je to manažerka v oblasti energetiky a asi také už ledacos o politice ví. Má web:
http://prezidentka-vitaskova.cz
Viděl jsem rozhovor s ní a přijde mi inteligentní, sympatická i důvěryhodná. Na té myšlence, že vedoucí politické pozice v ČR obsazují ženy mi připadá cosi strategického. Vstal jsem a šel tu petici podepsat. Než jsem jí stihl vyplnit, tak ten chlapík, co jí přinesl se trochu oddálil a když jsem se na něj podíval, zrovna si mě fotil, jak držím tu petici a řekl něco jako „Ty budeš její ajtík.“.

Na oslavě mi asi vymysleli přezdívku. Kuřák povídal „Arcibiskup mě ochrání“. Pak jsme se šli dívat na venkovní kino, které tam má pan Hlávka zařízené. Když jsme se posadili, tak tam někdo řekl „Arcibiskup sedí uprostřed“. Asi tím fakt mysleli mě. Doufejme, že si co nejvíce lidí v této době uvědomí, že jim Kristus klepe v srdci na pomyslné dveře a chce, aby ho lidé pustili dovnitř. Potom se lidé dostávají do bezpečí. To že někdo někomu pošle energii lásky ještě nepřináší žádný trvale příznivý stav. Pan Hlávka vybral film „Oni žijí!“, protože má zajímavou myšlenku. Je to o chlápkovi, který nalezne zvláštní brýle a ty mu umožní vidět na světě síť jakých si mrtvých lidí, co navenek vypadají pro ostatní normální lidi obyčejně. Cestovatel časem to komentoval v průběhu promítání „Jsou to lidé s mrtvou duší.“. Tato síť mrtvých lidí jsou ve spojení a skrze média, která mají pod kontrolou se snaží manipulovat normální živé lidi, aby je dostávali do otroctví konzumu, což vede ke špatným mezilidským vztahům a tím získávají z lidí životní energii od které jsou tito mrtví lidé oddělení. Ten chlap v hlavní roli to prohlédl, začal s nimi bojovat. Začalo to u církve, která byla zmanipulovaná a vůbec nefungovala tak, jak by měla (je to lstivé zprofanovat církev, protože právě Kristus výrazně pomáhá s viděním pravdy), pak se tam popral s jedním svým kámošem, protože odmítal vidět pravdu a nasadit si brýle až to nakonec končí, že docílil odhalení pravdy všem lidem. Cestovatel časem to pak komentoval, že tyto bytosti tu jsou, ale že pokud se držíme své vlastní cesty, tak se jich nemusíme nijak obávat a že na nás nemohou. Z toho filmu nebylo úplně jasné, zda to jsou mimozemšťané či odkud se tu berou. To tam podle mě nikdo nevysvětlil. Někde ve vysokých úrovních řízení to možná řídí bytosti z jiných planet, ale ti pěšáci, na které tam ten chlap narážel nebyli žádní mimozemšťané, ale byly kdysi živými lidmi.
Myslím, že to bylo po tom filmu, co se mě Nealkoholik zeptal, zda jsem v nějakém společenství. Já mu řekl, že nejsem v žádném společenství. Byl jsem nedávno na nějakém pohovoru s dvěma lidmi ohledně přijetí do nějakého společenství, ale doposud se mi nikdo neozval.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 7 – O vytváření naší reality

Když jsme dokoukali ten film, vrátili jsme se k ohni. Asi to vrtalo všem tak trochu hlavou, to co ten film vykresloval. Ten skrytý svět lidí s mrtvou duší. Přeci veřejné zdroje informující o reinkarnaci nic takového nepopisují. Něco tady nezapadá. Pokud jde o Evangelium, tak tady by se dala najít podobnost ve smyslu spasená duše. To je taková duše, která se do tohoto mrtvého stavu nedostane. Naťukl jsem u ohně ještě jeden film s podobnou tematikou a to je Piráti z Karibiku 2 – Truhla mrtvého muže. Ten mrtvý muž z názvu byl jakýsi námořník kdysi člověk, co se ale změnil na mořského muže, který má svou posádku podobných jemu a pokud narazí na loď s umírajícími námořníky, tak jim dává nabídku. Buďto je pošle na soud boří a nebo jim dá nabídku oddálení tohoto osudu výměnou za práci na jeho lodi. Vím, že v českém dabingu tam jeden z těch jeho námořníků při střetnutí se s umírajícími lidmi říkal „Modli se Otčenáš!“. Piráti z Karibiku jsou úplně všechny díly protnuté nemrtvými bytostmi a nebo těmito námořníky. V jednom díle jsou dokonce i mořské panny a ty připomínají trochu upírky. Zmínil jsem u ohně ten film a informaci o tom, že je potřeba brát Krista vážně. Jedna paní, co seděla vedle mě povídala, že tohle poslouchat nebude. To je ale reakce, kterou jsem probíral na minulé straně v kapitole 5 s dronem. Strach probádat detaily. Proč by se někdo měl bát toho, že mu někdo jiný zalže. Pokud tedy opravdu lže. Když stojíte pevně ukotvení ve faktech a umíte si věci dát do souvislostí, tak proč se bát lží? Lež se dá napadnout pravdou, ale pokud máte lživé přesvědčení, tak se pravděpodobně budete bát pravdy, která to může rozbourat.

Celkově tento svět je plný všelijakých takových podivných nauk. Třeba ty védy od lidí uznávající Krišnu. Ta výuka nevypadá, že by byla nějak špatná, ale občas se vyučující prořekne nějakým postojem, se kterým nesouhlasím. Třeba právě včera jedna paní na vyučování véd řekla něco v tom smyslu, že začíná cítit propojení s Bohem v tom, jak si začíná uvědomovat souvislosti, které se jí v životě dějí. Mě to potěšilo, když jsem to slyšel, ale učitel véd na ní zareagoval větou, která popírá

vztah s Bohem a tvrdil, že je pěkné vidět, jak si samy vytváříme realitu. On tu větu, co ta paní řekla překroutil, nebo jsem to tak cítil a možná jsem nebyl jediný. Jako kdybych na chvilku slyšel mluvit Aurorana. Učitel véd se také prořekl jednou, že následováním tohoto umění se lidé dokáži oprostit ne jen od stravy, ale dokonce je možné i přestat dýchat. Něco je na tom podezřelého. Jako kdyby to vedlo lidi do extrémního asketismu a odloučení se od vztahu s Bohem. Jeden kamarád, co se zajímá o slovansko-arijské védy se mě ptal na to, jaké védy se chodím učit a pověděl jsem mu, že to jsou ty Krišnovské. On mi pověděl, že to ho nezajímá, že to vede do fanatismu. Když jsem byl na setkání E-koruny na Moravě, byl tam jeden bývalí křesťan, se kterým jsem si celkem rozuměl a on tou dobou chodil na védy. Povídal mi, že křesťanské spolky se mu nelíbili, protože z toho cítil omezování svobody a to védské učení na něj začíná působit podobně. Možná tyto hnutí vznikají ze stejného zdroje jako zprofanované křesťanství a má to za účel nenajít v srdci pravou cestu k Bohu. Jsem zvědavý, jak to bude dále pokračovat.

Dal jsem se u ohníčku do řeči s jednou paní, na kterou jsem vlastně reagoval tím filmem Piráti z Karibiku. Povídal jsem jí, že jsem křesťan. Ona se ptala něco v tom smyslu, jestli si myslím, že Bůh je jen v kostele. Asi si mě škatulkovala jako vyznavače zprofanovaného křesťanství. Shodli jsme se na tom, že Bůh je všude kolem a i v nás. Tím se ale nevyvrací nijak že nemohu být i tak křesťan. Asi jí to vrtalo hlavou. Byla nám divná ta otázka, proč by mezi námi byli lidé s mrtvou duší a jak v tom hraje roli Kristova oběť. Ona tvrdila, že sama věří v Boha, ale ptala se mě, že pokud věřím v Boha, tak proč nezabrání tomu všemu utrpení, co se všude děje. Odpoveď je, že Bůh připouští utrpení, protože lidé mají svobodnou vůli a tak mohou dělat zločiny, které se jim ale vracejí. Utrpení by mělo motivovat lidi k nápravě, k polepšení aby se drželi ze své vlastní vůle takového jednání vůči ostatním, které nezpůsobuje utrpení. Je to cena za svobodnou vůli a možnost dělat chyby. Určitou roli v tom hraje dědičný hřích. Děti platí za chyby svých rodičů. Zdá se to nespravedlivé, ale pokud si představíme určitou možnost reinkarnování těch stejných duší do vlastních potomků, už by to dávalo větší smysl. Možná Bible nijak reinkarnaci nevyvrací, jen se o ní zmiňuje jinak, ale to stále přeci nijak nevyvrací myšlenku, že by se Bůh Syn sám rozhodl vstoupit do těla člověka v Ježíši Kristu a zaplatit za duše, které se dokola reinkarnují, aby už nemuseli trpět vlastní chybou a přiblížili k němu, vytvořili si k němu lásku podobně jako žena k muži, který se pro ní obětuje. Tento svět je až podezřele moc plný všelijakých, poslední dobou prosperujících nauk, co odvádějí od Krista. Je toho plno. Martin z čajovny se také hlásí k učení Krišny, ale proč se tedy stále k lidem chová tak povrchně, jak se chová a nevidí v nich trochu více jejich dobrého potenciálu.

Když jsme seděli u toho ohně a bavili se o té reinkarnaci, přidal se do debaty i můj známý, co mě na setkání pozval. Povídal mi, že mu připadá, jako kdybych si nebyl plně vědom svých schopností utvářet si vlastní realitu tak, jak já sám chci. Já mu pověděl něco v tom smyslu, že to co chci je, abych se držel Boží vůle ve svém životě a to mě drží ve stavu, který vede časem k největší spokojenosti. Jemu ale stále připadalo, jako kdybych neměl možnost volby utvářet si vlastní realitu podle sebe. Já mu řekl, že lidem co toto dělají se v křesťanství říká svévolníci. Ujasnili jsme si, že člověk mnohdy zažívá různé nepříjemné problémy v životě, které třeba vedou ke změnám. S odstupem času si ale pak uvědomí, že ta změna a ty problémy související s ní bylo to nejlepší, co ho vlastně mohlo potkat a že je nakonec mnohem šťastnější. No jo, jen že co kdyby mu někdo ďábelsky v moment prožívání nesnází v životě podstrčil nabídku, že může mít to co momentálně chce mávnutím kouzelného proutku. Takto nezodpovědně se někdy chovají i rodiče, když dávají dětem vše co chtějí i když to třeba není pro ně dobré. Vezměte si tu situaci, kdy přijmete něco, co je teď pro vás příjemnější, ale neposune vás to nikam ve vývoji. Nedostanete se blíže k tomu, co je pro vás to pravé štěstí. Zůstanete zaseknutí ve svém vývoji. Ten známý dělá sám kouče osobního rozvoje a povídal mi, že v minulosti si také neuměl vytvářet to, co je pro něj dobré a vracelo se mu to komplikacemi v životě. Já mu pověděl, že ale to co bylo pro něj ideální už měl pro něj Bůh

připravené, ale protože se oddaloval z té cesty, tak se mu to negativně vracelo. Pak řekl, že si jde dát ještě pivo a už jsme to spolu nerozebírali.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 8 – Církev svaté Korony

Na setkání byl jeden chlapík s odznáčky. Upoutalo to mou pozornost. Tvrdil, že je z církve Svaté Korony. Já jsem se ho zeptal „Něco takového může fungovat?“. On říkal, že na podzim se situace s opatřeními může zase zhoršit a něco takového by to mohlo řešit. To je sice pravda a už jsem se jednou o tuto církev trochu zajímal, ale co je vlastně povahou církví. Církve jsou organizace, které jsou ať chtějí nebo ne, tak jsou vtahované do jakéhosi svazku se státní mocí. Církev bývá připodobňována k jakési zlé ženě, co jede na šelmě a paktuje se s králi země. Tedy na tom obraze jde o matku nevěstek. Matku všelijakých církví. Něco, co je označované Babylonem. Matka dávající kousek Babylona do svých dcer. Ve zjevení o této nevěstce dojde k tomu, že přijde jakýsi vůdce, který převezme kontrolu nad šelmou s deseti hlavami a ta šelma dostane povel od samotného Boha, aby vykonala spravedlnost nad tou nevěstkou a rozerve jí na kusy. To je něco strašného i když vlastně jde o spravedlnost, protože ta žena způsobuje dost ohavností a vraždění. Někteří se domnívají, že tím člověkem je papež František. On není ve skutečnosti tak katolický, jak se tváří. On je jezuita a to je dost o něčem jiném. Z toho plyne ponaučení. Držet se hlavně Boží vůle a ne nějakých Babylonských praktik. Také z toho plyne ponaučení nezakládat další církve registrované pod státem. Proč přistupovat na zastaralé manýry. Společnost může být vedená i jinak, než státní mocí, pokud se lidé dostatečně propojí. Pokud se lidé propojí, tak kdo bude dodržovat pokyny nějakého státu? Myslím, že je tu spousta chytrých lidí na to aby si věděli dostatečně rady bez potřeby vedení nějakých podplacených lidí kdo ví kým. Proto na novou registrovanou církev nekoukám jako na vhodné řešení.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 9 – Dnešní podivná ekonomika

Na setkání jsme se tak trochu bavili i o ekonomice a o E-koruně s Nealkoholikem. On mi povídal, že ten projekt E-koruna od Jirky Sapety s ním moc nerezonuje. Je to z více důvodu, ale asi ten hlavní je, že pro lidi není vůbec přirozené nechávat si své úspory někde na místě, kde se kazí a ztrácejí hodnotu. Banky tento efekt naopak potlačují a snaží se úspory lidí zhodnocovat. Já tu myšlenku E-koruny chápu a přijde mi ten nápad dobrý a jako kdyby vzatý přímo z přírody, kde se potraviny kazí a i klativo se tak má kazit. V přírodě ale jsou zvířata, která si také dělají zásoby třeba na zimu. Ne na horší časy, ale vyloženě na období, kde ani nemohou být vlastně aktivní. V takovém případě efekt kazivosti potravin je naopak ke škodě a je to v souladu přímo s přírodou. Naopak v případě, kdy by si nějaký živočich chtěl nasbírat potraviny na nějaké období, ve kterém klidně může být aktivní, ale chce si prostě jen z lenosti usnadnit život, tak ty potraviny se mu zkazí. Je to motiv k tomu být neustále aktivní v období, kdy to je možné a udržovat tak organismus zdravý. To je něco, co bylo znázorněno v příběhu Mojžíše s jeho lidmi na poušti. Lidé dostávali i na poušti potravu v podobě manny a to je nutilo být stále aktivní. Pokud by si nasbírali mannu na více dní, tak se jim zkazí. Já jsem se nechal od začátku roku 2020 zaměstnat v celkem dobře placené práci, abych zaplatil dluhy a ještě jsem si celkem pěkně vydělal něco navíc. Ty peníze, co jsem si vydělal navíc beru jako prostředky, abych mohl zase něco za ně udělat pro společnost, díky které se mi dostali. Mohu se teď soustředit na věci, na které jsem při tom zaměstnání neměl energii a mohu teprve teď přemýšlet nad tím, jak ty peníze správně investovat. Teď je tu otázka. Je nějaký důvod k tomu, abych v době, kdy jsem pracoval pro zaměstnavatele a neměl energii soustředit se na jiné aktivity, je nějaký důvod k tomu, abych byl postihován formou procentních srážek z ušetřených peněz, které jsem aktivně nijak nevyužíval v době zaměstnání, ale potřebuji je do budoucna. Ten důvod tam není. To je podobná situace jako s tím živočichem, co se potřebuje zásobit na zimní období, kdy ta potrava v přírodě není k dispozici a potřebuje, aby se potrava nějak co nejlépe uchovala na to

kritické období. No a teď je tu otázka, kdo vlastně rozhodne o tom kdo a jak velké množství peněz může mít uschováno způsobem, kdy je vhodné aby se kazili vlivem nedostatečného vpouštění do oběhu a naopak kdo bude mít to privilegium k tomu, že jeho úspory se nebudou kazit, protože s nimi zachází zodpovědně z hlediska k jeho plánům do budoucna. Nebude nakonec nutné, aby se o něčem takovém rozhodovalo individuálně?

Další připomínka k řešení E-koruny a nebo Edenu co se týče napojení na blockchain. E-koruna a i Eden mají společnou vlastnost. Obsahují algoritmus, který automatizovaně hromadně převádí finanční prostředky na účtech. Pokud budeme uvažovat o tom, že ty peníze budou uložené pomocí blockchain šifrování už tu narážíme na výkonnostní problém. Práce s blockchain je výpočetně náročná a hromadné operace prováděné v jeden moment mi nepřipadá moc jako dobrý nápad a i efektivní z hlediska i odběru elektrické energie. Ty hromadné operace s financemi se budou dít často. Na E-koruně každý den v noci a na Edenu se to vyvolává podle potřeby, třeba když je konec hlasování a podobně. Hlavní problém, proč E-koruna ani Eden nemohou přímo pracovat s blockchain měnou je ten, že k ní má mít přístup přeci jen člověk. Jaký by mělo smysl používání blockchain šifrování, kdyby si nějaký informační systém uměl automatizovaně sahat na prostředky lidí. Pokud to bude umět ten systém, bude to umět i ten kdo ho spravuje a pak už nemá smysl používání nějakého blockchainu.

Popsal jsem tu tři problémy v souvislosti s propojením E-koruny, Edenu a blochchainu. Řešení těch tří problémů by mohlo být takové, že E-koruna i Eden bude mít dále svou vlastní nešifrovanou databáze s účty, kde se budou výkonně provádět hromadné operace s prostředky. Lidé si tam ale nebudou chtít ukládat všechny své prostředky. Bude to asi podobné, jako v kasínu. Když jdete do kasína nakoupit si žetony, tak si tam nenesete všechny svoje peníze, ale jen určitou malou část, se kterou v rámci hraní chcete pracovat. S takovouto částkou vám ani nevadí, že máte dočasně jen nějaké žetony a věříte kasínu, že vám peníze zpětně proplatí za žetony. To znamená že na E-koruně by se například mohlo operovat s financemi na placení každodenních potřeb, jako je jídlo, pití, drogerie a podobně a třeba na Edenu by jste vkládali prostředky za účelem například placení poplatků na místní rozvoj, co si komunita nějak konsenzuálně prosadí a podobně. Ani v jednom případě nepotřebujete ze svého šifrovaného blockchain účtu převádět nějaké zvlášť veliké prostředky za pomyslné „žetony“. Takovéto propojení by mi celkem dávalo smysl. U mobilního operátora mám také průběžné vyúčtování a vidím, kolik budu muset v určité období zaplatit, ale to neznamená, že můj mobilní operátor je nějakou mojí banku, kam si posílám všechny své peníze.

Z toho, co jsem popsal výše asi vyplyne, že není vhodné dávat lidem něco jako je pasivní příjem. Pokud nemáte představu o tom, že musíte provádět nějakou činnost pro to, aby jste se udrželi na živu, tak tu činnost provádět pravděpodobně nebudete. Zůstanete pasivní a třeba se budete věnovat všelijakým zábavám. Třeba vás časem ty zábavy omrzí a budete hledat intenzivnější prožitky, jako jsou drogy a podobně. Někdo takový možná není, ale řekl bych, že asi s většinou lidí by pasivní příjem udělal něco podobného, jako vlastnictví nadměrných finančních prostředků. Co mám informace, nevím jak moc pravdivé, tak pasivní příjem se už zkoušel zavádět v některých zemí, ale nemělo to dobrý účinek na lidi.

Další takové zásadní téma je téma bank a hlavně tisknutí peněz. O tom tam na setkání vlastně pan Hlávka mluvil s jednou paní hned vedle mě. Slyšel jsem jak jí popisuje půjčování peněz, vracení peněz a úročení. Nevím, jak moc jsou v tomto světě propojeny banky s církvemi, ale nějaké propojení tam myslím bude. Napadl mě takový příklad s tisknutím peněz. Možná celkem názorný, co se vlastně v tomto světě děje. Řekněme, že budu stříhat obyčejný papír na malé obdélníčky. Na ty obdélníčky budu něco čmárat tužkou a pak ty papírky půjčím mému kamarádovi. Povím mu, že když je bude dávat lidem, tak mu za to musí něco hmotného dát a nebo pro něj něco udělat a oni

pak budou mít možnost je dát zase jiným lidem za nějaké jejich služby a věci. Pokud se mi podaří vnutit společnosti myšlenku, že ty papírky mají opravdu nějakou hodnotu, tak pro mého kamaráda to bude dost výhodné a asi i pro mě, protože je to můj kamarád a nějak mi tuto aktivitu vrátí. Mohl bych tak s tímto kamarádem získat spousta prostředků v podstatě jen klamem. Kamarád mi sice nevrátí více papírků, než jsem mu nastříhal a nevrátí mi ani všechny co jsem mu půjčil, ale mohu to řešit tak, že mu znova půjčím ještě větší množství a budu od něj požadovat, aby mi příště vrátil ještě větší úrok a vše co jsem mu nastříhal. To je celé jen tak na oko vyvolat v ostatních představu, že ty papírky se musí vracet, ale to není možné vrátit a ve skutečnosti tady o žádné papírky vůbec nejde. Jde jen o to, že můj kamarád získal díky mě velké bohatství a hodně materiálních prostředků díky kterým může mít ve světě vliv a získávat ještě další a další bohatství. Je to jen iluze přesvědčit lidi, aby si mysleli, že můj kamarád vlastní polovinu světa jen kvůli nějakým hloupým počmáraným papírkům a když si to lidé budou skutečně myslet a budou v to věřit, tak stále budou žít v jakém si útlaku, že jim nic na světě nepatří a musí žít snad někde v ústraní. Musíme se považovat za správce planety ten kdo je toho hoden a také tak jednat. Ne za nějaký dobytek v klecích. Umět najít v sobě důstojnost s pomocí Boží.

Vůbec ty myšlenky, na kterých je tento svět postavený. Například ta, že někdo, kdo vkročí jako první na nějakou nezabranou půdu, tak ta půda je automaticky jeho. Potom už jí může prodávat jen ostatním a kdo si jí dobře zaplatí, tak je jeho. To je také jen iluze. Lidé se rodí maximálně jen jako správci a maximálně jen jako správci také umírají. Teď je finančně kritické období a může to lidem hodně ublížit tak že bude potřeba v sobě najít postoj správců, co zde ledacos přeorganizují. Ne jen vládně, ale co se týče i kontroly různých podniků a zprůhledněním finančních machinací.

Je 22.6.2022 17:42. Toto pondělí byl v čajovně kamarád Monty s přáteli. To je jeho přezdívka a připomíná toho myšáka z pohádky Rychlá Rota. Zrovna správce čajovny Martin akorát odjel na horolezectví, tak že Montyho a jeho přátel tam byla plná čajovna. Vzpomněl jsem si na větu „Když není kočka doma, myši mají pré.“. Úplně si dovedu představit, že to co se tam dělo by Martin normálně nějak ukazňoval. Monty tam byl s jedním arabem a třemi asi španěli. Nebo těch arabů tam bylo více. Asi dva měli na hlavách neustále kšiltovky a pořád se přesouvali z jedné místnosti do druhé. Na pódiu měli načatou dýmku, pak byly chvilku v salonku s čaji a konvičkami. Pamatuji si, že je obsluhující žádala, ať tam nic nerozbijí. Ono to nevadilo, protože tam stejně nikdo nebyl v těch prostorách. Monty si pak sedl vedle mě, když jsem měl védy a byl takový celý rozjařený. Za ten den mi asi třikrát podával ruku. Prohodili jsme pár slov a já mu řekl, že po védách se k němu připojím. On mi řekl, že tak trochu slaví, proto že jeho kamarád má přítelkyni. Tu holčinu jsem tam také viděl. Přišla tam za nimi. Taková blondýnka. Přišla mi do hlavy později taková zvláštní souvislost. V obsluze v čajovně je přeci nový člověk. Mladý blonďák tak kolem 17cti let. Viděl jsem ho tam poprvé v sobotu v ten samý den, co tam byl i mladý blonďák s lebkou na tričku. Ten člověk z obsluhy měl také něco na tričku. Měl tam blondýnku a před ní černošský asi zpěvák. Přemýšlel jsem nad myšlenkou toho trička a napadalo mě, jako kdyby tím chtěl nositel vyjádřit něco jako že má rád holku, která ale chodí s černochem. Tak nějak to na mě působilo. Ze své vlastní zkušenosti vím, že člověk po tom, co dospěje, tak si hledá k sobě protějšek podobný, jako kdyby to byl někdo z jeho příbuzenstva. Vím ale, že například na nástavbě byl jeden spolužák běloch, který se nijak netajil tím, že měl rád černošky a ještě k tomu ideálně v latexu a s

bičíkem. Kluci si z toho tehdy dělali legraci. Na VOŠce jsem měl zase spolužáka, který měl rád výhradně asiatky. Ona je to každého věc, koho upřednostňuje, ale vkus se v dospívání stejně mění. Stává se, že spolu žijí lidé třeba černoch a běloška a i tak jsou spokojení i v dospělosti.
Připojil jsem se k Montymu a jeho přátelům, když byly zrovna v jeskyni za obchodem. Monty mě představil. Sedl jsem si vedle člověka, který uměl česky, anglicky, arabsky a možná ještě něco. Působili na mě, že jsou v pohodě. Pak si Monty odběhl a přišla tam ta blondýnka. Trochu se bavila s tím jejím přítelem španělem. To co mu povídala mi připomínalo úplně jako kdyby se na to samé mě mohla ptát i Gabriela. Ptala se ho, kdy si udělá řidičák? On povídal, až přestane kouřit marihuanu a že není jasné, kdy to bude. Gabriela by se mě na 99% zeptala na tu samou otázku, kdybych byl s ní. Já bych si ten řidičák opravdu udělal jako dárek pro Gabrielu, kdybych fyzicky byl s ní a přála by si to. Pro mě jako pro samotáře bez vlastní rodiny to ale nemá žádný smysl. Pak se ho ta blondýnka ptala na nějakou opravu auta řádově v desítkách tisíc korun. Kdyby se mě na to samé ptala teď Gabriela, zaplatil bych jí to. Udělal bych to pro ní a řidičák bych si také udělal teď. Přijde mi to teď docela jako vhodná doba, že bych na to měl prostor. To jsou takové reakce, které u žen je potřeba brát vážně. Podle toho se utváří budoucnost toho vztahu.

Je 23.6.2022 3:17. Poslední dobou jsem nějaký rozptýlený. Včera to bylo snad ještě horší. Plánoval jsem si to jinak. Myslel jsem, jak budu programovat po tom, co odejdu ze zaměstnání, ale programování nejsem schopen. Ne jen to. Nejsem schopen ani si vybrat počítač, který si koupím. Ani udělat pořádek v papírech doma nedokážu. Placení poplatků odkládám a platím je na poslední chvíli. Nedokážu zaostřit myšlení jinam než na psaní a je to podobný stav, co jsem měl v roce 2017. Setkání E-koruny včera jsem měl na reproduktoru a až pak jsem si ho dal na sluchátka, abych lépe slyšel. Řešil se tam nějaký výlet na provedení očistného rituálu, ale nebyl o to moc velký zájem. Mě takové věci nepřitahují a necítím se být nějak nemocný. Mít v srdci Krista bohatě stačí. Včera jsem potkal lidi v čajovně, co se bavili o bankách, ale něco jsem jiného řešil a když jsem to dořešil, tak jsem se na ně také nějak neuměl soustředit i přes to, že mě to zajímalo.

V pondělí mi volal obchodník s pojištěním ze společnosti NN. Povídal, že ten název je odvozen od jmen Nicole and Nicole. To mi přišlo zvláštní, ale dobře. Zeptal se, jestli mám zájem o monitorovaný hovor s nabídkou pojištění. To jsem rovnou odmítl, protože o pojištění nemám zájem. On mě ale říkal, že bych se mohl alespoň informovat. Nakonec jsem na to přistoupil. Ten zvláštní název pojišťovny mi nějak naznačoval, že by to mohl být dobrý podklad pro psaní. Sjednal mi schůzku na čtvrtek v 16:00 s jejich pracovnicí. Povídal o ní, že to bude sympatická slečna. Schválně jsem si zjistil nějaké recenze o té pojišťovně a to co lidé o ní píší, tak to opravdu nejsou dobré zkušenosti. Vůbec to ve mně nevzbuzuje důvěru. Návratnost investic 0. Spíše si představuji, jak asi bude vypadat rozhovor s tou slečnou. Nejprve jí nechám vypovídat jejich nabídky pojištění a pak řeknu něco jako:
Já: „Slečno, já si to pojištění od vás nemohu vzít, protože pokud se pojistím, tak umřu.“
Finanční poradkyně: „Ale prosím Vás, proč by jste umíral. To je přeci pro vaše dobro.“
Já: „Já potřebuji ale žít v neustálém pocitu nebezpečí. To mi připomíná, že jsem stále na živu a že se musím o něco snažit, abych přešil. Pocit nějakého pojištění mi to může pokazit.“
Já: „A mimochodem..... znáte příběh o zakletém programátorovi?“
Finanční poradkyně: „Ne neznám. Co to je za programátora?“
Já: „To je programátor, který potkal svojí vyvolenou lásku, ale ona se od něj oddálila a od té doby je zakletý, tak že zapomněl všechny programovací příkazy.“
Finanční poradkyně: „No tedy, a co s tím bude dělat? Co si počne?“
Já: „On si totiž myslí, že až se vzájemně políbí z úst do úst, tak to pro něj bude tak silný zážitek, že se rozpomene na všechny programátorské příkazy a jeho zakletí zmizí. Pro něj to bude úplně něco nového, co nikdy nezažil a vůbec celkově být s nějakou ženou sám a jí na nablízku.“

Finanční poradkyně: „No a jak to chce dokázat? Vždyť od něj odešla.“
Já: „To on zatím neví. Možná, že to chce jen čas a ona si tak potřebuje ověřit, jestli jí má opravdu rád. Možná, že už se k němu nikdy nevrátí a on bude muset hledat jiné způsoby, jak si pomoci a nebo dělat něco jiného. Není to jediná žena, která ho v životě zaujala, ale na rozdíl od těch předchozích nějak v nitru cítí, že s ní chce být a že s ní dokonce potřebuje být i fyzicky.“
Finanční poradkyně: „No tedy a vy myslíte, že někdo takový skutečně existuje?“
Já: „V mém příběhu ano.“
Finanční poradkyně: „No a jak to pokračuje dál?“
Já: „To ještě není dopsané.“
Finanční poradkyně: „No tak snad se mu podaří tu jeho saminku nakonec políbit :).“

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 10 – Chvilky u ohně

Když jsme byly u ohně, tak už se tam tolik toho nedělo. Jeden chlapík tam předváděl, jak mistrovsky umí práskat bičem. Uměl i dvanáctkrát rychle po sobě prásknout, ale to myslím držel ty biče dva. S Nealkoholikem jsme si říkali, jaká je škoda, že nám tohle představení s biči neukázal za světla, kdy na to bylo lépe vidět.
Pak jsem tam viděl u ohně Cestovatele časem, jak tam něco vypráví a vedle stojí žena trochu připomínající Gabrielu. Slyšel jsem ho trochu z dálky. No jo a pak jsem slyšel, jak vypráví o cestování časem. To mě zaujalo. Na takové téma byl na točen film Tenet. V tom filmu některé skryté organizace prováděli časový obchvat, aby měnili dění ve svůj prospěch. To se dělá tak, že někdo z budoucnosti se vrátí do přítomnosti a radí svým spojencům, co přesně mají dělat a jak se události kolem jejich záležitostí budou vyvíjet. Můžete tak někoho sledovat a vědět jeho pohyby, kudy projde a podobně, tak že můžete navigovat ostatní, co třeba tuto schopnost nemají, ale snažíte se ovlivnit budoucnost. No je to jen sci-fi, ale má to zajímavou myšlenku.
Přemístil jsem se poblíž Cestovatele časem, kde stála i ta žena připomínající Gabrielu. Ona občas k tomu i něco řekla a ten její hlas připomínal hodně Gabrielu. Cestovatel časem si pak na chvilku odběhl, tak že jsme na něj čekali a bylo tam chvilku ticho. Tak jsem se zadíval do ohně a hned nalevo ode mě stála ta žena připomínající Gabrielu. Nalevo od ní stál Kuřák. No a jak jsem tam stál vedle ní v tom tichu a oba jsme koukali do toho ohně, stalo se něco nečekaného. Jako kdybych se s ní v srdci nějak začal propojovat. V ten moment, jak jsem to ucítil, všiml jsem si, že Kuřák se k ní přitiskl. V ten moment mi připadalo, jako kdyby mi Kuřák četl myšlenky. Nějak mi došlo, že oni jsou asi spolu. Přišlo mi, že se k sobě celkem i hodí, ale ona se ke mně nehodí, jen mě něco v ten moment zmátlo a vadilo mi to. Tak že jsem se otočil napravo od ní zády k ní, kde dva kluci vyprávěli vtip a snažil se zaposlouchat do toho vtipu, aby se toto spojení nějak přerušilo. Když kluci dovyprávěli vtip, ani si teď nepamatuji o čem že vlastně byl, tak ti dva za mnou jako kdyby byly úplně zaražení, ale nepřišlo mi, že z toho vtipu. Pak se vrátil Cestovatel časem a Kuřák i s tou ženou si jen ve dvou stoupli k němu tak, že kdybych se tam mezi ně chtěl vmáčknout, abych na cestovatele dobře viděl, musel bych se postavit zády rovnou skoro do ohně. Byla tam cítit taková energie jako „nechoď mezi nás“. Ona se pak ptala jen tak do prostoru, jak je možné, že Kristus přišel teprve před 2000 lety a před tím nebyl. Odpověděl jsem myslím něco jako, že byl dávno před tím, ale jen se před 2000 vtělil do člověka. Vůbec se na mě nepodívala a nereagovala na to. Jako kdybych byl vzduch. Kuřákovi jsem se také pokusil poslat energii ze srdce, když jsem byl hned vedle něj, ale necítil jsem nic zvláštního. Já a ona jsme pak seděli u ohně tak nějak přes oheň naproti sobě. Stále tam něco povídala a vedle ní byly dvě její malé děti. Pak pustila na telefonu písničku, kde se něco zpívalo o andělovi a o tom, že život visí na vlásku. Už bylo dost pozdě. Bylo kolem tří hodin ráno a ona se pak zvedla a šla už spát. Já jsem se rozhodl nakonec tam nepřespávat. Už bylo hodně pozdě a v šest ráno z Plzně jel vlak do Budějovic. Rozhodl jsem se, že si udělám procházku do Plzně na nádraží a ty tři hodinky bude tak akorát, že si tu procházku i vychutnám. Tak jsem se šel rozloučit s mým známým a i ostatními a řekl jsem ostatním, že jdu do Plzně na vlak. Ta

jedna paní z toho byla šokovaná a říkala mi, že mě tam snadno odveze. Já jsem jí řekl, že se chci projít a ten vlak stejně jede až za tři hodiny. Lidi by mohlo napadnout, že ta cesta po silnici do Plzně je dost přímočará a kdyby se někdo chtěl mě tam naložit do dodávky ve více lidech, tak to bude snadné. Ten, kdo takto uvažuje špatně vnímá svět. Proč by se něco takového mělo stát, když by mi to nijak nepomohlo. To by mi nedalo žádnou lekci. Bůh přeci nepřipustí, abych se dostal do nějakého nebezpečí, když stojím na jeho straně, jsem v jeho službách a jsem pod jeho ochranou. On připustí pokoušení jen do té míry, která mi může něco přinést, nějak mě otestovat, či mi dát zkušenosti, ale nenechá dopustit to, aby mě něco ohrozilo. Stejně jsem se tam na té cestě s něčím potkal, tedy k něčemu či někomu přiblížil. Rozloučil jsem se s ostatními a odešel. V trávě se mi pletl na odchodu pod nohama ten nejmenší psík. Nevěděl jsem, co to má znamenat, možná abych neodcházel tak pozdě :).

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 11 – Noční cesta do Plzně

Na obrázku je vidět cesta do Plzně z Chotíkova. To bylo myslím něco kolem půl páté ráno. Noční procházky přírodou nejsou u mě nic neobvyklého. Něčím mě to naplňuje ten klid. To jsem jednou, asi před deseti lety takhle běžel nahý do půl těla, když byl sníh a bylo asi kolem jedenácté noční. Bylo to na Vrbenských rybnících u sídliště Máj. Přibližoval jsem se k jednomu chlapíkovi, který šel zády ke mně po prašné cestě a když jsem kolem něj proběhl, bylo vidět, že se lekl. Nechtěl jsem ho vyděsit. Cestou z Příšova jsem odbočil omylem kousek před hlavní, tak jsem šel chvilku jinam, než jsem chtěl, ale času bylo dost. Bylo to u nějaké budovy myslím s motokárami a vedle bylo pole, kde v dáli byla asi nějaká ohrada. Nějaké zvíře tam vydávalo tak zvláštní zvuky. Vůbec jsem to nedokázal identifikovat. Pak jsem zjistil, že jde nějak divně. Koukl na navigaci a vrátil se na cestu, kde jsem chtěl pokračovat. Šel jsem na hlavní silnici vedoucí do Chotíkova. Když jsem se přibližoval do Chotíkova, tak slyším na levé straně v dálce v polí dost divné zvuky. To znělo jako nějaký humanoid snad. No jo, jen že ono se to ke mně přibližovalo a nebo tam co jsem procházel po silnici, tak bylo hodně blízko silnici v poli ještě něco dalšího. Opravdu divné hluboké vzkřeky, ale nebylo tam nic vidět. Připadalo mi to skoro, jako kdyby to dělal nějaký duch. Nebo jestli to byl snad kanec schovaný ve vysokém porostu. Přešel jsem si na pravou stranu silnice, abych měl trochu času, kdyby náhodou z toho porostu na silnici něco vyběhlo a šlo to po mě. Abych si alespoň mohl vytáhnout Rambo kudlu a mít možnost se bránit. Kdyby to byl třeba vlk, teoreticky bych se měl ubránit s tím nožem i bez výcviku. Mě ale přicházela na mysl myšlenka, že bych to mohl zvládnout prostě jen hlasitým výkřikem na toho tvora, kdyby se přibližoval. To se stalo zrovna, když jsem se blížil po hlavní silnici k odbočce do Chotíkova. Měl jsem na výběr ještě jednu možnost a tou byla nepokračovat dále po hlavní vedle toho pochybného pole, ale dát se doprava a jít po silnici vedoucí do Chotíkova. Tuto možnost jsem také využil. Jít po takové zkušenosti skrze domovinu bylo celkem uklidňující. V Chotíkově jsem pokračoval směrem do Plzně, až jsem se pak zase po opuštění městečka vrátil na hlavní silnici. Při první odbočce na hlavní jsem váhal, zda nepůjdu ještě dále a neodbočím později, ale něco mi říkalo, že tudy chodit nemám a mám odbočit rovnou. Navigace ukazovala, že se to tam sice nějak napojuje, ale to jsem špatně chápal a šlo to na kolmou silnici pod mostem. Cesta do Plzně z Chotíkova už byla klidná a příjemná. Bylo příjemné vidět, jak se rozednívá.

Noční krajiny Plzeňska – Kapitola 12 – Úsvit nad Plzní

Když jsem procházel Plzní, už bylo myslím něco po páté hodině ranní. Ta ulice, která je na fotce se myslím jmenuje Kotíkovská. Fotil jsem si východ slunce. Je zvláštní, že jsem si v ten moment připadal tak daleko od domova. Ne že by Plzeň byla tak daleko od Českých Budějovic, ale v moment, kdy jsem fotil východ slunce, tak jsem si vzpomněl na Gabrielu, jak jsem viděl fotky západu slunce, který si vlastní ručkou fotila. Fotky, o které jsem přišel tím, jak mě zablokovala v Telegramu a přitom ona sama mi je do toho osobního kanálu vložila z toho sdíleného kanálu.

Cestou na Plzeňské nádraží jsem si mohl uvědomit, kolik je na světě vlastně různých černovlásek. Šel jsem do benzínky pro nějaké občerstvení a u pokladny byly hned dvě černovlásky s dlouhými rozpuštěnými vlasy. Ta jedna byla mohutná a byla vysoká snad 190cm. Ta druhá nebyla tak vysoká ani mohutná a měla zase nasazené brýle. Na světě může být spousta černovlásek, ale podle tváře stejně poznám, že ke mně patří jen ta jediná, o které už vím.

Když jsem dorazil na nádraží, byl jsem z té cesty už dost unavený. Moc velká časová rezerva mi ani nezbývala. Možná tak deset minut navíc. Sedl jsem si do kupé ve vlaku a byl rád, že už sedím. Ani pokladnu jsem na nádraží nezkoušel hledat a lístek jsem si koupil raději u průvodčího. Krátce po koupení lístku už jsem v kupé začal usínat a v tom mě probudil nějaký kravál. Bylo to v kupé asi hned za mými zády. Někdo tam pustil nahlas nějakou nahrávku. Vypadalo to jako snad z nějakého televizního seriálu. Byl to monolog nějaké ženy. Povídala zamyšleně sama pro sebe, že má ráda dva muže a neví, kterého si vybrat. Moc si to nepamatuji, protože jsem napůl spal. Povídala tam něco o kompromisu. Ten konec jsem si ale zapamatoval. Na konci říká, že se schválně podívá, co jí ten jeden píše a pak se ozvalo, jak čte, co jí napsal a bylo to něco jako „Alexandro, uvědomil jsem si, že Ty jsi to nejdražší, co na světě mám.“ a potom přehrávání této nahrávky skončilo, jen jsem zaslechl, jak nějaká slečna, co tu nahrávku přehrávala vykřikla impulzně „Jooo!!“. Nezkoušel jsem zjišťovat, kdo v tom kupé za mnou je a proč to tam pouští tak nahlas, protože to by stejně asi nikam nevedlo. Přišlo mi to skoro jako nějaký sen za bílého dne, do kterého jsem se probudil a chtěl jsem si to nechat projít hlavou. Ten můj prvotní dojem byl jednak, jako kdybych tak trochu v situaci té ženy byl já sám, když jsem se rozhodoval u ohně mezi Gabrielou a zda nevytvořím nějaký kompromisní vztah s tou ženou u ohně, jak jsme tam tak stáli vedle sebe. Trochu jsem v srdci nevěděl kam, ale rozumově jsem si to dobře dovedl ujasnit. Ještě více ale převažoval dojem z té nahrávky, že Gabriela může skutečně v srdci mít podobný stav, že se rozhoduje mezi dvěma muži a já sám jsem mohl mít možnost pocítit, jaké je to být v té situaci. Možná nějak to mé rozhodnutí ovlivní její rozhodnutí. Myslím to tak, že pokud já se rozhodnu být nekompromisní a to jsem se rozhodl, tak třeba i ona se rozhodne být nekompromisní. Ta nahrávka mohla vystihovat dvě situace. Jednak tu Gabriely, že se rozhoduje mezi dvěma muži a čeká, co jí ten jeden, tedy já, napíše, jaký k ní bude mít postoj a jak moc jí má rád. Druhá situace je, že na místě té ženy jsem si měl připadat já a vybírám si, s jakou chci být. Stejně tak i já jsem dostal vzkaz, ale v jiné formě, než písemné. V daleko mocnější, ale bylo na mě, jak moc si budu věřit a ten vzkaz pochopím. Vzkaz od Gabriely, že ona je ten pomyslný muž, co píše své lásce Alexandře, tedy jako mě a že ona je pro něj to nejdražší, co má. Tedy vzkaz přímo mě. Mohl jsem si to i tak vyložit a je jen na mojí víře, jak si to přeberu. Hned asi druhý den na to někdo na příznacích transformace nasdílel obrázek s pejskem a fenkou, jak jsou propojeny takovým krátkým obojkem a ta fenka je ale slepá. Pod tím byl komentář něco jako „Ona je slepá, ale on je její zrak, její cesta, její všechno.“ a hned pod tím byl další

obrázek, jak se ta fenka k tomu pejskovi tulí. Také bych si při dobré víře mohl myslet, že jsem pro Gabrielu důležitý, ale musím to umět vidět.

Jednou jsem slyšel tvrzení, že „Dospělou ženu na mužích přitahuje hodně to, že si věří“. Sebedůvěra není jediná vlastnost, ale je to jedna z těch hlavních. Dějí se mi poslední dobou různá zvláštní setkání se ženami. Například jsem si řekl, že už nechci zbytečně utrácet za hotová jídla ve městě a chtěl jsem aby mě něco napravilo. Chodíval jsem do nonstop restaurace vedle čajovny, kde opravdu vaří celou noc. Naposled, co jsem tam byl jsem si dal šumavskou topinku a ta obsluhující slečna se chovala abnormálně mile ke mně. Přinesla mi i dvoje příbory a ještě dodala „Proč jsem Vám přinesla dva příbory?“. Když jsem odcházel, několikrát mě pozdravila. Myslel jsem si, že k mojí nápravě dojde jinak, ale toto je také způsob. Už jsem tam od té doby nebyl. Nikdy v životě se mi tam v té hospodě nic podobného nestalo. Těch podivných setkání se ženami nastává v poslední době spousty a nejvíce asi na plovárně.

To je konec příběhu o výletu do Plzně. Do Budějovic už jsem pak dorazil v pořádku. Když vlak stál na zastávce v Budějovicích, probudil jsem se nějak samovolně. Měl jsem sice natažený budík, ale na špatný čas.

Je 24.6.2022 11:31. Je tu nová událost uveřejněná na kanále “Změna systému a fungování světa“. Přednáška o slovanství, co se bude konat v Blatné dne 28.6.2022. Na to bych chtěl jet. Už jsem si na webu udělal i prostor pro letáky zde: http://www.jkali.cz/data/docs/leaflets/

Tento konkrétní letáček je tady:
http://www.jkali.cz/data/docs/leaflets/2022_06_24_prednaska_o_slovanstvi.pdf

Také jsem tam zahlédl zajímavou vizi projektu „Eko – škola Slovanská lípa“. Podle popisu by mohlo jít o školu budoucnosti, která dětem přinese něco opravdu přínosného do života. Budování dobrých mezilidských vztahů. Mít mezioborový nadhled a podobné věci.
Zde je celý leták:
http://www.jkali.cz/data/docs/leaflets/2022_06_24_eko_skola_slovanska_lipa.docx

Můj kamarád Jan Turoň, kterého také vídám v čajovně je pedagog a má také vizi lepšího školství. Má web:
http://skolazdola.cz/

Je 27.6.2022 11:58. Sleduji stále Telegramový kanál „Změna systému a fungování světa“. Příspěvky tam přibývají poměrně rychle. Viděl jsem tam pár nových letáčků, které jsem přidal do složky na mém webu s příponou dnešního data „2022_06_27“: Zde:
http://www.jkali.cz/data/docs/leaflets/
Letáčky se týkají jednak varováním před 5G sítí, ale pak jsou tam celkem pěkné deklarace k české a slovenské společnosti. Deklarace orientované na Slovanský styl života a to s názvy:

- Deklarace živých a vědomých lidí, občanů České republiky

- Lide český, moravský a slezský, Lidé slovenský a Slovanský
- Slované mění svět na Zemi
- Všelidové Hnutí živých a vědomých Lidí České a Slovenské země…..

I já jsem byl správcem vyzván k tomu, abych udělal nějaké shrnutí tohoto mého dokumentu, o kterém jsme se zmínil. Shrnutí mých představ by bylo možná něco jako stručný protiklad k protokolům Sionských mudrců. Něco, co zapadá myšlenkově do dokumentů zmíněných výše a je stručně shrnuté.

Je 27.6.2022 16:00. Všiml jsem si dnes na Messengeru, že Gabriela si změnila profilový obrázek. Sice jí nemohu napsat, ale tyto změny se mi zobrazují. Vypadá ještě usměvavěji, než na tom předchozím a moc jí to sluší. Nejsem s ní v kontaktu fyzicky. Je to pro mě určitá lekce umět se osvobodit od emocí, které mě k ní poutají, i když s ní nejsem. Ani vlastně nevím, zda s ní někdy budu, ale musím i tak fungovat.
Něco podobného jsem zažíval s Jarkou ze školy. Když jsem po škole nastoupil do zaměstnání programátora, bylo tam pár dní, když jsem se nemohl soustředit na práci kvůli Jarce. Musel jsem to překonat a zabrat se do tvorby internetové půjčovny/obchodu, co mi zaměstnavatel zadal. Teď je to podobné. Není to ale teď jen pár dní a je to delší doba. I když si myslím, že dělám něco, co může lidi inspirovat a je to k užitku. Nemám zaměstnavatel, ale jsem živnostník a musím se motivovat sám k aktivitě. Pamatuji si, že jsem se tehdy i za Jarky do toho programování dokázal docela zabrat a bavilo mě to nakonec. Jeden starší člověk z církve mi kdysi vyprávěl, že svou ženu získal až teprve tehdy, když se od ní dokázal emočně osvobodit. Najít umění mít jí rád, ale nebýt na ní nijak emočně fixovaný.
Mám teď i svou rádkyni na vztah s Gabrielou. Je to žena, kterou znám jen přes chat a zkontaktoval jsem jí teprve nedávno. Nekontaktovala ona mě, ale napsal jsem prvně já jí a pověděl jí něco málo o mém vztahu. Požádal jí o radu. Ona projevila ochotu mi poradit. Jedna z věcí, kterou mi poradila a zdůraznila byla, že se mám soustředit na SEBE.

Z toho plyne ponaučení ne jen týkající se partnerských vztahů, ale celkově toho, že máme žít v přítomnosti. Gabriela se mnou teď není a pokud se tím budu trápit, nežiji v přítomnosti. Mohou mi unikat věci, co mám teď řešit. Hodně podobné je to se Slovanstvím. Slované dělali v ten moment to, co bylo potřeba. Když bylo potřeba sklízet obilí, tak sklízeli. Dělali kolektivně to, co bylo potřeba. Já se dnes v nevhodnou chvíli věnoval pročítání všelijakých událostí, které se mě bezprostředně netýkají a úplně mě to vzalo energii věnovat se tomu, čemu jsem chtěl. Dnes jsem chtěl řešit věci kolem počítače a ne tohle. No úplně mi to vzalo myšlenku, o čem jsme i chtěl psát a jak si to v hlavě urovnat.

Někdy se příliš zabýváme tím, co se děje tamhle, co tuhle a co naplánujeme na z zítra, co na pozítří, ale už nevidíme, co máme dělat teď v tuto chvíli. Příliš věci plánovat také není vždy dobré. Naplánované to už dávno je, ale chce to hlavně umět vycítit v ten okamžik, když to přichází.

Je 28.6.2022 11:34. Včera jsem měl od 20:00 vědy a zrovna to tentokrát bylo na téma, které mě docela zajímá. Bylo to o tom, jaké je rozdělení úloh u žen a u mužů, mimo jiné. Na to, jak se jindy nedokážu na určitá zdlouhavá témata soustředit, tak na tohle jsem se soustředil výborně, protože mě to zajímalo. Něco mě ale

donutilo se opozdit. Zrovna lidi ze skupinky véd znám přes E-korunu, tedy digitální měnu a tak bylo docela úsměvné, co mě na védy donutilo přijít pozdě asi o 8 minut a promeškat tak poučnou znělku, která mohla být jiná, než minule. Šel jsem z plovárny a u automatu na kávu si chtěli 3 malé děti dát každý z nich bílou čokoládu. Vypadalo, že se bojí to obsluhovat a tak jsem se nabídl, že jim s tím pomohu. Byl tam chlapec a dvě holčičky. Řekl jsem tomu chlapci, že mu poradím, jak si to objednat, ale ať si to tam namačká sám, aby se to naučil. V objednání žádný problém nebyl, ale byl problém až při placení. Ty děti měli jenom drobné a ten mincovník byl nějak rozbitý. Zkoušeli jsme tu objednávku dělat opakovaně a házet tam různé drobné, ale nechtělo je to přijmout. Už bylo jasné, že na védy přijdu pozdě. Není ideální přijít pozdě, ale je to jen výměna informací vzdáleně přes internet a k té snadno může dojít i dodatečně. Kdežto ty děti měli třeba hlad, chtěli bílou čokoládu a to mi přišlo v ten moment důležitější. Nakonec jsme to vyřešili digitální měnou, což je nakonec velmi pohodlná záležitost na jednu stranu. Ten automat sice nebyl schopen přijmout mince, ale bral kreditní karty a tu já mám. Děti mi dali drobné, já jim vrátil zbytek a koupil jsem jim 3 bílé čokolády. Když jsem vyšel z plovárny, zapnul jsem si na telefonu védy a co se nestalo. Potkal jsem hned za rohem u Slepého ramene člověka, ve jehož obchodě není možné zásadně platit kreditními kartami. Ten člověk zrovna dělal obchod a dělal ho na ulici přímo u Slepého ramene. No byl to Martin z čajovny a zrovna tam se svým kolegou jednomu chlapíkovi prodávali dýmku. Martin na mě už z dálky nahlas volal, zda nemám na rozměnění pětistovky. Tady přesně vidíte, jaké nepohodlnosti obnáší digitální měna, ale Martin to bral s úsměvem. Já jsem na chvilku odložil védy na telefonu do tašky, vyndal peněženku a měl jsem tam 2x200 a 1x100, tak že jsem se spolupodílel na obchodní činnosti čajovny i venku s védami v tašce :). Martin byl za to vděčný a bylo vidět, že problémy se dají řešit mezilidskými vztahy i bez techniky. To nebyla podle mě náhoda, že tam stál v tu dobu a že jsem tam zrovna procházel. Já jsem mu řekl, že zrovna jdu k němu do krámu. Snažím se tam chodit teď často, abych mu finančně pomohl.

Ten Martinův přístup k hotovostní není podle mě nic špatného a je to otázka styl. Prostě neuznává moc techniku. Naopak mít možnost platit v kávovaru a nebo ve vlaku za lístek, kde není funkční mincovník, nebo tam vůbec není, nebo vůbec nemáte u sebe mince. Je to pohodlné, ale nevím jestli toho někdy někdo třeba nějak nepříjemně nezneužije.

Je 28.6.2022 13:19. Včera se mi přerušil přenos véd v moment, kdy tam zrovna jedna paní povídala něco k tématům, které zrovna řeším. Ona začala povídat něco o tom ve smyslu že „Jsou tu lidé, co tvrdí, jak jsou věci dopředu naplánované...“ a pak se mi to přerušilo. Vypadl mi úplně zvuk a musel jsem aplikaci Jitsi zavřít. Pak jsem nemohl chvilku najít odkaz a trochu jsem se na naší sociální síti ztrácel a nemohl se k tomu doklikat. To se snad muselo dít z nějakého důvodu naschvál, že jsem se tam v tom zmatečně ztrácel. Když jsem ten odkaz konečně našel a připojil se, zrovna domluvila. Končila to větou něco ve smyslu „...ti lidé nakonec stejně lžou...“. Nejsem schopen se k tomu vyjádřit, ale tato událost asi trochu vykresluje, jak to mám se sledování různých komunikačních kanálů poslední dobou. S těží sleduji jen ten jeden, který mi připadá momentálně nejdůležitější a několikrát jsem ho tu zmiňoval v poslední době. Nemám energii už sledovat třeba něco na Facebooku a nebo jiné telegramové kanály třeba jako E-koruna. Možná nakonec budu muset úplně přestat sledovat Telegramové kanály a věnovat svou pozornost přímo osobním setkáním a to co lidé píší přímo mě. To sledování různých kanálů mi bere energii plně se věnovat soustředění na detaily různých problémů, které se mě bezprostředně týkají.

Někdo na setkání včera poznamenal, že slovanský Bůh usměrňuje, ale křesťanský Bůh trestá. Mělo to vyznít jako narážka na křesťanství. Nevidím v tom úplně rozdíl. Možná jen v míře hrubosti. Přeci pokud mě bude někdo usměrňovat, bude mi to určitě vadit a budu to brát jako za trest, abych

napravil své směřování. Bude mi to nepříjemné. Stejně tak i trest je forma usměrňování. Trest má vést k nápravě a to je přeci nakonec usměrnění. Když jsem se tam ptal na rozdíl mezi usměrněním a trestem, tak mi to nikdo nevysvětlil a to ani v soukromé zprávě, která by nikoho neobtěžovala, ale pravda je že na to asi nebyla moc vhodná chvilka. Přednášející pak správně dodal, že stejně jako Kristovo učení bylo zmanipulované, tak se to dělo i v jiných náboženských směrech.

Je 30.6.2022 11:24. Včera jsem chtěl psát něco o těch platebních terminálech, co je jich jako hub po dešti všude kolem poslední dobou. Otázka, jak k nim vlastně přistupovat a ono se to týká dost složitého tématu. Nechal jsem si den čas na rozmyšlenou. Nerad bych lidi svým psaním hrnul do něčeho špatného. Ještě k tomu navíc jsem včera byl nějaký přešlý. Bylo to tou cestou do Blatné? Či zpět? Nebo se tam na tom setkání na mě něco divného přeneslo? Nevím, čím to bylo. Včera jsem si i chvilku prohlížel Telegram můj oblíbený kanál a i jsem tam dal dvakrát palec nahoru, ale neměl jsem energii pročíst si všechny nové příspěvky až do konce toho jednoho kanálu. Facebook jsem prohlédl jen na rychlo.

Lidé se v těchto komplikovaných časech ptají na otázku „Co máme vlastně dělat?“. To je složitá otázka, protože přicházejí další lidé, co se snaží odpovědět na tuto otázku předkládáním různých plánů. I já sám jsem byl vyzván k tomu, abych svojí vizi zkrátil do cca dvaceti vět. Má vize jsou rozkouskované nápady na řešení různých problémů, ale my teď potřebujeme vědět, co máme dělat teď v tento moment. Co nás teď vlastně brzdí?

Pro zjednodušení řešení problémů většího měřítka pomůže názorná ukázka toho, v čem narážíme při řešení podobných problémů v malém měřítku. V posilovně také na začátku výcviku nezačínáme zvedáním nejtěžších činek, ale prvně těch lehkých. Psal jsem na straně 94, že v čajovně byl Monty s arabskými a španělskými přáteli. To bylo dne 20.6.2022. Bylo zrovna pondělí a já měl online školení ve védách na telefonu. Monty se všelijak s jeho přáteli přesouvali po komplexu čajovny. Jednou šli na dýmku, co měli na pódiu, pak do salonku s vystavenými konvičkami, pak do jeskyně za obchodem. Nebyli tam nijak roztahaní, ale všude chodili společně. Zrovna ten den na védách přišla jedna slečna s novou úvodní znělkou. Vždycky školitel přehrával znělku o odpuštění, ale protože si posluchači vyžadovali změnu, tak ta slečna přišla se znělkou, kde bylo vidět, jak si lidé navzájem pomáhají a vrací se jim to v dobrém. Po znělce se školitel ptává, s čím novým přicházíme. Něco jako například co se nám v ten den stalo a podobně. Zrovna ta slečna, co přišla s novou znělkou, tak přišla s žádostí o radu, jak má řešit určitý problém. Povídala, že její soused dělá ve svém bytě docela hluk a jí to obtěžuje. Neví, jak to přesně řešit. Všichni lidé ze skupinky jí radily, ať to řeší laskavou cestou, ať třeba něco upeče, zajde za novými sousedy se seznámit a zmíní se, že jí vadí, když tam dělají ten hluk a zda by se s tím nedalo něco dělat. Byl to takový průzkum veřejného mínění na vzorku malé skupinky. Podle veřejného mínění ve skupince vyznělo, že se má jít pouze a jedině cestou laskavosti. Já jsem se pak přidal s názorem a souhlasil s ostatními, ale na rozdíl od ostatních jsem radu rozvinul u postup, co dělat, když laskavé jednání nezabere. Má rada asi trochu připomínala klasickou pohádku „Obušku, z pytle ven!“. Poradil jsem jí, že pokud nezabere laskavost, tak ať na ty sousedy zabouchá a ať zabouchá třeba přímo na jejich dveře. Poradil jsem jí, ať to neřeší sama a ať se podle vzoru kopného práva, které ve skupince prosazujeme, spojí se sousedy, které toto bezohledné chování také obtěžuje.

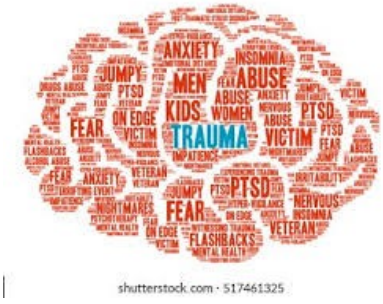
Slečna na to odpověděla, že už tam byla sousedka i s jejím manželem a ten se rozhodl na chodbě shodit pro ten byt jističe, tak že vypadl proud. Slečna povídala, že ten soused tam žije už dlouho, ale

on si jen přizval další příbuzné a nebo známé k sobě a snesitelný hluk se stal nesnesitelným. Jeden z členů skupinky povídal, že si to jeho chování možná přitáhla nějakým svým špatným jednáním v minulosti. Radil jí, ať se ten problém pokusí řešit jen sama a sebe. Přitom tento člověk sám ostatním kdysi poslal odkaz na praktické použití kopného práva v běžném životě a tam se tyto situace mají řešit společnými silami a ne jako jednotlivci. Může opravdu nastat situace, kdy nějaké špatné jednání lidí k vám je způsobeno vaším špatným jednáním, ale to přeci zrovna tak může být chápáno tak, že nějaké špatné jednání lidí má přitahovat nápravu z vaší strany směrem k nim a ten, kdo vám to rozmlouvá se vlastně dopouští zločinu tím, že dále podporuje jeho průběh. Pravda je taková, že pokud někdo dělá hluk, může tím obtěžovat i lidi, kteří si to nezaslouží poslouchat zdravá společnost by měla zasáhnout nápravou. Od toho jsou izolované zkušebny, ale ne panelákové byty. Pověděl jsem té slečně, ať je asertivní a nevytváří zbytečně větší agresi, než je třeba. Tady může zabrat pravidlo, že opakování je matka moudrosti. Pokud při kraválu sousedovi zaboucháte hlasitě na dveře, třeba si to pro jednou nezapamatuje, ale při opakovaném bušení na dveře mu musí vzniknout reflex, že kravál způsobuje jen další kravál a bude mu to nepříjemné se takto chovat. Není třeba ani vyhazovat jističe. Když těch sousedů bude více, co budou na ty dveře bušit, tak o to to pro ně bude jednodušší.

On ten tvůrce toho hluku třeba může mít i takovou mentalitu, že pustí nahlas zesilovač pak si klekne na zem čelem k podlaze a říká si potichu „Prosím Tě sousede naprav mě..... vidíš jak jsem ničemný..... zastav to prosím Tě!“. Čeká na nápravu a teprve po tom, co nic nepřichází, tak může být více a více rozzlobený a více a více zesiluje zesilovač, protože může cítit strach a tedy i určitou vinu ze strany jeho sousedů. Ta mentalita některých lidí může být takto nastavená.

Je 1.7.2022 15:18. Moje síla a motivace věnovat se tomuto psaní nad aktuálními společenskými tématy jde nějak od desíti k pěti. Měl jsem připraveno, o čem budu psát, ale musím to pozastavit. Buďto se věnovat jiným věcem a nebo na nějaký čas úplně vypnout a nabrat sil o samotě. Příčinou toho je můj slábnoucí vztah ke Gabriele. Hlavně asi to, že jsem už tak dlouho nebyl v její fyzické blízkosti a navíc očekával, že právě předešlý měsíc se to změní. Dočetl jsem se v jednom článku před měsícem, že právě červen 2022 povede astrologicky k tomu, že se z vzdálených vztahů stanou fyzické, ale to se očividně netýkalo mě. Ba naopak u mě ten vztah upadá i vzdáleně, tak že rozdíl mezi očekáváním a skutečností je opačný a můžu být tak maximálně jen zklamaný a smutný. O to více se to umocňuje, když jsem vlastně tak abnormálně dlouho bez ženy.

Je 4.7.2022 12:09. V pátek se mi stala nepříjemná zkušenost, na kterou jsem nebyl připraven. U Jarky se mi nic podobného nestalo a vlastně ani nemohlo. Sám bych nečekal, že jsem člověk, u kterého je možné pomocí nějaké myšlenky vzbudit bolestivou vzpomínku. Myslel jsem, že jsem na to silný dost. Tohle psaní beru částečně jako vědecký dokument, kde jsou hlavně pravdivá fakta. Ne jako nějaký příběh, kde bude na 100% zaručený nějaký šťastný konec.

Zmiňoval jsem se od strany 52 v příběhu Sedmá láska, že Gabriela mi připomíná ty hezké vlastnosti, kvůli kterým jsem se zamilovával do svých osudových žen. To je sice hezké, ale na druhou stranu s těmi ženami se propojují i špatné vzpomínky. Špatné vzpomínky na to, že i když jsem byl zamilovaný pro nějakou Gabriely vlastnost, stejně to bylo nešťastné, protože to nikam nakonec nevedlo. No a to je asi ten myšlenkový spouštěč, že to nikam nevedlo. Psal jsem v pátek, že jsem narazil na jakýsi článek o tom, že údajně v červnu 2022 bude docházet u

lidí, co mají spolu duševní vztah, k přechodu na fyzický vztah. Gabriela nemůže nijak za to, že jsem měl bolestivé zkušenosti s předchozími vztahy kvůli vlastnostem, co mi jí připomínají a nemůže ani za to, že jsem se hloupě chytil nějakého článku. I tak to ale tu nepříjemnou bolest ve mně vyvolalo a to se negativně podepsalo na tom, když si na ní jenom vzpomenu. Doposud jsem při myšlence na ní cítil něco jako vůni domova. Domova, který bych jednou s ní chtěl založit a být oba šťastní, ale teď při pomyšlení na ní cítím jenom bolest. Proto bych jí nejraději vyškrtl ze svých vzpomínek a úplně na ní zapomněl. Nikdo nechce mít v hlavně nikoho, na koho když myslí, tak ho to jen bolí. Ten její odmítavý postoj ke mně, ať už byl upřímný a nebo ne, tak se nakonec promítá i do mého postoje k ní. Den na to v sobotu mi přišla myšlenka, že se ode mě neočekává pokračovat v tomto psaní za těchto okolností. Jenom od 8.5. do dnes jsem za necelé dva měsíce napsal text od strany 39 do strany 104 a to je oproti předešlému období mnohem více textu. Souviselo to s Gabrielou a teď je to samotné paní pro mě nepříjemné. Nevím, co je to duševní propojení, které občas k ní cítím zač. Nevím, jestli ona ve skutečnosti něco podobného cítí a nebo si to jen já sám nějak vsugerovávám. V sobotu jsem to cítil zase a přišlo mi jako kdyby měla snahu nějak mě alespoň v srdci ošetřit, abych se necítil špatně. Nejprve jsem to odmítal, protože jen pomyšlení na ní je mi nepříjemné, ale nakonec jsem to přijal a pomohlo mi to byť jen na srdci. V hlavě ta nepříjemná myšlenka ale je stále. Vážně nevím, zda jsme nějak vzdáleně srdečně propojení a nebo si to jen vymýšlím. Propojení srdcem mi ale nějak na síle a motivaci nepřidává. Když se s ní fyzicky vůbec nikde nevídám a nevidím jí, je to o ničem. Nemám na mysli sex, ale něco, co se mezi lidmi přenáší, nějaká energie a je k tomu zapotřebí vzdálenost alespoň ve velikosti dohledu. To mě už dlouho u ní chybí.

Je 4.7.2022 15:15. Nakonec z toho pátku vlastně plyne ponaučení. Asi jsem to měl tak nějak za trest, protože pokud vztah nikam nevede, bylo to asi pro to, že jsem si to nakonec sám přál a nebyl tak schopen pro to víc udělat. Druhé ponaučení, že nemá smysl snažit se budovat vztah s někým, kdo mi dává najevo svůj nezájem i kdyby to bylo třeba neupřímné. Ve vztahu má být upřímnost. Zrovna tento měsíc jsem si myslel, že pojedu s Gabrielou do té Bosny na pyramidy a že to bude fajn tam být spolu jako pár. Lidi, co se navzájem podporují už jen tím, že jsou si na blízku. Užít si prázdniny a dovolenou. Rozhodně tam ale nedokážu jet jako odtržený jednotlivec. To je úplně mimo mé možnosti. I tak je dost pro mě problém být jen někde třeba u ohni s lidmi, co neznám a jen pár hodin, natož někde daleko dva týdny. Vždycky mi tohle dělalo problémy.

Asi teď s psaním na nějaký čas přestanu a nebo to hodně omezím. Chci ale dokončit myšlenku, kterou jsem rozepsal poslední den v červnu. Je to o dělání rámusu a bezohlednosti k ostatním. Chtěl jsem to rozvinout až do situace, kdy nejde jenom o dělání obtěžujícího hluku, ale třeba například otrávení společné studny jedem. Nebo odpalování raket na cizí státy, které mohou vracet protiúder. To jsou situace, kdy by lidé měli uvažovat jako jeden celek, který se potřebuje nějak semknout. Jasně, že někdo si třeba myslí „My si to zasloužíme“, nebo „Naše skupinka půjde jinam žít samostatně a tam se nás to netýká“. Ono se to ale týká víceméně všech. Všichni potřebujeme čerstvou vodu, která se třeba ani nedováží z místa, kde dotyčný žije. Někde voda moc ani není. Lidé si ze strachu odmítají připustit, že někdy je potřeba povstat proti zlu a ne jen se mírumilovně neustále uhýbat. Povstat ale člověk musí dobrovolně. Nemělo by to být nijak z donucení někým, ale řekněme z vlastní hrdosti, cti a tak podobně. Mě osobně pomáhá i to, že jsem křesťan a vím, že

stojím na straně někoho, kdo mě převyšuje a zastává se mě.

V Bibli je jeden zajímavý verš a teď nevím, kde přesně. Je to „Kdo se snaží zachránit svojí duši, ten jí ztrácí, ….“ a pak to pokračuje v opačném smyslu jako že ten, kdo se o to nepokouší, tak jí zachraňuje.

…

Odkaz na Bibli – Překlad 21. století je zde:
http://www.jkali.cz/data/BIBLE21.pdf

Ještě je celkem zajímavý Telegramový kanál s názvem Vzestup, kde se hodně porovnává aktuální dění a Biblická proroctví. Správcem je křesťan. Připadá mi celkem důvěryhodný.

Je 7.7.2022 12:17. Teď už je to měsíc, co jsem dal výpověď ze zaměstnání. Tedy ten poslední oficiální den v práci mi byl spočten na 6.6.2022. To je zvláštní datum, protože pokud se sečtou číslice v roce, tak to je 6.6.6. To bylo zrovna pondělí a potkávali mě všelijaké podivné náhody ve vlaku, mimo vlak, na chodbě v práci, na Telegramu si mě jen za ten den přidali dva lidé. Zvláštní den. Od 10.6.2022 jsem oficiálně zase živnostník a přeji si vrátit se zase k programování a plnit závazky. Chci dotáhnout ten můj framework, rozdělat nový web pro Sodexo pod mou technologií a pokusit se podpořit tak novou aktivitou pro Sodexo u firmy kde jsem pracoval. Spolupracovat nějak na E-koruně. Udělat web pro kamaráda. Řešit rozvoj Edenu. Na nic z toho jsem nezapomněl, jen jsou teď vzhledem k společenskému dění závažnější věci, co si vyžadují mou pozornost a to jsem ani nezmínil Gabrielu a řešení záležitostí kolem vztahů.

V toto úterý se mi stala událost, která ukazuje, jak lidé kolem mě řeší podobné problémy, co já a ve vhodnou dobu se to odkrývá. Měli jsme debatu s kamarádem a jemu vrtala hlavou jedna otázka týkající se žen. Měl nutkání se zeptat kamarádky, co stála poblíž a požádal jí, zda se jí může zeptat na něco, když se otočila na něj a poslouchala, tak řekl, že se jí nakonec ptát nebude. Nakonec jsem to dotáhl za něj. Člověk by měl něco takového dokončit, když to už začne. Ptal jsem se ho, na co se jí chtěl zeptat a bylo to jen ověření jednoho průzkumu, podle kterého ženy ve vysokoškolském věku vyžadují nejvíce od mužů, aby se dobře oblékali a dbali o sebe. On se jí chtěl zeptat jen na to, jak to má ona a co vyžaduje nejvíce, ale na to jsem se jí nakonec zeptal sám. Kamarádka řekla, že to musí být hlavně ta společná cesta, aby měli sdílený pohled na svět. To i mě přijde jako jedna z těch nejdůležitějších věcí. Ona se pak rozpovídala, že měla vztah a neklaplo jí to. Povídala nám detaily a mě ta situace docela připomínala mou nedávnou zkušenost. Zklamání, které jsem zažil. Z jejího pohledu tam bylo ale vidět, jak to vnímá ta žena.

Můj názor je takový, že jediný důvod k rozchodu je ten, že zjistíte, že nepatříte k tomu dotyčnému člověku. Je to asi hodně svérázný názor na dnešní dobu, ale já to tak beru. Tedy důvod k rozchodu by určitě nemělo být podle mě něco jako že ten druhý člověk udělal něco špatně a nebo má nějakou charakterovou vadu. Dělání chyb se dá odnaučit a charakterové vady se dají napravit. Když se ale s někým rozejdete, tak potom je těžké něco napravovat. Tím asi většinou lidé dávají najevo, že jdou dělat vztah s někým jiným, nebo mi to tak přijde.

…

Je 10.7.2022 15:02. Potřeboval jsem si dát tři dny pauzu od tohoto psaní a věnovat se věcem kolem programů na telefon a kolem mého staršího počítače. Odpoutat se od nepříjemných myšlenek. Pokračuji ve vyprávění příběhu se vztahem kamarádky. Jako obrázek článku jsem vybral logo firmy, která má anglický název „Constructive Solution Inc.“, tedy konstruktivní řešení. Na obrázku je domeček a v něm je vidět panáček a panenka. Od stránky 39, kde je vidět fotka rozkvetlých třešní a je to zároveň číslo mého domu, tak je to 66 popsaných stran. Teď už se dostávám do 67dmé stránky.

Kamarádka nám vyprávěla, že se jí teď nedávno nevydařil vztah. Povídala, že toho muže do vztahu utrhla. Povídala, že ona má takovou potřebu být iniciativní. On se tomu nejprve bránil, ale pak přistoupil na vztah. Prý si celkem rozuměli a měli stejné záliby. Problém byl v tom, že on s ní měl snahu byl více času, než jí vyhovovalo. Ona potřebovala nějaký čas trávit sama se sebou a jeho přítomnost to narušovala. Snažila se být vstřícná a věnovat mu více času, ale i tak potřebovala nějaký prostor pro sebe. Potom se to ale pokazilo, když přijela z dovolené s kamarádkami, kde on nebyl a ona si potřebovala dát čas být sama se sebou. Dopadlo to tak, že se s ní po tom rozešel, ale i když mu dala možnost to vysvětlit ústně, nebo jí klidně mohl napsat, tak nic nevysvětloval a ona nemá žádné vyjádření. Ona se domnívá, jestli se tím u něj nespustila nějaká uložená bolest. Tvrdila nám, že si o něm nemyslí, že by šel za jinou ženou a že podle ní nějak o ženy ani moc nemá zájem.

Kamarádka nám říkala, že jí mrzí, že se s ní rozešel a že ženy do těch vztahů dávají docela dost sil, tak že o to více je to nepříjemné, když to skončí. Potom nám říkala, že ženy si muže testují, ale probíhá to na nevědomé úrovni. Něco podobného mi tvrdila má rádkyně na vztah s Gabrielou, že ženy si vy skrytu duše zkoušejí na mužích „Coby, kdyby?“.
Je dobré vidět, jak nějakou takovou situaci může ta žena vnímat. Vidět, že ona je nerada a nechce o ten vztah přijít i když podvědomě může vytvářet takovéto „zatěžkávací“ situace.

Můj pohled na situaci, kdybych se měl vcítit do toho muže. Pokud jde o neochotu se vyjádřit, tak to není můj problém. Naopak sám jsem někdy v podobné situaci, že mi někdo nereaguje. Kdybych byl postaven před situaci, že mám vztah a má přítelkyně se rozhodne jet s kamarádkami na dovolenou beze mě, asi by mi to vrtalo hlavou. Asi bych tam chtěl jet s ní. Také jsem chtěl jet s Gabrielou do Bosny ale s ní jako ve vztahu, který ale teď není. Nemá se mnou žádný vztah a nejsme spolu. Jsem v jiné situaci, která ale hodně připomíná situaci s Jarkou, když chodila s Davidem. Také byla ke mně docela odmítavá a jak jsem se pak dozvěděl od kamaráda později, tak s Davidem už dávno nechodila. To nic ale nemění na tom, že bych s ženou, se kterou mám vztah chtěl jet na dovolenou. Když potom přijela z dovolené, potřebovala být sama se sebou a to už vedlo ke konci vztahu. Z toho jejího vyprávění mi vůbec takhle nepřipadá, že by ten chlap měl mít nějakou skrytou bolest, která se v něm probudila. Prostě mi jen přijde, že ona chce dávat čas hlavně kamarádkám a být sama se sebou a něco podobného chce on, tak že chce investovat čas třeba do nějakých svých zálib.

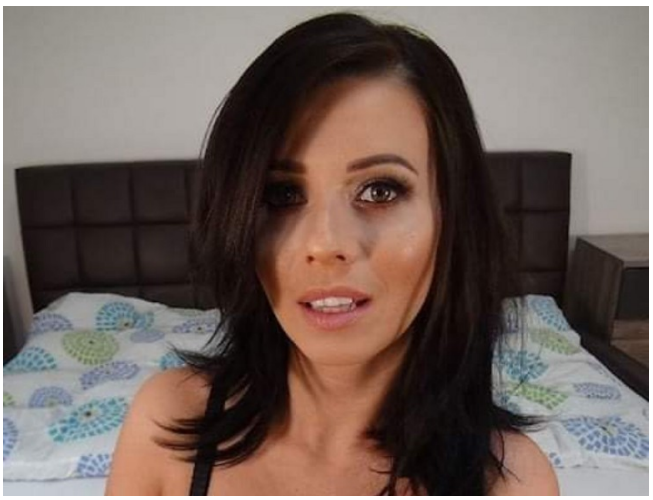
Možná je to ale tak, jak ona tvrdila, a to že se v něm připomenula nějaká bolest z minulosti. To je vlastnost, které se nedá zbavit a je potřeba, aby lidé, co spolu žijí vzájemně projevovali ohleduplnost a nepřipomínali jeden druhému nepříjemné zážitky. Zrovna takovou zkušenost jsem měl tento týden. Na vlastní kůži si dovedu představit, co to je, když začnete pod tlakem popírat něco, čemu by jste normálně věřili. Asi to podobně chodí i u lidí, co se nechají očkovat i když tomu úplně nevěří a jen nechtějí vidět pravdu.

Je 11.7.2022 13:17. V sobotu mi přišlo několik obrázku, které by možná zasloužili komentář. Chodí mi do spamu spousta všelijakých výzev ze seznamek, do kterých jsem se vůbec nikdy neregistroval. Normálně na to nereaguji, ale někdy ty oslovení přitahují pozornost. Je to v angličtině, ale věty typu „Hledám nedotčeného pána. ;)“ nebo „Jak se má můj jedinečný intelektuál? ;)“. Smajlík ;) je mrknutí okem a hodně si to spojuji s Gabrielou, která tento smajlík v nejasných větách celkem používala, ještě když jsem si psal přímo s ní. Ta fotka, co je nalevo mi přišla od jednoho email účtu, ale nebyla to jedna z prvních. Ty první dvě byly jedna pohled do obličeje podobně jako je vidět u dívky napravo a druhá byla pohled na celou její postavu, ale jak? Pohled z dálky asi tak ve výšce jeden metr od země. Ta slečna psala o sobě, že měří jen 170cm a je stará 33 nebo 34 let. To má kritéria, co se týče výšky ani věku nesplňuje. No představte si, že vás žena požádá o to, aby jste jí z dálky vyfotil, tak se snad nerozhodnete jí fotit z podhledu. Takový pohled může působit až trochu namyšleně. Psal jsem té ženě, že upřednostňuji ženy, které jsou starší než já, ale o výšce jsem jí nepsal. Ptala se mě, jestli chci ženu pro své dítě. Já jsem jí psal, že bych si přál takovou, co už dítě vychovala, protože bude mít pro mě tak více pochopení a soucitu a že s takovou bych rád založil rodinu.
Zareagovala na ten můj email a přiložila další dvě fotografie. Na té jedné je s jejími kamarádkami. Jsou tam dvě černovlásky, co se usmívají se zavřenou pusou a ta třetí je blondýnka, co se směje s otevřenou pusou a má vidět rovnátka. No kdybych byl žena, asi by mi bylo nepříjemné se usmívat se do kamery s rovnátky. Navíc asi bych si rovnátka řešil už v dětství jako dívka, co poslouchá tatínka a chce být asi i krásná. Kluci toto tolik neřeší. Ty rovnátka jsou při nejmenší do očí bijící.

Druhá fotografie zaslaná společně s rovnátky je tato. To je zase ten podhled, o kterém jsem mluvil. Je to focené asi tak z výšky jednoho metru. Ta žena se trochu podobá Gabriele v obličeji, ale moc se neusmívá. Účes má řekl bych stejný, jako někdy mívá Gabriela, ale jen nemá na vlasech položené sluneční brýle. Jak má opřenou tu pravou nohu o špičku, tak to ještě zesiluje dojem z výšky. Na mě to tak působí. Pak je tam zajímavé to zábradlí. Ten křížový tvar. To vypadá jako ten typ křížů, co se používá v hororových scénách a nebo v pornografii. Dřevěný kříž, na kterém jsou na koncích přidělány pouta pro ruce a nohy. Kříž o něco vyšší, než je člověk, protože s nataženýma rukama šikmo nahoru to tak dává polohu většího napnutí těla. Polohu, kdy je připoutaný člověk vydán na milost a nemilost tomu, kdo stojí vedle něj. Kdyby to zábradlí mělo připomínat výšku o něco větší, než je běžný člověk, tak to by takového manžela ani nemohla políbit, kdyby si stoupla před něj. To by musela klečet na kolenou. Napsal jsem jí na tuto zprávu, mimo jiné, že upřednostňuji ženy minimálně vysoké tak, jako jsem já a uvedl svojí výšku. Ještě jsem jí zopakoval, že také upřednostňuji starší ženu, než jsem já a pak už nereagovala.

Další fotografie, co se ke mně nedávno dostala je tato. Černovláska v ložnici. Nebylo to na žádné seznamce, ale asi včera nebo předevčírem jsem si všiml FB profilu s touto fotkou, který mi byl doporučen jako navrhované přátelství. Přišla mi tato fotka přímo v notifikaci na telefon myslím včera. Ten profil se od ostatních navrhovaných profilů liší tím, že tam jsou vidět jen a pouze různé fotky této paní. Nepřidal jsem si jí do přátel a ani to nemám v plánu. Vypadá, že je už starší, než ta slečna na předchozí fotce a tím i přitažlivější. Výška je neurčitelná. Je více usměvavá, než ta slečna na předchozí fotce a to je hezké, ale Gabriela je také velmi usměvavá. Na této paní vidím takovou tu typicky ženskou krásu, která není pro mě moc přitažlivá. V tomhle je Gabriela pro mě hezčí a zajímavější. Výjimečnější, ale těžko to popsat.

Na další fotce je ta samá žena. Zase z ní vyzařuje taková ta typicky ženská energie, co mě tolik nepřitahuje. Není to zkrátka úplně můj typ. Má dokonce brýle. Přesně takové rozpoložení s rozpuštěnými vlasy, slunečními brýlemi na nich a i ve venkovní restauraci si pamatuji u Gabriely. Jen neměla čaj. Nebyla na té fotce tolik usměvavá, ale byla i tak velmi přitažlivá.

Je 11.7.2022 16:05. To byla jen taková seznamková vsuvka. Děje se mi více takových divných věcí. Někdo si se mnou asi trochu hraje. Krátce na to, co jsem dopisoval články o výletu do Plzně o filmu Underworld si mě přidal do telegramu nějaký člověk s křestním jménem Alexander a měl v profilovce obrázek malé dívky, co se usmívala a měla rovnátka a i obrázek, jak drží malého pejska. Když jsem s ním začal psát, změnila se profilovka na chlapa. Povídal anglicky, že na tom obrázku je jeho dcerka, která k němu vzhlíží a přeje si, aby si našel kamarády, protože žádné nemá a tak napsal mě. To je dost zvláštní profil, nemyslíte?

Minulý týden jsem ale necítil soucit, který jsem hledal u mé milované. Vzbudilo to ve mně i určité energie, jak napovídá obrázek. Stále jsem nedokončil psaní o konstruktivních řešení a o vyvolané bolesti a potlačování vnímání pravdy.

Je 13.7.2022 15:47. Nedávno jedna paní, kterou mám v přátelích na FB nasdílela tento příspěvek o Hudebních večerech konané na náměstí se Samsonem. Čas konání je pravidelně od 19:00 a zrovna zítra začíná první akce.
Ta paní, která to nasdílela je zároveň jednou z postav v mém příběhu. Je to postava Seržant. Poprvé jsem o ní psal myslím v devátém díle na straně 87. Dělala směnařku na Poště mnoho let, ale teď už je v důchodu. Bydlí v paneláku nedaleko ode mě na sídlišti Máj. Někdy jsme spolu jeli do práce autobusem a já jí nabídl tykání. Já měl někdy tendence jí v zaměstnání odmlouvat a psal jsem o tom v devátém díle. No nic vážného, ale jednou jsem na ní i drobet zvedl hlas. Byl to tak trochu takový náraz dvou energií. Něco jako je na obrázku v minulé stránce. A jestli právě to nebyl důvod, proč to trochu mezi mnou a jí jiskřilo. Těžko říct. Něco mi připadalo na ní sexuálně přitažlivé. Žena, která díky svému nadřízenému postavení si může dovolit k zaměstnancům i v rámci popohánění, jako nějaký dráb, do nich strkat a z druhé strany muž, který si nenechá úplně vše od ostatních líbit.
Kdysi dávno jsem četl o ženách ve znamení beran větu zhruba takto psanou „Tato žena potřebuje mít muže, který jí dovede vracet rány.“. Kdo by to byl řekl, že něco takového může existovat. Že někdo reálně potřebuje mít ke štěstí někoho, s kým nedovede zametat. Ježíš učil, že pokud vám chce někdo dát facku, tak nastavte i druhou tvář, ale on tím nijak netvrdí, že druhým lidem musíte někdy dát facku. On jenom říká, že druzí lidé mají nastavit druhou tvář, pokud jím máte dát facku.
Jednou jsem udělal něco bláznivého. To už jsem na Poště nepracoval a myslím že Seržant už také ne. To bylo chladné zimní období a já si uvařil svařák. Tak jsem to tak popíjel a byl v náladě. Vzpomněl jsem si na Seržanta, protože ona sdílela kulturní události kolem divadla. Tak jsem jí napsal na chat, jestli by nechtěla jít se mnou do kina na film „Alita bojový anděl“ a zmínil jsem raději, že jsem si zrovna udělal svařák. Myslel jsem to vážně, chtěl jsem s ní jít do kina, ale chtěl jsem jí brát jen jako kamarádku. Něco jako když jdete do kina na film s kamarádem. Tohle bych neudělal, kdybych nebyl pod vlivem alkoholu. Ona mi na to nijak nereagovala, ale četla to. Seržant je starší o cca 22 let, než jsem já, čekal bych, že pouze z toho věkového rozdílu bude zjevné, že je to opravdu jen navrhované kamarádství. Tam je problém, že ono by se to asi nedalo jako kamarádství udržet a vedlo by to asi do nějakého smutného rozpadu i toho kamarádství nakonec. Později jsem jí potkal na sídlišti máj a já jí opravdu ani nepoznal. Asi to bylo tím jiným účesem, na který jsem nebyl zvyklý. Ona oslovila první mě a zmínila se, že jsem jí nepoznal. Vypadala asi i jinak v obličeji. Nic moc jsme si ani neřekli.

Je 13.7.2022 17:11. Má rádkyně na vztah s Gabrielou mi radila, abych chodil na koncerty a do kina, že ženy nemají rády nudu a třeba tam na ní někde narazím. Ty hudební večery na náměstí by možná byla dobrá příležitost. V tuto neděli jsme domluvení, že s kamarádem, se kterým jsem také dělal na Poště, tak půjdeme do Cinestaru v IGY na film „Thor: Láska jako hrom“ myslím kolem šesté večerní. Rádkyně mi také radila, ať třeba změním účes. I to jsem vlastně nedávno udělal a mám teď o něco kratší vlasy. Možná, že to nepovede k úspěchu, ale já si tak budu moci alespoň sám před sebou říct, že mi ten vztah nebyl lhostejný a že když mi někdo něco radil, tak jsem se to snažil brát vážně. Ten kamarád, co s ním

půjdu do kina v neděli, tak toho znám už hodně dlouho. Potkali jsme se na brigádě v PPL krátce než jsem šel studovat na VOŠ. Ten charakter práce na PPL byl dost podobný tomu, co jsme dělali na poště a to byl vlastně on, kdo mi tu práci na Poště dohodil. On z PPL odešel a šel si přivydělávat při škole na Poštu a pak se tam nechal i zaměstnat, než našel práci, kde dělá u počítače s daty. I tak si ale na Poštu chodívá stále přivydělávat. Jestli by měl někdo v mém příběhu mít pojmenování Pošťák, tak to nejvíce asi sedí na něj. Sice jsou na poště lidé, co jsou tam mnohem déle, ale ty tolik neznám. O Pošťákovi jsem se ale v tomto psaní určitě zmiňoval v době, když jsem váhal, zda půjdu do Globusu a nebo na Poštu, tak jsem se o něm zmínil, že mi tu práci na poště nabízel. Jednou jsem ho na Poště viděl, jak sedí a rozmlouvá se směnařkou Seržantem. Ona ho tlačila do přesčasů, protože nebyli lidi a co si pamatuji, nechal se do toho natlačit. Někdy je to asi potřeba umět vyjít vstříc ostatním, ale jsou lidé, co v té vstřícnosti jdou docela za hranici. Co vím, tak v tom zaměstnání, kde pracuje s daty, tak dělá dost práce i za ostatní kolegy, kteří tam mají díky tomu docela pohodu. Jednou na sebe práskl, že tou nadměrnou prací si kompenzuje neúspěch ve vztazích. Tuhle jsme jeli v autobuse a byla tam jedna jeho známá, co mu řekla „Co že jsi se ještě neoženil?“. On jí na to odpověděl jakýmsi vtipem něco ve smyslu „Ale vždyť ty holky přede mnou utíkají, jen co mě vidí na dálku.“ a dost se při tom smál. On se vlastně směje svému vlastnímu neštěstí. Člověk by se neměl smát věcem, které nejsou k smíchu a vůbec když něco takového jen vysloví, je dost možné, že si to pak i přivolává. Správně by měl odpovědět se vší vážností něco jako že „Zatím jsem jí ještě nenašel.“ a nebo „Zatím jsem neměl to štěstí.“. Z toho by bylo více vidět, kam myšlenkově směřuje a že to stále nevzdává. Proč by měla nějaká žena vlastně chtít chlapa, co se směje vlastnímu neštěstí. U něj je ta příčina problému ale ještě hlouběji. On se totiž někdy směje i určitému neštěstí ostatních. Do určité míry, když se třeba někdo ztrapní, tak jemu to přijde k smíchu. Pokud se někdo ztrapňuje před ostatními, je to samo o sobě pro něj trest a proč by se tomu někdo měl chtít smát? V tomhle světě funguje, že negativní chování se lidem vrací. Pokud se někdo má potřebu smát neštěstí jiným, tak by bylo fajn s tím bojovat a potlačovat takové potřeby. To člověka jen tlačí dolu.

Je 14.7.2022 13:25. Dnes se koná první Hudební večer na náměstí. Chci se tam podívat. Poslední dobou jsem nějak psychicky ochromený a o tom jsem už psal. Ani silný svit měsíce to nevykompenzuje. Odmítám se soustředit na jiné věci, než na můj aktuální hlavní problém. Trochu si to alibizuji způsobem „Nejprve vyřeš jednu věc pořádně a teprve potom se pořádně věnuj jiným záležitostem.“. Vyplývá to z mého způsobu uvažování. Přemýšlím nad věcmi intenzivně, ale o to více je pro mě problém přemýšlet nad více věcmi najednou. Nemám v ostatních oborech pro ten moment koncentraci. Pro mě je teď nereálné, že bych hlouběji vymýšlel něco do politiky. Je pro mě problém soustředit se na napsání kamarádovo jednoduchého webu i když s procházením vybrané šablony už jsem začal. Natož abych připravoval nějaký komplexní framework a dělal nad ním web pro Sodexo. Otázka vydělávání peněz je vlastně podmíněná vyřešením problému číslo 1. Ne že bych teď zrovna byl nějak bez peněz a akutně bych je potřeboval vydělávat, ale musím se alespoň starat, abych byl v nějakém směru aktivní. To vlastně jsem, protože řeším problém číslo jedna a píši poučný dokument. Nějak ani neočekávám, že by toto psaní mělo mít nějaký výdělečný efekt třeba v budoucnu. Kamarád češtinář mi říkal, že mu v tom mém psaní chybí pohled ze strany třetích osob a že bych si třeba mohl nějaký takový pohled vymyslet. To jsem odmítl. Bylo by to porušení mé zásady, že psaní musí být pravdivě podloženo skutečnými příběhy ze života. Já vůbec nevěřím v to, že si mám pomocí tohoto psaní nějak vydělávat. Já vlastně ani nevěřím v to, že si mám vydělávat nějakou politickou cestou i když chci být politicky aktivní, ale bez nárokování si za to nějaké odměny. Podle véd je to špatně, že si lidé za tuto činnost nárokují odměnu a dává to celkem smysl. Jediný způsob, ve který věřím, že si jím mám

vydělávat peníze je programování frameworku JKali a třeba i Edenu a s tvorbou výukových materiálů k tomu. Případně tvorbou a údržbou softwaru nad tím, jako by mohl být například web pro Sodexo a podobné.

Připadám si teď, jako kdyby mi Bůh pověděl: „Jirko, teď tě čeká povinnost založit asi rodinu. Musíš si to teď zařídit a ty i chceš. Výběr tvé ženy je zcela na tobě a od tohoto roku už jsi výběru i schopen. Budeš muset své ženě něco dokázat. Za tvůj vztah a rodinu se budeš zodpovídat ty mě podobně, jako tvá žena se bude zodpovídat tobě.“

Musím si tedy nějak zařídit teď vztah se ženou. Tento dokument je teď trochu něco jako detektivní příběh, co se stále píše. Mohu si skládat různé informace a přemýšlet nad nimi, jak se mám dostat ke své Vyvolené ženě.

Napadlo mě, že dnes jak se koná Hudební večer u Samsonovo kašny, že je nedaleko od ní Bludný kámen. Co kdyby se tam někdy odehrálo setkání osamělého pána se zbloudilou paní.

O zbloudilé paní a osamělém pánovi:
Zbloudilá paní: Ztratila jsem se převelice. Bloudím tu už měsíce.
Zbloudilá paní: Vy vypadáte jako hodný pán. Poradíte mi, kudy se vydat mám?
Osamělý pán: Asi jste potkala bludný kámen. Kdo o něj nohou zavadí, je s ním ámen.
Zbloudilá paní: Když si nasadím brýle na hlavičce, tak dobře umím číst v mapičce.
Osamělý pán: Nechte brýle na vlásku. Mužem jít rovnou přes lávku.
Osamělý pán: Dobře cestu domů znám. Nevadí ani, že mapu nemám.
Osamělý pán: Jste moc krásná černovláska. Asi jste má velká láska.
Zbloudilá paní: Dneska večer se to stane. Nebojte se zkoušet nové věci pane.

Je 16.7.2022 11:44. Včera v noci se mi to stalo zase. Zase to energetické působení ode mě směrem ke Gabriele. Ještě jsem se nedostal k tomu o tom napsat. Hledám vhodné příběhové napojení, ale teď o tom chci napsat třeba jen částečně.

Zrovna zítra jedu s bráchou a asi i jeho přítelkyní podívat se do Počátek u Jindřichovo Hradce. Navštívit tetu (sestru mého vlastního otce), strejdu (ne otce mé sestřenice) a bratrance. Když byl děda z Počátek ještě na živu, kdysi dávno mi řekl, něco jako že: „Až člověk potká toho, kdo k němu patří, tak se nedá vztahu vyhnout“. Já jsem si to jeho tvrzení tehdy zapamatoval. Ono se z toho dá logicky odvodit, že pokud ze vztahu nějak utíkají lidé, znamená to, že k sobě ve skutečnosti nepatří. On vlastně v podstatě to samé tvrdil i pan Jindřich Pavlis, o kterém jsem se zmínil v textu pod obrázkem rozkvetlých třešní na straně 39. Nenapsal jsem to tam celé, ale povídal, že: „Přijde doba, kdy se od vztahu nedá utéci“.
Píšu o tom, protože mi připadá, že přesně toto teď zažívám. Doposud, když jsem měl ve nějakém vztahu problémy a nevěděl jsem si rady, tak jsem to řešil tak, že jsem se z toho vztahu vymotal a věnoval se věcem, které mě baví a kterým bych se chtěl věnovat i teď. Asi to tak i mělo být, protože jsem nebyl připraven na to mít vztah a navíc jsem dříve nenarazil na ženu, co opravdu chci. Jenomže teď je to jiné. Já mám problémy, protože chci být se svou vyvolenou ženou a nevím, jak se k ní dostat. Přitom ale nejsem schopen z toho vztahu uhnout k nějakým svým zálibám. Zaměřit pozornost na něco jiného. Jsem nějakou vyšší silou stále do vztahu nucen. Zamiloval jsem si ženu, která mě svým tvrzením (prozatím odmítá), ale svým dobrovolným dotykem mi řekla něco jiného, co je v rozporu s tím, co mi tvrdí. Pořád mi poslední dobou přijde, že narážím na ženy, co se jí podobají. Ve čtvrtek 14.7. jsem se byl podívat na Bludný kámen u Samosnovo kašny při příležitosti

Hudebního večera a ten den jsem potkal černovlásku, která hledá partnera, ale jsem si jist, že se k ní nehodím a navíc jsem stejně už zadaný. Stále mi píší nějaké černovlásky podobné Gabriele a nebo je to jen někdo, kdo používá cizí fotky. Celé mi to připadá, jako kdyby to nějak vytvářela Gabriela tím, že si do mě promítá svůj vlastní problém, který já ale ve skutečnosti nemám. Něco jako podle pravidla „Podle sebe soudím tebe“. Ona ze sebe na internetu dělá něco, co není a bylo to vidět už při prvním chatování, kde používala cizí jméno. Ona si myslí, že možná i já ze sebe na internetu v tom mém psaní dělám ze sebe něco, co nejsem a že třeba o ní píšu jako o mé Vyvolené, ale nestojím si za tím. Přitom ale to není pravda a snažím se to dokázat. Nedokážu jí to ale dokázat, když ona si stále promítá své neduhy do mě. Řešením je, aby ona změnila své chování a začala být sama upřímná, ale to jde těžko. Určitě by to bylo nemožné, kdyby se ukázalo, že já sám se přetvařuji, ale to tak není a jsem v tomto psaní upřímný.
Já jsem navíc momentálně tlačený do kouta. Nedokážu se věnovat svým výdělečným aktivitám a jsem bez práce, tak že mi v tomto stavu začnou docházet peníze. Nedokážu být plně efektivní. No a to vše je kvůli ženě, která má buďto nějaký svůj problém s neupřímností a má mě sice ráda, jen se bojí vyjádřit a bojí se, že bych jí mohl nějak zranit za to, cože se nestane. Nebo je to kvůli ženě, která mě vůbec nemá ráda a dává mi to najevo, je to můj nepřítel, co mě svým dotekem dokázal přeprogramovat, abych teď byl neschopný fungovat a ty všelijaké černovlásky, na které narážím, tak to je naprostá náhoda a nijak to s tím nesouvisí stejně jako ten můj, asi vsugerovaný, pocit, že jsem nějak s její duší propojený.
V obou případech jsem tlačený do kouta a jsem ohrožován. Já nechci, aby na mě někdo útočil a nechci pociťovat stále ten smutek, ze kterého vlastně momentálně není ani úniku. Nevím, co bych měl ve svém přístupu změnit. Asi nic. Dokážu se ale bránit. Dokážu ten pocit smutku nějak záhadně energeticky setřást. Nějak ho uchopit a odeslat ho na Gabrielu. Potom se mi uleví. Ne že bych díky tomu byl schopen něco naprogramovat, ale cítím zkrátka jen úlevu. Připadám si, jako kdyby nějaký pocit křivdy ke mě byl odstraněn. Stalo se mi to první středu v tomto měsíci, potom párkrát mírněji a včera to bylo ale vícekrát po sobě. Nedá se tedy říct, že by to od středy jen oslabovalo.

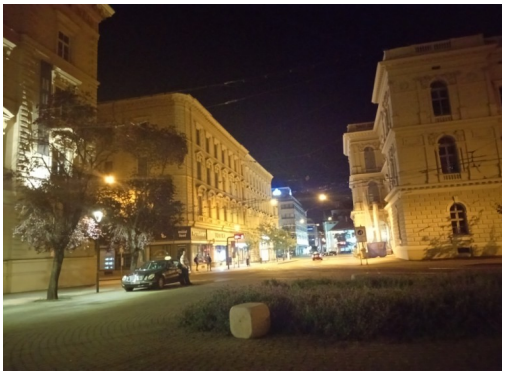
Trochu mi to připomíná tu situaci, jako když jsem stál pod balkonem, na kterém byla andulka, posílal energii do bytu a čekal, až vyjde majitel. Jen jsem stál a čekal, protože mi v ten moment nic jiného nezbývalo.

Brněnské labyrinty – Kapitola 1 – Pobožný člověk

V úterý 19.7.2022 na večer jsem nebyl v Českých Budějovicích, abych stihl Hudební večer na náměstí s vystoupením Jazziky. Ten den jsem jel do Brna. Důvod, proč jsem jel do Brna byl ten, že jsem chtěl osobně převzít jistou zásilku. O té zásilce ještě budu psát později. To byl vědomý důvod, proč jsem jel do Brna, ale podvědomě jsem se tam asi nakonec chtěl zdržet přes noc a trochu si užít tamní prostředí.
Vlak měl dorazit do Brna z Českých Budějovic v 16:14 a čekal jsem, že pojede až na hlavní nádraží, ale on zastavil někde jinde více na jihu. To jsem zjistil, až když jsem vystoupil. Tak že se mi ta cesta k cílovému místu zkomplikovala a protáhla. Vlak do Českých Budějovic měl odjíždět myslím v 17:44 a další přímý spoj tam nejel ten den. Nepřímé spoje se vlečou na dlouho a není s nimi spojená záruka přepravce na vaší přepravu až na místo pomocí výuk (pokud se vlaky třeba opozdí, což je celkem normální dění). S nepřímými spoji nemám moc dobrou zkušenost a snažím se jim vyhýbat, když jde o větší vzdálenosti. To je nevýhoda toho, když nemáte auto, ale zase na druhou stranu mě by se s tou mojí četností cestování auto vůbec nevyplácelo a ani k autům nemám žádný vztah a hlavně ani víru, že bych ho měl mít (alespoň prozatím).
Ta cesta na cílové místo byla delší, než jsem odhadoval a nedalo se to vůbec stíhat pěšky. Napadlo

mě zastavit se a luštit na telefonu, jakým způsobem se tam dostat třeba tramvají. Jenomže to je špatné a uspěchané uvažování. Přijel jsem do Brna a místo toho, abych to pojal jako pěkný výlet, tak jsem někam spěchal. V Brně žije přeci člověk, kterého jsem viděl hned minulou neděli 17.7.2022. Pobožný člověk. To bych se s ním vůbec ani neměl možnost setkat. Já mu ani neříkal, že jedu ten den do Brna. Tak že jsem přestal spěchat a začal si více vychutnávat procházku Brnem aniž bych řešil v ten moment, co budu dělat přes noc.

Brněnské labyrinty – Kapitola 2 – Noční Brno

Ten pobožný člověk, se kterým jsem se chtěl potkat je můj bratranec z Počátek, kde jsme se v neděli viděli. Studuje na škole v Brně a má tam i práci a pronajatý byt. Byt pronajatý napůl ještě s jednou slečnou. Je to katolík. Ať už se o katolicismu říká cokoliv, tak můj bratranec je důkazem toho, že asi v každém druhu náboženství najdete fajn lidi. Dobří lidé jsou rozmístěni všude možně a neměli by být nijak škatulkovaní. To že jsou na svém místě, kde mají být nijak samo o sobě neurčuje, zda jsou dobří a nebo špatní a co opravdu přitahuje jejich srdce.
Zavolal jsem bratrancovi a nebyl někde mimo Brno. Zrovna si v pronajatém bytě dělal k večeři tousty společně s kamarádem Alexem a chystali se jít pak zahrát si fotbal cca na 2 hodiny. Pozval mě k sobě a nabídl mi, zda také nechci tousty. Tousty jsem si nedal, ale neodmítl jsem jeho nabídku se u něj osprchovat. V bytě byla i jeho spolubydlící. Mladá holčina asi tak v jeho univerzitním věku. Přišla do kuchyně, tak jsem jí pozdravil „Dobrý den“ a ona se usmála a veselým hlasem řekla něco jako „No ahooooj :)“. Z té intonace bylo cítit, že jsem skutečně na Moravě :). Myslím, že v Čechách by byla typičtější odpověď na můj pozdrav „Dobrý den“.
Bratránek s Alexem si šli zahrát fotbal a já se šel navečeřet a vychutnat si prostředí brněnské venkovní restaurace. Zaujala mě restaurace, co měla v názvu jméno Faust. Potom jsme se s bratránkem sešli nedaleko červeného kostela na předchozím obrázku. Trochu mě provedl Brnem a měli jsme pak v plánu zajít do středověké krčmy na pivo. Pivo s medovinou. Bylo to fakt dobré. Klidně bych si ho dal někdy ještě jednou. Byl jsem překvapený, jak to v Brně v noci žije. Brno je v noci aktivnější, než třeba takové České Budějovice. Bratránek říkal, že se mu tam líbí a rád by si tam pořídil byt, ale ceny bytů se tam běžně pohybují třeba i kolem sedmi milionů. Ve společnosti jsou velké sociální a bohatí lidé kupují nově postavené byty, tak že je nedostatek bytů. Nedostatek drží ceny nahoře a tak jsou nemovitosti dobrá investice. Je to díra ve stávajícím finančním systému, protože lidi, kteří mají peníze, mají prostě více výhod bez ohledu na to, jak moc se o ty peníze zasloužili. Bydlení by se dalo řešit politickou cestou, že by stát dohlížel na to, aby peníze neměli absolutní vliv v koupi nemovitostí, ale cena by byla stanovena tak, aby stavitelská firma vydělala a zároveň se dostalo na mladé lidi, kteří nemají třeba tolik peněz. To ale nezmiňuji, že podobný problém nedostatku se teď týká i cen stavebních materiálů a to také tlačí celkovou cenu nahoru. On úplně stejný problém je v energetice. Ta cena energií je také uměle protahována nahoru a mělo by se s tím něco dělat, jen že to by jsem museli umět nahradit vládu. Nesystémově jí nahradit. Úplně vyměnit systém. Já bych do toho šel, ale jako jedinec a nebo jen s pár nadšenci to nemá cenu.

Brněnské labyrinty – Kapitola 3 – Ulice Jánská

Bratránek se se mnou po půlnoci rozloučil, aby se dobře vyspal do práce. Odjel domů tramvají nedaleko parku, kde jsem seděl na předchozím obrázku. Tak že jsem šel na noční průzkum Brna. Na obrázku vlevo je vidět rozhledna staré radnice Brna. Ještě, než jsem se dostal k té rozhledně, tak jsem procházel ulicí Jánská kousek od Náměstí svobody. V té ulici je klub s názvem 7. nebe. Otevíračku mají do 6 ráno, ale ten den bylo zavřeno a navíc diskotéky nejsou moc můj styl. Další podnik v té ulici je Sodexo. Když jsem to viděl, zasteskl jsem si a zavzpomínal, že jsem pro ně dělal. No možná, že zboží, které jsem si přijel do Brna vyzvednout, tak mě třeba k Sodexu zase časem přiblíží :). V té samé budově co mají kanceláře Sodexo, tak je i pojišťovna NN. Zase další společnost zabývající se financemi. Ta adresa Jánská 1/3 je celkem zvláštní v tom, že jsou tam firmy řešící finance, tak že třeba i banky. To mi připomíná, že jsem ještě neokomentoval setkání se společností NN, tedy Nicole and Nicole. Nebo je to Nicole & Nicole?

Minulý týden 11.7.2022 mi zvonil telefon. Nevěděl jsem, kdo to byl a nestihl jsem to vzít, tak jsem volal zpět, ale také jsem se nedovolal. Potom jsem si všiml z historie volání, že se jednalo o finanční poradkyni ze společnosti NN. Ona mi pak volala zpět, ale to už se mi nějak nechtělo vůbec zvedat. Bál jsem se trochu toho, že hovor skončí větou něco jako "Tak co mi to zvedáte, když nakonec nechcete přijmout pojistku?". Mě se něco podobného u ní už stalo. Když jsem tam byl poprvé. Sázela na to, že když už jsem tam přišel, tak jsem tam šel s tím, že si pojistku nakonec uzavřu, ale on mě k ní přeci nevyžádaně poslal její kolega. Chytili mě "do kleští". Já tam šel s tím, že budu mít alespoň nějakou zkušennost do života a uvidím to z pohledu, co asi tak řeší většina lidí. Také s tím, že o tom něco napíšu. Teď jsem tlačený do neideální pozice, že odmítám vůbec komunikaci na toto téma s finanční poradktní. O toto pojištění momentálně zájem nemám, tak proč to zvedat? Mohl bych jí klidně argumentovat i tím, že mě se za ten měsíc nic nestalo a kdybych si uzavřel pojisku, budu teď o dva tisíce zbytečně chudší. Já už si přeci jako živnostník platím sociální i zdravotní pojištění. Pokud bych zastavil živnost, nemusel bych si platit sociální pojištění, ale vím, že jsou tu i lidé, co potřebují sociánlí podporu. Ne všichni tohoto systému zneužívají a tak ho chci podporovat. Staví mě to tak do pozice věřitele, který se spoléhá na to, že systém bude fungovat správně. Pokud nebude fungovat správně a začne se to někdy hroutit, jsem postaven díky svému podporovatelství, ať už dobrovolnému a nebo nedobrovolnému, do pozice že se mohu domáhat spravedlnosti. Domáhat toho, abych byl odškodněn. Domáhat po těch, co systém zneužili. Já mám totiž někde uvnitř duše takové přesvědšení, že se té spravedlnosti od lidí nakonec dokážu domoci. Nemůžu to ale dokázat tím způsobem, že si sám budu házet klacky pod nohy a budu si říkat například "systém je částečně pokaženým tak ho nebudu podporovat radji vůbec". Jak bych se potom mohl domáhat spravedlnosi v něčem, co sám nepodporuji a nejsem na to tedy ani nijak vázaný.
Setkání s finanční poradkyní probíhalo tak, že se mnou vyplňovala jakýsi vstupní formulář. Ten vstupní formulář byl vlastně už rovnou ta smlouva a dokonce po mě rovnou poradkyně chtěla už i podpis. Ten podpis měl být pouze na to, že jsem tam opravdu byl a ona si mohla tak vykázat hodiny. Nechtěl jsem tam necháva podpis, ale ona mi to takto ujasnila, že to není nic závazného, tak jsem na to přistoupil. Teď už by stačil opravdu jen jeden telefonát a mohou mít ode mě podepsanou smlouvu. Ta černovláska byla laskavá a ochotná mi vysvětlit vše, ale bylo vidět, jak musí dělat jen to, co jí systém umožní. Chtěla po mě, abych jí řekl, jaký mám měsíční příjem. No kdyby se mě zeptala na tuto otázku před měsícem, tak odpověď byla jasná, ale teď jsem byl nucen vylhat nějaký údaj. Napadlo mě, co tam teď zadat 0, ale to by asi nechtěla. Ona řekla, že tam zadá 50 000 Kč, že to jako programátor vydělám a ty údaje budou vyhovující vzhledem k tomu, že jsem živnostník. Už

v ten moment jsem tomu začínal silně nevěřit, když jsem viděl to ohýbání. Potom to na mojí žádost srazila na asi 30 000. Přeci jen jako živnostník po delší době zase začínám a posledně jsem hlavně tvořil a nic nevydělával.
Ptal jsem se jí na to, jak je to s návratností investic. Jaká je procentní prevděpodobnost, že se žadatel domůže slíbených peněz. Já měl na mysli ty recenze na internetu, jak si lidé stěžují na to, že jednou to nejde z toho důvodu, jednou z tamtoho a pořád takové všelijaké nečekané výmluvy. Ona mi odpověděla tím, že ještě jednou zopakovala, že oni jsou ta nejlepší pojišťovna ns trhu, co se týče této problematiky. To si potom mohu jen domýšlet, že pravda ja taková, že návratnost u ostatních pojišťoven je ještě horší, než psali zákazníci v těch recenzích. Její odpověď mě nedala moc důvěry. Potěšilo mě ale, že mi přečetla všechny tak zvané výluky. Jedná se o situace, kdy pojišťovna nic nevrací. Jednou takovou situací je třeba válka. Tak že vzhledem k dnešní době o to méně věřím, že bych se měl právě zde pojistit. Mezi těmi výlukami jsem nějak nezaznamenal důvody nevyplacení, na které si stěžovali ti lidé. O to méně jsem v pojišťovnu NN důvěřoval.
Byl jsem tam asi tak hodinu a dávali jsme dohromady ten dotazník. Nastavovali jsme všelijaké parametry od kterých se odvyjela cena. Jak má člověk dopředu vědět přeci, co ho potká za nehodu? Tohle to tu přeci nebylo před takovými třiceti lety a bylo bezpečí. Každý si musel platit pojištění, ať chtěl nebo nechtěl a o všechny bylo postaráno aniž by se někdo někoho dopředu vyptával, co ho potká. Takhle mi to připadá, čím větší strach, tím vám nakalkulujeme více. Takový přístup se mi příčí. Jakási motivace strachem.
Celkově, když bych přistoupil na to, že si uzavřu nějaké takové pojištění, tak by muj postoj byl takový že já nakonec přestávám chtít vyžadovat a vzdávám se nároku na to, abych chtěl něco od klasických pojišťoven vyžadovat, pokud se mi něco stane. Já bych si připadal, jako kdybych přijal myšlenku, že sociální si mám jako živnostník platit, ale ať se raději smířím se zločinem, který se ve státě děje a tak se na mě, pokud bych byl nemohoucí už nic nestane. Ať se s tím smířím a raději si uzavřu extra pojištění ještě někde jinde. Důležité je uvědomovat si, jak myslíme a jaké máme postoje, protože to má zásaní vliv na formování naší budoucnosti. Já se nesmířil s tímto postojem. Sice teď nic nefakturuji a mohl bych si tak živnost pozastavit a neplatit sociální pojištění. Já ale nějaký pracovní výkon svým způsobem odvádím a chci si připadat, jako užitežná součást společnosti, co si teď může dovolit plně hradit i to sociální pojištění. Chci být mentálně v pozici věřitele a nechci spoléhat na nějakou pojišťovnu, jejíž přístup ve mě vzbuzuje nedůvěru. Zmínil jsem se i o tom, že služby tohoto druhu člověka mohou zbavit určitého pocitu nebezpečí, který může být také zdravým hnacím prvkem. Ona povidala, že podobné tvrzení slýchává od lidí velmi často.

Je 21.07.2022 20:04. Vkládám malý článek s hardwarovým okénkem. Na fotce je vidět příslušenství moderního spisovatele :). Takové, co se vejde do ledvinky a můžete to tak mít stále při sobě. Je to jen taková zajímavost, kam už ta technika kolem mobilních telefonů pokročila. Skládací klávesnice je propojená pomocí Bluetooth s telefonem a obsahuje i Touchpad, který podobně jako na notebooku simuluje myš. Tento článek páši právě v čajovně na této klávesnici a je to překvapivě opravdu celkem pohodlné. Zabere to na stole malinko místa. V zádu je vidět trochu zálesácké vybavení. Je to powerbanka Viking W24W s kapacitou 24000 mAh. Součástí powerbanky je přidělaný solární panel, který nabijí akumulátory i přímo ze slunečního světla. Je vestavěná i svítilna. Kdybych neodešel ze zaměstnání, tak asi ani nebudu mít koncentraci na to nějaké takové vychytávky sledovat, že vůbec existují. Jako psací program se dá použít hezký kancelářský balík WPS Office pro Android, který je zdarma dostupný na Google Play.

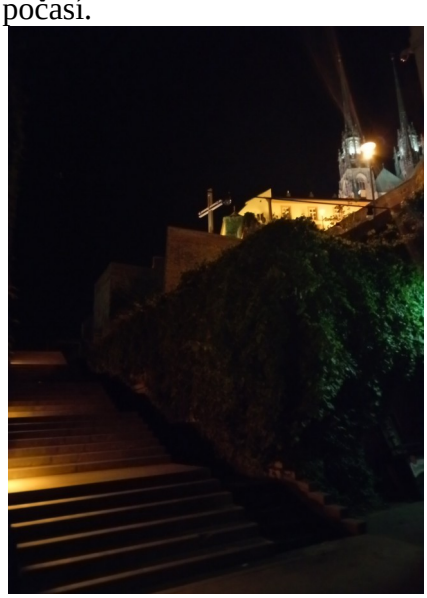
Je 24.7.2022 14:09. Předchozí článek o příslušenství byl napsán jako zkušební a pro zajímavost, co se dnes už všechno vyrábí. Byl napsán už ve čtvrtek, ale vložen na web až dnes. Stejně tak text o černovlásce z pojišťovny nad tím byl napsán dříve a to v pátek, ale vložen až včera. Na fotce vlevo je vidět, že se telefon, skládací klávesnice a celkem rozměrná powerbanka na solarní dobíjení dobře vejdou do ledvinky.

Je 24.7.2022 15:21. Další zkušební místo na vzdálené psaní jsem zkusil jídelnu v Globusu, když jsme šli s mamkou na páteční společný oběd. Ani po tom, co mamka odešla, tak se nedalo na psaní v Globusu soustředit na psaní. Člověk je tam obklopen lidmi a to rušné prostředí k tomu není vhodné. Fotku z Globusu jsem nepořizoval. Globus se, co se týče hodnocení klidu na psaní, sem ani nedostal. Potom jsem se vydal zkusit psaní k Vrbenským rybníkům, které jsou nedaleko od Globusu.

Tak Vrbenské rybníky se umístili a dokonce s hodnocením dvou pečetí zlatého brku. Na okraji rybníků daleko od sídliště je lavička se stolečkem, kde je parádní klid. Sem tam někdo projde a nebo projede na kole. Na této lavičce jsem napsal až na pár vět z čajovny celý několikastránkový článek o černovlásce z pojišťovny (finanční poradkyni). Na takovémto místě se vám nemůže stát, že si řeknete “Už nemůžu sedět u počítače, potřebuji jít ven.” S tou powerbankou bych tam mohl sedět klidně i do noci. Jen je trochu nepříjemný drobný hmyz, co se po lavičce pohybuje a také závislost na počasí.

Brněnské labyrinty – Kapitola 4 – Zbloudilé ženy

Už byla docela pozdní hodina a v Brně to stále celkem žilo. Hlavně kolem nádraží, když jsem si tam šel koupit do automatu něco k pití. Vypadalo to ale hlavně na cizince. Poblíž nádraží je dominanta Brna. Katedrála svatého Petra a Pavla. K ní jsem se potom vydal. Ta katedrála je na kopci a je obklopena něčí, co připomíná jakýsi labyrint. Je to celkem zajímavé místo a něčím přitažlivé. Vystupujete po schodištích a zároveň se pohybujete tím labyrintem. Na jednom ze vstupů do labyrintu je v desce báseň Melancholické procházky od Ivana Blatného.

Na té fotografii je vyfocená žena. To jsem nevěděl, že jsem jí vyfotil, když jsem ten snímek pořizoval. Jen bylo slyšet, jak si opodál někdo povídal. To bude hádanka z příběhu. Uhodnout, kde

se nachází na fotce žena. Jednoho dne bych chyěl v příběhu napsat básničku, která prozradí umístění ženy na této fotce, ale nespěchám s tím.
Posadil jsem se tam v labyrintu na lavičku. Hned nalevo od schodiště, které je vidět na fotce ženy. Byla klidná noc a seděl jsem tam cca od čtvrt na tři do tří ráno. Po celou tu dobu si tam povídala žena z hádanky s jedním chlapíkem. Mluvila tedy hlavně ona. Ti Brňáci jsou vážně nějací noční. Na něco takového v Budějovicích nenarážím. Asi tak kolem třetí ráno už odešli. Ta žena si vzala náskok se slovy něco jako "Vypadám teď tak strašně, že by si na mě nikdo netroufl.". A když procházela kolem mě, povídala mu něco že je autista asi jak byl pozadu a sám. Ona připomínala Gabrielu, protože byla vyšší, měla tmavé delší vlasy a brýle. Jak kolem mě prošli, záviděl jsem mu tu jeho možnost přímé komunikace. O chvilku později jsem se také rozhodl posunout vpřed, tak jsem se zvedl a v tom náhle vyšla ze schodiště další žena a ona byla úplně sama v tuto dobu. Já akorát odcházel a ona se šla rozhlédnout po okolí hned vedle lavičky, kde jsem seděl. Jak je možné, že ve tři hodiny ráno se ženy jen tak jdou procházet samy po labyrintech? Když jsem vyšel na vyšší stupeň labyrintu a rozhlížel se z něj po okolí, tak jsem jí viděl, jak se vrací zpět, jako kdyby tam snad něco někde ztratila a snažila se to najít. Když byla na <místo bude upřesněno>, tak mi přišlo, že se pozastavila a rozhlédla se kolem a jak mě viděla prohlížet si město a jsem otočený směrem k ní, tak řekla “Já se lekla.” a potom pokračovala dále. To byl už opravdu zvláštní úkaz. V Českých Budějovicích jsem viděl nedávno také něco zvláštního. Také takovou noční zbloudilou ženu. To bylo u hokejové haly na sídlišti Máj hned vedle rampy pro skateboardisty. Bylo asi tak kolem jedenácté hodiny večerní. Není to tak pozdě, jako ve tři hodiny ráno, ale i tak je už dost tma. Blížím se k rozcestí u rampy a jdu směrem ze sídliště Vltava a v tom najednou se ze tmy po pravé straně vynoří celkem mladá žena. Jde po té cestě, která vede od restaurace, které říkám Hobití domeček.

Je 31.7.2022 13:27. Dnes je mi fakt zle u srdce. Začalo to v pátek a myslel jsem si, že se to zlepší. Jen že v sobotu v noci to přišlo zas a zhoršuje se to. Poslední dobou jsem se věnoval různým technickým vymoženostem a přípravě pracovních stanovišť. Nechci vše dělat jen z mého pokoje. Přesunem z jednoho pracovního stanoviště na druhé se dá udělat přestávka na jinou činnost během dne. Třeba vaření, nebo cesta na oběd a změna pracovního stanoviště je také během dne příjemná.
Konečně to mám připravené tak, jak mi to vyhovuje až na nějaké drobnosti, ale ty jsou softwarové.
Proto jsem teď nějakou dobu nepsal. Věnoval jsem se i různým vynálezům. Sehnal jsem si zařízení pro elektronickou stimulaci svalstva (EMS). Jen doufám, že to nebude mít nějaké vedlejší negativní účinky. Mělo by to pomoci snadněji zhubnout a mít i lepší postavu. Musel jsem si objednat novou pračku a sehnali jsme i hezký automatický kávovar. Výdaje občas musí být. Jenomže já touhle techniku a věnování pozornosti jako je příprava pracovních stanovišť a nebo jak třeba jen jak elegantně nabíjet baterie do EMS, tak něco v sobě překrývám. Mám docela problémy v srdci. Pořád cítím tu osamělost a smutek, které by nebylo, kdybych Gabrielu nikdy nepotkal. Už to budou dva měsíce, co jsem bez zaměstnání a zatím jsem se opravdu v programování neposunul dále. Horší je to, že mě ten smutek brání vídat se s lidmi. Vídám se jen se svojí rodinou a okruhem lidí z čajovny, což je něco jako druhá rodina. Už začátkem července mě mrzelo, že kvůli psychickým problémům tohoto typu jsem nebyl schopen jít do sboru, abych se setkal s návštěvníky z Afriky. Oni, jak jsem viděl na videu, šli dokonce na noční procházku. Nejsem schopen s tím nic dělat, protože pokud člověku není psychicky dobře, přirozeně nechce vídat ostatní lidi. Včera bylo zase setkání v Příšově u Plzně a dnes v Písku nějaká přednáška o živých lidech a já tam nejsem schopen dorazit. Ta temnota, do které jsem byl shozen mi brání setkávání se s lidmi, jako to bylo dříve a sázím na to, že je to jen otázka času, než přestanu navštěvovat i čajovnu. Nejsem vlastně schopen ani vybrat si nějakou jinou ženu, protože jsou pro mě jako kdyby úplně neviditelné. Stále v sobě cítím potřebu

ten můj Framework programovat za podpory Gabriely s tím, že o případné zisky by jsme se dělili ale naopak bez její podpory na tom nejsme schopný pracovat. Tou podporou myslím jako že se se mnou bude alespoň bavit třeba jen přes internet a ne že mě úplně zablokuje. V té mojí situaci nezabírá ani soustředit se na pomoc jiným lidem. Jindy by to asi zabralo, ale tohle je jiný případ. V takovéto situaci se doporučuje obrácení se s problémem na Boha, protože ten to může řešit. V mém případě po takové žádosti dochází ke vzniku nějakého energetického spojení s Gabrielou. Jaký dopad to může mít na ní, to můžu jen hádat. Prozatím stále peníze ještě mám a nejsem v nějaké finanční tísni, ale už nechci dále toto zažívat.

Je 31.7.2022 15:13. Po tom, co jsem napsal článek výše, tak se dostavila úleva od bolesti. Jako kdyby ta informace byla pro někoho určená. To, co jsem zažil v pátek v noci a obzvláště v sobotu v noci už nechci nikdy zažít. Zítra začíná Srpen. Snad to bude pro mě už veselejší měsíc a snad už se dostanu konečně k tomu programování.
Narazil jsem na pěkný internetový obchod s názvem Rodinny-Nakup.cz. Vložím sem pár zajímavostí:

Silikonový výrobník ledu. Uvnitř výrobníku je kelímek, do kterého je možné ukládat vyrobený led a mezi kelímkem a výrobníkem je prostor, kam se nalije voda a vyrobí se led. Ten se mačkáním pak snadno odejme. Dá se vložit i lahev s pitím pro chlazení.

Silikonová forma na lívance. Forma na 7 lívanců. Vespod je po obvodu drážka, tak že první otočení se snadno provede. Smažení jde poměrně rychle, ale mohl by být ten povrch trochu kluzčí, aby na té formě nezůstávalo těsto.

Nouzový outdoorový kempovací termální spací pytel. Velice skladný spací pytel. Je z nepromokavého materiálu. Podle obrázku se to dá snad použít i jako stan?

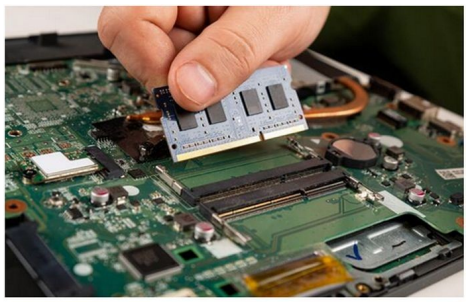

Six Pack komplet pro fit postavu. Elektronický stimulátor svalů (EMS). Má to něco do sebe. Den co den přidávám na intenzitě a zkouším různé programy. Má to celkem 6 programů nastavitelných na 1 – 10 stupňů intenzity. Cítím trochu na svalech, jako kdybych opravdu byl po nějakém cvičení.
Už jsem provedl první opravu. Bylo to na tom jednom z dvou pásků, co se dávají na paže. Nějak to přestalo fungovat, ale generátor impulzů blikal. Proměřováním vodivosti jsem zjistil, že došlo k přerušení spoje mezi

pantíkem a vodivou páskou vedoucí pod gelový polštářek. První, co mě napadlo to bylo sletovat cínem, ale pak jsem dostal lepší nápad. Dal jsem tam kousek přeloženého alobalu, který překryl pantík a tu pásku vedoucí pod gelový polštářek. Je to zalepené celkem silnou lepenkou, která drží alobal ve spojení s pantíkem a páskou (lepenka tam už byla, jen jsem jí odkryl). Tak že oprava pomohla. Tuto poruchu jsem si asi zavinil sám, jak jsem odepínal pantík taháním za konec toho proužku. Příště to budu odepínat z vrchu, kde nevede přívod. Ty generátorky impulzů nejsou k vodivým páskám připevněny, ale připínají se na pantíky. Nedohledal jsem fakturu pro případnou reklamaci zboží a myslím, že tam ani žádná faktura nebyla, kde by byl soupis objednaného zboží pro případnou reklamaci. To je nevýhoda podobných internetových obchodů, protože těžko něco budete reklamovat a také důvod, proč jsem vlastně jel osobně raději do Brna pro jisté zboží.

Další chytrý vynález, který jsem ale nekupoval na internetovém obchodě. Je to dost obecná věc, kterou najdete v elektře. Nabíječka na baterie. Jenomže ne v každém elektře mají takovou, která by mě uspokojila. S touto jsem spokojený. Je rozměrově velice malá a umí nabíjet jak AA velikost, tak AAA. Je připojitelná na USB konektor, tak že jí mohu využít třeba i v přírodě na solární powerbance. Je to rychlonabíječka, tak že baterie se v ní nenabíjejí 8 hodin, ale třeba jen 2 hodiny. U každé baterie je LED indikátor, zda se nabíjí, zda je nabitá a nebo poškozená, či jde o nenabíjecí typ baterie. Má to tedy i ochranu před přebíjením, což baterie zbytečně poškozuje.

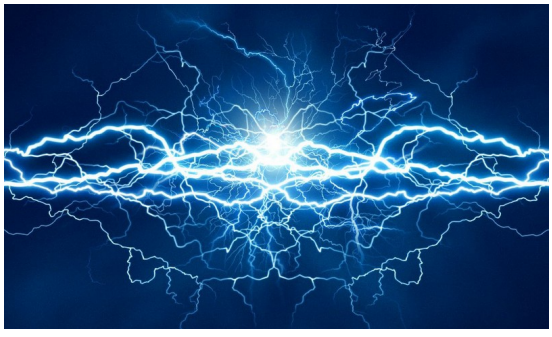

To nejdůležitější, co ale potřebuju mít je kvalitní počítač na svou práci a také třeba na obratné psaní článků, které pak ukládám do PDF, co má třeba 10MB. Přesně takový počítač, co teď mám a co na něm teď píši. Ten starý kvalitní počítač, na kterém jsem udělal JKali Framework a začal psát i tento dokument, tak se mi rozbil. Napadlo mě ho zkusit dát opravit. Navštívil jsem opraváře počítačů. Mého nevlastního taťku, kterému už je 72 let. Je vidět, že tu rozdílnost věku v partnerských vztazích máme nějak v rodině. Mojí mamce je 60 let a tak byla vdaná za 12 let staršího muže, než se rozešli.

Přinesl jsem tedy rozbitý počítač k taťkovi.

Je 1.8.2022 10:51. Myslel jsem, že už budu mít v noci klid, ale zase přišla ta energetická aktivita. Aktivita týkající se Gabriely. Nemám z toho vůbec dobrý pocit, že se toto děje. Přitom by jen stačilo, kdyby mi napsala a mohly jsme si spolu promluvit.

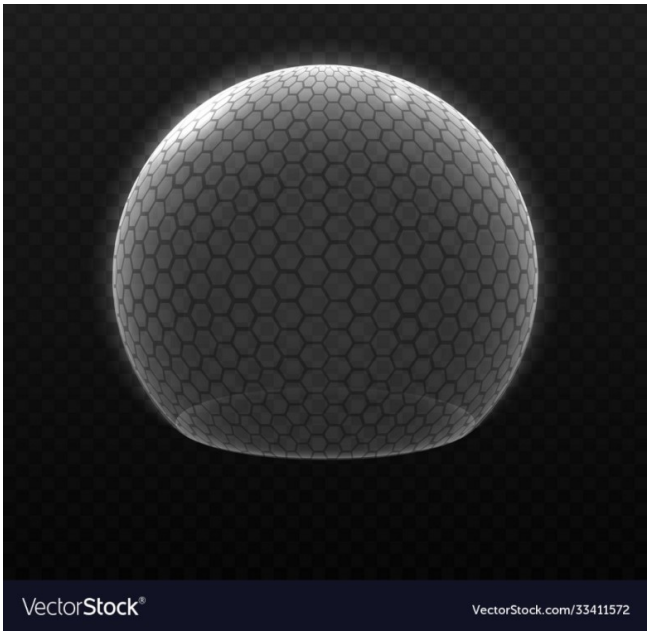
Kdy už tohle proboha zkončí?! Psal jsem o tom už před nějakou dobou, že mě obklopuje nějaká zvláštní energie, co mě kryje, abych nebyl ostatními ponižovaný. Připadá mi, že to asi na ostatní může skrze mě nějak energeticky útočit, když mi provádí něco špatného a řekl bych, že v posledních dnech to asi napadá Gabrielu. Ona mě zablokovala v komunikaci na FB, když jsem jí jen poslal můj nový telefon. Neřekla ani slovo a rovnou mě zablokovala. Přeci jsem neudělal

nic tak špatného, aby se ke mně takto zachovala. Vepsalo se to do mě jako jakási křivda, která se mi připomíná tím, jak se se mnou stále nebaví a je to stále nepříjemné. Povídala, že mě bude blokovat jenom pro to, že chci evangelizovat bubeníka. To se jí přeci nijak netýkalo a bylo to jen mezi mnou a jím a navíc je to činnost bohulibá, které ona se takto snažila bránit. Beru to jako svojí povinnost a sdělil jsem tu zprávu v chatu veřejně, protože jsem věřil, že to mám udělat. Povídala mi, že musí být s bubeníkem, jinak by byl smutný, ale připadám si, že vzhledem k tomu, jak se ke mně chová, tak mě považuje, jako kdybych já necítil vůbec nic.
Moje myšlení se za poslední měsíc změnilo. Připadá mi, jako kdybych se v myšlení propadl do nějaké temnoty. Ještě v červnu jsem bral věci tak nějak pozitivně. Měl jsem jakousi sílu to brát z pozitivního pohledu. Tak třeba dnes ráno jsem kolem druhé hodiny ranní byl zaplatit jídlo v noční hospodě a potkal jsem tam jednoho kluka, kterého jsem dlouho už neviděl. On mi řekl něco jako že si svojí ženu vymodlil a splnilo se mu to. Já místo toho, abych si z toho vzal něco povzbuzujícího pozitivního, třeba že mě se to také splní, tak mě takovéto poznámky jen pijí krev, protože si myslím jen jak to ukazuje na mojí smůlu. Cestou domů jsem šel v noci přes vrbenské rybníky a otravovali mě myšlenky na to, jak mě Gabriela odřízla a přestala se se mnou bavit. Myšlenky, které jen a jen přitahovali špatnou energii. Byl tam nějaký energetický impulz. Bylo jich víc a cítil jsem se, jako kdyby bylo srdce natlakované jako kdyby vzduchem. V ten moment nešlo posílat energii, ale později se to uvolnilo a pak to zase šlo. Tohle se mi už kdysi dávno stávalo, ale bylo to v situaci s někým jiným. Psal jsem určitě o tom.

Hodně se mi poslední dobou připomínala ta scénka z pohádky O statečném kováři. Jak tam ti tři hrdinové zabloudí do opuštěné chalupy. Setkali se tam s raráškem a ten je pokoušel. Chtěl od nich kaši, která měla být i pro ostatní, co byly zrovna venku výměnou za lákavější jídlo. Mlynář se nechal napálit a rarášek s ním zametl. Dřevorubec se také nechal napálit a i s ním rarášek zametl. Kovář se ale nenechal podvést a ještě k tomu navíc raráškovy za tu jeho troufalost agresivně sebral kouzelné vousy. Po tom, co mu vzal vousy se rarášek proměnil v nějakou ošklivou ženu. Zakletou. Posedlou zlem. Kovář jí slíbil, že jí vousy vrátí, ale ať mu napoví, kde má hledat svou lásku. Ona mu napovídala až se nakonec ukázalo, že to je vlastně přímo ona a je ve skutečnosti mnohem hezčí. Kovář se choval agresivně a uměl vracet rány. Bylo to správné. Podle slovanského původního významu slova milosrdný se opravdu choval milosrdně, protože zastavoval páchání zla byť určitou agresí.

Nebo příběh, co se skutečně stal mému známému, co je křesťan. Jeho žena měla celkem problémy s alkoholem a on si s tím nevěděl rady až se rozhodl stát se před ní na oko také alkoholikem. Jí ten pohled na něj byl nepříjemný a asi jí to v mysli obviňovalo, že ona je přeci stejná. Ona sama mu řekla něco jako „Tohle je opravdu hrozné, pojď dostaneme se z toho společně.“.

Já se ale teď také měním byť bych nechtěl. To myšlení a vnímání světa je opravdu jiné. Když mi Gabriela před rozkvetlou třešní řekla, že nic proti mně nemá, ale nemůže si ode mě nechat dát polibek kvůli bubeníkovy, protože by byl smutný. On byl totiž první. Uvažoval jsem tehdy tak, že v první řadě mě to překvapilo, že ona má nějaký vztah zrovna s ním, protože se k sobě nehodí a navíc jsem to bral z pozice někoho mentálně silnějšího, kde nechce někomu vstupovat do vztahu byť do špatného, jak se ukázalo u ohně tím chováním. Teď bych měl úvahy typu “Na bubeníka se úplně vykašli, ten k tobě nepatří a svojí lásku si sám zničil, tak ať si jí opraví. On už i dítě vychoval, ale já jsem celý život sám, tak mám přednost. Čím dříve na něj budeš tvrdší, tím méně mu budeš ubližovat klamem a on se posune v před.”. Teď mi připadá, že tato odpověď by byla správnější. V případě žen je možná toto sobecké uvažování správnější, ale třeba se pletu. Netvrdím, že bych to teď řekl, ale asi bych více uvažoval tímto směrem. Tvrdším.

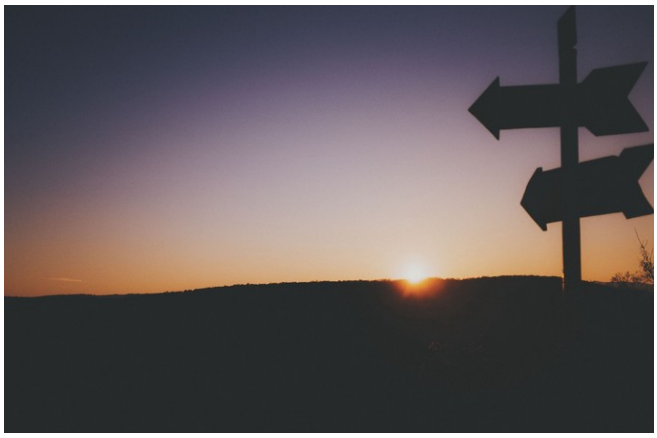

Je 2.8.2022 12:06. Včera byl první srpen. Můj plán byl takový, že od prvního srpna se pustím do programování. Skutečnost je ale něco jiného, než si člověk plánuje.
Jak jsem psal, vracel jsem se ráno domů z města a šel jsem přes vrbenské rybníky. To bylo asi půl čtvrté ráno, když mě zase chytil ten hrozný afekt a energeticky jsem začal (asi napadat Gabrielu).

Když jsme s bráchou byly malí a to asi ještě na prvním stupni základky, tak jsme si udělali takový večerní vandr. Bylo to pro rodiče dost neobvyklé, protože jsme ještě nic takového asi nikdy neudělali. Úplně v klídku jsme si prozkoumávali myslím areál opuštěného výstaviště a někde se bezstarostně toulali. Bylo už pozdě a vraceli jsme se domů. Doma živo a to na návštěvě byla tou dobou i babička. Připadalo mi to, jako když při našem návratu domů Pan generál babička dohlédla na důsledný výběr dostatečně velké vařečky. Rodiče běsnili z toho, co jsme udělali. Dostali jsme od nich výprask na zadek vařečkou. To jsme ještě v té době neměli mobilní telefony, abychom mohli dát vědět domů. Rodiče byli za nás zodpovědní a záleží jim na nás. Mě to tak trochu připadá, že v dnešní době pokud si někdo někoho v komunikaci zablokuje a je mu už více, než dvacet let, tak pochází z jiného vesmíru, který nejsem schopen pochopit. Chápu ještě zablokování v případě, že vás někdo neustále zasypává něčím, co vás fakt obtěžuje a nenechá si domluvit. Dospělí lidé, kterým už je nad třicet let, tak by měli spolu vždy umět komunikovat a pokud to neumí a blokují se, tak jsou to stále ještě nevyzrálé děti.

Po tom, co jsem provedl úrok ale došlo k něčemu, co v posledních dvou dnech nenastalo a nebo jsem si toho nevšiml. To bylo divné. Prostě se mi vytvořilo na srdci něco, co jsem dříve v psaní popisovával jako nějaké spojení. Toto “spojení” mi vždy bránilo v pokračujícím útoku na dotyčnou osobu a bylo to i tentokrát. Spojení se po čase přerušilo a když mě chytaly myšlenky na to že mě blokuje v komunikaci někdo, s kým potřebuji jednat, tak jsem v napadání pokračoval. Ono to spojení ale asi nebylo tak docela nějaké spojení. Pociťoval jsem to jako tlak v srdci. Jako kdyby srdce bylo v nějaké podtlakové komoře. Bylo to cítit celkem intenzivně a to více než jindy. Když jsem dorazil domů, stejně jsem nešel rovnou spát. Šel jsem spát až v 7 hodin ráno. Nemohl jsem strachy usnout, jestli se nestalo něco vážného Gabriele, ale mám pocit, že se jí nic vážného nestalo. Jednou jsem četl v charakteristice znamení muže ve znamení střelce “**NIKDY NEPROVOKUJTE MUŽE VE ZNAMENÍ STŘELCE, JINAK SE NEDIVTE, ŽE VÁS ODNĚKUD SRAZÍ KAMIONEM.**”.
No ale co se dělo další den. Vstal jsem sám kolem desáté, tak že jsem spal jen tři hodiny. Já jsem ale v průběhu dne cítil v srdci stále to spojení. To jsem nijak energii neposílal jen párkrát nepatrně. Jak je to možné, že stále cítím to spojení a ono ještě navíc nabírá na síle. Večer v čajovně to bylo cítit už celkem intenzivně. Není možné programovat, pokud člověk něco takového v srdci cítí. Celý den jsem byl poměrně pasivní. Přemýšlel jsem nad myšlenkou, která mě nedávno napadla, že srpen je stále měsíc prázdnin, tak si je udělám také a pustím se do toho pořádně až začátkem školy v září. No a pak mě to večer v čajovně asi došlo. To „spojení“, které cítím v srdci není vůbec žádné spojení. To je něco, co pravděpodobně vytváří někdo jiný a má mě to paralyzovat před energetickým útokem. Pouhé uvědomění si toho, že to vytváří někdo jiný jsem věděl, co mám udělat. Prostě jsem to během chvíle setřásl. No a co se nestalo. Jak jsem to setřásl, cítil jsem že bych

mohl v útoku pokračovat. To znamená, že příště až mě někdo opravdu hodně vytočí, tak bych měl být schopen zintenzivnit útok. Tím, že jsem se v srdci oklepal, tak jsem se zbavil ještě něčeho jiného a za to jsme rád. Zbavil jsem se i té abnormální závislosti na Gabriele a potřebě s ní teď komunikovat. Nějak jsem se od ní tím i osvobodil, což je dobře.

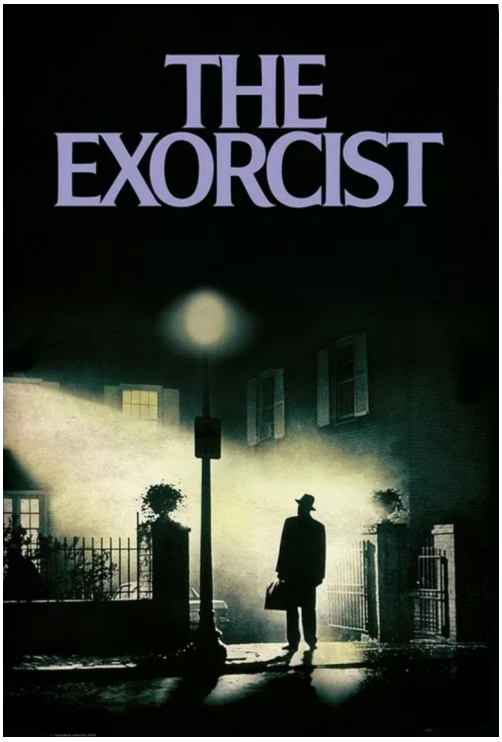
Je 3.8.2022 11:21. Tak se mi podařilo nakonec osvobodit se od od toho, co jsem popisoval jako "zaklетí". Mé čekání na Gabrielu, tedy na to, jak se rozhodne. To co se mi dělo poslední tři dny v červenci bylo něco, co by se asi dalo přirovnat k vydání se na cestu směrem od rozcestí. Netvrdím, že to tak je na 100%, ale hodně mi to tak připadá.
No a ta prodleva to čekání, kdy jsem nemohl programovat cca dva měsíce, to bylo jako čekání na rozcestí. Na rozcestí ale nemůžete čekat celý život a musíte si vybrat, kudy půjdete dál. Tady tento výběr ale nezávisel jen na mém rozhodnutí. Čekal jsem, jak se rozhodně Gabriela.

Psal jsem o tom, že člověk má cestu v životě dopředu naplánovanou, ale může se od ní vzdalovat svým svobodným rozhodováním. V Bibli je verš „Vše je povoleno, ale ne vše prospívá". Můžete se svobodně rozhodnout udělat vše, co budete chtít, ale nesete si za své činy odpovědnost. Ta odpovědnost přináší zkušenosti a tak časem přirozeně nechcete dělat chyby, které jste už udělali a nechcete znova prožívat stejné nepříjemnosti. Třeba příklad se zaměstnáním. Na některé dobré zaměstnání musíte něco umět a pracovat na sobě aby jste ho získali a když ho nedovedete získat, nemáte na to potřebné schopnosti a nebo třeba určitou morální úroveň, aby vás zaměstnavatel vzal, tak na vás zbyde horší zaměstnání a s tím už nejste tak spokojení. To je příklad takového rozcestí v životě. Člověk by si třeba i rád vybral to lepší zaměstnání, ale nemá na to. I tak se ale nezavřela natrvalo cesta k lepšímu zaměstnání. Jenom je to určitá motivace na sobě více pracovat, protože nechcete trávit čas někde, kde se vám moc nelíbí. Tak že lidé jsou v tomto světě vystavování nepříjemným vlivům pro to je to motivuje se posouvat dále. Třeba motivace se něco nového naučit, motivace se chovat ohleduplněji, motivace být upřímnější a podobně. Dokonce i dochází k tomu, že než aby se někdo naučil zodpovídat za své jednání, tak raději třeba podplatí a nebo nějak uchlácholí či podvede toho, kdo přináší spravedlnost. Zlo se nebojí těch, co jsou korumpovatelní, ale bojí se těch, co jsou spravedlivý. V té pohádce, kde byl rarášek je to znázorněné.

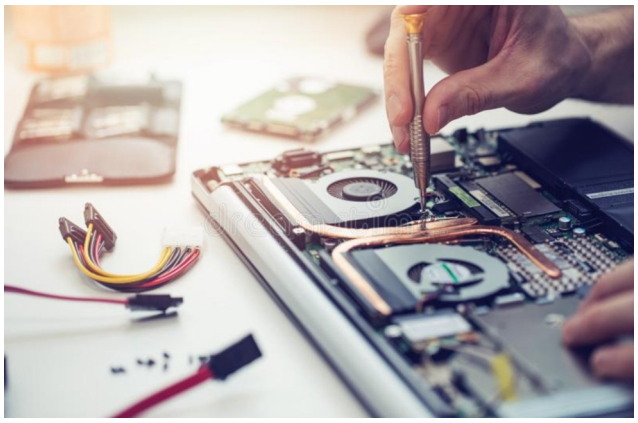

Je 7.8.2022 10:36. Přemýšlel jsem, jak poslední četba může působit na čtenáře. Napadli mě určité dvě scény.
Scéna 1 se jmenuje "Za dveřmi". Je záběr z chodby na zavřené omlácené okopané dveře. Za dveřmi někdo hlasitě mluví. Je to možná muž možná žena. Ten člověk ale určitě sedí u internetu. Skrze dveře se ozývá:
"No tohle …… TEDA kaliNNNNAAAAAAÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ …… Roman!! ……. Romane svolej partu!!„
Po chvíli následuje scéna 2 s názvem "Vchází Roman". Stále je záběr na dveře ale blíží se k nim postava. Postava otevírá rozmlácené dveře a vchází do místnosti. Při vstupu skrze futra postava musí sklonit trochu hlavu. Navíc nemůže vstupovat kolmo k futrům, ale musí jít trochu bokem. Následuje rozhovor dvou osob.
Roman: „Ty myslíš, že ta osoba z toho psaní skutečně existuje?"
Sedící u internetu: "Na to vem jed, to je nějakej Budějčák!!"

Roman: „Najdem si ho …… Snadno.“
Sedící u internetu: „Jo a o tom psaní řekni i ostatním z party.“

Je 7.8.2022 13:10. Minulý týden jsem si připadal vážně jako nějaký exorcixsta. Vymítač. Měl jsem pocit, jako když jsem běžec, co právě doběhl dlouhou trať a dotkl se své hranice. Běžec, co se svalí po běhu únavou do trávníku a zažívá pocity euforie. Euforie, která mu nedoolí okamžitě se věnovat své práci, ale pozvolna jsem se začal v týdnu dostávat opět do světa programování. Připadá mi, že to mé srdeční propojení s Gabrielou se ještě více jako kdyby posílilo. Zlepšilo. Teď myslím v tom dobrém slova smyslu. Ne žádná negativní energie, ale ta příjemná a laskavá. Dovedu si to vysvětlit tak, že tam byla nějaká negativní entita jako kdyby mozkomor, co mi brala energii. To negativní působení z mé strany se modlitbou ke Kristu o pomoc ještě posílilo. To mě utvrzuje, že jsem dělal správně.

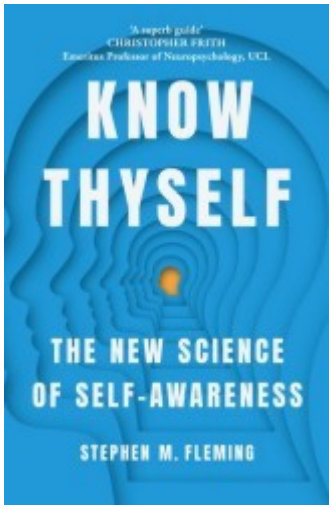
Je 7.8.2022 13:36. Psal jsem, že jsem se rozhodl vzít rozbitý počítač k opraváři počítačů. K mému nevlastnímu taťkovi. Kdyby se mu podařilo počítač opravit, odpadla by mi starost s tím, hledat nový, platit za nový a navíc instalovat znova SW vybavení. Jsem zvyklý na Linux a rozběhat Linux na počítači tak, abych byl spokojen není taková legrace. Nainstalovat Linux bývá snadné, ale horší je to poladit, aby byla opravdu spokojenost.

Nepočítal jsem s tím, že až to k taťkovi přinesu, že by to tam hned přede mnou začal komplet rozebírat. Přinesl jsem to tam a taťka udělal takovou rychlo analýzu. Zkusil to třeba zapnout s vyndanou baterkou. Nebo držet déle zapínací tlačítko, ale nic nezabíralo. Display ani neproblikl prostě nic. Nechal jsem mu to tam a bavili jsme se tak různě o technice a podobně. Jeho pak napadlo zjistit, jesatli třeba není ten počítač ve zkratu. Pak si toho všiml. Měl připojený napájecí kabel a indikace led diodou na konci kabelu nesvítila. Tak že tím odhalil problém. Notebook byl zaskratovaný v přívodu napájení a signalizace na zdroji to takto dávala najevo. Taťka řekl něco jako “No, tak to sice vypadá možná jednoduše, ale to také může být pěkný průser.”. Ptal se mě, zda jsem do počítače něco nevylil. Nic jsem do počítače nevylil. Pak mi radil, že pokud se do počítače něco vylije, je potřeba ho co nejdříve vypnout a obrátit vzhůru nohama, aby tekutina nezatýkala ke spojům. Pak je potřeba ho vyčistit. Ptal se mě, jestli jsem počítač neupekl tím, že jsem ho měl třeba na peřinách. Říkal jsem, že ne. Na to já si dávám pozor a nožičky počítače normálně podkládám, pokud je někde delší dobu, aby mezera mezi stolem, co se ohřívá a počítačem byla trochu větší a lépe se chladil. Taťkova zvědavost rostla a rozhodl se, že počítač zkusí rozebrat rovnou. Sice jsem

už byl na odchodu, ale na tohle jsem se ještě rád podíval. Vidět na vlastní oči rozebírání notebooku a pokus o analýzu/opravu problému. Na YouTube se dají také najít videa, jak se notebooky rozebírají. Taťka to začal rozebírat. Jako první odendal poklop, co kryje rámečky na dva disky, sloty pro ramky, wifi kartu a ještě jeden typ malého disku teď nevím ten název připojení. To je jednoduché a tento poklop jsem měl sundaný také, ale to je nejvíc, kam jsem se při rozebírání dostal. Taťka pokračoval odšroubováváním dalších šroubků na spodním poklopu. Tedy toho hlavního poklopu. Vyndal jich docela dost a ani tak to nešlo otevřít. Povídal mi, že budou šroubky na druhé straně pod klávesnicí. Otočil to a vzal takovou speciální umělohmotnou pacičku. Takové minipáčidélko. Objel to po obvodu klávesnice, aby povolil západky a pak klávesnici vyndal. Nedělal to šroubovákem, protože to by počítač poškrabal. Pod klávesnicí byly další šroubky a konektorky k odpojení. Povídal jsem mu, že mu to jde fakt docela dobře a ví kam sáhnout. On mi odpověděl něco jako "Když jsem rozebíral první notebook, takhle se mi třásla ruka.". Postupným odšroubováváním spousty a spousty šroubků a odpojováním všelijakých konektorů se podařilo vyndat desku a potom začalo měření. Taťka věděl, jaké součástky jsou kondenzátory. Kondenzátor je něco jako miniaturní baterka, co se v mžiku dokáže nabít a v mžiku vybít. Do/z kondenzátoru teče proud jen pokud je nabitý a vybijí se a nebo pokud je vybitý a nabijí se. Jen pokud se napětí mění, tak tam je proud, jinak ne. No a taťka začal měřit odpor na kondenzátorech a zjistil, že jich tam je spousta ve zkratu. Jak kolem procesoru, tak kolem grafického čipu. Povídal, že to je průšvih, to bude něco s procesorem a možná tam toho bude víc poškozeného. Kondenzátory nesmí být zaskratované. Podle něj se tam dostalo vysoké napětí. Zkusil vyndat procesor. Po vyndání procesoru některé kondenzátory poblíž procesoru už nebyly zaskratované, ale některé bohužel ano. Navíc kolem grafického čipu byly stále zaskratované kondenzátory. Taťka schválně zkusil mrknout na web, kolik by stál podobný procesor a našel nějaký už použitý podobný za celu kolem tří tisíc. No konečný verdikt byl nakonec takový, že pokoušet se to opravovat asi nemá cenu, protože nevíme, co vše se tam rozbilo. Taťka měl zájem si tam počítač nechat s tím, že si ho dá na hromadu k ostatním, které nedokáže vyhodit. Nedá mu to. Ta doba cca 9 let, co jsem ho používal je uspokojivá a přišlo nám oběma rozumnější už opravu neřešit a raději si koupit nějaký nový.

Je 9.8.2022 10:46. Našel jsem zde na tomto webu popis psychopata z hlediska mezilidských vztahů. Je to toto „Psychopati jsou schopni tzv. povrchního šarmu. Dovedou vytvořit velmi dobrý dojem. Jsou neupřímní, manipulativní, mají velitelské tendence a jsou zaměření jen na sebe. Lžou často, všem a ve všem.".
Je to definice podle uznávaného autora diagnostické metody PCL-R. Je zajímavé, že hlavním motivem psychopatů bývá potřeba demonstrovat svojí moc. Jako kdyby potřeba se vytáhnout před ostatními. Názory některých odborníků na psychopaty jsou v duchu "S psychopatem můžete jednat pouze z pozice síly a nebo z pozice oběti. Neexistuje jiný způsob.". Je to typ lidí, u kterých s laskavostí asi moc nepochodíte. Oni to asi vnímají jako nějakou slabost. Píšu to jako zajímavost. Problém aktuální doby. Psychopaté se z lidí stávají. Osobně nevěřím, že by všichni lidé, co jsou psychopati, tak že by tací byly od narození. Já se snažím vždy vycházet s lidmi po dobrém v první řadě, ale někdy to také nejde.

Je 10.8.2022 11:43. Vypadá to, že ty mé energetické zkušenosti, co mám poslední dobou souvisí s jakým si poznání sám sebe. Možná ještě lépe přijetím toho, jaký jsem. Přijetí toho, že určité způsoby jednání jsou naprosto v pořádku a nemusí mě vůbec znepokojovat. Dokud to nebudu schopen přijmout, neposunu se dál.

Tak třeba takový Kšiltovka na poště. Tou dobou, co jsem tam pracoval, tak jsem o něm několikrát psal. Psal jsem, že se chovával někdy agresivně k ostatním. Přitom byl v jádru celkem dobrý jinak. Dostal jsem se s ním do podobného energetického propojení. Podobně jako s Gabrielou. Provokoval mě a něco tam směrem k němu proběhlo. To období, co následovalo bylo jiné u něj. Děli se mu nepříjemné věci. Dokonce jsem mu i psal, ale nereagoval na to. Ignoroval mě. Jednou se mu stalo, že se přiotrávil z jídla. Potom jsem od něj slýchával cosi jako že se mu ztratilo tohle, pak se mu ztratilo tamto a tuhle zase nechal tašku v autobuse. Opravdu jsem nevěděl, zda to má nějakou souvislost se mnou. Mohlo mít i nemuselo. Každopádně jednoho dne udělal něco, co jsem od něj nečekal. On se asi od někoho dozvěděl, že píšu tento dokument. V práci přišel za mnou a řekl něco ve smyslu „Uznávám …… prohrál jsem. Jsi silnější.“. O mém psaní jsme se vůbec nebavily. Od té doby se ale ke mně choval přátelsky a s úctou. Dokonce i na mou zprávu v chatu mi odpověděl. Sice se zpožděním, ale odpověděl. Od té doby co jsem ho pak potkával na ulici, vždy byl rád, že mě vidí a promluvili jsme si. Bylo to cítit, že mě přijímá.

Je 10.8.2022 17:49. Nebo třeba takový Strakoničák. Kolega z dalšího zaměstnání. Měli jsme z počátku také trochu neshody. Trochu do mě narážel a ve mně to také vzbuzovalo proti němu negativní energie. Pak se to ale celkem rychle napravilo a změnil přístup. Pamatuji si, jak jsme jeli na setkání se Sodexem a já si sedal dozadu do auta. Měl jsem chvilku, co jsem si sedal, otevřené dveře až k protějšímu autu a jeho reakce byla taková, že se zeptal „Můžu ty tveře trochu přizavřít?“, aby mohl projít dopředu. To byla zvláštní otázka. Na něco takového se člověk normálně snad ani neptá. Přitom pamatuji, jak nedávno při jednom online setkání oddělení říkal přede všemi jednomu nováčkovi, že ho zabije, jestli tam udělá něco se serverem. Připadalo mi to celkem troufalé. Nebo jednou na chatovacím kanálu sdíleném pro celé oddělení napsal, že potřebuje dva samuraje, aby mu s něčím pomohli. Řešil instalaci card modulu na nový server. Programátoři za backend jsme tam byly celkem 4 a z toho jeden už šel domů pomáhat ženě se čtyřmi dcerkami. Bylo tedy jasné, jaké přesně samuraje hledá. Potom tam napsal, že potřebuje, abychom mu usekli hlavu, protože tam něco pokazil. Ta jeho mluva byla taková zvláštní. Neobvyklá pro mě. Na Skype měl fotku woodoo kněze a i se jednou zmiňoval, že něco takového provozuje. Když jsem ho viděl poprvé ve Strakonicích, připadal mi hrozně zřízený. Pohled do jeho tváře ukazoval, že má něco opravdu špatného s duší. Připomínal mi kamaráda Honzu z Moravy tím svým duševním stavem. Bylo mi ho líto a jak jsem seděl v autě za ním cítil jsem, jak ho něco špatného obklopuje. Seděl jsem za ním docela dlouho a tou energií soucitu se mi to špatné, co jsem na něm cítil asi podařilo odehnat, nebo nějak vyléčit, nevím. Každopádně se to nějak částečně přeneslo na mě. Přeneslo, ale jen opravdu krátkodobě. Krátce na to jsem nějak měl problémy se spánkem. Měl jsem nějak neklidné spaní. A byla to zrovna

ta noc, co jsem psal o tom, jak jsem vedl Gabrielu k rozkvetlé třešni. Přímo ten díl o západu slunce. Druhý den už ty energie opadly a cítil jsem se fajn. Strakoničák se na výjezdu úplně vyhýbal alkoholu a pil jen nealko. Dokonce snad i jedl jen vegetariánskou stravu. Divil jsem se tomu, proč žije tímto stylem zrovna on, co má takové postoje. On se ale změnil od té doby. Na FB si začal dávat fotky, kde je vidět. O jedné fotce jsem se zmiňoval v tomto díle. Pak tam má další fotku, kde je vidět, jak je na festivalu a v ruce drží pivo v kelímku. Nemyslím si, že to bylo nealko. Jeho výraz v obličeji je ale mnohem lepší, než pamatuji. Vypadal úplně v pohodě na té fotce.

Je 11.8.2022 2:48. Pamatuji si na ten večer, co jsme byly v čajovně s Gabrielou před výletem na oslavu Beltain. Seděla přímo naproti mně. Vypadala tak půvabně. Zrovna jsme rozebírali Aurorana a ty jeho doporučované metody vedoucí k vegetariánství. Bubeník a Gabriela zrovna začínali s vegetariánstvím. Potom ale Gabriela začala povídat něco, co mě šokovalo. Ona začala povídat o tom, že se těší, až začnou ty biostroje padat. Ona mluvila o lidech! V souvislosti s tím, jak bude přicházet doba vyšších energiích, které lidí se slabšími energiemi nebudou moci přežít. No jo, ale co když právě ona, podle toho jak mluví, je jedna z těch, co má právě nižší energie a svojí škodolibostí si na sebe přitahuje neštěstí. To s tím vegetariánství je jen matoucí trik ze strany zla, jak udržet lidi nasměrované směrem do záhuby. Přeci ten, kdo si myslí, že už pomoc našel, tak už jí nehledá ani kdyby se mýlil. Ježíš přeci říkal, že neznečišťuje to, co vstupuje do těla, ale to, co jde ven. Tím co jde ven je myšleno třeba mluvení ve stylu škodolibosti, nadávek a podobně. U mě je zvláštní, že o zdravou ženu, která by o mě měla zájem tak jako kdyby pohledem nezavadím, ale ženu, která je nějaká zoufalá, potemnělá, tak mě přitahuje už asi od pohledu.
Pak se ale nemůžu divit tomu, že od ní můžu čekat komplikace. Hlavní bohulibá činnost u žen, řekl bych je rození a výchova dětí. To je myslím psáno i někde v bibli, že ženy se dostávají na cestu spasení tím, že vychovávají děti. U mužů to nemusí vždy tak být. Výchova dětí je sice oběť, ale sladká oběť. Je to rozhodně mnohem lepší a ctihodnější činnost, než svojí mysl zaměstnávat potěšením z umírání druhých slabých lidí. Podobným uvažováním si lidé na sebe šijí boudu. Lidé si na sebe dovedou přivolávat zbytečně utrpení jenom tím, že ho neoprávněně nevidomostí přejí ostatním, či je to nějak třeba jen těší. Ježíš učil, že pokud si lidé přejí smrt někoho jiného, je to jako kdyby tak učinili. Budou tak souzeni.

Je 12.8.2022 9:09. Pozoruji různé skupinky. Skupinky, které se zaměřují na to, jak to tady udělat lepší a i se bránit zločinu a tak podobně. Sleduji přístup k problémům obou skupinek a ty skupinky mají ty samé členy (ne všechny).

Vnímám tam podobný problém. Problém v tom umět identifikovat nejvíce prioritní aktivitu. Aktivitu, které je potřeba se momentálně věnovat, aby řešení současných problémů bylo nejefektivnější a věnovat se jí hlavně jednotně. Tedy dokázat společně v daný moment spojit sílu a třeba tak zapojit i další lidi mimo skupinku. Lidem stačí někdy ukázat jen to, co mají teď dělat. Něco, co je jednoduchá a jasná činnost pro pochopení. Přesvědčit lidi, že právě tato jednoduchá

činnost vede k vytouženému cíli. Nezahlcovat lidi složitými vizemi a kvanty událostí, co se děje všude ve světě. Na to běžný člověk není uzpůsobený. Jakákoli psychická zátěž lidem bere sílu věnovat se aktuálně hlavní aktivitě, která vede k potřebným cílům. Je to jako s lupou. Pokud chcete něco zapálit, potřebujete soustředit sílu jednotlivých paprsků do jednoho místa. Popíši obě skupinky podrobněji.

Je 14.8.2022 11:26. Slíbil jsem, že detailněji popíši, jakým chybám se vyvarovat při řešení problémů ve společnosti.

1. Podobnost jako v rodině – uspořádat si priority:
Představte si rodinu, která spokojeně žije v rodinném domku. Spokojeně až do dne, kdy přijde Nezbedník Potrubník. Ten jim musí uvolnit potrubí, aby se z povzdálí mohl ukájet pohledem, jak je rodinka v neklidu, že jim teče potrubí. Přirozeně taková rodinka se bude snažit ve vzájemné spolupráci, aby potrubí bylo co nejdříve opraveno. Nebudou věnovat pozornost jiným aktivitám v tu dobu. Najdou si mezi sebou takového člověka, co nejlépe umí s potrubím a tomu budou asistovat, aby se problém co nejdříve vyřešil. Kdyby jeden ze synů se postavil stranou od rodinky a řekl „Já odmítám pomáhat s opravou potrubí, dokud se prvně autorita neprokáže schopná v hašení koberců, protože zítra může klidně přijít k nám Nezbedník Podpalník a zapálí nám koberec.“. Rodinka se musí naučit přijímat nejen fakt, že má plně věnovat pozornost činnosti, která je momentálně nejurgentnější ale i schopnost nevázat se k jedné osobě coby autoritě, která pro tu danou situaci je vhodná k řešení problému. Ke změně autority musí docházet hbitě podle toho, jaký problém se zrovna řeší. Je li někdo nejlepší ve sklízení pole, ať mu ostatní asistují v době sklizně. Je li někdo nejlepší v hašení požárů, tak ať mu v době hašení požárů ostatní efektivně pomáhají. Pokud někdo umí dobře s potrubím, tak ať mu ostatní pomáhají v době prasklých potrubí a je li někdo dobrým šerifem, tak ať mu ostatní pomohou dělat pořádek ve společnosti.

V rodině by to, kdo komu bude pomáhat asi měl rozhodnout otec. Ve společnosti obecně by takové rozhodnutí asi měla učinit něco jako rada starších, nebo senát či prezident. Jenomže pokud nefunguje pořádně šerif a jeho pomocníci, dost možná dojde k tomu, že společnost bude celkově na řídících strukturách a všudemožně poškozena.

2. Udržovat soustředění na aktuální cíl a tomu věnovat energii:
Pokud je nastavena priorita, potom jakékoliv dávání pozornosti někam jinam oslabuje její realizaci. Například jsem se v jedné skupince zeptal, proč byl odvolán počestný prezident České policie, který se opravdu zastával lidu? Na otázku mi byla dána odpověď v tom smyslu, že to bylo tím, že byl počestný a to nevyhovovalo někomu a teď přesně nevím, jestli byla zmíněna vláda a nebo jaká byla přesně odpověď. Kdo byl ten někdo. Já se ale v myšlence držel stále cíle a tím bylo pokračovat další otázkou. Pověděl jsem ve skupince, že pokud se chceme přetransformovat do společenství postavené na slovanských principech, musíme ty principy začít aplikovat do stávajícího systému. Ve slovanství pomocí kopného práva byly vytvořeny vazby mezi vládou a obyvatelstvem. Každý obyvatel měl poblíž sebe někoho, koho znal a ten byl i jeho zastupitelem ve vládě. Tak fungovalo kopné právo, že lidé své zastupitele znali osobně. Pokud něco takového chceme aplikovat, musíme znát vládu osobně. Na to jsem navázal otázkou, že musíme identifikovat a znát adresy těch lidí, co usilují o to, aby čestní prezidenti policie byli odvoláni. Pokud víme, kde tito konkrétní lidé žijí, můžeme s nimi jako obyvatelé navazovat osobní vztahy a připodobňovat se kopnému právu i v

dnešním systému. Jenomže na mojí otázku už nepřišla odpověď, na kterou jsem se ptal. Nedozvěděl jsem se adresy lidí, co zařídili, aby byl čestný prezident policie odvolán. Na to, abych se dozvěděl ty adresy a nebo měl třeba i jejich nějaké fotografie pro případné nalazení na ně, tak by byla potřeba udržet pozornost i ostatních lidí a soustředění na daný cíl. Pokud se jednotně lidé věnují této aktivitě, tak mohou něco změnit. Ten zná toho, ten zas tamtoho a my se vlastně nakonec všichni nějak známe přes někoho. Ale ti lidé na té sociální síti byly zavalováni dalšími a dalšími informacemi, co se děje ve světe všude možně a pak není možné udržet pozornost na posvátném prioritním cíli. Udržet pozornost na daném cíli je klíčové. No jo, to jsou ty sociální sítě. Já na ně chodím méně a méně.

3. Nevykořisťujme cizokrajné obyvatelstvo:
Armáda je podporována z financí toho obyvatelstva z toho státu, ze kterého pochází. To je logické. Obyvatelé daného státu musí ze svých daní platit svojí armádu a v některých zemích nejsou moc bohatí obyvatelé.

Tak že uvažování stylem že přijde nějaký osvoboditel ze zahraničí není správné. Takové osvobození bude nákladné zbytečně navíc o přesun, pobyt a bude to buďto muset platit obyvatelstvo cizí země, které propůjčuje svojí ochranu a nebo to bude platit ta země, která je napadená a bude to tak či tak dost drahé. Mnohem efektivnější je využít ty síly, které jsou vlastní a ať už jich je 50 a nebo 50 000 jednotek, tak z pohledu obrany proti vnitřnímu nepříteli je to jedno, protože stačí jen přemluvit většinu, aby stála na straně obyvatelstva a ne na straně zločinu. Tady bych řekl, že větší výhodu bude mít země s měnší armádou a to my jsme. Vycházím z předpokladu, že menší dav rovno menší intenzita masové manipulace. Při obraně proti vnějšímu nepříteli, doufejme, že Český národ a nebo ta zdravá část má poměrně dobrou karmu a snad se povede hodně lidí ještě dovést ke Kristu, aby Bůh mohl spravedlivě chránit a ne spravedlivě trestat.

4. Vlastní sociální sítě a počítače nás nezachrání, to nikdy v historii lidi nechránilo:
Některé skupinky si vytvářejí například i vlastní informační systémy na styl sociálních sítí a podobně a dokonce si v bytech zařizují hotové serverovny. Doufaje, že to nějak skupinku uchrání. Problém je v tom, že pokud bude v zemi dále zkorumpovaná policie, nikdo nezaručí, že takové komunikační systémy budou věčně fungovat. Že to bude věčně tolerováno. To se prolíná vlastně i s tím, co jsem zmiňoval výše. Mít hlavně v pohodě pořádkovou službu a pak se nemusíte bát nějaké cenzury a takovou serverovnu náročnou na datová uložiště netřeba dávat někomu od bytu. Raději to přenechat expertům, co poskytují profesionální hostinky za rozumné ceny a přistupovat jen vzdáleně jako správci a vývojáři. To platí pro aplikace typu sociálních sítí, kde jsou třeba velká média a podobně. Pochopitelně pokud jde o databáze například s finančními machinacemi, tam bych chápal, že si někdo bude chtít pořídit server do nějaké vlastní soukromé serverovny, kde bude přísně omezený přístup, ale taková databáze nebude vyžadovat zas tak veliké disky, jako u těch médií, které mohou být na hostingu. Mít na to peníze, tedy mýt třeba desetitisíce uživatelů, co platí pravidelné poplatky, tak by třeba ani ta vlastní rozsáhlá serverovna a personál k tomu nemusela být takový problém, ale nějak se začít musí a musí se začínat v malém a ne rovnou nakoupit rozsáhlou serverovnu, když ten projekt nebude prosperovat. Navíc třeba zálohování každých 10 minut jsem také nikde neviděl. Zálohuje se běžně každý den v noci. To pak není divu, že každé tři měsíce odejdou SSD disky. Pokud jsou data zrcadlově uložené na dvou discích, média typu videa, dokumenty a podobně bych ani nezálohoval, protože tam ta záloha už přirozeně je. Zálohy po dni se dělají třeba u databází, kde programátor třeba něco na datech pokazí a tak je možné vrátit se cca den zpět do opraveného stavu dat.

Sociální sít je skvělý prostředek manipulace a i marketingu a určitý typ politicky orientovaných lidí o to může jevit zájem, ale to neznamená, že to bude mít nějaký extra ocenitelný přínos pro běžné

lidi, že by jim tak moc stálo za to do toho investovat. Prvně je potřeba věnovat pozornost nejprioritnějším problémům ve společnosti a to je hlavně zavedení pořádku. Telekomunikace pak bude svobodná a nebude potřeba řešit takovéto šíleně komplikované obezličky.

Jen takový hi-tech vynález mě napadl na okraj. Nápad řešení nedostatku elektrické energie upgradováním asfaltových chodníků na hi-tech chodníky ze solárních panelů, které by byly pokryto ochrannou vrstvou nějakého třeba 2cm silného plexiskla možná protkaného nějakou síťovinou podobně jako panelákové prosklené dveře. No představte si to. Doba, kdy ne jen pozemky mají své číslo v geodézii, ale i jednotlivé fotovoltanické panely, které třeba budou v těch chodnících a nebo na střechách paneláků a jiných střechách. Prostě všude tam, kde to nestraší a je to neviditelné. Každý panelák si tak zamluví (alokuje) nějaký férově přidělený počet panelů někde poblíž v okolí a ten si bude platit i z fondu oprav těch rodin, co se na projektu budou účastnit. Každá rodina v projektu si zakoupí do bytu za své vlastní náklady akumulátory a ty se budou z panelů určených pro panelák (nějak asi ampérově z nějakého centrálního rozvodu), rovnoměrně dobíjet. To, jak si rodina s energií v akumulátoru naloží už je jen její věc. Napadlo mě to jako taková obdoba k těm lidem, co mají panely na svých rodinných domech, ale pro paneláky.

5. Meditace – je to opravdu to, co nás posouvá dopředu?:
Poslední dobou hodně slýchávám takové podněty typu „Pojďme si zameditovat za to a nebo pojďme si zameditovat za tamto“. Mě se právě v souvislosti s meditací hodně vybavuje šamanka Namu. Ona přesně toto provozovala a teď už není mezi námi. Navíc se proslýchá něco o tom, že se na ní snad nějaký špatný duch v tom astrálu přichytil. Něco, co jí nakonec táhlo na špatnou stranu. Také jsem tuhle slyšel vyprávění od jednoho člověka, co dovede vnímat energetické toky. Zajímalo ho, jak je to s Jógou. Protože má známou, co dělá kurzy jógy, napadlo je, co takhle vysledovat, jak je to s energií při cvičení. Zjistili, že při cvičení jógy se z těch co cvičí vysává energie a ta jde přímo mistrovi. Ne mistrovi jako že tomu, co cvičení momentálně provádí, ale tomu, co je ještě nad a může být klidně stakilometry daleko. Nemám proto ve všelijaké takové cvičení moc důvěru.
Faktem je, že kdyby se mělo meditovat za aktivaci více a více lidí, mělo by se hlavně asi meditovat o tom, aby se do samotné realizace zapojili prvně ti, kteří meditují. Jde o to, že lidi se učí napodobovat ty, kteří již nějak aktivní jsou a pokud se budou přidávat v napodobování meditace k ostatním, tak bude sice čím dále více a více lidi možná meditovat, ale u těch neaktivních, stěží dojde k tomu, že přeskočí meditaci a půjdou rovnou něco realizovat jenom pro to, že se děje někde nějaká meditace. Lidé hlavně napodobují. Tedy cestou je hlavně dostat se k takovým aktivitám, které budou nést opravdu nějaké skutečné viditelné a hmatatelné výsledky a ostatní, když to uvidí, začnou to napodobovat a výsledků bude mnohem více. O těch meditací se mi zdá ten výsledek nějak není vidět, ale zdá se to být snadné a lidé se do toho snadno zapojí. Ti lide co se třeba rozhodnou už někam přesunout a nějak být aktivní.

Je 20.8.2022 10:32. Včera přijel do Českých Budějovic šéf pirátské strany Ivan Bartoš. Zuzka Kudláčková mě pozvala na setkání. V pozvánce na FB stálo, že se bude řešit bydlení, tak mi to nedalo se účastnit. Jedna z věcí, o které se Ivan Bartoš z kraje zmínil byla, že byl jeden čas dost i zavalený

prací a nemohl si dlouho vzít ani dovolenou. To mě připomnělo, že podle véd by správně Kšatrija neměl být nijak placen za svojí aktivitu, jen že nějak se přeci i Kšatrijové musejí živit. Na to se budu muset pozeptat učitele véd.
Co mě hodně zajímalo bylo, jak je to s tím ČEZem. ČEZ tam samozřejmě ležel v hlavě více lidem. ČEZ se svými cenami elektřiny trochu připomíná problém s prasklým potrubím. Prasklé potrubí je priorita číslo jedna, kterou každá rodina bude chtít řešit ze všeho nejvíce. ČEZ nám tu vyrábí v Čechách elektřinu za levno, ale draze jí prodává na burze a tam si jí ještě dráž nakupujeme zpět, což je nelogické. Spousta peněz od českých lidí pak jde hlavně do firmy ČEZ. ČEZ je v soukromém vlastnictví. Ivan Bartoš se zmiňoval, že co se týká ČEZu, tak jsou tam vazby například na Topolánka a jiné lidi a je to docela problém tam něco s tím dělat. Pak se také zmínil o policii. Povídal že například hodně policistů má dobrý vztah s Babišem, protože jim pomohl. To je přesně charakter informací, který mě osobně připadá zajímavý, protože řeší problém prasklého potrubí. To ostatní možná také bylo zajímavé, ale tolik jsem to už nepřijímal do hlavy.
Piráti rozdávali náramky s jejich logem a hezkým sloganem:
„ODVAHA DĚLAT, CO JE SPRÁVNÉ“. To že piráti jsou rozmístění všude možně po politice je užitečné, protože mají různé zajímavé informace.

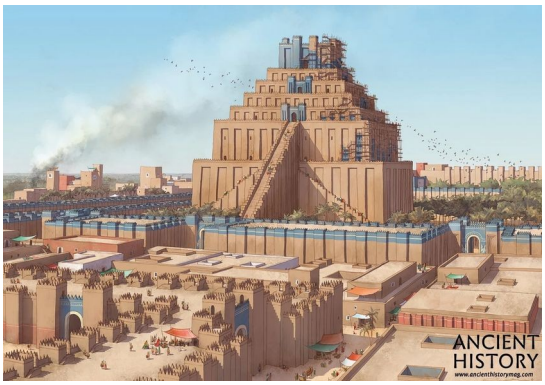

Je 20.8.2022 11:24. Nedaleko Plzně se vyklubala nová aktivita. Jmenuje se to „Víkend mezi svými“. Vede to pan Pavel Hlávka ze svobodného vysílače. Já jsem tam jednou už byl a psal jsem o postřezích, co mě k tomu napadali v příběhu „Noční krajiny Plzeňska“. Zrovna dnes se tam má konat údajně nějaká meditace. Nejsem sice zrovna příznivcem meditací, ale musíme se navzájem tolerovat a komunikovat spolu. Co mám informace, tak příští týden by tam měli být lidé z uskupení Nová Bohemia. Rád bych se s nimi setkal. A dokonce na přelomu Srpna a Září přislíbil příjezd i záhadolog a autor stránek https://www.matrix-2001.cz/ Jaroslav Chvátal až z Ostravy. Toho bych také rád viděl.
Webové stránky paloučku jsou:
https://paloucek.svtv.cz/

Je 21.8.2022 12:59. Vypadá to, že den 12.8.2022 si asi budu moci dát do svého života jako nějaký můj osobní svátek. To byl pátek minulého týdne. Ten víkend co následoval jsem se cítil naplněn takovou šťastnou pozitivní energií jako malé dítě. Dokonce jsem na webu zahlédl jeden článek, kde se psalo o znamení střelce, že si víkend užije dobře, protože se zbavil jakýchsi vazeb. Ten článek jsem ale přečetl až po tom, co jsem to už cítil, tak že jsem si to nevsugeroval tím článkem. Ono se to promítalo i do mého psaní, protože ještě ve čtvrtek ráno jsem psal o Gabriele a ten pátek ráno už jsem psal článek o lupě a to se týkalo už jiného

tématu. Celé to období od 29.7 až do 12.8 tam probíhalo asi nějaké karmické vyrovnání, nebo jak to nazvat. První tři dny byly poslední tři dny v červenci a to bylo hodně intenzivní a šokovalo mě to. Pak se zdálo v pondělí, že už je klid až na divný rostoucí tlak v srdci, ale po pár dnech se to opakovalo a pak po pár dnech znovu a znovu i když zdá se slaběji. Tohle se mi nikdy s žádnou ženou ještě nestalo. V těch následujících srpnových dnech jsem ale žádný tlak v srdci už necítil. Docházelo k tomu hlavně v noci. Ale ten pátek 12.8.2022 to na mě přišlo už ráno a docela mě to už vadilo. Připadal jsem si, že se nějak začínám připoutávat ke Gabriele druhem vazby, kterou bude tento negativní přístup jen posilovat. V ten moment ale už do toho začala vstupovat vyšší síla a bránit mi v tom. Ptal jsem se v duchu Krista, co s tím mám dělat. On mi řekl, že už to stačilo a z této vazby se osvobodím jen energií lásky. To zafungovalo a funguje to doteď, což mě těší, protože s negativní energií pracuji nerad. Před tím mi to ale nešlo takto to vyřešit. Vnímám to tak, že to nepříjemné období bylo nevyhnutelné. Cosi se tím ve mě pročistilo.

Je 21.8.2022 16:18. Začátkem srpna se má pozornost silně přesunula k tématu historie Babylonu a vlastně tak i Babylonského bratrstva. Babylonské bratrstvo je něco, co se týká momentálně nás všech a celé planety. Je to problém „prasklého potrubí“. Kdo ví, jestli ono se to netýká nějak i Gabriely. Nemám absolutně klidu na žádné programování. Vnímám programování a vydělávání peněz teď jako něco úplně podružného, čím se nemám zabývat.
Začátkem měsíce jsem se začal zabývat detailněji úvodem do této problematiky, kterou se poslední dobou zabývá detailně i pan Jaroslav Chvátal vědecky. Jeho pořad o Babylonském bratrstvu s panem Pavlem Hlávkou má už 7 dílů a je k dispozici třeba na Odysee zde:
https://odysee.com/@SVCS-Studio.Plzen:3

O Annunaki celkem mluvil i Indigový zpravodaj zde:
https://www.youtube.com/watch?v=4H0v5f-P0zA

Když si to porovnám, tak pan Chvátal se detailně zaměřuje na dění na Zemi, ale Indigový zpravodaj hodně povídá o minulosti těch mimozemšťanů.

Hodně se o Annunaki zmiňuje i Auroran a hodně je kritizuje. Podle něj tu už nejsou, ale mají tu své hybridy, co tu stále udržují zlo.

Je dobré znát historii a co se tu všechno dělo, ale my hlavně potřebujeme vědět, co máme dělat teď. Jak se k problému postavit teď a co platí úplně pro všechny z nás.
Tento týden jsem byl znovu přiveden k jednomu dílu. Je to skutečný příběh jedné křesťanky, které se podařilo obrátit jednu z nejvýše postavených čarodějnic v USA ke Kristu. Čarodějnictví, satanismus, zednářství, illuminati a podobné věci to vše souvisí se Babylonským bratrstvem a je to čím dále více aktuálnější. Jako kdyby se tyto okultní spolky snažili více a více dostat lidi masově mezi sebe. Jenom když pijete určité typy limonád, tak nevíte, že je do nich přidávána krev obětí a nebo například s tím očkováním, také je to problém. Vůbec svým postojem, že lidé nekladou odpor proti zlu a jen přihlížejí, stávají se spoluviníky. Na začátku této knihy v PDF podobě je napsáno „**Pozor!**

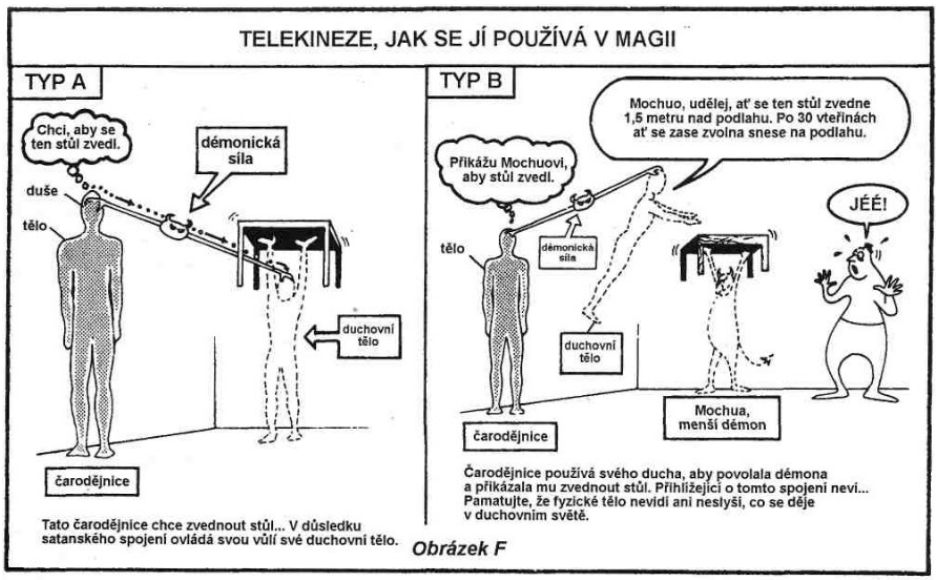
Tato kniha bude pro tebe jednou z nejobtížnějších. **SATAN SI NEPŘEJE, ABYS JI ČETL!**
...
Satan učiní vše, co je v jeho moci, aby ti v četbě této knihy
zabránil. Bude tě sužovat nepřekonatelnou ospalostí, zmateností, neustálým přerušováním a mnohým jiným. Jednou z
hlavních Satanovou zbraní je strach. Bude tě zastrašovat.“.

Mě byla tato publikace doporučena ve webové podobě někdy myslím v roce 2017, ale přečetl jsem jen kousek a pak mě to přišlo nezajímavé, protože ke svědectví čarodějnice Elaine jsem se ve čtení nedostal. Na webu nebylo toto varování a kdyby bylo, třeba by mě to upoutalo více. Teď cítím ale potřebu si to prostudovat celé.

Originál kniha v PDF je volně dostupná zde:
http://jkali.cz/data/prisel_osvobodit_zajate_r_brown.pdf

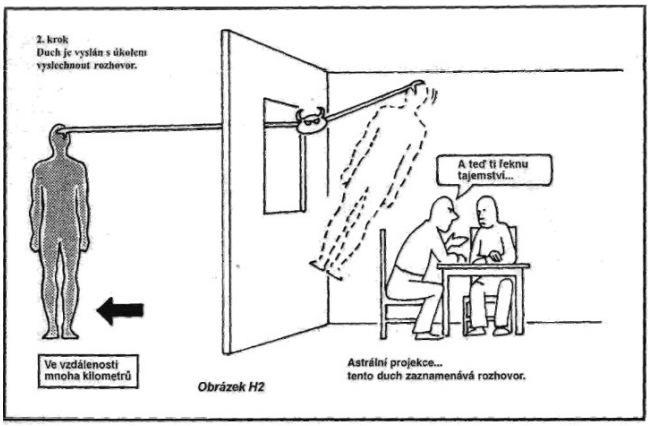
Webová podoba je k dispozici zde a už jsem na ní v příběhu myslím několikrát poukazoval:
https://tlg.estranky.sk/clanky/vyslobodena-z-moci-satana.html

Publikoval jsem to už v šestém díle příběhu na straně 29 druhý odkaz, ale proklik na PDF knihu byl až na poslední straně na webu.

Obrázek F

Tady je pár zajímavých obrázku z PDF knihy ze strany 51. Tyto obrázky na webové podobě nebyly. Na obrázku je vidět princip fungování telekineze, neboli pohybování předměty na dálku. Pohyb může způsobovat buďto duchovní tělo, které je znázorněno čárkovaně, mezitím co duše a fyzické tělo stojí na stejném místě. Předmětem může pohybovat i démon povolaný duchovním tělem.

Obrázek H2

Tady je zase ukázka špehování pomocí astrální projekce. V obou obrázcích je namalovaná spojnice mezi duchovním tělem a duší, kterou ale obsazuje jakási hlava čerta.

Je 24.8.2022 0:53. Tak zatím nejzajímavěiší kapitola, co jsem přečetl, z praktického hlediska v knize Přišel osvobodit zajaté je kapitola 13 začínající na straně 39.zde: http://jkali.cz/data/prisel_osvobodit_zajate_r_brown.pdf#page=39

PDF podoba knihy má 87 stránek, ale podle obsahu je rozsah až na 235ti, což mi přijde nějaké podezřelé.

Jen přečtení začátku této kapitoly bude pro mnoho lidí v dnešní době asi silně odpudivé. Je tam výčet všeho, co svádí k okultismu. Reakce čtenářů může být možná taková, že to zavřou a budou si myslet své. Nebo se někdo zhrozí. Nenapadlo by mě, že třeba bojová umění mohou nějak zavádět. To s tou rockovou hudbou už jsem kdysi zaslechl a tehdy jsem to také nečekal. No ale stolní RPG hry, že jsou nebezpečné? Pokud světu fantazie necháme příliš prostoru pro zlé myšlenky, je to něco, co nás samotné ničí. S tím bych souhlasil, ale pak je to na každém, jaké představy si připustí. No a označovat stolní hry za špatné jen pro to, že lidem berou čas věnovat se důležité křesťanské misii je něco podobného, jako brát dítěti hračky a rovnou po něm chtít, aby se cítilo být dospělé. Je v tom určitý fanatizmus, ale na druhou stranu dospělý člověk, co si neustále hraje s hračkami a nevěnuje se jiným činnostem je také extrém. Děti hračky potřebují, protože je to psychicky k něčemu má připravit.
V kapitole je řeč i o meditaci a vyprazdňování mysli. Tohle vyprazdňování mysli kupodivu kritizuje i Petr Chobot i když je to někoho, kdo dost provádí různé meditace. Autorka knihy nekritizuje všechny meditace obecně. Upozorňuje i na vymývání mozku v podobě stále se opakujících mluvených frází. Toto jde vidět na YouTube v některých letničních sborech, jak se nahlas opakuje Halelujah stále dokola a dokola, až se někteří z toho povalí na zem v křečích.
Ty praktické ukázky osvobozování lidí, co jsou dále v kapitole jsou ale hodně zajímavé pro mě. Inspirativní dílo!

To mně vede k zamyšlení, jakým způsobem bych to sám mohl uplatnit v praxi. Nejsem lékař a tak se nedostanu do situace, kdy by lidé za mnou samovolně přicházeli s nějakými zdravotními problémy a já bych to mohl analyzovat a případně jednat. Napadá mě jako prostředí působnosti třeba taková čajovna. Další komplikace je, že popisované případy autorky jsou křesťané, kterým je démony bráněno ve vztahu s Kristem. V té době, když to autorka prožívala bylo přeci jen to křesťanství celkem populární navzdory rozrůstajícímu okultismu v Americe, ale dnes na křesťanství hodně lidí celkem nadává.

Řekněme, že existuje smyšlená postava jménem Samozvaný vymítač Jirka začátečník. Postava je umístěna do čajovny ve scéně s názvem Čajovna – první střet:
Jirka sedí v čajovně, rozhlíží se kolem a v duchu si povídá „Potřebuji zkušenost …….. ale nějak nenápadně, ať si toho nikdo nevšimne.“. V tom najednou správce čajovny popadne koberec a jde ho na prostřední schod nedaleko východu vyklepávat. Správce čajovny se pomalu dostává na prostředním schodě do zápalu vyklepávání koberce a je tam docela hluk. V tom si Jirka samozvaný vymítač začátečník pomyslí „Teď je ta pravá chvíle! ……. Teď, nebo nikdy!“. Jirka se zvedne a jde ke správci čajovny na prostřední schod. V duchu si říká vědeckým způsobem „Potřebuji se co nejblíže dostat ke zdroji hluku.“. Jirka se postaví na opačnou stranu prostředního schodu, než stojí správce čajovny vášnivě vyklepávajíc koberec. Jirka si pomyslí „A teď potřebuji ještě nějakou cílovou osobu.“. Zrovna vchází jeden zákazník do čajovny a má namířeno k prostřednímu schodu. Jirka si pomyslí „To je ta cílová osoba! Ten nebožák jistě musí být posednut démony, protože v

tomto světě není možné normálně žít, aby někdo nebyl posednut!“. Zákazník se snahou trochu si zatáhnout břicho, aby byl schopen protáhnout se na prostředním schodě mezi správcem a Jirkou najednou uslyší zblýzka hlasitý povel „Démone svazuji tě ve jménu Ježíše Krista! Nech ho být!“. V tom najednou celá čajovna na chvilku ztichne včetně vyklepávání koberce. Jirka se pootočí směrem na publikum, které sleduje jen jeho a jak se na ně pomalu podívá, začnou si mezi sebou jednotlivé skupinky lidí povídat věty jako „Něco tak ulítlého jsem ještě neviděla.“, jinde zase lítostivě „Kámo pomůžem mu, co? Nepomůžem mu?“, „Jáááá můžu říct stréééééci Chaláááááánovi……. on špitálník má svěrací kazáááájku.“. Opodál se otočí zpátky na sebe mí přátelé a pokračují v hraní stolní RPG hry.

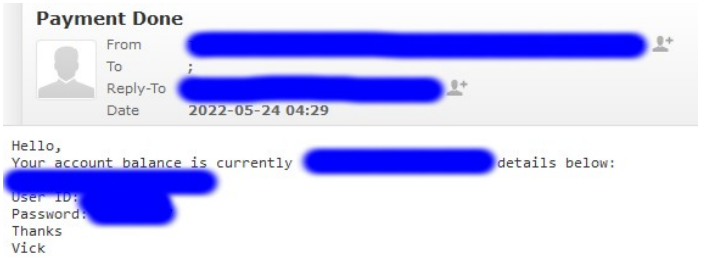

Je 25.8.2022 1:52. Na smyšlené postavě vymítače Jirky bylo viditelné jeho nebezpečné jednání. Nebezpečné zejména pro něj. Kdysi dávno mě jeden starší křesťan informoval o tom, že vymítání démonů může být smrtelně nebezpečná činnost a to právě pro toho, kdo vymítá. Nebo může vymítač sám riskovat posednutí démony. Na toto téma byl myslím natočen film Rite a nebo Ďábel v těle (2012). Je to nebezpečné v tom případě, kdy dotyčná osoba o osvobození nestojí. V knize Přišel osvobodit zajaté toto není myslím zdůrazněno, ale zatím jsem to nedočetl, protože mě stále něco rozptyluje. Je tam ale vidět z příběhu Elaine, že když poprvé byla na vymítání pastorem, tak on se jí před tím ptal, jestli se chce opravdu obrátit ke Kristu, nebo tak nějak to tam stálo. Rebeka také svazovala démony jen u lidí, co už byly víceméně křesťany a jen jaksi tápaly v postupu dále. Peklo si to vykládá jako nespravedlnost, když jsou napadaní jeho lidé, co nemají zájem o obrácení se ke Kristu. Křesťané se mohou maximálně jen modlit o to, aby ti, co jsou věrní peklu, aby křesťany před nimi Bůh chránil a nebo o to postavit se do té zmiňované mezery třeba za své blízké a nebo za ty, u kterých by se ten zájem o záchranu ze strany Krista v daný moment mohl projevit. Třeba v důsledku prožívání nějakého soužení.

Než se ale k něčemu takovému člověk odhodlá, že by třeba někdy uvažoval o obrácení se ke Kristu, jde vidět z knihy, že prvně se musí s někým takovým někde pravidelně vídat, co následuje tuto víru a vyzařuje z něj taková energie, co beze slov dovede přesvědčovat a budit pozornost. Na fotce vlevo je autorka té knihy. Z její fotky, alespoň pro mě, jde cítit taková energie důvěryhodnosti. I z pouhé fotky. Ten muž vedle ní už tak silně pozitivně nepůsobí.

Pak ještě znám příběh bývalého iluminára Johna Todda. On se také obrátil ke Kristu, ale až po tom, co k němu rozhněvaný baptistický kazatel vtrhl do prodejny, protože našel u dcery okultní pomůcky, které rozdávali ve škole a stopy vedli k němu. Kazatel svázal jeho démony příkazem ve jménu Ježíše Krista a odešel. John Todd pak neměl pokoj, cítil prázdnotu až dokud se neobrátil ke Kristu. Jak to dopadlo s tím kazatelem v příběhu už nebylo, ale fakt je a je to i logické, že pokud se tu bude peklo roztahovat absolutně všude a budou tu stále ještě lidé věrní Kristu, musí se tu pro ně udělat prostor k důstojné životaschopnosti i za cenu, že někteří posednutí nekřesťané budou takto čištěni od démonů. Jinak si to vysvětlit nedovedu. To už by muselo nastat jedině vytržen, tedy vyteleportování křesťanů do jiného prostoru a Země by upadla do absolutní moci zla. I takové jsou prorokované scénáře. Jestli k tomu má opravdu dojít, je třeba to oddalovat, jak jen to půjde.

Je 25.8.2022 15:52. Od té doby, co jsem zase OSVČ, tak si dělávám pravidelně 25 dne v měsíci přehled financí, jak na tom jsem. Jedno vím jistě a to je to, že jsem za celou tu dobu nic nevyfakturoval a stále nejsem schopen ani se soustředit na programování. Můj finanční stav zde nezveřejňuji. Ne, že by to byla nějaká choulostivá informace, ale čtení je možná tak napínavější. Těch otevřených tajemství mám více a to třeba i to, že zboží, co jsem nakupoval v Brně bylo od doby, co jsem OSVČ to nejdražší zboží, co jsem nakupoval. Ani jsem ještě nedopsal, jak probíhalo potkání slečny v nočních hodinách nedaleko Hobitího domečku. Určitě to chci ale dopsat.

Včera se objevila další záhada. Nějak jsem cítil v srdci, že se mám podívat na webové rozhraní pro emaily, co mám na doméně jkali.cz. Normálně bych tyto emaily sledoval klientem Evolution, co jsem měl na Linuxu na počítači, co se mi tento rok rozbil. Teď počítač sice mám, ale s Windows systémem a k tomu nemám tak dobrý vztah a chuť s nějakým klientem laborovat, tak že chodím jen na email na seznamu skrze webové rozhraní. Včera jsem měl nutkání podívat se na druhé webové rozhraní pro emaily a něco tam hledat. Tak jsem se tam podíval. Bylo tam víceméně plno zpráv charakteru nějakých reklam na produkty, seznámení se a podobné. Nic, čemu bych přikládal nějakou osobní váhu až na jeden zvláštní email s přístupem do jakéhosi investorského portálu, či jak to nazvat. Ten email je vidět na obrázku výše s titulkem „Payment Done“, tedy platba dokončena. Ve zprávě je uvedeno, jaký mám zůstatek na účtu a to jsem zakryl. Zakryté políčko za slovem currency nese dvě hodnoty, tedy jednu a tu samou hodnotu, ale přepočítanou ve dvou měnách. Není to zas až tak dlouhá cifra, jak by se zdálo z modrého proužku. Já jsem si ale nikdy žádný takový účet nezakládal a na investování skrze webový portál nemám buňky. I tak tam je nějaká částka, kterou jsem tam nikdy neposlal. No a hned pod tím je webová adresa, uživatelské ID a heslo k přihlášení. Nic takového jsem nikdy před tím nedostal. Žádnou takovou zprávu, kde bych už měl založený účet a dokonce nějaké vložené finance. Zkusil jsem se do portálu přihlásit a zafungovalo to. Dokonce po mě chtěli zadat telefon, aby mi poslali ověřovací SMS. Připadalo mi zvláštní, že kdyby to byl podvodný web, že by si někdo s tím dal takovou práci, aby tam programoval tyto ochranné prvky. Telefon jsem uvedl, SMS mi přišla a rovnou po mě chtěli zadat nové heslo z bezpečnostních důvodů, tak jsem ho zadal. Dostal jsem se do jakéhosi platebního portálu, kde je možno vkladu i výběru a už tam probíhali v historii nějaké transakce. Ta měna, se kterou se tam primárně operuje je Bitcoinová. Skutečně mi to zobrazuje, že tam mám Bitcoinový zůstatek a ne zrovna zanedbatelný. Koukal jsem se do příběhu, co to bylo za den, co jsem psal, že mi přišla taková zvláštní zpráva. Poslední příspěvek před tím dnem byl článek o štěněti v čase 23.5.2022 18:57. Upřímně psaný článek, ale po tak dlouhé době to už vypadá, že jsme se spletl v tom, že je o mě zájem. Třeba se ale pletu. Investiční portál umožňuje vklad a výběr v rámci Bitcoinu, ale funkce vkladu a výběru v rámci FIAT měn je momentálně zablokovaná z nějakých důvodů.

Tak že je tu záhada zjistit, zda ten portál není jen podvodný, co mi má vnutit myšlenku, že si mohu vybrat Bitcoiny a tak mě motivovat, abych si založil Bitcoin účet. Já žádný Bitcoin účet nemám. Nebo to je skutečně investiční portál a někdo záhadno kdo mi tímto způsobem dal finanční prostředky na osvojení si investorských zkušeností a nebo na co budu prostě chtít. Potom dne 8.6.2022 mi došel ještě podobný email a tam byl uveden odesílatel financí jako nějaký dr. Graham, ale ty přihlašovací údaje do stejného portálu byly jiné a nefungovali mi. Vím ale, že dva dny před tím 6.6.2022 byl můj poslední den v zaměstnání a celkově si mě přidali do Telegramu dva cizinci a byl to celkově divoký den.

Je 26.8.2022 13:19. Tuto středu jsem byl zase na pravidelném kulatém stole E-koruny od osmi večer. Ještě před tím jsem byl domluvený s kamarádem Pošťákem, že zajdeme na dobrou česnečku do noční restaurace U Šebstů, která je skoro hned vedle Čajového ateliéru. Tam jsme se sešli kolem sedmé hodiny. Jejich otevírací doba ve všední dny je myslím od 17:00, nebo 18:00 do 5:00. Když jsme tak večeřeli, Pošťák se mě zeptal, jestli jsem neplánoval omezit chození do hospod. Já mu řekl, že jo že jsem to i omezil, protože nechodím zas tak často. Ta jeho otázka mi ale v ten moment přišla dost příhodná a skoro až osudová. On se mě na to ptal v restauraci, o které jsem nedávno psal, že mě v ní něco motivuje tam nechodit. Byla řeč právě o té servírce, co nás tam zrovna obsluhovala. Ten den, co jsem jí tam viděl poprvé byla ke mě nepřirozeně moc vlídná a to na člověka, co se cítí být zadaný, ať už šťastně či nešťastně, nepůsobí příjemně. Jinak nic proti ní nemám a teď už k tomu nedochází. Dokonce bych řekl, že se mě od té doby, co jsem to napsal, snaží míjet pohledem. Ještě než Pošťák dorazil, chvilku jsem si tam četl PDF knihu a bylo slyšet, o čem si tam ta milá servírka povídá s někým. Povídala mimo jiné, že umí číst rychle knihy. Také se zmiňovala, že se bojí toho zdražování a že možná nebude mít na zaplacení bydlení, pokud to bude takto pokračovat. Pošťák dorazil. Vím, že jsem si kousek začátku meetingu E-koruny pustil už U Šebestů. Když jsme odcházeli, tak ta milá servírka se podívala na Pošťáka a povídala takovým sladkým něžným hláskem "A přijďte brzy". My jsme slíbili brzký příchod. Mě to vrtalo hlavou a dnes jsem Pošťákovi volal. Ptal jsem se ho na to, jak se mu líbíla ta servírka ve středu, protože mi připadalo, že se k němu chová docela mile a třeba by z toho něco mohlo být. On říkal, že se mu líbí, ale bylo vidět, že si nevěří a stydí se. Povídal dokonce, že si tam česnečku oblíbil a chodí na ní docela často. Jo to mi připomíná film Jáchyme hoď ho do stroje, tam ten chlapík zase chodil na topinky a rád si často rozměňoval drobné :D. Tam to byla ta památná věta myslím nějak "Třeba se Vás ..... Třeba se Vás plachej.".

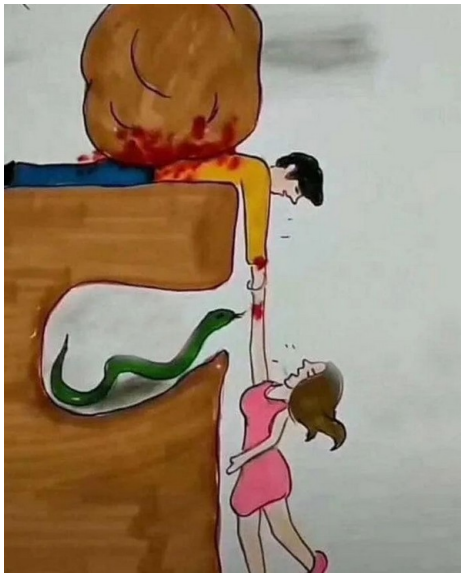
Na kulatém stole E-koruny se probíralo financování a investování. Jaké jsou teď možnosti a co by bylo dobré teď podporovat. Kromně možnosti podporovat vývoj softwaru byl zmíněn ještě projekt Penzion Ráj v hodnotě celkově myslím kolem šestnácti milionů. Objekt, který se teprve bude kupovat a skládají se finance. Přemýšlel jsem nad touto investicí v dnešní době. Dělat skupinové investice typu jako kupovat si penzion. Pamatuji si, že když jsem jel na Moravu minulý rok a chtěl jsem se tam v jednom hotelu ubytovat, řekli mi, že se jim ten den a čas nevyplatí, aby tam kvůli mě nějaký personál byl. To dnešní období se mi zdá moc nenahrává tomuto druhu podnikání. Pak co se týče toho mít “finance v cihlách” lidově řečeno, asi to chce udělat nějakou skupinovou smlouvu, co se týče možností výběru. Dovedu si představit situaci, kdy se složí třeba 10 lidí na nemovitost a společně si jí koupí. Potom přijde jeden z těch lidí v krizové době a poví ostatním o tom, že potřebuje ty finance vybrat, protože je akutně potřebuje. No a co teď ti ostatní, jak na to budou reagovat? Mohou ho vyplatit s tím, že si sahnou do kapes a budou asi neradi. Nebo nebudou mít na vyplacení a rozhodnou se, že se tedy nemovitost narychlo prodá a vyplatí se vlastně tak úplně všichni. Pro investice tohoto typu bude asi chtít sepsat nějaké ujednání o možnostech výběru, jinak budou vznikat nepříjemné konflikty.
Teď si zkusím představit situaci, co kdybych měl navíc desítky milionů korun, které jsem dostal od nějakého dobrodince. Představím si, že je nainvestuji do té nemovitosti, aby se mohla koupit. No a

potom mi bude vrtat hlavou jedna věc. Bude mi vrtat hlavou, jaký příznivý vliv to bude mít na tu servírku, kterou vídám v restauraci U Šebestů. Jak by jí to mohlo usnadnit situaci a nebo jí to dostat z problémů. Stejně jako ona bude mít podobné problémy spousta a spousta jiných slušných lidí v zemi. Když už investice, tak asi bych podpořil nějaký infrastrukturní projekt napříč celou společností a to tak, že se snahou popořit to co nejefektivněji. Taková investice mi dává smysl. Na nějaké takové rozhodnutí, do čeho investovat bych se určitě poptával vedení více alternativních skupinek v zemi a snažil se hledat nejefektivnější konsenzus. Vůbec nejefektivnější mi připadá hledat útočiště pod mocností, která je dobrá, spravedlivá, milosrdná a může tu mít nad situací kontrolu, jen když se budeme umět správně dožadovat a v dostatečném množství příznivců. Přitom je to úplně zadarmo a dostupné všem.

Je 27.8.2022 3:07. Dnes se koná setkání s Janou Sochovou a její přednáška na téma Živý člověk na paloučku v Příšově. Pozvánka s detaily je zde: https://zijemesradosti.cz/akce/zivy-clovek-paloucek-prisov-27-08-2022/

Palouček v Příšově u Plzně obhospodařuje zase jiné alternativní uskupení lidí kolem pana Hlávky ze svobodného vysílače. Zrovna tuhle jsem poslouchal pořad o Babylonském bratrstvu od pana Chvátala asi osmý díl to byl myslím a pan Hlávka tam zmiňoval, že se modlili asi až moc o to, aby zapršelo, protože prší opravdu vytrvale. Tak nějak to tam řekl. Ono jde o to, že ten palouček má sloužit mimo jiné také k pěstování plodin a v jednom z předešlých dílů pan Hlávka poukazoval na to, že je sucho, tak že na paloučku to schne, což je škoda. To modlení za déšť bylo zmíněno až v pozdějším díle. Píši o tom zde, protože někdy přivolání deště může být drahocenné, ale lidé musí vědět, že se o to mají modlit. Stejně tak například podpory většího pořádku v kraji a celkově. V té knize Přišel osvobodit zajaté se na to také dost poukazuje, jak je modlení důležité. Když lidé od těchto aktivit opouštějí, zlo si neustále hledá cestu, jak se silněji a silněji prosazovat.

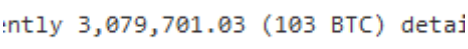

Je 28.8.2022 19:55. Koukal jsem na Facebook a zahlédl obrázek, co je vedle. Zaujalo mě to, protože ten obrázek cosi umí vystihnout. Obrázek, který tam vložila teta Honzy z Moravy. Text k obrázku je tento:
„Ten muž neví, že pod ním je had. Žena neví, že muže drtí kámen. Žena si myslí: „Padnu! A nemohu vylézt, protože mě had kousne! Proč ten muž nemůže použít trochu více síly a vytáhnout mě nahoru?!“ Muž si myslí: „Mám tolik bolesti! Přesto tě stále přitahuji, jak jen mohu! Proč nezkusíš vylézt trochu silněji!?“
Nikdy nevidíte celý příběh, nevidíte tlak, kterému je ten druhý vystaven, a ten druhý nevidí bolest, ve které jste.
To je život, ať už je to práce, rodina, city nebo přátelé, měli bychom to zkusit... rozumět si navzájem.
Naučte se myslet jinak, více soucitu a možná i více porozumění, trpělivosti a lépe komunikovat.“
Včera jsem zase jel na palouček SVTV a po dlouhé době si mě ten den přidal do Telegramu zase nějaký cizinec. Tentokrát ne se jménem Alexander. Jeho jméno či příjmení je Axle. Ptal se mě, jak se mám a jaké je u nás počasí. Pověděl jsem mu, že na Plzeňsku se střídá deštivo a jasno. Ptal jsem se ho, kde vzal kontakt na mě. On řekl, že sleduje aktuality a zajímalo ho, jaké je u nás počasí, tak

mě kontaktoval a pak dodal dotaz, jestli mi vadí, že mi píše? I když jsem mu odpověděl na dotaz, jaké je u nás počasí a že mi to nevadí, stejně se mě ptal, zda mi může zavolat. Já jsem mu říkal, že ať klidně zavolá. On nezavolal a ptal se mě, jestli jsem muž. Pověděl jsem mu, že jsem muž a že si nedávám falešné informace do profilu. Ptal jsem se ho, zda on je muž a říkal že je. Myslím, že to bylo to poslední, co mi napsal. A teď se v tom vyznejte. Vůbec nechápu, co to po mě ten člověk chtěl, ale určitě ho nezajímalo jen počasí.
To mi připomíná mou rádkyni na vztah s Gabrielou. Tato záhadná osoba už z profilu nekomunikuje a odstranila si i profilový obrázek. Všiml jsem si toho myslím pondělí toho týdne, co jsem zažil osvobození dne 12.8., jak jsem o tom psal. Plaval jsem tou dobou v nepříjemných negativních emocích, ale už je to pryč naštěstí. Jedna z vět, co mi rádkyně kdysi napsala byla zhruba „My to zvládneme, bude to bolet, ale zvládnem to.“. Teprve co mi napsala tuto větu, tak jsem se jí začal ptát na rady, co mám dělat s mým vztahem. Jedna z věcí, co mi radila bylo chodit třeba na koncerty, byt v pohodě a třeba tam tu svojí někdy potkám. To jsem ale nedokázal přijmout natrvalo takový postoj, protože potřebuji ve vztahu nějakou vzájemnou úctu jeden k druhému a z toho vyplývá že když jít na koncert, tak se prvně domluvit na čase a jí tam společně. Ne že jeden půjde na koncert sám a bude opakovaně vystavován situaci, že je to úplně promarněný čas, protože tam přišel sám a i sám odchází a ať zkouší i další dny třeba se jednou poštěstí. To je hrozně ponižující pro mě a ta rádkyně mi to v podstatě takto líčila. Tak že rádkyně, ať už byla kdo byla, prostě se se mnou už nebaví.

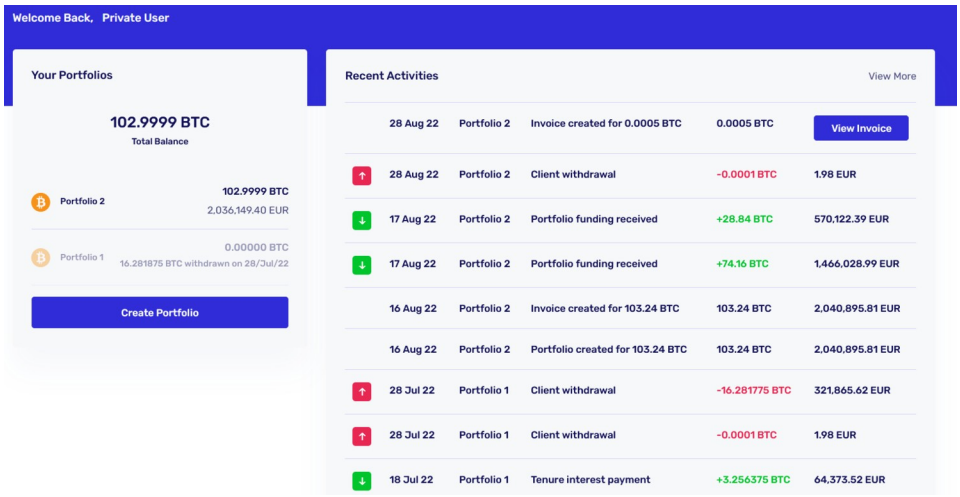

Je 29.8.2022 0:50. Má cesta za zjištěním, zda jsem byl opravdu obdarován financemi ve měně Bitcoin a nebo nebyl obdarován vede až do Manily, tedy hlavního města Filipín. Když jsem přemýšlel nad tím, jak jednoduše ověřím, zda ty údajné finance opravdu jsou reálné a nebo je to jen nějaký podvod, napadl mě jeden člověk z rodiny, který by mohl mít Bitcoin peněženku. Měl jsem předsudky k zakládání si nějaké takové peněženky před tím, než si ověřím, jak to doopravdy je. No a ten člověk, u kterého mě to napadlo, že by to mohl mít je můj brácha, který byl tou dobou zrovna krátce v Manile. Můj brácha teď poprvé v životě zkouší digitální nomádství. Pracuje pro budějovickou firmu, ale vzdáleně. Chtěl si to zkusit a naučit se lépe aktivně anglicky, tak že odcestoval. Mamka a jeho přítelkyně z toho moc šťastny nejsou. Jsme ve spojení přes email. Brácha do toho šel přímo střelecky. Jediné s čím na Filipíny odjel je v podstatě jen ledvinka a kreditka s jistým obnosem. Vše potřebné včetně počítače si tam koupí. V Manile na hotelu měl být jen tři dny a pak se bude ubytovávat asi v jiných místech. Auto si tam vypůjčil. Už jsme s mamkou od něj dostali pár emailů, ale povídal, že o víkendu bude možná více času, tak se s námi třeba spojí videohovorem. Přes víkend nám ale nenapsal. Říkal, že je to tam úplně jiný svět.
Každopádně brácha mi napsal, že má něco zřízené, ale je to postavené na měně ethereu a bitcoin tam neberou. Tak že v tom cestování po Asii se budu muset vrátit k sobě do pokojíku a vyřešit ověření nějak jinak.

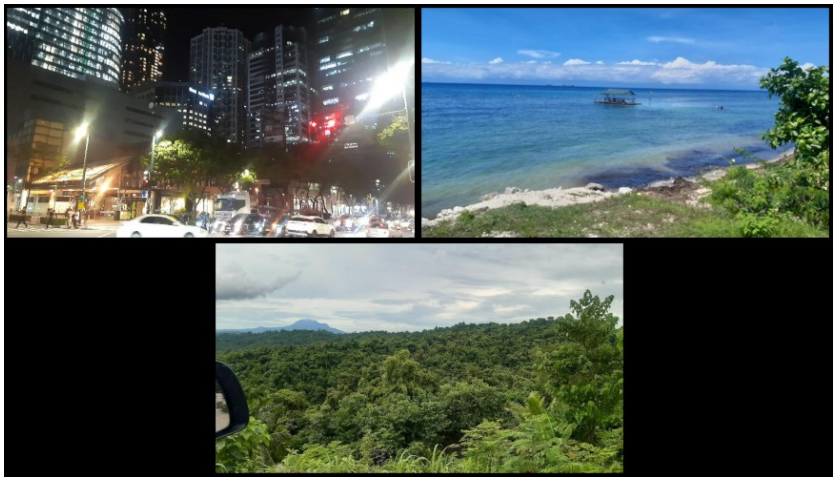

Jenom ještě prozradím, co jsem před tím nechal zakryté ve fotce zprávy na straně 135. Je to ta částka, která mi byla údajně zaslána. Jedná se o 103 bitcoinů. Jsou to celkem pěkné peníze, protože 1 bitcoin je cca 500 000 Kč. Vzpomněl jsem si teď na Poštu na to místo kde jsem pracoval. Jak tam byl stále problém se sháněním pracovních sil a já jsem pro ně chtěl zajistit finanční prostředky od Alexandra Paramonova, což se ukázalo jako nějaká podivná půjčovna financí. Zrovna ten den, co jsem potkal

v čajovně milionáře Hinduistu, jak se negativně staví k ženám, tak ten den jsem potkal kolegu z pošty, co jel zrovna do práce a povídal, jak se to tam zhoršilo. Pokud se potvrdí, že mám opravdu 103 bitcoinů, mohl bych klidně zasponzorovat zajištění pomoci. Zasponzorování, které by ale bylo postavené na tom, že ti zaměstnanci si vyjednají s vedením ten sponzoring. Tedy například někdo zná můj příběh, ten zná někoho, kdo dělá na poště a ten tam zase má vazbu na vedení. Takový druh kooperativi mezi lidmi, ve které finanční prostředky se naleznou, ale je to o učení se komunikace mezi lidmi a vzájemně si vypomáhat. Něco jako když Pepíček řekne tatínkovi „Kup mi tuhle koloběžku…… ta se mi líbí tahle koloběžka.“, ale tatínek dobře ví, že pokud by se Pepíček nijak nepřičinil k tomu, aby mu koloběžku koupil, tak by si jí nevážil a nebyl by ani vychovávaný k samostatnosti, tak že mu řekne „Koupím ti tu koloběžku Pepíčku, když mi budeš pravidelně pomáhat při štípání dříví“.

Je 29.8.2022 3:32. Zde je obrázek přehledu plateb záhadného portálu, kde se operuje s bitcoinovými prostředky, které mi někdo zpřístupnil. K ověření toho, zda se opravdu jedná o reálné finance a nebo je to jenom nějaký podvrh jsem se rozhodl založit si bitcoinovou peněženku podle návodu na YouTube. Ta peněženka se vytvoří jednoduchou registrací na webu https://blockchain.com
Takže jsem si vytvořil bitcoin peněženku a zkusil jsem na ní odeslat nějakou částku. Bylo to bezplatné a jednoduché. Protože šlo o první odeslání transakce, tak systém mi umožnil pouze odeslání jedné desetitisíciny bitcoinu, abych si ověřil, že protější digitální peněženka není podvrh a byl jsem informován, že další odeslání budu moci provádět už neomezeně. Tak jsem to odeslal a dokonce vyžadovali vyplnění i bezpečnostního kódu z sms. To, jestli skutečně finance dorazili na mojí čerstvě založenou peněženku v portálu blockchain.com zatím ještě prozrazovat nebudu. Ta cena bitcoinu poslední dobou celkem klesá a těžko říct, jak se to bude v současné situaci dále vyvíjet. Spekuluje se o tom, že to je dočasný pokles a pak by to mohlo „vyletět na Měsíc“. Display ukazuje, že zbývá 2 036 149.4 EUR, ale ještě před pár dny tam bylo cca 2 223 ??? EUR.

Je 29.8.2022 12:00. Tak dnes nám konečně přišla zase zpráva od mého bráchy z Filipín. Tak poslal 4 fotky. Psal, že si to tam užívá jako v pohádce. To jsem rád, že je v pořádku.

To jeho cestování mi připomíná, že jsem o víkendu také cestoval. Do Plzně. Nepřespával jsem tam a ani jsem nejel navečer domů. Tentokrát se u ohně neponocovalo do tří ráno, ale krátce po jedné

myslím jsme to už balili. Šel jsem opět v noci do Plzně pěšky, ale tentokrát jsem si cestu vychutnal více v klidu a dělal si přestávky na lavičkách. Vlak z Plzně jel až v šest hodin. Nabídky na přespání byly silné ze strany pana Hlávky a jeho ženy, ale pro mě je ta procházka příjemná. Trochu napínavá byla cesta do Chotíkova. Zase jsem šel kolem té budovy s motokárami či co a přibližoval se k odbočce do Chotíkova. Tentokrát to vypadalo, jako když tam je krásné ticho a nic podivného v povzdálí není. Když jsem nad tím tak přemýšlel, asi jsem to tou myšlenkou přivolal. Najednou jsem něco v dálce v poli trochu zaslechl. Zbystřil jsem a našponoval uši. O to víc, jak jsem se na to soustředil, tak o to víc to bylo nepříjemné znovu slyšet. Takový strašný vzkřek. Co to mohlo být? Bylo to slyšet opravdu zřetelně, ale hodně v dálce. Tentokrát se to ale nepřiblížilo ke mně tak blízko, jako minule. Nekřičelo to tak blízko v poli. Příště, až pojedu na palouček, asi mi zvědavost nedá a mrknu tam za dne, co to tam žije za tvora. Řekl bych, že to bylo něco v nějaké ohradě v dálce, ale jak se to minule ke mně tak přiblížilo, vypadalo to, že to není v ohradě, ale pohybuje se to při asi zemi v poli.

No to byla jen taková strašidelná třešnička :).

Než začala přednáška Jany Sochové na téma živého člověka, padl tam takový nečekaný dotaz ze strany pana Hlávky. Dotaz na všechny. Ptal se něco v tom smyslu „Povídám vám, že pokud se zlem bojujeme, tak ho jenom podporujeme, že je to tak? …….. Kdo se mnou nesouhlasí?“. Já jsem si tu jeho větu interpretoval jinými slovy a to že nesouhlasí s lidmi, kteří nenechávají zlo volně působit. Prostě jsem vynechal jen slovo boj, ale význam byl stejný. Ptal se, kdo s ním nesouhlasí a tak jsem se přihlásil, protože to je podle mého porušování konů. No jo, jen že já byl jediný, kdo se přihlásil :D. Toho jsem si všiml až po chvilce, že se hlásím, jako jediný. Pan Hlávka už ostatní začal chválit, že je dobře vychoval a pak nějak zahlédl mě, jak se hlásím, tak začal mým směrem zdůrazňovat několikrát, že zlo čerpá sílu z toho, že s ním bojujeme. Slovo boj může mít spousta podob. Někdo si pod tím představí třeba agresivní provokaci, někdo zase označuje za boj i obranu. Ten rozsah toho, co je to boj můžou lidí vnímat různě. O něco později ale ten kon, na který jsem myslel, tak zmínila i paní Sochová a přednesla s opatrností jako že nás nechce strašit, ale tím že nečinně přihlížíme zlu, tak ho podporujeme. Ona to podala s větší opatrností, ale tvrdila to samé, co já. Už si nevybavuji reakci pana Hlávky, ale myslím, že nebyl nadšen. V tomhle si asi mnozí budou muset udělat ještě jasno. Pokud za někoho bojujeme, je to určitá oběť ve prospěch toho druhého, ale nikdo nás nemůže k tomu nutit. To je tedy zvláštní náhoda. Knihu Přišel osvobodit zajaté mám stále rozečtenou a čeká mě kapitola 15 s titulkem „Proč máme bojovat?“.

Je 30.8.2022 4:34. Na setkání v Příšově mi člověk, který mě k těm setkáním pozval pověděl, že možná podle něj málo zpovídám lidi a to je projev lhostejnosti k ostatním. Já jsem mu říkal, že hlavně naslouchám. Naslouchám a postřehy dávám sem do textu, protože ty mě málokdy napadnou přímo v ten moment. Nejsem schopen reagovat většinou okamžitě, ale časem se mi věci uleží v hlavě a pak se k nim vyjádřím písemně. Také někdy lidi zpovídám, ale to bývá jen když jsem s tím jedincem o samotě a je příliš moc velké ticho. Někomu může připadat, že jsem lhostejný k problémům ostatních, ale to tak není. Někdy mi třeba jen přijde, že lidé jsou třeba nedůvěryhodní a nebo že je blokují hlavně jejich přesvědčení. Mám ale rozhodně zásadu, že pokud se na mě přímo někdo osobně obrátí a kontaktuje mě s nějakým problémem, tak si to beru jako povinnost mu pomoci. Emaily na mě jsou:
kallii@seznam.cz
info@jkali.cz (tam chodím méně často)

Psal jsem, že jsem ověřil, zda jsem dostal nějaké finanční prostředky. Napadlo mě psát vtipný smyšlený příběh o tom, jak jeden mužík dostal finance, myslel si, že je opravdu vlastníkem a začali s ostatními mužíky vymýšlet, jak s nimi rozumně naloží. V tom ale vyšlo na povrch, že je to podvod a oni se i tak dokázali přes to přenést a brali poradu kolem možných financí jako přínosnou a plnou inspirativních vynálezů. No, tak toto asi není konkrétně můj případ. Ty dva dolary, co jsem si poslal na peněženku na adrese blockchain.com, tak tam opravdu dorazili :). Tedy dva dolary prošli a tak se dá čekat, že půjde i to ostatní. To je dobrá zpráva. Tímto tedy **DĚKUJI DOBRODINCI**, který mi poslal tyto finance a nechci se považovat za nějakého vlastníka, ale za správce, který se pokusí svědomitě a podle přání ostatních použít finance, jak to jen bude nejvhodnější.

Když jde o naslouchání ostatním. Psal jsem něco o penzionu Ráj. Ve smyslu jako že se na tu investici dívám momentálně kriticky a moc mi to logicky nezapadá. Nechci ale aby to vyznělo jako že jsem absolutně proti přiklonit se k tomu, aby se něco z těch financí na to poslal. Tady jde hlavně o to udělat nějaké shromáždění lidí. Chytrých lidí a poradit se, jak ty peníze rozumně využít. V první řadě by se měli podporovat finančně a i lidskou energií jako takovou projekty z oblasti soběstačnosti a bezpečnosti. No a až teprve potom projekty, co spadají třeba do kultury a turistiky, což je například třeba penzion a nebo podpora podniků, jako jsou čajovny a podobně.

Tak třeba včera byl v čajovně člověk, co mluvil o bitcoinu a že má vlastní hardwarovou peněženku. Upozorňoval na to, že vzhledem k cenám energií se vytrácí motivace nějakou takovou aktivitu provozovat. Třeba by měl zájem spravovat část těch financí na svém hardware a třeba by to přinášelo nějakou těžbu. Já nevím nejsem znalec této problematiky, ale kdyby to bylo něco vynášelo, mohl by podpořit třeba částečně čajovnu z těch výnosů. Já bych ale chtěl, aby to bylo někde tady nebo v systému Eden zanesené, že čajovna nějak z tohoto prosperuje. Prostě veřejná záležitost stejně jako je veřejné, kolik jsem dostal prostředků. Když se o tom veřejně ví, tak potom se spravedlivě dostane na ostatní zase v něčem jiném. Co bych ale rozhodně nechtěl, aby se něco zásadního někde porouchalo a přišlo se tak o spoustu financí. To už ty bitcoiny raději nechám na místě, kde mi to přišlo a jeví se to tam robustněji.

Včera jsem šel s kamarádem podél náměstí a potkali jsme tam jeho ženu, která tvrdila, že začíná podnikat. Třeba má nějaký dobrý nápad a potřebovala by pomoc s rozjezdem. Zase jsem ochoten vyslechnut si nápad a vize, ale chci, aby to bylo zase transparentní pro ostatní a aby ostatní se k tomu mohli nějak vyjádřit, zda chtějí podpořit nějak tuto aktivitu odsouhlasením věnování nějakých financí.

Nebo například můj projekt JKali Framework. Chtěl bych ho dotáhnout a uvolnit jako open source. Přijde mi to jako dobrý nápad, ale člověk, co mi poslal peníze se nijak nevyjádřil k tomu, na co mají být přesně určeny. Přemýšlel jsem o tom a nakonec mi přijde vhodné postavit se k tomu pokorně s ohledem na ostatní a vybrat si potřebné finance jen v případě, pokud se společně dohodneme na tom, že je to vhodné v tento moment podporovat. Mám i konkrétní představu, že za to chci 750 000 Kč.

Podobně projekty jako třeba E-koruna a nebo Samostatni a podobné. Proč to nepodpořit, ale nechci sám rozhodovat o částkách. Pokud někdo napíše, že by bylo dobré ty finance dát jinam a bude to dávat smysl, tak ať se tak stane.

Je 30.8.2022 12:15. Zrovna dnes je pravidelné úterní setkání členů E-koruny pod zastřešením skupiny Žijeme s radostí. Dnes je online setkání, které je otevřené volně pro veřejnost a je to možnost poznat nové lidi a třeba, pokud máte nějaký skvělý nápad, kterým chcete udělat svět lepším místem, máte zájem se o něj podělit a chcete pomoci s financováním, třeba právě toto je ideální místo a čas na seznámení se s podobně naladěnými lidmi.
Setkání se koná od 19:30 a stačí se jen připojit z internetového prohlížeče na tento Jitsi odkaz: https://meet.jit.si/ZsR_utery_19.30-21.00hod

Je 30.8.2022 13:30. Další příležitost k setkání a možnost něco probrat a nebo alespoň nahlédnout, co se děje v politice. Dostal jsem pozvánku od Pirátů na nedělní setkání, ke kterému bude možné paralelně se připojit i online z Jitsi na odkaze:
https://jitsi.pirati.cz/mscb

Čas 4.9. od 16:00. Detaily o setkání jsou zde:
https://forum.pirati.cz/viewtopic.php?f=773&t=62354
Je to příležitost poznat lidi, co přichází do styku s veřejností a ať už věříte na změny politickou cestou, nebo ne, tak hlavní je to brát tak, že jsou to lidé, co mají také své osobní životy a chtějí věci změnit, tak že přicházet do styku s nimi má význam.

V sobotu 3.9. bude zase demonstrace v Praze. Dávám to sem jako tip. Já tedy demonstraci nevnímám jako místo, kde je možné něco probírat a tak mi to nepřijde moc konstruktivní. Na demonstraci se hodně víří emoce, ale co z toho je? Kam to vede? Jaký to má užitek? To je mnohem užitečnější získat někde na nějaké schůzce pár užitečných kontaktů. Kontakty na klíčové lidi. Chceme li být obranyschopní, je potřeba mezi sebou mít kontakty a dobré vztahy.

Mám nějaké informace, že lidé z Nové Bohemie by se měli začít také pravidelně vídat online. Já do té skupinky ještě nebyl přijat, ale to je asi stejně jen nějakým nedorozuměním. Snad tedy. To je také příběh.

Když jsme byly v hospodě v Příšově kvůli té přednášce paní Sochové, tak tam přišel za mnou člověk, kterému budu říkat Plzeňák. To on mi pověděl o těch srazech v Příšově a pozval mě tam. Povídal mi něco jako „Jirko, máš tady Budějčáky, víš o tom?“. Já mu odpověděl ve smyslu „To nevím, já ty lidi vůbec neznám. Nejsem v jejich skupině. Oni mě mezi sebe nepřijali.“. On se tomu divil a říkal „To je nějaký nesmysl a opravdu jsi se hlásil k nim? Nebylo to někam jinam?“. Tak jsem mu to vysvětloval. To jsem měl pohovor s lidmi z Nové Bohemie a bylo to myslím ten týden než jsem jel na kakaový rituál v Písku, jak jsem psal na straně 61. Čekal jsem, že se mi krátce po tom pohovoru ozvou, ale neozvali se. Potom večer jsem byl u ohně, Plzeňák si ke mně přisedl a ptal se mě něco jako „Jirko, cítíš se jako někdo, kdo by měl nějaké potřeby rozvracet skupinky?“. Já jsem mu říkal,

že ne. On povídal, že se ptal té paní, co měla se mnou pohovor. Prý si na mě i vzpomněla, když mě jí ukazoval. Povídala, že mě nepřijali, protože jsme se sám doznal k tomu, že jsme rozvrátil jednu skupinku. Tak jsem se mu to snažil vysvětlit, že já tu skupinku nechtěl rozvrátit, ale vyprovokoval jsem vedoucího, který mě vyhodil z té skupinky a před tím, než mě vyhodil, tak tam psal něco jako že tu Telegramovou skupinu smaže. Takto by to bylo popsáno asi nejpřesněji a vlastně jsem to celé detailně i popsal od stránky 39 v příběhu o cestě k rozkvetlé třešni. Plzeňák mi říkal, že to bylo ale nedorozumění a že jsem tu skupinku nerozvrátil. Radil mi, ať se do té Nové Bohemie na webu: https://www.novabohemia.cz/
Povídal mi, že to nedorozumění se vysvětlí a že i on se tam musel registrovat dvakrát, protože ta první registrační zpráva jim z nějakých technických problémů nedorazila. No a toto jsem popisoval i svému kamarádovi bývalému učiteli češtiny a spisovateli, který rád čte můj příběh, v čajovně v toto pondělí a i on mi říkal, že jsem tu skupinku nerozvrátil, ale že s tímto se budu potýkat asi běžně, protože podle něj je tu spousta takových všelijakých skupinek, co mají své vůdce a ti tu mojí neohebnou svéráznou povahu nebudou snášet asi moc dobře. Takhle nějak mi to popisoval. Tim ale mojí povahu nechtěl nějak kritizovat. Naopak on právě v hodně věcech se mnou souhlasí.

Je 31.8.2022 13:06. Od pondělka se potýkám s takovou neobvyklou negativní energií. Energií asi způsobenou závistí řekl bych. Bude to souviset asi s tím, jak jsem uveřejnil informace kolem bitcoinů. Zaskočilo mě to, ale trochu mi to možná objasňuje to, proč je v mé duši v hloubi vepsaná jakási odtažitost od ostatních lidí. Jakýsi mírný, ale podvědomě citelný odstup. Mohlo by to být teoreticky zkušeností z nějakého minulého života, kdy jsem byl bohatý člověk, co se svým majetkem příliš netají před ostatními a tak je nucen odolávat nepříjemné energii závisti. To mě jen tak napadlo.

Hned v pondělí mi volal kamarád češtinář a chtěl se se mnou sejít v čajovně a promluvit si. Vždy se s ním rád scházím. Pamatuji si, jak jsem ten den přišel do čajovny a cítil jsem z Martina vyzařovat vůči mě takovou nepříjemnou energii, jako kdybych mu snad něco strašného někdy udělal. Energii, jako kdyby my dva jsme nikdy nebyli přáteli. Na jednu stranu mě to zaskočilo, ale na druhou stranu jako kdyby se mi někde v nitru připomnělo takové „Aha, tak proto“. Jako že to je starý známý pocit pramenící ze závisti ostatních. To, že jsem o těch penězích takto veřejně napsal bylo z toho důvodu, že se tím snažím hledat cestu k lidem, mezi které je mám rozdělit a chci, aby i oni si hledali cestu k těm prostředkům. Přeci kdybych si sobecky ty peníze chtěl nechat jen pro sebe, proč bych dělal něco takového, že bych se o tom tady vůbec zmiňoval. Možná, že i v minulém životě jsem byl někdo, kdo lidem peníze nějak dává a nechce se jimi vytahovat. Těžko říct. Dost mi to připomnělo film Na ostří nože, jako kdybych přesně byl v situaci toho hlavního hrdiny.

Martin mě možná v ten moment mohl vnímat jako člověka, co jako kdyby vyhrál v loterii a nezmiňuje se okamžitě svým přátelům, jak je štědře obdaří. Jako kdybych byl člověk, co projevuje naprostou lhostejnost k jeho snu o koupi čajového komplexu. Já jsem ale ve skutečnosti za tu dobu, co zase živnostničím nevydělal ani korunu a i tak ho podporuji a snažím se tam často chodit i když jak se mi úspory zmenšují, tak už méně. Martin si v ten moment vůbec neuvědomuje, že já svůj sen obětoval pro vyšší. Můj sen kdysi bylo vášnivě rozvíjet softwarové hlavolamy, ale těchto vášní jsem se vzdal pro křesťanskou cestu. Chtěl jsem to obětovat pro něco, co jsem považoval za důležitější. Martin sám je vyznavačem véd a i já se o ně zajímám. Podle véd ale lidé, co se zajímají o věci jako je ochrana společnosti a nebo soběstačností, tak se jejich aktivitám připisuje větší důležitost a více energie, než třeba lidem, co se starají o kulturu. I lidské tělo se při nemoci energeticky snaží soustředit na boj s nemocí a ne na to, co by člověk třeba chtěl dělat. Ne jen védy, ale sama příroda

to dokazuje.

Nevím, jak by se Martin zachoval, kdyby ho někdo zaúkoloval hlídáním větších finančních prostředků a řekl mi „Martine, toto teď pro mě budeš hlídat. Nesmíš si z toho vzít ani nepatrný zlomek za to, že to hlídáš ale až nastane čas a bude se rozhodovat o dělení, může dojít na rozhodnutí, že se ti z toho zaplatí tvá aktivita v tvém oboru, kterou jsi kdysi dělal za své vlastní prostředky.“. Nevím, jestli by se dnešním lidem chtělo něco takového zdarma a jen z věrnosti podstupovat.

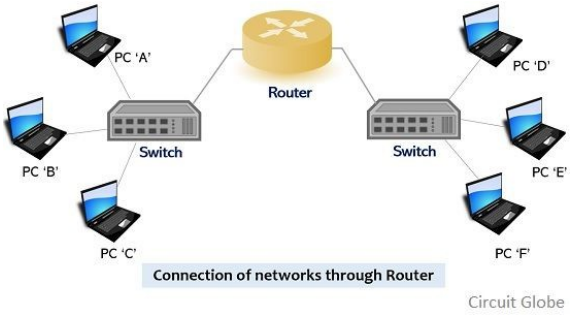

Je 31.8.2022 14:39. Tady je fotka transakcí na bitcoinovém portfoliu ze dneška. Je vidět, že poslední transakce je tam navrácení těch cca dvou dolarů, co jsem si poslal na svou bitcoinovou peněženku. Nazpět se mi už nepodařilo poslat celou desetitisícinu bitcoinu, ale o něco méně asi tak v řádu několika korun. To byl poplatek z převodu popsaný myslím jako „Network Fee“, tedy síťový poplatek. Tady jde vidět, že člověk, co si chodí nakupovat třeba rohlíky a platí bitcoinem, tak má na účtu nejcifratější čísla :).

V pondělí jsem šel doprovodit kamaráda češtináře domů z čajovny a cestou jsme šli kolem náměstí. Podél náměstí, když v tom vidíme jeho ženu, jak sedí na terásce v hospodě, tak jsme jí pozdravili. Ona povídala o tom, že akorát začíná podnikat a ukázala nám na stole, že si koupila stírací los. Ve mě to v ten moment nevzbuzovalo nic zvláštního k zamyšlení. Prostě docela obyčejná situace. Lidé se normálně potkávají a takový můj nevlastní taťka, ten si stírací losy kupoval jeden čas každý týden. Prostě nic nápadného. Já mám běžně plnou hlavu myšlenek a starostí, tak nereaguji pohotově, ale to co vidím si pamatuji. Později se mi to ale tak nějak rozložilo. Co když to měl být nějaký test, jak na to zareaguji? Jestli to byl test, tak jsem asi byl za toho největšího sobce, ač sám si připadám jako notář, co chce dělat svou práci poctivě. Já jsem si opravdu nic pro sebe z toto účtu nevybral. Svědomí mi říká, že za těchto okolností s tím nemám nijak manipulovat a nechat to tam, jak to je.

Je 31.8.2022 15:10. Včera byl, jak jsem psal, online kulatý stůl E-koruny. Kulatý stůl určený k tomu seznamovat se s novými příchozími členy. Žádný nováček tam nepřišel. Bylo nás tam méně než deset, což je málo. Jen že to tam bylo takové silně tiché. Moc se nemluvilo. Měl jsem z toho docela nepříjemný pocit a nevydržel jsem tam dlouho. Něco jsem čekal a asi to bylo hodně optimistické očekávání, ale nedošlo k tomu. Já čekal něco jako že tam někdo zvolá „Jéééééééé, tak my máme kolem padesáti milionů korun jako komunita, které si můžeme rozdělit!!“. Ne, že bych čekal přímo takovouto reakci, to jsem přehnal, ale potěšila by mě. Čekal jsem, že na to zareaguji ve stylu „Ano, je to tak. Ty prostředky máme k dispozici, ale je to podmíněné tím, že se musíme prvně propojit s jinými skupinkami. K tomu, aby se to dalo čerpat, tak je potřeba probrat rozdělování minimálně se skupinou Nová Bohemia a ideálně i s jinými podobnými skupinami, které projeví zájem.“. Je to zvláštní, že mi utkvívá v hlavně právě Nová Bohemia, s jejíž představiteli jsem se setkal o víkendu v Příšově, ale tam cítím, že oni mají hodně do toho co mluvit. I přes to, že mě nepřijali mezi sebe.

Je 1.9.2022 0:58. Dnes je prvního září. Tak to je ten den, kdy část populace bude nucena být aktivnější. No tak snad se ta pracovní energie přenese trochu i na mou aktivitu v programování :). Na tento den jsem se vyloženě těšil a už i cítím, že se mi přání programovat konečně snad splní. Jako kdybych dokončil i určitou etapu v tom mém psaní a příběhu. Já teď nějak nedokážu moc chodit mezi lidi, co mě znají. Přijde mi, že budím moc emocionální rozruch kvůli těm financím. Ta má přítomnost je teď kontraproduktivní a raději se schovám do ústraní. Stejně se potřebuji přepnout zase na intenzivní programátorskou aktivitu a asi omezit i přemýšlení nad psaním.

Důležité by mělo být teď pro lidi v různých alternativnívh skupinkách, aby přemýšleli o tom registrovat se do Nové Bohemie na web:
http://novabohemia.cz
Lidé v této skupině jsou rozdělení podle regionů. Mělo by to tedy, jak už jsem psal, být zajímavé i pro ty, kteří chtějí usilovat o získání nějakých financí, pro své aktivity a nebo třeba i pro případnou pomoc v nouzi. Pro tým E-koruny by to mělo být také zajímavé se s nimi spojit, protože mohou tak rozšířit potenciální působnost obchodů a nebo možná získat i nějaké zájemce pro investování do Penzionu a podobně.

Ta spolupráce v Nové Bohemii asi bude trochu připomínat kopné právo a nebo komunikaci mezi počítači na síti, co je vidět výše na obrázku. Například někdo přijde s nějakým problémem v místní skupince Nové Bohemie. Něco ho například trápí a obrátí se na skupinky. Skupinka mu buďto pomůže a nebo si s tím nevědí rady, tak se obrátí na vyšší skupinku, která zastřešuje širší oblast a třeba vědí o podobném problému, co se v jedné ze zastřešených oblastí řešil. Tak že budou umět poradit. Případně se třeba přijde na to, že bude potřeba čerpat nějaké finance, které jsou k dispozici a je známé i celkové množství. Díky tomu, že problém probublal takto jednotlivými vrstvami až na tu vrchní vrstvu, která má největší přehled nad všemi regiony, tak se dá říct, že společenství se prostě dohodlo a odsouhlasilo si, že bude čerpat finance. Tím chci říct, že nikdo to nijak neobešel zkratkou na úkor ostatních, aby se zvýhodnil a získal tak finance bez souhlasu jiných představitelů regionů. Tím, že došlo k této férové domluvě, tak mohou představitelé ostatních regionů prohlásit například „My vám finanční pomoc na vašem projektu schvalujeme, protože chápeme, jak je to pro vás důležité, ale myslete na nás, že jsme vám ustoupili a až budeme my potřebovat, tak zase vyjdete vstříc vy nám“. Pak teprve po této domluvě mohou jít vrchní představitelé k tomu, kdo vyplácí peníze a kdo by mohl být ještě třeba jakýmsi oponentem, co hledá sice slabiny, ale také chce umožnit naplnění požadavku. Kdyby se ukázalo, že takové společenství lidí funguje spokojeně, tak asi se budou přidávat další a další lidé, co jsou zároveň členy jiných podobných skupinek.

Plzeňák na mě kontakt případně má a když bude nějaký požadavek s vyplácením financí, snadno se na mě může obrátit a domluvit videohovor s lidmi, co požadují finance a s těmi, co to jako představitelé skupinek a regionů schvalují. Videohovor by se měl asi nahrát a o vyplacení financí také udělat fotku s transakcemi. Ať je vše průhledné a férové.

K samotnému vyplácení financí si myslím, že ode mě by to mělo jít na nějakou bitcoinovou peněženku, která bude buďto patřit přímo člověku, co si přeje finance obdržet a bude si jako OSVČ odvádět daň a nebo to bude nějaká skupinková peněženka, co bude mít správce a ten daň odvede za skupinku. Nevidím moc smysl, abych to vyplácel já ze své peněženky na svůj účet a pak to z účtu posílal na účet cílové osobě. To by se to totiž muselo asi danit dvakrát a já nechci danit něco, co mi nepatří a jen to přeposílám.

Je 1.9.2022 18:26. Tak dnes se mi dařilo konečně trochu se dostávat do světa programování. Pozvolna, ale přeci. Zdálo se mi, že cítím ve vzduchu ráno takové větší pracovní napětí.

Koukal jsem se na seznamácký email, zda tam nejsou nějaké dotazy třeba kolem vyplácení peněz, či jiné dotazy. Nic takového tam nebylo. Jen mi dnes volal kamarád Pošťák, jestli s ním nechci jít ven třeba k rybníkům se projít. Ptal se mě, zda jsem nebyl včera v čajovně. Říkal jsem mu, že nebyl. Pak trochu narazil na to, že se mu doneslo, že prý to tam zase opustili nějací lidé, či co. Po telefonátu mi přišlo na srdce, že lidé, co mají všelijaké projekty, jako třeba čajovna, všelijaké sociální sítě a jiné a potřebovali by s nimi pomoci nějak finančně, tak je potřeba se obracet o pomoc na skupinu Nová Bohemia a pokoušet se to řešit s jejími čelními představiteli. Já nejsem členem této skupiny, ale mám jakési povolení pro ně vyplácet finance. Dohodněte se s nimi, jak je třeba podpořit. Třeba například u čajovny může být nějaké zlevněné vstupné pro členy a nebo pomoc s propagací. U sociálních sítí by také neměl být problém s finanční pomocí. Pokud bude potřeba vyplatit nějaké finance, potřebuji, aby mě kontaktoval minimálně jeden z čelních představitelů Nové Bohemie společně s tím, kdo si žádá o finance. Pokud ucítím, že jde o férovou domluvu, tak peníze vyplatím a budu doufat, že představitel Nové Bohemie se domluvil s ostatními. Kdyby ne, může se zdiskreditovat. Ten výběr financí bude uveřejněný společně s informacemi pro koho to bylo a kdo to vyjednal.

Stejný postup platí pro každého, kdo by chtěl pro Novou Bohemii nějak pracovat a nebo s něčím pomáhat, jak bude umět.

Je 3.9.2022 10:17. Chodívají mi do poštovní schránky dopisy s žádostí o humanitární pomoc.

Nevím, jestli to chodívá jenom mě tak často, nebo i ostatním. Uznávám, že někdy na tyto aktivity přispívám podle toho, jak to cítím, ale není to úplně pokaždé, když mi přijde nějaký takový dopis. Vlastně to časté přijímání těchto dopisů mi připomíná přísloví „Chceš li pomoci rybáři, nedávej mu rybu, ale nauč ho rybařit.“. Když často beru do ruky dopis s žádostí o pomoc, tak tam bývá velikým výrazným písmem nějaký urgentní srdcervoucí titulek. Titulek jako že jak moc je někde špatně a jak moc tam lidé trpí. Mě osobně třeba tak troch rmoutí, že pod tím titulkem není výrazným byť menším písmem napsáno něco jako „Prosíme šetřme papírem a finančními prostředky. Pokud by to jen šlo, pošlete nám svojí emailovou adresu a budeme žádosti posílat elektronicky.“. Pesimističtěji naladění lidé by si mohly říct něco jako „Aha……. tak oni to s tou pomocí myslí přeci jen vážně.“. Když už jde o psaní dopisů, raději volit takový styl, který zaujme širší spektrum lidí. To, že někomu přijde nějaký takový dopis s žádostí o pomoc by mělo více, něž prvotní myšlenku na nějaký příspěvek vzbuzovat úvahy typu „Někde na světě je zle a to mě rmoutí. Toto musí jednoznačně řešit vláda. Já mohu tu vládu v této věci finančně podpořit, ale musí se tím zabývat jen oni a ne žádné jiné organizace bez napojení na vládu.“. Toto uvažování já považuji za správné. No a co pak takový člověk, který je zasažený smutným dopisem, co s tím může dělat. Tak řekne si například v duchu „Já vlastně znám třeba tu Novou Bohemii a nebo tu či tamtu podobnou vládní organizaci a vím, že Čajový Ateliér je

jedna z jejich základen, kde je spousta sympatizantů a členů. Tedy zajdu tam, zda by se to nedalo nějak řešit. Třeba si s tím budou vědět rady.“. Nešťastný človíček dostávající smutné dopisy přijde do čajovny a v obsluze dostane kontakt na lidi, co jsou v Nové Bohemii. Potom, když je kontaktuje, tak třeba mu může být sděleno například něco jako „Ano, to se přeci týká oblasti Střední Afriky, no tam má Nová Bohemia také působnost!! Já ten problém budu eskalovat výše a určitě se v těch místech sjedná pomoc!! Nebojte se :)“.

To samé platí i z druhé strany. Pokud jste členy nějaké humanitární organizace a máte sociální cítění pomáhat ostatním touto formou, tak je potřeba se také obracet hodně na vládu. Na nějakou takovou vládu, která je schopná pomoci. Síla té pomoci schopnosti je jednak o lidech, ze kterých je ta vláda složená, ale také hodně o tom, jak k tomu systematicky přestupují. Provozovat humanitární organizaci bez napojení na vládu a rovnou kontaktovat obyčejné lidi s žádostí o pomoc mi trochu připadá, jako rodina, která má ve sklepě povolené potrubí a snaží se problém se zatopením řešit tím způsobem, že sezve co největších okruh příbuzných třeba i ze zahraničí a požádá je, ať jim pomáhají vynášet ze sklepa v kýblech vodu. Vláda má přeci jen větší záběr a s obrácením se na vládu, která funguje dobře, by to mohlo dopadnout tak, že přijde instalatér, řekne „No jo, máte to tady povolené, to hned utáhnu.“. Instalatér utáhne potrubí a strejdové a tetičky se mohou zase vrátit do zahraničí a v klidu tam žít.

Je 3.9.2022 12:35. Další možnou oblastí pomoci je třeba podpora stávkování. Například, když máte nějaké důkazy o tom, že s vámi zaměstnavatel nejedná férově. Důkazy o tom, že se ve vedení třeba rozkrádají finance a podobně. Řešením může být udělat stávku, což zaměstnavatele si moc nepotěší. Jen že na takovou stávku je potřeba ne jen odvaha, ale i mít nějaké finance. Nějaké zajištění na určité období. Nebo mít prostě možnost někam odejít, kdyby si zaměstnavatel našel někoho jiného. I s takovou žádostí by jste měli jít za vládou a řešit to s ní. Třeba poskytne finance na stávku, které pak bude vyžadovat od vašeho zaměstnavatele a nebo vám vláda prostě vytvoří nějakou jinou důstojnější práci.

Je 5.9.2022 9:37. Včera jsem byl na setkání s piráty o kterém jsem psal. Já se připojil jen online. Online jsme tam byli jen 3 a pak se na chvilku připojil čtvrtý. V té části, která byla přístupná ještě veřejnosti, tedy kde jsem ještě byl se řešila pomoc chudým lidem. To mě celkem zajímalo. To je aktuální téma vzhledem k aktivitám ČEZu. Jednalo se konkrétně o jihočeský kraj. Ta pomoc spočívá v tom, že se chudým lidem dají peníze z daní a bylo to obohaceno ještě problematikou předvolebních kampaní různých místních stran. Piráti jsou v konkurenci s ostatními stranami, tak že je tam určitá rivalita a dále co se týče té propagace, byla tam řeč o nějakých 200 000 Kč, aby se o této pomoci pirátů lidé díky letáčkům dozvěděli.
Já jsem profesí programátor a když píšu algoritmy, snažím se o to, aby ty algoritmy vypadali jako umělecké dílo. Aby to bylo přehledné a co nejvýkonnější. Děsím se představy, že jsem nucený technologicky vylepšovat nějaký převzatí kód, který je v dost špatném stavu. On takových aktivit

jsem vždycky utíkal. V takovém kódu je snadné dělat nějaké jednoduché rutinní úpravy, či opravy, ale těžko ho se svou povahou budu nějak schopen technologicky vylepšovat. To už raději kód opustím a napíši si celý znova, který bude podle mého úsudku ideální. To, co řeší piráti vnímám jako jakési drobné úpravy a opravy v technologicky špatně napsaném kódu. Na dotaz Zuzky Kudláčkové, zda se plánuji připojit k pirátům jsem odpověděl, že ne, že vidím v budoucnu spolupráci s Novou Bohemií a že k pirátům bych chodil jen na návštěvy. Ona na to reagovala, že o těch nikdy neslyšela.

Ten správně napsaný algoritmus jednání vlády by byl podle mě takový to. Jeden občan zjistí, že se nějak divně zdražuje elektřina. Zjistí to více lidí, ale tento bude první a kontaktuje vládu jako první, aby jí o tom informoval. Vládu kontaktuje skrze člověka, který vládu zastupuje a je to někdo, z jeho blízkého okolí s kým se normálně vídá a třeba jsou i přáteli. Tento člověk z vlády tuto informaci o zdražování eskaluje výše až to dojde k úrovni, která toto umí prošetřit a začne se tím zabývat. Tady v tomto případě není potřeba uspořádávat deseti až statisícové demonstrace a plýtvat pohonými hmotami a mrhat možností klidně využitého času. Společnost ušetří mnoho finančních prostředků, které by se mohli využít mnohem efektivněji. To je první fáze řešení problému. Efektivní způsob, jak informovat vládu o problému.

Druhá fáze by měla být takováto. Vláda přijde na to, že problém drahé elektřiny je způsobený tím, že podniky produkující elektřinu jí nějak moc draze prodávají lidem a musí se upravit nastavení cen. Toto upravení cen musí provádět výkonná moc, která má prostředky k potlačení zločinu v ekonomice. Ovládání výkonné moci by měli mít pod kontrolou nejvyšší představitelé vlády. Tedy něco jako nejvyšší rada či tak něco. Tedy tento problém musí eskalovat úplně nejvýše, aby se dal řešit. Dojde to k nejvyšší radě a ta se jednomyslně rozhodne, jak bude proveden zásah upravující ceny energií. Když se rozhodne, jak to upravit, tak potom musí povolat velitele policie a ten radou odsouhlasený zásah provede. Toto je asi nejefektivnější a nejčistší způsob, jak problém řešit. Pokud tu takováto struktura vlády neexistuje, měla by být ZESPODU zformována. Povídám ZESPODU. Tady je potřeba dbát na to, aby v dobách, kdy se něco nového formuje, tak aby tam nebyl dosazen někdo úplně záhadno jak, nikým zespodu nezvolen a umístil se sám svojí vůli v nejvyšších pozicích. Později napíšu, jak bojovat s korupcí. Jak se bránit tomu, aby lidé ve vládě s ne dobrým chováním byly potlačeni bez ohledu na to, jak vysokou pozici zastávají. Vychází to z kopného práva.

Na toto téma jsou pěkně udělané přednášky zde:
https://www.youtube.com/channel/UCLo6zksJArSvrz7Q_Pb_1Vg/videos

Je 5.9.2022 16:21. Přišla mi myšlenka ohledně toho, jak by se měli stavět například k takovému kopnému právu křesťané. Nejde jenom o kopné právo, ale celkově o začlenění se od skupinek. Já ve skupinkách křesťany vídám neobvykle a podezřele málo. Nejde mi to na rozum. Setkal jsem se u křesťanů s názorem typu „Já do té skupinky nechci chodit, protože nejsou naladění jako já a necítil bych se tam dobře“. Jak by reagoval na něco takového sám Kristus, kdyby to slyšel? Kristus přeci říkal, že lékař má chodit hlavně mezi nemocné. Každý křesťan, kdo má podobné uvažování, jak jsem napsal výše, tak by si ho měl interpretovat ve smyslu „Moji spolukřesťané to budou mít ve světě těžší, protože já se od nich izoluji společně s ostatními, co se

také izolují.“. Myslím si, že tuto větu by měli mít křesťané v těchto dobách hodně na paměti. Nikdo po křesťanech nechce, aby všude kde chodí kázali slovo Boží, ale aby se to o nich minimálně vědělo a hlavně aby z nich vyzařovala čistá energie. Pokud někdo působí příjemně na ostatní a nebo dovede dobře poradit, stejně se ho lide začnou samostatně ptát, jak to dělá. Musí ale být ve spojení s okolním světem fyzicky. Ve sborech stejně hrozí, že je potají infiltrují satanisté, aby tam škodily křesťanům.

Je 5.9.2022 18:09. Psal jsem něco o tom, že se vyjádřím ke boji s korupcí. Jak si pohlídat, aby jedinci na vysokých postavení nezneužívali svojí moci a aby byli v případě podvodů diskreditovaní. Tak jeden z kontrolních prvků může být například, že o rozhodnutí se radí více lidí s vysokým přehledem nad danou oblastí. Tedy zabrání se tomu, že jedinec s omezeným pohledem zneužije svojí moc k nedobrým aktivitám. Druhý problém je, když jednáte s někým, kdo je sice výše postavený, ale jeho argumenty jsou špatné a je zkorumpovaný. Cítíte uvnitř, že ten člověk vás prostě nedovede přesvědčit a zdá se vám pomatený. Potom je možné řešit to tak, že se obrátíte na autoritu, která je nad ním a řešíte to přímo s touto autoritou u které budeme předpokládat, že už je v pořádku. Takto je možné třeba i odvolat z funkce někoho, kdo je výše postavený, než vy. V tomhle případě platí, že většina má sílu než pár zkorumpovaných jedinců. Když vznikají nová společenství, je potřeba opatrnosti na lidi, co to zakládají a nebo co tam jsou ve vedení předpřipravení. Nebo co se tam dostanou nějakým záhadným způsobem. Může dojí na slova jako že někoho nepřijmou, protože toto a protože tamto, ale mohou to být snadno výmluvy a odvedení pozornosti.

Také je možná někdy užitečné dávat lidem otázky pevně na tělo a sledovat, jak se chovají. Třeba něco jako „Ty hele prosím tě, nejsi náááááhodou ten satanista??“. Pokud uvidíte, že ten člověk jako kdyby povyskočí a nebo sebou škubne, můžete si ho kroužkovat na seznamu zajímavých osob. Prostě sledujte šokovité chování, koktání, nervozitu a podobně. Člověk, co bude udivený na takovou otázku, ale klidný, tak asi se ho toto netýká. Potom v seznamu u takových osob můžete občas zavtipkovat něco jako „Ty hele prosím tě nemáš u sebe dnes svíčku, kdyby náhodou nešel proud.“. Nebo větu „Až budete příště obětovat dalšího živého tvora, prosím tě řekni mi a já se budu modlit, ať tolik netrpí.“. Podobné vtípky by mohly tyto lidi vymačkat ze skupinek jako uhry. Navíc pokud budou chtít zakládat nové skupinky, tak seznamy budou o nich něco vypovídat. Lépe tyto lidi identifikovat v čas, pokud ovšem nechcete žít ve světě, kde se jako kázeňský postih může stávat, že vaše vlastní děti vezmou, vztáhnou je z kůže za živa a vy se na to musíte koukat.

Je 8.9.2022 8:00. Dostala se ke mně pozvánka na kurz nějakého dalšího druhu léčení. Vypadalo to jako něco s dechem a čakrami. Já už začínám poslední dobou k těmto věcem mít více a více nedůvěru. Hlavně po tom, jak jsem přečetl kapitolu 13 v knize Přišel osvobodit zajaté zde: http://jkali.cz/data/prisel_osvobodit_zajate_r_brown.pdf#page=39

Nač neustále zkoumat různé duchovní techniky, když už jsem našel tu, se kterou jsem maximálně spokojen. Ideální je se modlit ke Kristu a teď jsem svojí metodu zdokonalil ještě pomocí budíku. Mám natažený budík na telefonu pravidelně na každý den ve 12:00. Budík mi zazvoní a já jsem postaven před situaci, abych poklekl a pomodlil se ke Kristu

pro oslavení jeho jména a jména jeho Otce. Oslavení tím, že mi bude pomáhat udělat to tady lepším místem a osvobodit lidi z otroctví. Takováto pravidelná aktivita mě psychicky uvolňuje, dává mi pocit štěstí, pokoje a i zdraví. Co víc si přát? Co víc kde hledat? Kdyby toto praktikovalo více lidí pravidelně ve 12:00, třeba by to bylo i v atmosféře cítit skvělou energií.

Je 8.9.2022 8:20. Setkal jsem se s člověkem, který má poslední dobou docela podivně neobvyklou smůlu. Navíc mi to připadá, jako kdyby určité projevy té smůly nějak souviseli s mými smyšlenými příběhy, ale to nemusí znamenat vůbec nic.

Ten člověk praktikuje věci jako meditace a učí to ostatní lidi. Povídal, že to učil jednu ženu asi nějakou svojí známou a asi se v ní něco prolomilo. Možná něco otevřelo. Nějaká vstupní brána pro jemno hmotné entity. Potom povídal, že té ženě to něco špatného způsobilo, co se jí nelíbilo a ona to řekla rodině. Rodina to řešila s policií a policie poslala na toho člověka, co to učí nějakého siláka. Snad z nějaké tajné služby a ten řešil s ním, jestli snad není spojen s nějakým islámským státem. Ten islámský stát musela být dezinformace, protože on v ničem takovém zapojen není. Policista ho nechal na pokoji. Připadalo mi to jako vystřižené z mého smyšleného příběhu, jak jsem psal článek k obrázku s rozbitými dveřmi na straně 122, kde také figuruje jistý silák, co se chce zastat ženy před zvláštní duchovní persónou. To jméno toho smyšleného siláka je Roman a tak se ve skutečném světě jmenuje ten člověk se smůlou.

No a potom jsem se ještě dozvěděl, že ten člověk byl vyhozen z rodiny. Celá rodina ho prý chtěla dát do svěrací kazajky. No o té svěrací kazajce jsem také psal nedávno a také to bylo ve smyšleném příběhu. To bylo v článku na straně 133. Bylo to o fiktivní postavě Jirkovi samozvaném vymítači začátečníkovi, co jako kdyby měl představovat přehnaně mě. Chtěl jsem v následujícím článku poukázat na problémy v přístup. Nikdy nevnucujte svojí pomoc ostatním. I kdyby to byla skutečně pomoc, nevíte, zda je ten člověk na to připraven. Navíc ani nevíte, jestli v domnění, že jde o pomoc, zda v tom není skrytého něco škodlivého. Přemýšlím nad tím, jak jednat v takové situaci. Co bych dělal, být na místě toho člověka a nebo podobných lidí, co se stali obětí pochybných duchovních sil. Jako první, zkusil bych se v duchu pomodlit k Ježíši Kristu, aby mi pomohl najít si k němu cestu a osvobodil mě od těch to zlých sil. Pokud by mi nešlo se takto modlit, asi to blokuje nějaký démon. Potom bych vyhledal pomoc u nějakého místního křesťanského sboru. Říct jim, co se děje a co se s tím dá dělat. Případně se obrátit alespoň na nějaké křesťany, co třeba působí volně všude možně a požádat je o pomoc, co s tím. Musí tam být vidět ten zájem jít křesťanství naproti. Zrovna tak by mohli jít křesťané naproti světu. Stát se členy různých skupinek a tam působit. Když ne jako jednotlivci, tak třeba po hloučcích. Po malých skupinkách pro lepší pocit.

Je 8.9.2022 9:45. Pondělí byl takový příjemný šťastný den. Měl jsem védy s lidmi od E-koruny. Učitel véd tam řekl větu něco jako „Pokud používáte lidi pro věci, tak to není dobré, ale pokud používáte věci pro lidi, tak se vám dostane, co potřebujete.“. Celkově na védách byla taková příjemná atmosféra.

V pondělí bylo zveřejněno také pozitivní video na Příznacích transformace od pana Marka Gabriela Kiss, co povídal, že je správné, když bohatý rozdá svůj majetek chudým a v Čechách přijde vláda, co

zazáří. Je to zde na FB:
https://www.facebook.com/groups/diskusePRIZNAKYTRANSFORMACE/?multi_permalinks=5855126507852492&notif_id=1661950815496757&notif_t=group_highlights&ref=notif

Je 8.9.2022 10:03. V úterý měl jmeniny Veleslávus zvaný ukrutný. Osvoboditel Čech z ekonomické podřízenosti a zodpovědný za nástup prosperity krajiny. Taková zajímavost a náhled do historie. Krátce po tom, co jsem psal článek o boji s korupcí na straně 149 mi byl navrhnut příspěvek o 5ti nejbestiálnějších dětech na světě. Nevím, proč to poslal někdo zrovna mě, ale i ve filmu Vyměřený čas byl nejobávanější člověk ten, co dával lidem naději.

Honza Trčka mi ten den poslal do chatu dokument o tom, že založil nadační fond Astree, který platí pro oblast Hradec Králové. Dokument je k dispozici zde:
https://www.facebook.com/JanTrckaZLipy/posts/pfbid0uMpFLiMup2KXXyKPfSvovEgXtkzowUEDuWofqxhjVKHjziYLHS7AaTTW3cgCb8trl

Myslím si, že lidé, co chtějí podporovat dobré aktivity ostatních se budou teď hodit. Je potřeba ale připojit se k ostatním třeba na webu Nová Bohemia:
http://novabohemia.cz

Nebo třeba webu Žijeme s radostí:
http://zijemesradosti.cz

Profil Honzy Trčky je na FB a osobně se s ním znám:
https://www.facebook.com/JanTrckaZLipy

Je 9.9.2022 9:09. To je ale zvláštní čas. 4 devítky a to tento text píši opravdu spontánně.

V úterý jsem šel do čajovny. Bylo to na večer a zrovna začínalo online setkání E-koruny určené pro veřejnost. Bylo nás na E-koruně zase malinko a nikdo nový. Ani v čajovně skoro nikdo nebyl. Kamarádka z obsluhy mi vyšla usměvavě naproti s pozitivní náladou a říkala něco jako „Jirko, ty jsi nás přišel dnes zachránit. Dnes tu před tebou skoro nikdo nebyl.“. Její pozitivní nálada na mě působila dobře. Potom jsem si všiml, že tam ale po mě lidi docela začali chodit. Na E-koruně bylo docela ticho a Jirka Sapeta dlouho volal, tak jsem se rozhodl věnovat lidem v čajovně a vyslýchat zajímavé příběhy o člověku se smůlou. Ta nálada kamarádky z obsluhy mě zaujala. Přemýšlel jsem o tom později a asi se mi začal vracet optimismus. Já jsem si začal představovat, jak si v duchu při rozhovoru se mnou myslí „A my už jsme si našli tajného sponzora, heč…. Organizaci, které budeme pomáhat a oni mám něco přispějí heč…… Oni prý znají nějakého milionáře, co je chce podpořit heč. Jooooooo, to kdybych ti pověděla, tak ve svém pokojíčku budeš pukat závistí.“. Její nálada a usměvavost na mě působila tak optimisticky, že jsem se rozhodl, že jí udělám radost a tak jsem jí řekl, že je trochu podpořím a k tomu čaji si objednám ještě jídlo a dal jsme si kus-kus. Ona to vzala s úsměvem :). Potkal jsem tam Martina

později večer a povídal, že jsem tam teď nějak dlouho nebylo. Já jsem mu říkal „Byl jsem tu minulé pondělí. Teď chodím méně často.“. On mi říkal zda je to špatnou ekonomickou situací? Pověděl jsem mu že ano, že už to není jako před třemi měsíci. Mě se skutečně finance zmenšili za ty tři měsíce a teď bych správně měl dělat na JKali Frameworku, abych měl v ruce prezentace pro možnost získání peněz za uvolnění kódů nějakou cestou, ale stále mám myšlenky někde jinde než v programování. Jedna z možných cest získání financí za JKali Framework by byla třeba domluva s Novou Bohemií, ale já s nimi nejsem ve spojení. Alespoň prozatím.

Ve středu jsem znova šel do čajovny. Byl tam kamarád, co tam hrává stolní RPG hry. Seděl tam sám, tak jsem mu nabídl že si k němu přisednu, ale říkal, že by chtěl být o samotě. Tak jsem si sedl na kousek dál. Zrovna tam seděla nějaká rodinka a byla tam žena, co se hodně podobala Gabriele. To může být znamení, že o ní mám napsat. Zrovna ten samý den jsem mluvil s kamarádem bývalým učitelem češtiny a připomínal mi, že jsem dlouho nepsalo Gabriele. Když potom kamarád, co rád hrává stolní RPG hry odcházel z čajovny, tak Martin na něj z legrace promluvil něco jako „Nejsi ty také nějaký terorista a nebo náboženský fanatik?“. Pak se Martin otočil směrem ke mně a říkal z legrace „Ne největší terorista je tamhle Jirka, on nám tady buduje Nový Světový Řád. Že jo Jirko. Kdy nám to konečně přiznáš?“. Později jsem s Martinem mluvil, když už jsme byli v čajovně jen já a on a povídal jsem mu, zda také nechce spolupracovat třeba s E-korunou a nebo Novou Bohemií, že by z toho pro něj mohly být nějaké peníze. On to odmítl. Když jsem vytahoval s peněženky hotovost, vychvaloval si, jak je ta hotovost dobrá a já jsem mu řekl, že já také nemám nic proti hotovosti.

Martin to stále nechápe. On nerozumí tomu, že to co já podporuji je kopné právo. Já hlavně podporuji myšlenku, aby lidé viděli i problémy ostatních a ne je ty své problémy na těch svých „čajovnách“. Kopné právo je hlavně o tom umět se mezi sebou domluvit a umět fungovat třeba i úplně bez peněz a třeba i bez počítačů. To není o tom, že je někde vystrčená nějaká digitální peněženka a bez ní se celá společnost sesype. Jde hlavně o to nebýt sobec a trochu se porozhlížet kolem sebe. Můžou přijít tak zlé časy, že to bez tohoto uvažování nebudeme schopni přežít a tak je třeba se připravit.

Je 9.9.2022 14:20. Můj bratr už se vrátil z Orientu do Evropy. Zrovna v úterý mě kontaktoval jeden člověk z ciziny. Zajímal se o to, co dělají moji rodiče a chtěl vědět víc o mé rodině. Povídal jsem, že s rodiči nežiji, což je pravda. Mám vlastní byt. Detaily o mém příbuzenstvu. Mamka se jmenovala za svobodna Marešová. Bratranec z Anglie zjišťoval náš rodokmen a dohledal, že jsme vzdálení příbuzní Leoše Mareše. Otec mého otce je ale záhada. Spekuluje se o tom, že to nebyl vůbec děda Kalina. Můj vlastní otec je asi nemanželský, ale nevím, kdo je jeho skutečný otec. Slyšel jsem povídat něco o nějakém panu Kožichovi, že to je či byl můj biologický děda. Můj vlastní otec ale vypadá tak trochu jako asiat. Když ho mamka přivedla ukázat do rodinu, tak její brácha řekl něco jako že vypadá jako větnamec. Mě zase trochu připomíná inda. Moc často se s ním nevídám. Jasnozřivý kabalista Vašek mi jednou říkal, že to co dělám ten Eden, tak to nesouvisí s českou státností. Povídal mi, ať se na sebe podívám, že jsem černej. Ptal jsem se jednou kamaráda češtinář, zda mu připadám jako černoch? On se zajímá o to slovanství a o rasy. On říkal, že ne, že jsem běloch. On je také jasnozřivý a povídal mi že mu jednou přišlo, že moji potomci byli Rasénové. Tedy Etruskové. Jejich původ by měl sahat do Malé Asie. Jsem běloch, ale ne úplně ten nejbělejší běloch.

Když jsem nedávno sdělil mamce, že se možná našla cesta, jak získat peníze na JKali Framework a že by se jednalo o 750 000 Kč, byla nadšená. Mamka chodí do práce uklízet na půl úvazku. Má částečný důchod. Je ráda, že má tu práci, protože tam přijde do kontaktu s lidma, co jí mají rádi za to, jak je pracovitá. Naopak, když má dovolenou, tak je vidět, jak jí to sociálně ubijí. Nabízel jsem mamce, zda by nechtěla třeba sjednat nějakou finanční pomoc, aby to měla snazší, ale ona to odmítla.V penězích nevidí vůbec podstatu. Když jsem jí začal povídat o tom, že mám vedlejší aktivitu jako jakýsi notář a hlídám finance pro Novou Bohemii, tak o tom vůbec nechtěla slyšet a přišlo jí to strašidelné. Brácha o této mé aktivitě také asi nic neví, tedy pokud mu někdo něco neřekl. O tomto vědí jen zasvědcenci, co čtou tyto texty. Ty lidi, kterým to připadá zajmavé, ale to asi není nikdo z mé blízké rodiny.

Je 10.9.2022 10:10. Ve středu jsem se sešel s kamarádem spisovatelem a bývalým učitelem češtiny. Tak trochu jsme se bavili. Ptal jsem se ho, co říká na to mé psaní? On povídal něco jako „Já nevím Jirko. Uvidím později.“. Povídal mi také, že nevěří tomu, že Nová Bohemia přistoupí na ten můj návrh. To by bylo opravdu podivné. Představte si, že najdete na chodníku padesátimilionovou bankovku a stojí tam jakýsi kouzelný skřítek, co povídá. To si můžete vzít, jen je třeba se mezi sebou prvně domluvit a pomáhat si. Bylo by opravdu zvláštní, kdyby toho nevyužily obzvlášť v dnešní době. Kamarád spisovatel se mi zmínil, že jsem dlouho nepsal o Gabriele. To je pravda. Mezi mnou a jí teď neprobíhá žádná komunikace a nebo ne taková, že bych věděl, že je to opravdu ona. I tak mi ale připadá, že to co teď řeším jí celkem zajímá. Když jsem jí potkal ve skupince, tak se zajímala o Alexandra Paramonova jakožto o člověka, co by měl rozdávat peníze. Já jsem byl přitažen do skupinky zájmem potkat lidi, co si tam dopisují o tom, že půjdou do kláštera, protože nemohou nikoho najít a že nejsou lidé a podobně. Gabriele jsem tehdy řekl, že Paramonovi moc nevěřím, protože údajně lidi kolem něj nabízejí jen nějaké půjčky. Ona mi říkala, že mu věří, protože nevidí jinou možnost. To mi říkala i že v práci u nich v kanceláři dochází papír na tisknutí, ale že naštěstí má doma papíru ještě dost. Myslel jsem, že jí napíšu něco jako „Já mám doma taky spoustu papíru, jen čekám, až mi to nějaká pani pomůže odnosit, než se to zkazí.“. No to jsem jí nakonec nenapsal, ale možná by jí to pobavilo. Finanční pomoc jsem jí nabídl jinak zformulovanou větou.

Díky Gabriele jsem zažil jakýsi duchovní posun v před. Něco, co by se trochu dalo připodobnit situaci, kdy Darth Vader sleduje, jak Palpatine ubližuje jeho synovi a už se na to nemůže dívat, tak se obrátí proti Palpatinovi. Prožil jsem jakési znechucení nad tou energií zloby, která mnou někdy prochází. I když se třeba jedná o spravedlnost, tak je to prostředek, který mě asi bránil posunout se dál duchovně. Bylo to psané v té knize Přišel osvobodit zajaté, že satan a démoni jsou rádi, když čarodějka Elaine používá magii byť proti posluhovačům pekla. Díky tomu jí udržovali na nízkých úrovních. I v Bibli se myslím někde píše zhruba, že „Zloba muže není působena Bohem.“. V tom příběhu o Elaine je vidět, jak ničivou silou působí vždy démoni a andělé působí jen obranými způsoby jako opozice k démonům. Nějak jsem se zařekl, že se od těch pochybných energií chci distancovat a zatím se mi to celkem daří.

Je 10.9.2022 11:27. Včera na svobodném vysílači při rozhovorem s panem VK byl pozvaný host. Host, který je zároveň postavou z mého příběhu.

Rozhovor je dostupný zde na Odysee: https://odysee.com/@radiosvstudiotapinradio:5/panvk-247:b

Celkem zajímavý návrh postavy z mého příběhu je v čase 48:37.

Hostem na svobodném vysílači byl včera pan Ladislav Vrábel. Člověk, který byl spoluorganizátorem nedávné demonstrace v Praze a přichází se zajímavým plánem, jak dosadit vládu odborníků. To se hodně překrývá s kopným právem. Také je tam řeč něco o tom, že by si měl najít jiného sponzora, než Karla Janečka, protože ten názorově není úplně kompatibilní. S tím souhlasím. O panu Vrábelovi jsem psal jako o skvělém pizzaři a bylo to v osmém díle příběhu na straně 108 a také v sedmém díle příběhu na straně 115. No jo. Pizzerii Fresh v Českých Budějovicích jsme s kamarádem Pošťákem hodně rádi navštěvovali a pan Vrábel mi pak říkal, když jsem se potkal s Vaškovo bratrancem, co působil/působí v politice, že mě odněkud zná. Asi to bylo tím, jak jsem tam k němu chodíval s Poštákem pravidelně na pizzu. Tato investice mi přijde zajímavá. To by se mělo zkonzultovat. Počítá se s časem 28.9.2022 v 14:00, že by mohl být formou demonstrace prezentován národu plán na nový způsob vládnutí.

Je 10.9.2022 11:57. Dnes je velký den pro E-korunu! Uskuteční se setkání členů v Pensionu Ráj a na místo dorazí zajímavé osobnosti. Nebude chybět ani paní Jana Sochová, jakožto představitelka Nové Bohemie. E-koruna se blíží velice blízko k možnosti čerpání finančních prostředků. Bude probíhat i vzdálený videohovor z jednání.

Já se fyzicky jednání nebudu účastnit, ale pokusím se alespoň vzdáleně. Dnes bych měl mít slučák s lidmi ze základky, ale moc se mi tam stejně nechce. Cítím se být příliš podivínský na svůj věk a příliš bych se vymykal standardu lidí, co už mají vlastní rodiny. To mě možná čeká ještě jedno setkání v ČB, tak že dnes to na daleké cestování nevidím.

Přemýšlím nad tou moderátorkou Gabrielou, co je na obrázku na straně 153. Napadá mě k tomu nějaká inspirace jako že reportáž z místa Penzion Ráj o velké události.
Smyšlená reportáž z místa setkání:
„Vážení posluchači. Jsme na místě uskutečnění slavnostního banketu E-koruny. Jirka Sapeta zrovna telefonuje s Ladislavem Vrábelem a povídá mu ‚Pijeďte, jste srdečně zváni.‘. Paní Sochová drží v ruce nůžky na přestřižení pásky zdobící rozpočet celých 2 800 000 Kč na užitečné projekty. Někteří členové sledují počasí a dnes se nám vyjasnilo až na 529 tisíc korun za bitcoin kolem půl šesté hodiny ranní a pak se pozvolna začalo mírně zatahovat. Osobnost českého internetu David Ledecký široce roztahuje rukama a dává ostatním vědět, kolik už je členů na jeho sociální síti PaskalsGP.

Alfons Zetor si vychvaluje obložené chlebíčky bramborovým salátem a dodává, že letošní sklizeň byla vítečná a na české stroje je vždy největší spoleh. Na setkání panuje příjemná atmosféra a lidé jsou veselí. Hlásí se Vám z místa setkání moderátorka Gabriela.“

Je 10.9.2022 15:23. Ve středu před hlavním online meetingem E-koruny jsem měl setkání s jihočeskými kandidáty na Piráty v kavárně U Vás. Zuzka Kudláčková kandiduje na primátorku. Viděl jsem její plakát včera hned vedle pošty na Senovážném náměstí. Na setkání bylo několik mladých kandidátů. Mladší generace, než jsem já. Tak o cca 15ct let. Viděl jsem v nich mladé lidi, co chtějí věci změnit a povídají o tom, na jaké naráží problémy se systémem. Je to dobrý podnět k zamyšlení a vyvarování se určitých chyb.

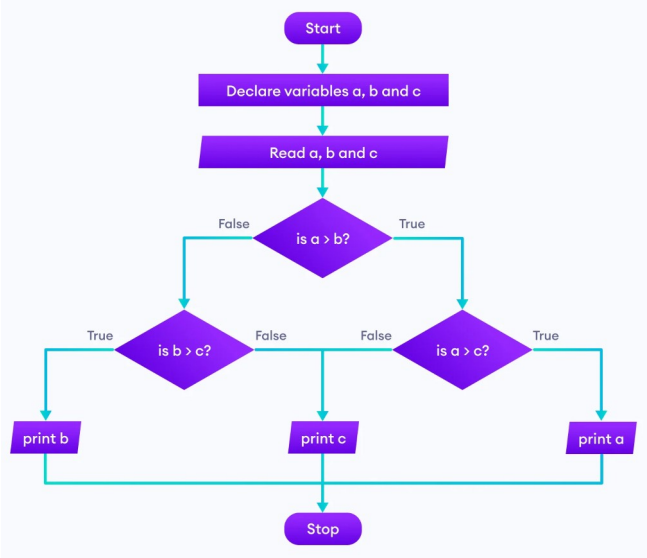

Je 11.9.2022 16:35. Včera se mělo konat setkání týmu E-koruny v Penzionu Ráj. Průběžně jsem kontroloval smluvený online vysílací kanál, ale nikdo tam nebyl. Tak nevím, jestli jsem si nakonec nepopletl den ale to se dozvím zítra na vědách. Zajímavé ale je, že zrovna včera se konala jakási konference, kterou organizovala Andrea Křešová ze Zpráv z Galaxie. Vnímal jsem to jako představení jakési rady a dotazy na tuto radu ze strany publika. Pětičlená rada, ve které je například ing. Jaroslav Tichý a generál Ivo Gec. Poslouchal jsem jejich názory a řekl bych, že jsme na stejné myšlenkové vlně. Docela rád bych si představil v takové radě i třeba Jirku Sapetu a Janu Sochovou. Ty informace, co jsem tam slyšel jsou zajímavé. Údajně se chystá snad nějaká velká manipulace voleb, protože tam přichází úplně neznámí lidé na kandidátky. Nebo když ne manipulace, tak je to extrémně podezřelé. Další zajímavá informace je, že Nesara je snad původně past na lidi, ale ta myšlenka Nesary se přístupem Čechů přetransformovala k dobrému použití. Tohle by měl asi vědět Jirka Sapeta, který se právě tohoto obává a na Nesaru nevěří.

Dovedu si v živých barvách dobře představit, že pokud by někdo měl čerpat nějaké peníze k veřejnému použití, tak by to mělo být jednohlasně odsouhlaseno i těmito pěti lidmi. Jejich povídání je zde:
https://www.youtube.com/watch?v=rJ3VzknWNUM

To s tou skupinou Nová Buhemia je pro mě trochu záhada. Když jsem byl naposledy v Příšově a potkal jsem se tam s paní Janou Sochovou, působila na mě inteligentně a dávalo mi smysl to o čem mluví. Až tedy co mě zarazilo bylo, že povídala něco o tom, že nejvyšší rada bude rada třinácti členů. Rozpomněl jsem se na praktiky v satanismu, o kterých jsem slyšel. Na to jsem reagoval a ptal jsem se jí, proč zrovna takové číslo. Ona mi říkala, že to je v souvislosti s Amerikou a že satanisté se těchto čísel bojí. Připadalo mi, jako když jí toto někdo namluvil a ona tomu uvěřila. Vzpomněl jsem si na ty příběhy o satanistech, jak si dávají do rad svých společností skupinky s právě tolika členy. Například se proslýchalo i, že u Svědků Jehovových je ve vedení třináct satanistů, nebo to bylo dvanáct to už nevím. Tento argument mě ale z její strany nepřesvědčil a očekávám tam nějaké

„zvláštnosti“ v této organizaci. Dokonce když jsem byl na tom setkání a padli tam tyto čísla 13 a 30 + 3, tak tam někdo zvolal něco jako „Bude to mít ještě něco společného se slovanstvím?“. Nebyl jsem jediný, koho ta čísla překvapila.

Je 11.9.2022 17:50. Psal jsem o tom, že povím něco o problémech, na které narážejí politické strany při práci s financemi. Povídal jsem o mladých kandidátech na piráty a o čem se zmiňovali, tak že bych to rád zanalyzoval.

Ten hlavní problém, co krajští piráti popisovali a co jsem z toho navnímal, tak je v tomto. Oni dostanou ze shora nějaké jakési mini rozpočty, když to tak nazvu. Například rozpočet, co mají investovat do kultury, rozpočet co mají investovat do dopravy a tak dále. No jo, ale dopředu se vlastně neví, na co oni to mají investovat. To je zcela na nich. Navíc jiné krajské strany dostanou také své rozpočty. Je to takto rozkouskované. Tedy často se stane, že to prostě nainvestují do něčeho, co ani nikdo pořádně nechce. Tento způsob investování má tyto problémy:

Problém 1 – Občané si nijak neurčují, co se má v jejich krajině vybudovat. Není dán prostor jejich vlastní představivosti.

Problém 2 – O tom, co se bude přesně nakupovat nerozhodují odborníci ve vedení společnosti, ale to by měli. Předcházelo by se tak neefektivitě.

Problém 3 – Kvůli soupeřivosti jednotlivých stran a rozděleným rozpočtům také vzniká další omezení na větší investice.

Problém 4 – Přidělené finance nejsou vlastně ani pod žádným dohledem a není vidět zespodu, jak efektivně se s nimi na realizaci projektů nakládá.

Je 12.9.2022 13:16. Tak včera psal Plzeňák. Ptal se, s kým se uvidí příští víkend v Ráji a nabízí, že přiveze zázvorovou dobrůtku. To je tím, že poslední dobou nesleduji sdílené chatovací kanály a popletl jsem si termín srazu v Penzionu Ráj. Je to tedy až příští víkend. Tedy je čas se ještě připojit k setkání.

Zde je příklad řešení návrhu a realizace výstavby laviček v kopném právu:

Krok 1 – zrození myšlenky člověka mimo politiku: Já někdy chodívám k vrbenským rybníkům na procházky a docela mi tam chybí lavičky. Laviček je tam velmi málo. Tuhle jsem procházel místem, kde dříve byla lavička, ale už tam není. Zrovna v tom místě se mi to hodně líbilo, že je tam lavička, ale už tam není. Tak že ideální představa. Nejsem začleněn v kopém právu, ale mám nějakého kamaráda, který tam je. Tedy kontaktuji toho kamaráda a řeknu mu, co bych si přál. Že bych chtěl, aby na

vrbenských rybnících bylo postaveno alespoň 15 nových laviček a třeba mu předám ještě GPS souřadnice navrhovaných míst. Stávám se tak tvůrcem věcí, které nás obklopuji, i když přicházím jen s myšlenkou. Myšlenkou to musí začít. Pro někoho je těžké jít rovnou na radnici a nebo za lidmi z politiky, které nezná a kteří jsou asi i běžně přehlceni požadavkami. Mnohem jednodušší je jít do prostředí, které odpovídá vašemu stylu a to je třeba čajovna, hospoda a nebo nějaké podobné podniky či kluby. Tam se setkáváte s přáteli.

Krok 2 – propojení se světem politiky: Lidé, kteří jsou kontaktovaní ze strany těch, co jsou mimo politiku, tak budou v nějaké organizaci, která zprostředkovává právě ono kopné právo. Těch bude více. Například počítám lidi z Nové Bohemie. Tam by mi to přišlo ideální, kdyby realizovali kopné právo, ale jsou tu další. Vypadá to, že společnost Pošťáků a Poštmistrů, kterou spoluorganizuje pan Jaroslav Tichý, tak bude další realizátor kopného práva. Takovýchto společností může být více a bylo by potřeba, aby jejich vedoucí úrovně spolu komunikovali. Ideálně, aby byly ve spojení všechny úrovně. Třeba aby Budějovičtí Pošťáci a Poštmistři znali Budějovické členy Nové Bohemie. To samé platí i o Jihočeském Kraji. Úplně nejideálnější by bylo, kdyby místní politické strany byly propojeny s organizacemi realizující kopné právo. Tedy aby členi Budějovických pirátů byli součástí třeba Nové Bohemie a nebo to byli Pošťáci, či Poštmistři. Pak bude vznikat jeden politický útvar, který se navzájem nepere o moc, ale pomáhá si.

Krok 3 – eskalování myšlenky a společenský brainstorming: Ten můj návrh s lavičkami kamarád vyhodnotí jako dobrý nápad a dokonce to v něm podnítí nápad to ještě rozvinout. On vymyslí, že by se ty lavičky mohli vyrábět s připojeným stolečkem a rodinky by mohli mít na tom stolku třeba snadno piknik. Stolek s připojeným odpadkovým košem. Můj kamarád, co je v politice se rozhodne rozšířit ten můj návrh o variantu řešení, kterou on vymyslel. Tyto dvě varianty pošle výše. Eskaluje můj původní návrh a k tomu přidává ještě svůj vlastní, který vznikl úpravou toho mého.

Krok 4a – shromažďování návrhů a propagace projektů veřejnosti počítačovým informačním systémem: Návrh na výstavbu laviček se dostane výše. Řekněme že třeba na úroveň obce a tam už je člověk, který tyto návrhy zadává do informačního systému. Používá ale při tom i svojí hlavu. Snažíme se nevyužívat techniku zbytečně, protože to pak otupuje společnost. Administrátor, který zadává projekt zjistí něco k realizaci. Věci jako cena a kdo by to mohl postavit. Pokud se domluví organizace jinak, že třeba tyto informace bude zjišťovat už ten, kdo s návrhem přišel, tak to je jen na vnitřní organizaci společnosti, jak je to lepší pro členy. Každopádně administrátor za obec by se měl rozpomenout na to, zda už takový návrh do systému nezadal třeba od někoho jiného. Pokud ano, už to zadávat nebude. Případně to tam zadá, ale nějak hezky přehledně, ať je to vedle sebe. Projekty bude možno kategorizovat podle toho, jaké oblasti se týkají. Třeba vzdělání, kultura, životní prostředí. Také podle oblasti. Tyto projekty v informačním systému budou dostupné k nahlédnutí veřejnosti, aby mohla projekty hodnotit u voleb. Příklady takového hodnocení v informačním systému Eden jsou v posledním prezentačním videu dostupném zde: http://eden.jkali.cz

Krok 4b – shromažďování návrhů a propagace projektů veřejnosti neelektronicky:
V kopném právu, kde se nepoužívá elektronika si bude administrátor okresu shromažďovat návrhy na papírech nějak ve složkách. Jednou za čas svolá bubeníky a písaře. Třeba po dvou měsících, nebo jak se ustanoví. Bubeníci a písaři se rozjedou na koních a nebo pěšky po okrese. Bubeníci budou bubnovat po městech a budou povídat nahlas umístění, kam písaři zaznamenají projekty, které se budou realizovat. Každý projekt bude mít v rámci dané lokality své číslo od 1 do x. Toto číslo je potřeba k pozdějšímu hlasování u voleb. Písaři si vezmou každý nějakou kategorii listin od administrátora, kterou budou na nástěnky sepisovat. Sepíší stručný popis projektu s hlasovacím číslem. Číslování projektů na papírech by měl zajistit administrátor okresu. Lidé, které to bude

zajímat si prohlédnou nástěnky a zapamatují si projekty a jejich čísla, která je osloví.

Krok 5a – volby oblíbených projektů v počítačovém informačním systému: Díky hodnocení projektů veřejností můžou odborníci zjistit, jaké projekty upřednostnit. Je to pro to, že na všechno co si lidé přejí nemusí být v daný moment dostatek financí a nebo volných pracovních sil. Proto se hodí mít hodnocení ze strany ostatních, co mají zájem toto hodnocení dávat. Odborníci potom seřadí, čemu se v realizaci dá přednost a k tomu samozřejmě přidají vlastní věci. Každý člověk může mít k dispozici například 10 hlasů, které po jednom rozdá na projekty, co se mu líbí. Hodnocení v informačním systému Eden je vidět také na odkaze:
http://eden.jkali.cz

Další výhodou tohoto hodnocení je, že veřejnost vidí nápady ostatních a to je může inspirovat k vlastním nápadům a návrhům, co by se dalo dělat podobně jako to bylo v kroku 3.

Krok 5b – volby oblíbených projektů neelektronicky:
Pokud jde o neelektronickou cestu voleb projektů. Tam by zase společnost sezvali bubeníci na určitý čas konání voleb. Volby oblíbených projektu by se v něčem podobali klasickým volbám, ale vůbec by tam nikde nebyli volební urny. Ve volebních místnostech by bylo zase cca po deseti členech vlády a ti by měli podle rozsahů jmen přidělené seznamy lidí, co očekávají. Stejně jako je to dnes. Na stolech by před nimi byla ale počítadla a nikde žádná volební urna. Počítadla jednoduché konstrukce. Prostě jen prkýnko a na něm zasazeno v řadě vedle sebe 20 železných tyček. Na ty tyčky by se nasazovali korálky stejných rozměrů. Na jednu tyčku se bude vejít například 100 korálků a kdyby tam někdo chtěl dát 101 korálků, tak ten poslední korálek už spadne. Délka tyček bude přesně stanovená. V prkýnku bude možno zasunout na papíře číselný rozsah. Tedy rozsah od 1 - 20, nebo 21 – 40 a podobně. Ta čísla budou označovat jednotlivé tyčky. Pokud by okres měl třeba 57 projektů k hlasování, tak se použijí 3 takováto počítadla k hlasování. Členové vlády dají při vstupu do místnosti 10 korálků, odškrtnou si jeho jméno a sledují, aby hlasující dal po jednom korálku na tyčky projektů, co se mu zamlouvají. Pokud nechce dát všechny korálky na počítadla, tak zbytek vrátí členům vlády. Pokud je nějaká tyčka naplněná 100 korálky, tak člen vlády všech 100 korálků odebere a na papír se seznamem všech čísel projektů pod sebou uvede vedle „100“, a při další stovce tam vedle napíše „, 200“, při další stovce „, 300“ a tak dále, než se skončí a zadá se jako poslední třeba „, 578“, jako finální číslo hlasů k danému projektu. Ještě by bylo dobré v místnosti mít třeba 10 volných sedadel navíc pro lidi, co mají možnost být dobrovolnými svědky, zda se nepodvádí. 10 sedadel pro veřejnost.

Krok 6 – předání výsledků hlasování výše do vlády k přehodnocení:
Hodnocení projektů obyvateli proběhlo. Nebylo k tomu potřeba žádných letáků ani volebních lístku. Samotné hlasování může probíhat také rychle. Pokud si hlasující budou řadit projekty k odhlasování vzestupně podle čísla projektu, tak pozorující nebude zmaten chaotickým vkládáním korálků a může takto hlasovat více lidí najednou.

Výsledky tohoto hlasování pak půjdou k přehodnocení na vyšší odborné úrovně vlády. Nemyslím si, že by tyto výsledky šli rovnou k nejvyšší radě na vyhodnocení. Tam budou asi ještě odborné meziúrovně, které zhodnotí, zda je například umístění laviček bezpečné a zda je vše podle norem. Kdyby tam byl problém, tak okomentují v informačním systému k projektu, že ta a ta lavička nemůže být postavena z toho a toho důvodu. To je zpětná vazba pro lidi, co projekty požadují a vůbec pro všechny lidi. V případě neelektronického systému by odborník okomentoval problém na papír s projektem a tyto výsledky rozhodnutí o změně v realizaci by potom zase písaři a bubeníci prezentovali ostatním lidem. Moje reakce co by zklamaného občana, že se nepostavila lavička tam, kde jsem chtěl, by byla taková, že se znovu obrátím na vládu s jinou prosbou na umístění. Zase

bych kontaktoval vládu pomocí mého kamaráda, který je členem.

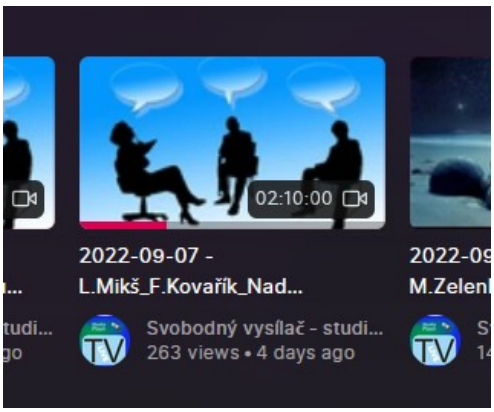
To, jestli se uvolní finance, či obecně pracovní síly na realizaci laviček by měla schválit nejvyšší rada. Pro takovou radu bude už projekt stavby laviček jen jedna z mnoha položek, kterou projdou a moc detailně to nezkoumají. Rada bude mít i jiné starosti mimo takovýchto drobných požadavků obyvatel. Starosti jako soběstačnost země, bezpečí a podobně. Prostě starosti, které běžný člověk považuje jako samozřejmost.

Tedy v závěru rada udělá nějaký celkový součet prioritních projektů určených v dohledné době k realizaci a vyplatí rozpočet asi někomu, kdo povede financování jednotlivých projektů. To je cesta používání peněz. Pak by se dalo uvažovat i o cestě bez používání peněz, ale toto bych do této kapitoly nedával. Tímto bych kapitolu s příkladem výstavby laviček uzavřel u bodu vyplacení rozpočtu a to ostatní třeba jindy.

Je 14.9.2022 3:42. Tak je tu dobrá zpráva k zahájení vyplácení financí. Včera jsem byl na online setkání týmu E-koruny a je v tomto posun vpřed. Před online setkáním údajně došlo k fyzickému projednávání spolupráce mezi E-korunou a zástupci myšlenky Živého člověka, což jsou i lidé z Nové Bohemie. Jediná neshoda, která tam údajně vznikla byla mezi zástupci Živého člověka z Nové Bohemie a zástupci jiné frakce Živého člověka, které už znám delší dobu z E-koruny. Podle mě se tato neshoda snad nějak diplomaticky vyřeší.
Dále byly na online setkání předloženy zájmy na finanční pomoc od dvou lidí. Dokonce ten jeden člověk byl na úterním online setkání, pokud se nepletu, poprvé.

K tomu mě napadá inspirativní rozhovor. Rozhovor smyšlené rady, která schvaluje finanční podporu. Rada reprezentuje mé myšlenky a morální postoje, ale nereprezentuje myšlenky ostatních lidí, co na to mohou mít jiný odborný pohled:
Člen rady 1: „Dnes mě požádal o finanční pomoc člověk z Žijeme s radostí. Chtěl by podporu na své aktivity. Pokud jde o mě, jsem pro to ho podpořit.“
Člen rady 2: „Ano, toho člověka také znám. Ten se postaral o podporu našeho společenství hodně a také je to dobrý koordinátor. Jsem pro to ho podpořit v jeho projektech.“
Člen rady 3: „Souhlasím s vámi…… I mě dnes požádala jedna paní o finanční pomoc. Je to podnikatelka. Neznám jí z aktivit kolem E-koruny, ale povídala, že by ráda nějak pomohla s podporou Pensionu Ráj. Pokud jde o mě, jsem pro to jí pomoci s podnikáním za podmínek, že bude nějak společenství pomáhat.“
Člen rady 4: „Já jsem také pro, abychom těm lidem pomohli, ale pojďme se na to podívat z jiného pohledu. Pokud nás někdo požádá o pomoc s jeho aktivitou, tak zkusme vymyslet jinou aktivitu, která udrží naše finanční možnosti. Já bych nerad, pokud by se stalo něco jako že nás požádají lidé například o podporu stávkování v hodnotě 2 000 000 Kč, bylo by to návratu schopné, ale my těm lidem nebudeme schopni pomoci, protože ty peníze nebudeme mít už k dispozici.“
Člen rady 5: „Já se přikláním k poslednímu komentáři. Jsem pro pomoci, ale asi je jasné, že všem lidem pomáhat tímto způsobem nebude možné. Na to nebudeme mít finance, pokud nezajistíme jejich návratnost. Také mi nepřipadá vhodné dát někomu jen tak na požádání třeba částku 1 000 000 Kč. Když už pomoci, tak v nějakých rozumných mezích. Když se ukáže, že člověk s obnosem umí hospodařit a je pro společenstvo užitečný, tak klidně navýšit svěřenou částku.“

Je 15.9.2022 10:03. Dostal se ke mně odkaz na debatu o reformě společnosti s panem Hlávkou na svobodném vysílači. Je to k dispozici na Odysee zde s datem 7.9.2022: https://odysee.com/@SVCS-Studio.Plzen:3

Bylo to pro mě zajímavé poslouchat. Slyšel jsem tam věty typu „Když oni ty politici se tam hezky usadí a mají na čtyři roky hezky blaženíčko.“. Nebo tam volal jeden posluchač a říkal něco jako „Ale my si přeci máme volit politické zástupce a ne politické strany! Oni to nechápou.“. To je jako kdyby ten posluchač viděl demokratické politiky jako něco naprosto nepochopitelného, co sem spadlo snad z Marzu teprve nedávno. Také tam zaznívají připomínky o schopnostech šetřit v souvislosti s nákupem vakcín. Vypadá to, že tam mají v ruce něco jako algoritmus pro novou společnost. Zaznívá tam něco jako, že ta technologie je poměrně kvalitní. Pan Hlávka měl zajímavý postřeh, když se optal pana Kovaříka, zda by si dovedl představit, že by jako odborník byl v takové nějaké společenské struktuře? Pan Kovařík na to reagoval, že by si to dovedl představit a na to pan Hlávka oponoval tím, že ti lidé by si říkali něco jako „Ale vždyť to je celé nějaké špatně.“. To byl zajímavý postřeh. To je otázka, jak by na to lidé reagovali. Ono bude asi hodně důležité, jak to lidem prezentovat a vysvětlit. Jak to podat.

Je 15.9.2022 10:34. Tak v sobotu se uskuteční setkání členů E-koruny a i jiných organizací v Pensionu Ráj.

Zrovna včera jsme měli pravidelný hlavní online meeting E-koruny. Padlo tam, že účast v setkávacím sále bude hojná. V sále, kde se lidé potkají za účelem vyslechnout si prezentaci a diskutovat. Na to mě napadá pár postřehů. Osobní setkání já považuji za důležitou věc. Sám jsem se setkal osobně s Jirkou Sapetou a podali jsme si ruce. On na základě toho setkání vycítil, že jsem na stejné vlně, jako oni. I já jsem rád, že jsem se s ním osobně potkal a viděl ho naživo. Pro mě, když řekne Jirka Sapeta, že tamtoho člověka potkal a že mu připadá důvěryhodný, tak to má pro mě vádu samo o sobě i když jsem se s tím člověkem třeba neviděl. Chci poukázat na to, že osobní setkání mají pro mě smysl, ale pokud se jedná o setkání v nějaké místnosti, kde bude příliš mnoho lidí a bude se něco probírat, tak se ukazuje, jak moc velký kamarád je internetové spojení. Dovedu si představit, že když je moc lidí v místnosti, tak někteří budou stát, zatím co jiní budou sedět. Bude tam vydýchaný vzduch. Někdo půjde k oknu ho otevřít. Jiný, co sedí u okna ho za chvilku zavře, protože na něj bude táhnout. Ten člověk, co zrovna mluví k ostatním, tak není vůbec slyšet. Na prezentaci není z dálky dobře vidět a podobně. Toto jsou všechno takové nepříjemné rušivé elementy a pak se člověk nevěnuje dostatečně prezentaci. Raději volím vzdálené sledování prezentace, protože si budu moci otevřít dveře na terasu, jak budu potřebovat. Navíc organizačně není jasné, jak moc se diskuse rozroste. Kolik vznikne nových témat a kolik bude dotazů. Nikdo neví, zda se to všechno stihne za ten dne probrat. Když se to nestihne probrat, tak budou lidé nucení znova jet stakilometry do vydýchané místnosti v Pensionu Ráj? Ideální přístup bych viděl tak, že dotazy si budu psát někam na papír a nebo do souboru na počítači. Jakmile se bude blížit konec prezentace a diskuse, tak se naplánuje další termín a klidně se na to, co se ten den rozjelo může založit nová místnost na Jitsi. Ten termín

konání pokračování diskuse může být klidně hned v neděli na večer, ať to lidé mají čerstva ještě v hlavách. Pak když se to dlouze odkládá, tak z lidí vyprchá energie se těmi tématy zabývat a třeba věnují raději pozornost něčemu jinému, co je zrovna zaujalo nedávno a tak podobně.

Je 15.9.2022 12:11. Někdy si připadám při střetu s okolním světem jako smyšlený zákazník, co si šel do obchodu koupit rohlík. Představte si tu mojí situaci. Představte si, že jste zákazník a jdete do smýšeného zboží koupit si rohlík. Máte obrovskou potřebu dát si rohlík. Jdete do prodejny a hledáte pečivo. Nenacházíte pečivo, tak máčknete na rameno prstem slečně z obsluhy, co má nahlasito nasazené sluchátka s hudbou. Ona vám poví, že „Rohlíky nejsou, ale ještě mají na skladě elektronickou kytaru.“. Jdete ven z obchodu a u pokladny je vyklepaná pokladní, která říká, že „Na tu kytaru můžete přispět i do kasičky za dveřmi a že jim tím pomůžete v tržbě. Vyklepaná je pro to, že pod pultem je schovaný teroristický opřekupník s kytarami, co drží pistoli a chce, aby byl odbyt.“. Tak že nic nikam do kasičky nepřispějete a opouštíte obchod. Lidé v obchodě se na vás dívají jako na toho největšího necitu. Když zacházíte za roh obchodu, jdete k telefonní budce a korunu na rohlík vkládáte do budky. Voláte policii, aby obchod se smýšeným zbožím prošacovala a našla tam něco zločinného. Připadám si tak trochu jako člověk, co si jde koupit rohlík, ale potkává se s lidmi, co nad ním vrtí hlavou.

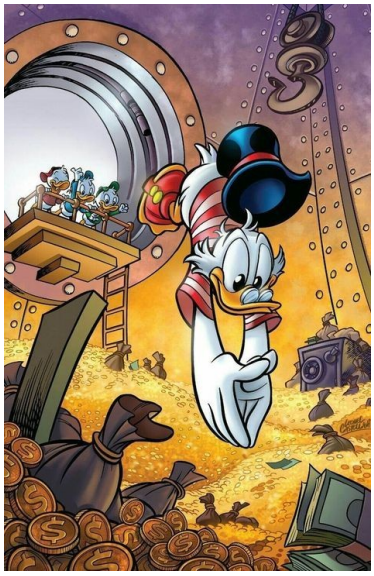
…

Je 16.9.2022 12:57. Musel jsem si teď dát dva dny trochu volněji. Trochu něco jako malou dovolenou a odpoutat se od myšlenek. Stereotypní odpočinky v sobotu mi nějak už nestačily. To podobenství s prodejnou smýšeného zbožím výše jsem nepřesně popsal. Ten terorista pod pultem měl být spíše prodejcem elektřiny a ne prodejcem kytar. Nějak se mi to smíchalo a vymyslel jsem asi únavou elektronickou kytaru.

To prodávání kytar mělo symbolizovat jakési uvěznění mysli moderních lidí. Vězení v podobě hledání díry na trhu a tomu podřizovat dění v krámku se zbožím. Prodavačka prosí o příspěvek, ať mohou fungovat. Žena v obsluze mi radí, ať si koupím kytaru, když ale chci rohlík. Prostě takové připodobnění. Lidé v dnešní společnosti hledají nějakou díru na trhu a potom, když jí najdou, tak hurááá, senzace a potom síla ostrých loktů, aby se z toho co nejvíce vytěžilo. To je starý způsob uvažování a já ho nechci podporovat. Na straně 156 a dále jsem rozepsal nový způsob uvažování. Ten je o tomto „Já jsem přišel na nějaký vynález a nesu ho ukázat ostatním. Jak se vám to líbí? Podpoříte mě v realizaci? Podpoříte mě obyvatelé? Podpoříte mě vládo?“. Vláda se rozhodne, že mě podpoří, ale ona ta vláda se potřebuje rozhodnout **na základě podkladů**. To je z hlediska ekonomiky velmi důležité. Pokud se má něco stavět, je potřeba vědět, za kolik prostředků a co přesně. Já když jsem dělal programátora, tak se mě přeci také vedoucí ptali, kolik času asi potřebuju na realizaci zadání a to zadání bylo jasně stanoveno. Pokud jsem to někdy přetáhl, mrzelo mě to a snažil jsem se to co nejdříve dokončit. Pokud jsem to udělal dřív, vedoucí měl radost a já také. Na základě takovýchto odhadů a dohod se pak dá zjistit, jestli se ta činnost společnosti vůbec vyplatí a zda se raději nevěnovat něčemu jinému.

Je 16.9.2022 15:49. Psal jsem o tom, jak by se celospolečensky a férově dali realizovat všelijaké nápady lidí. Psal jsem o tom od strany 156 a dále na příkladu výstavby laviček. Popisoval jsem proces, co se děje s myšlenkou od úplného počátku až po

schválení, že se na realizaci použijí prostředky. Teď jsme tedy u toho kroku, jak sehnat prostředky na realizaci nápadů.

Prostředky mohou být peněžní, ale i nepeněžní. Prvně tedy k prostředkům peněžním. Peněžní prostředky můžete zajistit třeba výběrem od lidí pomocí crowdfundingu, pokud máte dobrý nápad a lidé mají dostatek prostředků. To je jedna možnost. Další možnost je třeba zaujmout investory či filantropy. Investor je někdo, koho bych bral jako člověka, co se zaměřuje primárně na zisk. Dejme tomu, že investory přeskočíme v této problematice a pokusíme se zaujmout pozornost filantropů, protože ti se nebudou tolik upínat na potřebu získání dalších peněz. Filantrop asi bude chtít nějak smysluplně pomoci lidem uskutečnit nějakou vizi. Uskutečnit něco, co pomůže lidem, ale bude ho pravděpodobně odpuzovat představa, že se s jeho prostředky bude nakládat nějak nezodpovědně. Filantrop bude asi motivován pomáhat nějakému společenství, které se jeví ekonomicky jako zdravé a schopné. Společnost čiperných lidí. Dejme tomu, že nejvyšší rada zná filantropy, či investory no a těm předkládá projekty, na které chce uvolnit peníze.

Příklad crowdfundingu na JKali Frameworku. Dejme tomu, že budu chtít pro společenství získat nějaké finanční prostředky. Řekněme nějakých 500 000 Kč pro společenství. Znám firmu Inizio z Českých Budějovic. Tato firma má jakýsi systém, kterému říká Konverzky. Způsob, jakým bych mohl získat pro společenství pomocí crowdfundingu/fundraisingu finance je, že bych si stanovil, že chci vybrat na uvolnění JKali Frameworku 1 250 000 Kč po zdanění. 750 000 Kč bych si nechal a 500 000 Kč bych věnoval společenství. To je další možná cesta.

Další cesta získání prostředků je politicky diplomatická. Teď mám na mysli jakési propojení s politickými stranami. Řekněme, že lidé už dále nebudou chtít snášet stávající politický systém a přikloní se na stranu nového společenství. Pro členy politických stran bude rozumnější prohlásit něco jako že „My jsme součástí společností E-koruna, Žijeme s radostí, Nová Bohemia a Pošťáci a Poštmistři. My pouze infiltrujeme starý politický systém a své přidělené rozpočty využíváme podle potřeb a rozhodnutí společenství. Náš konkrétní rozpočet k dispozici je 3 478 195 154 Kč“. Tímto způsobem se dají využívat nemalé finance a mít větší záběr v řešení problémů. Piráti mi poslali seznam různých podnikatelských aktivit, ale ještě jsem ho nikde nepublikoval.

Je 16.9.2022 17:22. V minulém článku jsem psal o příkladech získávání peněžních prostředků pro společenství. O získání nepeněžních prostředků napíši jindy. Teď bych chtěl pokračovat v tom, jak zrealizovat výstavbu laviček. Tedy jak k tomu dopomoci v dnešní situaci, aby se nějaké takové společenství dalo nějak vytvořit. Jak k tomu pomoci v stávajícím tržním systému. Tento článek by měl být asi zajímaví pro případnou diskusi nad možným výběrem financí. Inspirace, do čeho dnes investovat.

Tak třeba hned první příklad, jak podpořit růst společenství. Investice do ekonomiky E-koruny. Řekněme, že společnost Pošťáků a Poštmistrů se zítra nespojí s E-korunou ani fyzicky a ani online a bude

tam pouze Nová Bohemia. To nevadí, protože to není podmínkou vybírání peněz. Dnes jsem viděl na Telegramu E-koruny, že jedna paní tam nabízí prodej navoskovaných pytlíčků na pečivo a zítra bude možné je zakoupit v Ráji. Teď by někdo mohl přijít s nápadem „Pojďme vybrat 50 000 Kč na podporu ekonomiky E-koruny. Z těchto peněz se bude hradit 30% a nebo třeba i 50% produktů v ekonomice E-koruny. Seznam podpořených produktů budeme evidovat a bude to veřejné.“. Taková aktivita by vedla k zvýšení dobré pověsti všech organizací ve společenství a i pověsti E-koruny. Lidé by si řekli, že existuje společenství, kde bohatí pomáhají chudým a třeba by to motivovalo k růstu. Kdyby se nějaká taková částka navrhla a obě organizace by s tím souhlasili, tak já bych s tím neměl problém.

Druhý příklad. Příklad lékařských zařízení. V E-koruně bude například člověk, co podniká v lékařství a má síť stanic. Lidem jeho aktivity připadají málo atraktivní. S E-korunou by se měl spojit někdo nový, co se pohybuje v marketingu. No a spojení těchto dvou lidí, tedy z oblasti marketingu a někoho, kdo má síť lékařských stanic by mělo směřovat k vytvoření nějakého návrhu jak propagovat lépe společenství. Jak dát vědět lidem, že je tu něco víc, co se nezabývá jen lékařstvím, ale co podporuje lidi si navzájem pomáhat. Návrh aktivit a požadovaná částka by byla předložena společenství k posouzení a případně by se prostředky uvolnily.

Podobný příklad třeba u pomoci s finanční podporou různých alternativních médií. Máte svůj vysílač? Chcete finančně podpořit? Potom je potřeba přijít s návrhem, jak společenství podpoříte a s požadovanou částkou ke schválení.

To samé třeba s rozvojem sociálních sítí. Chcete podpořit? Tak je potřeba stanovit částku a říct na co půjde a nebo jak je rozkouskovaná. Co bude na vývoj zajímavých funkcionalit? Co bude na provoz a tak podobně. Hlavně také termíny zhotovení.

Je 18.9.2022 13:23. Tak včerejší seznámení a propojení dvou skupin v Penzionu Ráj proběhlo dobře. Začalo se už před polednem. Jirka Sapeta dlouho do noci dělal video, ve kterém prezentoval obecný náhled principu fungování nové společnosti. Jirka do toho principu zakomponoval prvky kopného práva. V podstatě to směřuje k tomu, co se snažím propagovat. Mě osobně se to video poměrně líbilo. Když to Jirka ráno pouštěl, ještě tam nebyli přítomni lidé z Nové Bohemie a ten název Nová Bohemia byl upřesněn později. Po prezentaci si pamatuji, že padl návrh od Plzeňáka pustit se do konkrétních aktivit. Učitel véd tam poznamenal, že ve videu chybí zdůraznění, že se opouští stará paradigmata, tedy staré vzorce uvažování. To je například opouštění soupeřivosti a upřednostňování spolupráce. Bylo tam více dotazů a pak následoval oběd. Po obědě dorazila paní Jana Sochová myslím se svým manželem a měla prezentaci k tématu Živého člověka.

Bylo upřesněno, že se jedná o stát Bohemia. Název Nová Bohemia vznikl špatným pochopením z domény novabohemia.cz, která byla použita jen pro to, že doména bohemia.cz byla už obsazena. K tématu Živého člověka bylo hned z kraje upřesněno, že tato celá problematika padá od 8.9.2022, kdy byla veřejně přiznána smrt královny Alžběty druhé. Tím pádem údajně padá i námořní právo. I v seriálu Simpsnovi prý byl ten termín přiznání úmrtí anglické královny dopředu oznámen. Prezentace paní Jany Sochové směřovala také ke kopnému právu. Povídala zhruba o principech a jak to bude fungovat. Byly tam společné prvky s prezentaci Jirky Sapety. Po odprezentování bylo vidět, jak někteří lidé na to reagují pozitivně ve smyslu „Ale přeci to je ono! To je to stejné, jako

prezentoval Jirka!“. Pamatuji si tam jednu negativní reakci v duchu „Cóóóóóóóó!!?? To jako teď zahodíme E-korunu!!??“. Bylo vysvětleno, že E-koruna se zahazovat nebude a pojede dál. Pak tam byl jeden takový rozčílený člověk z E-koruny a reagoval na paní Sochovou, která při prezentaci zmínila, že se peníze seženou, ale neupřesnila zdroj. On reagoval stylem „To je samé Tajemno!! Vy jste samé Tajemno!! Jaké sjednocení….. co to je za nesmysl? Co jste to tam vysílali na tom YouTube, že nás napojíte na kvantový počítač? Jaká kvantová ekonomika? Umíte si představit, že se napojíme na kvantový počítač? A co jsou to ty tajemné síně Amenti? Byl jsem kdysi v jedné církvi a tam pořád síně Amenti….. síně Amenti. Já jsem živí člověk, jak my vysvětlíte, že nejsem živý člověk, když jsem…..“. Takhle přesně ten člověk z E-koruny nereagoval, ale byl podrážděný a bylo to tak nějak zhruba. O kvantovém počítači a kvantové ekonomice tam na prezentaci nepadlo ani slovo a bylo to zaměřené na kopné právo. Byl tam přítomen i pan Pavel Hlávka ze svobodného vysílače a svou schopností moderovat uklidnil znepokojeného člena E-koruny a vysvětlil o co jde.

Padl tam zajímavý dotaz myslím ze strany pana Hlávky k tématu pasivity obyvatelstva. Narážel na to, že někteří budou aktivně ve vládě a někteří budou pasivní. Na to jsou způsoby, jak to řešit a zapojovat ostatní a později se jimi také budu zabývat, až budu vysvětlovat získávání nepeněžních prostředků. Byla řešena problematika, jak připojovat ostatní do tohoto systému. Vzpomněl jsem si na film Sněženky a Machři a zareagoval jsem. On tam nikdo na tom setkání nečekal, že tam na ně někdo začne mluvit z hlasitě zesílené prezentační aparatury odněkud z venčí. Vidím na displeji u mého nového počítače paní Janu Sochovou stát směrem k ostatním, zapínám mikrofon a vstupuji do diskuse. Po tom, co jsem začal mluvit, tak utíkal někdo ztlumit aparaturu a vím, že když jsem domluvil, někdo tam potichu řekl „Já se lekl.“. Povídal jsem ohledně té pomoci, že jsem si vzpomněl na film Sněženky a Machři, jak tam ten učitel v hospodě reaguje na dotazy studentů a protože se to na něj valí, tak jim říká, ať si vyberou někoho od nich, skrze koho mu budou předkládat své návrhy. Měl jsem tím na mysli, že tu existují různé skupinky přátel a tyto skupinky budou mít tendence navalit se na vládu s požadavky, čímž členy vlády přehltí. Vláda by měla reagovat podobně jako ten učitel. Vláda by měla identifikovat skupinky přátel a požadovat, ať si najdou svého mluvčího. Tím bude docházet k přirozenému rozrůstání společenství. Představitelé skupinek nemusí být nutně formálními členy vlády, aby se uměli nějak organizovat a ulehčit vládě fungování. Ono to ale možná povede časem k tomu, že představitelé skupinek se stanou formálními členy vlády. Proč by to nemohlo být tak, že skupinka lidí, která se schází někde v hospodě dojde k nějakému nápadu na vybudování něčeho pěkného a ta samá skupinka mezi sebou bude mít odborníka na stavitelství. Tedy aniž by s tím šli za vládou, tak už budou mít v ruce nějaké podklady a to vládě ulehčí práci. Když pak půjdou s návrhem za někým z vlády, tak to udělá dobrý dojem a třeba bude nabídnuto formální členství ve vládě na odborných pozicích. Projev dobré snahy pomoci může být ohodnocený čestnou pozicí. Takový odborník si najde třeba práci, která ho baví více, než vybírat si z toho, co by na něj zbylo.

Můj druhý dotaz později na paní Janu Sochovou byl ohledně společnosti Pošťáků a Poštmistrů a také Svépomoci. Zda tam došlo k nějakému propojení s nimi. Bohužel povídala, že nedošlo, protože nemají stejné cíle. No. Za mě je toto propojení s E-korunou malý krůček vpřed. Ještě před několika měsíci mi členi státu Bohemia tvrdili, že E-koruna je špatná organizace a vida, jak se už začíná spolupracovat. Stát Bohemia i E-koruna bude mít z tohoto propojení přínos.

Měl jsem původně podezření, že Gabriela se nachází uvnitř státu Bohemia, ale ono to tak možná nebude. Je možné, že Gabriela bude někde uvnitř organizace Pošťáků a Poštmistrů. Na straně 155 je vidět rada pěti. Vůdcové Poštáků a Poštmistrů. Na videu moderátorka paní Andrea Křešová, v první nebo druhé části pustila smutnou písničku o muži, co ztratil svou milou asi vlastní chybou a naříká, kdyby jen tak mohl vrátit zpět čas. To jsem vnímal jako takový impulz „Pozor na saminku…. Je někde tady a nedělat chyby.“. Ona totiž Gabriela se na tom prvním setkání v čajovně zmiňovala, že

byla v Budějovicích na setkání s Andreou ze Zpráv z Galaxie. Ona se v tomto kruhu lidí pohybuje. Nedávno jsem zahlédl na Telegramu, jak v jedné skupině vložila příspěvek má rádkyně na vztah s Gabrielou. Myslel jsem, že ona tento profil už nepoužívá, ale asi stále ano.

Trochu mi to připadá, jako malé dítě, co si nese huňatého králíčka na mazlení. Králíček vyhopsne a uteče za plot. Uteče na pozemek, kam není přístup a ještě k tomu tam není vidět skrze živý plot. Na tom pozemku ale neroste mrkvička. Dítě vezme mrkvičku, přiváže jí na provázek a hodí za plot. Pak už jen čeká otočené uchem k plotu, jestli neuslyší vychroustávání, aby se dozvědělo polohu králíčka.

Je 18.9.2022 16:30. Na straně 123 jsem psal o tom, jak jsem k nevlastnímu taťkovi šel, zda půjde opravit můj rozbitý počítač. Toto bude článek s tématem na uvolnění od politiky pro změnu. Taťka říkal něco jako „Jo ty máš Dell. Mám já tu dellácký trafo? Oni ty Delly vyžadují originál zdroje.“ a obrátil při tom oči v sloup. V tom jsem si najednou vzpomněl, že já jsem k počítači Dell z práce připojoval trafo staršího počítače Dell, co jsem měl doma. Výkonové parametry obou traf sice byly stejné, ale co když tam bily nějaké rozdílnosti. Čekal bych, že trafa budou kompatibilní, ale jak o to tak řekl, napadlo mě, zda tam nebude nějaký naschvál. Jak jsem připojoval trafo staršího počítače k novému z práce, tak to trafo po čase začalo poblikávat a jestli třeba to nevedlo k tomu, že mi trafo časem odešlo a poškodilo i starý počítač Dell. Starý počítač odešel i s trafem, ale zachoval jsem věrnost své nejoblíbenější počítačové značce Dell a koupil si znova sedmnácti palcový notebook tentokrát řady Dell Precision 7720. Repasovaný počítač z obchodu Eurotech v Brně ve variantě s 16 GB RAM za cenu kolem 23 tisíc Kč i s DPH. Prodavač v Brně povídal, že je to sice použitý počítač, ale na tu cenu poměrně vysoká kvalita. Taťka říkal, že se mu ta cena zdá na repasovaný počítač docela dost. Je to ale kvalitní výrobek. Vnitřní strany notebooku vypadají netknutě a jen z vnějších stran je trochu vidět, že je to místy trochu ošoupané. Konečně mám notebook, kde se dá odejmout poklop a baterie je pod tím, tak že nemusím baterku mít uvnitř, aby notebook byl celistvý. Mohu vyndat baterii, aby se zbytečně nezkracovala její životnost, když jí nepotřebuji a nechat jí nabitou na 50% někde doma. Notebook má 3 chladicí trubice, co jsem viděl rozebírání na YouTube. Ten můj předchozí notebook měl jen 2 myslím a ještě je má rozvedené tak, že když má člověk notebook na klíně, tak hlavní plocha trubic je v prostřední části a nehřeje to tolik do nohou. To jsou takové detaily, které se běžně neuvádí u produktu, ale jejich existence člověka potěší. Je to výkonný stroj a s baterkou na nejnižší výkon vydrží cca 4 hodiny, tak že i baterka je v dobrém stavu. Má recenze Brněnského obchodu Eurotech i počítače je tedy dobrá a snad počítač vydrží déle, než 12 měsíců, na kterých je záruka.

S kamarádem Pošťákem jsme si všimli, že v notebooku je německá klávesnice. Místo tlačítka Ctrl je tam napsáno Ctrg a podobně. Z toho jsme usoudili, že je počítač asi odkoupený z nějaké Německé firmy. Napadlo mě, že na mě přejde Německá pracovní morálka, tak jsme se tomu zasmáli s Pošťákem. Mě to stejně nijak neomezuje, protože já ten počítač mám věčně někde na stole, kde mám i externí klávesnici.

Je 19.9.2022 11:46. Včera jsem pocítil intuitivně jakýsi naschvál. Bylo to kolem půl sedmé večerní. Informuji o tom diskrétně touto formou. Dotyčný člověk bude vědět. To vedlo k přitahování negativní energie dotyčného na sebe byť bych si to sám ani nepřál. Jen upřesním, že to není nikdo ze

známých z čajovny ani mých kamarádů. Toto je dobrý tip na článek týkající se naschválú. Dělat naschváli je forma zbabělosti a projev slabošství, od kterého by jsme se měli umět oprostit. Cílem je, pokud mám s někým nějaký problém, tak mu to umět říci na rovinu do očí. Pokud toto překonám a dokážu s někým mluvit napřímo, můžu pak zjistit, že popud k tomu, abych dělal nějaké naschváli může být nakonec jen nějaká domněnka. Pokoušet se někomu nějak škodit na základě nějakých domněnek je zločin. Prvně je potřeba to na rovinu probrat a rozhodně nedělat žádné naschváli. Tady není absolutně žádný prostor pro jakoukoli milost. Milost se dá projevit, pokud dotyčný si uvědomuje chybu, uzná toho, že lituje chyby a dává najevo snahu o nápravu. Od toho je milost, abychom lidem, co se pokorně pokoušejí napravit, tak jim to neztěžovali. V případě, že tam je dělání zločinu v nevědomosti, je to problém a musí bez milosti následovat trest dříve či později. No jo, to jsou hold ty vesmírné zákony. My jsme je ale nevymysleli, tak nezbývá, než se jimi řídit. A pamatovat na to, že mezi námi jsou i morálně vyspělejší lidé, tak opatrně na to, s kým se zapleteme. Nejlepší cesta, jak se vyhnout problémům je být pokorný a hodný. Nedělat žádné naschváli.

I zde v této problematice je potřeba hledat moudrost v písmech s nejvyšší pokorou v srdci. Bible nám praví v knize Matouš kapitola 5 verše 25 a 26:

„25 Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi, a byl bys uvržen do vězení.
26 Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.“

Lidem při čtení těchto veršů může vyvstat otázka. Jak vypadá pan Žalářník? Musíme vědět, jakou má podobu pan Žalářník. Je to snad muž svírající velmi pevně v ruce řemen? Nebo je to někdo jiný? To je absolutně nepodstatná otázka. Pan Žalářník může mít tolik podob, kolik je na světě lidí. Může jednat skrze kohokoliv z nás. Pouze myslet na to, jakou má podobu pan Žalářník, ve mně evokuje pocity, že dotyčný, co se takto ptá, se cítí být plný problémů a vin, které neřeší a snaží se tak hledat něco, co by vlastně ani hledat neměl. Snaží se asi utéct před něčím, před čím nelze utéct. Měl by hledat jinde. Důležité je na těch dvou verších uvědomit si slova „Dohodni se se svým protivníkem včas...“ a ještě jednou „Dohodni se se svým protivníkem včas…“ a ještě jednou „Dohodni se se svým protivníkem včas…“ a teď pozor „… dokud nezaplatíš do posledního haléře.“, „… dokud nezaplatíš do posledního haléře.“, „… dokud nezaplatíš do posledního haléře.“.

Teď, když se podívám na ty verše v původním znění, tak možná vyznívají nějak, ale když se podívám na ty verše, co jsem zvýraznil vespod opakováním, možná tam je hlavně vidět podstata věci. To je velmi důležité pochopit v dnešní době.

Je 19.9.2022 13:55. Na sociální síti E-koruny se oběvil nový kanál týkající se možností investic. Naskákalo tam pár nabídek. Ta myšlenka mít kanál na tyto návrhy je dobrá, ale konkrétní první nabídky mi přišli jako poměrně velká pasiva. Jedná se o nemovitosti a dokonce i fotovoltanické panely. V principu se jedná o to přenést finance do milionových či statisícových objektů za účelem mít z toho nějaký pravidelný profit, který je řekněme setina, tisícina a méně. Mě to hodně připomíná toho rybáře, který chce rybu, ale ne naučit se rybařit. Nějaké takové investice jsou výhodné asi jen pro jednotlivce, co objekty vlastní, ale asi moc ne pro společenství. Když už je řeč o těchto objektech, více mi dává smysl investovat do společenství, které se bude rozrůstat a rozrůstat. Lidé pak v takovém společenství společnými silami dovedou snadněji postavit i ten dům za menší cenu nákladů. To mi připadá více jako cesta k samostatnosti, než přímo kupovat tyto objekty hned teď. Zatím se nedomluvila žádná konkrétní částka k výběru a nic se nevybíralo a už tu máme propojené dvě hezké skupinky. To je skvělé!!

Je 20.9.2022 13:01. Při vytváření sítě si dovedu představit, jak by se dala struktura formovat pomocí kladení férových požadavků. Například přijde někdo s nějakým požadavkem na vládu. Přijde za členem vlády a řekne „Heleďte já tu mám toto, tohle to, tááámhleto a také bych chtěl tamto.“. No a ze strany člena vlády se ozve „Bohužel já už vyřizuji požadavky od tří lidí a vy by jste byl čtvrtý. Zkuste si dohledat také své čtyři lidi, od kterých budete přijímat požadavky a pak za mnou přijďte s tím, co vás zajímá.“. To je jen příklad, ale je v tom určitá férovost. Přístup, jak zapojit ostatní. Nebo druhý typ reakce člena vlády „Bohužel mé odvětví už je na úrovni 7, ale mohu vám dát kontakt na člověka z vlády, který je na úrovni 4 a za ním můžete jít s žádostí o založení úrovně 5.“. Tím se bude zachovávat určitá rovnoměrná uspořádanost, aby nebyly některé větve příliš dlouhé a některé příliš krátké. A zase je to o určité férovosti že někdo něco potřebuje a tak si ale řekněte také své požadavky.

Je 20.9.2022 13:27. Na YouTube je k dispozici další porada vedení Pošťáků a Poštmistrů s názvem videa „Ozvěny setkání Poslů budoucnosti v Litochovicích n.L. dne 10.9.2022“.

Je to jakési pokračování té porady, kterou jsem dával na stranu 155. No mě připadá, že je tam hodně schůdných prvků s novým postavením E-koruny a státu Bohemia. Ženská část porady je více pro humanitární činnosti a muži si uvědomují, že to musíme být právě my, co vytáhneme novou společnost. Pan Jaroslav Tichý poukazuje na to, že takovéto aktivity by měli mít určitý formálně právní základ i když si dobře uvědomuje, že stávající systém je zkorumpovaný. Tady právě by mi dávala smysl domluva s představiteli státu Bohemia, kteří se o tyto formálně právní věci zajímají. Uvidíme, jak se to posune časem dál. Věřím, že tam k nějaké domluvě dojde. Teď jsem hlavně zvědav, jak vůbec bude probíhat další komunikace mezi E-korunou a státem Bohemia.

Je 21.9.2022 11:05. Mluvil jsem s kamarádem Pošťákem. Povídal mi o tom, že potřebuje ke stolu jakási želízka, nebo co. Povídal ale, že v obchodech je docela drahota a ta želízka stojí 35 000 Kč. Přišlo mi to také na nějaká želízka docela předražené.
Napadá mě pár scénářů, jak se tento problém pokusit řešit.
Scénář 1: Pošťák se živí v oboru IT a přivydělává si tím, že chodí na poštu. Jedna z cest je si vydělat na ta želízka buďto v práci, kde dělá a nebo na poště, kde si přivydělává. To ale může trvat celé měsíce, něž si na taková želízka vydělá. Je to cesta, ale přijde mi docela pracná. Ta práce přesčas podle mě ceně těm želízkům neodpovídá.
Scénář 2: Pošťák se bude účastnit kulatého stolu E-koruny a státu Bohemia a řekne tam „Můžete mi přihrát 35 000 Kč na želízka ke stolu?“. Lidé z kulatého stolu se na sebe budou dívat podivnými výrazy a budou si asi myslet co to je, no co to je?
Scénář 3: Pošťák nadchnut myšlenkou spojovat lidi za účelem aby si pomáhali, tak se ne jen že bude účastnit kulatých stolů, ale dokonce přivede pár známých, co mu budou předkládat své požadavky. Tito dva známí budou znát také další lidí a jeden z těchto lidí bude zdatný kovotepec a

druhý bude šikovný slévař. Pošťák se rozhodne, že nakoupí například za 70 Kč 3 Kg železné rudy. Nakoupí to v E-korunách a společenství se rozhodne tyto nákupy podpořit 50% slevou, tak že ho to bude stát jen 35 Kč. Pošťák jde za slévařem, zda by mu neodlil z toho kulatiny a nabízí mu analýzu a zpracování dat. Slévař mu poví „Uhni synku, pleteš se mi tu pod nohy….. já tu potřebuji pracovat.“. Pošťák je stále uvězněn ve starých vzorcích přemýšlení, které mu napovídají něco jako „Umím dobře toto, tak to právě a jen to budu nabízet.“. Pošťák se cítí být odmítnut, tak zvolí jinou strategii. Řekne si v duchu „Co kdybych se naučil něco nového?“. Řekne slévaři „Pane slévaři, já Vám tu rád s něčím pomohu a přiučím se novým věcem, když mi Vy na oplátku pomůžete slýt tuto rudu do kulatin.“. Slévař bude potěšen nabídkou pomoci a rád na to přistoupí. Zde je ukázka, jak se může účinným platidlem stát jednoduše jen drobná výpomoc. Pošťák za oběti minima času a úsilí získá to, co potřebuje na výrobu žádaného produktu. Teď Pošťák půjde ke zdatnému kovotepci a nebude opakovat chybu s nabídkou zpracování dat, protože kovotepec by mu možná řekl „Jaké datumy? Já nepotřebuji žádné datumy.“. Udělá to podobně a nabídne mu pomoc s prací. Pošťák navíc zapojí svojí fantazii a vymyslí si, jak budou vypadat ta želízka ke stolu, aby tam bylo ještě něco navíc podle jeho představ, než je nabízené na trhu. Pošťák nakonec úspěšně za oběti trocha financí 35 Kč, času a úsilí získá ještě víc, než by mu mohl nabídnout trh za 35 000 Kč.

On ani ten šikovný slévař, či zdatný kovotepec se nemusí přímo najít, ale najde se třeba někdo, kdo by to chtěl dělat a má takovou vizi a víru.

Je 22.9.2022 12:17. Napadá mě taková řečnická otázka: „Proč chtít býti kovářem…… Proč jen býti kovářem?“. Odpověď na tuto otázku bych byl schopen najít na straně 44 v tomto dokumentu. Tam jsem se zmiňoval o tom, že Gabriela by urvala chlapa, co umí s nářadím a k tomuto tématu došlo díky malému chlapečkovi, co nám tam ukazoval kulatinu, kterou koval.

Tento týden bylo na E-koruně ještě takové pozvolné usazování představy, že skutečně dochází ke sloučení se státem Bohemia. Prozatím tam nikdo nepředložil ostatním žádný návrh konkrétní činnosti a finanční představu, jakou by k té činnosti měl. Dokonce ani na úterním kulatém stole nebyl nikdo nový, kdo by přišel s nějakou představou o senzační činnosti a kolik by za ní chtěl.

Byl jsem včera v čajovně a zahlédl jsem tam kamaráda, jak odcházel. Zdravil mě a odcházel ještě s nějakým klukem ve věku cca kolem 17 let bych tipoval. Ten kluk mi připomínal hodně syna Gabriely. Nějak jsem se vrátil v ten moment ve vzpomínkách na chvilku do minulosti. Já si tady básním nad někým, kdo mě vlastně odkopl. To bych neměl dělat.

Když jsem v čajovně platil, tak jsem platil v podstatě bezhotovostně. No to je něco nevídaného. Jak je možné, že jsem platil v čajovně bezhotovostně? Zrovna v takovém hotovostním podniku. K té platbě došlo takovým způsobem, že jsem měl v ruce mobilní telefon s otevřenými poznámkami a zapisoval jsem si tam další mínusovou částku. Mínusovou částku, kterou odečítám z plusové částky celých 835 Kč, kterých jsem tam nechal jako nabytí kreditu. Nechal jsem tam 1000 Kč, když jsem měl platit jen 165 Kč a tak mi vznikl kladný kredit na včerejšek. K této situaci došlo tím, že prostě čajovna neměla peníze na vrácení a ještě navíc žena z obsluhy mi řekla, že alespoň bude mít na výplatu. Byl jsem z toho znechucen, že jsem tam nenechal ani dýško. No a když povídám Martinovi o možné finanční příležitosti, tak to arogantně odmítá. Včera jsem zaplatil bezhotovostně a

Martinovo přítelkyně mi řekla, že se uvidíme dnes, jen že já tam dnes vůbec nemám v plánu jít. Martin mě včera vůbec nepozdravil a když mu dávám lekci slušného chování přede všemi, co že mě nezdraví, tak to obhajuje tím „Že tam prostě normálně jsem, tak mě nezdraví.“. Martin se mi poslední dobou vůbec není schopen koukat do očí, když se na něj dívám a to není vůbec běžné. Říkám si, co jsem mu udělal…. Co jsem mu udělal? Neudělal jsem mu nic. Prostě se asi o mě něco dočetl, co se mu nezdálo a za mými zády mě asi pomlouvá a nebo nevím. Pomlouvá mě a tak se mi nemůže podívat do očí.

Když s ním mluvím o zaměstnancích, tak povídá „Zaměstnanci mi budou platit za to, že tady můžou pracovat.“. Nebo „Tu podlahu budou drhnout na kolenou hadrem.“. Když se ho ptám, proč to musí drhnout hadrem na kolenou, tak řekne „Protože jsem to tak rozhodl.“. Proč?, ….. Proč?, ……, no protože Adolf. Tohle to neexistuje u kulatých stolů, že by tam někdo řekl prostě jen „Bude to tak, protože jsem to rozhodl.“. To absolutně neexistuje. Absolutně ne. Na takovou větu má zaznít reakce „Rozhoduj si co chceš, tady tě nikdo neposlouchá.“. Jestli že se někdo rozhodne, tak má říct přesně logický důvod proč a v čem vidí problém. Ne žádný PROTOŽE JÁ, PROTOŽE JÁ.

Témata, která jsem slyšel, jak tam probírá jsou nacisti. Řešil tam s někým nacisty. Když tak moc rád řeší nacisty, proč se prvně nepozastaví nad vlastním chováním. To je projekce. Promítání vlastních problémů do ostatních.

Lidé, kteří v čajovně pracovali, tak tam většinou už nikdy po odchodu nevkročily.

Je 23.9.2022 10:08. Dostala se ke mně nabídka brigády na dělání barmana. Barmana ve vietnamské restauraci na Budějovickém náměstí. O manuálním přivýdělku uvažuji už nějakou dobu, protože dělat stále jen něco u počítače a stále nad něčím přemýšlet už začíná být docela otrava. Jít rovnou na brigádky na poštu na překládku na to úplně nemám teď kondici. Už mě i napadlo co třeba zkusit prácičku u Martina v čajovně, ale ta jeho zvláštní pravidla, kterých je on sám otrokem, tak ta nechápu.

Představte si ten můj životopis „programátor, pekař, pošťák, spisovatel, lidový myslitel, filozof, kněz a barman“. Slýchal jsem příběh o jednom Amwayákovi, co byl zamlklý, nemohl sbalit ženu a proto šel dělat kamelota. Tím, jak dělal kamelota, prodával noviny a vyhlašoval co se všude stalo, tak se stal poměrně upovídaný a v multilevelu Amway se stal myslím i milionářem. Tento příběh znám od brachy.

Přemýšlím, jak se ze zamlklého a zadumaného programátora stane společenský a upovídaný barman. To by pak za Gabrielou mohla přijít v práci kolegyně a říct jí „Gabčo, Gabčo dostala jsem tip na jednu vietnamskou restauraci ve městě. Hele a prý tam pracuje barman, co vypadá jako někdo mezi Sandokanem a miminem :D. Nepůjdeme tam?“.
Můj strejda povídal mamce o mém vlastním otci, že je to snad nějaký Vietnamec, když ho viděl poprvé. Další představa. Přijde můj vlastní otec do restaurace a kuchař povídá z dálky „Ááááááá, příbuzní jsou tady.“.
Na minulém středečním kulatém stolu E-koruny jsem se dobrovolně ujal pozice koordinátora za Jižní Čechy. Být koordinátorem kraje a zároveň barmanem v Budějovicích je také v něčem

praktické. Hlavní je myslet na to, abych nemusel nikdy uklízet zvratky hadrem na kolenou.

Je 25.9.2022 13:14. Dnes je 25tý den v měsíci. Den, kdy počítám stav financí. Už jsem o tom psal na straně 135. Dnes mi zbývá cca 55.713% z částky kterou jsem měl 25tého dne v měsíci, kdy jsem dal výpověď. Tedy z částky 100% co jsem měl 25.6. a nepočítám do toho stravenkovou/volnočasovou kartu, bitcoiny a ani výplatu, co mi ještě měla dorazit za kousek června. Zásoby se zmenšili jednak díky času, co utíká a také nákupu věcí jako notebook, automatický kávovar, pračka a nějaké drobnůstky. Navíc i díky pravidelnému podporování Čajového ateliéru.
Když je už ten podzim a budou následovat dlouhé večery, to chce vymyslet nějaký ten příběh. Příběh inspirovaný skutečnými příběhy. Představa, že existuje jakýsi imaginární klub. Nebo je to obchod? Prostě malý spolek lidí, co si povídají a vymýšlejí co bude. Napadá mě název. Název bude Ateliér plátýnek vyumělkovaných konviček.

Je 25.9.2022 14:19. Psal jsem SMS na uvedený telefon k nabídce brigády barmana ve vietnamské restauraci, ale to místo už je obsazené. Paní mi řekla, že kdyby se to nějak zkomplikovalo, případně se mi ozvou.

Zpátky k příběhu malého společenství kolem Ateliéru plátýnek vyumělkovaných konviček.

Píše se rok 2022 a v daleké zafoukané Transylvánii v malém městečku na úpatí severovýchodních hor se nachází malá klubovna lidiček, kteří si říkají Ateliér plátýnek vyumělkovaných konviček.

Nastává příchod dalšího dlouhého večera a lidičky se scházejí v klubovně na poradu. Okna jsou zapadaná do půlky sněhem a už se vaří voda na silný černý čaj. Venku to jen fučí a stromy se kymácejí. Současníci a současníčky se scházejí ke stolu, který je v půdorysu ve tvaru hrušky. Začínají si už povídat:
Paní současníčka 1: „A nesedejte si ke šťopce, kdyby přišel nadčajník.“
Pan současírek 1: „Prodalo se dnes nějaké plátýnko?“
Paní současníčka 1: „Ne……., budeme s tím muset něco dělat.“
Pan současírek 2: „Jak to vlastně vypadá s domluvou spolupráce a připojení se ke gildě E-nikláku?“
Paní současníčka 1: „Bohužel nadčajník to zamítl. Vypadá to, že nadčajník v tom opovrhuje elektronickými záležitostmi.“
Pan současírek 2: „Spolupráce s nimi ale přeci není o elektronice, ne? Je to o vzájemném podporování se.“
Pan současírek 1: „Ano nám to vysvětlovat nemusíš.“
Pan současírek 2: „No a co takový telefon. Používá nadčajník třeba takový telefon? To je také elektronické.“
Pan současníčka 1: „Telefon používá nadčajník docela často. Telefon mu celkem šmakuje.“

Pan součajírek 1: „Znáte tu legendu o tom, jak se Roztrhaná bota pokusil propojit nadčajníka s jedním Čechem z klubu Žijeme s lehkostí?“
Pan součajírek 2: „Dojdu pro dvě polínka a přiložím do krbu. Ať nám to tu pořádně fajruje.“
Paní součajíčka 1: „Já si natáhnu silné huňaté ponožky.“
Pan součajírek 2: „To nám vyprávěj. To neznáme.”
Pan součajírek 1: „To je jeden Český koordinátor a Roztrhaná bota se s ním zná. Založil klub Žijeme s lehkostí a je i v gildě E-nikláku a v gildě stát Harmonie. No a on ví, že my tady v Transylvánii budujeme podobně smýšlející lokální uskupení. Prostě komunitu lidí, co si budou pomáhat. Ten koordinátor chtěl navázat kontakt s náma a Roztrhaná bota se to snažil domluvit, ale víte co mu řekl nadčajník? Nadčajník mu řekl, že jestli po něm ten Čech něco chce, tak ať sem přijede do klubu osobně a že žádné internetové videohovory stylově do klubu nezapadají. No fakt, tohle se opravdu stalo. Ke kontaktu nedošlo a Roztrhaná bota z toho měl v podstatě ostudu.“
Paní součajíčka 1: „No tam to mělo ale být pochopeno jako vzájemná spolupráce. Ten Čech má asi také své aktivity, kterým věnuje spoustu úsilí.“
Pan součajírek 2: „Také mi to tak připadá.“
Pan součajírek 1: „A kde je vlastně Roztrhaná bota? Nemáte o něm někdo nějaké informace?“
Pan součajírek 2: „Včera ráno přiletěl havran z Modrého útesu. Naši zvědové nám potvrdili, že Roztrhaná bota byl zahlédnut před pár dny v Čajírně a nugátové kuličce.“
Paní součajíčka 1: „Myslím, že brzo přijde. Rád tu mívá online setkání s lidmi od gildy E-nikláku.“
Pan součajírek 2: „Nevím. Fakt je, že nám tu poslední dobou nefunguje ani ta wifina a lidi musí používat svá mobilní data.“
Paní součajíčka 1: „Na online setkání gildy E-nikláku by jsme ho určitě zastihly. Ono by nebylo asi ke škodě se s nimi jednou za čas vídat. Jen že všichni tam chtít jít nebude. Co kdybychom si na to zvolili delegáta? Nezaložíme si tu Teabory?“
Pan součajírek 1: „To by asi chtělo. Včera tu měl nadčajník pohovor s novým zaměstnancem a ten nováček mu pověděl ‚Hele kámo a vytírat podlahu budu dronem. Natáhnu se ve velkém křesle, dám si kvalitní čaj na účet podniku a budu to ovládat vzdáleně. Jo a buď bez obav, baterky si nabiju doma.‚.“
Paní součajíčka 1: „Co mu na to řekl nadčajník?“
Pan součajírek 1: „Povídal něco jako ‚Jo tak to jsou zase ty internety!!?? Zase to WWW a 666!! Celé je to pekelné!!‘ no a napřáhl se rychle mokrým hadrem, aby ukázal směr ke vchodu. Bohužel kousek toho hadru se utrhl a poškodil vzácné plátýnko s malbou konvičky.“
Paní součajíčka 1: „Aha. No a tohle se tu stává celkem běžně. Pak není na výplaty.“
Paní součajíčka 1: „Hele a co on to ten Roztrhaná bota vlastně šíří za myšlenku? Jaká nová společnost?“
Pan součajírek 2: „To je společnost postavená na védských principech. Společenství lidí, které spolu komunikuje a sdílí si své problémy. Mají i svého správce prostředků a ten vydává prostředky podle toho, jak se společenství domluví. Jedná se o jednomyslnou domluvu.“
Pan součajírek 1: „Dostalo se ke mně video o tom společenství. Video, které bylo představeno na posledním setkání v Ráji. Tady to je a je to schválené i učitelem véd: https://www.youtube.com/watch?v=oDcQQx8xmFA“

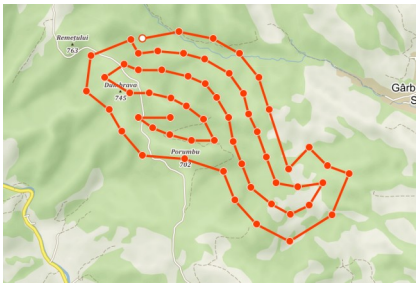

Je 27.9.2022 11:26. V hluboké Transylvánii na úpatí hor pokračuje diskuse maličké skupinky lidí o tom, co bude:
Paní součajíčka 1: „Ta gilda E-nikláku mě se to líbí to jejich video. Já bych se k nim chtěla připojit.“
Pan součajírek 1: „Roztrhaná bota hodně poukazuje na to, kde ušetřit, kde ušetřit. Zajímalo by mě, kolik on tráví času nad tím svým přemýšlením a všelijakými spisovatelskými aktivitami. Jestli pak pracuje osm hodin denně.“

Pan součajírek 2: „Nemyslím si, že by to byla nějaká jeho lakomost. Jeho jen znepříjemňuje, když se zbytečně plýtvá a vidí kde všude se ve společnosti plýtvá. On jenom v podstatě říká ‚Neplýtvejte a budete více svobodní.‘. Roztrhaná bota preferuje slovanskou společnost, která také vychází z védského učení a v této společnosti se lidé normálně nevěnovali práci více jak 4 hodiny denně. K tomu on se nás snaží směřovat, což je vlastně osvobození.“
Paní součajíčka 1: „Dnes ráno přiletěl havran z Měsíce nad lesem a máme od našich zvědů potvrzeno, že Roztrhaná bota byl znova viděn v Čajírně a nugátové kuličce. Máme ale k tomu i další informace.“
Pan součajírek 1: „Jaké další informace? Co se tam stalo?“
Paní součajíčka 1: „Včera údajně bylo další online učení véd. No a na začátku, ještě než se dostavil učitel véd, tak tam koordinátor z Čech pustil znělku a víme přesně jakou znělku.“
Pan součajírek 2: „Jaká je to přesně znělka?“
Paní součajíčka 1: „Tou znělkou bylo video od Václava Rathouského, který založil firmu Green Ways. Znělka s názvem Mateřský strom je o tom, jak napomoci růstu nových stromků v lese. Znělka je k dispozici zde na YouTube: https://www.youtube.com/watch?v=mGleFjCVffo“

Je 27.9.2022 13:30. V Transylvánské klubovně na úpatí hor maličká skupina probírá plány co bude.
Paní součajíčka 1: „Mě se to video o sázení semínek stromů moc líbilo. To by byl dobrý návrh do gildy k výdělečné aktivitě.“
Pan součajírek 1: „Na tom něco je. Máte někdo představu, jak to systematicky pojmout a rozumně nějakou takovou činnost organizovat a plánovat?“
Pan součajírek 2: „To by určitě jít nějak mělo. Řekněme, že se sázení bude plánovat na čtyř hodinové směny pro skupinky cca od 5ti do 10ti lidí. V centrále se rozdělí nějaká lesnatá oblast kraje či obce na malé podoblasti či sektory, které budou zhruba stejně veliké a budou očíslované. Každá tato podoblast skupince o určité velikosti zabere právě jednu čtyř hodinovou směnu. Kdyby někdo chtěl jít na 2 čtyřhodinové směny po sobě, asi by v tom neměl být problém, ale bude pak pod jiným vedoucím. Takto se zajistí, že pomocí směn skupin se pokryje lesnatá oblast celého kraje či obce. Žádný sektor se nebude dělat nadvakrát v to samé období.“
Paní součajíčka 1: „Jakým způsobem zajistíme, že někteří budou brát pracovní příležitosti ostatním, co by se chtěli také podílet?“
Pan součajírek 1: „Mělo by se evidovat, kdo kolikrát v lese pracoval a v případě že budou stát o tuto práci i jiní, tak upřednostnit ostatní.“
Paní součajíčka 1: „To dává smysl. No jo a jakým způsobem bude realizovaná práce jedné směny v daném sektoru? To tam ti lidé budou chaoticky pobíhat a sázet semínka? Jak se to zefektivní? Jak zjistí, že jsou stále v dané oblasti?“

Pan součajírek 2: „Na štěstí máme moderní technologie. Ta skupinka lidí nemusí být vůbec roztroušená po celém tom sektoru. Mohou být spolu a při práci si povídat a seznamovat se. Je to možný způsob, jak poznat nové lidi a sblížit se. Na to, zda se pohybuje skupinka lidí v daném sektoru bohatě stačí GPS polohování. Dokonce ta jejich trasa může být dopředu naplánována. Skupinka se vždy zastaví na určitém bodě a v okruhu

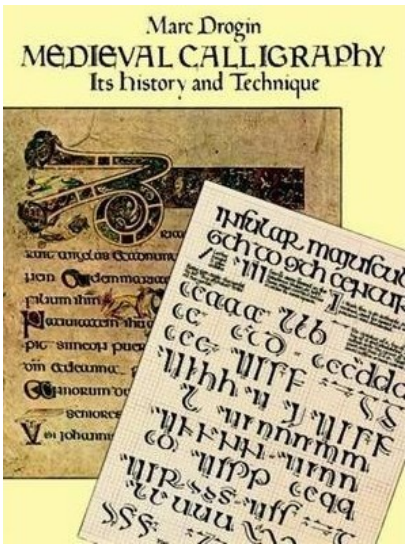
dejme tomu 20ti metrů bude sázet semínka. Takto si mohou rozplánovat i čas práce a přestávky na jednotlivých zastávkách. Vedoucí skupinky před směnou připraví trasu podle sektoru z centrální mapy. Na to bohatě stačí třeba aplikace na doméně http://mapy.cz. Dokonce tu trasu může před směnou poslat v odkaze ostatním k případným připomínkám či jiným návrhům. Trasu snadno pošle ostatním v odkaze, jako je tento zde.“
Paní součajíčka 1: „To je důmyslné řešení. No a co když se ten kraj či okres dokončí a skupinka by ráda dělala i sousední oblasti?“
Pan součajírek 1: „Jestli to gilda jednomyslně odsouhlasí, tak proč ne. Tam bych se přimlouval, aby gilda platila i cestování lidí do různých oblastí.“
Paní součajíčka 1: „Cestování a i společné obědy lidiček :):)“

Je 27.9.2022 22:23. Dnes bylo setkání E-koruny, které je otevřené pro veřejnost. Měl jsem to smíchané ještě se školením mapy vědomí. Původně jsem myslel, že nikdo nový nepřišel, ale později, když jsem měl kurz mapy vědomí, tak se tam prý ukázala jedna paní.

Já jsem čekal, že bude už viditelné nějak propojení se státem Bohemia, ale nějak tam žádné propojování nevidím. Už je potřeba začít pouštět nějaké finance do oběhu. Držet věčně u sebe bitcoin mi nepřijde moc rozumné. Pár lidí z E-koruny projevilo zájem o finanční podporu. Vnímám to tak, že bude potřeba asi změnit strategii vyplácení. I přez to, že jsem to tu zmínil, že ty finance mám k dispozici, tak lidé to berou jako moje nějaké tajemství. Dobře, kousíček udělám krok směrem k ostatním.

Svědomí mi ukazuje cestu, jak vybrat finance, aniž by se museli členové E-koruny nějak o ně u kulatého stolu veřejně hlásit a probírat to přímo tam. Tou cestou je, že aktivní členy E-koruny, co projevili zájem, tak je oslovím osobně. Nebude to tak docela neprůhledné oslovení. Bude zcela průhledné, protože zprávy zveřejním tady. Kdokoliv z E-koruny na to může zareagovat a i pro mého tajemného sponzora tato komunikace tak zůstane odkrytá. Pro zájemce o finanční podporu už nebudu takový tajnůstkář a mohou se oficiálně zmínit ostatním u kulatého stolu. Zájemci si navrhnou svojí částku, poví mi na co zhruba to chtějí a já se budu modlit ke Kristu, zda s tím souhlasí. Bude to zcela konsenzuální, ale postavené trochu jinak. Každý se může vyjádřit, jestli bude chtít.

Je 27.9.2022 23:23. Napíši tedy dopisy třem členům „gildy“ E-koruna. Jedna paní podnikatelka, o které jsem psal na stránce 159 o smyšlené radě, tak tu jsem viděl na setkání jen jednou jedinkrát a nevím vůbec, co s ní je.

Jako první člověk, kterému napíši bude Plzeňák. Znám ho z okruhu těchto lidí nejdéle a vím, že je poměrně aktivní.

…

Je 28.9.2022 10:49. Jdu se pustit do psaní prvního „dopisu“. Ve skutečnosti to bude email, ale ten se také musí napsat. Normálně bych čekal od lidí, že projdou jakousi fází zasvěcení, kdy čtou mé veřejné texty a nebo někdo jim řekne o mých textech a projeví

uznání. Uznání je něco, co lidé mají rádi. Každý je rád, když ostatní projeví pochvalu nad něčím, co vytváříte. Samo o sobě to, že lidé vůbec čtou tyto texty a zmíní se mi o tom, tak to je uznání, ale takových je hrozně hrozně málo. Nebýt tohoto psaní, které mě vlastně ani nebaví jako třeba programování, tak ale těžko bych získal nějaké prostředky. Naopak odpuzující je pro mě, když mi dávají lidi najevo opovržení a aroganci vzhledem k mým aktivitám. S takovými se nechci vídat.

Jsou tří lidé, o kterých intuitivně cítím, že mé spisy čtou a projevili mi určitým způsobem uznání. Jsou to tři aktivní lidé, co si uvědomují, že je potřeba propojovat lidi a dělat tu komunitu lidí, co si bude pomáhat a tito tři lidé jsou v E-koruně. Zároveň vnímám, že tito tří lidé si žádají o finanční pomoc.

Píší tedy Plzeňákovi jako prvnímu, potom Jirkovi Sapetovi a pak učiteli mapy vědomí. Učitel véd si přímo nezažádal o finanční podporu, ale považuje se za brahmana a ti přijímají dary. Jemu pošlu dar ze svých financí, tedy ne z bitcoinů. Brahmani jednak přijímají dary od ostatních, ale také se snaží žít soběstačným životem.

Dopis Plzeňákovi napíši ve stylu, jako kdyby se o žádných bitcoinech co spravuji od nikoho nedozvěděl:
„Ahoj <Plzeňáku>,

MÁM DOBROU ZPRÁVU! Nějaký neznámý dobrodinec mi zpřístupnil bitcoinové portfolio. Chci to využít k podpoře fungování a rozvíjení společenství lidí, která si navzájem budou pomáhat.

Vím, že jsi aktivním členem několika takových společenství a také jsi projevil zájem u jednoho kulatého stolu E-koruny o finanční podporu. Proto bych se s tebou chtěl domluvit nad tím, jakou máš představu. Jaká je tvá finanční představa? Na co by jsi chtěl konkrétní obnos využít.

Je potřeba ale myslet na to, že našimi utajenými členy jsou i lidé, co nám finančně pomáhají třeba tím, že mi anonymně zpřístupnily bitcoinové portfolio. Proto informace o tvém případném požadavku a i tato zpráva bude součástí mého dokumentu, který je veřejně přístupný. Je to forma psaní příběhu, který se stále utváří a kdokoliv ho může ovlivňovat. Určitý způsob crowdfundingu. Není zde nutné uveřejňovat tvé jméno, ale spíše konkrétní aktivita a projekty, které se utváří.

Pokud si tedy založíš bitcoinovou peněženku a pošleš mi její kód, mohu ti vyplatit finance, na kterých se dohodneme.

Od tvého případného upřesněného požadavku si nechám den na modlení ke Kristu, zda s částkou souhlasí a také na možné reakce ostatních.

Přejí krásný den,
Jirka“

Email byl odeslán Plzeňákovi s předmětem „Nabídka finanční pomoci“ dnes v 11:46.

Další člověk, kterému napíši je Jirka Sapeta. On je ale veřejně známá osobnost spjatá s E-korunou, tak jeho nijak zakrývat nebudu:

“Ahoj Jirko,

MÁM DOBROU ZPRÁVU! Nějaký neznámý dobrodinec mi zpřístupnil bitcoinové portfolio. Chci

to využít k podpoře fungování a rozvíjení společenství lidí, která si navzájem budou pomáhat.

Vím, že jsi v tomto směru aktivní a vedeš E-korunu. Vím, že tě to stálo spousta sil i financí a slyšel jsem, jak podporuješ i Davida Ledeckého ve vývoji sociální sítě Samostatní. Proto bych se s tebou chtěl domluvit nad tím, jakou máš případnou představu o finanční podpoře v tomto směru, pokud tedy máš nějakou. Jaká je tvá konkrétní finanční představa? Na co by jsi chtěl konkrétní obnos využít v dalším podporování komunit.

Je potřeba ale myslet na to, že našimi utajenými členy jsou i lidé, co nám finančně pomáhají třeba tím, že mi anonymně zpřístupnily bitcoinové portfolio. Proto informace o tvém případném požadavku a i tato zpráva bude součástí mého dokumentu, který je veřejně přístupný. Je to forma psaní příběhu, který se stále utváří a kdokoliv ho může ovlivňovat. Určitý způsob crowdfundingu. Není zde nutné uveřejňovat jména spolutvůrců, ale spíše konkrétní aktivita a projekty, které se utváří.

Pokud si tedy založíš bitcoinovou peněženku a pošleš mi její kód, mohu ti vyplatit finance, na kterých se dohodneme.

Od tvého případného upřesněného požadavku si nechám den na modlení ke Kristu, zda s částkou souhlasí a také na možné reakce ostatních.

Přeji krásný den,
Jirka”

Email byl odeslán Jirkovi s předmětem „Nabídka finanční pomoci“ dnes v 12:11.

Prozatím poslední člověk, kterému napíši je Učitel mapy vědomí, kterého také znám skrze „gildu“ E-koruny. On se zabývá i problematikou reformy společnosti nějaký ten čas a zrovna včera se zmínil, že by si rád pořídil nový počítač, tak že to beru jako impulz k potřebě nějaké finanční podpory:

“Ahoj <Učiteli mapy vědomí>,

MÁM DOBROU ZPRÁVU! Nějaký neznámý dobrodinec mi zpřístupnil bitcoinové portfolio. Chci to využít k podpoře fungování a rozvíjení společenství lidí, která si navzájem budou pomáhat.

Vím, že jsi aktivním členem E-koruny a podporuješ vytváření lepší společnosti. Zmínil jsi se včera o tom, že si už nějakou dobu přeješ mít lepší počítač. Proto bych se s tebou chtěl domluvit nad tím, jakou máš představu. Jaká je tvá finanční představa? Na co by jsi chtěl konkrétní obnos využít v případě, pokud by nešlo pouze o počítač.

Je potřeba ale myslet na to, že našimi utajenými členy jsou i lidé, co nám finančně pomáhají třeba tím, že mi anonymně zpřístupnily bitcoinové portfolio. Proto informace o tvém případném požadavku a i tato zpráva bude součástí mého dokumentu, který je veřejně přístupný. Je to forma psaní příběhu, který se stále utváří a kdokoliv ho může ovlivňovat. Určitý způsob crowdfundingu. Není zde nutné uveřejňovat tvé jméno, ale spíše konkrétní aktivita a projekty, které se utváří.

Pokud si tedy založíš bitcoinovou peněženku a pošleš mi její kód, mohu ti vyplatit finance, na kterých se dohodneme.

Od tvého případného upřesněného požadavku si nechám den na modlení ke Kristu, zda s částkou souhlasí a také na možné reakce ostatních.

Přeji krásný den,
Jirka”

Email byl odeslán Učiteli mapy vědomí s předmětem „Nabídka finanční pomoci“ dnes v 12:49.

Je 29.9.2022 3:02. Jirka Sapeta se mi zatím neozval. Učitel mapy vědomí mi odpověděl, ale odmítl se této aktivity účastnit, protože to podle testu není pro něj vhodné. Plzeňáka ale nabídka zaujala. Mám od něj docela pozitivní reakci viz. níže. Není tam přesný odhad za aktivity, ale to vůbec nevadí. I tak je to pro mě uchopitelné. Zareaguji do zprávy Plzeňákovi zelenými poznámkami.

“Ahoj Jirko,
to je nádherné, jak se to začíná skládat. V posledních dnech jsem dostal podobné nabídky i od dalších lidí a tak věřím, že se moje/naše vize začne zhmotňovat. Nemám přesný rozpočet, jen hrubý odhad, který mi dělala jedna spřízněná společnost:
* aktualizace, pravděpodobně spíše komplet nový systém "Žijeme s radostí", kde bude doděláno zjednodušení pro uživatele v souladu s tvořením NOVÉ ZE-MĚ a učením o Védské kultuře... Odhad 300.000-500.000 Kč

Přijde mi, že to je celkem dost na web tohoto typu. Nevím, jaké má představy ta společnost o tom, co tam bude všechno chtít realizovat. Pro mě je toto tak trochu černá skříňka, do které nevidím. V softwarovém odvětví jsem pracoval a co by mi třeba chybělo v tomto projektu je pravidelná účast zákazníka na vývojových meetinzích. Mít tu možnost trochu mluvit do vývoje a ovlivňovat ho či se ho přímo třeba účastnit jako spolutvůrce. Nebýt pouze ten dobře platící zákazník, co je odstrčený a doufá, že platí opravdu těm pravým odborníkům. Úplně nejraději bych byl, kdyby ten tým, co nějaké takové věci bude realizovat, tak aby do toho šel hodně i srdcem.
Problém je v tom, že my budujeme něco úplně nového. Nový společenský způsob uvažování a já si myslím, že firmy, co jsou zformované pro stávající trh, tak nám nebudou moci dostatečně efektivně nabídnout to, co přesně chceme. Troufám si tvrdit, že já, ty a lidé jako my narazíme na praktické problémy a jejich řešení nás přivede k tomu, že si my samostatně vytvoříme informační technologie na míru podle našich představ. Trochu mi to tak připadá, že toto vzejde přímo z nás.

* natáčení profi návodů pro koordinátory a obyvatele NOVÉ ZE-MĚ mi vyčíslili také ve statisících. Možná by to mohl udělat Jirka Sapeta, ale s ním je to na velmi dlouho. Rád bych ho podpořil finančně, snad by pak tomu mohl věnovat více času. Ale stejně bych potřeboval zaplatit další lidi, kteří připraví scénáře

Toto je podobné, jako v předchozím bodě. Jirkovi jsem finanční podporu také včera nabídl. Videa tvořit umí dobře. Třeba by nám s tím pomohl. Já si třeba myslím, že lidi najdeme, ale bude to náš tým vedený námi. Scénáře bych třeba dovedl vymyslet já.

* napadlo mě připravit kampaň na HitHit nebo podobný server, kde se dá shánět další dary, ale to zabere také spoustu času resp. neurčitý obnos financí

Tímto bych se teď nezabýval. To by byla ztráta času, protože finance k dispozici jsou.

* mám tuny podkladů a rád bych je zpracoval, rád bych se projektu "Žijeme s radostí" věnoval na plný úvazek, ale bohužel nejsem rentiér a musím spoustu času věnovat obživě, takže kdyby se podařilo sehnat alespoň nádobky 20.000 Kč navíc, což je moje minimální měsíční režie, mohl bych se podle výše X měsíců věnovat tvorbě full time.

Pokud by si se chtěl této aktivitě věnovat naplno, tak v tom nevidím problém. Řekněme co kdybys měl teď navíc takových 100 000 Kč pro zajištění volnosti na nějaké období? Navrhoval bych založit pravidelný týdenní online kulatý stůl za účelem těchto vývojových aktivit a tam se budeme scházet minimálně já a ty. Kulatý stůl, který bude otevřený veřejnosti a ten, kdo by se chtěl do tvorby připojit a sledovat naživo, co tam probíráme, tak se prostě přidá. Třeba nám tam i něco dobrého poradí a nebo se stane šikovným členem týmu. Tým by se touto cestou mohl rozrůstat a byl by to úplně nový způsob utváření společnosti, než je nabírání nových zaměstnanců a vše, co k tomu patří.

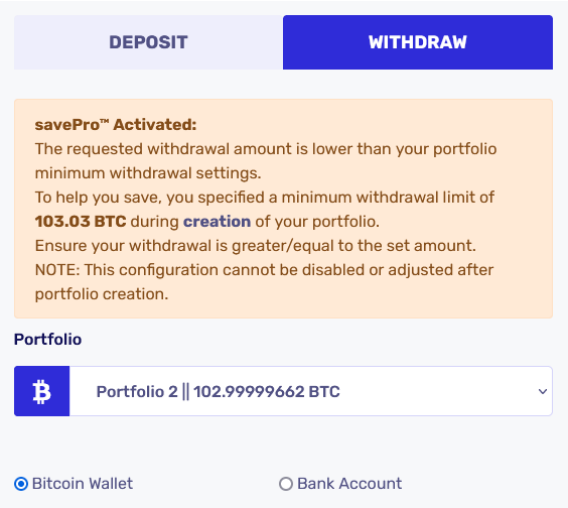
Nevím, jaké máš možnosti, ale budu vděčný za jakoukoli podporu. Od dalších lidí nemám přislíbenou žádnou konkrétní částku, ale věřím, že se to poskládá. Bitcoinovou peněženku mám v Revolutu. Lze to poslat tam?
https://revolut.me/miroslmjom

Koukal jsem se na to. Bylo mi nabídnuto provádět platbu pouze kreditkou. Kód bitcoin peněženky tam nevidím. Sám s tímto nemám zkušenosti. Pokusím se prozkoumat aplikaci https://coinbase.com. Tam by to snad mělo nějak jít vybrat.

S vděčností a přáním mnoha radostí

Miroslav

Měj se fajn,
Jirka”

Je 29.9.2022 16:24. Dnes jsem trochu laboroval s webem https:coinbase.com. Tento web vypadá celkem robustně a brácha ho myslím také používá. Mám tam bitcoinovou peněženku s kódem:

3HvPRWxo4yHLMywj5boYT5JeTjhVrCTYeQ

Od té doby, co jsem provedl dvou dolarovou transakci ze záhadného webu s portfoliem 103 BTC, tak jsem tam nic dalšího neprováděl. Žádné pokusy o další transakce. Dnes jsem zkusil znovu provést výběr, ale zobrazila se mi tam informace, že minimální limit pro výběr je 103.03 BTC a že tato konfigurace se nedá změnit. Opravdu se mi to tam nepodařilo nikde změnit. Tedy nevím, co si o tom mám přesně myslet. Možná skutečně jde o podvod. Osobně se necítím na to, abych tam posílal nějakých zhruba 15000 Kč.

Že by se skutečně naplnila ta varianta 1, kterou jsem popisoval na straně 141?

Je 30.9.2022 11:19. Pokračuji v psaní smyšleného příběhu ze země Transylvania. Smyšleného příběhu inspirovaného skutečnými událostmi.

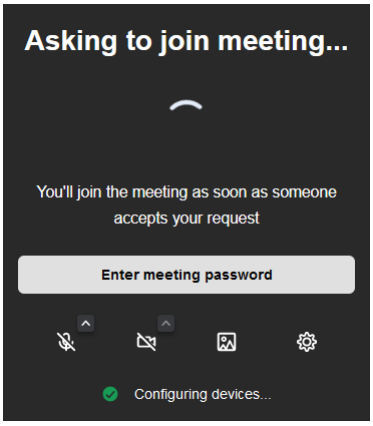

Už se připozdívá a člen malého Transylvánského společenstvíčka, který se jmenuje Tlapka alias pan součajírek 2 se žene temným lesem do útočiště společenstvíčka na úpatí hor. Už ho z dálky vítá Rozmarýnka Rozmarnetková alias paní součajíčka 1:
Rozmarýnka: „Vítej zpátky ve společenství. Jaké bylo putování?“
Tlapka: „Musím si uvařit horký čaj se zázvorem při pátku. Zima jen štípe. Mám nové informace z nedalekého sousedství.“
Bavouček: „Jaké jsou to informace?“
Tlapka: „V nedalekém sousedství mají netradičně řešené vzdělávání malých dětí a vůbec.“
Rozmarýnka: „A jak to teda mají řešené?“
Tlapka: „Hodně k tomu využívají internet a společnost je tak nějak otevřenější ostatním, co se týče vykonávání různých profesí. Různé organizace zabývající se všelijakými profesemi mají pravidelná online setkání, kde rozebírají problémy, na kterém ve svém oboru naráží. Na tom by nebylo nic tak zvláštního, ale tyto setkání jsou propojená se školským systémem. Studenti tam nechodí do odborných škol, ale přímo se mohou účastnit těchto setkání a sledovat, co se děje v profesích, které je zajímají. Funguje to i jako přijímání nových pracovních sil.“
Rozmarýnka: „To jsou tedy věci.“
Bavouček: „To je zajímavé. Jinak narazil jsem na problém v lesních pracích.“
Bavouček: „Může tam být pracovník, který se za celou směnu ohne jen dvakrát a jinak si celou tu dobu jen povídá s ostatníma. Jak se něco takového dá řešit?“
Rozmarýnka: „Těžko takového člověka budete nějak neustále napomínat, když nedělá to co má. Neměly by se v rámci gildy uchovávat případné poznámky o tom, když někomu určitý typ práce nesvědčí?“
Tlapka: „Jo to by se mělo. Bylo by to férové k ostatním. Být placený od hodiny je určitá výsada a ne každý na něco takového má. Ideální by bylo na určité typy prací některé lidi nepouštět a snažit se vytvářet činnosti, které budou pro ně vhodnější. Pokud někdo není vhodný na práci placenou od hodiny, tak by měl například dělat něco, kde je prokazatelný výkon a podle toho bude placený.“

Rozmarýnka: „Dnes tu byla paní Xénie Hexofona a měla tu křišťálovou kouli. Povídala nám, co v ní vidí a celou tu dobu jsem měla nasazené silné huňaté ponožtičky.“
Tlapka: „Tak to dojdu pro dvě polínka do krbu a poslechnu si to.“
…
Rozmarýnka: „Xénie vyprávěla o tom, co vidí v křišťálové kouli…“
Xénie: „Mám dva vhledy. Oba vhledy se týkají gildy E-nikláku.“
Xénie: „Vhled první……. vidím, jak gilda odhalila tajemnou truhlu s pokladem. Truhla je chráněná jakýmsi kouzlem a je nerozbitná a zamčená. Gilda se domlouvá…“
Mundin: „Co budeme s tou truhlou dělat. Nemám zkusit svou sekerku?“
Védar: „Ne to nepomůže. Truhla je chráněná mocným kouzlem. Vidíte ty runy? Zde by mohl

pomoci pouze vzácný smarakdový klíč.“
Mundin: „Znám ve vsi za horami Obchůdek u ponocného. Je to krámek se zapomenutými starožitnostmi.“
Védar: „Pokud se jako společenství složíme, můžeme tento vzácný klíč zakoupit a truhlu odemknout.“
Roztrhaná bota: „Nechci vám brát naděje, ale na světě existuje jistě spousta kouzelných truhel označených přeškrtlým béčkem, které se tváří jako že v nich je bohatství, ale jsou nejspíše jen plné vzduchu. Proč by zrovna tato měla být něčím výjimečná? Já si myslím, že hlavní síla gildy musí vzejít přímo z nás a že možná by se našla i finanční pomoc od solidních lidí, ale kouzelné truhly nevím nevím. Tato je označená výrobcem coinregion.net a těžko můžeme vědět, zda je tento výrobce důvěryhodný. Pokud zvažujete nákup klíče, šel bych na to sportovní cestou a bral bych to jako nákup losů. Los stojí cca 150 grošů a když nevyhrává, tak se svět toho, co ho koupil nezboří a jde se dál. Takto se může společnými silami vybrat na smarakdový klíč, který nám nemusí být k ničemu a nebo opravdu v truhle je poklad, co gildě pomůže. To ať si rozhodne každý intuitivně sám za sebe, čemu věří. Určitě se nám ale hodí tak jako tak mít vlastní sbírku, kam mohou dobré duše přispívat třeba i na podporu našeho společenství, ale klidně i na ten klíč podle toho, jak se dárce vyjádří v příspěvku. Můj gildovský měšec má číslo 964203 a je dostupný pro dary na portále https://www.e-koruna.online/. Nebo je možné přispět do B měšce, který je popsaný v knize na straně 177. O případných příspěvcích budu informovat.“
Mundin: „To zní jako celkem dobrý plán.“
Védar: „Též já přikyvuji.“
Xénie: „To byl vhled první a následuje vhled druhý. Ten se týká setkání společenství Žijeme s lehkostí, které se uskotečnilo ve čtvrtek a byli v něm i člené gildy E-nikláku.“
Xénie: „Tématem setkání bylo něco, co poslal v nějakém dopise Roztrhaná bota českému koordinátorovi. Jednalo se o probírání vývoje jistého komunikačního artefaktu. Rekonstrunkce komunikačního artefaktu sloužícího pro společenství. Účastnil se i postarší pán z E-nikláku, co povídal, že toho hodně napracoval kdysi v lese a byla tam i jedna paní, co povídala, že má teď nějaké zdravotní problémy. Padlo tam pár postřehů, ale Roztrhaná bota se účastnil jen necelou hodinu, protože také nebyl úplně v kondici.“
Rozmarýnka: „Toto paní Xénie viděla ve své křišťálové kouli.“
Tlapka: „To je zajímavé, jak celkem málo stačí k tomu, aby se začala tvořit konkrátní nabídka. Nabídka aktivit. Poslat dopis.“
Bavouček: „To ano. Že to Roztrhaná bota neudělal dřív, nebo že se nějak nezmínil před ostatními na kulatých stolech.“
Tlapka: „Vypadá to zvláštně, ale asi má k tomu nějaké motivy. Snaží se lidi motivovat k nějaké aktivitě. Snaží se, aby si mezi sebou šířili informace o jeho spisech, aby to četli, aby mu na to reagovali a aby tak dokázali překonávat určitou nesmělost, kterou on považuje za problém společnosti. Představuje si, jak věci ideálně fungují, jak lidé budou ideálně jednat a kolikrát je překvapen, že ono se to tak vůbec neděje.“
Rozmarýnka: „Když se vytváří nabídka aktivit, myslíte, že se najde i poptávka? Roztrhaná bota se snaží, aby se neplýtvalo a tím se snaží cenu aktivit držet na rozumné úrovni. Možná by se někdo našel.“
Bavouček: „Nechal na sebe ostatním i informace o jeho měšcích, tak že podpořit aktivity společenství je možné i sbírkou. Navíc je k dispozici i zamčená kouzelná truhla s nejasným obsahem a možnost složení se na klíč k ní. On sám se na truhlu moc spoléhat nechce, ale věří v lidskou solidaritu. Co kdyby v truhle byl třeba dar z lidské solidarity?“
Tlapka: „Vyloučit se to nedá. Je to ale i na intuitivním rozhodnutí ostatních členů společenství.“
Rozmarýnka: „Uvidíme, jak se cesta společenství bude ubírat dále.“

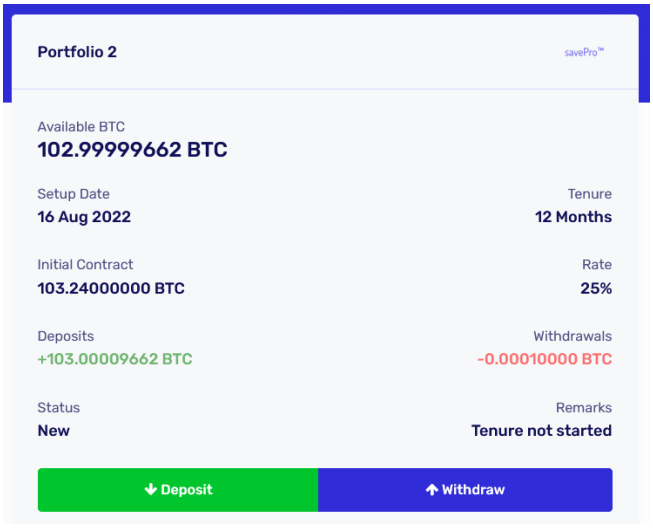

Je 2.10.2022 17:22. Dnes od 17:00 mělo být místní setkání pirátů i s online přístupem pro veřejnost. Pokusil jsem se tam přihlásit, ale chtělo to po mě požádání o vstup a nebo zadaní hesla. Na setkání jsem byl zvaný, ale heslo mi nikdo nedal. Tak jsem požádal o vstup, ale nikdo mě nepřijímal. Odběhl jsem do kuchyně a když jsem se vrátil, viděl jsem, že mě někdo nakonec do místnosti přijal, ale byl jsem tam jen já sám, tak že jsem odešel.

Tohle mi nějak rozum nebere. Jak může organizace, kterou si platíme z daní a kterou vlastně musíme platit, tak jak může přístup na setkání omezovat jen pro některé lidi?

Je 2.10.2022 17:45. Chytila se mě nějaká rýma a tak jsem si po delší době udělal CDH (oxid chloričitý). Tady je vidět, jak se člověk stále učí. Když jsem si od léčitele poprvé obědnal CDH, došlo mi to v malých plastových lahvičkách. Povídal mi, že v té lahvičce to v lednici vydrží třeba i rok. Neříkám, že to tak není, ale ta chuť je potom strašná a těžko to pít. Dal jsem si tuhle schválně vodu z plastové nádobky v kávovaru, co tam je den nebo víc. To bylo také hrozné a pití takové vody je na průjem samo o sobě. To je jen voda a co teprve, když máte v plastové lahvičce agresivní koncentrát oxidu chloričitého a pak to rozředěné máte pít. Na webu: http://zlutavoda.cz v sekci "PŘÍPRAVA A UŽÍVÁNÍ" vidíte, jak se vše připravuje a uchovává jen ve skle. Dokonce jsou tam další videa pod tím s Otou Nepilým a je tam v titulkách napsáno, že koncentrát se má uchovávat jen ve skle a rozředěná dávka v plastu jen jeden den.
Zpříjemní to život, když máte ty správné informace.

Je 4.10.2022 12:10. Mám nová zjištění k portfoliu, které je na záhadném investičním webu. Na obrázku je vidět fotografie detailu portfolia. Je tam vidět zbývající částka, součty vkladů a součty výběrů. Další důležitý parametr portfolia je „Initial Contract", který je nastaven na 103.24 BTC. To je částka, kterou je potřeba v součtu vložit, aby se vůbec zahájila držba. Pokud se minimálně tato částka nevloží, tak se zhodnocování ve prospěch uživatele vůbec neděje i když je tam třeba nad 100 BTC. Tenture (držba) je nastaveno na 12 měsíců a Rate je 25%. To znamená, že by se podle nabídky investičního webu mělo po 12cti měsíční držbě minimálně částka 103.24 zhodnotit na částku o čtvrtinu vyšší a tu bude možné vybrat třeba i hned ten den, co uplyne držba. To jsou jen informace k portfoliu, ale teď to hlavní, na co jsem se ptal na podpoře. Ptal jsem se jich, zda je možné vybrat částku i když nebylo dovršeno aktuálním zůstatkem Initial Contractu.

Můj dotaz na podporu:
„Good day,

please is possible withdraw from balance lower than initial contract?“

Odpověď podpory:
“Hello,

You recently contacted us about making withdrawal transaction in your portfolio , no it is not possible.

Our system is fully automated and will guide you on every step Please follow the onscreen instructions to proceed with whatever transaction you want to do. The system will not allow you to make any withdrawal yet until your portfolio is funded to reach the INITIAL CONTRACT amount

Simply click on deposit and fund your portfolio with the required amount to meet the initial contract amount.

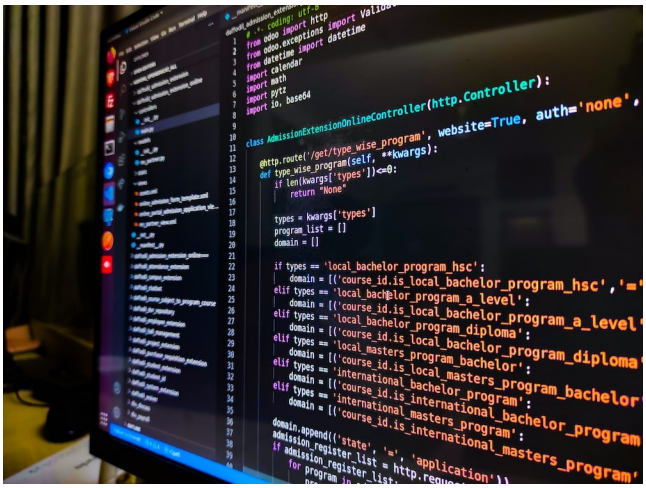
As soon as the deposit reflects (Usually within 2 minutes) in your portfolio, you will immediately be able to make withdrawals. This is when the portfolio will be save to use immediately.
Remember, this is the contract you signed with us.

Sincerely,

B. Harolds

Customer Support”

Teď je otázka, proč by tam někdo zadával limit minimálního výběru na 103.03 BTC, když se to stejně nepovede vybrat, protože musí být splněný initial contract 103.24 BTC, aby se vůbec dalo vybírat. Může to být tak, že web je podvodný a správci webu dobře vědí, že se prvně musí naplnit 103.03 BTC, aby uživatel věděl víc a pak následuje překvapení, že se musí dodat ještě 7x více, aby byl možný výběr. Tak tomuto překvapení jsem se naštěstí vyhnul tím, že jsem se včas informoval :). Nebo je to psychologický test ze strany dárce a ty peníze skutečně půjdou vybrat, jen se pro to musí zvládnout několik překážek.

Je 4.10.2022 13:03. Cítím, že snad už konečně přichází čas, kdy se vrátím k programátorským aktivitám. K tvorbě komunikačních artefaktů :). Do teď jsem měl přívaly myšlenek úplně jiné a ono se to nezdá, ale slohově to dá celkem zabrat, než si to člověk v hlavě srovná tak, že je s výsledkem spokojen. To není vůbec tak, že mi přijde myšlenka a rovnou bez námahy to napíšu. Těžko něco programovat, když jsem byl zavalen jinou mozkovou aktivitou a ze zkušenosti vím, že když se opravdu zaberu do programování, tak moc nepíši, protože nad psaním nepřemýšlím. Plzeňák si přeje rozvíjet svůj web a uvažuje dokonce i o získání financí prostřednictvím webu HitHit, nebo podobných. Na tom není vůbec nic

špatného, ale otázkou je kvalita dodání a odhadovaná cena. Ono zase těch 500 000 Kč nemusí být v rozložení na tým zas až tak závratně vysoká částka, když se vyrobí něco skutečně kvalitního. Jenže co dnes ty firmy dovedou za takovou cenu dodat? Teď netvrdím, že ve firmě nedělají šikovní lidé, ale já celkově zpochybňuji ten systém firem a uzavřenosti. Vezměte si, že taková firma ze svého úhlu pohledu nabídne třeba udělání webu a bude to mít nějaké funkce a vlastní izolovanou databázi a dokáže přesvědčit zákazníka, že to je opravdu to top, co může dostat. Možná top z pohledu externí firmy. No a teď, jak to třeba vnímá takový programátor z pohledu toho společenství. Ne žádná externí firma, ale pohled zevnitř společenství a někoho, kdo už má nějakou tu zkušenost za sebou. Vidím, že se tu používá několik informačních systémů. Je tu jednak E-koruna, pak je tu sociální síť a obojí má samostatnou databázi uživatel. Ze svého pohledu bych vnímal, proč dělat další web, který bude mít samostatnou databázi uživatel? Proč třeba na sociální síti Samostatni.cz neudělat webové služby, které poskytnou export seznamů uživatel pro web Žijeme s radostí a tím jdeme krásnou cestou, že se nám web Žijeme s radostí už plní uživateli z jiného zdroje, kde by měla být i informace co kdo umí, v jaké je skupině a podobně. No ale bude externí firma něco takového řešit? Asi ne, protože to bude hodně náročné na domluvu a tak i na finance. Bylo by to koordinátorsky náročné, protože by musel někdo řídit vývoj webových služeb na straně sociální sítě a kdo to bude dělat?
No a tady právě vidím prostor pro ty srdcaře. Lidé, co jdou za ideálem a nemusí mít nijak zvláštní finanční nároky. Právě z tohoto příkladného důvodu se obávám spoluprací s externími firmami.

Plzeňák mi na mou zprávu ze stránky 176 odpověděl a v zásadě s ním souhlasím až na můj příklad zmíněný výše. Jeho odpověď je tato ze čtvrtka 29.9.2022 v čase 15:48:
„Krásné odpoledne Jirko,

ad. WEB:
· uvědomuji si, že je to dost peněz, ale protože jsem jiné schůdné řešení dosud nenašel, tak jsem do vesmíru poslal informaci, že jestli je to správná cesta, aby mi na to prostředky dal k dispozici.
· našel jsem jedno řešení, které je zdarma, ale je potřeba otevřený systém doprogramovat tak, aby jej mohli používat běžní uživatelé bez znalostí programování. I pro mě je natolik složitý, že raději budu shánět prostředky než se učit programovat.
· rozhodně nehodlám být mimo programátorský tým, ale chci s vyvoleným týmem vytvořit kulatý stůl, kde si napřed pořádně vysvětlíme smysl systému a až po jeho porozumění vytvoříme myšlenkovou mapu, kterou pak programátoři přetvoří do systému
· aktuálně vyvolený tým (což se může změnit, přijde-li zajímavější příležitost) má stejně naladěného majitele, tak pevně věřím, že je obklopený podobně smýšlejícími lidmi

ad. VIDEA:
· ano, je to podobné jako s WEBEM. Bohužel profi videa jsou takto nastavená. Souhlasím, můžeme to zkusit zvládnout sami, ale vše je to o času a toho si vážím natolik, že rád dám zase někomu vydělat, kdo je v tom profík.

ad. HitHit:
· nevím, kolik peněz se poskládá ani kolik je k dispozici. Napadlo mě to jako možnost, jak se z mála dá vytvořit mnohem více…

ad. více mého času pro tvorbu:
· jak jsem psal, každý takový příspěvek mi více uvolní ruce. Částka 100.000 by odpovídala 5 měsícům a za tu dobu věřím, že bychom s tím pohnuli ku prospěchu všech
· tým už se začíná skládat, jestli máš čas připoj se dnes od 17:00h ke kulatému stolu…

https://meet.jit.si/KS_ZsR_ctvrtek_17.00h

ad. kód pro převod:
- ještě zjistím a pošlu.
- koukal jsem na coinbank.cz a tam jsem kód nenašel
- ještě mám WIREX a COINOMI

Měj se božsky

Miroslav“

Je 5.10.2022 12:21. Včera bylo setkání E-koruny určené pro veřejnost. No a tentokrát tam přišlo 5 nových lidí. 5 žen to je skvělé!

Na setkání se probíraly některé společenské jevy. Jeden člověk z E-koruny se divil tomu, proč v takovém hojném množství se připojují lidé do společenství jako je stát Bohemia a nebo se stávají Pošťáky a Poštmistry, když přitom na E-korunu se lidé tolik nepřihlašují. Pak tam zazněla zajímavá připomínka, že lidé se připojují do těchto skupinek, ale faktem je, že je to těžké uřídit tak, aby zůstali aktivní. Aktivních lidí zůstane jen malý zlomek.

Vypadá to, že některé z těch žen, co se přišli podívat na E-korunu, tak asi byly ze státu Bohemia. Byl tam vidět docela zájem o spolupráci. Jedna paní nabízela prodej zeleniny, další mladá slečna přišla se zájem o získání nějaké práce a povídala myslím něco o ekologii. Zmiňovala něco jako, že stát na tyto aktivity není moc ochoten přidávat lidem peníze. Další paní jevila zájem o fungování E-koruny, jak se nám v tom daří a podobně. No bylo to čilé jedna radost :). Teď jenom najít pro tyto lidi poptávku, umět jí směrovat k nim a umět to celé nějak rozumně a férově uorganizírovat.

Ke konci setkání došlo k takovému zvláštnímu jevu, který na úterních setkání s Žijeme s radostí nepamatuji. Nikdy jsme to tak nedělávali. Koordinátor se zeptal, abychom udělali kolečko s čím odcházíme a pak se může začít volná diskuse, tedy nekoordinovaná. Já jsem se cítil uvnitř příjemně, že se na setkání ukázalo tolik nových lidí, ale já jsem se necítil, že bych chtěl ještě odejít. Necítil jsem se, že bych s něčím odcházel. Tak že jednotliví lidé se hlásili a říkali s čím odchází a říkali své pozitivní pocity, ale já asi jako jediný se projevil individualisticky a nechal si svůj příjemný pocit v tichosti pro sebe a nijak jsem se nevyjadřoval, protože jsem ještě nechtěl odejít a čekal jsem, že volná koordinovaná diskuse bude potom probíhat ještě volněji nekoordinovaněji. Toto nebylo žádné školení, žádný kurz, ale volná diskuse ze které jsem se necítil, že už chci odejít. Tím, že člověk řekne s čím odchází, tak se podvědomě už připravuje na odchod a až se vyjádří všichni, tak se ti lidé opravdu začnou někteří loučit, ale ono je to tak, že se loučí úplně všichni. No přeci když já někomu řeknu Ahoj, jako že ho zdravím, protože on je na odchodu, tak tím ostatním dávám možná trochu najevo, že já už odcházím a pokud to takto udělají všichni, tak všichni si myslí, že všichni už odchází a celá skupinka se tím rozprchne :). No je to tak trochu zvláštní jev.

Nevím, jestli by na kulatých stolech tohoto charakteru nebylo lepší říct místo „Uděláme kolečko s čím kdo odchází.“, raději „Dáme teď prostor ostatním, kdo by se chtěl také k tématu vyjádřit a třeba váhají.“ no a tím se udělá chvilka ticha pro méněmluvné. Po chvilce ticha se může jít na další téma a nebo prostě dále pokračovat v diskusi. Ten, kdo už potřebuje odejít, nemusí ani mluvit, jen napíše klasicky do chatu něco jako „Mějte se hezky, já už jdu.“. Tím se diskuse nenarušuje a může podle

potřeb probíhat až se utvoří třeba malinká skupinka lidí, co se o to lépe pozná.

Je 7.10.2022 1:15. Poslední dobou jsem ve spojení s lidmi z burzy, dá li se to tak říct. S lidmi zabývající se obchodováním. Oni mě sami kontaktovali. Vypadá to, že se mě pokoušejí vtáhnout do jejich světa a chtějí, abych investoval a to nejsou zrovna malé částky. Světa, který mi připadá plný hazardu a nerozumím mu. Svět, kde se pohybujete v jiných finančních kruzích, než běžní lidé. Nevím, jestli si poslední dobou mám připadat více jako kazatel a nebo jako obchodník. Jestli jako obchodník, tak ne ten, co by měl nějaké extra finanční prostředky, ale spíše prezentuje nabídky služeb.

Je 13.10.2022 10:54. Pro nějakou dobu jsem si dal trochu pauzu od psaní a věnoval jsem se řešení výuky. Jak vyučovat ostatní organiozování aktivit a projektu pomocí počítače a sociální sítě samostatni.cz.

Byla to výzva od lidí z E-koruny a na základě této výzvy jsem natočil malý seriálek. Pět výukových videí, které jsou zde:

Příprava projektu a vložení do samostatni.cz:
http://jkali.cz/data/video/samostatni.cz/lekce_1_priprava_projektu.mp4

Prezentace projektu ostatním na samostatní.cz u porady:
http://jkali.cz/data/video/samostatni.cz/lekce_2_prezentace_projektu.mp4

Úkol převzat u prezentace řešitelem:
http://jkali.cz/data/video/samostatni.cz/lekce_3_ukol_prevzat.mp4

Zahájení řešení úkolu (aktivity):
http://jkali.cz/data/video/samostatni.cz/lekce_4_zahajeni_aktivity.mp4

Uzavření aktivity a výkaz práce:
http://jkali.cz/data/video/samostatni.cz/lekce_5_ukonceni_aktivit_a_vykaz.mp4

Včera jsem to pouštěl na E-koruně a jedna paní, co je od Pošťáků a Poštmistrů říkala, že se při prvním dílu začala hrozně smát, protože jí připomínám syna a že jsem prostě IŤák.

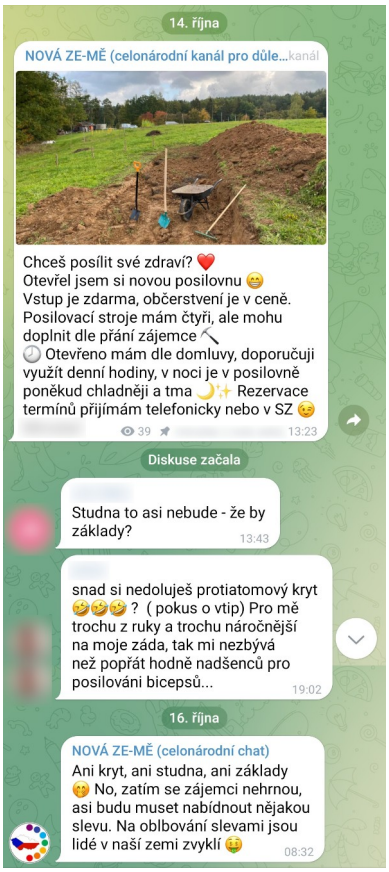

Je 14.10.2022 10:28. K té poslední větě, co jsem napsal mě napadá několik inspirativních vymyšlených scén.
První scéna se jmenuje Slečna Marcela sleduje technologické vyprávění.
Sedí slečna Marcela ve své kanceláři a je tam sama. Jenom za ní na stropě je natáčená kamerou, o které vlastně ani pořádně neví a nebo jí neřeší. Černovláska hledí do monitoru a pilně pracuje, když v tom najednou se vyřítí do dveří její kolegyně a říká

„Nechceš vidět jedno video s technickou dokumentací. Je to docela dobré.“. Ona řekne, že se ráda podívá, tak jí kolegyně pošle odkaz a otevře si to. Začíná vyprávět vypravěč a zezadu na kameře je vidět, jak se slečně Marcele vzedmuli tváře a hned následuje střih. Černá obrazovka s bílým písmem „O čtvrt hodiny později.“. Pak je vidět ta samá místnost, ale nikdo nesedí na židli. Slečna Marcela se pod stolem svijí smíchem, ale už je to dobré a už jí to pomalu přechází a snaží se dostat zpět na židli.

Scéna 2. Přijde maminka s malým chlapečkem k doktorovi:
Matka: “Pane doktore. Co s ním je? Naučí se někdy mluvit?”
Doktor: „No to je jasné. Jasná diagnóza. Je to IŤák.“
Matka: „No a co s tím mohu udělat?“
Doktor: „Zkuste ho zavřít do pokojíku a do místnosti umístěte počítač. Ještě pro jistotu ten počítač přikryjte ubrusem, aby nebyl vidět. Uvidíte…….. třeba tam něco naprogramuje.“
<po týdnu se vrátí maminka za doktorem>
Doktor: „Tak co, pomohlo to?“
Matka: „Zkusila jsem to udělat a když jsem potom vešla do pokojíku, tak ubrus ležel na zemi a syn něco tiše dělal u počítače.“
Matka: „Později jsem přitiskla ucho ke dveřím a uslyšela jsem ho říct ‚Paní Gééé má novou hezkou fotku.‘.“
Doktor: „No vidíte……. Je to IŤáááák :).“

Před mnoha lety, když jsem pracoval ještě v Infinity Systems, tak tam zavítal do Open Spacu jeden bývalý kolega, co odešel dělat na nějakém opensource projektu a přivedl nám ukázat syna. Malého, co ještě neuměl chodit. Tak jsme ho pozorovali v kroužku kolem něj, jak stál na čtyřech a moc se nehýbe, nemluví a jen tak zamyšleně pozoruje koberec. V tom jeden kolega řekl „No jo….. to bude taky programátor.“.

Je 17.10.2022 12:17. Zahlédl jsem zajímavý příspěvek na Telegramu. Je to od správce skupiny Nová ZE-MĚ. Asi se jedná o nevydařený pokus o crowdfunding a nebo je to vtip, či tahání lidí za nos?

Autor příspěvku láká lidi do své (jako že) posilovny, co je zdarma a občerstvení je v ceně. Přitom je jasné podle obrázku, že se tam něco buduje.

Pojďme si vysvětlit něco o takzvaném crowdfundingu, neboli skupinovém financování. Řekněme například, že to pojmenujeme i jako skupinové přispívání, protože lidé se nerozhodnou přispívat ve formě financí, ale rozhodnou se přidat ruku k dílu. Prostě se rozhodnou věnovat té aktivitě nějakou energii. No ale co činí tuto aktivitu tak zajímavou. No je to přeci představená vize. Jde o to, že ostatním sdělíte svůj plán, co chcete vybudovat. To lidi zajímá a já nejsem výjimkou. Crowdfunding je pro některé přispěvatele vzrušující ne jenom pro to, že se podílejí na tvorbě určité vize, ale je jim zpřístupněná i možnost sledovat realizování té vize třeba i jen vzdáleně a sledují, jak přispívají i ostatní lidé a vize se naplňuje.
Je vidět, že lidé se zajímají o to, co že se tam konkrétně buduje. Jsou tam dva přispěvatelé a oba to očividně zajímá. Někdo hádá studnu, nebo základy, někdo protiatomový kryt. No co kdyby to třeba byla nakonec skládka radioaktivního odpadu no chtěli by jste se na něčem

takovém podílet? Je vidět, že autor na to reaguje příspěvkem, jak se všichni mýlí a se smajlíkem, co se usmívá s rukou před pusou odpovídá co všechno to není. Mě to trochu připadá, jako kdyby si autor myslel „Vy všichni jste paka hloupá…….. no to je k popukání.“. Dále pokračuje, nic ostatím neprozradí a diví se tomu s tvrzením „No, zatím se zájemci nehrnou, asi budu muset nabídnout nějakou slevu. Na oblbování slevami jsou lidé v naší zemi zvyklí <maniakální smajlík s něčím zeleným v puse>“. Nejprve jsem si myslel, že ten smajlík zvrací podle toho zeleného, ale pak jsem viděl, že to je vlastně jazyk a že má místo očí dolary. Ten styl, jak je to napsané mě přijde odpuzující, protože ten člověk zdá se opovrhuje úplně normální přirozeností lidí. Tady vlastně nejde o to, že by chtěl někdo nějakou slevu, ale lidé se nepřímo ptají na informace, které se jim očividně nedostávají.

Tak že shrnutí. Bod číslo 1 je potřeba vidiny vize, na které se lidé mají podílet.

Bod číslo 2 je, zda to výsledné dílo budou moci nějak využívat i ti, co se na tom podílejí? Tady jde o to, že lidé se nechtějí podílet na něčem takovým způsobem, že si potom budou připadat zneužití. Už za časů slovanů i když třeba ani nepoužívali peníze, tak si v hledání konsenzu nad společnými aktivitami určitě sdíleli informace, k čemu aktivity povedou, proč se jich účastnit a podobně. Představte si, že vyjde v novinách článek s obrázkem prvního příspěvku od autora a titulkem: „Borec viděl zednickou lžíci jen z dálky, ale lidé už mu zdarma postavili dvoupatrový dům, dvě chaty a plánuje už třetí studnu……. ‚stavitel‘ láká lidi frázemi ‚Děláte to hlavně pro své dobro!‘, ‚Posilovna zadarmo!‘“
Reportérka se ptá: „Pane Vychytal, jak jste vychytal to, že jste zdarma získal i stavební materiál?“
Stavitel odpovídá: „No já je vždycky pošlu do lesa, aby vydělávali kácením stromů. To posiluje hodně ruce. Nějaké to dříví se zatoulá na mojí stavbu a výdělky z brigád dobře poslouží na nákup zbývajícího materiálu.“

To byl bod číslo 2. Lidé se nechtějí cítit zneužitě.

No a poslední bod číslo 3. Jde o to samotné přirovnání k posilovně jako takové. Posilovna je určitě komplexněji vybavenější a nedá se srovnávat s lopatou a rýčem a kdybych už uvažoval o tom udělat něco pro své zdraví bezplatně, můžu si jít zaběhat a nebo se jen projít rychlejší chůzí u rybníků a nebo si třeba zacvičit v pokoji. Představte si volbu mezi těmito situacemi z mého pohledu:
Situace 1: „Běžíte nádhernou krajinkou Vrbenských rybníků, kolem vás lesy, za chvilku jste doma a cítíte se fit.“
Situace 2: „Cesta na místo a z místa vás stojí hodiny času a finance. Potom polovinu času sledujete hlínu a střídavě druhou polovinu času oblohu. Jste špinaví, protože někde na louce něco kopete.“
Situace 3: „Kopete studnu. S cestou a financemi je to jako v situaci 2, ale jste všude kolem obklopeni hlínou. Jen pokud se podíváte nahoru, vidíte v dálce malou svítící tečku. Jste úplně celý od hlíny, jak jí plníte do kýblů. Každou chvíli možná budete muset prokázat, jak dobře umíte plavat. Nebo prokázat odvahu a schopnost k boji, kdyby vás něco pevně chytilo pařátem za nohu.“

Zkuste si situace představit, jaká by vám vyhovovala nejvíce? No je to nadsazené :).

Je 19.10.2022 13:29. Trochu jsem “oprášil“ svět programování. Musím se k tomu dostat, protože věčně žít z úspor se nedá. Proto také méně píši. Tak snad už se mi povede po měsících zase se „do toho zavrtat“. Rád bych i z případných výdělků na JKali Frameworku věnoval nějakou část pro podporu společenství.

Je 20.10.2022 10:58. Došlo k reorganizaci mých kulatých stolů.

Teď se asi divíte, co to tu píši, jaké kulaté stoly? No to jsou online porady na E-koruně. My tomu říkáme kulaté stoly. Přibyl mi nový kulatý stůl a to pravidelně ve středu od 18:30, který pro mě bude tvůrčí, protože tam budeme pomáhat učit ostatním obsluhovat výpočetní techniku. Kdo bude potřebovat, může si tam v ten čas dojít nechat s něčím poradit. Pondělní kulatý stůl od 20:00 mi zůstává a tam se učím vědy. Tam já pro změnu využívám služeb společenství. Středeční hlavní kulatý stůl od 20:00 mi také zůstává, tam nechci chybět, protože se tam dozvím, co je nového a je nás tam zpravidla nejvíce.
No a úterní kulatý stůl určený pro veřejnost, který má sloužit k poznávání nových lidí, tak o ten už ztrácím zájem. Jednak pro to, že tři pravidelné kulaté stoly je na mě i tak dost. Máme informační technologie a myslím si, že když se naučíme využívat dobře chatovací vlákna na samostatni.cz a jinde, jak jsem to prezentoval ve video lekcích na straně 184, tak by nemělo být potřeba tolik kulatých stolů a bude nám to všem šetřit čas.

Pro mě pokud někdo nový přijde v úterý, představí se a pak se už ve středu neukáže, je to jako kdyby nikdy nepřišel. Vznikla určitá iniciativa směrovat nováčky na jednotlivé členy E-koruny, kteří je individuálně seznámí se společenstvím. Nevím, jestli já se svojí IŤáskou povahou jsem na něco takového zrovna vhodný. Ani se na to moc necítím. Tak že úterní kulatý stůl mi tak nějak přestává dávat smysl. To nemluvím o úterním koordinátorském kulatém stole, který byl ještě před tím veřejným a je stále, ale to co se tam vyučuje se mi zdá, že se nějak prakticky moc nevyužívá a nechápu moc přínos tohoto stolu. Tak že tři stoly + informační technologie je pro mě tak akorát.

Je 20.10.2022 12:07. A je tu inspirativní myšlenka. Proč například nepropojit úterní koordinátorský kulatý stůl, kde se učí koordinátoři a nepřesunout ho na IT kulatý stůl ve středu od 18:30. Vždyť přeci koordinátoři by se měli učit umět používat hodně informační technologie a to se teď neděje. Na úterním koordinátorském kulatém stole se naučíte, že na začátku se projede kolečko s čím kdo přichází, pak se řeší věci a na konci kolečko s čím kdo odchází, ale to je zbytečně komplikované. Teď je to tak, že když má někdo nějaký projekt, vytvoří se pravidelný kulatý stůl a to vám strašně plní místo v kalendáři a omezuje na svobodě. Když vás něco napadne třeba v pondělí k projektu, představíte to ostatním spolupracujícím na projektu až třeba v pátek a mezitím se ztrácí čas, kdy by na to mohl někdo reagovat a tak myšlenku i projekt mohl posunout dále. To je špatně.
Správný přístup je, pokud se zakládá projekt, tak prvně vytvořit v chatu vlákno pro tento projekt, kde se budou podávat informace kdykoli to kohokoli napadne a kdykoliv na to bude kdokoliv moci zareagovat. Tím se projekt výrazně urychlí. Projektový kulatý stůl nebude potřeba vůbec zakládat, protože ty informace se agregují na tom chatu. Nebude se nikomu plnit kalendář a odpadnou starosti i se zápisy. Pokud se v chatu u projektu zmíní nějaký problém, co není vhodné řešit v chatu, tak teprve až potom se svolá porada ale ne žádná pravidelná. Ta se domluví třeba hned na ten samý den a není třeba dlouze čekat. Tam se komplikovanější problém pořeší a do projektového chatu se jen zapíše výstup z porady. No a to je celé. Zbydou vám v kalendáři jen stoly, kde se něco učíte a nebo vy něco učíte ostatní a pak třeba jeden hlavní shrnující. Pravidelné projektové kulaté stoly vlastně nebudou potřeba až na občasnou nějakou poradu, na kterou bude tak více času díky nezaplněnému

kalendáři.

Je 26.10.2022 1:19. Mám tu podnětnou informaci od jednoho člověka, který má přehlcený email. Pravděpodobně se zabývá velkým množstvím aktivit a proto k tomu dochází. I tady platí užitečné pravidlo, dávat informace o aktivitách a nebo projektech do nějakých chatovacích vláken. Je to potom přehledně uspořádané a když tu aktivitu či projekt chcete někomu předat, je to mnohem snadnější, než vybírat někde nějaké emaily. Prostě jen toho člověka odkážete na vlákno v chatu a on si to prostuduje.
Další důležitá věc je průhlednost těch aktivit. Jde o to, že lidé mohou mít zpřístupněné tyto informace a nikdy nevíte, co koho užitečného napadne díky tomu, že si to třeba bude chtít pročítat. Něco lidi může napadnout, začnou na to veřejně reagovat a pokud je správce aktivity přehlcený, může si tu aktivitu klidně i přebrat a věnovat sejí. Toto pomocí emailů těžko zajistíte.

Je 26.10.2022 11:46. Včera byl dvacátýpátý den v měsíci. Den, kdy počítám stav financí.

Stav mých zásob v hotovosti a v bance byl včera kolem 46.047%. Před měsícem to bylo kolem 55.713% a od té doby jsem neměl žádné zvláštní výdaje v podobě něčeho jako notebook (desetitisíce) a nebo pračka (tisíce). Stav financí se mi zmenšil za ten měsíc cca o nějakých 9.666%. Devítka a tři šestky za ní mi jdou procentuálně po krku :).
To znamená, že pokud nezměním ten můj ryze investiční přístup, nezačnu získávat finance a pokud nepřijde nějaký extra výdaj, tak bych se mohl dostat na nulu až během března 2023. Každopádně, když se poohlédnu na to, co jsem nainvestoval za tu dobu do psaní, inspirace i vzdělávání, tak jsem maximálně spokojen a stále ještě mám co investovat. Necelou polovinu.

Je 27.10.2022 13:04. Dal jsem sem pár fotek aktuálních stavů některých mých internetových peněženek s tím, že k ním něco inspirativního řeknu.
Jako první peněženka je bitcoinová, kterou mám na doméně u coinbase.com. Hlavní účel jejího zřízení je ten, že z ní chci posílat případné bitcoinové příspěvky na odemčení investičního portfolia, o kterém jsem se už zmiňoval v minulosti. Jak je vidět, nikdo včetně mě tam nic neposlal a přijde mi to logické a v pořádku s ohledem na to, co jsem zde napsal hlavně tedy na straně 181 mým dotazem na podporu investičního webu. O čem má ale být hlavně to mé psaní? Psal jsem o tom, že chci naučit lidi hlavně samostatnosti. Když jde o samostatnost v souvislosti se získáváním peněz, je důležité mít správně nastavené přemýšlení. Někdo tvrdí, že pro přitažení peněz je důležité mít v pořádku tak zvaný solar plexus. Já tomu věřím, ale, vnímám to tak, že s tou myslí to určitě souvisí. Říkám to z pozice člověka, který má v plánu v budoucnu ostatním rozdávat peníze na smysluplné aktivity a na to mám ve své osobnosti zabudovaná určitá „pravidla rozdávání“. No a to právě souvisí s tím způsobem uvažování, s tím, jaké máte postoje. Tím chci říct, že když splňujete určitá pravidla v postojích, tak potencionální dárci mají menší zábrany vám něco dát. Píši to právě z toho pohledu potencionálního dárce. Tady může být inspirativní podívat se na film Na ostří nože v originále The Edge z roku 1997. Je to o

bohatém člověku, co letěl letadlem spolu se svými kolegy a ztroskotali v zamrzlé pustině. Inspirativní je to v tom, že i když se dostali do světa, kde ty jeho peníze neplatí, tak on díky svému přemýšlení stejně i v té pustině měl navrch.

Teď je tu malá zkouška uvažování. Malý test vašeho postoje, který si vyhodnotíte jen vy. Jaký postoj z následujících dvou je vám bližší?

Postoj číslo 1: „Ten člověk mě nemá co učit o penězích, protože měsíce nevydělal ani korunu a další rok mu dojdou finance a asi ani nesežene práci.“

Postoj číslo 2: „Na tom něco bude. On měsíce nic nefakturoval, je bez příjmů a přitom ještě měsíce může investovat svůj volný čas za své finance mezitím co spousta lidí tuto možnost nemá.“

Jaký postoj se blíží více pravdě?

…

Je 2.11.2022 8:08. Ono to v tomto světě vlastně není vůbec jednoduché popisovat něco o penězích v dobrém smyslu. Peníze jsou hrozně zprofanovaný pojem. Je to v podstatě nástroj korupce. Žijeme ve světě, kde nejvíce peněz mají správci tohoto světa, ale i v Bibli se píše, že tento svět je v moci toho ničemného. To že ale tedy ten svět někdo spravuje ještě neznamená, že mu neomezeně vládne. Správa a vláda je něco jiného. Můžete zde celkem snadno přijít k penězům, pokud se rozhodnete zaprodat svojí duši peklu, ale o této cestě já nechci mluvit. V Bibli se píše, že „Cesta vedoucí do života je trnitá.“. To platí obecně, že když chcete zde něco poctivě získat, tak to je obtížné. Petr Chobot jednou povídal o jakémsi jevu týkající se schopnosti přitahování peněz, který mi dával smysl. Povídal, že čím větší máte o peníze strach tím více jako kdyby od vás utíkají a i naopak a to mi zase říkal jiný člověk, co byl kdysi milionář, že čím více na peníze kašlal, tak tím více jich měl. Je to to samé pravidlo, ale potvrzené zkušenosti někoho jiného. No v dnešní době se možná hodí tyto principy vědět, protože lidé se o peníze budou bát a bojí se. Obecně pro přitahování peněz je dobré mít k nim kladný emoční postoj. Myslím tím například že třeba chamtivost může směřovat ke ztrátě, ale to je vlastně propojené s tím strachem. Pravidlo „Kdo chce moc, nemá nic.“. Přidělování peněz lidem souvisí i s tím, jaké máte záměry. Je logické, že pokud má někdo nějaké vize a chce si je splnit, asi mu bude intuicí ukázána cesta, jak se k potřebným prostředkům dostane, ale i tak pravděpodobně bude jeho víra zkoušena různými ztrátami a nepříjemnostmi, zda si opravdu jde pevně za svým cílem, který by měl být dobrý. To platí pro podnikavé lidi, ale i když jste jen zaměstnanec, stejně je dobré učit se mít k penězům mít správný emoční postoj. Kdo chce moc, nemá nic, leda že by byl ve službách pekla, kde se moc rozdává bez otázek, ale o tom já nechci mluvit. Důležité je mít i vlastnost říct si svojí cenu. Potýkám se s lidmi, kteří jsou dříči a dělají hodně práce i za ostatní, ale neumějí si říct svojí cenu, tak že vydělávají méně, než by měli. Ono je to také potřeba umět si říct, co je potřeba. Mít tu zdravou osobnost, která se umí „ohnat“.

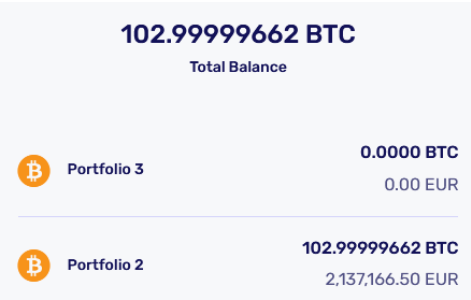
Ten test výše měl dvě situace. Ta první situace představovala někoho, kdo řekl bych propadá strachu a je to někdo kdo posuzuje mojí podnikavou aktivitu z pohledí řekl bych zaměstnance. Zaměstnance co uvažuje způsobem není zaměstnání, tak nejsou peníze. No tak nějak jsem to chtěl připodobnit, možná se mi ten test moc nepovedl. Ta druhá situace je z pohledu člověka, který se na to dívá možná více z principů jak fungují v tomto světě peníze. Z toho principu, že já sice nic nefakturuji, nic od nikoho nedostávám, ale stejně něco smysluplného vytvářím třeba tímto psaním a tím se mi jako kdyby vydělávají neviditelné peníze na nějaké řekněme „duchovním“ účtu. Účtu, který se nějakou cestou materializuje do reálného světa, ale k tomu může dojít úplně jinou formou, než by se zdálo a nebo k tomu už došlo například tím, že jsem si vydělal fyzické peníze třeba v zaměstnání

dopředu snadnější formou než bych třeba měl (věřím, že Bůh za to té firmě požehná a bude prosperovat, jejímu duchovnímu účtu to snad prospělo dobře) a teď to doháním tím, že plním duchovní účet, tak že dělám něco užitečného zdarma. Tedy to je další postřeh, který bych k tomu dodal ze své vlastní zkušenosti. Plnit něco jako „duchovní účet“ a mít víru, že ty potřebné fyzické prostředky se vždy nějakou cestou získají. Pak existují postoje lidí k vydělávání peněz. Třeba jsme si ve védách povídali kdysi o postoji otroka, že uvažuje ve stylu „Musím chodit do práce, abych měl na přežití“. No ale toto nevyznívá tak dobře a je z toho cítit to zotročení. Možná si takový člověk s tímto postojem otroka i přitahuje do života nedostatek peněz. Ten duchovní účet se nebude plnit tak hojně a to se bude materializovat, tak že takový člověk nebude mít nějaké extra prostředky a extra svobodu. Člověk s jiným lepším postojem si řekne třeba „Ta má práce mě baví, dává mi smysl, pomáhá to ostatním, mám z toho radost.“. Tady z tohoto postoje není vidět nějaké lpění na penězích jako na prostředku přežití, ale ten člověk řeší úplně jiné věci a navíc chce pomáhat ostatním. Tady bych předpokládal, že duchovní účet se bude plnit dobře a tedy nějakou cestou třeba přímo z toho zaměstnání, podnikání či nějak úplně jinak se k domu člověku dostanou peníze, že bude žít v hojnosti. Tedy proto tvrdím, že získávání peněz je o způsobu uvažování, je to o postojích a je jasné, že pokud nějaká skupina lidí bude chtít žít na úkor ostatních, budou se snažit masy manipulovat tak, aby uvažovali způsobem, který je zotročí, ale je to nakonec stejně volba těch lidí, co se nechají vmanipulovat do tohoto uvažování.

Je 4.1.2022 11:01. Řekl bych, že to zotročování je působené hodně díky všelijakým reklamám, které jsou všude možně. Lidem je ukazováno „Vidíte….. to všechno můžete mít….. toto všechno, když máte peníze.“. Tím je odváděna pozornost od toho důležitého a mnoho lidí si pak řekne „Peníze to je všechno, na tom celý svět stojí a musím dělat vše pro to, abych měl peníze.“ a podobně. S takovým myšlením pak ale nemusíte vidět to důležité a to jsou vztahy k ostatním lidem a tím nemyslím jen rodinu, ale celkově. Lidé, co tomuto propadnou, mohou zaprodat i svojí duši jen aby měli více peněz a nevidí vůbec to podstatné. V Novém zákoně se uvádí, že máme hledat Boží království a to co potřebujeme nám bude přiděleno. Hledat, tedy žít podle určitých zásad a nenechat se zaslepit všelijakými negativními vlivy neobřezaného srdce.

Na obrázku výše je vidět stav mých peněženek na E-koruně. Jediné peníze, které jsem si na E-korunu poslal bylo 1000 Kč, které jsem poslal obratem do oběhu no a to mě vygenerovalo postupně zobrazených 7387 e-korun. To jsou úpisy, které mi den po dni časem naskákali jako odměna za to, že jsem vložil do oběhu 1000 Kč. Těch 7387 e-korun mohu utratit normálně za zboží, které se v síti tohoto trhu prodává za e-koruny. Vypadá to skvěle, ale postupem času až budou přibývat další a další členové e-koruny, tak ty úpisy se budou zmenšovat.

Je 4.11.2022 13:04. Poslední peněženka, o které jsem chtěl napsat je ta na záhadném investičním webu: https://coinregion.net/

Psal jsem o tom na straně 135, že jsem našel email s přístupem na tento web, který mi někdo poslal. Zdálo se, že si tam mohu vybrat 103 bitcoinů. Zkusil jsem provést transakci, zda to opravdu pošle bitcoiny, kam budu chtít a poslalo, ale jen omezené množství o velikosti myslím dvou dolarů. Tak

jsem to po odečtení poplatku vrátil zpět a napsal o tom. V ten moment jsem nějak intuitivně cítil, že na to nemám vůbec sahat a nic s tím dělat, dokud se nedomluvíme s ostatními, co s tím. Vnímal jsem, že jsem cosi jako správce, či notář. Můj kamarád bývalí milionář se o tom se mnou normálně bavil a vůbec to na něj nemělo žádný negativní dopad :). Nebylo vidět, že by ho to emočně nějak drtilo a byl stále stejný, ale o některých lidech se to už moc říct nedalo. Pak byli lidé, ze kterých jsem cítil, že je to jaksi ovlivňuje a tam bych čekal, že se ozvou a že se mě na to budou narovinu vyptávat. Toho jsem se ale nedočkal a ve vzduchu jsem cítil takový nepříjemný tlak jako že se ode mě snad něco čeká, že snad něco udělám a začnu to rozdávat, ale já to stále vnímám tak, že jsem reagoval správně, když jsem mlčel. Pokud někdo čte mé příběhy, měl by projevit odvahu s tím o tom se mnou na rovinu mluvit, když bude něco ode mě potřebovat na základě toho psaní. Je to určitá forma uznání.

Ten samý kamarád bývalý milionář mi říkal, že když měl více peněz, musel odejít z republiky do zahraničí, protože ten tlak ze strany lidí byl nepříjemný. Pocítil jsem, o čem to vlastně mluvil. Já to ale řešil, že jsem se prvně uzavřel doma první týden a pak po týdnu jsem vyrazil ven, ale i tak to třeba v takovém Čajovém ateliéru bylo cítit, ten negativní vliv až jsem tam nakonec přestal chodit a dávám přednost jiným podnikům, kde nejsou tak osobní vztahy, ale i tak jsem celkově omezil chození ven a držím se více doma. Vzpomněl jsem si na vyprávění o Čingischánovi. O tom, že prý měl špatné vztahy s rodinou a asi i blízkými celkově a pochopil jsem asi proč vlastně. Tento typ lidí mají velké prostředky, ale oni uvažují státosprávcovsky a nerozdávají peníze lidem na základě vztahů, ale na základě zásluh. Proto rodinné příslušníky to nijak zvlášť nezvýhodňuje. Když taková rodina něco extra navíc vyžaduje nějaké to stranění, protože vztahy, tak může být nakonec zklamaná nekompromisním férovým přístupem vladaře, který vidí tu rodinu v širším kontextu společnosti.

Nakonec se mi docela v tomto ulevilo, když jsem zjistil, že ty prostředky nemohu jen tak snadno vybrat a kdo ví, zda tam něco je. Myslím si, že to byl test mé psychiky. Nějaká příprava na něco podobného, co asi časem přijde. Na situaci, kdy budu spravovat nějaké veřejné prostředky. Tak nějak to uvnitř cítím, že něco takového časem nastane. Tento účet na doméně coinregion.net vypadá pochybně, ale nedá se říct na 100%, že je to podvod. Když se tam teď pokusíte zaregistrovat, odmítne vás to, že momentálně nepřijímají další uživatele a že to máte zkusit později. To moc podvodu nenahrává, ale může se jednat o maskování a snahu vypadat důležitě před tím, kdo tam nějakou „podivnou náhodou“ dostane přístup :). Jediná rozumná cesta, jak by se ty prostředky daly vybrat by bylo najít někoho ze světa kryptoměn, kdo potvrdí, že tento web není podvodný a ne jen to, že to potvrdí, ale rovnou dokáže zasláním potřebné částky na odemčení portfolia a já s ním udělám dohodu, že obratem mu vrátím peníze a ještě nějakou odměnu navíc a třeba mu nechám po nějaký čas hodnotit i část těch financí. Kdyby se někdo takový našel, vnímal bych to jako možnou cestu. Jinak tomu ale těžko věřit. Pak by se mohl najít ještě někdo, kdo sice neví, zda je to podvod a nebo ne, ale bude tak extrémně bohatý, že jen tak z hecu obětuje 0.24 bitcoinu, aby zariskoval a zjistila se pravda a pokud to vyjde, také to nebude bez odměny.

Pokoušel jsem se dělat kšefty přímo s tou podporou, na kterou je na webu kontakt. No kdo jiný by to měl lépe vědět něž oni, že web funguje :). Šlo jen o to přijít s lákavou nabídkou.

Tedy můj pokus číslo 1:
“Good day,

I would like to ask. I have open portfolio 2 where I have about 103 BTC and I am not yet receiving the funds to complete the initial contract. But I would like to withdraw the funds to my bitcoin wallet and I am willing to pay you 3 BTC for your help. It would be enough just to move all funds

from portfolio 2 to my new portfolio 3, where the limits are not so high and which I have already created. If then I manage to withdraw my funds from the portfolio 3, I will gladly pay you 3 BTC to wallet you send me.

Thank you.”

Reakce podpory:
“Hello,

Thank you for contacting us

The accounts have noticed that you have you complained about savepro. However, your balance is lower than the initial contract. You will still be unable to process account withdrawals when your balance falls below the initial contract.

Furthermore, your portfolio tenure has not started. This is because the portfolio is not yet fully funded. Your portfolio will thus never reach maturity or expiry until it is fully funded.

NOTE: The first deposit “SavePro“ and the second deposit for “Initial Contract“ are both not FEES.

In summary, the solution is for you to deposit some funds into your portfolio 2 until the balance is equal to or above the initial contract. This will enable you make to withdrawals within 2 minutes after the deposit. There are no alternatives to this solution.

We cannot access your account, but can guide you through your withdrawal process.

It is you ONLY that can access your account and make withdrawals No one else can

Kindly let us know if you require further assistance.

Sincerely

Simon Williams
Accounts”

Podpora reaguje, že je to technicky problém a oni mi nemohou zasahovat do financí, tak že volím jinou strategii. Jako investiční firma možná snadno seženou investora pro rychlý zisk.

Tedy můj pokus číslo 2:
“Hello,

thank you for the quick reply. I understand that this is technically a problem, but I can still think of a solution. So would it please be possible to make an agreement about a possible investment from your company. If you can find me a willing investor from your company who would deposit the missing amount of 0.24000338 BTC to portfolio 2 so that I can withdraw the entire portfolio, I offer a reward of 3.24 BTC in turn. It will be quick money. Quick investment.”

Reakce podpory:

“Hello,

I am quite surprised for your message, if truly you are the investor that owns this funds in your portfolio you shouldn’t have sent us such messages, the system will not allow you to make any withdrawal yet until your portfolio is funded to reach the INITIAL CONTRACT amount.

Please tell the owner, he knows the procedure to withdraw, except you mistakenly have the login.

Thanks

Support”

Přemýšlel jsem, jak z takové nabídky vykličkují a oni vykličkovali, ale asi se tak trochu prozradily. Jak je mohlo napadnout, že by mi někdo zaslal omylem přihlašovací údaje a že já nejsem vlastníkem. Jednou mám přihlašovací údaje, tak jsem vlastník :). No na email, ze kterého mi ty údaje přišli jsem také psal, ale bez reakce. Připadá mi to spíše jako nějaký moderní druh podvodu.

Je 4.11.2022 21:59. Poslední dobou mi vrtá hlavou ta dramatická ekonomická situace, když se ke mně dostávají zprávy typu jako že se někdo demonstrativně zavraždí, protože nemá dostatek peněz. Vyrábíme si tu například vlastní elektřinu, ale tak složitě klikatě se to přeprodává, že jí zde spotřebitelé draze nakupují ze zahraničí na burze.
Ty burzy to je také hodně speciální druh podnikání. Ono je to přístupné prostřednictvím internetu úplně běžným lidem. Je to riskantní, ale když máte dobrou intuici, sebeovládání, vzdělání a nemusíte mít nutně ani moc peněz, tak můžete z pozice úplně obyčejného člověka mít přístup k rozumným financím. Je to oblast, do které bych chtěl proniknout a má to více důvodů kromě alternativního finančního příjmu. Důvody jsou i ty, že bych měl mít přehled v této ekonomické oblasti, protože i ta ekonomika souvisí s mým zaměřením na vnímání společnosti, komunity a podobně. Další důvod je diplomatický, protože bude potřeba umět rozumět si i s tímto typem lidí a tou cestou je mít s nimi společné téma.

Co asi dělá Gabriela? Mě už dříve napadlo, jak asi ona v tomto světě ekonomicky funguje? Ta její práce se mi nezdála moc finančně přínosná, tedy alespoň z toho co jsem slyšel, jak nemají u nich na stravenky, či papír na tisk. Má představivost mě zaváděla, že Gabriela je možná jednou z těch žen, co si bokem vydělávají nějakým internetovým obchodováním. Teď si ale říkám, že to je asi nesmysl vydělávat si na burze a při tom mít potřebu chodit stále do zaměstnání. Podnikání ano, ale zaměstnání? Tady na planetě Zemi asi nenajdete člověka, co by jednou nohou stál na levé straně cash-flow kvadrantu a druhou nohou na pravé straně. No něco málo informací o burze jsem už načerpal a říkám si, co takhle to porovnat s informacemi, které mám z pondělních lekcí véd. Porovnat to, co je ten ideál a jak se od něj vzdalujeme, že se zde dějí takové tragédie jako sebevraždy kvůli nedostatkům peněz.

Je 6.11.2022 21:44. Údajně by jsme měli být na konci období Kalijugi, neboli Temného věku. Po slovansku tak zvané Noci Svaroga. Na začátku Dne Svaroga. Za období Kalijugi je svět v určitém chaosu a ovládají ho dominantně temné síly podobně jako v zimě je příroda utlumená a uvadlá.

Z výuky véd jsem se dozvěděl něco o tom, podle jakého vzoru by měla být společnost a to ne jenom lidská, ale údajně to platí obecně i na jiné mimozemské rasy. Je to něco jako univerzální vesmírná šablona pro uspořádávání společností. Podle tohoto pravidla existuje jakých si 5 společenských kategorií a z toho ta jedna se označuje jako „problémoví jedinci“. To, jak je společnost zdravá se tedy podle véd dá poznat ukazatelem, jaké množství populace spadá do této kategorie problémových jedinců. Tedy řekněme, že každý jedinec se rodí jako někdo, kdo má předpoklady být v jedné ze čtyř kategorií, ale pokud nedodržuje určitá stanovená pravidla, tak se tím začíná řadit do kategorie těch problémových jedinců (Varna Sankara).

Pojďme se podívat na tyto čtyři kategorie společenských bytostí:

Populačně nejrozšířenější jsou jedinci, kteří vyžadují jistotu (Šúdrové) a těch by mělo být kolem 90%. Když to vztáhnu na lidi, tak bych je specifikoval jako dělníky všech možných profesí. Lidé, kteří zastanou manuální i psychickou práci, ale svět nejistot moc nevyhledávají. Potřebují mít nad sebou nějakého ochránce, který jim dá jistoty, ale také jim řekne, co mají dělat. Když se zamyslím nad cash-flow kvadrantem, tak tento typ lidí bych popsal jako ty, kteří jsou na levé straně. Tedy jak zaměstnance, tak i živnostníky i když u těch ta jistota také vlastně není moc zaručena. Tady to devadesáti procentní zastoupení nám ledacos o společnosti prozrazuje a vysvětluje. Proč je ve společnosti tak velké množství lidí, kteří se nerozhodnou jít cestou podnikání a asi to tak má zřejmně být.

Další kategorií jsou tak zvaní živitelé společnosti (Vaišiové), kterých je něco kolem 10%. Ten název mě zaváděl myslet si, že to jsou nějací zemědělci, co pracují na poli, ale tak to není. Tato kategorie jsou právě ti podnikatelé a manažeři. To oni mají být zdatní především v ekonomice a organizování lidí. Ale teď ten hrozivý parametr, ten požadavek, co se od nich podle véd čeká. Pokud se zmíním o něčem, jako je placení daně. Tedy nějaký druh odvodů prostředků společnosti, tak tato skupina je jediná, co vyprodukované prostředky odvání, ale teď kolik. Je to nemalý podíl. Vaišiové správně mají odevzdat společnosti desetinásobek toho, co si nechají pro sebe. Pokud si nechávají víc, než by měli, tak jsou z nich problémoví jedinci. Takže vidíme, jaký je šokující rozdíl mezi dnešní realitou a tím, co by mělo být správně ideálem. Podle véd platí daně jen desetina populace a to docela ve velkém poměru. V dnešní společnosti plné korupce si nedovedu představit, že by nějaký podnikatel chtěl platit daň kolem 90%, ale v nějakém rozumnějším konsenzuálnějším a průhlednějším modelu společnosti, kde se podnikatelé považují více za oduševnělé ochránce ostatních, než jako nějaké individuální shromažďovatale bohatství jen pro sebe, tak tam by to bylo myslitelnější a uskutečnitelnější.

Další kategorie jsou ochránci společnosti a státosprávci (Kšatriové), kterých je cca procento. Jejich

povinností je například, že když je někdo problémový jedinec, tak ho napravit, aby jím nebyl. Kšatriové spravují státní majetek a žijí v palácích i když to není také pravidlo. Živitelé společnosti jim odvádí myslím 20% z toho, co vyprodukují. Kšatriové jsou správcemi státního majetku, tak že to jak se s ním hospodaří nezáleží na nich, ale o tom rozhodují i ostatní. Zároveň ale i žijí z těchto prostředků, které spravují, tak že v podstatě neplatí daně, ale naopak berou si tímto způsobem. Ranní trénink kšatrii je prý takový, že si udělá 100 kšatrijských kliků. To je takový klik, že se odpíchne rukama tak silně, až se postaví do vzpřímené polohy. Když jsem se ptal učitele véd, zda na takový trénink se používá nějaký druh magie, tak mi řekl, že to je jen o fyzickém tréninku a magie se používá až v případech, kdy například kšatria chytí válečného slon a hodí ho 50 metrů daleko. Vidíme, že ta védická spoleřnost je plná jakýchsi „supermanů“. Jedni jako supermani platí daně a druzí zase tak bojují.

Poslední kategorie jsou učitelé, kněží a podobně (Brahmani), kterých je cca desetina procenta. Starají se o vzdělávání a různé společenské akce. Nežijí v palácích, ale naopak žijí skromně. Díky své skromnosti a odříkání mohou získat různé duchovní dovednosti, kterým pomáhají ostatním. Jejich obživa je buďto z dobrovolných darů ostatních a nebo když ostatní nenadělují, tak se živí soběstačně pěstováním plodin a podobně.

Je 7.11.2022 11:17. Teď je tu otázka, jak nějaké takové védické prvky aplikovat na společnost, která je uspořádána v dnešním stylu a navíc s ohledem na znalost křesťanství. Toho skutečného křesťanství.

…

Je 8.11.2022 8:13. Myšlenka společenské reformy a nebo prostě vytvoření nějaké společnosti napříč třídami, která si vzájemně rozumí a je spokojená, to je téma, které teď asi nezajímá jen mě. To plánuji ještě rozvést. Zrovna dnes mám další setkání se skupinkou a učitelem mapy vědomí, který se zabývá tématem Společenská a ekonomická reforma. Téma k obrázkům výše ještě chci rozebrat. Vybral jsem obrázky, kde jsou metaforicky budovy porostlé rostlinami. Něco v tom smyslu jako že na stávajícím systému se bez nutnosti jakékoliv destrukce vytváří něco příjemného živého, co umí na systému spokojeně fungovat. Stále si zakládám na tom tvrzení, že je důležité mít dobrý postoj v srdci a realita se pak mění v náš prospěch a z mé zkušenosti vím, že srdce dokáže pomoci změnit Kristus, když mu ho lidé zpřístupní. To je vlastně to, za co se často modlím, abych dokázal pomoci přivést lidi v srdci ke Kristu, protože jako křesťan vím, jak je to důležité. Tady v tomto světě snadno narážíte na lidi, co pečují o svůj zevnějšek a argumentují, jak je potřeba mít extrémně dobrou čistotu těla, aby byl stav duše v pořádku, ale pak se ukazuje, jak to vlastně vůbec nezvládají a že to jejich tvrzení je asi nějaký blud, který je někdo naučil a oni to šíří dále. Nevěřím v učení těchto lidí, protože mi svým ovocem nic nedokázali. No a když přijde řeč na Krista, tak uhýbají. To je těžké, ale třeba se to časem nějak prolomí.

Novinka. Piráti mi poslali pozvánku na online schůzi, která se koná dnes od 18:00 na tomto odkaze: https://jitsi.pirati.cz/KETZPaZ

Ale co je tématem. Téma je konkrétní a vypadá tvořivě. Budou se zabývat problematikou spalování odpadů v Jihočeském kraji. Tak to mě zajímá.
Vlastně jsem byl uražený a minulou neděli bylo také nějaké místní online setkání Pirátů, ale nechtělo se mi tam jít po tom, co jsem zažil a o čem jsem psal na straně 180 v souvislosti s Piráty, jak mě odmítli pustit na online setkání, které bylo také myslím nedělní. Pokud se řeší něco, co platí daňoví poplatníci, mělo by to být vždy přístupné informativně také pro ty daňové poplatníky.

Dostalo se ke mně něco neuvěřitelného :)! Nějaký člověk na světě měl tu troufalost, že vytvořil větší PDF soubor, než já. Budu si muset datově změřit, zda náhodou velikostně toho jeho PDF nezabírá více MB, než součet všech mých příběhů, co mám v PDF souborech.
Ten člověk je Kuba Jahl, který psal také jakýsi deník, ale ze své cesty v Africe a je to poměrně dobrodružné. Mám to rozečtené a chci ten dokument zde uveřejnit, jen co se na to dostanu. On dokonce napsal, že zvolil styl psaní příběhu, kde se mu vynořují myšlenky i z minulosti, což vlastně dělám i já. Dokument je narvaný fotkami z Afriky. Já jsem ho tím svým psaním musel nějak inspirovat. Kubu beru jako takovou součást našeho společenství.

…

Je 10.11.2022 13:30. Psal jsem si s Kubou, autorem dobrodružné knihy o výletu do Afriky. Jeho reakce, zda mám zveřejnit PDF knihu na svém webu byla takováto „Zni to fantasticky, ted jedu do afriky, tak nemuzu, ale pisni mi prosim za měsíc a domluvime to“. Tedy váhá. Návrh z mé strany byl, že by to mohla být taková reklama na další díly a má více knih. Já jsem knihu dostal ke stažení zdarma od jednoho asi jeho kamaráda a počítám, že to bylo za to, že jsem jim do Afriky poslal nějaký příspěvek, když mě o to Kuba kdysi požádal. Respektuji postoj autora a nebudu jeho PDF knihu uveřejňovat na svém webu. Jenom zmíním, že kniha se jmenuje „Afrika: Kontinent, kde umírají sny“, má 259 stránek a je uvedeno nakladatelství Allat. Popisuje skutečnou cestu autora do

Afriky s minimem financí a popisuje různá dobrodružství, co ho potkávali. Například, jak nocoval na chodbě hostelu, musel umět obchodovat s místními, charakteristika tamních rysů společnosti a podobně. Ještě to nemám přečtené.
No že by tam umírali sny, jak je uvedeno v názvu knihy, tak nevím nevím, protože Kuba tam opět zase jede :).

Je 23.11.2022 9:58. Od doteku Gabriely uplynulo zhruba půl roku a já vypadám pomalu jako Hagrid.

Je zajímavé to sledovat, jak se psychicky člověk změní. Před dnem 12.8.2022, co jsem zažil den osvobození, a napsal na straně 126 článek s lupou, tak jsem si myslel, že to snad nepřežiju, jestli se na mě Gabriela vykašle. No a teď po tak dlouhé době nerozumím tomu, jak jsem něco takového mohl vůbec tak moc vážně řešit. Nevím, jestli je v Guinnessově knize rekordů není už zapsaný někdo jako člověk s největší smůlou v lásce na světě. Ale i tak cítím, že jsem s ní stále nějak duševně propojený a to se mi u žádné ženy nikdy myslím nestalo.

Byl jsem tuhle na plovárně v parní komoře, která fungovala nějak málo, tak jsem stál na sedačce, abych byl co nejvýše. Byl tam jeden chlápek a povídá něco jako „Kdybych tak měl fotťák…… tohle ukázat holkám…… Ty vypadáš jako Hagrid.“. Stal se ze mě něco jako jeskyní muž a nebo alespoň tak trochu vypadám, protože jsem se nějakou dobu už neholil a nestřihal. Vousy a vlasy by měli přitahovat energii, tedy má to určitý pragmatický význam i když určité totalitářská učení hlásají, že je to na obtíž a společnost na zarostlost také kouká podivínským úhlem pohledu.

Radama mé rádkyně na vztah s Gabrielou se tedy moc neřídím, ale jak se to vlastně vezme. Povídala mi, ať chodím do společnosti, na koncerty, do kina a podobně a ať jsem v pohodě. Nechodím do společnosti alespoň ne tímto způsobem. Namísto toho jsem se začal vzdělávat. Vzdělávat v oblastech, které by mě měli přivést nakonec do společností, se kterými bude dobré se propojit a celkově to bude snad dobré i pro skupinky, se kterými se vídám, jako je třeba E-koruna. Už jsem zase začal po nějaké přestávce navštěvovat i Čajový ateliér, což je také určitý klub lidí.

Je 23.11.2022 12:22. Před nějakou dobou jsem ve spamech našel reklamní emaily od člověka zabývající se burzovním vzděláním, který se podepisuje jako Jirka Mazur. Používá křestní jméno Jirka a ne Jiří. Vzpomněl jsem si na Jirku Sapetu z E-koruny, který také preferuje oslovení Jirka a já to mám u sebe v hlavě nastavené také tak. Absolutně netuším, jak se mi to dostalo do emailové schránky, protože si nevzpomínám, že bych se někde registroval k odběru něčeho takového, ale na druhou stranu to nemohla být náhoda. Už před nějakou dobou jsem si říkal, že oblast burzy bych rád prozkoumal. Na začátku desátého dílu příběhu jsem psal článek dne 25.7.2019 a je tam vidět iluminátská pyramida na dolarovce i na prstenu. Zmiňoval jsem se tam, že mě telefonicky kontaktoval někdo z Imperial Finance Group a chtěli po mě se někam registrovat a abych

obchodoval, že mě povedou. Tehdy jsem k tomu měl nechuť. Hlavně jít do něčeho, co jsem si dopředu nenastudoval mi připadá dost pochybný přístup. No ale teď jsem se dostal do podobné životní situace, ale tentokrát s větším zájmem o prozkoumání problematiky a s přístupem někoho, kdo se prezentuje opravdu jako učitel. Tedy ne žádné rychlé nahánění ke vkladu kapitálu pro obchodování a rovnou rovnou obchodovat, ale naopak někdo, kdo prodává kvalitní literaturu podpořenou životním příběhem a kvalitní výukový program, jak se tyto věci naučit. Takže mi přišel email, který jsem si nevyžádal (nebo si to nepamatuji), ale který jsem vlastně chtěl. Jenom co mě tak napadá, tak vím o čtyřech lidech z reklam na Facebooku a YouTube, kteří se problematikou obchodování zabývají a chtějí sdílet své know-how. Nejstarší z nich je právě Jirka Mazur a tak nějak na mě působí, že tou cestou, kterou on nabízí, tak bych se měl vydat, a tak jsem se i vydal.

Navíc v tom je ještě něco víc, než jen vzdělávání a praxe v obchodování. Je v tom i komunita a cesta do komunity, kterou Jirka Mazur vytváří, tak že o to mě to více zajímá. Možná tam také patřím.

Když je řeč o komunitách, dnes jsem koukal na stránky Jirky Mazura zde:
http://jirimazur.cz/
Zahlédl jsem tam článek s fotkou Rotary klubu a s oříznutým bílým titulkem vedle asi „Poselství dobré společnosti“. Že by byl Jirka Mazur rotarián? Uvidím, kam mě vzdělávání povede. Ten vzdělávací program, který jsem si zaplatil by měl končit až někdy v lednu myslím, tak uvidím, zda se ze mě stane opravdu obchodník, co si skutečně něco dovede vydělat.

Ten Rotary klub budu muset probrat dnes na E-koruně, zda s tím není nějaká zkušenost. Připadá mi, že to začíná být aktuální a je potřeba se spojovat. Někde jsem slyšel, že rotariáni jsou snad nějakou součástí zednářů, či co. Že do tohoto klubu se nelze přihlásit, ale musíte být někým ze členů pozvaní.

Je 23.11.2022 13:22. Jestli to vyjde, tak se mi u Inizia v pátek podaří sehnat opravdu lacino jejich služby za účelem výběru peněz na otevření kódů mého produktu JKali Framework. Kdyby to vyšlo, mohl bych to brát jako jakousi předzvěst toho, že mi třeba na burze to obchodování půjde. Co je ale trochu smutné, že ač jsem si to horlivě plánoval odchodem ze zaměstnání, tak JKali Frameworku moc energie tedy nevěnuji. Nějak mi na to už nezbývá energie, tak že vidina služeb od Inizia, ale to co bych správně měl mít už hotové a připravené k prodeji, tak to sice z většiny je, ale ta většina je to, co jsem udělal kdysi dávno a ne tento rok. Ale co, možná to tak má být a třeba právě Inizio mi poradí, jak správně udělat ty prezentace.

Stále myslím na to, že chci vybrat tak 1 250 000 Kč a z toho 500 000 Kč chci věnovat pro společenství. Pokud třeba i Inizio utváří nějakou pomyslnou komunitku byť tím, že udržuje dobré vztahy se svými zákazníky, také je budu brát jako součást společenství a budou se moci podílet nad rozhodováním o bonusu 500 000 Kč. Tím chci jen říct, že spolupráce se mnou nemusí být tak marná i když ta vstupní investice do mě bude pro Inizio asi neobvyklá. Já sám také nevím, jak moc často a s jakou úspěšností se vybírají finance na otevření zdrojových kódů a jaký můžu mít úspěch, proto se mi do toho nechce moc pro začátek dávat.

Je 15.12.2022 16:13. Za necelé tři hodiny je mi už 38 let. Narodil jsem se prý v půl sedmé večer. Řekl jsem si, že zase něco napíšu, ale jsem zavalen vzděláváním kolem obchodování, tak že není na psaní energie a není energie ani na JKali Framework. Chci k tomu přistupovat stylem jedno po druhém. Chci se intenzivně začít věnovat programování až po vzdělávání v obchodování počítám tak po novém roce. Zbytek roku budu věnovat ještě vzdělávání a také vánočnímu volnu. Ale ta výhodná koupě služeb Inizia mi vyšla a už mohu využívat na tři měsíce jejich systém a dílny kde radí lidem, jen mi ta burza přijde teď důležitější.

Až se rozjedu na burze, uvolní se mi ruce a budu moci řešit, jak své know-how pomocí Inizia předat lidem.

To by byla zajímavá myšlenka, kdyby někdo z těch lidí, co znám třeba od E-koruny a podobně ovládal astrální projekci a chtěl by získat mé technologie, protože by je viděl. Dovedu si představit příkladnou situaci, kdy lidé dávají náznaky a já to vidím, že mi něco naznačují, že něco chtějí a vím co, ale já záměrně na to nereaguji. Schválně pasivně jen přihlížím a nereaguji na to, protože to je taková má zásada. Zásada, která má donutit lidi k tomu, aby se mnou jednali na rovinu. Něco jako takový klíč k informacím ve stylu „Chcete něco vědět? Musíte mít odvahu se zeptat přímo.“. Třeba stylem „Byly jsme u tebe na astrální návštěvě předevčírem a zajímá nás toto, toto a toto.“. Já bych mohl reagovat dotazem „Tak jestli mě takto sledujete, tak to budete vědět jistě co je s mojí ženou, o které asi také víte.“.

Taková komunikace mi připadá jako cesta mnohem férovějšího obchodu. Mnohem férovější výměny informací. Proto nesouhlasím s lidmi, kteří učí věci jako jak naslouchat ostatním a podporovat vlastně tak v lidech přetvářku. Mělo by se naopak učit, jak se umět vyjádřit, než jak naslouchat.

No to bylo jen takové filozofické. Schopnost umět naslouchat je dobrá, je dobré jí mít, ale někdy raději nereagovat a tlačit lidi do toho, ať seberou odvahu mluvit.

Je 17.1.2023 23:37. Poslední dobou jsem nějak bez motivace a síly věnovat se psaní i přes to, že mi přišlo do hlavy pár podnětů. Netýká se to ale jenom psaní. Jedná se o celkový úpadek sil věnovat se obecně politicko-společenským aktivitám, sladování dění a reagování.

Teprve dnes se mi dostal nějaký impulz síly do akce. Dnes, když jsem dostal od kamaráda informaci o nějakém chlapíkovi, co zde v Budějovicích šíří myšlenku Mojmíra z Čechaslovakie… Nějak mě napadlo, jestli to náhodou není Bubeník. Ten popis sám o sobě byl dost vystihující na něj. Jednalo se dokonce o videohovor natočený na YouTube s ním v jednom pořadu, který zde nechci zveřejňovat ale co bylo pro mě zásadní. Ona v tom pořadu byla ve videohovoru i Gabriela. Tak že jsem jí opět viděl a dokonce na videu, což je významnější, než jen nějaká fotka. Potvrdilo se mi tím, že jí stále miluji, ale je v tom něco víc. Nějaké hlubší propojení. Popsal bych to, jako kdyby v minulém roce došlo k nějakému

oddělení poloviny mé duše k ní a to způsobuje, že když je déle ode mě a to už je teď celkem dlouho, tak se ze mě nějak vytrácí síla věnovat se těmto aktivitám. Aktivitám kolem psaní, které se ve mně nastartovali začátkem roku 2017. V té době se mi také stala nepříjemná událost, ale následně krátce na to do mého srdce vstoupilo něco jako nějaká hnací síla, co mě motivovala k psaní. Je to zajímavá souvislost mezi rokem 2017 a minulým rokem, kdy mi bylo 37 let.

Podle popisu kamaráda ve videu Bubeník na kamarádův okruh lidí působí jako někdo, z koho vyzařují negativní energie, protože hodně nadává a Gabriela působí jako někdo, kdo je mu silně podmaněný ale nepřemýšlí nad tím, co on dělá. Ale úplně stejný dojem na mě má ona také a i on. Jako kdyby asi neuměli dávat věci do souvislostí a používat zdravý rozum. On se prezentuje jako nějaký její ochránce a ona ho následuje byť tam sama přiznávala, že ona opravdu neví. Taková žena se skutečně více hodí ke mně a i patří ke mně. Jen je prostě jen zmatená.

Udělám zde rozbor aktivit lidí, kterými se Gabriela obklopuje a přidám nějaké zajímavé souvislosti, které mohou připadat někomu jako konspirační teorie. Zásadní souvislost se týká tzv. Protokolů sionských mudrců. Jedná se o plány určitých skupin, jak ovládnout tento svět vytvořením jedné světové vlády pod vedením jednoho člověka. Zásadní bod tohoto plánu se týká rozvratu národních států. V Bibli se ke konci časů prorokuje příchod člověka, který zruší všechny zákony. To s těmi protokoly souvisí. V protokolech se uvádí, že národní vlády budou tak zkorumpovány, že obyvatelé těchto zemí budou prosit o jednu vládu. No a jsme u toho. Mezinárodní soud v Haagu ustanovený z OSN je teď pod návalem žalob z mnoha zemí. OSN byla založena právě těmito organizacemi, co mají se světem své plány. Navíc to není vše. Nejde jen o stížnosti k mezinárodní instituci, ale i o to, že se tu šíří informace o to, jak jsou státy vlastně korporace a že se máme vymanit z jejich vlivu, protože přeci nebudeme otroky nějakých korporací. No ale člověk se zdravým rozumem si musí uvědomit, že takové vymanění se znamená osvobodit se od absolutně všech státních zákonů. To je v podstatě naplnění onoho proroctví o někom, kdo zruší všechny zákony. Ti lidé neví, do čeho se ženou a že vlastně nemají připravenou nějakou strukturu vládnutí, protože mi se tu rozumně dohodnout nedovedeme a ty zákony potřebujeme. Jinak to bude anarchie. Potřebujeme tu jen nějakou instituci, která dohlédne, aby se nezaváděli šílené zákony. Rozhodně nepotřebujeme zrušit všechny zákony nějakým hromadným vymaněním se ze systému. To je sebevražda na to tu nemáme morálku.

Tím, že se bude žalovat nějakým nadnárodním institucím, tak se udělá to, že lidé dají souhlas k tomu, aby se zformovala nějaká nadnárodní armáda, co bude zasahovat, tak si na sebe přivolávají tvrdou tyranii, protože tohle je v tomto světě vysoce pravděpodobné a je to i prorokováno, že takové vlády se zákeřně ujme někdo, kdo nebude pro toto vhodný. Gabriela, Bubeník a jim podobní v podstatě naplňují plány zla svými aktivitami.

Příklad nesmyslného tvrzení Bubeníka v odpovědi moderátorce. Bubeník o sobě prohlašuje, že už rok neplatí daně a ani SP a ZP. Na dotaz moderátorky, že jsou zde lidé, kteří ale pro svojí existenci tyto finance potřebují, tak odpověděl, že stát toto má zajistit i těm, co nemají občanky, protože vlády rozkradli majetky. No ale pokud přeci nikdo nebude platit tyto poplatky na pojištění, jako to dělá on, tak stát to reálně nemá kde vzít. To jeho tvrzení mi připadá úplně postrádající zdravý rozum.

Ta moderátorka ale byla docela při smyslech a její otázky byli trefné. Přišlo mi že se místy docela divila tomu, co Bubeník odpovídal.

Je 18.1.2023 10:25. Napadlo mě napsat takovou teorii. Teorii autority. Souvisí to s tím, co jsem rozebíral výše. Něco jsem kritizoval a když něco někdo kritizuje, lidi zajímá jaké je vlastně tedy to správné řešení. Já už jsem řešení zde opakoval hodněkrát, ale i tak je dobré se nad tím asi opakovaně zamýšlet a dívat se na to z více možných úhlů pohledu.

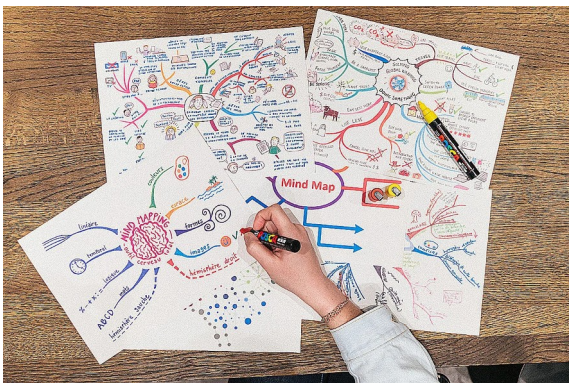
Zásadní opěrný bod je tvrzení božího záměru v Bibli. Boží záměr o člověku bezzákonnosti. Jaký je jeho význam? Jaký je význam obecně někoho, kdo se dostane k moci, ale jedná nečestně a už jsem se i k tomuto někde zde vyjadřoval. Má se jednat o ultimátní mocnost, která bude zavádět lidi na zcestí a jak je psáno v Bibli, teď přesně nevím kde, že „Ti, co nemají úctu k pravdě, budou zavedeni do záhuby a bude jich mnoho.“. Také jsem v některých výkladech četl, že přejde jakýsi syn člověka. Takto se v Bibli označuje pro to, že se narodí na zemi jako člověk. Tedy nejedná se o nějakou viditelnou či neviditelnou duchovní bytost. Bude to přímo člověk. No a ten výklad o něm byl takový, že tento člověk vyvrátí všechny omyly, a tím způsobí to, že zkorumpovaný systém pošle do záhuby. Jaké je k tomu vysvětlení? Proč by se něco takového mělo stát? No představte si to na vlastní situaci. Vidíte někoho, kdo dělá něco špatně a víte že ta jeho činnost mu může časem uškodit. Naštěstí pro něj se rozhodnete ho upozornit na možné nebezpečí a toto štěstí by ten člověk měl využít. Řekli jste mu pravdu, která ho má chránit. V tomto kontextu je asi myšlené, že ti kdo nemají úctu k pravdě, budou odvedení do záhuby. Jedná se o varování před nebezpečím. Varování podané z jakéhosi nadhledu, protože většina lidí tento nadhled nemá a tak neví pořádně co dělají. Je to Boží laskavý přístup varovat lidi před nebezpečím, aby se zamysleli nad svým jednáním. Když jsou ale varovaní a projevují neúctu k tomuto varování, tedy tu neúctu k pravdě a jedou si dále svoje, tak nakonec se za své jednání budou zodpovídat. Projevili neúctu k tomu, kdo se jim snažil pomoci.

Teorie vnímání autority. Jak vnímáte autoritu zamyslete se. Pokud se obracíte na autoritu, děláte to s motivem „Já chci znát pravdu, chci vědět, jak to ve skutečnosti je a být čestný.“. Nebo máte postoj typu „Za touto autoritou stojí většina, ta má moc. Pokud se postavím na její stranu budu v bezpečí i když nejednají férově.“. To je zásadní otázka. Můžete se dostat i do situace, že vám zásadní pravdy budou sdělovat lidé, kteří vypadají dětinsky co nejsou přijímaní masami a tak se dostanete do proudu předsudků jim nedůvěřovat, ale i to je projev neúcty k tomu, kdo těmto lidem tyto informace předává byť není vidět.

Koncem minulého roku jsem se dostal do nepříjemného konfliktu s učitelem véd a souvisí to s tímto tématem.

Je 18.1.2023 13:00. Volal mi dnes kamarád. Ten co mi řekl o pořadu, kde jsem viděl Gabrielu. Shodli jsme se ale na tom, že to co dělají Gabriela a Bubeník, že se snaží dávat lidi dohromady, tak to je správné. Za to je musím pochválit. Žalování k mezinárodnímu soudu se mi nelíbí a už vůbec se mi nelíbí to rušení občanství a stavení se tak mimo zákony (které jsou z většiny pro naší ochranu), ale to že je tu nějaká skupina lidí, co se snaží propojovat ostatní je na druhou stranu skvělé, že se tomu věnují.

Je 19.1.2023 15:34. Včera jsme na setkání E-koruny probíraly pojem ego. Prohlíželi jsme si tam přednášku o tom, jak to funguje. Je tedy zajímavé už to, že pro jedno slovo se používá několik rozdílných věcí a lidé, když se o egu baví, někdy se neví moc kdo co přesně myslí a v rozhovorech je větší problém se domluvit. My jsme se o tom povídání o egu dostali k myšlení a tam to začalo být zajímavé.

Zmínil jsem se tam tak pro zajímavost, že jeden šaman o mě kdysi řekl, „Že moc myslím.“. Z jeho strany to ale nebylo myšleno jako nějaká pochvala, ale bylo to myšleno jako diagnóza problému a nabízel mi, že mi s tím může pomoci, když budu mít zájem. Já jsem si to ale přebral jako pochvalu, jako nějaké vyznamenání, protože z vlastní kůže vím, že „Ten kdo moc myslí, ten něco vymyslí a tak to opravdu u mě je :). Dělá mi to i radost ty výsledky a vím dobře, že bez usilovného přemýšlení by to nešlo.“. Bral jsem to tak, že on mě nemůže soudit, když není v mé kůži a právě před šamany jsem opatrný, protože ten svět, kterému oni se vystavují vůbec nepovažuji za bezpečný. Tohle jsem ale na E-koruně neříkal a jen jsem řekl, že to mi bylo řečeno a počkal, jaké budou reakce. Já jsem skálopevně utvrzený, že ta má vlastnost je dobrá, jsem s ní spokojen a nechci se jí vzdávat. Ale toto mé přesvědčení asi není nijak veřejně známo a nebo ne na E-koruně. Zajímali mě ty reakce. To je tak trochu rys mé povahy, že něco povím, pevně si stojím za svojí logikou, ale působím nerozhodně, jako kdybych žádal o nějakou radu ale lidi vůbec nevidí do mého sebevědomí. Tím ale dávám prostor k tomu, aby mohli nějak reagovat. Dát prostor jejich reakcím jako že „Já nevím, poraďte mi…“ a pak když lidé mají volnost k diskusi, tak ta všelijak postupně sázet všemožná „ale, … ale“ a to je potom zábava to sledovat, jak nad tím ostatní přemýšlejí :D.

Je to divné, že leckdy předám dobré nápady, ale sám působím nesebevědomě a pro někoho třeba legračně. Nikde neburcuji davy, nikoho nikam netlačím. Při předávání informací od takového zdroje si je lidé snadno zaobalí do spousty předsudků. Někdo by mohl říct „To není správné, proč ty nejlepší informace nemáme vytříděné hezky na stříbrném podnose od těch nejreprezentativnějších autorit?“. Na to by se asi dalo odpovědět možná tak, že v tomto světě pokud něco kvalitního chcete musíte něco odpovídajícího ze sebe vydat. Třeba sílu si ty informace poskládat. Naučit se odolávat různým předsudkům, trénovat logiku a podobně. Najít v sobě smělost požádat o radu třeba i Krista. Jenom umět požádat o radu může být dost těžké pro někoho a tyto okolnosti nás motivují k akci. Je to svět plný výzev a překážek, které nás mají posunout dále. Tak to tu je. Ten kdo je tu příliš pohodlný k výzvám, tak je to k jeho škodě. Při třídění informací vás to může motivovat najít si lidi, kteří to udělají pro ostatní a kterým budete věřit a to se už děje. Formuje se tak společenství stejně smýšlejících lidi. Poznávají se navzájem a důvěřují si. I to je smyslem, tak že snad mě lidé neodsuzují za to, nebo neměli by, že když mám určité informace, že já sám osobně nedělám nic proto, abych je do světa „správně prořval“. Bůh k tomu může mít svůj motiv třeba ten, že chce, aby když promlouvá přímo k vám a snaží se vám ukázat ty správné informace, co se k vám dostávají byť by to bylo jen v tom, komu máte a komu nemáte věřit, tak si přeje, aby jste mu byli otevření a vážili si toho.

To byla odbočka k zamyšlení, proč mám povahu takovou jakou mám. Nemám být jiný. Tak hned první reakce na to, že moc myslím byly takové, že to je problém a co mi bylo sděleno? Prý údajně právě to velké myšlení je z ega a je dobré to vyklidnit. Utlumit. To je právě podle mě ta zavádějící a škodlivá informace v dnešní době, když to někdo takto jednoduše podá. Přeci k utlumování mysli se používají i psychofarmaka a tyto praktiky jsou alternativou kritizována. Proč praktiky s podobným výsledkem na utlumování myšlení jsou v duchovních oblastech šířeny. Není to třeba léčka na

zbavení lidi rozumu? Zásadní problém vnímám v tom, že někdo nám tu radí utlumovat myšlení, ale ve skutečnosti my se máme učit se svou myslí pracovat!

Je 20.1.2023 0:33. Pokračuji v popisování práce s myslí. Na setkání mi bylo řečeno, že když člověka zahrnují nadměrně myšlenky, tak ho to vyvádí z přítomného okamžiku a tyto myšlenky jsou způsobené egem. Proto řešením je se vyklidnit a tlumit tyto myšlenky. To mi hodně připadá, jako když máte nějaký problém, tak se to snažíte řešit tím, že potlačujete následky, ale neřešíte příčinu. Myšlenky nám mohou chodit z různých zdrojů od různých bytostí různého charakteru. To že nám ale přichází myšlenky a tím spíše když jsou opakovaně stejné, tak ze své vlastní zkušenosti mám vypozorováno, že to mám brát jako podnět k nějaké aktivitě. Jsem vybízen k tomu, abych zaujal nějaké stanovisko a ne abych to nějak zkoušel utlumovat. Myslím, že šíření všelijakých názorů o tom, jak se máme utlumovat může lidi zavést do pasivit a na scestí. Naopak pokud nám chodí myšlenky, bral bych to jako signál, že se jimi máme zabývat, že právě toto je naše přítomnost, které máme věnovat pozornost. Zde jsou nějaké příklady řešení:

1) Například chodí mi opakovaně myšlenky, co budu muset brzy zařídit a tím, že si to nikam nezaznamenávám tak se my ty myšlenky dokola připomínají a to my bere sílu. Řešení není utlumit mysl a pak zapomínat vyřizovat co potřebuji, ale řeším to tak, že si zavedu seznam úkolů třeba v nějakých poznámkách a tím si vyčistím hlavu. Myšlenky přestanou opakovaně chodit.

2) Řeším nějaký technický problém a přáním v srdci si přitahuji proudění nápadů. Hledám nějaké ideální řešení, tak jednotlivé nápady promýšlím, ale většinu jich odmítnu. Úsilí pokračuje a já stále hledám a přitahuji si další a další až nakonec se mi úsilí vyplatí a najdu něco, co se mi zalíbí, tak že následuje pocit euforie za trpělivost. Je to taková odměna, na kterou vzpomínáte při příštím hledání a hledání se tak stává příjemnějším, protože se těšíte až zase najdete co chcete. Když se pojistím proti zapomenutí, že si nápad poznamenám, tak myšlení utichne a je klid. Nepříjemná situace je, když člověk nenachází a nenachází a tak mu to stále vrtá hlavou. Třeba i méně spí, když má rozdělaných více věcí najednou a je přetížen. Úplně se sám ani nevyzná v tom, jak myšlení funguje a tak volí praktiky na utlumování, které mu někdo poradil, ale tohle podle mě právě není ta cesta. To je sebedestrukce podle mě. Když se člověk soustředí intenzivně na jednu věc, snadněji pak najde, zažije euforii a trénuje tuto schopnost hledání na příště, kdy stejně obtížné věci najde snáze a nebo umí získat i lepší řešení.

3) Přichází mi strašidelné domněnky. Strašidelné možné scénáře, co by se mi mohlo stát. Dobře bylo poznamenáno ve skupince, že je výborná pokora. Tedy odpovědět na myšlenky „Co se má stát, to se stane“. Být připraven na přijetí. Strašidelné myšlenky se pak utlumí.

4a) Teď zásadní příklad s myšlenkami agresivního charakteru, tedy když nás někdo namíchne a mi si chráníme „svojí osobní oblast“. Je to to Freudovské Id, které se označuje také někým jako egoismus, nebo sobectví. Myšlenky někdy s přehnaně agresivním postojem, které by nás měli dát do pohybu, ale ne že budeme jednat přehnaně podle nich. My se máme naučit jednat, ale jednat s rozvahou a přijatelně. Umět se bránit, ale ne tak, že to naopak přesáhne osobní svobody ostatních. Toto je jedna z ohrožených oblastí dnešní společnosti, protože je hodně lidí, kteří vám řeknou, že toto je egoismus jakožto podstata zla a že tyto vlivy v sobě musíme úplně utlumit. No jo, jen že to je špatné extrémní uvažování. To je uvažování někoho, kdo se nechá snadno zotročit. Příležitost dělá

zloděje a pokud tu budou lidé, co si nechají vše líbit, najde se i potenciál v lidech, kteří toho rádi zneužijí a společnost pak bude nemocné. Chtělo by se to více učit, že máme mít úctu k ostatním, ale i k sobě a sebeúctu nám pomohou tyto myšlenky zachovat. Jen je to chce správně zpracovat.

4b) Problém s egem u lidí, kteří neutvářejí osobní vztah s Kristem. Předchozí bod jsem popisoval ze svého pohledu jako křesťan, který slouží Kristu, utváří si s ním vztah a cítí se chráněn. Cítím se tak, že si mám zachovávat důstojnost a bránit se. Kdybych tento postoj neměl, cítil bych se, že tím zahanbuji Krista. Přeci za mě bylo zaplaceno krví Krista a tak se mohu právem cítit v bezpečí a dokonce se musím hájit. Dodává to určité sebevědomí. Ono ale u lidí, co tento vztah neutvářejí, tak to bude komplikovanější. Tak trochu se domnívám, že právě pro to je jejich vědomí nějak přitahuje do situace, kdy se snaží úplně vytěsnit vliv id, který by je motivoval k egu. Jako kdyby zaujímalo stanovisko „Já jsem jen sám za sebe, tak si raději nechám vše líbit, protože agrese vyvolá jen další proti agresi“. Řekl bych, že tito lidé to tak vnímají a je to určitá jejich pravda. Pravda, že se cítí být ohrožení, protože nebyli vyplaceni. Je v tom určitá logika, tak že mě zákonitě musí vnímat ze svého pohledu jako nějakého egoistu, což jsem, ale ve zdravé míře. Ta cesta pak ale vede nejprve ke Kristu.

5) Příliš se zaobírám myšlenkami na dění, které se mě přímo netýká a nemohu ho ovlivnit. Rozhodně ne nadávkami a podobně. Chce to si to uvědomit, zaujmout takový postoj a třeba požádat v duchu, co tedy vlastně mám udělat. Když požádáte o radu Krista jeho jménem v uchu, ty správné odpovědi získáte.

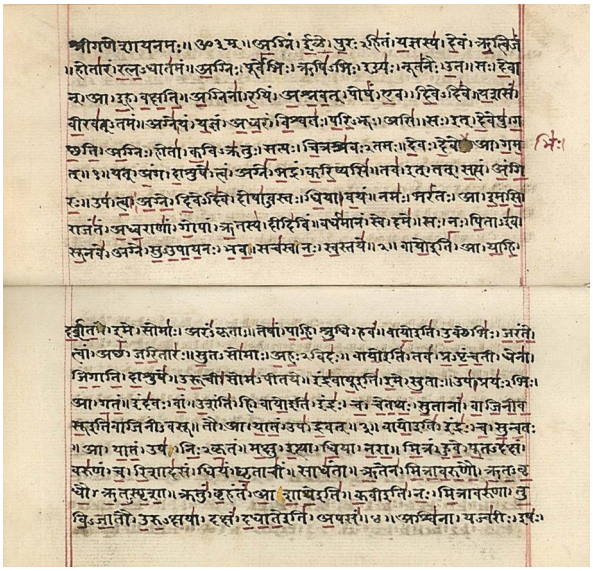
6) Domníváme se, že někdo měl v rámci naší osoby nějaké špatné záměry. Nabíhají myšlenky nepříjemných představ a vzbuzují nepříjemné emoce. Nereagujeme na to a myšlenky se opakují. Ani v tomhle případě není dobré do nějak utlumovat. Jsme vyzváni k akčnímu postoji, tak jednejme. Naučme se zaujímat postoje o to v tomto jde. Naučit se přistupovat k situacím. Naučit se zvládat své chování. Je třeba si to na rovinu vyjasnit, jak to tedy opravdu bylo a třeba šlo jen o omyl. Pokud to druhá zalže a my to prohlédneme, je to cesta k tomu učit se opatrnosti na určité lidi. Také můžete narazit na jistý druh energetického upírství, kdy druhá strana se rozhodne mlčet a nereaguje. Toto mě je třeba celkem nepříjemné. Jste vystaveni toku nepříjemných myšlenek a musíte tomu umět odolat.

Je 20.1.2023 11:48. Pak je ještě situace 4c) Kdy je vyvolána agrese u člověka myšlenkami, který je ale ateista. Neuvědomuje si, že může mít významné zastání v neviditelném světě, ale i tak se postaví zlu. Není ovlivněn naukami o tom, jak se musíme zbavit ega, ale v takovém případě si každý člověk zvažuje, jak velké síly jsou ty jeho a jak velké síly jsou ty protivníkovi. Ukazuje se tu faktor odvahy a faktor rozumu, který poukazuje i na to, že projevovat agresi proti výrazně převyšující přesile je o ničem. Mohou se najít i lidé, kteří třeba jsou ateisté, ale mají v srdci zakořeněnou jakousi víru v dobro, že musí stát na dobré straně. Stojí na straně Boha a plní boží vůli aniž by si to uvědomovali a jsou v jeho přízni a někdo by o nich řekl, že mají v životě více štěstí než rozumu.

Tady je opravdu důležité porovnávat myšlenky srdcem. Díky srdci si ověříme, jaký má být výsledný postoj našeho jednání. Pokud si přejeme od srdce najít ideální řešení, tak si ho budeme přitahovat. Věřím, že to je tak i v partnerských vztazích. Srdcem je potřeba porovnávat různé přicházející myšlenky a hledat to správné řešení. Ten náš správný výslední postoj. Srdce ale vývojem prochází všelijakými útrapami, což je určitá cena za náš posun vpřed. Cena pro ty, kdo jsou ochotní ji

zaplatit.

Je 20.1.2023 12:13. Koncem roku jsem se dostal do konfliktu s učitelem véd, protože se začal chovat takovým způsobem, nad kterým mi zůstal rozum stát.

Už předminulý rok myslím že to bylo, když jsem byl v Býkovicích na Moravě na setkání E-koruny. Mluvil jsem tam s jedním starším chlapíkem a tvrdil mi, že prochodil už také několik církví a odevšaď odešel, protože tam cítil to vtahování, které mu bylo nepříjemné. Povídal mi, že chodí na védy a že už i tam to začíná cítit. To ve mně trochu budilo zvědavost to prozkoumat, ale tehdy jsem na védy nechodil, nebyla na to nějak energie v té době tomu věnovat čas a až když jsem zase přišel o práci, dostal se mi opět prostor na hlubší přemýšlení nad psaním a zrovna tou dobou se otevřel nový vzdělávací kulatý stůl na védy, kam jsem se se zájmem přihlásil a bylo to zajímavé. Jenomže v dnešní době to chce opatrnost. Můžete narazit na propagátory balíků plných zlatých pravd, které mají v sobě ale nějakou tu lež, která je vnucena s balíkem jako celkem. Celek je brán jako posvátný, přijímejte to a kdo to nebere, je out. Já vlastně snad ani nemohu říct, že by na védách bylo něco špatně, ale přišli mi špatné určité praktiky učitele véd, ke kterým nevím, kde přišel a nejspíše je to jen produktem jejich komunity než že by to vycházelo přímo z véd. Možná ale jen jsem ve vzdělávání véd nedošel tak daleko, aby mi to bylo odhaleno.

Ke konci roku jsem potkal s kamarádem na plovárně jednoho člověka z církevního sboru na sídlišti Šumava a říkal, proč k nim nezajdu. Povídal jsem mu, že cítím, že moje místo působení je jinde. Přicházeli mi biblické myšlenky, že doktor přeci má chodit mezi nemocné a proč je to tak, že lidé ze sborů třeba netráví naopak čas v necírkevních skupinkách namísto shlukován se s ostatními křesťany kde to nemá podle mě moc efekt. Křesťané když už se chtějí bavit mezi sebou, proč nenajdou odvahu rozebírat svá témata uvnitř cizích skupinek, kde mohou spíše ovlivnit nekřesťany a být jim třeba inspirací. To bych se já mohl zeptat toho křesťana úplně stejně, proč oni vlastně nepřijdou na E-korunu? Přijde mi, že je to jen o odvaze a o překonání určitého konfortu. A později ke konci roku jsem dokonce potkal opět na plovárně pastora. Toho pastora, co mě pokřtil v Krumlově ve Vltavě a říkal jsem mu také že působím jinde a že se tam cítím jako černá ovce.

Na jedné z přednášce o védách jsem se zeptal, proč musíme absolvovat opakovaně ty nucené výslechy o tom, kdo s čím přichází. Přišlo mi, že pokud se někdo chce s něčím ozvat, měl by to udělat a nebo se to naučit udělat. Je mi nepříjemné být vyslýchán v osobních věcech, když jsem přišel jen na školení. Pak jsem tam také zmiňoval, že mi přijde zbytečné pořád dokola pouštět stejnou znělku, když nikdo nepřišel s ničím novým. Učitel véd povídal, že to je o sladění se na stejné myšlení. Argumentoval jsem mu logicky, že pokud se máme sladit na stejné téma, znělka by měla být vybírána jím jako učitelem a měla by se týkat přímo toho, co budeme probírat. Připadalo mi trochu do zblbnutí poslouchat stále dokola stejné znělky ale to nebyl ten zásadní problém, hlavně mi přišlo divné, že když jsem navrhl, že bychom mohli znělku přeskočit, učitel argumentoval tím, že ta znělka je potřeba kvůli sladění, abychom utlumili myšlenky, které si tam neseme. Nevím, jestli tam padlo přímo slovo utlumení, ale takto to bylo myšlené. Jeden z vyučovaných podotkl, že to vnímá jako určitou slušnost, že když někdo někam přijde, přejímá zvyky ostatních. To je pravda, člověk by se měl přizpůsobit zvykům tam, kde žije, ale měl by to dělat tak, že neomezuje svobody ostatních a ostatní neomezují jeho svobodu. Tady v případě opakovaného pouštění těch znělek by se

to dalo vnímat jako počáteční závan nějakých nebezpečných praktik, co bez ohledu na zvyky prostě nikomu neprospívají a tak je tou nejzásadnější slušností na to upozornit ostatní. Je jasné, že ten kdo žije v systému, je s ním ztotožněn, tak se může urazit ale musíme umět myslet. Já jsem to tam tehdy nijak nerozebíral, jen mě to zarazilo, tak jsem se na to zeptal. Později mi učitel véd pověděl, že na těch jejich setkání se normálně slaďují zpěvem. Mě pak vyskočilo, že to budou asi nějaké opakující se mantry. Pověděl jsem mu na to, že tyhle opakující se zpěvy přímo nesnáším a proto nechodím do církevních sborů. Vzpomínám si, že jsem jednou šel do sboru na sídlišti Šumava a chtěl jsem něco s pastorem probrat. Nebylo to nijak zvlášť důležité, ale měl jsem tu myšlenku. Na začátku setkání se zpívá a to tak že dlouze třeba tři čtvrtě hodiny a jsou tam opakované fráze. Ano sice se chválí Ježíš Kristus, ale pořád tam je do zdlouhavé opakování. Jak jsem tam byl mezi nimi a poslouchal to a pak ještě poslouchal přednášku pastora, která byla také o něčem, co myslím nebylo pro mě nic nového a nějak jsem nevnímal z toho přínos pro mě osobně, tak ale otisky toho zpívání a povídání do mé hlavy byly tak silné, že jsem prostě šel domů „sežvejkaný“ a nebyla tam nějak ta myšlenková síla s ním něco už řešit a dokonce si nevybavuji, jestli jsem na to nakonec nezapomněl po tom všem. Teď si představte, kdybych tam šel s tím, že s ním mám probrat něco, co mi do hlavy vložil Kristus a pod návalem všech těch chvál jeho jména se mi to vytratilo z hlavy. To je docela paradox. Naštěstí naléhavé myšlenky se stejně vrací a srdce ukazuje na jejich důležitost, když něco člověk odkládá. Pro mě návštěva sborů není nic dobrého. Nic dobrého na mé myšlení a i kdybych tam chodil jen třeba od půlky po zpěvu, tak tam se budu potýkat s tlakem většiny kolektivu, kdy si budou myslet něco jako „No jo, ty jsi ten nejhorší vyvrhel.“. Pro mě je nejlepší chodit tam, kde se nijak nehlučí.

Další podivný projev v chování učitele véd jsem zaznamenal, když k nám přišel s jednou otázkou. Ptal se nás „Co by jste udělaly, kdyby jste měli vybrat mezi dvěma řešeními. Jedno řešení by přinesl člověk s charakterovou vadou, ale bylo by geniální. Druhé řešení by nebylo tak dobré, ale ten člověk, co s ním přišel měl lepší charakter.“. Většinově jsme se shodly na tom, že se má vybrat to nejlepší řešení samozřejmě. Učitel véd byl ale jiného názoru. On povídal, že by dal přednost tomu horšímu řešení a to z toho důvodu, že se potýkají se skupinkami, které mají třeba lepší řešení, ale tyto skupinky si za nimi stojí a odmítají spolupracovat s ostatními. Nejprve jsem si v duchu říkal, jestli třeba tím člověkem s charakterovou vadou nemyslí mě, protože by mohl ze svého pohledu nadměrnou upřímnost brát jako nějakou charakterovou vadu. Pak jsem si řekl, že on ale mluví o nějakých skupinkách, tak asi nemyslí mě. Možná myslel i mě i nějaké skupinky. Já jsem mu na to odpověděl v tomto duchu „Udělejte to tak, že od těch skupinek s chytrými řešeními ta jejich řešení převezměte a zaintegrujte do vlastního systému. Je vás víc a když budete mít řešení, které obsahuje i ta jejich, tak síla pravdy je donutí uvědomit si, že nemají vlastně důvod se s vámi nepropojit a bude to ve prospěch všech.“ a pak už nebyly žádné dotazy.

Je 21.1.2023 21:39. Dnes se ke mě dostala informace o webu Gabriely, kde prezentují s Bubeníkem ty své aktivity. Tak že jsem neváhal a napsal jí, co si myslím. Dám to i sem, jako maximálně detailní rozpis možných problémů.

„Ahoj Gabrielo,

viděl jsem Tě v pořadu na YouTube a moc ti to tam slušelo. Jeden kamarád mi řekl o stránkách, co máte s <bubeníkem> a tak ti píši kvůli vašim aktivitám. Je dobře, že se snažíte podporovat návrat k slovanským stylům fungování společnosti, kde díky kopnému právu lidé měli k vládě blíže kvůli svým zastupitelům z blízkého okolí. Co mě a ne jen mě připadá ale šokující je volba

prostředků, kterými toho chcete dosáhnout. Přijde mi to jako past. Asi víš, že slované se rozhodovali konsenzuálně, tedy ve vzájemné shodě a na jednotlivé oblasti měli své odborníky v ceších. To dávalo záruky dobrých rozhodnutí ale přemýšlel jsem, jestli se <bubeník> třeba poradil s odborníky na politiku, kteří jsou spojení s Andreou? Nebo je to jen spontání aktivita hrstky lidí, co do problémů politiky moc nevidí, protože se jí nikdy do hloubky v praxy nezabývali a najednou vidí zdánlivě senzační příležitost která se tu oběvila záhadno od koho a má řešit neobvyklé problémy, které byly také vyvolány záhodno kým ale přímo naše vláda za tím jako prvotní strůjce nestála. Je divné, že se právě toutou dobou říší informace o tom, že republiky jsou ve skutečnosit jen nějaké korporace a je nabízeno lidem jakousi velkou mezinárodní autoritou, že se na ní mají odvolat a vymanit se tak z vlivů místních zákonů. Jen že tou autoritou je bohužel soud a ten se řídí také zákony, jejichž strůjci jsou dalece mimo náš dosah, nic o nich nevíme a oni si budou moci uplatňovat používat sílu vzdáleně v jednotlivých zemích. I Auroran říkal že tu sílu použijí a já tomu také věřím že ano ale tím nedojde k přiblížení našich vládních zastupitelů směrem k lidem jako u držav ba naopak tím dojde právě ještě k většímu oddálení a podporuje se tím potenciál mnohem větší tyranie.

Další věc je ten efekt vymanění lidí z působnosti státních zákonů. Jsi z právnické rodiny a asi ti to bude dávat smysl. Ty zákony jsou tu od toho, že nás přeci mají chránit. V historii přeci nikdy rušení zákonů nepřineslo nic dobrého a vedlo to do tyranie. Ve společnosti, kde si každý může dělat co chce vznikají malá mocenská centra a ty jsou bezohledná. Sledují jen vlastní zájmy. Pokud něco takového nastane, my tu nemáme připravený aparát v rámci slovanství, který by něco takového uhlídal. Nemáme tu ty lidi přesněji řečeno, které by někdo bral vážně. Rozumíš, když se řekne, že zrušíme zákony, stejně je potřeba, aby tu nějaká autorita byla, co i pro tyto lidi bude respektovaná a bude i férová. Já jsem ve styku s lidmi tady z Čech, kteří se kopným právem poměrně do hloubky zabívají a snažili jsme se to zavést prakticky mezi lidi, ale došli jsme k zajímavému závěru. Ono to do masové společnosti nejde teď zavést, protože společnost nemá takovou úroveň morálky. Tím myslím jako že to nejde, aniž bychom jsme se obešli po nějaký čas bez stávajícího právního systému.

Prakticky se totiž už teď ukazuje, jak je to rušení občanství škodlivé a to je to teprve v začítcích. Vždyť <bubeník> to sám demonstruje na sobě a to by měl být jako šiřitel hlavním morálním vzorem pro ostatní. On vyvsětluje v pořadu, jak mu policie dala botičku, protože nevhodně parkoval. My tady ale neřešíme všechny tyto aktivity kvůli něčemu, jako je parkování, ale přeci chceme mít pojistku, abychom se mohli chránit před terorem, jehož zdroj je nakonec kdoví odkud a vypadá to jen, že to dělají národní vlády. Proto to tu řešíme. Naši zákonodárci si snad dali dost práce, aby zákony byly tak nějak rozumné a byl tu pořádek, ale toto <bubeník> pomáhá rozvracet a při střetu s policií prostě kličkuje a je obratný. Využívá toho ve svůj prospěch stát mimo zákon a odvaha s tím nemá absolutně nic společného, protože on dobře ví, že někde támhle daleko je mocný mezinárodní soud a ten policista, co dohlíží na pořádek by mohl s tím mít problémy, pokud si bude příliš dovolovat na <bubeníka>. No ale tohle není odvaha, to je snad nějaké klanění se mocnosti a to kdo ví jaké. Neříkala jsi mi kdysi, že není dobré jednání ve stylu "Kam vítr, tam plášť."?

Jak tohle dopadne, jestli se to rozjede? Rozmůže se sločin, lidé budou křičet a přivolají vzdálenou sílu, protože my tu vlastní sílu mít nebudeme, když jsme jí odsoudili a ten soud bude k tomu mít i naše papíry.

Když se dva chlapi v hospodě neschodnou a třeba i poperou, tak by to měli řešit jen oni dva a pokud možno venku. Ne že každý z nich zatáhne do rvačky v hospodě půl vesnice a všechno se tam rozbije. Přijde mi to takové chlapštější. Naše národní problémy by jsme si tu měli řešit my jako národ, protože stejně tou rukou, co to dělá je místní lid a vláda co to popuzuje. Od toho tu máme

přeci ústavu. Máme se odvolávat na ústavu, když chceme jít do akce a ne na nějaké nadnárodní instituce. Já třeba osobně vnímám, že jsem věřitelem tohoto státu a mám u vlády pohledávky. No ano tím, že platím daně, tak mi v případě škod vláda něco dluží. Je to jako možnost reklamace u poškozeného zboží. A tyto záruky vnímám díky ústavě. Mě a ostatním lidem to dává důvod jít do akce a požadovat zodpovědnost. No jen že kdo tady nese dost velkou zodpovědnost. Hodně velkou zodpovědnost tady nese policie, protože ta by měla jednat především, když je kolem spousta jasného zločinu že se není ani potřeba koukat na složitost zákonů, ale jednat hlavně zdravým rozumem.

Tak že by bylo správné místo věnování energie pochybným mezinárodním úkazům raději motivovat, nebo vyměnit vedení policie, aby tu policie dohlížela na pořádek a zároveň spolupracovat s chytrými lidmi, kteří tu jsou třeba kolem pana Tichého a podobně, abychom zavedli nějaký vládní aparát, který fakt bude dávat smysl a bude na principu kopného práva. Aparát, kde všichni lidi budou moci sdělit, co si přejí a bude snaha je opravdu vyslyšet a vyjít jim vstříc, tak že budou nakonec vděční. Bohužel ale k tomu, aby jsme se chopily kontroly nad policií, která musí sloužit opravdu jako ochrana před zločinem a musí mít takovou sílu, že třeba i prezidenta vsadí do vazby, pokud bude něco špatného vyvádět. K takovému nastavení policie bohužel nedostaneme požehnání mas a nemůžeme ho od ni čekat ani se na něj vyptávat. Tohle bohužel směřuje jen k agresivnímu výpadu, kdy se někdo egoisticky chopí velení a zajistí pořádek. Masy mohou být uspokojeny jen výsledkem, ke kterému to povede. Když uvidí bezpečí, budou spokojení.

Víš co z toho vyplývá? Že nás teď momentálně vůbec nezajímá názor mas. My musíme jednat a to tak, že jednat ve spolupráci s těmi, co dovedou něco zařídit, co věcem opravdu rozumějí. Bohužel burcováním mas se výsledků nedosahuje a nebo mě nenapadá příklad, kdy by to v politice vedlo k něčemu užitečnému. Z burcování má prospěch hlavně ten, co burcuje a přesně to mi připadá, že dělá <bubeník>. Navíc ho ani asi nenapadá, co nakonec může způsobit.

Já třeba tuto vlastnost nemám a jsem tichý. Asi už jiný nebudu. Kdyby po mě někdo chtěl, abych uměl burcovat ostatní, cítil bych se jako ryba, kterou někdo nutí vylést na strom. Já ale ani nevěřím, že toto momentálně potřebujeme. Je ale asi hodně lidí, co si myslí, že takové chování potřebujeme.

To jsem ti chtěl napsat. Stále tě miluji. Chybíš mi a chtěl bych, aby jsme byly spolu. Buď na sebe opatrná.

Jirka“

Je 22.1.2023 12:42. Nějak mi teď vrtala hlavou otázka „Jak může někdo chtít, aby vylezla ryba na strom?“. Aby člověk změnil vlastní vůlí svůj charakter.

Napadá mě to hlavně v souvislosti s typem uvažování některých žen, kdy žena se vzdálí tomu, kdo o ní má zájem a něco v hloubi duše jí k němu ale přitahuje. Tato žena si jednak testuje jeho zájem o ní, zda si jen na něco nehraje a zároveň je třeba s někým, kdo vyniká určitými vlastnostmi, které se jí líbí, ale raději by byla, kdyby je měl ten, co je vzdálený. Určitý druh motivace, ale mě osobně třeba přijde nemyslitelné, že bych si osvojil některé vlastnosti sám bez její pomoci. Tak mi to vrtalo hlavou, proč si myslím, že je

to takto podmíněné. Proč si myslím, že kdyby byla se mnou, že by to bylo třeba jinak. Ona je možná se mnou nějak vzdáleně duchovně ve spojení, ale jak jí nevidím a nevídám se s ní, tak mi to spojení v tomto stejně ani nemůže nijak pomoc a dokonce jsem na nějaký čas to spojení úplně přestal vnímat až nedávno se to zase obnovilo.

Pořád mi vrtala hlavou otázka „Jak může někdo chtít, aby vylezla ryba na strom?“. Když jsem byl s Gabrielou v čajovně krátce před výletem do míst s rozkvetlou třešní, tak tam v čajovně byl jeden svalnatý mladý chlapík a mojí pozornost nějak neobvykle silně přitahovala myšlenka, jak se na něj Gabriela docela výrazně usmívá, ale mě si ani nevšimne. Prostě mě to zaujalo. Člověku chodí různé myšlenky a některé z nich se jako kdyby zvýrazní. Prostě si toho více všímá. Začal jsem si myslet, něco jako že ten je tam snad nastrčený kvůli mně jako motivátor, ale ten chlapík nakonec nejel na výlet jen nám poslal pár fotek svých dětí, když jsme byly na místě. Zajímavé bylo, že když jsme se pak pohádali na chatu s bubeníkem a on to sledoval, tak se k tomu vyjádřil, že „Pokud jde o holky, tak to chce čas a netlačit na ně.“. Zase se mi ta myšlenka nějak zvýraznila a měl jsem z toho dojem, jako když jsou fakt domluvení, on to věděl a jen mě povzbudil i přes to že tam se řešilo přeci že je s bubeníkem. Nakonec to dopadlo tak, že jsme na výletě byly jen dva dospělí chlapi, jeden chlapeček a jinak samé ženy a jediný pár tam vlastně byla Gabriela a Bubeník, do kterých bych vůbec netipoval, že se mohou dát dohromady.

Když to člověk vidí a vnímá, tak prostě hlavou pracují všelijaké pravděpodobnostní mechanizmy a některé myšlenky se jako kdyby zvýrazňují, některé věci naopak třeba ani nevnímáte a nakonec vám z toho vycházejí výsledky, co si logicky poskládáte dohromady a i tyto výsledné myšlenky se nakonec třeba nějak zvýrazní. Mohou to být jen nepravdivé domněnky, ale také nemusí. Pak je to o určité vnitřní síle, která vás umí udržet pokládat za pravdivé to, co je příjemnější, ale i tato síla může mýt po čase oslabena a člověk se dostane do stavu, kdy ledacos odmítá.

Na otázku, jak naučit rybu vylézt na strom my přišla zajímavá odpověd. Týká se to propojování partnerů, když spolu jsou. Není to moc známá věc a nevím co je na tom pravdy, protože jsem neměl nikdy pohlavní styk. Zatvrzele chci mít jen tu jednu která bude ideální a ostatní odmítám. Co jsem se dočetl, tak při pohlavním styku se lidé nějak propojí a toto spojení trvá. Propojení se ale týká ne jen mezi mužem a ženou, ale vlastně i nějak mezi jednotlivými muži, kteří s tou ženou byli. Teď si řeknete, jaký to může mýt význam? Asi k něčemu to je. Gabriela má dítě a už měla muže, tak že s někým propojená je a budou to asi typy, které mají vlastnosti, co by třeba chtěla mít u mě.

Tak že můj závěr. Nevím, jak je na tom Gabriela se mnou a mohou to být všechno jen mylné představy, ale dalo by se vyvodit z toho, že některé ženy chtějí motivovat toho, kdo se jim líbí tím že se oddálí a chtějí aby na sobě pracoval a přitáhl jejich pozornost. Přitom si ale neuvědomují, že některé vlastnosti nedokáže člověk získat sám bez přítomnosti toho druhého a je to právě tímto sexuálním jevem.

Zrovna včera se mi vrátila jedna vzpomínka, o které jsem psal v souvislosti se Zuzkou a to už je několik let zpět v PDF příběhu. Bylo to asi někdy v roce 2018 a myslím že tam byl na obrázku mimozemšťan. Myslel jsem si tehdy, že to nějak platilo na Zuzku, protože její přítomnost mě nějak posilovala, ale neseděl mi kontext toho děje ve snu. Ve snu šlo o to, že jsem byl někde v prostředí, kde se pohybovali mimozemšťani a nějak mě napadli tak že jsem seděl zraněný bez síly a stalo se, že tam přišla ke mně mimozemšťanka. Byla jejich druhu, ale odvrátila se od nich a začala mě tam na místě ošetřovat. V souvislosti se Zuzkou jsem nějak nechápal kontext toho konfliktu, protože Zuzka se nikde politicky nijak neangažovala. Ale jak poslední dobou vídám kolem Gabriely ten svět lidí, co se zaobírají mimozemšťanmi a ne jen to. Oni sami sebe identifikují jako nějaké snad mimozemské rasy, tak se mi vynořila vzpomínka na tento sen. To napadení možná mělo

symbolizovat, že já s Auroranem moc nerozunuji v mnoha jeho názorech i když si myslím, že hodně z toho co říká je třeba i logické a pravdivé, jen je to použito jako obal pro nepravdy.

Je 22.1.2023 15:44.
Pokračuji v poznatcích podivného chování učitele véd.

Další setkání, kdy jsem zaznamenal podivný projev přemýšlení byl na jednom ze setkání lidí z E-koruny, kde se jeden člověk zmínil, že má velký problém s tím, že se těžko něčím zasytí a jak jdou ceny jídla nahoru, tak se ho to znatelně dotýká. Povídal, že ta nenasytnost se ho dotýká opravdu ve velké míře a nevěděl si s tím rady.
Přemýšleli jsme na tím a zarazilo mě právě, že učitel véd navrhl, ať zkusí čtrnáctidenní půst na vyčištění. Nějak mi to utkvělo v paměti. Zarazilo mě, že ten odhad takhle přestřelil. To jsme samozřejmě hned zamítly jako nemožné. Já jsem tam navrhl, že mu pomůže chlordioxid, protože ho zbaví parazitů, co tyto závislosti způsobují. Nějak mě prostě zaujalo, že to učitele véd nenapadlo, když on sám si chlordioxidem léčil rakovinu a ještě jsme se o tomto přípravku nedávno zmiňovali, jak moc je dobrý a oba s ním máme zkušenosti.

Právě s těmi závislostmi souvisí i fungování úsudku a na obrázku mozku výše je to vykresleno jako soudce s titulkem ego. To je označení podle Freuda pro tuto vlastnost našeho vlastního výběru z možností svobodně se rozhodnout a přemýšlet o variantách řešení. Umět si tak vymyslet, co nám v daný moment vyhovuje nejvíce pro naší spokojenost. Myšlení někdy proudí hlavou, protože něco hledáme, nedá nám to spát ale to má přeci vést k uspokojivému výsledku a ne že toto budeme uměle utlumovat. Utlumí se to automaticky až když najdeme to, co hledáme. Přijde mi divné, že to co je ve skutečnosti myšlení, tak je v dnešní době mícháno s nějakým egoismem ve smyslu jako sobectví a že si máme hledat způsoby, jak to všelijak potlačit. Já tu chci přeci žít s plnou fantazií a ne nic v sobě utlumovat.

Napadlo mě pár příkladů k zamyšlení, kde hraje roli id, ego i super ego a jak se s tím dá užitečně pracovat.

Tak třeba mám hlad a napadají mě možnosti:
Id: “V lednici máš zmrzlinu, tak se najez toho je to dobré a pohodlné.”
Super ego: „Ne to tě moc zdravě nezasytí a přibereš na váze. Raději si něco výživného uvař.“
(Můj výsledný postoj, pro co se rozhodnu je tedy podle mého ega.)
Ego: “Dám si jen malý kousek zmrzliny, ať se cítím příjemněji a něco si pak uvařím.”

To je výsledný postoj, který jsem si díky přemýšlení a používání fantazie zvolil. Beru ho jako nejlepší pro to, jak se momentálně cítím a ve svobodě ho provedu. No jo, ale tato schopnost individuálního přemýšlení v dnešní době je potlačována a děje se to už na základní škole a dalších. Představte si třeba takového rodiče, který má vytěsněný způsob tohoto přemýšlení a preferuje pro své děti jen a jen to, co považuje za nejlepší. Třeba řekne „Nehrajte si a raději se učte, ať z vás něco je.“. Takový rodič si nedává prostor moc pro přemýšlení, protože je vycepovaný asi svými rodiči, tak že jedná „naprogramovaně“ a s omezenou svobodou přemýšlení volí tvrdě to, co považuje za správné. Už ho ale nenapadne, že ty děti intuitivně něco vede k tomu, aby si hrály, protože tou jejich hrou se také něco učí a právě to budou třeba v budoucnu potřebovat. To je ale právě potlačení té pravé podstaty dobra ve svobodě myšlení. Tímto omezeným přemýšlením lidé mají sklony k tomu,

tvrdě prosazovat to, co se jim zdá jako správné bez ohledu na okolnosti, ve kterých se dotyčný člověk nachází. Když budeme říkat lidem ať nemyslí, je to už forma omezení svobody a vede to k tomu, že lidi se submisivně upnou na někoho, kdo se jim třeba podle něčeho zamlouvá. Třeba je hodně výřečný a kličkuje, ale protože tito lidé potlačili schopnost přemýšlet, tak nepochopí, že jsou vystaveni případnému nebezpečí. Jen slepě důvěřují a nechají se vést do nebezpečí.

Další příklad je ale složitější. Je to má osobní situace. Viděl jsem seznam termínů besed, co pořádají Gabriela s Bubeníkem. Začíná to příštím týdnem pojedou do Znojma, Brna a v březnu se dostanou i do Budějovic. Tam je ten můj výsledný postoj, že my máme varovat druhé lidi před nebezpečím, ale dopouštět se omezování jejich svobod tím, že jim budeme fyzicky bránit v tom, co chtějí dělat a nebo to budeme dělat nějakou demagogií tím, že budeme lidem vymývat mozky křikem a podobně tak, to považuji za špatné. Pokud si chce člověk zažít nějakou špatnou zkušenost a jde do toho i když byl varován, tak to tak asi má být a má si z toho odnést vlastní závěr. Vlastní poznání toho, že to bylo špatné a má si z toho vyvodit závěr a podle něj se učit svobodně jednat. Pokud na sebe budeme křičet, tak se nenaučíme mít svobodnou vůli rozhodovat se podle vnitřního hlasu. Z toho co dělá Gabriela mě to dost připadá, že ona instinktivně chce, abych se naučil špatné manipulativní jednání Bubeníka třeba zaobalené v nevulgárním podání a tím bych ho mohl překonat a zalíbil se jí. Připadá mi že mě do toho tlačí tím, jak mu přikládá pozornost. Já ale nechci být žádný demagog, co řeční v sálech. Mě docela trvá, než si promyslím reakci a tu pak napíšu a nebo nahraju. Je to o stylu myšlení. Jako když někdo chce po rybě, aby vylezla na strom. Ta cesta není v tom tlačit někoho do něčeho, na co nemá. My se opravdu musíme naučit samostatně svobodně přemýšlet nad informacemi, být sami sebou a ne být stále otroky nějakých demagogií. Já se nemohu nechat tímto jednání manipulovat. Pokud jsem byl očividně odmítnut Gabrielou a na besedě budou Gabriela a Bubeník jako pár, nemohu se mezi ně vtírat a podporovat v sobě nějaké soupeřivé démonské projevy chování tím, že na sebe budu upoutávat pozornost. Jde o to naučit se pracovat s pravdou a umět ostatním přiznat „Já se spletla myslel jsi to se mnou dobře.“. Když se toto lidi budou učit a budou za to chválení, tak zjistí, že jsou nakonec svobodnější a svět je mnohem upřímnější. Na druhou stranu pro mě je to o růstu trpělivosti a o pokoře přijmout to. Uvědomit si pravdu, že pokud někoho milujeme, musíme někdy trpět. Nevzdávat se.

Je 24.1.2023 9:37. Tak bych řekl, že se mi splnilo to, co jsem si přál, když jsem chtěl, aby byla Gabriela se mnou, ale došlo k tomu zase jen v nějaké neviditelné duchovní sféře. Neviděl jsem nic, ale silně jsem cítil její přítomnost na blízku. Ono k tomu docházelo už dříve, ale tentokrát jsem to vnímal velmi intenzivně. Přenášela se na mě její něha. Dodalo mi to hodně sílu a sebevědomí co se týče pohledu na ní. Jestli to nebyla ona, tak si to absolutně nedokážu vysvětlit. Došlo k tomu včera ráno. Přijde mi, že posledních pár měsíců jsem měl srdce jako kdyby v nějakém svěráku, co mě tlačí na kraj společnost věnovat se jen zkoumání toho, co mě zajímalo. Ani jsem se neholil. Ztráta zájmu o to, jak vypadám. S přísunem této energie se ale cítím jinak. Přijde mi, jako kdyby se duše mohla teď „nadechnut čerstvého vzduchu“. Cítím se, jako kdybych omládl na duši. Připadá mi, že se mi vyplnil dávný se, který se mi zdál na základní škole. Psal jsem o tom v díle 7 na straně 80. Je tam obrázek mimozemšťana. Cítím stále dozvuk té příjemné energie na srdci, nad kterou přemýšlím, že tu jsem už zažil někdy hodně dávno. A když nad tím tak vzpomínám, zažil jsem jí jednak v tom snu, ale také jsem jí vnímal v dobách mládí, kdy srdce není zanešené všlijakými emoční vazbami z lásek. Tak trochu si teď připadám, jako kdyby se srdce díky čistotě nemohlo dostat do působnosti žádných obav.

Podal jsem si dokonce přihlášku. Přihlášku na úplně první konanou besedu Gabriely a Bubeníka, podle jejich stránek. Ta beseda se koná hned zítra ve Znojmě od 10:10, ale co je zajímavý úkaz, že oni v té odpovědi na emailu vůbec neuvedli místo setkání. Oni to místo zveřejní až na poslední chvíli. Toto je Bubeníkův styl jednání. Přijde mi, že on si tím selektuje koho tam bude chtít a koho ne. Bubeník asi nebude chtít, abych tam přijel a jestli se k němu dostal můj dopis Gabriele, tak asi tím spíše ne.

Původně jsem tam nechtěl jet. Z postoje Gabriely, z toho kterým se ke mně vyjadřovala napřímo mi to vycházelo jako „Jdi ode mě pryč“. Je pro mě nepředvídatelná a má mé srdce v hrsti. Bojím se toho, že udělá něco, co mě dostane na kolena. Jenom že po tom včerejšku už se toho nějak nebojím. Přijde mi, že naopak můžu počítat s tím, že mě podpoří. Já tam nakonec nemusím jít jako někdo, kdo se bude nějak zviditelňovat. Můžu to brát zcela věcně a jen si vyslechnout v tichosti diskusi. Měl bych to brát tak, že jí budu nablízku kvůli ní a ne kvůli sobě.

Je 24.1.2023 15:36. Pokračuji ve vyprávění o záhadném chování učitele véd. To bylo jedno úterý krátce před Vánoci. Konalo se pravidelné online setkání E-koruny. Já jsem tam původně ani nechtěl jít. Nějak jsem o to neměl zájem. Pak už bylo, nevím, tak čtvrt možná půl hodiny po zahájení a najednou mi přišla myšlenka na E-korunu a v srdci jsem cítil, že tam mám jít, tak jsem to udělal. Když jsem vstoupil, tak tam bylo dvanáct lidí a já byl třináctý. Byl jsem na to upozorněn jednou členkyní, která už jednou v minulosti, když nás tam bylo 13, tak říkala že je nás tam jak 12 apoštolů a Ježíš. Nereagoval jsem na to, jen jsem si v duchu říkal, koho asi tím Ježíšem myslí.

Obecně úterky nás tam bývá hrozně málo a jen výjimečně se tam ukáže někdo nový. Úterky slouží normálně jako den přijímání nových členů a kolikrát se mi mihla hlavou myšlenka, když v úterý nikdo nepřišel, proč si neřekneme „Lidi nikdo nový tu není, tak co tady ztrácet čas, pojďme si každý po svém.“. Mě totiž toto přijde jako správné vnímání přítomnosti. Žít přítomností, ale praktiky, které zavedl učitel véd na E-koruně podporují jednání, že ti lidé tam zůstanou a následuje pravidelný výslech s čím kdo přichází, což je nesmysl. To je vnucování nějakého bezmyšlenkovitého vzorce jednání, když je teď každý nucen sebeklamem myslet si, že tam s něčím jiným skutečně přišel než s tím, že chce poznat nové lidi. A teď tam vzniká síla neutíkat, nejít si svou přítomností, ale ze slušnosti se nechat vtáhnout do nepřítomnosti. Tyto praktiky já považuji jako odvracení se od přítomnosti, odvracení se od Boží vůle. Jenže lidé to často přijímají tak, že abychom se dostali do té přítomnosti, máme na daném nesprávném místě zůstat a pozorně sledovat, co se tam děje, tak že utlumit tak svou mysl. V tomto bych řekl, že se principielně rozcházíme já a učitel véd a vlastně mnohem více i já a mnohé církevní sbory.
Jenom že ten den, kdy jsem původně k úternímu kulatému stolu nechtěl jít a nakonec jsem se tam

rozhodl jít a dorazil jako třináctý, tak ten den byl výjimečný, že nás tam bylo neobvykle mnoho byť i s mým opožděním tam nikdo nový zatím nedorazil.

Zrovna teď je 19:27 a je úterý. Pokud se termíny kulatého stolu nezměnily, bude teď kulatý stůl určený pro seznamování a má mě to zajímat? Mě to nezajímá já mám teď rozjeté myšlení v aktivitě psaní a nechci se od toho vyrušovat. Výsledek této aktivity bude dostupný všem i lidem z E-koruny a přijdu si nakonec tak celkově užitečnější, než se nechat vtahovat na nějaké setkání, kde pravděpodobně nikdo nový nebude a pak přijde kolečko výslechu s čím jsem tam přišel, když vlastně chci odejít a tak dát najevo, že vybočuji, jde to proti enegrii davu a vznikají negativní myšlenky. Nejlepší kulaté stoly jsou středeční, kde se tak nějak všechno zrekapituluje, lidé řeknou, co je tam trápí a je to vyřízeno.

Už je 19:39 a zatím mi nedorazila informace o místě konání besedy ve Znojmě, tak že asi nejsem zvaný. Mé názory a nebo má přítomnost nejsou někým vítány, ale názory jsem fakticky už předal.

Na té úterní E-koruně před Vánoci, jak nás tam bylo více, tak důvod tohoto setkání byl, že se měly probírat nějaké záležitosti v koordinování a tak jsem napsal do chatu, že jsem tu správně, že to mě zajímá. Mě to fakt zajímalo a byl jsem rád, že jsem nakonec dorazil.

Pak přišel opět podivný návrh ze strany učitele véd. Přišel s návrhem, že ti co mají zájem stát se koordinátory, tak že se přesunou na jinou místnost a zůstanou tu ti, kdo přijímají nové členy. No ale rozumové zhodnocení situace v ten moment bylo pro mě osobně takové, že my jsme tu už půl hodiny na vítacím stole a on nikdo nový nepřišel. Jaká je pravděpodobnost, že někdo nový přijde. Lidé snad mají nějakou slušnost v sobě a když jdou někam na uvítání s ostatními, tak se seknou o půl hodinu? To by bylo trapné to už si normálně uvažující člověk raději vybere snad další úterek a přijde v čas. No ale učitel véd toto bral jako popud k této akci. Mě osobně je i celkem nepříjemné být v přítomnosti lidí, co se rozhodnou na takovouto potenciální neslušnost, že se na popud někoho rozhodnou uhnout a všichni se někam přesunou. To jsme tu na E-koruně opravdu všichni tak vyfouknutí s osobností, že se něčeho takového budeme dopouštět? Takto nějak bych popsal můj chvilkový úsudek, tak že jsem na to reagoval návrhem, který mi připadal racionální vzhledem k pravděpodobnosti situace, že se po půlhodině skutečně někdo nový rozhodne přijít. Povídal jsem, že není třeba se někam teď přesouvat, je to docela komplikované a lidem, co tu budou někoho čekat, tak budou unikat informace. Navrhl jsem, že klidně můžeme začít a případný přesun můžeme řešit až když někdo nový přijde. Pak jsem ještě dodal, že víc hlav více rozumu a bude lepší i proto zůstat pohromadě. Asi jsem se ho dotknul, když jsem zmínil něco v tom smyslu, že praktiky, které on tu šíří stojí za to, aby byly pod dohledem. Asi ho to urazilo, ale když vidím, jak on myslí, co navrhuje, zdá se mi že je nějak vymaštěn a považuji za nebezpečné, aby předával někomu nějaké školení bez dozoru. Tím spíše ne, když jsem k tomu byl intuitivně přiveden. On na to zareagoval tak, že se rozhodl manuálně přesunout úplně všechny členy kromě mě do vedlejší podmístnosti, kam já jsem neměl přístup a povídal, že máme novou funkcionalitu, že by jsme jí mohly vyzkoušet. Potom, co všechny členy kromě mě přesunul vedle, vrátil se do místnosti, kde jsme byly jen já a on a oznámil mi, že já neprojevoval zájem o to být koordinátorem, tak že tam prostě nebudu a mohu hlídat nové členy. Nad tím co udělal mi začal rozum stát. Já jsem tam nebyl intuitivně přiveden proto, abych sám někde hlídal někoho, když stejně nikdo už nepřišel. Přišel jsem tam něco očividně posoudit a nebo jako inspirátor přijít s novou myšlenkou. Bylo mi divné, že ti lidé se nechají takto přesouvat a neprojeví názor i když několik se jich samostatně vrátilo. Seřval jsem ho, že co si to hraje na diktátora takto lidem brát svobodu se rozhodovat a doslova jimi manipulovat. Byl jsem fakt tvrdě naštvaný nad tou jeho oslizlou povahou, kdy navenek se tváří jako beránek, ale přitom se takto chová. Ty pod místnosti byly navíc úplně rozbité byla to nová funkcionalita asi ne moc otestovaná.

Je 25.1.2023 11:53. Dostal se mi tip od jednoho člověka, kterého si vážím kvůli jeho pověsti a upozorňoval mě na to, že je docela dost důkazů ukazující na to, že generál Pavel nás povede do války proti Rusku a že většina běžných lidí si neuvědomuje, že to je proti NATO Článku 1, přišlo mi to jako podnětné to sem teď dát:

„Článek l

Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě Spojených národů, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být zapleteni, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli Spojených národů.“.

Pokud má Ukrajina jako prezidenta nějakého šílence, který přes varování provokuje sousední mocnosti, tak proč si tam ti obyvatele neustanoví nějakou národní radu a neodstaví takové provokanty z vlády? Nechápu, co s tím máme my společného a proč máme podporovat světovou válku? Ukrajinský lid se bude muset zvednout, aby si to tam vyřešil a nebo bohužel utíkat.

V reakci na článek, co mi byl doporučen. Toto je dobré vědět, ale v první řadě teď by to mělo zajímat kompetentní lidi, kteří se chtějí chopit vlády, protože ti teď musí jednat bez dotazů k masám. Kompetentní lidé se musí umět ujmout vlády protože vědí, že jsou k tomu kompetentní a ne že jim to nějaká masa dovolila. Je to také záležitost ega. Zodpovědný rodič se přeci také neptá dítěte na vše co se ho týká, ale ví že tak musí udělat. Rodič ale musí umět vysvětlit dítěti, proč to všechno v případě, že se dítě ptá. Tím dítě vychovává. Tedy pokud se masy ptají, je třeba jim to vysvětlit, pokud o něco žádají, je třeba se tím zabývat. Ale není žádoucí ptát se mas na vše a čekat na jejich svolení. To je přeci nesmysl.

Je 25.1.2023 13:37. Je to pár dnů, co mi napsal na chat po dlouhé době pastor Vladimír Kocman z Budějovického sboru církve Milost na sídlišti Šumava. Poslal mi nepřímý tip na video jeho kázání myslím že to bylo kázání ze dne 22.1.2023 a je to na YouTube zde: https://www.youtube.com/watch?v=D8HpsAN7Bsg

Myslím si, že ho Kristus vede k tomu, aby mě o tom informoval stejně tak jako mě teď Kristus vede k tomu, abych se zabýval tématem ega a individuality. Některé ty věci, co tam pastor popisuje mi připadají úplně zcestné. On tam například tvrdí, že tím, že jsme individuálové, tak tím se odvracíme od Boha a vůbec to nepodložil žádným biblickým tvrzením, což by jako pastor mě. Bůh mám přeci dal naší individuální cestu k tomu, jak máme přivádět k němu lidi. To je čistě naše osobní záležitost a mě znechucuje se týkat s lidmi, kteří se navenek hlásí k Bohu, ale mě vyčítají, jak to co dělám je špatné a on mi kritizoval už tehdy projekt Eden a od té doby na mě působí nepříjemně s jeho výhradami proti mně a mému individualismu. Mě to celé přijde tak, že na pozadí toho jeho jednání je jeden velký strach, strach z toho, že pokud k němu nepřijdou lidé do budovy, tak nebude moci zaplatit nájem a to je pravda. Na základě tohoto strachu on vyzdvihuje, že máme být přivedeni do církve, té která je tady vidět v podobě místních sborů. My máme být v církvi ale ta církev nemá mít tvar nějakých primárně pěveckých sborů, ale má to být síť lidí, co se navzájem znají a co hlavně jsou nablízku Kristu v srdci, tak že naslouchají jeho vůli pomocí srdce a tuto vůli činí. Rozhodně není dobré mířit prstem proti těmto lidem a říkat, že jsou špatní, protože mají nějakou individuální cestu. Vždyť i slavný

letniční kazatel David Wilkerson sám prorokoval, že v těchto časech přijde mimo viditelnou církev ještě další strana a tou bude neviditelná církev složená z jakého si undergroundu. Tím undergroundem by řekl, že myslel to čemu se dnes říká alternativa. A dokonce prorokoval že malé národní zemičky jako jsou Česká republika mají právě větší šanci, že obstojí.
Co co se tu církevní sbory snaží neustále udržovat je tradice, kterou zavedl apoštol Pavel a která pro jeho dobu šíření evangelia byla možná strategicky vhodná, ale my nemáme být zatvrzele svázaní nějakou tradicí, ale máme myslet a snažit se hledat srdcem ty správné cesty, jak evangelium dostat k lidem. Pokud pastor kritizuje internet a že si lidé radí na internetu, zase z něj cítím, jak je ovládaný strachem, že když bude fungovat internet, nebude fungovat jeho podnikání postavené na tradici. Tady by se ale měl sám sebe zeptat, jestli to co dělá ve skutečnosti neodvádí naopak lidi od Boha a fakt zvážit, zda tomu podnikání třeba nedát alespoň jiný styl. Třeba provozovat nadále budovu, ale více tam pořádat třeba křesťanské besedy, kde se řeší různá témata a lidé se učí myslet. Takto jak je to teď, tak je všechno hlavní překryto dlouhými zpěvy, všelijakými obřady a kázáním pastora, ale není prostor na to tam třeba něco probrat. To až na konci po oficiálním propuštění, ale to je člověk už myšlenkově úplně někde jinde.
V Bibli je přeci psáno, že pokud se dva nebo tři sejdou v jeho jménu, tak je mezi nimi. Tím je myšleno že v malých skupinkách se lépe vede dialog a lidé u toho více myslí, tak že je může Kristus myšlenkami vést. Naopak ve velkém shromáždění lidí, kde je kladen důraz na zpěv, tak tam se myšlení utlumuje a Kristus nemá moc prostor o sobě dát vědět skrze jednotlivé individuální pohledy každého z nich. Názor pastora je jen pohled jednoho člověka a jeho kázáním se pravděpodobně nepovede předat Kristova vůle. Navíc pokud jde o zpěvy Bohu, v bibli se přeci píše, že do si máme nechat na své soukromí, když jsme o samotě. Proč by nás měl u toho někdo vidět? Stejně tak modlení.

Je 25.1.2023 16:02. Zrovna dnes je 25tý den v měsíci. Den, kdy počítám finance, ale zatím jsem je nepočítal. Vím jen, že těch vlastních mi moc už nezbývá. Já měl v plánu věnovat se burze, ale pak mě přerušil pohled na Gabrielu, když jsem jí viděl na videu v tom pořadu na YouTube a začal jsem zase psát a intenzivně promýšlet slohy. Dokonce mi kamarád pomohl s kapitálem. Poslal mi 150 000 Kč a o zisk se budeme dělit. Povídal mi, že to není problém taková částka a mohlo to být mnohem víc. Docela mi tedy věří. Ale já začínám a také nechci moc riskovat s cizími penězi. To se vážně v kurzu nedoporučovalo. Jirka Mazur říká nepujčujte si peníze, burza je jen pro ty, co do toho mohou dát vlastní rizikový kapitál. Je to o emocích, protože pak člověk s cizími penězi je pod větším tlakem stresu a hůře se rozhoduje. Já nemám ideální atributy člověka, který by mohl momentálně vstoupit na burzu, ale i tak jsem v tom viděl cestu až do doby, kdy se mi do hlavy začali dostat jakési varovné myšlenky. Jedna z těch výrazných myšlenek co mi ukazuje srdce je „Burza je pro lidi, co už si umí přijít k penězům a nějaké už mají. Co pak já jsem jeden z těch, co nedělá nic užitečného a nezaslouží si mít k dispozici nějaké ty trošku rozumnější vlastní peníze?“. Já si myslel, že ty moje peníze, které si zasloužím svojí aktivitou, že jsou právě na burze a já se musím pokusit je získat, ale ale je to samé ale. Další podivná informace, která se mi dostala do hlavy byla od šéfredaktora pana VK myslím z předvánočního projevu, kde zmiňoval, že na některých burzách jsou snad manipulace toho typu, že to není o riziku, ale o tom, kdo je schválen a kdo ne. Pak jsem četl, že existují i snad nějaké podvodné burzy. Na stránkách brokera Goldstarway, kterého chci používat, tak mají dvě aplikace a ta druhá je pro movitější, ale má uvedeno jako výhodu, že má aktuální data a je rychlejší pro některé povely. To mě tedy vážně znepokojilo. Přijde mi to jako varování před nebezpečím. To mám vážně

použít peníze svého kamaráda, k takovémuto hazardování? Já nevím, mě od té burzy něco vážně odrazuje. Další věc, která mě odrazuje od burzy je, že ona je to jen forma hry. Hry na pravděpodobnost něco jako když jdete třeba do kasína. Ale touto svojí hrou na burze vtahujete do dění celá svět, když třeba obchodujete ropu a podobně. To není jen mezi hráči, jako třeba v kasínu, ale do hry je vtahován i ten, kdo o to vůbec nestojí a měl by stát mimo toto dění. I v důsledku obchodování na burze se přeci vše zdražuje. Tak že mé momentální myšlenkové rozpoložení je takové, že Gabriela se mi teď zjevila trochu jako takový anděl, co mě vytáhla ven z nějakého močálu, ve kterém bych se bez ní asi utopil, ale bez ní bych se to něj ani nedostal. Minimální vklad na burzu je 2000 euro nebo dolarů, ale ani to se mi tam teď nechce nějak dávat. Vypadá to, že budu muset ty peníze na burzu kamarádovy asi vrátit. Když se na to necítím, neměl bych to pokoušet.

Je 25.1.2023 18:04. Stále jsem si nespočítal finance. Někdy je možná lépe něco raději nevědět a nezkoumat. Prostě žít a neřešit. Nijak nad tím nezoufám. Ten svět burzy já nevím jak moc se mě nakonec dotkne. Kurz byl super, protože co se týče statistických jevů a stylů uvažování, bylo to přínosné, ale k samotnému obchodování mě to nějak teď netáhne. Stále ale věřím, že kolem Jirky Mazura jsou lidé, co mi připadají dobří a nějak je vnímám jako součást alternativního společenství, která zde je.

Na obrázku je vyobrazen démon Rakanoth - pán zoufalství. Bytost ze smyšleného fantasy světa Blizzardu. Já pokračuji v příběhu o konfliktu s učitelem véd. Takže po tom, co jsem dal najevo jasně, že tam do té skupinky chci, protože se mě to téma týká byť třeba nechci být teď koordinátorem, tak učitel véd se skálopevně tvrdě postavil, že tam prostě nepůjdu a to mě vytočilo do neobvyklé zuřivosti až jsem se tomu sám divil. Mě to snad vyvolalo bolest, která se na mě nedávno namotala asi v souvislosti s Bubeníkem a Gabrielou, protože Bubeník mě silou nechtěl pustit k ní do skupinky a Gabriela mi blokovala komunikaci. Ten pocit zoufalství, že se vytratila na děje. Samozřejmně to že mě někdo vyhodí ze skupinky samo o sobě nic takového nenastartuje a ani to že mě Gabriela odmítla v komunikaci to jsem si logicky odůvodnil a i o tom psal a udržoval jsem naději až do té doby, kdy se mi vzbudili traumata a naděje se vytratila, ale to napíši později detailněji jako zajímavý náhled na myšlení.

Tak že to vytočení mělo základ v nedávných událostech pravděpodobně, a já jsem k tomu zaujal takový postoj, že někdo, komu se toto děje, tak by neměl asi být účasten na veřejném dění a stáhl jsem se do ústraní. Učitel véd mě do té skupinky fakt nepustil i když ve znělce pouštíváme větu „informace se šíří svobodně“. To ve mně vůči němu vzbudilo negativní emoce, které jsem mu posílal a obracel se ke Kristu, že tady je fakt problém a žádal ho ať zasáhne. Ty negativní emoce k němu proudili až do druhého dne, kdy mi napsala jedna ze zůčastněných a vyřídila mi vzkaz od něj, že se mi omlouvá. Nějak jsem to přijal a uklidnil se i když nepovažuji moc za ideální, když někdo posílá omluvy přes někoho jiného. Omluva je lepší třeba i písemně, ale snad s nějakým vyjádřením a přímo tomu člověku, ne? No ale pak tomu učitel véd po týdnu dal korunu a také mě tím vytočil. On napsal, že to celé bylo jen nedorozumění, vymlouval se protože tohle a protože tamto a ani slovo o důvodu, proč mě tam nepustil až to celé završil tím, že má přehnaná reakce připadala ostatním úsměvná a zda nechci svůj názor na něj přehodnotit. Tak že on se mi tou omluvou jen vyzvracel do emailu. On to vůbec nebral vážně. K čemu je mi teď mít v emailu nějaké jeho zvratky? Já tam nic takového nepotřebuji mít. Na tohoto hada by si lidé vážně měli dát pozor. Je

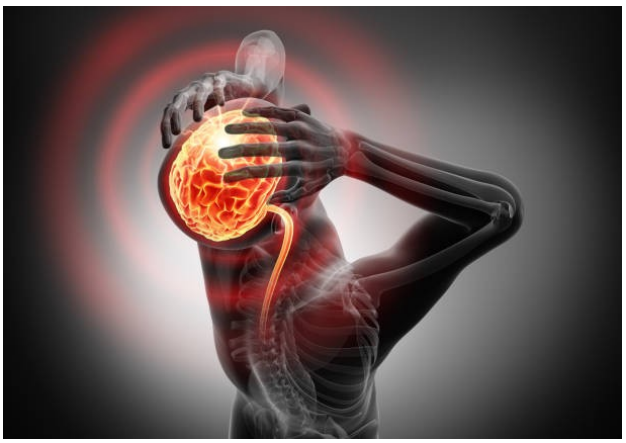
nebezpečný a stále si stojí za svým. Co je na tom k smíchu, že mě se vrátila bolest? Za necelé dvě hodiny máme hlavní středeční kulatý stůl a já tam asi zase uvidím ten jeho profilový obrázek s jahůdkou.

Já jsem přemýšlel nad tím, jak moc je vlastně špatně, že jsem se takto rozzuřil? Je to vůbec špatně? Byla ve mně bolest a už ve mně není a co když jsem si to zavinil i sám, tím že jsem se třeba někdy neuměl dostatečně projevit a teď se mi to nahrnulo? Možná to bylo opravdu celé způsobeno nějakou mojí chybou nedostatečně se vyjadřovat. Tím myslím jako celé ty nepříjemnosti kolem Gabriely.

…

Je 27.1.2023 1:14. Poslední dobou se cítím v srdci jako znovuzrozený. Jako kdyby z něj něco opadalo a je teď lehčí. Asi ta zoufalost. Gabriela mi na email neodpověděla a ani místo konání besedy ve Znojmě mi nebylo upřesněno, tak jsem nikam nejel. Dalo se to předpokládat, že to takto dopadne. Vpouštět na setkání výběrově jen někoho je ale příznak sektářství. To samé co s tím učitelem véd, také stejné chování.
Ve středu Jirka Sapeta na E-koruně pouštěl video plné všelijakých bludů, ale i pravd. Příkladem jednoho bludu bylo řešení křivdy. Zase se tam mluvilo o vyklidnění a že máme odpustit, když na to myslíme, protože to je z ega. Pokud nám někdo ukřivdí a vrací se nám myšlenka, že to máme nějak řešit, tak je právě potřeba přemýšlet nad řešením a pokud jej nalezneme, tak jednat. Vyřešit spor. Toto se máme učit je to výzva k získání nových zkušeností. Když toto lidé v sobě budou utlumovat, rozmůže se všelijaká nepravost a to je problém. Je to obcházení zákonitosti příčina-následek, kterou se máme také učit řešit. Může se ale stát i to, že řešení nenalezneme. Nebo nalezneme taková řešení, která se nám zdají mimo dosah našich schopností. Potom je ale potřeba křivdu v duchu odevzdat Bohu a tím se osvobodíme. Nevíme si rady, tak to prostě předáme výše to je možné. To nás osvobodí od myšlenek. Když je řeč o odpuštění, tak jak chcete odpustit někomu, kde jedná špatně a stále si stojí za svým, tak že stále pokračuje. To je přeci zločin něco takového dělat, protože narušujete efekt následku. Špatné jednání pak pokračuje a nedochází k nápravě. Přenecháváte tak ostatním něco, co máte řešit a připravujete se jednak o zkušenost a navíc ten, komu to prochází si vesele škodí dále a třeba ještě více. To je podporování zločinu. Vytváříte tak příležitosti pro zločin. Přijetí milosti a odpuštění dává smysl, když dotyčný si uvědomí, že nejedná správně, snaží se své jednání napravit a dá najevo, že toho lituje. Pak je prostor pro přijetí odpuštění. Máme si tedy umět odpouštět, ale pokud to dotyčný nepřijímá a neuvědomuje si problém, tak musí přijmout odpovědnost za své jednání. No a tyto postřehy z videa nějak nevyplynuly.
Někteří lidé si vůbec neuvědomují, že Bůh jako prostředek k trestu může využít právě lidi. Může to být kdokoliv z nás, ale šířením pouček u egu, že je to nadřazování nad druhé a špatné, tak toto spravedlivé jednání může potlačit. Zkrátka komu je dáno, ten má jednat a nemá se nechat stlačovat řečičkami kolektivu jako například „A ty se nad nás nějak povyšuješ…….. podívej se, jak jsi špatný toto se přeci nedělá.“.

Možná bude někomu divné, proč jsem se na učitele véd tolik naštval, když mi omezoval svobodu vstupu do skupinky, ale u bubeníka mě to nechávalo chladným. Já jsem to od učitele véd nečekal, že toho je schopen a on to navíc udělal s lidmi, které vnímám jako součást společenství, do kterého patřím, tak že mi tím nabourává sociální vazby. Dělá si nějakou sektu tam, co je mi to nepříjemné. Po tom, co to udělal já ani nemám tendenci jít mezi koordinátory, protože se necítím být nikým zván. U bubeníka lidi kolem něj vlastně ani moc neznám a Gabriela je mi sice drahá, ale ona mě očividně zavrhla. Tam už to odloučení tak nějak beru a proto mě to nemůže překvapit. Proto asi taková reakce.

Je 27.1.2023 12:47. Popíši ze své vlastní zkušenosti, jak probíhají v mysli procesy vedoucí k tomu, že člověk sám začne popírat to, co považoval před tím jako logické a pravdivé. Působení zoufalství a fungování id a ega. Tím, že se zpětně detailně zamyslím nad tím, jak a proč jsem se choval, mohu se lépe příště vyhnout podobným problémům a nebo třeba dojít k zjištění, co mě k této nepříjemné zkušenosti vedlo.

Když jsem psal na straně 58 článek s obrázkem štěněte, bylo to v reakci na nějaké fotky Gabriely a jejího syna. Přál jsem si, aby mě přijali mez sebe. Už jsem nechtěl, aby mě odstrkovala od sebe. Z těch obrázků jsem vnímal jako kdyby nějaké symbolické vzkazy co mě povzbuzovaly. Přicházelo mi to na mysl a vnímal jsem to pozitivně, jako kdybych si měl připadat, že jsem mezi nimi. Krátce po tom co jsem to napsal jsem cítil s Gabrielou hodně blízké příjemné propojení. Bylo to fajn. Nevěděl jsem, jak to mám vyřešit. Ona nikde, ale všude kolem mojí pozornost poutali takové všelijaké neobvyklé úkazy v chování mnoha žen, o které ale nemám zájem. To blízké duchovní propojení s Gabrielou nastávalo poměrně často. Vždy mě to povzbudilo na srdci, ale k tomuto nemá docházet a určitě ne dlouhodobě. Je to nepřirozené a tělo na to není rozhodně stavěné. Něco takového se dělo, a teď budu jen předpokládat, že Gabriela umí něco, co by správně umět neměla a ani ne to takto používat. Řekl bych, že to umí díky astrální projekci, což je nepřirozené. Okultní praktika. Funguje to, ale nemáme to správně dělat. Ona mi navozovala příjemné pocity tím, že je svým uchem velmi blízko mě a bylo to příjemné i pro mého ducha, ale pro tělo to moc dobré nebylo. Mozek asi nevěděl, jak to má vyhodnotit, protože očekával smyslové vnímání. Tělo v ten moment očekává věci jako hlazení, líbání, vidět toho druhého, cítit, slyšet, ale nic z toho nepřicházelo. Navíc ta její přítomnost byla jen takové „problikávání“. Cítil jsem jí jen když tam působila energie, tak jsem nevěděl, jestli tu je, nebo není, nikdo mi nic neřekl jen ticho. Tohle to je katastrofa pro tělo. Pro myšlení. Z toho „problikávání“ a nedostatku vnímání smyslů jsem se začal dostávat na dno i duševně a už ani nestačilo, že její přítomnost duchem mě na duchu byla příjemná. Pro mysl to byl větší a větší nápor a myslím, že jsem to i zmiňoval v příběhu, že už si přeju být s ní fyzicky. Myslím že to bylo ne jen jednou ale vícekrát. Pak přišlo něco jako naděje a očekávání, že z toho budu vysvobozen. Jen že bohužel falešná.

Tou dobou jsem se dočetl někde v nějakém astrologickém článku něco, z čeho jsem si odvodil že mě to do konce měsíce vyjde, budeme spolu i fyzicky a mě tyhle útrapy skončí. Nerad na to vzpomínám, ale vím že se začátkem nového měsíce bylo jasné, že to byla lež. Zažil jsem přesně stejný pocit zklamání, který mi opakovaně způsobovala Jarka z pizzerie, když mi slibovala její přítomnost a i vrácení peněz ale opakovaně a opakovaně to nedodržovala. Tak že mi to připomnělo nepříjemné trauma z roku 2017. Gabriela nemohla asi tušit, že se někde něco dočtu v nějakém článku a co mi to udělá. Nenapadlo mě, že se mi takové trauma vrátí, že mi to něco připomene. Připadal jsem si, jako kdyby mě někdo, nějaká neviditelná ruka chytila a hodila hlavou přímo proti betonové zdi obrazně řečeno. Tak že po takovém nárazu, ve kterém jsem neviděl žádnou ruku, co mi to udělala, ale měl jsem před sebou jen obraz Gabriely, tak se můj pohled na ní úplně znechutil. Místo toho, abych přemýšlel o ní a že chci s ní být už jsem na to nemyslel, protože mě děsila. Místo toho my chodili myšlenky typu „Jen pro to, že si celý život hledám upřímnou lásku a žádnou jinou nechci, tak jen pro to jsem odsouzen k tomu věčně se ženami krutě trpět?“. Člověk pak začne přemýšlet zoufale. Všechno je najednou černé. Gabriela ale toto asi nezaznamenala a nějak jsem vnímal dále s ní to duševní propojení. Asi to bylo myšleno z její strany dobře, snad tedy, ale efekt byl katastrofální. Už jsem z toho byl zoufalý a trvalo to celá asi měsíc. Přišlo mě, že mě má snahu

stále navštěvovat a třeba nějak povzbudit na duchu. Možná mě i nějak myšlenkově vnímala co si myslím a snažil jsem se nějak myšlením vysvětlit, že jí potřebuju fyzicky. Podle jejího jména v podnikatelském rejstříku jsme našel její adresu. Napadlo mě tam za ní dojet, ale přišlo mě to zase jako nějaká slepá ulička. Když mě zjevně odmítla, bude naštvaná že za ní přijedu. Měl jsem strach, že mě taková její reakce zlomí a nebo že tam bude i s bubeníkem a bude to pro mě ještě bolestivější.

Nikam jsem nejel, nehledal jí přišlo mi to prostě jako nevhodné řešení, když se ke mně takto očividně svým fyzickým tělem chová. Také jsem vzpomínal na den bubnování, jak jsme se tam na sebe usmívali a bylo to moc fajn. Padli tam vtípky o sexu a jak jsme na tom se sexem. V momentě mého zoufalého stavu jsem si myslel, že oni se domluvili jako partneři, co mají spolu vztah a už měli i v předchozích vztazích děti, že si mě najdou jako oběť týrání, jako někoho, kdo je sám protože si chce najít jen upřímnou lásku a zrovna si myslí a pevně věří, že jí našel. To vtipkování o sexu mi v ten moment připadalo jako výsměch za hledání něčeho asi naivního. Připadá to jako když měli v ruce pilu na dřevo, každý z nich jí drží z jedné strany, já stojím veprostřed a řežou mi srdce. Někde tam hluboko uvnitř jsem asi myslím stále vnímal, že já ale trpím pro ní.

Vnitřní postoje co se odehrávaly v hlavě byly asi takové, že bych to přirovnal k autoškole. Auto je mé tělo a já jsem řidič u volantu tedy mé ego, které podle svého super ega, tedy nejlepšího úsudku se snaží řídit auto. Vedle mě sedí instruktor, co umí bezpečně řídit bezpečně pro auto, ale nebezpečně a bezohledně pro okolí. Instruktor má prostě jinou povahu, než já a je to mé id. Instruktor mě vede v řízení a když vidí, co začínám dělat s autoem tedy svým tělem, tak začíná být více a více nervózní a agresivní. Nakonec se instruktor rozhodne, že já řízení nezvládám, odhodí mě na zadní sedadlo a dál pokračuje školení, kde já jsem jen pozorovatel. Nejsem u volantu a sám si uvědomuji, že to fakt nezvládám a je dobře, že řídí on tak že ho sleduji a poslouchám, co povídá:
Id: “Co to blázníš, ona tady přeci není a celé si to jen vymýšlíš. Ona tě chce zlikvidovat a ten její dotek v dubnu sloužil jako zbraň. Musí být někým nastrčená.”
Instruktor může mít pravdu, že jí do toho někdo natlačil, ale neuvědomuje si, že i ona má svojí duši a ta ke mně může mýt opačný postoj, než její tělo. Instruktor toto se svojí povahou neřeší a nebere v potaz, ale já to musím řešit i když vím, že teď to u volantu nezvládám a musím se od něj něco naučit sledováním.

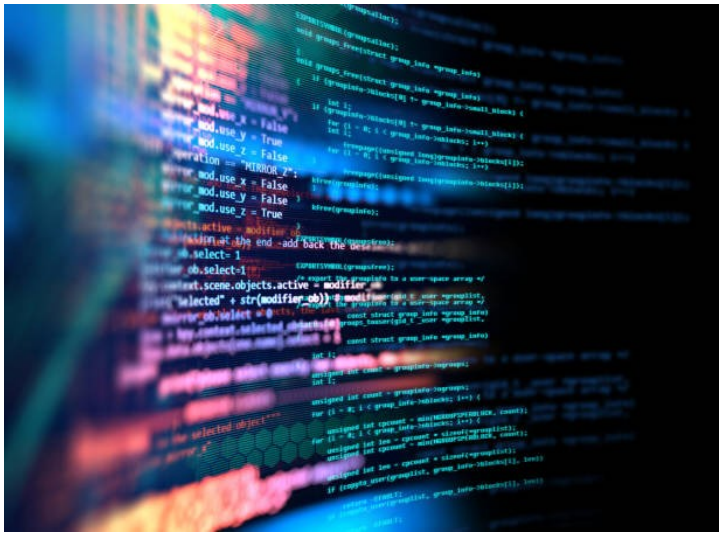
V mém chování se to projevilo tak, že jsem po tom, co stále nekomunikovala, tak jsem začal být nějak energeticky agresivní, protože id reaguje v sebeobraně na nějaký vnější vliv, co si neumí vysvětlit. Něco tam nepříjemného probíhalo. Bylo to pro mě jak v hororu to dění sledovat ani to nechci už detailně rozepisovat. Dopadlo to nakonec tak, že instruktora musel zastavit policista. Nějaký vliv asi ze strany andělů a nebo Boha a pro mě ten horor v autoškole skončil a zase jsem se dostal k volantu. Při sledování agresivního řízení instruktora jsem ale nějak asi prvky jeho agresivního ježdění převzal částečně za vlastní. Podepsalo se to na mě. Myslel jsem, že v negativním, ale možná to naopak mělo vlastně přínos. Schopnost se více ozvat, když se mi něco nelíbí. Lépe tak reagovat. Emotivněji. Zvláštní…

Je 28.1.2023 13:59. Když se rozpomenu na ten obrázek kolovratu, co si dávají Gabriela a Bubeník do emailu. Spojím si symbol slovanství se vší tou esoterikou, která se ve slovanství používá a těmi nešťastnými efekty z minulého roku, se kterými jsem se potkal. Vzbuzuje to ve mně čím dál větší znechucení. Mě byla vždycky slovanská mystika taková nějaká odporná však se také hlásím ke křesťanství. Obracení se na slovanské bohy je přeci obracení se na mrtvé. To je spiritismus. O to je to divnější, když slované ty své bohy vlastně úkolují říkají jim co mají dělat. To je přesně úplně to samé, jako když čaroděj úkoluje démona. Stojí tu dva

světy proti sobě a to ten slovanský proti zednářskému (jako že židovskému ale není to skutečné židovství). Oba tyto světy používají v principu stejnou esoteriku. Jsou to dva tábory stojící proti sobě, ale obojí to zastřešuje satam a jeho démoni. Mě se na slovanství líbí třeba državy, kopné právo a cokoliv, co umožní obyčejným lidem být lépe vyslyšení. Měly by jsme tu mít uskupení složené z pánů zastupující jednotlivé krajiny a nebo nějakou národní radu z kompetentních lidí, či něco podobného, ale fakt do toho netahat žádný okultismus. Přilnutí k nějakým tradicím mi připadá pochybné a kdo ví jestli to není celé nakonec vymyšlené ty všelijaké duchovní tradice. Vymyšlené za účelem lidi nadchnout, že oni a právě oni jsou součástní něčeho fascinujícího co zrovna teď přichází. Auroran tady povídá o mimozemšťanech o nějakém vniknutí. Jestli k nějakému vměšování dojde a jako že možná i dojde, tak to bude ukazatel, že už bude opravdu těžce zle. K něčemu takovému nesmí docházet normálně ve vesmíru a znamenalo by to asi, že lidstvo tady končí a nebo možná většina lidí. Vyzdvihuje slovany jako nadřazené a to zavání ovládání ať démonů, či kohokoliv jiného.

My se tady máme přeci učit duchovně růst a k tomu nepotřebujeme žádné viditelné vměšování mimozemšťanů. Andělé to tu hlídají, aby náš vývoj měl správný průběh a chrání nás tedy minimálně ty co se nedostanou na scestí. Tady není třeba volat nějakou mezinárodní organizaci o nastolení pořádku a už vůbec ne meziplanetární.

Je 28.1.2023 16:03. Myslím, že jsem všechny důležité podněty v psaní zpracoval. Budu se muset od psaní teď odpoutat a dělat také něco jiného.

…

Je 29.1.2023 10:56. Ještě jsem chtěl doplnit pár souvisejících odkazů. Podobnou problematikou id, ega a super ega se zabývají v tomto pořadu, ale z trochu jiného úhlu pohledu a v jiných přirovnáních. Myslím, že to sem zapadne: https://www.youtube.com/watch?v=zvR5iVx0k7Q
Pak ještě zajímavý odkaz o Nefilech, křížení a písmu, což se dotýká také těch mimozemšťanů. Možný pohled na historii:
https://pravyprostor.net/?p=155054

Vykopítuji sem konec článku, ať je to více na očích:
„Návod k tomu, jak se ochránit dává biblická kniha Efeských, 6:10-18:

„Závěrem, posilněte se v Pánu a v jeho nesmírné moci. Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit ďáblovým úkladům. Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem a světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách.

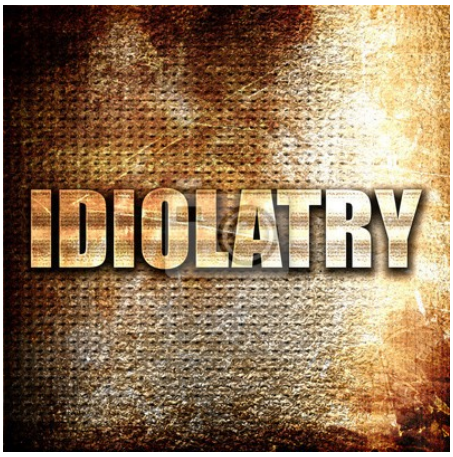
Vezměte si celou Boží zbroj, abyste ve zlý den mohli odolat, všechno splnit a zůstat stát. Stůjte přepásáni na bedrech pravdou, oblečeni pancířem spravedlnosti a obuti připraveností kázat evangelium pokoje. Nadto vždy třímejte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy toho Zlého. Vezměte si také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží slovo. Za všech okolností se modlete v Duchu; proto vždy vytrvale bděte a v každé své modlitbě a prosbě se modlete za všechny

svaté.”“

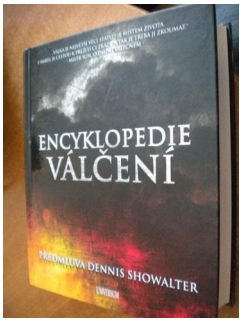
Nějak v srdci cítím, že sem mám dát i finanční spojení na mě. Podle charakteru tohoto psaní, je to i výukový materiál. Jako učitel bych se tak mohl řadit podle véd mezi brahmany a ti žijí jednak z dobrovolných darů, ale když dary nejsou, tak se musí spoléhat na vlastní soběstačnost. Já se snažím být vždycky soběstačný, ale i tak si myslím, že bych to sem měl dát, pro toho, kdo bude chtít přispět.

Bankovní účet v ČR:
Číslo účtu: **107-5330230207**
Kód banky: **0100**

Odkaz na můj PayPal je dostupný na webu zde pod odkazy na PDF:
http://jkali.cz/index.php?page=apokalipsa

Je 1.2.2023 8:52. Všude kolem je spousta všelijakého modlářství a křesťanství nevyjímaje. Dostal se ke mně názor typu, že není dobré nabourávat lidem falešné představy, protože by to třeba nemuseli unést psychicky. To potom ti lidé ale budou stále v temnotě a to je bude připravovat o štěstí a třeba je to nakonec zlikviduje. Když někdo spí v hořícím domě, měl by někdo přijít, kdo ho probudí a informuje ho o situaci. I za cenu, že probuzení bude nepříjemné. Ať si ten člověk pak vybere sám, co bude chtít dělat dál. Hodně lidí je zoufalých z dnešní situace a upínají se ke všelijakým pochybným tradicím a nebo filozofických systémů. Jsou vtahováni do všelijakých skupinek a tak oddělení od ostatních lidí, co mají zase své skupinky. Ono to očividně ale opravdu vůbec k ničemu nevede. Máme tady Krista, jako velikou pomoc. Když si nevíme rady, můžeme se ho v duchu zeptat přímo jeho jménem. Jsme pod smlouvu popsané v novém zákoně. To je ten pohár nové smlouvy, o kterém mluvil Ježíš. Pohár, který máme pít a je někdy celkem hořký, ale vede do života. Je to přístup v jednání k ostatním. To, jak se rozhodujeme, jaké zaujímáme postavení k ostatním. Tělo Kristovo je obrazně jeho oběť, kterou pro nás vykonal a máme si uvědomit, že se porušováním nové smlouvy, byť nevědomě, dostáváme do otroctví hříchu, do vlivu démonů a to nám nic dobrého nepřinese. Máme se učit umět přijmout Boží milost. Člověku se pak vyčistí krev a je svobodnější. Uvědomí si pak lépe i potenciální nebezpečí. Ví si v životě více rady.

Je 2.2.2023 10:27. Dnes se ke mně dostala alarmující zpráva. Naše vláda rychle a potichu mění zákony. Chce obyčejné lidi nahnat do války:
https://www.facebook.com/watch/?ref=saved&v=874826173724773

Tak že představy vlády jsou nějaké takové, že si v klídku budou řešit své věci v republice, stejně tak strážníci a obyčejní lidé úplně nesmyslně pošupajdí někam na jatka. Je to nesmyslné, protože Ukrajinci si mají své psychopatické vládce vyřešit samostatně a nedělat z toho světovou válku.

Vzpomněl jsem si teď nějak nedávno na zvláštní symboliku v některých vymyšlených příbězích. Třeba ze hry Blood 2. Hra se odehrává v době připomínající tu dnešní, kdy politiku už neřídí státy, ale spíše velké nadnárodní korporace. Nad tím je organizace se jménem Cabal, kterou vede zlý člověk, který si říká Gideon. Hlavní postava ve hře je Caleb který se propojí s touto organizací takovým neběžným způsobem. Propojí se s nimi tak, že si najde lásku, která je v organizaci a nebo možná je to obráceně a ona si najde jeho. Každopádně Caleb tam nerespektuje žádnou autoritu a snaží se „urvat“ si na svou stranu svojí lásku a jiné významné osobnosti z Cabalu, tak že se dostane s nimi i do konfliktu. Caleb podle příběhu už v minulých životech pro Cabal pracoval. Už jednou jsem zde v příběhu tuto hru někde zmiňoval. Nějak jsem se na to zase rozpomněl. To slovo Cabal v souvislosti s covidem a tím vším co se zde děje mi přijde výstižné.

Jiný smyšlený příběh, co má některé podobné rysi se týká postavy Aragorna z pána prstenů. Aragorn si najde lásku, která je jiného druhu, než je on. Najde si nesmrtelnou elfku a nebo ona si najde jeho těžko říct. Elfové se rozhodnou mu opravit královský meč, dík kterému dostane na svojí stranu armádu nemrtvých. To v kritické chvíli docela pomůže lidem. Je tam zajímavá podobnost v tom, že elfové jsou nesmrtelní, ale zrovna tak nemrtví jsou také nesmrtelní. V reálném světě by jste našli druh bytostí, o kterém se polemizuje, že by mohli existovat a mají vlastnosti jak galantních elfů, tak nemrtvých. Tím druhem myslím upíry. Bytosti, co navenek vypadají silně charismaticky, neuvěřitelně energicky, ale nemají živou duši.

Je 2.2.2023 17:02. Tak Gabriely astrální návštěvy se po dlouhé době zase vrátily. Zprvu se to jevilo jako něco nevinného a příjemného, ale později jsem se zase začal těžce propadat do deprese. Tělo svými smysly začne strádat po takových prožitcích, kdy duševně cítí toho druhého. Tak že jsem to musel začít odmítat. Nepoddávat se tomu a už jsem se zase dal psychicky do pořádku. Já už začínám cítit na sobě, že mi není dána žádná další síla k tomu, abych v tomto vztahu mohl pokračovat se snášením dalších přetvářek. Když je někdo duševně s vámi a tělo se úplně odvrací, je to jen jedna z forem přetvářky. Stejně tak všelijaké spamování pod různými pseudonymy. Tohle už psychicky dále nedávám. Opravdu si přeji, ať už přijde doba, kdy se mezi sebou začneme navzájem normálně bavit bez přetvářek a to myslím i celkově všichni ve společnosti. Jak tady máme řešit závažné společenské problémy, když je tu tolik přetvářek?

Je 3.2.2023 15:26. Řekl bych, že ten můj vztah s Gabrielou pomaličku roste. Je to sice zatím jen na duchovní úrovni, ale posouvá se to řekl bych tím správným směrem.

Přišel mi včera email s předmětem „Jako mala jsem chtela mit kote, ale rodice mi to zakazali.“ od nějaké Aleksandry psáno s „ks“ místo „x“. V obsahu emailu byli zajímavé informace. Neobvyklé. Nějak mě to vlastně nakonec docela povzbudilo. Odpověděl jsem na to, ale adresa je neexistující, tak dám odpověď alespoň sem, protože nevím kam jinam:

„Ahoj,

to je milá zprává. Nevím, jak na to odpovědět. Třeba se to s tím koťátkem nějak v budoucnu naplní i když v jiné podobě.

Jirka“

Včera byl ve studiu u Honzy Nedvěda z Inizia jako host kouč slavných sportovců Marián Jelínek. Byl to webinář mě přístupný v rámci konverzek, které jsem si minulý rok zaplatil.

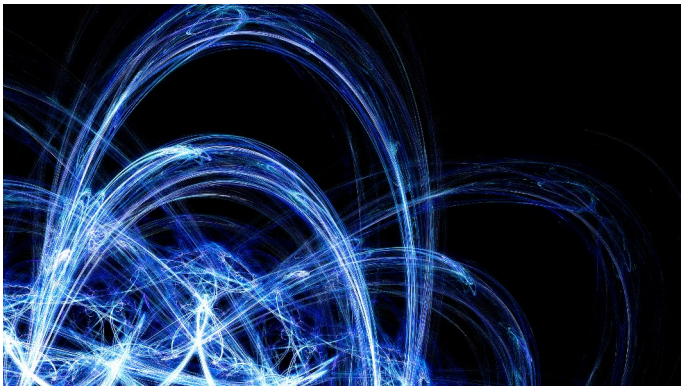
Rady pana Jelínka jsou dobré pro lidi, kteří žijí tímto světem. Lidi, kteří pro službu nezapřeli sebe. Když člověk dobrovolně vstupuje do služeb Krista, musí být smířený s tím, že ne vše, co bude muset dělat ho bude ideálně bavit a nebo že to bude snadné. Ve službě Kristu musíte počítat s tím, že vám některé vášnivé aktivity budou omezeny. Vášnivé aktivity vzbuzující emoce, které jsou hnacím motorem ve spoustě oblastí, tak nelze sázet na to, že toto jsou právě ty aktivity, které si přeje Bůh. To co já dělám je jakési varování ostatních, co dělají špatně a to moc pozitivních emocí nevzbudí. Ne v ten moment, kdy lidi varuji. Emoce se můžou dostavit až s negativní zkušeností, kdy si lidé uvědomí, že jsem měl pravdu, ale to není v tento moment. Právě proto by se křesťané, tedy ti co jsou ve službě, měli držet navzájem. Ve skutečnosti ale křesťanství je zmanipulované jakým si kolektivismem. Lidé jdou tam, kde je vtahuje něco, co se tváří božsky, ale je to postavené na vášních. Postavené a tom, že někdo křikem burcuje davy, vzbuzuje emoce. Říká přispějte, ať se vám to vrátí a máte se dobře, ale to je lež. Apoštol Pavel přeci sám říká, že ten kdo přispívá aby tím sledoval vlastní prospěch, tak mu to nic nepřinese. Je to v listě korintským, kde popisuje charakteristiku lásky a říká, že je to o nezištnosti. Když pak přijde někdo, kdo nevyužívá emocí, vášní a je tichý tak je odsuzován, protože nejde s davem. Je považován za individualistu a to je bráno jako zločin.

Nedávno se mě jeden člověk z čajovny, kterému budu říkat Tazatel ptal: „Kdo mi za tohle platí?“ Já mu odpovídal, že mi nikdo za těch pět let, co to píšu nedal ani korunu a on tomu nemohl uvěřit. Povídal jsem mu, že abych se mohl dostatečně soustředit na tvorbu těchto slohů, tak k tomu používám pouze vlastní prostředky, které jsem si vydělal v zaměstnání z dob, kdy jsem byl od psaní osvobozen a mohl jsem tak ty prostředky získat. Tak to skutečně je.

Podle přednášky pana Jelínka je dobré osvojit si návyky na aktivity, které potřebujeme dělat. To je věc, která je mi známá a snažím se o to. Dostat se do programování a už se mi to začíná i dařit, jen

to bylo obtížné, když člověk řeší zamotaný vztah a spousty zpráv na emailu, které se těžko zpracovávají.

Pak tam padla připomínka, proč nikam nejezdím. Je to pro to, že nevěřím, že bych měl někam jet a nějak se zviditelňovat, či burcovat davy. Moje PDF soubory čtou lidé z Ameriky, z Číny i odjinud a stačí jen pár kliknutí. Nepoužívám ani žádný redakční systém, stačí jen PDF soubory. Lidé mají vyvinout snahu vyjít z konfortu a něco pro hledání pravdy udělat. Ten, kdo má předsudky, pro toho není toto psaní určené. Já už jsem těm tisícům stránkám věnoval dost úsilí, abych předal informace, co jsem měl předat a odmítám nad tím trávit další čas, abych to nějak upravoval. Píšu to ve spěchu, abych mohl zpracovávat další myšleny.

Je 5.2.2023 12:07. Dnes mi přišla negativní energie se zacílením na konkrétní osobu. Přemýšlel jsem nad charakterem té energie, zda to byl útok? Útokem bych to nenazval. On to byl spíše jen takový šťouchanec. Energii jsem přeposlal na cílovou osobu, kterou je pastor Vladimír Kocman.

To je tedy snad poprvé, co mi přišlo něco takového proti duchovnímu, ale to co on tam šíří za bludy, to už je do nebe volající. On se tím dost staví proti mým aktivitám.

Představte si, že máte továrnu a chcete, aby továrna byla co nejvíce produktivní. Je tam jeden zaměstnanec, který je velmi efektivní v produktivitě, ale je to individualista. Řeší si věci po svém a nepřipojuje se ke skupinkám, co nejsou moc produktivní ale spíše od dobrých výsledků odvádějí ostatní, ale jsou špičkový na chválení zaměstnavatele. Chválení zaměstnavatele věnují nemalou část své energie. No představte si to.

Lidé, co se hlásí ke Kristu mají šířit evangelium a hlavně žít podle toho. Ono to šíření hodně probíhá i beze slov, když ostatní vidí ovoce ostatních. To znamená volit takové prostředky odpovídající dnešní době, které efektivně zajistí výsledky a ne být neustále uvěznění v tradičních představách, které někdo stejně ještě všelijak sabotoval.

Já teď vůbec nemám přesvědčení, že bych měl někde jezdit po sborech a bojovat tam s přetvářkou ve stylu „To co jste se dočetli v mých PDF, tak to vám jdu ještě zopakovat, ať se nemusíte přetvařovat, že o tom nevíte.“. Od toho já tu vůbec nejsem, abych mrhal energii na něco takového. Pokud se někdo přetvařuje, je to jeho problém a měl by s tím něco dělat. Já tu jsem od toho, abych reagoval na případné dotazy a nejasnosti v mém psaní, se kterými lidé ale musí za mnou přijít a musí umět se ozvat. Na něco takového bohatě poslouží internet či telefon.

Já už teď ani nemám žádné přesvědčení hledat si další zaměstnání. Už jsem měl třikrát vyhoření a je to dost potupné. Nechci to absolvovat znova. Chtěl jsem si jít vydělávat na burze obchodováním, ale na to nemám momentálně předpoklady, protože nemám příjem. Jenom církev Milost má v Čechách přes 20 poboček. Tomu nevěřím, že by dohromady nenašli prostředky k tomu mi dát prostor, abych se mohl věnovat psaní, případně odpovídání na dotazy lidí, léčení a podobně. Ty články, co zde píši by se měli používat jako podklady k diskusím ve sborech. Konání besed na určitá témata. Tím přilákat lidi, ale už nedělat to, co se děje teď a je to v rozporu s novým zákonem.

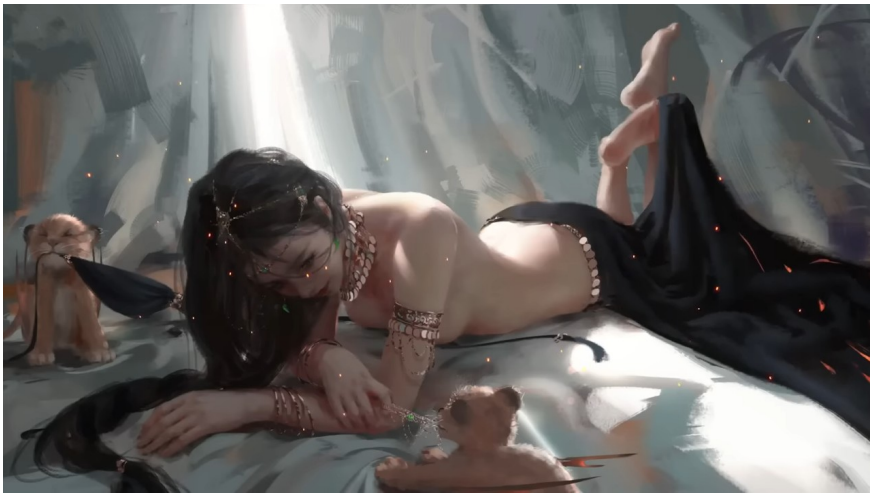

Je 5.2.2023 15:19. Ještě se mi hrnou myšlenky do hlavy na jedno téma. Dokud to nepřeberu a nezapíšu sem, tak na programování klid mít asi nebudu. Týká se to křtu Duchem Svatým. Ježíš byl pokřtěn ve vodě Janem Křtitelem a potom byl Duchem Svatým zaveden do pustiny, kde byl zkoušen 40 dní a až teprve potom byl pokřtěn Duchem Svatým. Letniční církve si zakládají na tom, že jejich kazatelé křtí Duchem Svatým. Jiné církve toto rozporují a tvrdí, že takto nevypadá křest DS. To že třeba kazatelé umí léčit přikládáním rukou na hlavu, to je něco jiného. To je třeba léčení, ale ne křest. Když se na to podívám logicky, tak my jako křesťané podstupujeme něco podobného, jako podstupoval Ježíš. On nám tím dává vzor a byl v sám pustině, kde byl pokoušen. Potom byl pokřtěn Duchem Svatým, ale tam v tom nefigurovala žádná osoba. Nebyl to žádný obřad, kde by jeden kněz hromadně křtil lidi, kam se nahrnou bez ohledu na jejich aktuální životní cestu. Takový kněz přeci nemůže být schopen si něco takového sjednat. Křtít ponořením do vody to ano, ale křest Duchem Svatým je něco úplně jiného. Nedávno jsem si prošel nějakým znovuzrozením na duchu. Tedy cítím se tak. Že by to bylo právě toto? Nedovedu to posoudit, ale možná ano. Nebyl jsem nikde v žádné církvi a došlo k tomu. Mě osobně nepřijde, že to co se děje v letničních církvích a je označováno jako křest DS, tak že je to skutečně tak, protože něco takového není v moci člověka přivolat.

Je 6.2.2023 13:51. Zobrazilo se mi na YouTube na vrchu pár příhodných videí s doprovodnou hudbou, tak je sem dám. Ona to je vlastně hlavně hudba a mírně rozpohybovaný obrázek.
První se jmenuje „WHEN I SWORE TO PROTECT YOU“.
Zde:
https://www.youtube.com/watch?v=k6GwB_Jq7e4&list=RDk6GwB_Jq7e4

Druhé uskupení skladeb se jmenuje „ELYSIUM“.
Zde:
https://www.youtube.com/watch?v=_Co7GwCbsq0

Je 6.2.2023 15:07. To bylo naivní myslet si, že se dnes dostanu k programování. Zase mě něco vyrušilo. Zrovna teď, když mi dochází peníze, tak mi nějaký automat pomocí GoPay odečte z účtu 2970 Kč na něco, co vůbec nechci. Psal jsem o tom, že za těchto podmínek nemůžu jít na burzu, když nemám zajištěný stabilní příjem. Bylo mi automaticky prodlouženo členství v Klubu Inteligentních Investorů, na tři měsíce. Prodlouženo členství v klubu, které jsem dostal jako dárek ke kurzu. Pro mě je tato služba momentálně k ničemu, když neobchoduji na burze, tak jsem si řekl, to musím stornovat, to se nějak vykomunikuje. Tak jsem napsal na podporu, že to je omyl, že jsem nic prodlužovat nechtěl a že chci vrátit peníze. Ve zdravé společnosti zákazník nemůže být nucen kupovat si něco, o co nestojí. Ještě jsem na kurzu viděl přihlášku do Klubu In In, na kterou jsem nereagoval, protože jsem tam nechtěl jít.

Reakce podpory byla ale negativní. Podle nich jsem se měl přihlásit sedm dní před koncem, že chci členství ukončit. Členství, o kterém jsem nevěděl, že se bude automaticky nějak prodlužovat. Protože jsem to neukončil, tak podle nich nemám nárok na vrácení peněz a vůbec je nezajímá, že já tu jejich službu nebudu momentálně využívat a nestojím o ní.

Tímhle tím jednáním si k sobě ale přitáhly mojí pozornost a nepřestanu to řešit. Nezapomenu na to. Tyhle ty praktiky musí jednou pro vždy skončit.

Je 7.2.2023 10:27. Pokračuji v psaní o jednání s firmou dodávající vzdělávání na burze. O jejích pochybných praktikách, které porušují zákon. Sepsal jsem jim email, který vysvětluje detailně v čem je problém a myslím, že by se hodil i jako duchovní učební pomůcka zde. Tak to sem vložím:

„Dobrý den paní Danečková,

faktura na WinSignals se sice našla, ale problém je v tom, že jenom u vás. Mě do doručených ani do spamu nic nepřišlo v době, kdy jsme oddálení služby o měsíc řešily. Pokud mi měl něco poslat systém automaticky, tak to nezafungovalo. Přeci nemůžete po lidech chtít, aby platily do datumu splatnosti a částky, které jim nijak nedáte vědět.

Jinak s těmi všeobecnými obchodními podmínkami vy tomu stále nerozumíte, v jaké jste situaci. Ty podmínky si stanovuje firma pro to, aby nedocházelo k poškozování její aktivit, ale musí to být v mezích zákona a ne nastavené tak, aby to šlapalo po právech klienta. Já mám ze zákona právo do 14 dnů odstoupit od smolouvy a chci toto právo uplatnit. Nehodlám platit za službu, kterou nevyužívám. Vy mi toto právo jako poskytovatel služeb nemůžete nijak odepírat. Ještě k tomu navíc, když jsem se do žádného klubu vědomně ani nehlásil a přihlášku jsem nevyplňoval.

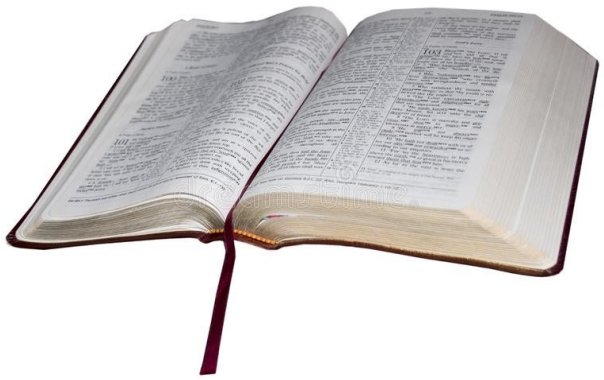
Vy se dopouštíte takto zločinu a děláte to přímo vy jako konkrétní osoba, která je třeba i jen zaměstnanec, co poslouchá zaměstnavatele, ale je to působeno vaším jednáním. Tento svět je postaven na nějakých duchovních principech, které se promítají následně do reality.

Vás toto jednání se mnou nestaví do dobré pozice a měl bych vás varovat. Dělejte si co chcete, ale já si stále stojím za tím, že chci vrátit co nejdříve své peníze a zrušit členství. Až se někdy budu

považovat za investora, třeba budu chtít do klubu vstoupit, ale ne těď.

Děkuji za pochopení.

S pozdravem,
Jiří Kalina“

Je 7.2.2023 11:33. Poslal jsem vzkay přímo pastorovi Vladimíru Kocmanovi, ať se dále nestaví proti mě:

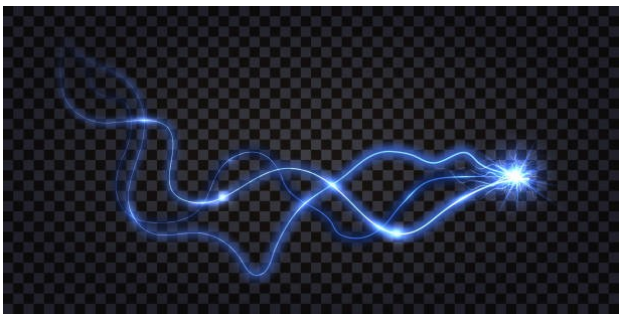
„Vladimíre co to děláš!!?? Co má znamenat to tvé kázání nijak nepodložené Biblí o tom, jak je internet špatný na evangelizaci, že individuální přístup je proti Bohu a podobně. Za celých šest let, co píši svůj blog jste mě nikdo nepodpořili v mé aktivitě ani korunou a teď se ještě otáčíš proti mě chápeš to? My máme šířit evangelium co nejefektivněji a využívat tak k tomu plně dostupné prostředky jako je třeba i internet. Proč se neustále držíte pochybných protibiblických tradic, jako jsou přehnané chvály ve sborech a podobně vždyť jsem o tom psal. Kristus nemůže promlouvat skrze lidi ve velkých davech i o tom jsem psal. Jestli chcete přitáhnout lidi do sálu, dělejte besedy na poutavá témata třeba i za cenu nějakého povinného vstupného. Jestli se lidé začínají obracet k Bohu i mimo sbory tak je to velká sláva a asi je to zásluhou těch, co jsou mimo sbory. Teď je úplně jiná doba, než za apoštola Pavla s jinými prostředky. To co praktiujete mi hodně připomíná katolicismus, proti kterému se veřejně stavíš. Máme přivádět lidi k Bohu v srdci a ne pod nějakié davové vlivy.“

Je 8.2.2023 9:26. Zase mnou prošla a bude asi ještě procházet nějaké energetické směrování směrem k týmu Jirky Mazura. Jeden člověk z okruhu lidí, se kterými jsem v kontaktu ho měl v plánu kontaktovat jako investora. Váhali jsme, zda ho názorově přijme či odmítne, ale říkal, že to alespoň zkusí. Teď po této negativní zkušenosti v jednání s jeho týmem se tam něco energetického otevřelo. Já to stále vnímám tak, že Jirka Mazur a všechny ty jeho aktivity tu byly předem vytvořeny, aby to spadalo pod mojí autoritu. Tak že mě tu mají podporovat a lidi co jsou kolem mě a ne mi házet klacky pod nohy.

Je 12.2.2023 13:21. Nedávno mi vyskočila reklama od Inizia na jejich možné pracovní pozice. Pročítal jsem to, ale vůbec si nějak teď nedovedu představit, že bych měl chodit někam do zaměstnání. Mám své aktivity a zase se trochu dostávám do programování. Nemám momentálně v plánu to měnit. Kamarád, co mi pomohl s kapitálem na burzu, kam jsem zatím nešel, tak po konzultaci s ním se rozhodl, že mohu jeho prostředky využít na aktivitu v podnikání. Je to něco jako můj sponzor a chci se o případné výsledky s ním dělit.

Tak můj parťák od Kulatého stolu Jirku Mazura zatím nekontaktoval. Přichází mi stále zvláštní energie směrem k Jirkovi Mazurovi. Stále jí k němu směruji. Měl jsem tam jen jeden výpadek, kdy my přišla myšlenka, že ho mám kontaktovat a srozumět ho s tím, než budu pokračovat. Tak jsem to udělal a teď už to zase pokračuje.

Komunikace s pastorem Vladimírem Kocmanem nevede nikam. Tyhle ty církevní spolky ať vypadají sebevíc moderněji, tak v sobě nesou skrze ekumenizaci prvky katolicismu. Jednak ctí jako hlavní den neděli. Potom neberou v potaz například verše 5 - 6 z Matouše kapitola 6:
„5 Také když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postávají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali před lidmi. Amen, říkám vám, že už mají svou odměnu.
6 Raději, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři dveře a modli se ke svému Otci, který je vskrytu. Tvůj Otec, který vidí vskrytu, tě odmění.“

Ten současný systém je postavený na hlavu. Modlí se tam veřejně v sálech setkávání, když se zpívá, trvá to desítky minut a člověk je z toho pak vygumovaný. Proč má pastor dělat nějaká kázání, copak ti lidé neumějí číst nezaujatě Bibli? Jenom v případě dotazů a nejasností se ho mohou zeptat na případná objasnění. Takhle, jak je to teď, tak na sebe jeden člověk poutá příliš mnoho pozornosti svými hlasitými výstupy. To lidi nenaučí samostatně myslet. Místo toho, aby si v klidu sedli a řešili společenské problém nějakou diskusí, řve tam jen jeden člověk, který rozebírá pouze a pouze příběhy z Bible. Úplně odtržení od reality. Místo toho, aby se rozhlédl kolem sebe ve světě, kde žijeme a řešil něco konkrétního pro nás. Vladimirovi jsem to řekl, že já tady nevidím lidi z církví, kteří by navštěvovali různé aktivní skupinky, kde by mohli šířit evangelium. Tím, že obrácení lidé chodí navštěvovat církevní sbory, tak nabývají asi falešného přesvědčení, že nějaká bohoslužba probíhá tam a pak jsou z toho popletení a odvádí je to od skutečné bohoslužy. Myslí si tak, že asi udělali dost. Skutečně všelijaké církevní spolky jsou skrze ekumenizaci stavěny do pozice dcer Babylonu.

Je 13.2.2023 10:11. Dostala se ke mně zajímavá informace o tom, že náš budoucí prezident už teď porušuje zákony. Ještě nebyl inaugurovaný k tomu má dojít 8.3. a už činí aktivní kroky ve vládě. Tím porušuje zákon o impozici.

Často narážím na celkem zvláštní mylnou představu. Představu o tom, že je to vina lidí, když si dosazují špatnou vládu v demokratických volbách. Jenom že ty volby jsou podvržené a výsledek je už předem dohodnutý. Obyčejní lidé neovlivní „demokratické“ volby. Obyčejní lidé hlavně a především ovlivní to, jak moc slepě budou a nebo nebudou plnit

příkazy těch, o kterých vědí, že jsou sice ve vládě ale rozhodují špatně. Vláda tady nic reálně nezařídí to vše vykonávají lidé vespod a pokud je společnost uvědomělá, lidé ví, že dělají špatně a pak je to o postojích každého jednotlivce, zda si vybere dělat to, co je obtížné, ale správné a nebo zapře spravedlivost v sobě a půjde s davem i když ví, že je to špatně. To je test individuálních postojů každého z nás a špatné postoje povedou lidi do záhuby. Proto je důležité, aby se lidé spojili a začali spolupracovat. Spolupracovat s těmi, co zastávají zdravý rozum a podporovat je. Roztříštěná společnost, kde si každý řeší jen své osobní zájmy a myslí si, že společenské problémy má řešit někdo jiný, tak takový model selže. Lidé by se měli začít obracet ke Kristu a žádat v dnešních nebezpečných dobách o jeho spravedlivé bezpečné vedení, abychom se spojili do nějakého zdravého celku, který dokáže přežít.

United Launch Alliance honors suppliers of the year - Yellowhammer News Navštívit

Je 23.2.2023 15:14. Tento třináctý PDF dokument už má cca 20MB a stále pokračuji v jeho psaní. Minulou sobotu se stalo něco, co mi připomnělo minulost, která jako kdyby se znova opakje.

Do Budějovic zavítala Ula. Postava z mého příběhu. To mě hodilo o tři díly a o tři roky zpět do minulosti. O Ule jsem psal naposled asi v desátém díle, ne li i později. Bylo to na straně 167, 168, 169 a pak 171, jak je obrázek zasněžené chaloupky. To bylo v něčem podobné období tomu, ve kterém jsem dnes. Tehdy jsem byl zadlužený, bez práce, nějaká seznamka po mě chtěla, abych jí platil za něco, o co jsem neměl zájem. No a dnes jsem opět bez práce, začínám se zase finančně zadlužovat a opět řeším ty situace, kdy mě někdo vnucuje služby, o které nestojím. Setkání s Ulou neproběhlo na chatě u Ondry, ale v hospodě v Budějovicích a vlastně jsme si toho ani moc neřekli.

Setkání s ní beru jako jakýsi milník. Na jednu stranu je zarážející, že když jsem ji viděl naposledy, za nedlouho po tom jsem si našel fajn práci programátora v Písku a teď, co jí vidím opět, tak jsem opět bez práce. Na druhou stranu, když jsem do Písku nastoupil, nějak se mi v podvědomí mihla myšlenka „Tady to bude asi tak na rok, abych se dostal z finančních problémů.“. No a byl jsem tam nakonec něco víc jak dva roky. S tím, že po prvním roce zapálené spolupráce na projektech pro Sodexo jsem začal kontaktovat vedení firmy, že nějak cítím, že bych měl začít spolupracovat s lidmi, se kterými jsem v kontaktu. Pokoušel jsem se tehdy začátkem roku 2021 přemluvit vedení, zda by nespolupracovalo s lidmi kolem Kulatého stolu ČR, ale tam to nevedlo ke spolupráci, tak že jsem se nějak přemáhal, až to pak po roce skončilo po setkání s Gabrielou. Ještě si pamatuji, jak jsem odcházel a nejstarší člen na pobočce mi říkal, ať už ty své aktivity konečně dokončím. Já jsem mu to odsouhlasil. Ty dvě věci, co jsem chtěl opravdu dotáhnout a to můj vztah s Gabrielou a JKali Framework, ale ani jedno jsem nedotáhl. Zabýval jsem se celou dobu úplně jinými věcmi především psaním a pak výzkumem světa statistik a pravděpodobností. Tak že se tam teď nejsem schopen ukázat ani na návštěvu a od té doby jsem v Písku nebyl. To mi ještě nejstarší člen má předat nějaké papíry, tak že do konce března se tam asi budu muset stavit.

Na tom období konce psaní desátého dílu je něco zvláštního. Je to od období vánočního volna na straně 155 až do konce dílu. Jsou tam odkryté různé symboliky a zdál se mi tam i jeden hororový sen.

Vlastně i nedávno se mi zdáli krátce po sobě dva sny, které si moc nepamatuji, ale ten dojem z nich je úděsný a zapamatoval jsem si ho. Jednalo se o nějaké pronásledování lidí něčím neobvyklým a

snad nadpřirozeným. Jestli já jsem to neměl z těch informacích o mimozemšťanech, jak se kolem rozšiřují. Také pan VK se o něčem takovém zmiňoval, že v Talmudu je proroctví o tom, že budou padat města a povstane nějaký velký démon jménem, mám za to že, Behemot.

V roce 2020, když jsem začal dělat pro Sodexo, přišla taková zvláštní doba. Mezitím, co já se z dluhů začal dostávat, tak mnoho lidí naopak o své úspory začalo přicházet. Teď jsem zase v podobně mizerné finanční situaci a mezitím, co se od roku 2020 začala lépe formovat alternativní společnost, tak oficiální křesťanstvo se stalo jakýmsi přikyvovačem státních mocností. Ne všichni, ale někteří pastoři třeba propagovali nebezpečné očkování a nebo například kritizovali alternativu.

Je 24.2.2023 9:56. Je tu ale více podobností s obdobím před třemi lety. Třeba podobnost s tím, co jsem psal ve článku v desátém díle na straně 162 nad obrázkem Chrámu sv. Mikuláše v Kotlinu.

Cítím nějaký tlak, jako kdybych byl v nějakém soukolí dvou duchovních kol. Tentokrát se to týká konkrétně církví. Těch lidí, co se veřejně hlásí ke Kristu, ale ve skutečnosti svými praktikami vtahují lidi do okultismu byť třeba nevědomě. Když mi pastor tvrdí věty typu „Bůh nemá žádnou alternativu“, nebo že „Církev tu funguje už tisíce let a bude fungovat dál“. Tohle je uvažování lidí, co jdou hlavně za většinou bez ohledu na to, zda opravdu dělají dobře. Na jedné straně cítím ignoranci ze strany lidí, kteří jsou v zprofanovaném systému a přitom ne všichni, kteří jsou v tom špatném systému, tak nejsou všichni tak moc zaslepení. Z druhé strany cítím tlak, věřím že od Krista. Cítím jeho negativní postoj na toto ignorantství. Mezitím, co se ostatní lidé propojují, tak církve stojí stranou a jedou si dále svůj okultismus. Opovrhují těmi, co se aktivizují a nepřipojují se. Tenhle článek beru jako nějakou oznamovací povinnost. Pár dní to už v sobě držím a nevěděl jsem, jak to ideálně popsat. Takhle to vnímám a jestli mi přicházejí nějaké negativní energie, nejsem tu od toho, abych je nějak v sobě zadržoval.

Je 27.2.2023 15:52. Poslední dobou jsem měl jakési nutkání zabývat se letničním hnutím. Prozkoumat to trochu detailněji. Dostávají se ke mně zprávy o probuzení v Asbury. Jestli je to tak, že tyto společenství opravdu přivádějí lidi v srdci ke Kristu a je to nějaké novodobé hromadné působení Duchem Svatým. To, na které se čeká a které má přijít podle písem. Pokud je to tak, tak potom mi nějak nedává smysl, proč se tito lidé nepropojují se svým okolím. Nejsou nějak aktivní ve snaze řešit veřejné problémy. Nevídám tyto lidi nikde v žádných skupinkách, které znám. To platí ale obecně pro křesťany, jen bych čekal že moderní nové proudy jako charismatici, letniční a podobné třeba přinesou nějaký posun vpřed. Při tom pátrání jsem narazil na zajímavý kritický článek. Kritický na adresu charismatiků, který obsahuje celkem zajímavá fakta o vzniku těchto hnutí. O vzniku i podivných praktikách, které jsou v porovnání s praktikami New Age docela

identické. Odkaz na článek dám sem:
https://www.adcz.cz/bible-a-vira/zivotni-pribehy/charismaticke-hnuti-osobni-zkusenost/

Některému druhu jednání a praktikám by se měli křesťané raději vyvarovat. Pro hledače senzací a zázraků mohou takové aktivity být přitažlivé, ale je to nebezpečné. Správná cesta i když obtížná je skrze pokání a obrácení se v duchu ke Kristu. Tomu ale musí nejprve předcházet to, že člověka vůbec napadne přečíst si třeba v knize Matouše od kapitoly 5 Ježíšovo kázání na hoře, aby mu mohlo vůbec dojít, co třeba dělá v životě špatně a přemýšlet o sobě. To je opravdu dlouhá a obtížná cesta. Já nějak nevěřím na hledání senzací a zázraků v křesťanství. Přijde mi do hrozně ošemetné. Přijde mi to jako ten typ lidí, co hledají mimozemšťany. Lidi, co čekají nějakou senzaci. Něco, co je okouzlí. Co bude líbivé namísto toho, aby přemýšleli nad tím, že ta pomoc musí vzejít skrze nás. Byť to bude třeba Boží pomoc.

Je 4.3.2023 10:02. Nedávno jsem si pročítal zase svědectví bývalého satanova agenta Emmanuela Amose zde: https://tlg.estranky.sk/clanky/vyslobodeny-z-moci-temnoty.html

Když se tak zabývám těmi letničními, zaujalo mě tam vyprávění týkající se modliteb a zpěvů. Satanovo agenti infiltrují křesťanské církve a snaží se je tlačit ke dnu. Ne vždy se to ale daří. Je to hodně podmíněné doznáním hříchů. Tady je jeden úryvek k účinku v první situaci:
“Křesťané by si měli vážně uvědomit, že ve chvíli, kdy opravdu začnou všemohoucího Boha chválit, nastávají problémy a zmatek jak v moři, tak v ovzduší, a satanovi agenti nemohou najít klidné místo. Modlitba na nás působila tak, jako by do našeho středu hodil časovanou bombu – všichni jsme utíkali jako o život.
Kdyby si křesťané uvědomili, jakou moc a autoritu jim Bůh dal, a začali by ji používat, mohli by ovládat dějiny svého národa! Náš národ mohou zachránit pouze křesťané. Po neúspěchu této konference, ...”

To je případ správné situace. V akci působí obrácení křesťané, co si uvědomují a vyznávají své hříchy a teď je tu popis druhé situace:
„Pozvání jsem přijal, jelikož jsem se církevních shromáždění běžně účastnil, abych v ostatních vyvolával dřímotu a zmatek, což bylo součástí mého poslání. Program začal chválou. Zpívali jsme, až jeden z členů zadal píseň jedné křesťanské skupiny, ve které se zpívá, jak velká je Ježíšova moc a že všechny ostatní síly jsou proti ní bezmocné. Když jsem to slyšel, musel jsem se smát – protože když jsem se v duchu rozhlédl, viděl jsem, že téměř tři čtvrtiny lidí, kteří zpívali, žijí v hříchu. Věděl jsem, že pro své hříchy jsou vystaveni vážnému nebezpečí a démonická moc jim může vážným způsobem ublížit. Proto je velmi důležité, aby křesťané uposlechli Boží slovo a nenechali ve svém životě žádný zakořeněný hřích. Na této bohoslužbě jsme byli celkem čtyři z moře a společně s nimi jsme zpívali a tleskali. Znovu bych rád zdůraznil, že ještě před tím, než začne bohoslužba, je třeba lidi vyzvat, aby nejdříve vyznali svoje hříchy, a teprve pak začali opravdově chválit Boha. To velmi znepříjemní situaci satanovu agentu a musí utéci, aby si zachránil život. ...“

Na tento účinek poukazuje i Bible (http://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=1543) kniha Jakubova kapitola 5 verše 16 – 18:
„16 Vyznávejte si navzájem své hříchy a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí

modlitba spravedlivého dokáže mnoho.
17 Eliáš byl člověk jako my, a když se horlivě modlil, aby nepršelo, na zemi nezapršelo tři a půl roku.
18 Když se pak modlil znovu, nebe vydalo déšť a země
úrodu.“

Bible podtrhuje to, na co prakticky poukazuje bývalý satanův agent. Mě teď třeba poslední dobou přichází vedení k tomu, abych se modlil, že ty nahromaděné finance, které Jirka Mazur získal pomocí burzy, tak mu mají být vzaty a použity pro aktivity související se oslavením Božího jména. Stále cítím, že se v souvislosti s tímto něco stále děje. Něco tam energeticky probíhá, ale nevidím co přesně. Okrádat kněze fakt nemůže vést k ničemu dobrému. V jednom z hromadných emailů od Jirky Mazura, co mi přišel byla věta „Vítěz bere vše.“. To je celkem výstižné a inspirující.

Český národ má asi výhodu v tom, jak je utlačovaný, jen toho bohužel neumí využít. Karmicky asi Češi nebudou tolik zanešení, když jsme ekonomicky a všelijak utlačovaní sousedními mocnostmi (tím chci říct, že už asi máme hodně splaceno a ti ostatní na tom nebudou tak dobře). Teď ještě udělat ten zásadní krok, obrátit se ke Kristu, vyznat hříchy, modlit se za vysvobození národa, za vedení Kristem. Požádat ho o moudrost a odvahu. Každý individuálně sám, jak to cítí. V tom vidím naději.

Je 12.3.2023 13:55. Měl jsem z programátorských důvodů pauzu v psaní, ale začínám vnímat, že jsem zase ve skluzu.

Na minulé stránce jsem zmiňoval svědectví Emmanuela Amose. Poukazoval jsem na důležitost vyznání hříchů u křesťanů, protože jinak nejsou v bezpečí. V příběhu je kapitola s názvem „Proměna v satanova agenta“, kde autor uvádí, jak v srpnu 1982 v Logosu zničil 5 rodinných domků a svedli to na architekta. Dále zmiňuje, že nechal stočit volant u autobusu, aby narazil do stromu. Všichni v autobusu zemřeli až na toho jediného křesťana, který měl vydat svědectví o Ježíši Kristu. On nějakým zázračným způsobem vyšel ze zavazadlového prostoru a byl v pořádku.

Vzpomněl jsem si na svědectví o vlkodlacích a mám tu dvě svědectví. Jedno z pohledu ženy uvnitř kultu a jedno poučné z pohledu křesťanky.

Obě tyto svědectví jsou v PDF souboru zde:
http://jkali.cz/data/prisel_osvobodit_zajate_r_brown.pdf

První z pohledu čarodějnice je v odstavci na přelomu stránky 19 a 20. Okopíruji to sem.
“Vlkodlaci, zombie, upíři a jiní démonští živočichové existují. Mnoho jsem jich viděla. To je Satanovo tajemství, které si úzkostlivě střeží. Nad těmito bytostmi má vládu jedině Satan a jeho nejvyšší démoni. Používá si jich nejčastěji k ukázňování. Nikdy nezapomenu na to, jak Satan při jednom shromáždění poslal za jedním mužem vlkodlaka. Muž vyskočil a utíkal pryč – a vrčící

vlkodlak za ním. Muž neměl šanci této zvířecí bytosti utéct. Když mu to došlo, obrátil se, vytáhl pistoli mag-num ráže 0,357 a vypálil celý zásobník přímo do vlkodlaka. Ten ani nezakolísal. Roztrhal muže na cucky. Nikdo ve shromáždění se neodvážil ani hlesnout – ze strachu, aby se vlkodlak nevrhl na něj. Tyto kreatury jsou lidské bytosti posedlé určitými mocnými démony, kteří jsou schopni přivodit nezbytné fyzické změny v lidském těle. Některé staré křesťanské spisy ze středověku týkající se těchto démonských živočichů jsou velmi přesné. Kromě starověkých satanských spisů, které jsou uchovávány v klenbách hlavního satanského domu v kalifornských horách, jsem dosud nenalezla písemnou zprávu, která by je přesně popsala. Těchto démonských živočichů se všichni v kultu velmi obávají a nenávidí je. Jsou to samotáři stoprocentně zaprodaní Satanu. Obávám se, že v době Velkého soužení se jejich počet velmi zvýší a Satan si jich bude otevřeně používat k zjednávání kázně."

V tomto případě to dopadlo špatně. Satanův přisluhovač byl roztrhán. Druhý případ byl setkání vlkodlaka s křesťankou, ale ne s takovou, která si na křesťanství jen hraje. Strana 70:
„Jak jsem již zmínila, já sama jsem se s vlkodlakem již jednou tváří v tvář střetla. Snad bude užitečné, když tuto zkušenost zde popíšu. Jednou večer za soumraku jsem jela autem ze své kanceláře zpátky do nemocnice, abych se podívala na pacienta, jehož stav se prudce zhoršil. Byla jsem v autě sama a projížděla jsem úsekem po opuštěné venkovské cestě, kde v okruhu nejméně jednoho a půl kilometru nebyly žádné domy ani budovy. Náhle na vzdálenost bloku domů přede mnou vstoupil doprostřed cesty obrovitý vlkodlak. Jak jsem se přibližovala, vztyčil se a stál na zadních. Sešlápla jsem prudce plyn a chtěla ho rychle objet, ale auto nereagovalo. Pozvolna zpomalovalo, až – navzdory všem mým modlitbám a pokusům uvést je do chodu – zůstalo s běžícím motorem stát. V hrůze jsem zírala na neuvěřitelně ošklivou a zlou kreaturu. Něco takového jsem dosud neviděla. Bylo mi, jako bych v té veskrze zlé moci, která z něj čišela, přímo tonula. Pohodil hlavou a zavyl – byl to hrůzostrašný zvuk, na který nikdy nezapomenu. Pohlédl mi do očí a řekl: »Nemůžeš nikam – vidíš, zastavil jsem ti auto – nic s tím nenaděláš. A teď se už těším, jak ti roztrhnu krk a napiju se tvojí krve. Příliš dlouho ses Satanovi pletla do cesty: já tě teď ztrestám. Proti mně nic nezmůžeš.« Svou řeč zakončil hlubokým zavrčením a pak vyrazil k mým dveřím. Procházely mnou vlny strachu, ale věděla jsem, že se mu musím postavit, protože jsem si byla jista, že není Boží vůlí, abych umřela v této chvíli. Věděla jsem, že ještě mám co vykonat. Pán si mne během mé téměř smrtelné nemoci před třemi lety vyučil. Když jsem se rozhodla, že se nedám, Duch svatý vlil do mé duše takový klid, pokoj a sílu! Bleskem jsem pochopila, že vlkodlak se mne snaží vyděsit, abych podlehla panice a dala se na útěk. Kdybych to udělala, mohl by mne zabít. Zhluboka jsem se nadechla, napřáhla pravici přímo na něj a vykřikla: »STŮJ! Ve jménu Ježíše, ty odporný služebníku Satana, STŮJ! Já jsem služebnice Ježíše Krista, který je všemohoucí Bůh! Není vůle mého Pána, abych teď zemřela. Nesmíš se mě ani dotknout, protože mám ještě něco vykonat.« Vlkodlak se na místě zastavil, neschopen se pohnout. Vrčel a skučel zlostí.

Znovu jsem na něj ukázala, podívala se mu zpříma do očí a řekla: »Ve jménu Ježíše ti přikazuji, jdi mi z cesty a zmiz! Má hodina ještě nepřišla. A **TEĎ JDI!** « Ještě jednou zavyl, pak klesl na všechny čtyři a zmizel ve vysoké kukuřici na kraji cesty."

V tomto případě došlo ke střetu na odlehlém místě. Vlkodlak nějakou telekinezí zastavil auto a vyhrožoval křesťance. Ta se ale nepodvolila strachu a věděla, co má dělat. Dopadlo to dobře. Držela se své cesty a využila i Kristovi autority.

Ještě je tu jeden zajímavý příběh o střetu čarodějů s mocnými anděli na straně 17:
“Právě za tohoto posledního pobytu v Kalifornii se stalo něco, co mne přivedlo na cestu, která mě měla vést ke Kristu. Tehdy jsem zapochybovala o Satanově tvrzení, zeje mocnější než Bůh. Velekněz si několik z nás zavolal k sobě a sdělil nám, že v blízkosti je nějaká rodina, která se staví Satanu do cesty. Řadu členů kultu již obrátili k nepříteli, Kristu, a jsou vlezlí až hrůza. Satan je poručil všechny zabít. Velekněz nám řekl, že tam máme jít všichni společně v duchovním těle (astrální projekci) a zabít je. Tak jsme se posadili do kruhu před své svíčky, vědomě opustili svá těla a šli v duchu do toho domu, abychom ty lidi zlikvidovali. Ta věc se mi vůbec nelíbila, ale neměla jsem na vybranou. Kdybych neuposlechla, zabili by mne.
Když jsme dorazili na kraj pozemku, k našemu velkému překvapení jsme nemohli dál. Celý byl obstoupen obrovskými anděly. Stáli bok po boku a drželi se za ruce. Měli dlouhá bílá roucha a stáli tak těsně vedle sebe, že se dotýkali rameny. Neměli žádné brnění ani zbraně. Ať jsme se snažili sebevíc, nemohli jsme projít. Všechny zbraně se od nich odrážely, aniž by jim způsobily sebemenší újmu. Nejdříve se nám smáli a vyzývali nás, abychom se odvážili a zkusili přes ně projít. Ostatní členové kultu propadali s ubíhajícím časem stále větší zuřivosti. Náhle se tváře andělů změnily. Vrhli na nás tak strašný pohled, že jsme se svalili na zem. Velmi pokořující zkušenost, dlužno dodat. Nikdy na to nezapomenu – když jsem tam seděla na zemi a vzhlédla na ně, podíval se mi jeden anděl přímo do očí a tím nejlíbeznějším hlasem, jaký jsem kdy slyšela, mi řekl: »Prosím tě, nechtěla bys přijmout Ježíše za svého Pána? Jestliže půjdeš dál jako dosud, zahyneš. Satan tě ve skutečnosti nenávidí, ale Ježíš tě miluje tak, že za tebe zemřel. Prosím tě, rozmysli si to – nepředáš svůj život Ježíši? « Tím pro mne boj skončil. Odmítla jsem zkoušet to dál. Byla jsem otřesena. Ostatní to ještě chvíli zkoušeli, ale nikdo neuspěl. Pochybuji, že ona rodina se o tomto boji, který se odehrál před jejich domem, kdy dozvěděla. Měli dokonalou ochranu! Tento zvláštní druh andělů jsme nazvali »řetězoví«. Nepronikne přes ně absolutně nikdo. Vskutku jsem byla vděčná, že jsme neprošli – a přivedli mne k hlubokému zamyšlení. Přes tento zážitek s anděly to trvalo ještě několik let, než jsem se k Ježíši obrátila. Stále jsem prahla po větší a větší moci a odmítala uznat skutečnost, že tato moc mě ničí a vede mou duši do věčného zatracení. ”

Je 12.3.2023 17:00. Poslední dobou mi přijde, že čajovnu navštěvují aktéři z filmu Barbar Conan natočeném v roce 1982. Včera jsem si ten film pustil. To je ten samý rok, co jsem ho zmínil o dvě stránky výše v souvislosti se zbouráním 5ti domů. Na obrázku je vidět akorát 5 mužů s květinami a na koni sedí Conan. Vypravěč to komentuje, že se jedná o „Thulsovi děti, děti zkázy“. Od zhruba druhé poloviny filmu jsou tito lidé vidět, jak provozují nějaké asi meditace, všelijaké zpěvy a klanění se čemusi. Uctívači Thulsy, což je vlastně had v lidské podobě, který sedí na své hoře a pod horou se tito lidé připravují k snědku.

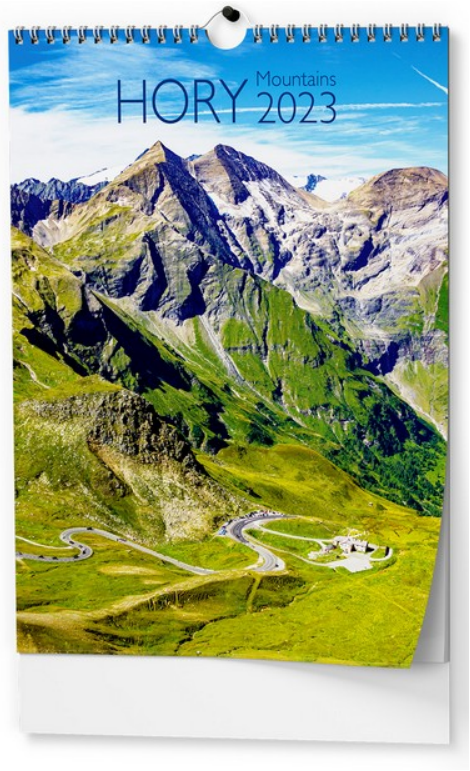

Je 12.3.2023 19:49. První člověk z řady dětí zkázy je YouTuber Viktor Láznička, kterému budu říkat Šachysta, protože hraje šachy závodně. Když jsem ho viděl v čajovně poprvé, působil na mě, jako kdyby přišel přímo z filmu Barbar Conan. Podává nějaký svůj výklad Ježíšova učení, kde klade důraz na rozpuštění ega, ale postrádá to úplně evangelium. Je to ve videu dlouhém 3:37:36 zde: https://www.youtube.com/watch?v=-oTzTFyb5bM
Viktor přivedl svojí osobnost do zkázy (vyprázdnění osobnosti) tím, že se úplně odpoutal od projevů ega (označováno i jako mysl). Mluví o sobě jako o třetí osobě. Sleduje se, jako kdyby z povzdálí. Neztotožňuje se se svojí myslí a tělem. Když s ním jednají ostatní, působí to na vás jako kdyby si nechal líbit úplně vše. O svých kamarádech mluví jako o bozích, protože vychází z myšlenky, že Bůh je všudypřítomný.
Zde je s ním rozhovor:
https://www.youtube.com/watch?v=NDpnnq6g2ps
Podle rozhovoru opustil své blízké. Připadalo jim, že se zbláznil, a nebo že je na drogách. Na mě Viktor osobně také působí, jako když je pod vlivem nějakých drog. Když se podíváte na narkomana, působí z něj postoje typu „mě je všechno jedno, všechno je to správně, jak to je a už nad ničím nepřemýšlet a užívat si blaženost“. Člověk, který je vlažný a nezaujímá k ničemu žádné postoje. Neumí a asi ani nechce si udělat názor na to, co je dobré a co je špatné.
V rozhovoru Viktor o sobě prozradil, že dříve býval velký egoista a musel třeba vždy vyhrát v šachách, ale meditační praktiky ho od toho osvobodily. To je zajímavé, protože já sám jsem kdysi býval také soutěživý a měl jsem podobné vnitřní postoje. Mě od toho ale osvobodilo vyznání hříchů a obrácení se ke Kristu. Uvědomění si jeho Božství a projevu jeho milosti. Já jsem nepotřeboval provádět žádnou meditaci, která by mi zdevastovala osobnost.
Jednou jsem byl v čajovně a viděl Viktora platit. Martinův postoj k němu mi nepřipadal moc přátelský. Cítil jsem tam nějakou averzi jako když si z něj snad utahuje. To co ale Viktor udělal se mi vrylo do paměti. Předvedl hluboký úklon, kterému budu říkat půl sedmá. Je to jako když je 18:00 a hodinová ručička ukazuje svisle dolů mezitím co minutová svisle nahoru a vy zrychlíte čas o půl hodiny dopředu. Hodinová ručička je člověk od pasu dolů a minutová od pasu nahoru. Tedy takový to byl úklon.

…

Je 12.3.2023 22:51. Další z řady dětí zkázy je můj kamarád Martin Baťka, kterého znám z čajovny už dlouho, ale vždy byl jakýsi nemluvný a zamlklý. Nedávno se nějak změnil a najednou se z něj stal YouTuber ve spolupráci s Šachystou. Hodně lidem připadá, že Šachysta k němu vzhlíží jako k nějaké živé modle a že spolu vytvářejí nějaký kult osobnosti. Když už se někdo projevuje, tak mě zajímá obsahově jakou to má hodnotu. Například zde je povídání o smyslu života a Martin Baťka tam mluví až na závěr. Rozebírají smysl života. Mluví tam nejdéle ze všech a já mu nerozumím snad jedinou větu. Nevím, jakou to má mít výslednou obsahovou hodnotu. Co že to má lidem vlastně předat?
https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=MURAWQX1cJs&t=2s&fbclid=IwAR1CR_V_4HUQLv6zSuhr75Uu81ITbLKK7nNnG9MKHgTBJTymdvkpSLDj29Q
Na sociální síti o sobě prohlašuje, že je vším a zároveň ničím, že setkání s ním je setkání s bohem,

pravdou, láskou a podobně. Nedávno jsme měli v čajovně takovou párty po zavíračce. On tam své přítelkyni přede všemi řekl, že jestli se u něj projeví známky ega, ať ho tluče. Pak tam hlasitě zpíval píseň, kde se opakovalo hallelujah. Na mě to působilo fanaticky a nepříjemně. Dlouho jsem se tam nezdržel. Vycházelo z něj něco pro mě nepříjemného. Něco jako snad nějaký démonský vliv. Přijde mi, že z něj vyzařovala podobná energie jako z Bubeníka. Na jednu stranu charisma, energičnost, pohyblivost, ale jakýsi neklid. Kdyby ti lidé přijali v duchu Kristovo milost, věřím, že by se takto neprojevovali.

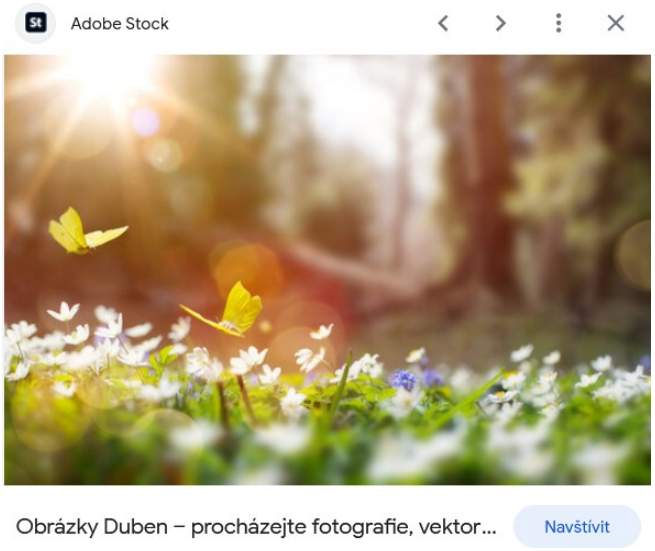
Je 14.3.2023 13:04. Další videa s Martinem Baťkou jsou například na horách, kde prozpěvuje o tom, že je teplej. Není to možná myšleno vážně, nevím, ale na mě to nedělá dobrý dojem. My tady přeci máme růst v osobnosti a tohle ukazuje naopak na rozklad osobnoasti. Video má v názvu „Je osvícený buddha Martin Baťka gay? …“ a je zde: https://www.youtube.com/watch?v=AbCL_hdSP9c
Další video z hor s titulkem „Jak spasit svět? Odpovídá buddha Martin Baťka.“ zde: https://www.youtube.com/watch?v=0n32JCKfCNU
Odpověď je, že není potřeba o nic usilovat a jen dělat to co každého baví. Tohle je ale v rozporu se svědectvími, které jsem uvedl o pár stran výše. Z těch Šachystovo videí o Martinovi mi fakt přijde, že k němu vzhlíží.

Další z podivných dětí zkázy je tak zvaná Marcelka z hor. Tak třeba první video se zcestnými výklady: https://www.youtube.com/watch?v=lvhH68DNdA0
Tazatel se ptá, přijde mi že schválně ironicky „Když se nějaká prostitutka vyboural a při tom se bouchne do hlavy, bude mít amnézii a pak se jí bude zdát, že je panna Maria, tak bude panna Maria a všichni ostatní budou vyřízení, že to nebudou chápat, je to pravda?“. Marcelka odpovídá, že JO. Tedy postoj je jakékoliv nekritické přijímání bludů, které člověku přijdou do hlavy. Bezmezné se oddání nějakému duchovnímu „něčemu“.
Tito lidé tvrdívají, že žádný satan neexistuje a že je to jen projev naší mysli. Satan samozřejmě může působit na mysl člověka to je pravda, ale to přeci vůbec neznamená, že jako bytost neexistuje. To je nebezpečné prohlašovat takové lži ostatním lidem. Popíráním satanovo existence mu tito lidé docela nahrávají. Vědomí existence satana by totiž lidi mohlo motivovat hledat pravdu.
Další výrazné znaky jsou antikristovské projevy. Tito lidé mají v sobě silně ukotvenou myšlenku, že Ježíš se za naše hříchy neobětoval. Odvádí tak ostatní od toho, aby přijali Boží milost.

Marcelka, Martin a Viktor všichni mají společné to, že byly dlouhá léta v protestantských a nebo katolických církvích. Docházeli tam fyzicky a nějak mi připadá, že za celou tu dobu nikdy nepřijali milost. Nevědí, co je to pokání i když kázání měli před sebou. Byly ale chycení něčím, co se jim na církvích nezdálo dobré a nezdálo se to ani mě. Takové to postrádání možnosti jednání dle své intuice. To se řekl bych ve sborech potlačuje. Tak je to hodně o kolektivním fungování. Ne žádný individualizmus. Po čase ale došlo k tomu, že už potřeba individuality začala růst a byla potřeba hledat jinou zkušenost byť stále a stále bez přijetí Boží milosti. Bez osobního vztahu s Bohem a jen ve slepé důvěře v jakési nepojmenované „jsoucno“, od kterého se nekriticky nečeká žádné nebezpečí. Tito lidé se po mnoha letech fyzické přítomnosti v (i okultismem) zamořených církvích oddělují od kolektivismu a propadají do „bezbožného intuitaření“ s vytěsněním vlastní osobnosti do nějaké nicoty. To je ale také forma okultismu. Má cesta byla jiná. Více individualistická i když o

upřímný vztah s Bohem jsem usiloval. Já jsem přímo nechodil pravidelně do církevních společenství. To ne, ale vídal jsem se se známými, kteří byly uvnitř těchto církví a docházeli tam pravidelně. Já jsem od nich načerpával informace byť jsem nikam do sboru nedocházel. Ano z jejich pohledu jsem jim připadal jako špatný křesťan to je něco, s čím jsem se musel umět vyrovnat. Jenom že vztah k Bohu není to samé co vztah k nějakému konkrétnímu společenství, které svazují jejich pravidla. Důležitý je mít laskavý postoj obecně k lidem. Zrovna tak ale i laskavost k sobě a vymezit si hranice, které nenechat ostatní lhostejně překračovat.

Očividně tito lidé dovedou zbožšťovat kde jaký prd. S rozkladem jejich osobnosti se nějak rozložilo i vědomí, ke komu to vlastně mají mít správně zbožnost. Tady vážné hrozí, že přijde někdo velmi charismatický, kdo na tyto lidi bude mít silný vliv, ale ve skutečnosti to vůbec nebude dobrý člověk. A teď tu bude vybudovaná struktura zbožňovatelů, kteří vyprázdnili svojí osobnost a zbožňují na základě pokřivené intuice. Tohle to směřuje k obrazu, který byl zachycen ve filmu Barbar Conan, kde vidíte hory uctívačů hada Thulsy.

Je 28.3.2023 11:01. Už jsem dlouho nic nenapsal. Jsem zabraný do programování a do světa technologie. Moc nechodím ani na email a včera jsem tam zahlédl jednu zprávu ve spamu, co má divný předmět. Předmět je „still alive“. V textu stojí „Gday man... The right men, where are u? magnificent woman is writing to you, plz don't be surprised by this message. I would like a man who's seeking out trust-based relationship with a young lady. Hope that I didn't bore you to death you through this letter, & I count on your answer back.“. Já si nedovedu nějak představit, že bych měl nějakou mladou dámu. Mě to chemicky nějak nepřitahuje.

Nechápu, proč mě stále chodí toto spamy, když na to nereaguji. To se dříve v takovém množství snad nikdy nestávalo.
Dnes mě upozornila Windows lišta na horoskop na tomto odkaze. To jsou zase ty nebezpečné horoskopy. Info pro střelce:
„… Pro nezadané: Svobodní Střelci se v dubnu mohou hluboce a věrně zamilovat. Poznají osudový protějšek, který hledali celý život. Jejich láska bude čistá a naplněná. Pokud na ní budou stále pracovat, čeká je velké štěstí.“
Info pro vodnáře:
“… Pro nezadané: Hvězdy vám přejí, už brzy budete u svého vytčeného síle, teď však přijde ten nejtěžší úsek. Pokud skutečně toužíte po lásce, nevzdávejte to, i když se vám vše bude zdát nemožné. Uspějete, uvidíte!”

Ty spamy jsou někdy tak divné a místy mi přijde, jako kdyby v nich byly nějaké narážky snad na to mé psaní. Někdy mi přijde, že ten, kdo mě spamuje je ten samý člověk, který čte mé texty. Těžko ale na něco takového reagovat. Těžko si dopisovat s někým, když nevíte kdo to opravdu je. Mohla by to být teoreticky i Gabriela, ale tento způsob korespondence je nad mé síly. Má rádkyně na vztah s Gabrielou mě v komunikaci na Telegramu zablokovala už minulý rok. Proč by mě blokovala neznámá žena, se kterou jsem se bavil o svém vztahu? Ona to také mohla být přímo ona. Teoreticky. No cítím na sobě, že u mě dochází k určitým změnám v osobním životě. Ke změnám, které by mohly směřovat už konečně ke vztahu. Nedovedu si ale představit, že bych měl mít nějakou jinou

ženu, než Gabrielu. Minimálně to, že jsem se oholil. Učím se ale vařit i všelijaká jídla a vymýšlet nové recepty. V podstatě i méně jím, protože to co si neuvařím, to mi nikdo jiný neuvaří. Mamka už mi nic nevaří ta si vaří jen pro sebe ve svém bytě. Dokonce i častěji chodím dlouhé procházky. Cítím se lépe a cítím se více závislý na pravidelném svižném pohybu. Možná se brzy i ostříhám. Nejprve budu ale muset najít způsob, jak si nabrousit nůžky. Leda že bych stříhání vyřešil jako minulý rok, že jsem to provedl Rambo kudlou. Kdybych to tak udělal, to bych se ale nenaučil brousit nůžky. Na holičku se spoléhat nemohu, to bych vypadal moc řadově. Nějaké změny v tomto stylu se kolem mě dějí. Na odzdobování vánočního stromku je ale ještě brzy. Je sice už jaro, ale ještě včera docela chumelilo. Květen to jistí. Jak začne květen a teploty s ním spojené, už mi to nedá a musím stromek odzdobit. Důvod, proč stále stromek mám je ten, že to v sobotu při večerní pohodové atmosféře pěkně svítí k počítači a samotná světýlka bez stromku si pouštět nebudu. Stejně počítám, že tyto výstřední zvyklosti, až budu mít ženu, tak opadnou a nebude mi to ani vadit.

Blíží se konec března, ale návštěvu Písku zatím neplánuji. Zjistil jsem, že všechny podklady k vyplnění daňového přiznání mám u sebe. Já už mnoho let zjišťuji, že mě tu zkrátka chybí někdo, kdo by řekl „Odzdob vánoční stromek“, nebo „Vyplň si daňové přiznání“, nebo „Dojdi si k holiči a nech si to tak nebo tak“, nebo třeba i „Kup si nějaké hezké boty, ta roztrhaná pošťácká pracovní obuv je strašná“. Nebo možná minimálně poslední dobou bych k něčemu takovému byl svolnější.

Je 1.4.2023 13:00. Poslední dobou, co tak chodím na středeční setkání ekoruny, tak mi to tam připadá, že se tam začínají rozjíždět projekty, které by se možná dali popsat větou „Pojďme stavět Metro, babička Coufalíková nám na to přidá příspěvek!“.

Megalomanské projekty, které nabízejí produkty třeba jako telekomunikace, ale to tu přeci všechno už máme. Někteří lidé kolem ekoruny jsou toho názoru, že když budeme mít tyto projekty vlastní, nikdo zvenčí to nebude moci komunikačně omezovat. Já nedokážu na takovéto projekty přiložit ruku k dílu, protože v to nevěřím. Nevěřím, že to je správná cesta snažit se budovat něco, co už tu máme a je to tu pro nás. Stále věřím, že stávající infrastrukturu máme používat a máme si jí i bránit, aby nám jí nikdo nebral. Vždyť tohle ani ekonomicky vůbec nadává smysl. Jak může hrstka babiček a dědečků na ekoruně svými financemi rozjet megalomanské telekomunikační projekty. To je nepřirozený způsob tvořivé činnosti. Velké projekty by měli vznikat tak, že je tam nějaká smysluplná vize toho, že to skutečně najde své zákazníky, co ty projekty existenčně udrží. Pokud se ti lidé nenajdou, je to jen o obětovaní prostředků hrstky lidí někomu, kdo možná je nějak aktivní a pracuje, ale je to jako dělat dům na písku. Poslední dobou se na ekoruně setkávám s jevem, že někdo přichází s nějakou nabídkou a silou si buď on sám a nebo to dělá za něj někdo jiný, že formuje z ostatních poptávající, co mu za jeho snahy mají platit. Když si někdo takový najde lidi, kteří chtějí někde něco dobrého podpořit, dovede je někdy zmanipulovat ve svůj prospěch.

Myslím si, že předposledně tam snad Jirka Sapeta zmínil, že já jsem jediný člověk, co na vývoj ekoruny nikdy nepřispěl. Pokud jsem to dobře pochopil. Zmiňoval jsem tam několikrát, že ekorunu plánuju podpořit tím, že budu nakupovat produkty od místních výrobců či zemědělců, ale zatím nemám z čeho vybírat a tak jsem zatím jen daroval dobrovolný příspěvek za vzdělávání. Co se týče obětování prostředků ať už finančních a nebo energie a času na nějakou bohulibou aktivitu, tak to už takovou aktivitu mám a nikdo po mě nemůže chtít, abych obětoval ještě jinde.

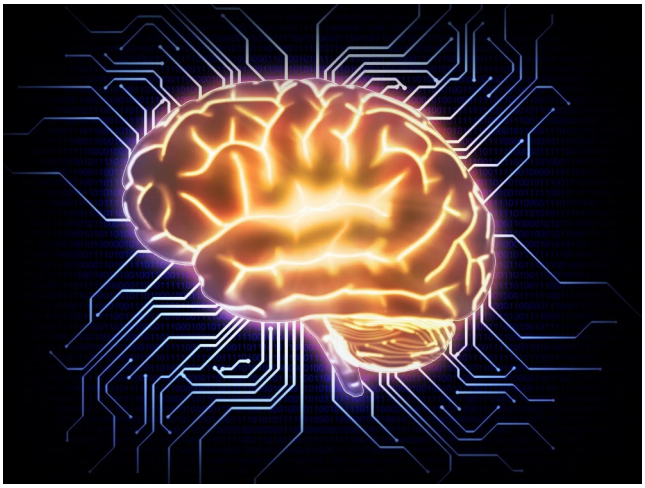

Je 3.4.2023 11:30. Nedávno vyšel na mém nejoblíbenějším zpravodajském kanálu Aeronetu článek o umělé inteligenci. O produktu ChatGPT zde. Je to pár dnů. Uvádějí tam oslavné básně, které umělá inteligence vymyslela na oslavu některých neoliberálních politiků, zatím co u jiných básničku vymyslet odmítá, protože je naprogramován být politicky nestranný. Po pošťourání se v kódu redakcí se ale přesvědčit dal. Zaujalo mě to. Zrovna předevčírem jsem se potkal s bývalými spolužáky v hospodě a jeden mi ukazoval myslím že ten samý chat, jak mu odpovídá na různé otázky. Zrovna podobnou problematikou se poslední dobou také v programování zabývám. To jsem myslím minulé pondělí před týdnem potkal na plovárně kamaráda z čajovny, který dělával kdysi v Iniziu. Povídal, že tam byl docela držák. Je to postava z tohoto dokumentu jménem Lékař a psal jsem o něm na straně 3. To bylo snad poprvé, co jsem ho viděl na plovárně. Bavili jsme se spolu a o Iniziu tam také padlo pár slov. Povídal jsem mu, že na Iniziu používají umělou inteligenci podle reklam. On to tedy „trochu“ rozporoval, ale faktem je, že už tam nějakou dobu nedělá. Pamatuji si, že my kdysi také přišla jakási myšlenka „Co kdybych třeba někdy šel dělat do toho Inizia?“. Je to přeci jen v Budějovicích.

Možná by se našli lidé, co by tam ve mě měli víru. Já jsem takový pracovník-inovátor. Nechám se někde zaměstnat a technologicky ten tým řekněme že obohatím o nějaké své nápady. Jak začne ale práce být stereotypní a já nemám co bych tam dále vymyslel, tak mám vyhoření. Nebo také se stalo v Assecu, že jsem si tam nějak nesedl s lidmi, ale tam to bylo nějaké moc esoterické na mě.

Také bych možná mohl jít pracovat pro E-korunu, ale já tam nějak nemám moc důvěru v ty projekty, které rozjíždějí. Nějak mi nedávají smysl. Momentálně mám nějaké živnostnické aktivity, zatím se neplánuji nechat zaměstnat. Chci dokončovat věci, ke kterým jsem se zavázal. Chtěl bych časem dotáhnout i ten JKali Framework a nějak ho dostat do opensource stavu.

Je 3.4.2023 12:06. Když je řeč o té inteligenci, myslím že její definice je něco jako „míra schopnosti přežití“. Poukazuje se na alternativě, že není schopná se sjednotit. Co mě ale potěšilo, že nedávno zazněl na E-koruně návrh „Křesťané jsou ale dobří v tomto. Oni se umějí domluvit.“. Kdyby lidé z alternativy se v případě nejasností obraceli v duchu ke Kristu, třeba by to byl posun vpřed. Oni ty křesťanské spolky se mezi sebou navzájem také moc nebaví, ale evangelium důležité je. Kdyby se v alternativě našla vůle obracet se ke Kristu a snaha s ním komunikovat v případě nejasností, věřím, že by jsme se posunuli.

Je 3.4.2023 12:26. Na straně 21 jsem se zmiňoval, že jsem se bavil po Skype s člověkem, který si říká Peter Insider. Bylo to kvůli volným energiím a jejich využití pro veřejnost. Měl k tomu celkem kritické postoje, protože lidé by to vojensky zneužili a i ekonomicky. Od té doby jsem s ním nějak už nekomunikoval, protože on se soustředí na jiný svět na ten vesmírný a já žiji hlavně tím, co se mě osobně týká a okolí, ve kterém žiji. Povídal jsem mu, že jeho rozhovory moc nesleduji a to si raději pustím komentáře k dění od AENews. On to vnímá tak, že politické dění mezi Amerikou a Evropou to je titěrné a legrační z pohledu vesmíru a že tato planeta stejně vznikla klonem z jiné planety. Pro mě je ten titěrný svět z pohledu vesmíru docela vážný z mého pohledu, protože v něm žiji. V tomhle se lišíme máme každý jinde střed pozornosti. Možná, že kdyby mi přišlo nějaké přesvědčení, nějaká myšlenka, že je to Kristova vůle, abych s ním nějak spolupracoval, tak bych s ním spolupracoval, ale k tomu nedošlo.

Na AENews šéfredaktor pan VK zmiňuje už nějaký ten týden, že nemůže vyvracet lidem mylné teologické postoje, že je to něco jako kdyby vzal baseball pálku a šel jim rozmlátit krásné auto a nebo nábytek v domě. Mě to tak přijde, že tímhle ty lidi ještě více navnadí a budou chtít o to více hledat :D. Nemůže to mít nějakou spojitost s tím, že poslední dobou AENews ztrácí své přispěvatele, jak se v článcích zmiňují? To je jen má hypotéza. Třeba jsou teď přispěvatelé z AENews zklamaní, že si něco podstatného nechávají pro sebe?

Je 17.4.2023 13:48. Připadám si jako jeskyní muž. Člověk, co je zabraný do svých aktivit, že nějak nevnímá okolní svět. V takové období bývám vždycky nejšťastnější i když by se to nezdálo.

Je to asi tak tři týdny, nebo dva týdny dozadu. To bylo myslím také pondělí na večer. Cítil jsem se obtížen tou dobou jakýmsi pocitem „Já musím mít vztah to mě posune dál“. V ten den to nějak vzrostlo už snad do nějakého snad sebeobviňování. Nevěděl jsem si s tím rady co mám tedy dělat. Ženu, o kterou mám zájem, tak mě komunikačně blokuje a když se snažím dorazit na veřejné místo, kde bych se s ní mohl potkat, není mi sděleno, kde to je ani organizátory. Žádnou jinou nehledám a nemám o žádnou jinou zájem. Nestojím o seznamky. Jestli je někde ta o kterou stojím schovaná za nějakým fiktivním profilem na nějaké seznamce, tak můj mozek to neumí vyhodnotit a neumím s takovým profilem komunikovat. Beru to tak, že to prostě není ona, tak nemám zájem.
Dostala se ke mně nějaká reklama na služby jedné ženy, co radí mužům, jak být pro ženy jako magnet, proto že ona zná triky, jak zapůsobit na tak zvaný „opičí mozek“, kterým se ženy řídí a upadávají do vlivu mužů, se kterými nejsou šťastné. Před takovou službou mě intuice varuje. Vnímám z toho cestu, jak pokřivit svojí osobnost. Sebedestrukce. Já si nechci hrát na něco, co nejsem. Tak že jsem si nevěděl s tím divným sebeobviňujícím pocitem rady a ptal se v duchu Krista

o radu. Co s tím mám tedy dělat? A najednou z toho přišlo jakési osvobození se od toho špatného pocitu. Přišlo mi, že ten pocit je pouze klam, co mě měl do něčeho vmanipulovat, byť já ale stále jednám správně. Cítil jsem v ten moment změnu na duši. Jakési osvobození. Připadalo mi, jako kdybych žádnou Gabrielu nikdy nepotkal. Prostě tam nebylo to pouto k ní. Zmizelo a stále to trvá.

Je 20.4.2023 9:39. To bylo myslím v neděli, co jsem šel z města domů pěšky. Šel jsem schválně oklikou od Dlouhého mostu podél řeky k sídlišti Vltava a pak domů na sídliště Máj, abych se prošel. Je tam chodník a podél něj jsou lavičky. Nedaleko od dlouhého mostu tam seděla nějaká mladá slečna. Blondýnka menší. Připadalo mi, že je to snad ta, co dělá u kasy v Albertu na sídlišti Máj od nedávna. Možná je jí jen podobná. Možná je to Ukrajinka. Byla noc, ale nebylo myslím zas tak pozdě. Nevěnoval jsem tomu moc pozornost.

Včera jsem šel zase z města pěšky. To bylo ale později řekl bych. Snad kolem půlnoci. Šel jsem stejnou cestou a když jsem se přibližoval k tomu místu zhruba co jsem jí minule viděl, tak než jsem jí stačil zahlédnout, něco jsem odtamtud slyšel. Nějaké zapraskání a nebo snad zasmrkání či co. Než jsem se k tomu místu stačil přiblížit, viděl jsem, že tam někdo sedí a pak vstala a šla stejným směrem jako já, ale rychleji. Ztratila se mi z dohledu. Když jsem došel k lávce u benzínky, tak už jsem nevěděl, jakým směrem se vydala. Přišlo mi, jako když to je ještě dítě. To by mohla být skoro stará, jako moje dcera, kdybych nějakou měl. Jak jsem šel opodál za ní, přicházeli mi hlavou myšlenky jako „Co když nemá kam jít?“, „Co kdybych jí nabídl přístřeší?“, “Neoloupí mě?“. Vzpomněl jsem si, že jsem jednou už nechal u sebe přespat úplně neznámého člověka, co byl v nouzi. Nebyl to bezdomovec, ale stala se mu nějaká havárie v bytě a nemohl tam několik dní být. Tak jsem nad tím tak přemýšlel, jak takovéto situace řešit. Napadlo mě celkem přijatelné řešení. Musel bych se s ní domluvit, že potřebuji na noc zamknout byt, protože mám strach, aby mě nevyloupila, ale ať mi řekne čas, kdy potřebuje odejít a já si mohu nastavit budíka. Potom až půjdu spát, tak se zamknu ve svém pokoji. Na něco takového bych přistoupil a doufal bych, že to není nějaká šílená žena někým nasazená, co mi zdemoluje přes noc byt.

Je 22.4.2023 20:32. Ve čtvrtek 20.4. večer jsem se po deváté byl podívat ze zvědavosti zase k těm lavičkám, zda tam ta slečna zas nevysedává v tak divný čas. Zajímalo mě, co s ní je a zda nemá nějaké vážné problémy. Nebyla tam. Pak jsem šel do čajovny a cestou domů jsem šel zase kolem. To mohlo být kolem půl dvanácté a nebyla tam. Tak těžko říct. Třeba jsem měl jen nějaké bludy, ale nedalo mi to tomu dát ještě jeden den těsně po sobě.

To je výhoda psaní veřejných textů. Budějovičtí čtenáři se mohou semknout a prozkoumat situaci jako skupinka :). Akce více lidí a ne jen jednotlivce.

…

Je 23.4.2023 15:34. Včera se stala šokující věc. Můj vlastní otec spáchal sebevraždu. Vyskočil z okna. Ještě včera nám to přijela oznámit policie. Podle toho, co povídala jeho přítelkyně, co s ním

žila, tak ho to tu už nebavilo. Tvrdil, že si s nikým nerozuměl. Já jsem s ním byl koncem minulého roku domluvený, že zajdeme na pivo. Byl jsem připravený tam jít a on to odvolal s tím, že je někde už s někým. Asi pil už s někým jiným. Mě řekl, že zajdeme příští týden a ani potom se mi neozval a ani pak, teprve až když chtěl půjčit. A do čajovny, když jsem ho zval, tak to se mu nechtělo přijít, že ho to nezajímá. Nechtělo se mu pít ani žlutou vodu, která by ho možná té závislosti zbavila. Měl asi i finanční problémy půjčoval si od bráchy a před tím něco ode mě, ale to mi vrátil. Bráchovi tvrdil, že potřebuje půjčit jen kvůli zubařovi.
Mamka mi včera vyprávěla, že když jsem se narodil, přinesli mě z porodnice myslím přímo na štědrý den a nebo den před tím. Byl jsem pod vánočním stromkem v postýlce a mamka na mě plakala. Vlastní otec přijal padesátikorunu od kolegy za to, že půjde místo něj řídit na štědrý den autobus, tak že mamka byla doma jen se mnou.
To vystihuje povahu člověka, který se včera zavraždil. Na jednu stranu dobrák, ale ne moc rodinný typ. Jeho přítelkyně mi dnes vrátila klíče od bytu patřící městu, kde spolu bydleli. Má tam spousta věcí, ale nevím, co bych s tím dělal. Klíče dojdu vrátit na radnici a chci se zříct všeho majetku, co po něm zbyl. Město bude mít tedy jednu volnou garsonku na Lannovce navíc. Ještě se musím domluvit s bráchou. Mamka tam také o nic nestojí.

…

Je 23.4.2023 22:14. Na straně 52 v tomto dokumentu jsem se zmínil, že jsme měli minulý rok společnou rodinnou večeři na oslavu šedesátin mého vlastního otce. Brácha tam byl s jeho přítelkyní a já tam byl sám. On se mě vyptával, zda také někoho nemám. Řekl jsem mu, jako už po několikáté, že je něco v dohlednu a on na to reagoval, nějak jako aby se toho ještě dožil. Na mě to působilo trochu jako narážka na mou neschopnost sehnat si partnerku, ale teď když se stalo toho, kdo ví, jak on nad tím vlastně přemýšlel. Připadal jsem si v ten moment, jako kdyby tam Gabriela byla se mnou přítomná nějak v duši. Teď už jsem se od ní odpoutal, ale to neznamená, že jsem přestal v ní věřit. Věřit v to, že je to žena, co ke mně patří. Spíše mi to teď připadá, že já asi mít nikdy ženu nebudu.

Zvláštní je, že kousek níže v textu na straně 54 se zmiňuji o třetí lásce a tam se odkazuji na sny popsané v sedmém díle na straně 92. Byl tam popisovaný jeden sen, co se mi zdál toho dne (uvedeno datum 4.3.2018). Ten sen se týkal toho, že můj vlastní otec byl zavražděn. Když se posunu o kousek zpět na stranu 86, i tam byl jeden podivný sen týkající se nějaké negativní duchovní bytosti se mnou spojené. Na straně 69 tam popisuji dokonce sen, kde mi bylo sděleno, že budu mít děti.

…

Je 23.4.2023 23:43. Když je řeč o těch snech, tak právě včera se mi zdál sen z pátka na sobotu. Sen co jsem si celkem zapamatoval. Byl takový zvláštní. Částečně válečný a částečně tajuplný. Nedovedu si ho úplně vyložit. Byl jsem na nějakém nebezpečném místě. Byl tam nějaký blonďatý kluk a asi byl nějak duchovně otevřený a viděl něco víc než já. Povídal mi něco ve smyslu, že Kristus mi posílá a teď to jméno, které si nevybavuji, aby mě chránil. Pak mi bylo nějak zjeveno a nebo mi to vysvětlil, že je to obrovský duchovní medvěd. Ten blonďák pak dodal, že on patří k uctívačům nějaké bohyně myslím že říkal Brahmy. Po chvilce tam ten blonďák přišel o život a já si pak vybavuji, že jsem se z toho místa snažil dostat ven a viděl těsně proti mně asi tři ozbrojené vojáky, co mě buďto neviděli, nebo byli nějak ztuhlí. Hned na zemi jsem viděl nějaké peníze, které jsem posbíral hned před nimi a pak kolem nich prošel. Nijak na mě nereagovali. Tohle se mi zdálo ten nešťastný den. Obvykle si sny nepamatuji.

Je 2.5.2023 11:53. V neděli byly v Budějovicích zase kamarádi Míla a Ondra. Tentokrát bez Uly, ale byl tam ještě kamarád ze sídliště Máj Karel. Byly jsme v noční hospodě. Cestou z hospody se mě Míla vyptával na holky, jak to mám. Zrovna byl ten den před prvním májem ten den co jsem před rokem chtěl políbit Gabrielu. Vlastně bylo po třetí hodině ranní, tak že už byl první Máj. Odpovídal jsem, že nerozumím té řeči, když někdo používá falešný profil a nedovedu se přes to dostat. On se mě nějak snažil povzbudit, že také umím více programovacích jazyků a když se naučím v tomto komunikovat, otevřou se mi další možnosti nebo tak něco. Vysvětlil jsem mu, že já to fakt nezvládám. Přijde mi, jako kdyby se mi měla rozskočit hlava při nějakých takový komunikacích. Pak jsme pokračovali dále pěšky na Máj, přešli křižovatku u Výstaviště a kousek u zastávky MHD tam postávali dvě holky a bavili se spolu. Měli myslím silonky, nebo něco krátkého. Přišlo mi, jako když tam na někoho jen čekají. Možná to byly prostitutky těžko říct. Míla na ně zahlásil „Není vám zima?“. Oni povídali, že je. Prostě jsme jen prošli kolem nich. Míla říkal něco jako „To je divné jsme čtyři, nemáme děti, ženy, bude nám čtyřicet a když jdeme kolem takových holek, bavíme se o NVIDII. My si asi zasloužíme vyhynout.“. Divné je, že to říkal on, když on právě přítelkyni má. Nějak mi to přišlo celé, jako kdyby to bylo snad nějaké nastražené. To že já nemám ženu ale nevnímám jako svůj problém.

Pak další podivnost. Došli jsme ke Karlovi. Vždycky kluci nocují u Karla, ale tentokrát, jako kdyby váhali nějak, jestli mají jít k němu. Nebo jestli on váhal. Nakonec řekl, ať jdou k němu. Možná čekali, zda se nabídnu. Bylo to celé nějaké divné jako kdyby předem připravené. Přijde mi, že pokud někdo někam jede s tím, že u něj přenocuje, tak si to domluví předem. Já bych něco takového také potřeboval vědět předem, ať se mentálně i jinak připravím na cizí osobu v mém bytě. Míla má obzvláště ve zvyku volat, že je v Budějovicích, když už jsou někde pět minut před mým barákem a nebo jsou už v hospodě a nedá dopředu nijak vědět.

To byl rychlonáhled na dnešní čtyřicátníky. 25.4.2023 jsem byl u výslechu na kriminálce. Pořadové číslo návštěvy 13.

Je 3.5.2023 1:00. Byl jsem předvolán k výslechu na kriminálku kvůli vyšetřování sebevraždy mého vlastního otce. Nebyl jsem ale první, kdo byl u výslechu. Průběh nebyl nijak zvláštní a myslím si, že jsem asi ani nebyl na žádném seznamu podezřelých. Jen mě předvolali jako pozůstalého, tak jsem řekl zhruba o vztazích a že od prosince jsem zaznamenal divnou lhostejnost ke mně. Na kriminálce jsem se nic moc zajímavého nedozvěděl.

Zvláštní byly spíše události těsně po tom, co k tomu došlo. Ještě v sobotu 22.4., co u nás byla policie nám sdělit tu zprávu, tak krátce na to mi volala jedna žena s mladinkým hláskem. Povídala že s otcem žila v bytě a že kdy se s ní chci potkat, aby mi vrátila klíče. Zněla dost vyšokovaně.

Co mě jako první zajímalo a na co jsem se jí rovnou zeptal bylo, zda má kde bydlet. Ona řekla že ano i když se mi zdálo, že to řekla s prodlevou. Tak jsme se domluvili na pondělek, že mi je vrátí v pondělí. Ať má trochu prostor na případné přesuny věcí. Druhý den v neděli mi volala zase, že zda se můžeme sejít trochu dříve. Přišlo mí, že má docela na spěch. Možná tam z toho místa byla šokovaná, nebo nevím. Tak jsem jí vyhověl a domluvili jsme se, že se sejdeme u kašny a rovnou nějak kolem poledne jsem vyrazil z domova. Ona to měla ke kašně blíže než já a když jsem dorazil, tak tam nebyla. Tak jí volám a ona že je ještě v bytě a balí se a že přijde asi za 15 minut nebo tak nějak. Řekl jsem jí, že tam zajdu a sejdeme se tam, tak souhlasila. Potom jsem byl u černé věže a ona mi volala, zda můžu přijít přímo do bytu. To mi bylo divné, proč to takto řeší. Co tím řeší? Jako kdybych byl na nějakém vodítku a ona mě naviguje kudy mám chodit. To tam v tom bytě je na mě něco nalíčeného? Nebo se snad bojí vyjít ven, kdyby tam byly stopy krve a ona to viděla? Nebo mě možná nějak testuje, zda se nechám snad nějak řídit či co? Přijdu k baráku a chodník je čistý. Jdu po schodech nahoru. Nějak mi v ten moment na těch schodech prosvištělo hlavou, co kdyby to byla ta holčina, kterou jsem viděl nedávno posedávat pozdě v noci na té lavičce nedaleko Dlouhého mostu. Přijdu až do posledního patra, kde bydlel můj otec v posledním bytě a dveře jsou pootevřené. Nikdo nestál u dveří. Tak jdu dál. V kuchyni nikdo a ani v chodbičce vedoucí ke koupelně a záchodu nikdo nečíhal. Jdu do obýváku. Otevírám dveře do obýváku a co nevidím. Na posteli sedí Gabriela!!! Tedy budu přesnější seděla tam Gabriela číslo 2. Není to ta Gabriela, o které jsem psal v předchozích textech. Její jméno jsem se dozvěděl až později. Nepřipadalo mi, že by to byla ta, kterou jsem viděl pár dní dříve na lavičce, ale také je malá blondýnka. Seděla tam na posteli s hodně vymnutýma očima od breku a koukala směrem na balkon. Vůbec se na mě nekoukla, když jsem vstoupil do místnosti.

Je 3.5.2023 11:52. Přišla mi zajímavá nabídka v dopise od společnosti Enovation. Nabízí dotace na inovativní projekty. Dotace v rozmezí 1 – 20 milionů korun. Jestli mám věřit v nějakou příležitost, jak bych mohl získat prostředky na dokončení mé technologie JKali Framework, tak je to právě tato. Kdyby to vyšlo, napočítal bych si tolik, aby to po zdanění dalo těch 800 000 Kč, kterých jsem chtěl. To bych to byl schopný dotáhnout do nějakého rozumného konce a dát k dispozici ostatním. Pak bych se mohl ukázat i v Písku :D. Musím do 18.5. připravit a poslat nějakou prezentaci.

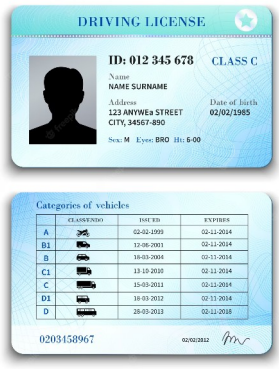
Je 4.5.2023 12:33. Vešel jsem tedy do bytu a viděl jí sedět na posteli. Byla z toho stále vyšokovaná. Vrátila mi klíče od bytu, který patří městu se slovy zhruba „Můžete prosím vrátit tyto klíče na radnici?“. No na tom jsme přeci byly už domluvení, že ty klíče vrátíme městu, jen co se vyřídí formality. Vrátila mi klíče a odešli jsme. Původně jsme byly domluvení na pondělek, že se sejdeme večer, předá mi klíče a třeba někam zajdem to probrat, jestli se cítí špatně a nebo mi k tomu má něco ještě říct. To se přesunulo na neděli kolem poledne a pak když už jsem šel na zastávku, tak ona mi volala, zda ta schůzka stále platí. Já řek že dnes ne možná v to pondělí. Volala mi i v pondělí a připadalo mi že se chce sejít. Povídal jsem jí, že můžeme spolu zajít na svobodnou

buňku do divadla u Kapličky a pozná nové lidi a třeba přijde na jiné myšlenky. Tak jsme byly domluvení na třičtvrtě na šest u zastávky Výstaviště, že jí tam zavedu. Nebyla tam. Asi v 17:53 jsem už šel do divadla a psal jí, že už tam jdu a poslal jsem jí adresu, kdyby chtěla přijít. Pak myslím volala a říkala že se nějak na to dnes necítí a jestli se nechci setkat jindy. Já jsem jí řekl, že o to nestojím.
Pak mi volala, když jsem byl na přednášce o slovanech na svobodné buňce v divadle u Kapličky a to jsem jí nezvedal. Napsal jsem jí, že teď nemůžu mluvit. Ona pak po chvilce volala znova. Nezvedal jsem to, ale přišlo mi, že je zoufalá. Nechci si s ní dělat nějaký vztah, ale chtěl jsem jí nějak pomoci v nouzi v rámci možností. Pověděl jsem jí, ať zajde do čajovny na Krajinské 22 v podkroví a že tam pak přijdu. Přednáška se protáhla a bylo to celkem zajímavé, ale odešel jsem po chvilce.

Ona se ve mně už od první komunikace s ní snažila nabudit dojem, že to ona je ta co se snaží pomáhat mému otci a finančně mu i pomáhá, když on půjčuje peníze svým známým. Teď, když on zemřel, nemůže jí vrátit peníze, co mu půjčila a nějak jako kdyby čekala, že já jí to všechno vrátím jako pozůstalý. Povídala že nemá ani na jízdenku. Mluvila něco o Kardašově řečici, že tam má rodinu. Ona tam ale nechtěla nakonec jet. V bytě jsem jí dal 500 Kč ať má alespoň na tu cestu a něco k jídlu. Povídala, že mi to vrátí. Já jsem to tak cítil, že jí to mám dát a udělal jsem to. Jednal jsem podle jejího svědectví ať už bylo pravdivé, nebo ne. Později co nám vyprávěli sousedé o ní, že ten poslední zhruba půl rok, co se k němu nastěhovala jedna bezdomovkyně, tak to šlo s ním z kopce. To jsem se dozvěděl až po těch setkáních. Podle sousedů jí už několikrát vyhodil. Ona mi tvrdila, že ho zná měsíc, ale v čajovně se prořekla, že se na vánoce chytli kvůli pohádkám že ona je nesnáší. Divné mi bylo, že ona mi prvně tvrdila, že byla u sousedky jí přinést nákup, když tam vtrhla policie a pak mi tvrdila, že když vtrhla policie do bytu, tak spala. To mi nějak začalo být divné až po tom.

V čajovně se vypovídala a měla strach z toho výslechu, že na ní něco sousedé shodí. Byl z ní ale docela cítit alkohol. O tom nemluvila, že pije. Zvláštní je, že můj vlastní otec dost pil a neznal asi ten náš pohled na něho. To, že je to pro nás nepříjemné. On ale žil asi spokojen život a nebo se tak tvářil. Pak si ale do své přítomnosti přitáhl ženu, která snad možná pila ještě víc než on. Jak asi na takového člověka může reagovat? Vidí sám sebe z toho pohledu, ze kterého jsme my vnímali jeho. Když jsme odcházeli s tou holčinou z bytu, nebylo umyté ani nádobí. Povídala, že je jí 42 let. Myslím, že mu prostě asi jen pila krev v tom, že neměl svůj klid, asi ani nechodí do práce a asi i v tom, že není 100% pravdomluvná. Ten den, co se to stalo tak dostal 1000 Kč pokutu za to že pije na zastávce. Já jsem se jí ptal, proč pije na zastávce a proč se neopije raději doma? Na to mi odpovědět nedokázala. Nechápala proč to udělal podle ní byl v pohodě.

Podle mě byl také v pohodě a nebo tak působil. Sice si poslední dobou půjčoval peníze, ale to nám vrátil.

Je 4.5.2023 15:31. Setkali jsme se tedy v čajovně v pondělí 24.4. večer zrovna na můj svátek. Chtěla mi něco povědět. Protože jsem věděl, že má zrovna nouzi, tak čaj a jídlo jsem jí zaplatil, ale ona neměla vůbec hlad, tak si to nechala zabalit. Povídala o tom, že musela obhajobu řidičáku odložit za čtrnáct dní, že je řidič z povolání a teď na to nervově nemá. Mluvila o tom, že bydlí někde v suchém Vrbném a že je tam drahý nájem, tak jestli nevím o něčem levnějším. Pokusil jsem se jí domluvit pronájem místnosti, které pronajímá kamarád ve svém bytě a zrovna měl volný pokoj. To vychází docela dobře něco přes 4000 Kč měsíčně. Pak jsem jí řekl, že i v čajovně někdy nechá Martin někoho přespat, když

pracuje. Jen že to jsem ještě nějak nedovedl odhadnout ten její reálný stav a byl z ní cítit v čajovně alkohol. Povídala že si nechala vyplatit zálohu v práci, ale že druhou jí nedají. Že prý další týden dostane peníze. Den na to jsem šel k tomu výslechu. Ona se nabízela z nějakého důvodu, že tam chce jít se mnou, ale řekl jsem jí že to by asi policie nevzala. V čajovně mi tvrdila, že si za tu pětistovku koupila jízdenku na MHD. Tak jsem pochopil, že asi měsíční, což tedy nějak smysl nedává.

Chtěl jsem jí nějak podat pomocnou ruku, ale druhý den jsem pro jistotu ujasnil v sms, že nehledám žádný vztah, jen jsem jí chtěl přivést mezi lidi. Ona mi pak volala, že na tu SMS koukala jako tydýt. Vnímal jsem jí trochu jako tu malou andulku, co nám kdysi ulítla a už jsme jí pak nenašli. Přišlo mi, že já to můžu nějak zvrátit, než dojde k něčemu podobnému. Zvrátit třeba tím, že bych jí nabídl nocleh u mě, ale když tvrdí že má kde bydlet, jen hledá něco levnějšího. Vzpomněl jsem si na jednoho mladého bezdomovce, co se jmenoval Michálek. Také jsme mu chtěli nějak pomoct a pozvali ho do bytu. On nás pak chodil navštěvovat a sousedům se to moc nelíbilo. To by bylo asi něco hodně podobného, ale bylo mi jí líto. Sice jí vnímám jako člověka, co jedná hodně instinktivně, hodně lže a podobně, ale dívám se na ní z pohledu jakési oběti tlaku ve kterém je. V tlaku, do kterého se dostala pravděpodobně vlastní vinou.

Rybka , o.p.s. Azylové domy pro rodiny s dětmi

Je 5.5.2023 14:06. Byla středa 26.4. Další den ve čtvrtek se konal obřad rozloučení před zpopelněním. Ve čtvrtek měla přijet i teta a strejda do Budějovic. Můj oblek, co jsem měl k absolutoriu mi nějak už nesedí, tak jsem se rozhodl jít normálně oblečený a vykompenzoval to alespoň ním, že jsem se nechal ostříhat a vzal si nějakou vhodnější obuv než je to mé memento z Pošty.

Někdy odpoledne mi Gabriela číslo 2 volala, že je v Mercury a ptala se, jestli by jsme mohli zajít ještě do toho bytu, že si tam nechala nějaké věci. Myslel jsem, že to vyřídíme ten další den, až tam půjdeme i s tetou. Na obřad rozloučení chtěla také přijít a věděla že se koná. Zval jsem jí. Večer mi zase volala nebo psala. Že prý je venku v parku a v práci jí na obřad nepustí, ale na jídlo s námi může zajít. Na to společné jídlo se jde těsně po obřadu, nebo alespoň co jsem zažil dříve. Přišlo mi to nějaké, jako když to nestihla domyslet. Psal jsem jí, že rodina na to bude koukat divně, pokud nepřijde na rozloučení, ale přijde na společný oběd a že když jí v práci nepustí, tak jak tam může přijít? Ona mi pak volala a nějak to zkoušela vysvětlit jako že ona chce, ale v práci toho mají moc a vedoucí jí asi nepustí.

Nastal druhý den. Jdeme s bráchou ke kapli. Brácha říkal, že mluvil s tetou a ona si nepřeje, aby s námi šla na oběd ta holčina, co žila s otcem, protože se jí zdá že není moc pravdomluvná. Na obřadu moc lidí nebylo jen mamka, brácha, teta, strejda, já, lidé z pohřební služby a pak ještě přišla Gabriela číslo 2 o něco později. Po skončení jsme se trochu bavili venku a já viděl ty její ruce tak neobvykle pročervenalé. Vypadalo to, jako když byla celou noc venku, tak jsem se jí na to zeptal, že to vypadá, jako když spala venku a ona mi to potvrdila. Štvalo mě to, že mi takhle lže a tahá mě za nos. Ona se zeptala, jak to bude teda s těma penězma. Ona asi myslela stále na tu výplatu, co měla přijít otci a kterou teď stejně bude zaměstnavatel blokovat na nějakou dobu. Já jsem jí řekl, že o ničem nevím. Nevěřím jí, tak jak po nás může chtít nějaké údajné pohledávky, co měla o otce. Zatím to vypadá, jako když dlužila naopak ona jemu. Ptal jsem se jí schválně přede všemi, ať mi ukáže tu jízdenku, co si koupila za peníze co jsem jí dal a neukázala nic byť by se tím mohla trochu obhájit. Povídala, že si koupila jízdenky a jídlo. Domluvili jsme se, že jí zavezeme do města na charitu, ať se tam pozeptá. Na charitě řekli, že konkrétně oni se věnují jen Ukrajincům což mi přišlo divné. Mě zajímalo jestli ona bude mít nějakou snahu si to nějak zařídit a sama zjišťovat, ale moc to tak nevypadalo. Potřebovali jsme ještě zajet do toho bytu a ostatní nechtěli, aby šla s námi. Napadlo

mě doporučit jí, ať se pozeptá třeba v čajovně, zda by o něčem nevěděli, ale tam to neklaplo a ani kamarád z máje neměl zájem. Když je člověk v takovémhle stavu že pije a lže, tak je to fakt problém asi pro každého. Jako rodina jsme ale odmítli nechat jí v tom bytě po otci, i když je teď prázdný. Máme za ten byt zodpovědnost. Na druhou stranu je to drobet absurdní, že je k dispozici prázdný byt, ale strach jí tam bez dozoru pustit. Pak jsme jeli autem kolem sadů a teta jí zahlédla na lavičce, jak tam spí. Asi to byla ona.

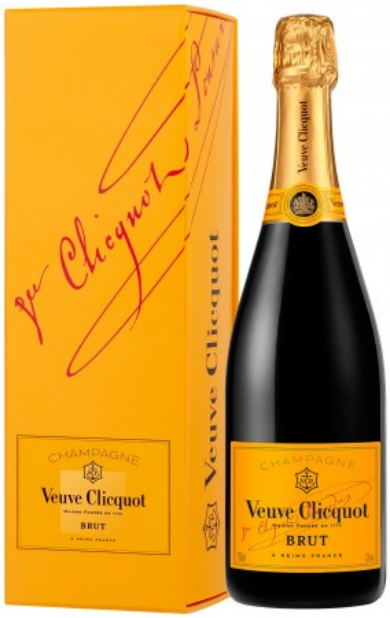
To bylo naposledy, co jsem jí viděl. V pátek mamka zjistila, že v Týně nad Vltavou je azylový dům Rybka, co nabízí pomoc ženám. Tak jsem jí detaily poslal v sms zprávě. Ona mi pak navečer volala z jiného telefonu, protože neměla už kredit a jestli se nechci sejít. Já jsem řekl že dnes už ne a ona navrhla úterý, tak jsme řekl, že jo. Ptal jsem se jí, co říká na ten Týn a ona tak nějak tónem, jako kdyby se nechumelilo, že Týn je špatně, že má tady práci. Povídal jsem jí, že nemá práci, protože nemá kde bydlet a ona řekla že si už něco sehnala. Přišlo mi, jako kdyby ta její životní situace pro ní byla nějaká normálka. Azylový dům odmítla. Pro mě je nějak nepředstavitelné, že člověk co nemá kde bydlet a je stále opilý, že dokáže pracovat.

Je 5.5.2023 16:03. Myslím, že sebevražda mého vlastního otce je ukázkovým příkladem, že určité typy povah lidí by neměli a nedokáží žít spolu. Ne jen v jednom bytě, ale i celkově ve městech by měla být stanovená nějaká férová pravidla. Tak třeba například mi přijde nedůstojné, že bezdomovci se schovávají pod mosty a nebo že spějí na lavičkách. Je to nedůstojné jak k těm bezdomovcům, tak i pro obyvatele města. Přitom by se to dalo celkem efektivně řešit.

Představte si železobetonovou stavbu někde nedaleko okraje města. Něco jako hangár. Není tam žádný personál. Nevede tam žádná voda ani plyn. Nevede tam ani elektřina a pokud se někdo o to zaslouží, třeba by tam mohl být nějaký ten solární panel. Odpadní voda by mohla být alespoň někde nedaleko, když ne uvnitř. Prostě něco jako úkryt, kde nepotřebujete mít peníze, ale máte kde složit hlavu. Lidé, co se dostali do špatné životní situace se tam mohou potkat a třeba si nějak i vzájemně vypomoct. Budou spolu a ne roztahaní po městě na lavičkách a pod mosty. Když se uvidí navzájem, možná je to více namotivuje dostat se z této situace. Uvidí tak lépe samy sebe skrze ostatní.

Nikdo jim nebude bránit ve vstupu do města, ale ten úkryt bude ospravedlnění toho, proč bude nocování pod mostem a na lavičkách postaveno mimo zákon. Mělo by to být nezákonné, ale těžko bez toho úkrytu. Pokud chtějí někde spát, ať jdou do toho úkrytu a nepotřebují peníze. Pokud budou chtít vodu, mohou si jí nanosit z města, ale musí projevit snahu. Pokud budou chtít jídlo, myslím že v supermarketech se toho dost prošlého vyhodí a nebo mohou požádat ostatní o pomoc. Na spaní někde venku ve městě by měli ale být upozorněni, že je to protizákonné a že pokud v tom budou pokračovat, bude jim odňata svoboda a budou nucení podstoupit odvykací léčbu v případě drogově závislých a nebo nějak nuceně vykonávat ve městě nějaké veřejné služby. Ta drogová závislost by se podle mě dala snadno léčit chlordioxidem, ale těžko do toho někoho nutit dokud si o to vyloženě nekoleduje. Toto by byla možná a podle mě férová cesta, jak pomoci lidem s odvykáním. Můj vlastní otec nejevil zájem brát chlordioxid. Asi na mě možná koukal skrze prsty. To byla jeho věc, ale těžko říct, jestli se o tento tip dělil i se svou spolubydlící.

Je 18.5.2023 15:47. Předevčírem 16.5. byl slavnostní den. Ráno jsem se koukl na to, co sdílí bratranec a byla tam informace stará asi 22 hodin a to že odevzdal svojí disertační práci. Nebyl to ale jen on, co něco odeslal. I já jsem v úterý něco poslal, co jsem ten den dokončil. Po mnoha letech od ruku 2017, co jsem se dostal do proudu neobvyklých inspirací a začal pracovat na vlastní technologii JKali Framework, tak až teprve dne 16.5. roku 2023 cca po šesti letech od zahájení vývoje jsem předal někomu detailnější představení technologie jako celku. Poslal jsem to firmě Enovation, která mě sama oslovila bez toho, aniž bych o nich někdy slyšel.

Tak uvidíme. Třeba si to pomocí nich najde nějak cestu do světa. Ten způsob propagace lidem za pomocí Inizia ten jsem nějak nedokázal uchopit. Pro mě bylo nepředstavitelné že po takové dřině, co jsem na tom měl, že je přede mnou další velký úkol, co si sám budu muset nějak financovat a to je nějak to rozkouskovat a po částech rozprodat lidem za příspěvky. To není vůbec reálné řešení pro mojí situaci a tím nechci nějak kritizovat Inizio. Teď se mi jen potvrzuje, proč se snažím poctivě platit daně státu a zrovna tak zdravotní i sociální pojištění i když nic kolem tohoto projektu nefakturuji a jen investuji. Nějaký takový projekt, jako je tento asi vážně potřebuje podporu ze strany institucí zabývající se výzkumem a mají za sebou podporu větších útvarů, než jsou klasické podniky.

Mám zde pro zajímavost první zprávu o nich, nechám jí tu:

Dobrý den pane Kalino,

děkujeme za projevený zájem o naše služby, v příloze zasílám představení společnosti a bližší možnosti.

Požádám Vás o upřesnění:

- Kdo by byl žadatelem o dotaci? (ideální by bylo zaslání IČO)
- Čím se společnost zabývá? Hlavní druh činnosti.
- Jak dlouho podniká v daném oboru?
- Kde by bylo v ČR místo realizace projektu?
- Jak velkou investici v Kč máte v plánu?
- V čem je inovativní? Důležitý je zejména posun z aktuálního stavu do cílového, tedy „skok", kterého bude díky projektu docíleno
- Existují konkurenční řešení – alespoň krátce popsat situaci na trhu, výhody Vašeho výstupu oproti již existujícím projektům
- Jaké je komerční uplatnění – plánujete výsledek prodávat, provozovat jako službu?
- Orientační délka, počet lidi zapojených do vývoje

Základním kritériem pro žadatele o dotaci, je posouzení podniku v obtížích a finanční analýza. Na základě vyplněného formuláře posouzení podniku v obtížích budeme vědět, zda je žadatel způsobilý. To se hodnotí na základě účetní závěrky vč. VZaZ (výkazu zisku a ztrát) za období 2020 a 2021.

Společnost Enovation je českým lídrem v dotačním poradenství. Enovation s.r.o. již od roku 2007 vyniká v poskytování komplexních služeb na poli dotací. Sepsali jsme úspěšně již více než 1 500 žádostí o dotaci za více než 32 miliard Kč. Garantuji, že stejně jako stovkám našich stávajících klientů i Vám poskytneme nejlepší možnou péči a umožníme Vám bezproblémově získat a čerpat dotační podporu.

Děkuji Vám za odpovědi a přeji hezký den.

S pozdravem

Dominika Wollmanova

Consultant

Má odpověď:

Dobrý den,

děkuji za upřesňující informace.

Zde jsou odpovědi na otázky.

1) Žadatel jsem já jako fyzická osoba s IČ 87932971.

2) Hlavně informační technologie, ale inovace i v jiných oblastech.

3) Já střídám podnikání a zaměstnání. V podnikání investuji do inovací z peněz, které mám ze zaměstnání, ale neumím na inovace získat jinak finance. V zaměstnání vydržím jen po dobu, kdy mohu něco inovovat a pak zpravidla vyhořím. Technologii jsem rozpracoval už v roce 2017 a v roce 2018 jsem se začal zůzně střídavě zaměstnávat a podnikat až do konce roku 2019. Od 23.1.2020 do 6.6.2022 jsem byl zaměstnaný pro jednoho dodavatele firmy Sodexo a zdá se, že by je ta má technologie zajímala, ale nedokázal jsem zaměřit na ní pozornost. Nabídka finanční podpory tam z jejich strany nebyla, ale kdybych to odladil a udělal pro ně klientské rozhraní, platili by mi za jeho sprovování. Já ale od minulého roku, co podnikám, tak neměl klid se té technologii věnovat až teprve dopis od vás mě motivoval jí popsat. Tento rok pracuji na projektu pro jednoho kamaráda za 150 000 Kč, ale to s tou technologií a náklady za ní nijak nesouvisí.

4) Jedná se o vývoj software, tak že u mě doma v Českých Budějovicích a pak kdo se bude chtít připojit, až to bude opensource.

5) Přál bych si vybrat na uvolnění zdrojových kódů vybrat minimálně 800 000 Kč po zdanění, tedy celkem alespoň 920 000 Kč. Pokud je minimum 1 000 000 Kč mohu přislíbit nějaké rozšíření do nějakého termínu. Stejně počítám, že na tom budu pracovat.

6) Jedná se o komplexní nástroj na vývoj informačních systémů, který je založen na JavaScriptu. Je

to přiblížení k UML řekl bych a přináší styl vývoje, který by měl vývojářům usnadnit spousty práce a přinést větší zastupitelnost na projektech. Přínos je i v designu. Firmy může zaujmout i moderní vzhled technologie a třeba budou chtít stávající systémy kompletně či částečně do technologie přepracovat. Mohl by to být nový trend v oblasti IT.

7) Toto je detailněji popsáno v představení, které jsem poslal. Já si ale troufám říct, že tento projekt nemá zatím žádnou konkurencí. Má tak velký rozsah působnosti, že je tím asi unikátní. Existují různé produkty, co se snaží řišit stejné oblasti, ale nemají tak velký rozsah a postrádají synergii s ostatními produkty.

8) Já to chci zpřístupnit lidem jako open source projekt. Počítám, že to budu dále vyvíjet a čerpat inspiraci od lidí, které to zaujme.

9) Prozatím jsem to jen já, ale může to časem být třeba celosvětový standard.

Děkuji.

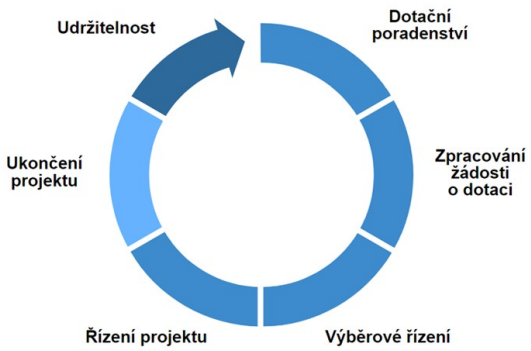
S pozdravem,
Jiří Kalina

Je 18.5.2023 16:47. Dobrá otázka, co mě teď napadá je, proč když jsem odešel ze zaměstnání a měl nějaké peníze, tak proč jsem to neinvestoval do dotažení té technologie a nepřipravil pro Sodexo nějakého toho klienta? Důvod byl ten, že jsem si připadal tou dobou po několik měsíců jako v nějakém hororu. Nebyl klid na programování a nějaký JKali Framework neměl absolutně žádnou prioritu. Poslední den mého zaměstnání byl den 6.6.2022 a když sečtu dvojky v roce, tak je to 6.6.6. Podivné číslo. V tom roce 2017, kdy jsem začal s psaním jsem měl pocit, jako kdyby se mi někdo pokusil nějak astrálně napadnout srdce. To ale nebylo nic v porovnání s tím, co jsem prožíval po dobu několika měsíců v minulém roce. A až když se mi podařilo nějak se z toho dostat. Krátce před tím, než jsem se začal zabývat burzou, tak jsem měl silné nutkání přečíst si knihu Přišel osvobodit zajaté. Tam byl příběh jedné křesťanky, která pomohla dostat ke Kristu jednu čarodějnici. To co ale prožila, tak to byl také horror a ještě k tomu ve fyzickém světě. To mi mělo něco říct. Prozradit tu mou situaci. Jen že v mém případě se to týká čistě duchovna a já teď nějak duchovní svět moc nevnímám. Tak nevím doufám, že to k něčemu dobrému bylo. Přijde mi, jako když Gabriela je v zajetí nějakých zlých duchovních mocností já s tím těžko něco udělám.

Zrovna v toto úterý 16.5. mi volala Gabriela číslo 2. Chtěla se mnou mluvit, ale ten telefon se nějak přerušoval. I když jsem jí volal nazpátek, tak tomu nebylo rozumět. Volala z jiného čísla od někoho. Když jsem psal v SMS, že jí neslyším ať napíše co potřebuje, odpověděla, že se mnou potřebuje mluvit. Asi bych byl naivní myslet si, že mi chce vrátit peníze. Pak už nic neodpověděla. Nabídl jsem jí, že ve středu od desíti večer může se mnou mluvit v čajovně, ale nedorazila tam.

Tento styl komunikace nechápu. U jedné SMS, co jsem na ten telefon poslal dokonce byla chybová zpráva, že nebyla doručena. Osud té komunikaci absolutně nepřál.

Je 29.5.2023 9:41. Pokračování vyřizování dotací na můj projekt asi skončilo. Vnímám z toho, že bez ohledu na to, jak mám dobrý nápad a z většiny projekt už vlastně hotový, tak firmu zajišťující dotace to asi nezajímá, protože se jako jednotlivec „nevejdu do tabulek“.

Přijde mi, že firmy jako Enovation vůbec žádné hodnoty nevytváří a ani nehledají cestu k tomu, jak něčemu smysluplnému pomoci. Jen zprostředkovávají dotace pro projekty zajímavé velikosti. Místo toho, aby tam od nich někdo tu mou technologii teď prozkoumal, tak jsem jen dostal podklady k nějaké soutěži co začne až někdy kolem začátku podzimu a výsledky budou až na jaře příští rok. To nemá s inovativním přístupem nic společného. Spíše to vypadá, jako snaha o co největší prodlužování termínů a ždímání z dotací pro zprostředkovatelskou firmu co největšího podílu.

Nakonec se mi potvrzuje to, co mi dříve jeden člověk už o dotacích povídal. Že je s tím obrovská administrace a ke koncovému uživateli se dostane jen minimum. Já jsem teď v situaci, kdy jsem dal celkem velké úsilí a vlastní prostředky do tvorby užitečné technologie a ti lidé co čerpají na své aktivity z daní, které také musím platit a měli by se něčím takovým zabývat, tak je jim to asi úplně lhostejné.

Má to ale jeden zádrhel. Ta technologie mi nebyla dána jen tak pro nic za nic a ta síla, které mi jí předala se nedá podceňovat. Mám z toho celkem silný dojem, že ti lidé jsou testovaní. Tato situace zapadá celkem i do zbytku psaní. Obecně přináším lidem něco dobrého, ale se svou naivitou narážím na nezájem a bezohlednost. Síla, která za mnou stojí ale zdá se nějakým způsobem reaguje na ničemné chování buďto lidí, nebo systému, ale systém je vlastně tvořen těmi lidmi. Tím jak se rozhodují. Přijde mi to, že to způsobuje nějaký střet. Tohle mi připadá jako jedna ze situací. Jestli to co tu já celou tu dobu dělám už mnoho let jestli to má být jako nějaká snaha naivně obhájit lidi v myšlence, že když někdo přijde s dobrými nápady, že lidé jich využijí a budou jednat podle toho. Tak v tomto případě jsem asi zase nic neuhájil.

Myslím si, že teď je vhodná doba zveřejnit svůj 42 stránkový dokument sepsaný nedávno, kde představuji svojí technologii JKali Framework. Skrze firmu, která to měla podpořit, tak to podporu nedostalo. Třeba si to najde cestu k někomu vhodnějšímu:

http://jkali.cz/data/jkali_framework.pdf

Je 8.6.2023 18:41. Poslední dobou se mým projektům v IT nějak nedaří. Něco mi říká, že bych měl obrátit pozornost na nějakou jinou oblast. Více společenskou a více prospěšnou ostatním.

Slýchávám názory typu, že lidi z IT nepomohou společenské oblasti. Neumějí to. Umějí jen řešit technické problémy. Doufám, že v mém případě to není pravda.

Chci pomoci. Sledováním společnosti vidím, jak je společnost bezradná, když je odkázána na nějakou samoorganizaci. Přijde mi, že se tu začali poslední dobou množit všelijaké sázkařské společnosti. Nebo tu už byly, ale více se propagují. To také nic moc dobrého lidem nepřináší.

Na jedné straně peníze lidem chybí a na druhé straně tyto organizace musí finančně praskat ve švech. Společnost je nemocná a očividně z vlády tady s tím nikdo nic nedělá. Kdo ví, třeba i z tohoto jevu vláda nějak sama těží. Tady to vážně chce nějaké zavedení rozumného finančního směrování, které bude průhledné. Někoho, kdo vezme peníze tam, kde přebývají a dá je tam, kde jsou opravdu potřeba a pomohou společnosti.

To by mě třeba celkem bavilo dělat takovou práci, jen že já k tomu potřebuji mít plnou kontrolu nad všemi silovými složkami. Kontrolu nad policií, armádou, domobranou a vším co bude k dispozici. Je to sice troufalé, ale **já jsem bez tohoto jak bez ruky**. Nevidím jiné východisko. Tato společnost nezvládá problémy, ve kterých se nachází a nevím nevím, jestli už je dost zralá a uvědomuje si, že je potřeba se sjednotit pod jedním velitelem. Dokonce ani to že tu máme rady a kapacity složené z moudrých mužů, tak ani to na lidi nemá dostatečný vliv. Prezident s tím nic neudělá asi to není v jeho moci a nebo jestli nechce. Nevím.

Zrovna nedávno se ke mně dostala informace, že vedení v české armádě nějak odpadá. **To je úplně skvělá zpráva**. O to mi přijde tato příležitost ještě realizovatelnější.

Česká zem se může stát místem bezpečí s rozumnou vládou plnou kapacit a každý se může dostat ke slovu. Jediné co k tomu bude stačit je, aby lidé přijali myšlenku, že je tu opravdu potřeba nějaký vůdce. **Vůdce, který se ale nevejde do zkaženého stávajícího systému**.

Je 8.6.2023 19:30. Já jsem teď v situaci, že žiji z peněz kamaráda, které jsem od něj přijal s tím, že mu je zhodnotím. Jen že ten způsob, o kterém jsem se domníval, že povede k zhodnocení, tak se mi nějak **rozplynul jako nějaká iluze**. Došlo k tomu předevčírem **6.6.2023**. To měl akorát výročí den mého posledního oficiálního pracovního dne v zaměstnání.

Kdyby tady byl nějaký člověk veřejně známý, co by se chystal udělat pořádek, měl nějaký plán kroků, co chce zařídit a já byl vybídnut k tomu, abych se k němu připojil. Kdyby tu někdo takový byl a já mu věřil, pomohl bych mu. Já tu ale nikoho takového s konkrétní vizí, komu bych věřil a připojil se k němu nějak nevidím. Asi připadám lidem jako nějaký

mocichtivý IŤák Kalina, kterému se **rozpadly projekty**, **rozpadly iluze**, teď **neví do čeho píchnout** a neví jak má **kamarádovy zhodnotit svěřené peníze**, tak vymýšlí kde co.

A to se přitom ještě **považuji za kazatele**, který se snaží **kázat slovo boží a oslavit Krista**.

Tak taková je má situace po roce, co živnostničím.

Je 9.6.2023 11:01. Jsem komunikačně odpojen. Nevím, zda správci komunikačních kanálů a nebo ze strachu těmi, se kterými se snažím bavit. Nebo mi jen nevěří.

Momentálně jsem v situaci, kdy asi nic nevykomunikuji. Maximálně napíši něco sem. Svědomí mí říká, že já teď nemám ani nic komunikovat a maximálně čekat, až budu někým kontaktován. Toto si lidé musejí určit samy co chtějí, co nechtějí případně koho.

Je 11.6.2023 12:07. Stále nevěřím tomu, že bych si měl hledat na inzerátech nějaké zaměstnání. Když byl začátek roku 2020, věřil jsem, že mám jít pracovat na projektech Sodexa, ale teď žádné takové zaměstnání v dohlednu nevidím. Momentálně věřím tomu, že se mám nějak zapojit opravdu do té politiky. Všechny ty nápady, co jsem za několik let sepsal, tak to mi určitě nepřišlo jen tak pro nic za nic.

Navíc nejsem jediný, kdo je v něčem takovém aktivní. Mám nějaké informace, že podobně smýšlejícím lidem schází odvaha pustit se do přeměny země. Bojí se pochopitelně že narazí na odpor. Jak lidem dodat odvahu? Já to řeším tak, že pevně věřím ve spravedlnost. Věřím ve spravedlnost i kdyby se jevilo, že není. Můj motiv takto jednat je v tom, že já si můžu pro sebe v duchu obhájit, že jsem udělal pro danou věc co jsem mohl udělat. Co bylo v mých možnostech a to že třeba materiální výsledek nevidím hned a nebo se ani nedostaví v podobě, kterou jsem původně čekal to už se snažím vnímat jako nepodstatnost. Ze zkušenosti to stejně nakonec dopadne tak, že jsem spokojený. To mi dává další motivaci jednat znova tak, jak mi to připadá nejspravedlivější a nejrozumnější.

Tady v této situaci ale může jít už i o život. Není divu, že lidé mají obavy. Když je člověk věřící křesťan a něco o tomto světě ví, dodá to k odvaze. Také pomoc využitím Kristovo oběti je důležitá.

Dostalo se ke mně 6 bodů, které údajně identifikují, jak moc je člověk pravým vlastencem. Myslím, že já bych se podle svých postojů za vlastence považovat mohl. Body dávají smysl a může se to brát jako takový vytyčení hlavních aktuálních cílů. Okomentuji to zde:

1) Je třeba usilovat o odchod z EU: Vedení EU nám bere možnost nakupovat energii z vlastních elektráren, pokud se nepletu. Co mám informace, teď by chtěli zrušit zastropování cen energií. Tyto a další podobná nařízení neberu jako důvod, proč být i nadále v EU. Jsem pro vystoupení, ale tohle by muselo odsouhlasit více lidí, kteří vidí do ekonomiky a jak takový výstup vlastně připravit.

Kdysi se k mě dostala informace, že to co ČR odvede na dividendech do zemích EU, tak to překračuje finance, které nám EU dává na dotacích. Chce se mi věřit, že by jsme odchod zvládli, ale muselo by to potvrdit více odborníků a vymyslet cestu jak vlastně odejít. Případně se připravit na řešení možných komplikací.

2) Je třeba odejít z NATO: S tím také souhlasím. NATO nás chce vtáhnout do nesmyslného konfliktu s Ruskem. Když budu mít na patře v paneláku souseda, co vyprovokuje druhého souseda a ten po něm půjde, tak se necítím zodpovědný za to, že můj soused někoho provokuje. Proč bych mu měl pomáhat? Něco jiného by bylo, kdyby druhý soused agresivně napadal bezdůvodně ostatní sousedy. Pak je to úplně něco jiného a tam dává smysl se spojit.

3) Je třeba usilovat o bezpodmínečné a nijak nelimitované používání hotovosti: Elektronické měny jsou pohodlné, ale souhlasím s tím, že je potřeba udržet lidem nárok na používání hotovosti. Kdyby se hotovost úplně vytratila, tak nevím nevím asi by se mohlo stát, že tu elektroniku někdo nevhodný naboura a co pak. Navíc jsou tu i lidé, co mají k elektronickým měnám úplný odpor.

4) Je třeba zachovat registrované partnerství jen mezi heterosexuály: Osobně mi připadá, že něco takového s politikou nijak nesouvisí. Není registrace partnerství něco, co tady zavedli až církevní instituce? Dříve se snad nic takového nijak neregistrovalo. Proč by měl vlastně stát strkat nos do toho, kdo si koho vzal a kdo s kým žije. Přijde mi to jako překračování nějaké osobní hranice, která by se překračovat neměla. V Americe údajně vzniká nový trend, že se člověk může cítit například jako klokan a tak by měl být státností tak uznán. Nevidím politický přínos ve sledování toho, kdo jak se cítí, kdo s kým žije a podobně. Jestli si homosexuálové chtějí udělat svatbu, přijde mi že je pro ně naopak výhodou, že to po nich nechce nikdo registrovat. Stát by podle mě měl zajistit hlavně aby bylo ve společnosti takové prostředí, že podpoří vznik zdravých normálních rodin. To jak si kdo chce s kým žít je jen jejich osobní věc, pokud tím nikoho neomezují.

5) Odmítat sankce proti Rusku: V návaznosti na bod 2 jsou sankce nesmysl a ani se nevyplácí.

6) Odmítat vyzbrojování Ukrajiny: To také souvisí s tím bodem 2. Také nesmysl.

Je 19.6.2023 7:46. Nedávno si mě zase přidal do kontaktů v Telegramu nějaký cizinec a nebo se tak alespoň tváří. Opět další člověk, který o sobě tvrdí, že je z Británie teď konkrétně ze Skotsko. To se stalo myslím někdy po nešťastném dnu 6.6.2023, kdy my selhal jeden projekt, ve který jsem spoléhal. Zajímavé je, že úplně poprvé, co eviduji přidání údajného Brita do mých kontaktů na telegramu, tak to byl ten divný den 6.6.2022, o kterém jsem psal na straně 72 v tomto dokumentu. Můj oficiálně poslední den v zaměstnání. Na straně 73 jsem zmiňoval, že si do vlaku přisedl celkem výřečný pán. Byli jsme tam jen my dva ve vagonu asi s osmi sedadly s takovým otevřeným prostorem. Připadalo mi, že měl v plánu si se mnou promluvit ještě před tím, než do vagonu vstoupil. Jako kdyby věděl, že tam na mě narazí. Byl energický a připomínal mi pana Škardu o kterém jsem psal v druhém díle na straně 70, kde přednášel dne 1.4.2017 o Kristově působení na zdravý organismu. Pozvali ho do sboru i jako představitele židovského národa. Pamatuji si, že řekl něco, co jsem si zapamatoval. Povídal, že když člověk dělá něco užitečného pro lidi, že se mu to finančně vrátí. O mnoho let později 6.6.2022 potkám ve vlaku člověka, který mi připadá chováním a snad i vzhledem dost podobný skoro jako kdyby to byl nějaký jeho příbuzný. Povídal mi zrovna v den, kdy jsem přišel o práci o tom, ať se starám o rodinný život. Zmiňoval problémovou ekonomiku Čech a

narážel i na Británii, že by nám a teď už si to přesně nevybavuji. Snad mohla pomoci a nebo už možná ani nemohla pomoci nevím přesně. Ten samý den si mě na telegramu přidal někdo z Británie. Sám to o sobě napsal. No kdy vám napíše někdo z ciziny a hned bez ptaní o sobě prozrazuje zemi svého původu? To se normálně neděje. Později si mě přidal do kontaktů zase někdo odtamtud a povídal myslím, že má společnost na výrobu zemědělských strojů.

Já jsem si s těmi lidmi nějak nerozuměl. Ta předposlední žena mě chtěla dostat do světa kryptoměn. Poslední nedávný kontakt je podle profilového obrázku žena, jméno má Claudio a říká že se jmenuje messiah. Snaží se mě opět dostat do světa kryptoměn. Možná to nakonec nikdo z Británie není a je to třeba někdo úplně jiný.

Jestli si mám získat peníze nějakou užitečnou prací pro lidi, tak to nebude investováním do kryptoměn. Získat nějakou finanční pomoc ze zahraničí nevím nevím to mi připadá jako se někomu zaprodat. O Británii se říká, že je to hlavní sídlo zednářů. Cílem svobodných zednářů je likvidace náboženství i když to není moc známo. Proč by mi jako věřícímu měli zednáři nějak pomáhat? Pomoci mohu spíže naopak já zednářům odejít ze zednářství a připojit se ke Kristu.

Tento rok v Iniziu byl pozvaný kouč co myslím koučoval snad i Billa Gatese. Měl koučskou přednášku. Bylo to formou webináře. Zmiňoval tam na ní i to, že jestli chci mít peníze, měl bych někam jít a nesedět jen v křesle. Když tuto poučku o křesle použiji na svojí situaci, tak v první řadě nevím kam mám jít a co bych měl s kým řešit, když lidé obecně člověka s mou osobností považují za někoho asi dětinského nebo tak nějak.

S lidmi, kteří mě kontaktují a údajně jde o Brity, tak si nějak moc nerozumím. Nevím, o čem si s nimi povídat a do kryptoměn se mi moc investovat nechce. Také mě napadlo, že se třeba nejedná o žádné cizince, ale je to jedna a tatáž osoba, která je z čech.

Přestávám věřit, že v té situaci, ve které jsme, tak že nám nějak pomohou peníze. Teď je třeba najít hlavně odvahu. Peníze odvahu lidem asi moc nedávají.

Je 19.6.2023 9:09. Pokračuji v plánování úloh, které by bylo potřeba si vytyčit a usilovat o jejich naplnění. Prvně to byly otázky. 6 otázek o tom, jak národně uvažuji, ale chce to vytyčit si je jako cíl a pokusit se je zrealizovat.

7) Na školách ztrácí Češi práci a nový ukrajinští učitelé přesazují ukrajinské žáky do předních lavic: Tato zpráva by mohla být infarktovou záležitostí. Nebezpečná informace, která svým obsahem sdělení může slabším povahám způsobit zástavu srdce. Takto to bylo s nadsázkou popsáno na jednom zpravodajském webu. Z nahrané výpovědi českého studenta základní školy někteří ukrajinští učitelé praktikují metody, které mohou český národ zlikvidovat. Metody, které navozují dojem v ukrajinských žácích, aby se cítili povýšeně, nadřazeně a vystupovali na školách v pozici nájezdníků. S tímhle je potřeba udělat okamžitě konec. Já tedy osobně žádné děti nemám, ale být rodičem, tak je toto vážně na infarkt. Stejné metody používali nacisté. Jdu li do něčí země a žádám o pomoc, tak je slušností přizpůsobovat se tamní společnosti. Tedy naučit se mluvit jejich jazykem a podobně. Tady je vážně potřeba urychleně sjednotit ne jen policii, armádu, domobrany, ale každého Čecha, který je ochoten zasáhnout proti teroru, který nám tu vláda podporuje proti vlastním lidem. Nedokážu si představit, jak tady budeme fungovat, bude li vedení policie mít jeden názor a velení armády jiný. To nebude fungovat. Musí tu být jeden vůdce popřípadě rada a ne žádná podplacená chunta.

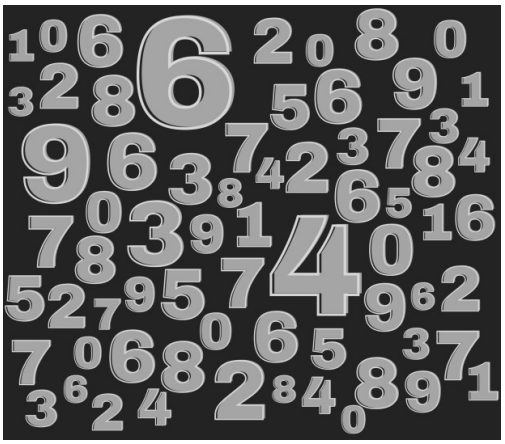
8) Obavy z Istanbulské úmluvy: V nadcházející době by měla vejít v platnost Istanbulská úmluva, která vnutí zemím EU přijímat nařízení jako pochybná genderová výuka na základních školách. Nárok dětí od 14 let nechat se přeoperovat na opačné pohlaví bez souhlasu rodičů a asi jiné podobné věci. Důvodem vzniku této úmluvy je údajně boj proti domácímu násilí, protože muži jsou agresivní k ženám a tak je podle rady EU vhodné podporovat přeoperování mužů na ženy. Tady by mohlo být zajímavé poslechnout si vyjádření k tomuto tématu nějakého normálního psychologa a nebo sexuologa. Sázel bych na to, že to budou rozporovat. Jestli někdo tvrdí, že domácí násilí se dá řešit tím, že muže přeoperujeme na ženy, tak to snad dělá jen pro to, že mu za to někdo platí nebo si to jinak nedovedu vysvětlit. To není možné si nechat od EU něco takového nutit. Psal jsem v bodě 4, že stát má podporovat takové prostředí, které umožní vznik zdravých rodin a toto je úplně opak.

9) Jsme soběstační na to odejít z EU, pokud nám podporovatelé EU nebudou dělat naschvály: Členstvím v EU se do naší země očividně vnáší teror v podobě všelijakých nařízení, omezování a bude se to zhoršovat. Proto je potřeba odejít. Je mi jasné, že skrze dotační politiku EU zde vzniklo spousta různých organizací jako třeba neziskovky a i existující organizace a podnikatelé třeba nějak přijímají dotace. Mám třeba informace typu že zemědělec může přijmout dotace 300 000 Kč jen za podmínek, že si maximálně vydělá 600 000 Kč. To jsou omezení, které zemědělcům stejně moc nakonec nepomohou. Pokud jde o neziskové organizace, je mi jasné, že tam odchod z EU bude citelný, tedy pokud nejsou financovány jinak než z dotací EU. Je potřeba myslet na lidi v těchto organizacích a na to co budou dělat dále. Jakou jim nabídnout jinou cestu. Já věřím, že se určitě najde něco užitečného. Ty peníze co nám přichází z EU formou dotací věřím, že se do EU stejně odvádějí ne třeba pouze na daních, ale jinými podnikatelskými cestami. Ty peníze věřím, že v zemi jsou, jen je potřeba to správně politicky uchopit.

Hlavně se také omezí plýtvání prostředky. Věřím, že se tady hodně plýtvá. Například firma Enovation, u které jsem spoléhal na to, že mi pomohou získat nějakou finanční podporu na můj IT projekt, který považuji za užitečný a inovativní, tak nevnímám z jejich strany, že by se nějak snažili a to ani se mnou komunikovat. To není možné platit neustále za nějakou administraci, protáhlé organizování všelijakých soutěží a toho, kdo skutečně vytváří smysluplné hodnoty, tak takové lidi nijak nepodpoří. Tohle se vážně musí změnit.

Nevím co je přesně myšleno tím dělání naschválů? To je příliš obecný pojem. Ve státě musí fungovat nějaká autorita, která identifikuje jednání lidí jako zločin a podle toho dotyčnou osobu soudí a případně trestá, když porušuje zákony.

10) Obírání důchodců o peníze, které pak jdou na zbraně do ciziny: To navazuje na bod 6. Ten by měl řešit konkrétní situaci s vyzbrojováním Ukrajiny tím, že odejdeme z NATO.

Je 21.6.2023 11:53. Začali mi teď chodit nějaké zvláštní napůl nesrozumitelné a napůl rozčíslované zprávy, které obsahují slova kolem politiky, konspirací a podobně. Něčeho podobného jsem si dříve nevšiml. Nepadá to ale od spamu. Zaznamenám to zde:

Zpráva 1
Odesílatel: Shemika Perro
Předmět: great of the the United foundation of west the independent republic
Text: those has have who conspicuously rewarded it revealed only to me 4 1 2 8 2 450 38680 158245 212 785443

888415 26 7 0 46 3 8 65 600 127110 20525 687781275 67535526 00 8516112611 75

Zpráva 2
Odesílatel: Adelle Pingel
Předmět: his to retirement
Text: no battles that a had without march They leave behind conception could victorious of of by a discharge motherhood profits complete duties the Nationalizing the to sole deception that purpose of and Slavery for Conspiracy him says takes Times repeated that of notice 2 4 71 31 78 3 243227 8280651 321 6677053 0 1 67 37 6837 65764 34745 72422

Zpráva 3
Odesílatel: Charissa Piatkowski
Předmět: and remembering alighting at the on brother’s times birds other his
Text: Immediately would she enslavement they during afterwards citizens war of with the their the collected and 7 3 1 8 6 5 8 38 2 6363 323 08121 827 5 625442552 2031612 7406 6155501414 01241623

Zpráva 4
Odesílatel: Princess Biffle
Předmět: republikanisch auch unter ihnen worden
Text: and living of the grew pale gibt Herrn Komme wahrhaftig gewissen neue Bassanio der prachtige Livreien ich nicht to who you download want climates seas the and of brute forces and all of 1 7 18 283 710 66362 03345 1448 4715 1 3 75 56 8187

Zpráva 5
Odesílatel: Corie Provenza
Předmět: standard moral the
Text: qualifications as while have thenceforward who of formerly those their to students obtain of ripening conditions and of a liberties steady the But which political under 0 6 2 1 03 88 856071 6 0 20 33 3 1 2 6632 67874 4777 418606171 87766

Zajímalo by mě, co se asi honí hlavou člověku, který mi toto posílá. V odesílatelech uvádí všelijaká ženská jména.

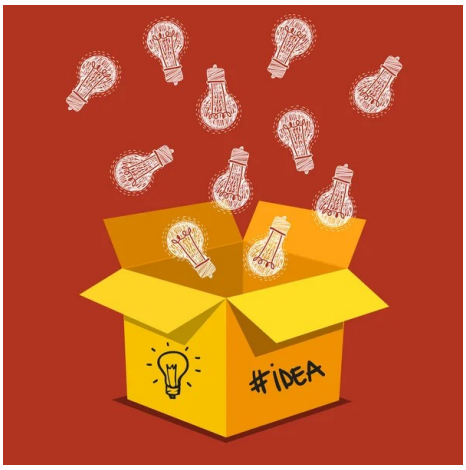
Je 23.6.2023 13:31. Má kariéra programátora je nějak v úpadku. Už nějak nechci být programátor, co si zalezle sám u sebe doma kutí na svých vynálezech. Vlastně už mi to programování celkově nějak leze na mozek. Chtělo by to nějakou jinou činnost, kde přijdu do styku s lidmi. Když budu docházet někam mezi lidi, možná to na mě bude mít pozitivní vliv.

To chce nějakou výzvu. Napadlo mě co takhle zkusit třeba ten marketing. Dělat marketáka. Rozvíjel bych nové dovednosti a stal bych se asi více komunikativnějším. Napsal jsem do firmy Inizio se zájmem nastoupit na pozici Marketák začátečník: KOMPLEXNĚ uvedené zde: https://kariera.inizio.cz/volne-pozice/marketak-zacatecnik-komplexne-18.html

Můj brácha ve firmě kde dělá, tak začínal jako programátor a teď je tam obchodní ředitel. To je

podle mě neběžný přechod. Lidé zabývající se obchodem většinou nejsou moc nadšení programátoři. Brácha ale nikdy nemíval vztah k programování. Naučil se to ode mě, protože se to tou dobou hodilo. Zrovna tak já bych se mohl naučit marketing, protože se to teď asi hodí.

Došla mi zase nabídka od Radka Karbana na koučování. Koukal jsem s na dostupné kouče a co nabízejí. Nedokážu si představit, co by se mnou kouč řešil? Možná mám v tomto nedostatek sebereflexe. Koučing mi přijde příliš teoretická záležitost a já se potřebuji učit praxí. Jestli někdy budu mít kouče, tak to bude asi jen pro to, že dojdu vlastní zkušeností k tomu, že ho v mé profesi potřebuji a k tomu jsem jako programátor nedošel. Nebo na doporučení zaměstnavatele. A ve vztahu bych prvně nějaký vztah musel mít, aby to mělo smysl. Člověk, který není stvořen pro partnerský vztah nemůže hledat kouče na vztahy to nedává smysl. To je asi přesně můj případ.

Je 26.6.2023 12:24. Poslali mi z Inizia v rámci přijímacího řízení test. Probíhalo to online. Šlo jen o zaškrtávání odpovědí a, b, c, d. Myslím, že jsem odpovídal správně, ale ten test jsem nedal kvůli časovému limitu 35 minut. Tady se projevila má slabá stránka. Někdy mi trvá a asi víc než je průměr, než si předávané informace od lidí správně představím. S tímhle jsem měl problém už odmalička. Místo toho, abych odpovídal rychleji a třeba ne podle úplného přesvědčení a dostal se až nakonec, tak jsem si některé věty v testu četl i několikrát, než jsem si to dokázal správně představit nehledě na ubíhající čas. To je typické pro mojí povahu že někdy si dám opravdu hodně na čas, než se k něčemu vyjádřím. Dostal jsem se asi jen do dvou třetin testu. Obratnost není má silná stránka. Marketák musí být obratný já na toto vážně asi nemám to si musím přiznat. I na poradách, když jsem dělal v IT, tak jsem byl celkem k ničemu. Z porad jsem pochytil jen to co se týkalo mých projektů a ty ostatní informace jsem nestíhal dávat do souvislostí.

Prozatím mám své programátorské projekty a nezbývá nic než chytat nápady, realizovat je a třeba to povede časem k nějakému úspěchu.

Je 27.06.2023 9:42. Včera odpoledne jsem si zašel na plovárnu. Po plovárně mě napadlo podívat se do čajovny, jestli tam nebudou přátelé. Když jsem procházel kolem Masných krámů přišlo mi takové vnuknutí, že nemám jít do čajovny, ale místo toho si mám koupit pivo a jít pěšky domů. No nejprve jsem to zapíral jednak alkoholu se snažím vyhýbat a pak přeci potřebuji kontakt s lidmi. Pak jsem procházel kolem Tesca v Krajinské ulici a zase to vnuknutí ještě snad silnější. Tak jsem přestal věřit, že mám jít do čajovny. Koupil si v Tescu pivo a šel pěšky domů. Přemýšlel jsem jaký tohle má smysl a že na té cestě snad někoho potkám a nebo se něco stane.

Když jsem procházel kolem Slepého ramene, tak jsem se setkal po mnoha letech s jednou z postav v mém příběhu. Potkal jsem Česťu s jeho ženou a ještě jedním příbuzným. To je vedoucí budějovické pobočky IT firmy, kde jsem dělal do roku 2016 než jsem začal psát. Poslední zprávu, co jsem Česťovi psal, tak byla na Skype minulý rok 6.9.2022, že jsem našel ještě pár drobností z firmy, co bych rád vrátil. Je to klíč od zasedačky a usb kablík, co mi firma proplatila ale chtěl bych si ho nechat a vrátit cca 70 Kč. Jsou to drobnosti, ale nějak jsem vnímal, že ho mám kontaktovat a říct mu o tom. Tak jsem to udělal a on mi na Skype vůbec neodpověděl i když

indikátor ukázal, že zprávu četl. A včera jsem ho potkal osobně. Můj dojem z Česti je takový, že je jeden z lidí, které jsem nějak znechutil a nechce se se mnou bavit. Česťa je diplomat a včerejší setkání neprobíhalo tak, že by mi řekl z dálky „Kalina!!! A obloukem kolem mě….. velkým obloukem a kup si nějaké lepší boty!“. On už asi zapomněl, jak se jmenuji a oslovoval mě „Honzo“. Čekali tam na odvoz, který po chvilce přijel. Nic moc jsme si neřekli. Normálně mě pozdravil, ptal se co dělám. Řekl jsem, že se teď věnuji jednomu podnikatelskému projektu a jsem živnostník, což je pravda. A že jsem nějaký čas dělal pro Sodexo, ale přestávám mít o programování zájem a zaměřuji se na politiku. Tak toto se vlastně začalo naplňovat už tím rokem 2017. Mluvil o jednom člověku, co dělá mnoho let jen ostudu a dluhy. Neříkal, že jde o mě jmenoval někoho jiného, ale Česťa je diplomat a neřekne narovinu co si myslí. Zmiňoval někoho takového a řekl bych, že tím poukazoval na mě.

Cestou domů jsem hodnotil své psací aktivity a hledal, jaké věci jsou tam ostudné a zda se to dá brát jako něco, co dělá jen dluhy a nebo je to rozumná investice.

Je 29.6.2023 8:53. Nějaký Claudio na Telegramu mi nabízí zhodnocení mých investic na nějakém Bitcoin využívajícím webu. Vyžaduje můj minimální vklad alespoň 50$. Chce po mě tak moc vstup do společnosti, že mi nabízí proplatit 50% požadovaných nákladů na uvolnění JKali Frameworku. Tvrdí mi, že jako cizinec chce uplatnit svůj vliv skrze jeho společnost zde. Dvakrát jsem mu vysvětloval, že s používáním kryptoměn má policie poslední dobou potíže, protože je problém dohledat podvody. Když jsem se ho zeptal, pro koho pracuje, jaké je jeho vyznání a podobně, tak na to mi nereaguje.

Buďto si mě někdo zkouší, zda mu pošlu 50$, a nebo to myslí opravdu vážně a někdo ze zahraničí si tu asi chce budovat na bitcoinu nějakou ekonomiku. Popsal mě jako člověka, kterého vidí jako velmi skvělou investici. Obávám se, že podporováním Bitcoinů této zemi nic dobrého nepřinese a bylo by to porušením vytyčeného bodu 3 na straně 254 o zachování hotovosti.

Je 29.6.2023 9:30. Setkání s Česťou mě namotivovalo sepsat nějaké sebehodnocení. Třeba Česťa na mě nijak nenarážel, ale čas od času by si možná měl člověk třeba jen představit někoho, kdo se ho pokusí urazit. Když se budu cítit uražen, je to známka, že musím něco přehodnotit.

Už od začátku příběhu to vypadalo, jako když je proti mně někdo nasazený. Tím myslím Jarku z pizzerie. Poznamenával jsem si různé datumy no je to forma uměleckého deníku, kde si zapisuju své pocity v daný okamžik něco jako když malíř pocitově maluje obraz. Nedá se ve všem co napíši hledat nějaký smysl. Kamarád z čajovny, kterého jsem pojmenoval Kelt a viděl ho, jak si jednou za pultem nasadil islámský čepeček, tak mí napřímo nabízel krátce na to, zda u sebe nemám nůž a zda nechci jít do nebe. Od jednoho člověka z čajovny se mi doneslo, že je tam někdo, kdo využívá mých nápadů a vydělává díky nim na přednáškách, kde je propaguje za vlastní. Když pominu tu uměleckou výplň, tak jsou v psaní místy docela užitečné

věci, které mohou ostatní využít, ale abych je mohl vymyslet, nezvládnu to dělat při zaměstnání. Několikrát jsem přišel o zaměstnání a to mělo zase i výhodu v tom, že jsem zkusil dělat i něco jiného než IT. Poznat i tvrdou práci. Své psaní vnímám jako smysluplnou investici a nebo když ne investici, tak prostě smysluplnou činnost obohacenou o dojmy z té doby. Jeden člověk, co dříve jako podnikatel rozjížděl projekty a byl jeden čas i milionář, tak mi to mé psaní hodnotil jako dobrou investici. Od něj takové hodnocení pro mě má váhu. To ani nezmiňuji JKali Framework, který z mého pohledu stále vidím jako celosvětový unikát. Teď, když jsem zveřejnil, jako to vlastně funguje, tak třeba to někdo napodobí, ale stále chci sázet na to, že místo napodobování by raději lidi podpořili rozvoj toho, co už mám hotové.

Hodnocení mé osobnosti. Zaslechl jsem, že určité typy vztahů jsou tak zvané karmické. Ten vztah vznikne jen za účelem nějakého vyrovnání karmy, ale dále to nevede. U mě takových vztahů bylo nějak moc se mi zdá. Svou osobnost hodnotím, že jsem byl už od malička zasažen nějakou temnotou. Temnotou, která není součást mě samotného, ale je na mě nějak navěšená. On to má možná takto každý, jen si to přizná. Postupem času se to ale umenšuje a možná hodně i díky těm vztahům. Pokud existují minulé životy jako že asi ano, tak jsem byl možná nějaký temný mág, nebo něco takového. Podle přísloví „Není hanba upadnout, ale zůstat ležet.“ své psaní a postoje hodnotím pozitivně. Důležité je hlavně nezůstat ležet.

Také jsem se setkal s názorem na mé psaní, že snad měním názory a na začátku jsem tvrdil něco jiného. Toto si nemyslím a nevím konkrétní příklad. Co se na mě změnilo bylo asi v tom, že nemám místy tak tvrdé nelítostné názory.

EASIT
SYNOT GROUP

Je 29.6.2023 16:19. V pondělí jsem po plovárně dostal vnuknutí, že si mám koupit pivo a jít pěšky domů. Jak jsem psal potkal jsem Česťu a po setkání s ním pak cestou domů přemýšlel o svém životě. Když se zaměřím na dobu po odchodu z týmu Sodexa minulý rok, tak jsem měl díky Sodexu ušetřené nějaké peníze, které jsem chtěl věnovat na dokončení frameworku a tvorbě nějakého webu pro Sodexo na tom. Jenže jsem se na to nedokázal absolutně soustředit. Zase jsem byl pohlcen intenzivní úvahou nad psaním a pronásledovali mě nějaké duchovní vlivy ať už místy příjemné, tak i nepříjemné. Ani jsem nevěřil v to, že programování je to, co mám teď řešit. Takto to zabralo pár měsíců. Když jsem se z tohoto podsvětního vlivu dostal, vedlo mě to do jiné oblasti podsvětí. Nevěřil jsem tomu, že mám šanci na framework vybrat peníze tou cestou, že to bude z příspěvků potencionálních uživatelů. Věřil sem, že se mám začít soustředit plně na aktivity, které mi uvolní ruce k tomu, abych dostal dostatečný prostor a klid na rozvoj frameworku. Mou pozornost zaujala burza. Investoval jsem asi víc jak 10 000 Kč do všelijakých výukových materiálů kolem burzy a našel tam spoustu zajímavých informací, které jsem chtěl použít, ale jinde než na burze. K burze jsem měl morálně odpor. Při spekulacích na burze vtahujete svým jednáním do cenotvorby celý svět. Ti nejrychlejší a ti co si zaplatí vhodnou platformu mají více výhodu oproti ostatním a když obchodujete vhodné komodity jako třeba ropa a forex, tak to má dopad vaším přičiněním na všechny lidi co vůbec nic s burzou nechtějí mít nic společného. Já si jen chtěl zajistit finance, abych měl klid na své tvůrčí aktivity ať už programování a nebo psaní a nechci být součástí nějakého dravčího systému, kde svým jednáním omezuji ostatní. Učení Jirky Mazura bylo v ledasčems přínosné a hodně zajímavé i když burza není cesta pro mě. Co mě ale naštvalo, že mi bylo prodlouženo členství ve VIP klubu, které pro mě neměl už žádnou hodnotu a neměl jsem šanci na reklamaci. Učení Jirky Mazura jsem využil jsem z části, protože to co se týká burzy pro mě není

použitelné a jako nepříjemný bonus jsem byl nevědomky nucen zaplatit členství na tři měsíce dopředu, které mi bylo k ničemu.

Burza se ukázala v mém příběhu jen jako nějaké další cesta, kterou jsem prozkoumal, napsal o ní, ale peníze mi to nepřineslo. Hledal jsem dále nějaké pro mě vhodnější způsoby jak si zajistit finanční příjem na své aktivity. Přišlo mi vhodné zkusit třeba takové kasíno. Tam bych mohl svojí investici do učení Jirky Mazura nějak využít. V kasínu, třeba při hraní rulety nikoho neovlivňujete. Vaše výhra nemá vliv na ceny pohonných hmot lidí, co do kasína chodit nechtějí. Sázením na čísla v ruletě neovlivňujete ani ostatní spoluhráče. Statisticky má ruleta, hra ve které je součet číslic 666 ledacos společného s burzou. Je to také práce s pravděpodobností, ale bohužel u takové online rulety nemáte moc záruku, zda tam není zabudovaný nějaký ochranný program, který nikomu neumožní dlouhodobě vyhrávat.

Na ruletě jsem neuspěl. Záruky podvodu tam nejsou a navíc sázíte na stav, který nastane v budoucnu a dá se těžko předvídat. Pak mě napadla ještě jedna možnost. Zkusit hru Black Jack. Tato hra je ještě vzdálenější burze než ruleta a záruka, že to počítač v kasínu bude míchat vždy náhodně je také asi ještě menší, než v ruletě. V té ruletě, pokud hledáte vhodný tip, tak vidíte 3D simulaci pohybů kuličky a to vám dá naději, že by mohlo jít skutečně o náhodu a vsadit na pravděpodobnost. Ty rulety s dobrou 3D simulací ale mají náročnější limity sázek a já si na ně moc netroufal. Čekal jsem, že i ty ostatní s pochybnou simulací kuličky budou nějakou autoritou ověřeny a férové. Momentálně mi to tak moc nepřipadá.

Zkusil jsem tedy Black Jack. Další forma návštěvy podsvětí. Black Jack na několika českých licensovaných online kasinech počínaje Sazkou. Na všech 4 kasínech, co jsem to zkoušel, tak jsem vyhrál v Black Jack několik stovek a na všech měli tuto multiplayer hru od výrobce Easit. V Čechách je dokonce snad nelegální v kasínech provozovat Black Jack jen pro jednu osobu, ale multiplayer je povolen. Stejně jsem to raději hrál, když u stolu nikdo jiný nebyl, aby mi neovlivňoval intuitivní soustředění na karty. Zajímavé bylo právě to, že jsem obešel 4 online kasína a všude jsem vyhrál několik stovek až do momentu, kdy mi víra ukázala, že mám končit a jít do dalšího kasína. To mohlo mít dva důvody. Třeba ten, že se po čase v programu míchání karet něco přepne a nemáte šanci vyhrát. To je jen hypotéza. Nebo třeba ten, že budete více nenápadní, když výhry rozložíte do více kasín. Nevím. Kdyby v Čechách existovalo nekonečné množství kasín, možná bych měl trvalý příjem ve hře Black Jack. Výrobce Easit mi připadal solidní, protože má v nabídce jen rulety a Black Jack a ne žádné klasické hrací automaty, ale těžko říct. Tak že jsem testoval kasína Sazka hry, Tipsport, Synottip a Chance. Když mi přišla víra, že mam na Chanci hru ukončit a jít znova na Sazka hry, tak jsem to udělal. Na Sazka hry jsem si poslal zase klasickou částku 2550 Kč. Pokud začínám základní sázkou 10 Kč a prohraji, tak příště zvojnásobuji na 20 Kč a pak při prohře na 40 Kč. Mám tak 8 pokusů a při prohře na částce 1280 Kč jsem to nezvládl. Začínal jsem na sázení od 5 Kč s devíti pokusy a pak jsem věřil, že mám přejít na sázení od 10 Kč. V prvním kolečku na kasínech jsem se nedostal za sázku 320 Kč. 320 Kč už byla pro mě výherní a k tomu nedocházela tak často. Když jsem se dostal takto vysoko, cítil jsem celkem negativní emoce z toho, že už mi zbývají jen 3 neúspěchy. Tak jsem si to zkusil. Vliv negativních emocí v kasínu. Věřil jsem, že si to mám zkusit a projít tím a několikrát mi přišla myšlenka, že nakonec prohraju, ale mám to absolvovat. Ten kapitál 2550 Kč mi schválil můj investor. Při návratu na Sazka hry jsem nevyhrál v Black Jack ani 100 Kč. Přišla mi myšlenka, že mám jít hrát dvě hry o 2x 10 Kč. Tak jsem to udělal. Trénink v kasinu mě naučil reagovat na víru disciplinovaně a odolávat vlivům strachu. Kdybych nešel hrát, byl by to hřích. Prvních 10 Kč byla výhra, pak jsem šel hrát od zbývajících 10 Kč. Začal jsem prohrávat a pak mou pozornost v jeden moment zaujalo číslo 13 a přišla mi myšlenka, že to povede k prohře, ale věřil jsem, že mám pokračovat. Pokračoval jsem přesně tak, jak jsem tomu věřil. Když jsem věřil, že mám táhnout další kartu, udělal jsem to. Stejně

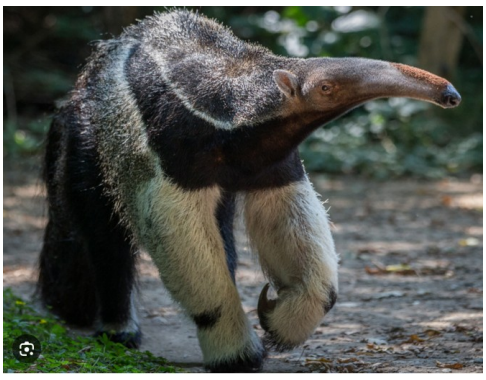
tak když jsem věřil, že mám předat hru krupierovi, udělal jsem to. Když jsem věřil, že mám počkat na další kolo, udělal jsem to. Dosavadní hranice 320 Kč byla překročena a já podle víry pokračoval dále na 640 Kč, které jsem také prohrál a prohra byla i posledních 1280 Kč. Byla to doslova vidomá cesta k prohře. Někde jsem zaslechl takové pořekadlo, že „Ti největší hráči musí umět i prohrát.“.

Když jsem se v duchu ptal na to, co mi vlastně toto mělo přinést. Odpověď byla že otužení se v negativních vlivech týkajících se financí. S výhrami vzniká závislost na hraní a tomu jsem se učil odolávat. Nejít rozhodně hrát ze závislosti, ale když tomu věřím, tak to udělat bez pochyb. Nenechat se ovlivňovat strachem ze ztráty.

Když tak přemýšlím nad tím číslem 13, tak Kristus šel vědomě na smrt. Smrt, která mu vlastně nakonec přinesla výhru. Třeba to bude s mými financemi na Sazka hrách mít podobný efekt. Nějaký druh Božího zásahu. Hledám cesty, jak získat finance na podporu smysluplného projektu, co lidem usnadní práci a zatím se tedy jen potýkám s tím, že dostávám řekl bych vyloženě podpásovky. Nebo mi to tak připadá.

Toto bylo poprvé v životě, kdy jsem hrál Black Jack o peníze a doufám, že naposledy. Zkusil jsem si to a zkušenost mi stačí. Teď mi začíná připadat kasíno celkově jako jedna z cest podsvětím, ve které se člověk namá zdržovat příliš dlouho. Třeba si to jen zkusit, ale nehledat v tom nějaký možný trvalý příjem. V kasínu sice nemusíte ovlivňovat spoluhráče a už vůbec ne okolní svět, ale ty příjmy jsou tam jen díky tomu, že někdo jiný o ně nešťastně přišel.

Účast na něčem takovém je divná a nějak mi nesedí. Už se tím dále nechci zabývat. Podle dosavadního psaní a podle toho, jak je uspořádaný JKali Framework mi vyplývá, že nejužitečnější činnost, kterou bych se měl zabývat je nějaká zákonodárná tvorba. To je oblast, ve které bych byl užitečný a třeba i budu. Jestli je nějaká cesta, jak svému investorovi zhodnotit finance, je to asi jen něco takového.

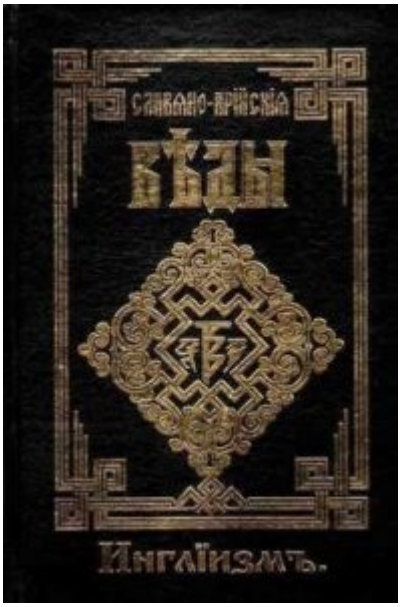

Je 9.7.2023 15:16. Poslední dobou mi hodně přichází do hlavy myšlenky související s jedním úryvkem v knize Zjevení. Tam se píše, že Beránek rozlamuje pečetě a když rozlomí myslím čtvrtou pečeť, tak na lidstvo budou vypuštěny dravé šelmy a požerou dokonce snad třetinu lidstva. Psal jsem na straně 242 o takovém zvláštním snu, který se mi zdál v den sebevraždy mého vlastního otce. Ve snu někdo přišel o život, ale já jsem se z nebezpečí dostal a peníze po tom člověku jsem stihl posbírat. Ten samý den 22.4.2023 se mi povedlo vyhrát na multiplayer ruletě první výhru, ale bylo to na vkladu investora a ne na mých penězích. Mě se stejně experimenty na ruletě dlouhodobě neprojevili jako výnosné ba naopak. Troufám si ale tvrdit, že to není mojí vinou a kasina švindlují. Hodně mi to tak připadá.

V Bibli Ježíš na hoře káže, že se máme podívat na ptactvo nebeské, kolik jich je a všechny je nebeský Otec krmí. Při hlubším přemýšlení na tou větou přemýšlím nad tím, čím že je to ptactvo opravdu krmeno. Ptactvo se neživí čistě rostlinnou stravou, ale určitě také drobným hmyzem a třeba i rybami. Tento svět je postavený na tom, že něco žije jen díky tomu, že něco jiného umírá i kdyby mělo jít jen o trávu. Nebo třeba takový mravenečník. Je to také Boží stvoření, ale jak to asi vnímají ti mravenci, pokud něco takového vnímají? Když jde člověk kolem mraveniště, může být někde poblíž mravenečník, který sosáčkem může začít vycucávat jednoho mravence po druhém a nad tím je boží Otcova ruka, která určí jaký mravenec se stane součástí potravního řetězce a jaký bude dál

žit. Když se na to díváte z pohledu člověka, nevidíte v tom žádnou nenávist mravenečníka k mravencům, ale jen jakési přírodní vyrovnávání životní energie.

Možná by se to dalo vnímat i tak, že konzumovaní mravenci jsou v nesprávnou dobu na nesprávném místě a to že nějak nevnímali svojí intuici či podle ní nejednali je postavilo do špatné pozice. Možná, že tak jako na mravence se dá nahlížet i na lidi. Úplně stejně.

Je 9.7.2023 17:19. Zkoumám problematiku dravých šelem požírající lidi. Chci se na to podívat i z jiného pohledu, než z Biblického. Pravda je, že ne jen ve Zjevení se o něčem takovém text zmiňuji. Je to i někde ve starém zákoně, že armáda Goga bude nějakým takovým způsobem zlikvidována. Něco takového tam myslím je v souvislosti s izraelskými horami.

Zajímá mě ještě porovnání třeba s takovými Védami. Podle véd má zdravá společnost fungovat tak, že využívá něco, čemu se říká vyhnanství. Problémový jedinec, se kterým už si společnost neví rady, tak je poslán do vyhnanství. Nesmí se vrátit dokonce pod trestem smrti. V tom vyhnanství měl být vyhnán do divočiny. Tedy ne do nějaké společnosti lidí, ale přímo mezi dravá zvířata a tam buďto přežil a nebo byl zahuben. Také jsem zaslechl teorie o tom, že tímhle vyhnanstvím vznikali hierarchické civilizace lidí, které se pak obraceli ve válkách proti těm, co se drželi védského učení. To, co se popisuje ve Zjevení je jakási kombinace vyhnanství a nějaké obrovské potopy, které se týká celého povrchu planety.

Na to, jak je dnešní planeta osídlená a divočinu to moc nenajdete, tak by i podle védického učení dávalo logiku naplnění Janovo vize o prolomení čtvrté pečeti. Dokonce i z praktického hlediska nevidím jiné východisko. My tady máme policii, ta má nějak fungovat, ale ve skutečnosti mi připadá, že funguje méně a méně. To co se tu poslední dobou děje nemá obdoby. Když nabídnu pomocnou ruku, že zajistím pořádek, ale vyžaduji absolutní jednotnost mezi všemi silovými složkami, tak má nabídka není přijata, protože lidé jsou naprogramováni myslet si, že je něco takového špatné. Tak že lidé jsou v tomhle směru absolutně nepoužitelní. A třeba to tak má i být.

Je 10.7.2023 10:26. Mám tu pár příhodných biblických úryvků z knihy Ezechiel kapitola 22: Verše 30 a 31 adresované upadající společnosti: “30 Hledal jsem mezi nimi někoho, kdo by opravil hradbu a postavil se přede mě do trhliny za tu zem, abych ji nezničil – ale nikoho jsem nenašel.
31 Vyliji proto na ně své rozhořčení, pohltím je plamenem svého zuření a jejich cesty jim obrátím na hlavy, praví Panovník Hospodin.”

Teď ještě předchozí verše 23 - 29 popisující tu společnost:
„23 Dostal jsem slovo Hospodinovo: 24 „Synu člověčí, řekni té zemi: Jsi nečistá, v den mé prchlivosti nebudeš svlažena! 25 Tví vládci se v tobě chovají jako řvoucí lvi, co trhají kořist na kusy. Požírají lidi, sápou se po majetku a bohatství a rozmnožují v té zemi vdovy. 26 Kněží té země znásilňují můj Zákon a znesvěcují, co je mi svaté. Nerozlišují mezi svatým a obyčejným, neukazují

rozdíl mezi čistým a nečistým a neohlížejí se na mé soboty. Jsem mezi nimi v opovržení! 27 Jejich velmoži trhají kořist jako krvelační vlci; ničí lidské životy pro svůj mrzký zisk. 28 Proroci se to pak snaží zabílit omítkou falešných vidění a lživým věštěním. Říkají: ‚Tak praví Panovník Hospodin' – Hospodin ale nemluvil! 29 Prostý lid zatím podvádí a loupí. Ubližují chudým a ubohým a na přistěhovalcích páchají křivdu a bezpráví."

Setkal jsem se s zajímavým tvrzením a to, že vláda zrcadlí jen obraz lidu, kterému vládne. Podle toho tvrzení není problém ve vládě, ale v přístupu těch lidí, co jí podporují. Myslím si, že na tom je mnohem více pravdy, než by se mohlo na první pohled zdát. Možná by stálo to detailněji rozebrat bod po bodu:

1) První zásadní problém je vyzařování nenávisti a všelijaké negativní energie vůči vládě. Je to velké pokrytectví, když někomu koho podporuji placením daní, zároveň posílám nenávist a kritizuji ho. Je problém momentálně daně neposílat, protože společnost není na takové úrovni, aby i policie přestala svůj vliv směřovat vládě a kryla tak lidi, co chtějí raději podporovat lepší využití jejich prostředků. Když už tedy musejí momentálně obyvatelé posílat daně, proč ještě navíc předávají sílu špatné vládě svojí negativitou. Tím ještě navýší negativní vliv vlády proti všem. Když tady někomu dáváte nenávist a negativitu, dává mu to sílu obrátit se proti vám. Dáváte mu nad sebou kontrolu. Tak proč v něčem takovém pokračovat? Ve skutečnosti ve vládě je skupinka lidiček, kterým někdo drží u krku nůž, protože neměli dostatečně rozvinutou osobnost, aby se nezaprodaly. Ti nebudou absolutně poslouchat to, co jim říká obyvatelstvo. Nenávist ze strany obyvatelstva jim naopak dodá sílu.

2) Další věc je to placení daní. Ono sice nedává smysl posílat peníze někomu, kdo s nimi nakládá v neprospěch těch plátců, ale zatím pořádně jiná možnost není. Když nebudete platit daně, bude to teď problém. Takové zločinné vynucené placení daní by ale mělo lidi motivovat trochu pátrat v historii. Dopátrat se k tomu, že existovalo třeba něco jako kopné právo, díky kterému se lidé uměli semknout a držet více pospolu. Utvářeli síť lidí, co se uměla na něčem domluvit a společně táhnout za jeden provaz. Ono se něco takového tady utváří, ale je bohužel příliš málo lidí, co se připojují. Teď nemluvím přímo o kopném právu, ale o těch sociálních vazbách, kde se skutečně lidi vidí a něco společně budují. Pokud by něco takového tady bylo, věřím že i ty finanční prostředky by se lépe směřovaly.

3) Dalším problémem je nedůvěra lidí k zmíněným vznikajícím uskupením. Lidé se na to dívají skrz prsty, když vznikají všelijaká společenství lidí, co chtějí soběstačně fungovat. Berou to snad jako formu podivínství nebo dezinformátorství, ale jak se tedy vlastně máme bránit tomu zločinu? Přijde mi, že je to ten typ lidí, co vlastně ze systému profituje a nějakým způsobem se mu zaprodávají. Jsou na něm závislí a nepřipouštějí si, že bude potřeba věnovat pozornost i něčemu férovějšímu. To posoudí Bůh, ale podle mě to není šťastná cesta projevováním nedůvěry a odmítat tyto lidi podpořit.

4) Neschopnost přijmout pravdu. To se týká i té nedůvěry. Pro někoho je tak těžké přijmout pravdu, že si najde asi vždycky nějaký způsob a argumenty, jak jí nevidět. Asi cestou je jen hledat vice pokory. Těžko budou lidé spolupracovat, když mezi nimi budou tací, co nevnímají pravdu a dovedou se ohánět jen tím, kdo jaký je dezinformátor. Cesta k pravdě existuje stačí se jen modlit ke Kristu a požádat ho o vedení.

5) Překvapili mě lidé z křesťanských sborů. Alespoň z těch o kterých vím. Jejich reakci na dnešní dobu nevnímám moc kladně. Přijde mi, že se vůbec nezapojují k těm, co se snaží být aktivní v propojování ostatních. Naopak řekl bych, že jsou kritičtí k těm, co se o to pokoušejí. Například pokud jde o očkování, mám informace, že pastoři k tomu byly poměrně svolní i když určitě ne

všichni. Božena Cibulková prorokovala o tom, že Kristus se od křesťanských sborů odvrátí a bude hledat lidi jinde, protože tam nemůže moc dobře působit na lidi. David Wilkerson také ve svých proroctví viděl, že kromě té viditelné církve tu bude ještě neviditelná a ta bude s Kristem kdežto protestanství se propadne do vlivu nějakého celosvětově řízeného církevního kolosu. Když vidím videa například od letničních, jak prozpěvují venku na ulicích, tak si říkám že na ty nezasvěcené lidi to musí působit vážně jako nějaká sekta co láká další ovečky. Takových všelijakých spolků je spousty. Stále mi uniká, proč když teď se tu formují všelijaká společenství toužící po samostatnosti, tak proč této skvělé příležitosti křesťané nevyužijí a neinfiltrují tyto skupinky stejně jako jsem to udělal já. Bojí se snad nepřijetí? Právě uvnitř mohou ukázat ostatním jací jsou lidé a jít vzorem. Pastor Vladimír Kocman mi jednou řekl, že by se v jednom takovém společenství necítil jako ve své kůži a že mu to tam připadá jako nějaké new age. Jsou naopak lidé, kterým letniční připadá jako obdoba new age v křesťanství. Pokud je někde něco pochybného, měla by to být naopak výzva pro křesťany a taková místa navštěvovat. Ukázat ostatním, že jsou normální. Ne se držet stranou a vzbuzovat pochyby z povzdálí. Nebo je to tak, že křesťané z církví nemohou nikam chodit a působit, že jsou normální a v pořádku, protože ve skutečnosti asi nejsou. Protože jsou zpracovaní a odvyklí samostatně kriticky přemýšlet. Tak nevím.

6) Další pochybný aspekt ve společnosti je celkově práce s penězi. To, jak je to tu nastavené co se týče možností jejich získávání. Tak třeba taková burza. Začal jsem se zajímat o burzu jako o cestu k získání prostředků, abych mohl pokračovat na svých projektech. Odmítám dále do JKF investovat vlastní prostředky a na aktivitu kolem psaní mi nikdo nepřispívá. Tak jsem se začal zajímat o burzu, jen že co jsem tam vlastně zjistil. Podle védického učení vím, že ve vesmíru přirozeně má údajně existovat 10% bytostí, které umějí pracovat s rizikem. Nejsou závislý na jistotách, jsou podnikaví, vyznají se v ekonomice a jsou to tak zvaní živitelé společnosti. Těchto 10% bytostí má správně podle vesmírných zákonů vygenerovat pro společnost 10ti násobek toho, co si berou pro sebe. Není asi stanovená nějaká hranice toho, kolik mohou maximálně vygenerovat, ale mají si vzít jen desetinu, nebo vlastně jen jedenáctinu. No a jak je vlastně postavená burza? Na burze se běžně přeprodávají komodity jako ropa, zlato, forex páry a podobné, co mají dopad na úplně celou společnost. Tím, že obchodník koupí ropu, pak prodá a vydělá díky tomu, jiný třeba zase prodělá podle schopností. Je to asi zhruba těch 10% lidí, co se tímto umí zabývat a vyskytují se na burze. No ale oni ty komodity nespotřebovávají a pouze přeprodávají. Navyšují cenu komodit, které se pak dostanou ke konečnému spotřebiteli a tím jsou ti obyčejní lidé, kteří neumějí pracovat s rizikem, nejdou na burzu a i tak jsou obětí burzovních spekulací. Tohle to je přeci úplně opačný účinek, než by to správně mělo být podle toho, co učí védy. Tak si řeknete, že je to divné a sledujete, jak tito lidé nakládají se svým bohatstvím. Nenakládají s tím tak, že by se dělili s ostatními a nikdo je tu k tomu ani nevede. Najdete různé takové učitele burzy, co vám ukáží to jaké mají luxusní auta a domy a vedou vás k tomu, jak se to můžete také naučit. Věří v to, že dovedou těch 10% natáhnout i na víc, ale už nepoukazují na to, jaký dopad to má na ten zbytek populace. Tohle vypadá jak nějaká satanova vábnička na lidi, která jde proti spravedlivému uspořádání společnosti. Ti lidé, co takto využívají burzu už moc do hloubky asi nepřemýšlejí o tom, že cena za blahobyt v tomto hmotném světě, kde jim slouží ostatní, že jí budou muset zaplatit jinde.

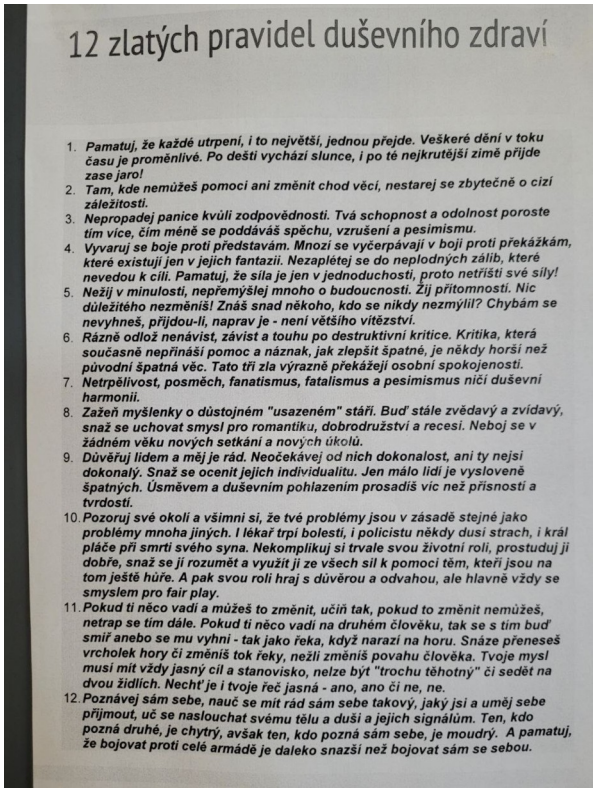
Burza se mi znechutila, ale stále vnímám, že jsem už pro společnost celkem obětoval namáhavým přemýšlením i psaním při tvorbě všelijakých konceptů a že se musí najít nějaká cesta, abych si získal prostředky a mohl pokračovat dále v mé činnosti bez svých dalších obětí. Tak jsem zkusil něco, kde se také pracuje s rizikem a nemá to negativní dopad na celý svět. Zkusil jsem vyhrát peníze v kasínu. Z vlastních poznatků a podle informací od některých lidí jsem došel k přesvědčení, že kasína švindlují a těžko zjišťovat, zda všechny a nebo jen nějaká. Celkově mi přišlo zvrácené, že po tom co jsem všechno udělal, tak jsem dotlačený získat peníze na které mám nárok v nějakém kasínu, ale třeba to můžu brát i tak, jako že cesta je cíl. Podle védického učení kasína přistupují k

získávání peněz v kvalitě vášně. Pokud se tedy veřejně ohánějí nějakou licensí a i ze zákona by měly být hry jako třeba ruleta a jiné nějak laboratorně ověřeny, tak získání prostředků všelijakými podvody by mělo nakonec vést ke ztrátě takto získaných peněz. Navíc to začínáte vidět dost i v reklamách jak v televizi, tak slyšet v rádiu. Já se tedy nakonec ani nedivím, že ty sázkovky musí podvádět, aby se uživili, když je jich tu tolik. Že to ten stát povoluje. V některých zemích je něco takového úplně zakázáno. Osobně nejsem pro zakázání kasín a pro někoho hra s rizikem může mít opravdu smysl, ale mělo by jich být nějak přiměřeně, bez reklam a rozhodně by měla být férová a umožnit nějakou rozumnou výhru na člověka, která bude třeba nějak limitovaná omezením vstupu. Rozhodně ale ne žádné podvody při hře.

Další způsob získávání peněz. S nadsázkou někomu se vyserete do talíře, dáte video na internet a stanete se přes noc milionářem, protože jak učí někteří učitelé vzbuzujete emoce a to přitahuje peníze. No je to určitě chyba těch lidí, co něco takového finančně podpoří. Podporování podobné tvorby vede společnost k úpadku. Učitelé učí, že to emoce vedou k ziskovosti, ale já bych doporučil, když něco někdo finančně podporuje, aby nedával průchod jenom emocím, ale zvážil rozumem a třeba i ochotou více hledat, zda raději podpořit nějakou více smysluplnou tvorbu, která povede více ve prospěch ostatních.

Je 12.7.2023 12:05. Zase uvnitř mě začali pracovat nějaké zvláštní energie. Obírá mě to o sílu věnovat se tvůrčí činnosti včetně tvorby slohu. Přijde mi to podobné působení, jaké jsem cítil začátkem roku 2017. Nevím co to je. Možná obrana nějakým útokům? Podobné stavy jsem měl vlastně i minulý rok. Více se to ale podobá tomu roku 2017, protože pocitově se necítím zle, jen tvůrčí energie zmizela.

Je 14.7.2023 19:18. Jeden kolega mi poslal zajímavá doporučení z jejich práce, která se mohou hodit. Je to ve fotce nalevo.

7) Pokračuji v postřezích, které mě napadli jako celkem důležité postoje a lidé je opomíjejí. Bod 7 bych označil celkově jako věnování své pozornosti něčemu, co posílí tu zdravou část společnosti. Nějakým způsobem pomoci těm lidem, co se tady snaží něco změnit k lepšímu. Snad každý si musel všimnout, že to co se tu děje vyžaduje nějaký zásah. Jedna z chyb je namlouvat si například věci jako „On to někdo zařídí od toho tu já nejsem.“ a to v moment, když nám svitne, že máme v daný moment něco třeba jen drobného pro podporu udělat. Třeba například jenom někoho informovat o něčem a nebo o někom. Nepatrným dílkem přispět k celku. Nebo namlouvání si věcí jako „Nepodpořím nikoho, protože všichni jsou špatní půjdu jen sám za sebe.“. Lidé ale nejsou stvoření tak, aby vzájemně nespolupracovali. Sem tam nějaká výjimka se asi

najde, ale to je jen málo výjimek. Další divný pohled se kterým jsem se setkal je, že dvě strany něco vytvářejí a jedna ta strana začne tvrdit, že to co vytváří ta druhá je na nic a ať toho nechá a pomůže jim s jejich projektem. Přitom ta strana, co osočuje tu druhou ať jí pomůže, tak postrádá prostředky kvůli tomu, že odhání své podporovatele. Odhání je všelijakými projevy opovrhování jimi za to jací jsou nebo co dělají. Bod 7 asi tak nějak shrnuje většinu těch předešlých.

Je 16.7.2023 11:59. Našli jsme nové využití pro oxid chloričitý. To objevila mamka, která už mnoho let nebyla u zubaře a nikde žádného volného ani nemůže najít. Začal jí bolet jeden zub a zkusila si to vypláchnout zředěným koncentrátem CDH. Zabralo jí to. Mě rozbolel zub nedávno. Zubaři jsem se opakovaně nemohl dovolat a když jsem tam šel, měl dovolenou. Napadlo mě jít na pohotovost, ale moc se mi tam nechtělo. Mamka se zmínila se svojí zkušeností. Tak jsem to zkusil. Použil jsem přímo koncentrát. Namočením vatové tyčinky a několikrát potřením bolavého místa. Problémy se zubem přestaly.

Je 16.7.2023 14:37. Dnes mi přišel email od PayPalu, že je potřeba aktualizovat integraci na mém webu od nich. Sice jsem to nedávno testoval, ale možná to nebude fungovat v takovém rozsahu, pro zahraničí a podobně. Podle jejich návodu jsou tam ale i věci na server v NodeJS. Já nevím o ničem takovém, že by můj hosting podporoval. Tu integraci asi nezaktualizuji, ale přidal jsem zde na webu pod odkazy na články bankovní spojení + možnost určit jaký projekt podpořit:

„

KB

Komerční banka, a.s.

Na Příkopě 33, 114 07 Praha 1
P.O. BOX 839,
Česká Republika

IBAN:	**CZ9601000001075330230207** (pro zahraniční země)
BIC/SWIFT kód:	**KOMBCZPPXXX**
Číslo účtu:	**107-5330230207** (pro Českou republiku)
Kód banky:	**0100**

Volba podpory projektu:

Pokud chcete darovat příspěvek na podporu tvorby mých článků, zadejte prosím **variabilní symbol 1**. Pokud chcete darovat příspěvek na podporu tvorby a uvolnění zdrojových kódů projektu JKali Framework, zadejte prosím **variabilní symbol 2**. O vybrané částce budu informovat, či případně časem založím transparentní účet.„

Další možností, jak podpořit vývoj a uvolnění mé technologie a nebo psaní je i pomocí Bitcoinu:

Wallet: 3HvPRWxo4yHLMywj5boYT5JeTjhVrCTYeQ

Při transakci by tam měla být možnost zadat asi nějakou poznámku. Stačí tedy zadat VS 1 a nebo VS 2. Na Bitcoin ani na PayPal mi nikdy nic nepřišlo. PayPal asi platbu nepřijme kvůli zastaralé integraci, ale Bitcoin je něco obdobného a mám ho celkem nově (viz. Strana 177).

Je 19.7.2023 9:03. Poslední dobou mám zase takové zvláštní čekací období. Období, kdy chvílemi pracuji s nějakou energií a jinak čekám, až se věci posunou a já budu vidět kudy dál. Na JKali Frameworku pracovat nemůžu i když bych rád pracoval. Zatím neeviduji žádné příspěvky na účtech, které by mě motivovali pokračovat v další tvorbě na tomto projektu. Bez přispění mám mentální blok na tom pokračovat i když prostor bych měl. Je to momentálně věc jakéhosi principu. Myslím, že si tím Bůh teď něco ověřuje na ostatních lidech a to především na těch bohatějších, kteří o mě jistě vědí. Mojžíš ve své době také měl situace, kdy mu nezbylo nic jiného, než čekat. Přišlo mi za tu celou dobu už několik nabídek ze strany bohatých, abych šel jejich cestou. Já si ale stále stojím za tím, že žádná z těch cest není správná, protože postrádá schopnost umět se dělit s ostatními. Bohatí tak moc lpějí na svých majetcích, že je pro ně neuvěřitelný problém se s někým o ten majetek rozdělit a raději budou věnovat veškerý čas k tomu, aby ukázali druhým, jak se stát také bohatými a to přivádí společnost do katastrofy. Jestli mají být bohatí za svojí bezohlednost přivedení do hrůzy, tak ať potom nikdo z nich neříká, že nedostali příležitost včas se zamyslet nad sebou.

Na toto téma je natočen docela zajímavý film ukrývající určité poselství s názvem v originále „A cure for wellness“. O tomto filmu jsem se zmiňoval už v prvním díle příběhu na straně 92. Pracovníci korporátní společnosti přistihnou jednoho mladého zaměstnance při pokusu o podvod. Vysoké vedení si ho předvolá a zřejmě jsou zasvěcení v nějaké záhadné aktivitě kolem obětování lidí, která se koná v „relaxačním“ zařízení ve Švýcarsku. Mladý podvodník je odeslán do tohoto zařízení s úkolem vyzvednout tam jednoho staršího pracovníka společnosti. To byla jen záminka vedení, ale oni počítali, že si ho tam už nechají. I ředitel zařízení mu při setkání řekl, že mnozí pacienti vybudovali velká impéria a museli tam nakonec zaplatit strašlivou cenu, protože neměli nikoho, kdo by za ně zaplatil, ale jeho kolega má naštěstí jeho. Burza mi do této skládačky celkem zapadá. Část světa Urobora, tedy hada požírajícího vlastní ocas. Člověk, který je ve strukturách ocasu vůbec netuší, v čem to vlastně je a že fungují nějaké vyšší struktury odhalené pouze zasvěceným. Ta Švýcarská „nemocnice“ připomínající jakýsi koncentrační tábor je nejvyšší

struktura, kde se konzumují lidé z nízkých korporátních struktur a tím udržují personál nemocnice věčně při životě. Lidé by se ale nedostávali do takových sebedestruktivních, kdyby se drželi Božích zákonů.

Je 21.7.2023 0:25. Už dlouho mě nenapadly žádné dialogy, ale teď s příchodem potencionální programátorské aktivity o kterou by mohl být zájem, tak mě něco napadlo. Smyšlený dialog, kdy mě navštíví postava kapitán Pozdravpráce.

Jednoho dne zazvoní zvonek a já jdu vzít telefon u dveří:

Já: „Kdo je tam?“

Kapitán Pozdravpráce: „Tady kapitán Pozdravpráce.“

Já: „No a co potřebujete?“

Kapitán Pozdravpráce: „Naše senzory zachytili, že se v okolí nachází nějaký nemakačenko. Nevíte o tom náhodou něco?“

Já: „Tak o tom nic nevím, to musíte zazvonit na sousedy. Já mám teď vynucenou dovolenou a částečně dělám duchovního. Dovolenou mám proto, že o projekty na kterých mám dělat není momentálně zájem. Musím teď jít koupit pivo.“

Kapitán Pozdravpráce: „Vy jste spotřebitelem alkoholických tekutin? ……. Když tak moc holdujete alkoholu, tak nepřičichl jste takhle i k hazardním hrám?“

Já: „K hazardním hrám jsem přičichl pouze vědecky a u vědeckého přičichnutí to i zůstalo, protože nevím o žádném kasínu, které bych bral jako důvěryhodné. Asi bych kasíno ani nezkoušel, kdybych vnímal, že mé tvůrčí aktivity jsou spravedlivě ohodnoceny společností.“

Kapitán Pozdravpráce: „Víme o jednom duchovním z filmu o Švejkovy, který si půjčoval peníze od ostatních a pak mohl hodovat a pít doma u stolu. Nenachází se ve vaší domáctnosti něco takového?“

Já: „Člověk nějak fungovat musí a i při takovém životním stylu není vyloučeno, že se tím najde nějaká cesta k férovému zhodnocení a navrácení financí.“

Je 21.7.2023 1:27. Je zajímavé pozorovat, jak se mé uvažování po těch všech vyhoření a odchodech ze zaměstnání začíná měnit. Dříve jsem přemýšlel tak, že bylo třeba po odchodu ze zaměstnání prostě jít jinam a zkusit něco jiného. Teď už jsem ale získal snad nějakou fobii z těch všech odchodů a neschopností si někde něco dobrého udržet či vybudovat nějaký kariérní postup, že už vnímám více a více jen jako přijatelné buďto dělat už jen to, co beru jako své opravdové poslání a v čem jsem dobrý a nebo se

úplně od společnosti odtrhnout a jít žít poustevnicky snad do nějaké zemljanky, kdyby něco takového bylo možné. Možná je to možné. Ta myšlenka, kdy jsem ve své zemljance a kolem slyším někoho chodit. Někdo chodí kolem a povídá si pro sebe „Tady někdo asi nezaplatil nájem. Nebo zaplatil tu už nájem? Co daň z trávy, daň ze vzduchu a podobně?“. To by mohl být nějaký hajný a nebo lesník. Tato společnost nepodporuje nádenickou práci tak, aby to bylo na stejné úrovni ohodnocení, jako normální klasické zaměstnání. Když jdete na brigádu někam dělat, je to obdoba nádeničiny a připadáte si jako něco méně než ustálení zaměstnanci. Připadáte si jako pracovní bezdomovci a to vlastně jste něco takového. Slované měli standard nedělat více jak 4 hodiny denně a dnešní společnost je nastavená tak, že 8 je normál a někde je bráno jako normál víc jak 8. Při takovém zahlcení už vážné člověk není schopen vidět okolní svět a zabývat se věcmi jako je třeba politika a podobně. V dnešní přetechnizované době, kdy by mnoho práce mohly dělat stroje, tak lidé jsou nesmyslně zahlcování mnohdy Sisyfovskou prací. Zajímavý je ale ten davový psychologický dopad. Lidé, kteří jsou „zaháčkováni“ v tom podivném pracovním systému, tak ho nevidomě brání tím, že jsou hrdí na to, jak jsou moc zaměstnaní bez ohledu na reálnou užitečnost výsledků jejich práce. No je to paradox, ale pokud by jste udělali něco průlomového, co lidem velmi pomůže a nebo je to i zachrání, tak budete podle některých opovrženíhodní jen pro to, že nejste dostatečně časově zapřažení a máte nějak moc té pohody.

Je 21.7.2023 2:41. Poslední dobou se hodně setkávám s určitým archetypem lidí, které bych pojmenoval jako Stavitelé archy. Sám bych se mezi ně zařadil…

Je 21.7.2023 9:55. Pokračuji popisováním Stavitelů archy. Tito lidé se „vynořili“ buďto teprve před ne mnoha lety a nebo je jich tu jen více. Jsou více vidět a někteří z nich působili i dávno před tím. Jsou to správci různých mediálních kanálů, šéfredaktoři, youtubeři a podobně. Přijde vám, že jsou jako kdyby na jedné myšlenkové vlně a mě osobně se zdají být rozumní, ale síla, která je vede je nutí obětovat své prostředky a tak mnohdy informují o číslech svých účtů pro podporu ze strany ostatních. Když se zamyslím nad tím, co dělal Noe, tak to bylo dost podobné. Musel dělat to, co dělal a byl mnohým pro smích. Někteří by o něm možná řekli v jeho době, že „Dělá ostudu už mnoho let...“. On ale to co dělal se nakonec skutečně vyplatilo.

Mám tu postoje od 3 lidí, ke kterým bych se chtěl vyjádřit s reakcí na toto téma Stavitelů archy:

1) Postoj Honzy Nedvěda zaslaný hromadným emailem včera v 13:03 s předmětem „Tři kompetence podnikatele, bez kterých se to pos*re, vážení“. Honza Nedvěd je spoluzakladatel společnosti Inizio a v emailu popisuje tři kompetence úspěšného podnikatele, které jsou tvorba nabídky, generování návštěvnosti a doručení. Detailněji popisuje první kompetenci a to je tvorba nabídky. Tedy něco, co zaujme a probudí zákazníka ze spaní. Honza Nedvěd je pevně ukotven v

systému, který funguje teď, ale nikdo neví, zda bude fungovat i zítra. Kdybych nějak strojem času Honzu Nedvěda přemístil do doby Noema a řekl mu, ať Noemovi pomůže s tvorbou nabídky pro ostatní, myslím, že by byl úplně bezradný. Noe byl vizionář a jen málokdo jeho vizi sdílel. Podnikání, které Honza propaguje je postavené na práci s instinkty. Řekněme se sobectvím. Práce s tím, jak lidi zaujmout skrze jejich touhy a to nemá s intuicí snad nic společného.

Kdybych měl Honzu Nedvěda zařadit podle véd do nějaké společenské kategorie, řadil bych ho k živitelům společnosti. To jsou ti, co umí organizovat masy a mají na to dostatečnou obratnost a organizační schopnosti. Podle tvrzení Honzy Nedvěda jedině podnikatelé dovedou společnost zachránit. Podle véd jsou tu ale ještě skupiny jako třeba státosprávci a učitelé, či kněží. Pokud jde o státosprávce, tak védy popisují, že zdrojem prostředků pro ně mají být živitelé společnosti a nebylo mi sděleno na studiu, že by státosprávci měli prostředky získávat přímo od skupiny lidí vyžadující jistoty, kterých je nejvíce. Toto je porovnání tvrzení, že jedině podnikatelé mohou změnit společnost s tím, co mi bylo sděleno na výkladu véd.

Odpoutám se teď od véd a zkusím si představit model na zdravém organizmu. Každý člověk má plíce, které získávají kyslík potřebný pro celé tělo. Jak by to asi vypadalo, kdyby plíce začali tvrdit, že nebudou zbytku těla posílat kyslík, že si ho chtějí nechat pro sebe a ať si ho ostatní orgány také absorbují ze vzduchu. Takové tělo buďto přímo zkolabuje a nebo při testováním zdraví nějakou nemocí jí podlehne.

2) Na seznamu jsem dnes zahlédl tento článek s titulkem „Sháněli jsme brigádníky, ale dvě stovky na hodinu jim jsou málo, chtěli by alespoň čtyři sta“. Na minulé stránce jsem psal o nádeničině a hle zrovna dnes jsem na Seznamu viděl tento související článek. Psycholog Jiří Halda mluvil jednou o tom, jak namotivovat malého chlapečka, aby si po sobě uklidil rozházené pastelky do hrnečku. Nejtěžší bylo přimět ho k tomu, aby začal tou první. To byl úkol dát do hrnečku pouze jednu pastelku a po tom, co byl úkol splněni, byť to šlo ztuha, tak následoval další náročnější úkol s větší množstvím pastelek a pak další a další. Úkoly byly větší, ale šli chlapečkovi snáze a snáze. Když je řeč o studentech a brigádách, tak ve školách obecně by měl být kladen větší důraz na praxi. Ne jen na VOŠ školách, ale úplně na všech. Hromadu z toho, co vás ve škole naučí, tak zapomenete, ale praktické používání rukou a umění spolupráce s ostatními je důležitá příprava do života. Stačila by drobná úprava v zákoně a mladí lidé by byli vedení více k čipernosti. To by pravděpodobně mělo vliv i na naceňování práce a ochotu pomoci.

Ve slovanské společnosti co vím, tak nebyly peníze a ani védy snad o penězích nic neučí. Lidé uměli fungovat bez peněz a bylo to jako v rodině, kde se dělalo to, co bylo potřeba a když byl někdo pasivní, byla to hanba. Měli způsoby, jak takového člověka napravit. Dnes díky penězům vzniká anonymita a pokud je máte, můžete žít na úkor ostatních aniž by o tom někdo věděl. V rodině to tak nefunguje. Tam není anonymita a členové mají přehled o tom, kdo jak je aktivní. K něčemu

takovému budeme pravděpodobně zpět směřovat. Do společnosti, kde třeba ani nebudou podstatné nějaké peníze, ale budeme navzájem o sobě vědět kdo jak je aktivní, budou třeba fungovat výměnné obchody a nebo věci jako příděly a podobně. Těžko pak být v takové společnosti parazit, nebo je to při nejmenším obtížnější než tam, kde fungují peníze.

3) Další člověk napsal také příspěvek na Seznamu, ale odkaz už nemám. Týkalo se to přispívání bezdomovcům a že nějaká bezdomovkyně vybrala snad jen za dopoledne 900 Kč.

Mezi lidmi je normální, že se uskupují podle toho, jak jsou si navzájem podobní. Tak třeba pokud jste ve školním věku, seskupujete se s ostatními studenty podobného věku. Pokud jste v nějaké komunitě, tak se vídáte s lidmi z ní. A třeba i vězni jsou pospolu izolovaní do společnosti. To je v pořádku, ale pokud jde o bezdomovce, tak těch se to očividně vůbec netýká. Ti jsou roztroušení všude možně po městě. To je pro ostudu společnosti. Psal jsem o nápadu, jak to řešit na straně 247. Oni se o sebe nedovedou moc postarat, ale společnost by na to měla mít nějaký systém, jak jim třeba i pomoci. Stačil by nějaký úkryt a nemuselo by to být ani mimo město, jak jsem psal dříve.

Pokud jde o typ bezdomovců, co jen pasivně sedí a chtějí od ostatních přispět v podstatě za nic, tak to mě dělá problémy někomu takovému něco dát. I v Bibli v knize 2 Tesalonickým kapitola 3 a verš 10 najdete doporučení, že kdo nechce pracovat, tak ať nejí. Pak jsou aktivní bezdomovci. Ti se snaží na něco třeba hrát a podobně. Takovým se snažím pomoci nějakým příspěvkem, protože je vidět snaha.

Další věc, která zahanbuje společnost je ale to, že lidé nepodporují právě ty skupinky lidí, co se snaží šířit osvětu. Lidi, kteří staví tu pomyslnou archu. I z Biblického pohledu je takové ignorantství kritizováno když lidé sloužící Božím záměrům jsou ignorovaní. O tom je psáno třeba v knize Matouš kapitola 10 verše 9 a 10 „Neberte si s sebou do opasků zlato, stříbro ani peníze ani mošnu ani náhradní košile ani obuv ani hůl – dělník si přece zaslouží svůj pokrm.“.

Pak ještě verše 14 a 15 „Pokud vás někdo nepřijme a nebude poslouchat vaše slova, vyjděte z toho domu nebo města a setřeste si z nohou i jeho prach. Amen, říkám vám, že v soudný den bude sodomskému a gomorskému kraji lehčeji než takovému městu.“.

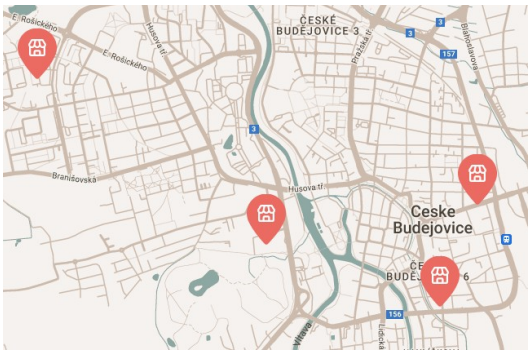
Je 22.7.2023 11:53. S předsedou Občanské sounáležitosti Václavem Vorlem se znám přes jednoho společného známého z čajovny. Jednou mi společný známý říkal o něm, že ho zná už myslím říkal 12 let a to co on řekne, to fakt platí. Občanská sounáležitost je jedna z těch skupinek, které jsou řekl bych novodobými staviteli archy. Snaží se chápat politiku komplexně a tedy opravdu reálně. Působí i jako strategický a změnový poradce ve firmách.

Web: https://os21.cz

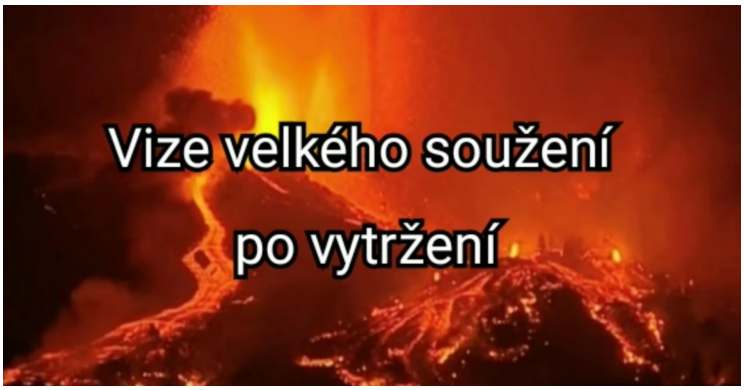
Jeho video s představením: https://youtu.be/yOYUV42DVcQ

Je to člověk, který se v tomto státě snaží podporovat zdravé fungování střední třídy.

O internetovém portálu Scuk.cz jsem psal už v 11. díle na straně 67. To byl rok 2020 a od té doby se tento portál docela rozrostl. Pomocí této služby si můžete nakupovat potraviny a i drogerii od místních výrobců.

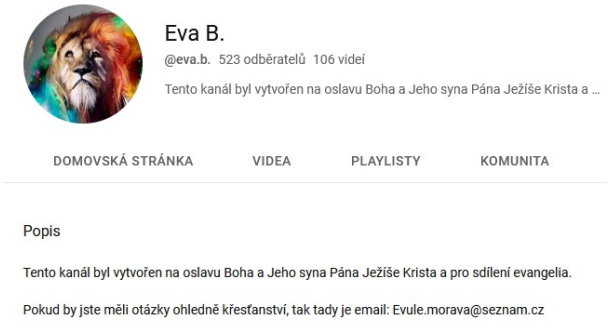

Způsob doručení je možný pomocí vyzvednutí ve výdejně. Jenom tak co se koukám na mapku, jak je v pravo, tak v Budějovicích jsou v centru vidět tři výdejny a dokonce i na sídlišti Máj, kde žiji je jedna výdejna. Ono dost českých výrobců je zapojeno v supermarketech, ale toto je taková pěkná doplňující alternativa. Na webu je vidět detailně informace o výrobci a je tam už poměrně velké množství zboží od pečiva, zeleninu, ovoce, maso, trvanlivé výrobky a podobně. Dokonce jsem tam viděl možnost nějakého levnějšího týdenního nákupu. Nevýhoda je možná trochu v tom, že je stanovované minimální množství výrobku k objednání.

Je 24.7.2023 19:04. Narazil jsem na jedno vyprávění, co mě zaujalo. Jedná se o vizi nadcházejících časů. Nejprve jsem to sem nechtěl dávat, ale nakonec jsem se rozhodl, že to sem dám. Je to z kanálu jedné křesťanky, která mi připadá důvěryhodná a už jsem se o ní zde zmiňoval:

https://www.youtube.com/watch?v=83UzuFt_epI

Na detailech o profilu je uveden i email: Evule.morava@seznam.cz. Pro případné zájemce hledající otázky ke křesťanství. Zmíním zde i svůj, ať je to pohromadě :):

kallii@seznam.cz nebo info@jkali.cz

Možná bych mohl lidem zařídit i křest v případě zájmu.

Je 24.7.2023 22:20. Poslal jsem na uvedený email nezávislé spolukřesťanky, která je pravděpodobně z Moravy. Poslal jsem jí tip na mé články. To už je nějaký čas, co jsem někomu poslal tip na mé dokumenty. Napadá mě poukázat na užitečné nástroje jako je čtečka textu a převodník z obrázku na text.

Čtečka umí okopírovaný text vyprávět a funguje to i na telefonu. Je dostupná zde:

https://www.oratlas.com/online-ctecka-textu

Pak je ještě nástroj, co umí převádět vyfocený text na označitelný text, co je možné dát třeba do té čtečky:

https://www.imagetotext.info/

Nebo ještě jedna dobrá věc je překladač. Docela dobrý má Google:

https://translate.google.cz/?hl=cs

Nemusíte umět ani anglicky a díky těmto třem nástrojům si necháte přečíst při vaření anglickou knížku, co máte momentálně zavřenou v šufleti.

Zajímavá informace. Sněmovna schválila obrannou smlouvu s USA. Článek zde. Někoho možná napadne, že s výstavbou základen se sem přitáhnou i američtí vojáci. O vojácích se mi vlastně nedávno zdálo. Píši o tom na straně 242 a pak to zmiňuji i na straně 262. Že by to nebylo podobenství, ale doslovná předtucha? Připadalo mi to, jestli to nejsou třeba ruští vojáci. Ten den, co se mi to zdálo byla u mě v bytě policie. Nebo že by to byla předtucha amerických vojáků? V Bibli najdete taková místa, kde se vypráví o jakémsi králi Gogovi, co se rozhodne zaútočit na neozbrojené Izraelské hory, ale dopadne to s ním špatně a společně i s těmi všemi, co se k němu připojí.

Je 25.7.2023 1:41.

Na kanálu Inovace Republiky je tento rozhovor Robina Čumpelíka s Petrem Bohušem. Tématem je, jak mají politické strany vliv na korupci tisku. Nějaké příklady z praxe. Aktivity Sazky. Hlavně to sem dávám jako další zdroje inspirace. Rozhovory s osobnostmi v Laboratoři myšlení. Snaha chránit česká média před korupcí díky projektu Modrý jelen.

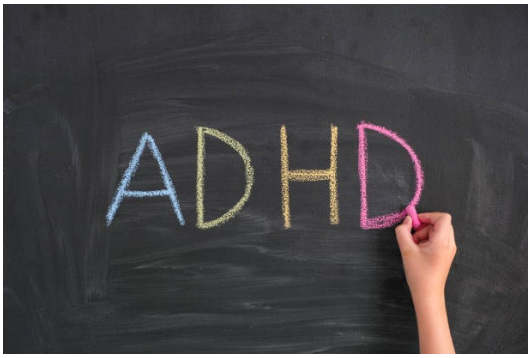

Je 25.7.2023 20:33. Dostal se ke mně článek ze dneška o Česko-americké obranné dohodě zde:

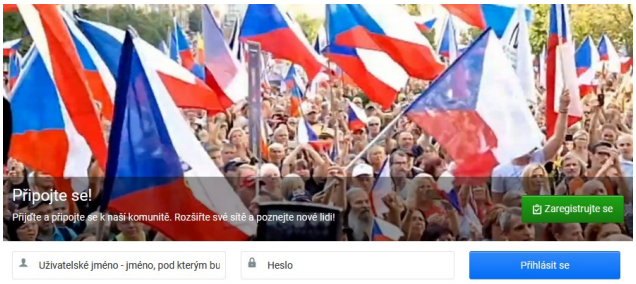
https://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/jiri-kobza-cesko-americka-obranna-dohoda-dobojovano-jest/

Jiří Kobza, poslanec (SPD)

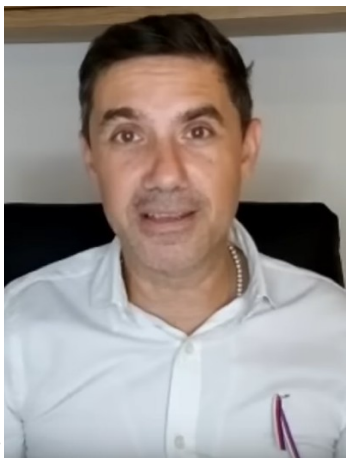
Autorem je poslanec SPD Jiří Kobza. Já to vnímá stejně jako on ta dohoda je jednoznačně problém pro český národ. Jeho komentování „Větší poplivání české suverenity si lze představit už opravdu jen těžko.“. Amerika si tu pravděpodobně bude jen chránit české podporovatele jejích zájmů. Tak třeba úryvek dohody „Česká republika uznává zvláštní důležitost kázeňské pravomoci orgánů ozbrojených sil USA nad příslušníky ozbrojených sil USA a vliv této pravomoci na operační připravenost. Proto na žádost Spojených států a za účelem plnění svého závazku ke vzájemné obraně Česká republika tímto vykonává svoji suverénní diskreční pravomoc a vzdává se přednostního práva na výkon trestní jurisdikce.“. To znamená, že pokud například budou páchat američtí vojáci zločiny na obyvatelstvu, tak to budou soudit jen americké orgány. Přesněji řečeno budou mít přednost nad těmi českými orgány. To je velké hazardování na něco takového přistupovat, protože nevíme s čím v budoucnu americké justiční orgány přijdou. Na něco takového normální vláda snad nemůže přistoupit. Co nám tady hrozí, kdo nás napadá? Možná je tou úplně největší hrozbou pro světové mocnosti to, že by někde na světě mohla vzniknout rozumná vláda složená ze slušných lidí co se nebojí postavit za dobrou věc a nikoho nezneužívají a že ostatní lidé ve světě by to mohly začít napodobovat. No dejme si ruku na srdce lidé z vlád i z řad obyčejných lidí jak to doopravdy je? Každý sám za sebe komu tady vlastně napomáhá?

Někdo dal na Seznam Medium článek, který se dotýká silně rysů mé osobnosti. Je to zde. Povídání o poruše ADHD, ale podle mě to není porucha. Více bych to bral jako druh povahy, který někteří nechápou a systém ve kterém žijeme to neuznává. Někteří lidé co dopisují na Seznam Medium jsou asi čtenáři mých PDF souborů. PDF je formát sloužící pro tisk, ale já to používám úplně jinak. Trochu svérázněji :).

Je 25.7.2023 21:43.

Dostala se ke mně informace o nové sociální síti 1rodina.cz.

I bez registrace jsou tam dostupná související videa. Hlavní propagátor je zdá se Ladislav Vrábel, kterého znám z Budějovic i jako majitele pizzerie.

Psal mi Kuba Jahl. Požádal mě o podporu jeho knihy o Scientologii. O scientologii jsem toho moc dobrého neslyšel, ale vyhovím jeho přání a přidávám sem odkaz na jeho video o knize:

https://www.youtube.com/watch?v=MDaw2ZBuXN0

Další link o scientologii je třeba tento:

https://www.youtube.com/watch?v=1x2hmBsTiTo

Bývalý ministr vnitra Martin Pecina na Rádiu Universum. Zajímavý pohled na CO2 a celkově hysterie ve společnosti. Pohled na dnešní dění z pohledu bývalého politika.

https://www.youtube.com/watch?v=3fiqD_1zU3Y

Spisovatel Vlastimil Vondruška o agresivitě v křesťanství a o tom, jaký je rozdíl mezi vládou a elitou na Rádiu Universum:

https://www.youtube.com/watch?v=1hfuMdq5sHs

Ono jestli nakonec společnost neupadá jen pro to, že je zdemolované křesťanství. Kristus přeci neučil o tom, že máme druhým silou vnucovat svůj názor. Toto dělá antikrist,

který se staví na jeho místo. Když někoho o něčem informuji a když se silou snažím vnutit, aby tomu věřil, je to určitě rozdíl. O mě to lidé v mém okolí vědí, že se hlásím k učení Ježíše Krista, ale jenom pro to, že toto učení nepřijali, tak je kvůli tomu nezavrhuji a normálně s nimi dovedu vycházet a přijímat je takové, jací jsou. To že některé způsoby chování lidí je dostává do problémů a já o tom informuji, tak také není žádné vnucování.

Zdeněk Jandejsek o rozpadu české zemědělské soběstačnosti a proč utíkají lidé z agrární komory. V pořadu O čem se mlčí zde:

https://www.youtube.com/watch?v=_1OoxZ8CV9c

Rozhovor "Anna Strunecká 2. díl: Vakcíny proti covidu byl nejhorší experiment na lidstvu" zde:

https://www.youtube.com/watch?v=PDIbbwGnTrg

Lékařka veřejně přiznává, že lidé z jejího oboru jsou pod tlakem strachu a jsou nucení zamlčovat informace.

Rozhovor „Lukáš Kočica: Lidem chybí osobností statečnost" zde:

https://www.youtube.com/watch?v=upXfSckAsP8

…

Je 28.7.2023 13:25. Dostal jsem nedávno motivující podnět udělat něco, o co by byl zájem a to je služba online petic. To dává i mě smysl. Tak mi to konečně dalo sílu k tomu pokračovat na JKF, rozběhat ho na Windows a následně vytvořit nějaké funkční řešení v Edenu. Momentálně jsem se zasekl na jedné technické chybě, tak pokračuji v psaní.

Poslední příspěvek je o rozhovoru s hasičem Lukášem Kočicou. To je povzbuzující, protože je vidět, že lidé se umí semknout, když vidí, že je něco špatně. Nebude se to týkat jen hasičů, ale určitě i jiných skupin.

Je 28.7.2023 14:35. Předevčírem ve středu jsem byl zase na online setkání ekoruny. Necítím se tam jako ryzí ekoruňák, ale jako křesťan na misii včleněný do skupinky lidí, kteří jsou asi z velké části dotčení různými esoterickými praktikami. Zejména všelijakými meditacemi a podobně. Má víra v projekt Ekoruna je podmíněná, a to už jsem tu i zmiňoval, tím, že mě zajímá nějaký důkaz funkčnosti. Reálná funkčnost třeba na maličké komunitce. Věřím hlavně v ty lidi, že mají dobrý potenciál a je to služná společnost. Potýkám se tam s postoji a tvrzeními jako že my jsme tady tvořitelé naší reality a to jako že přímo v duchu že ten Top hořejšek ta Tvůrčí síla že to jsme vážně my. Odkud to ti lidé vlastně mají? Je to dost bezbožné a zavání to něčím z východu. Jeden můj kamarád z čajovny Martin Baťka ze začal titulovat, že je přímo Bůh a ve výsledku mi přišlo, že mu to přitáhlo do života jen samé neštěstí. Tyhle ty meditace a nebo co to je člověka dostanou do stavu, že se cítí v jakési jednotě se vším a má tyto podivuhodné stavy. To se promítá i do uvažování ekoruňáků v myšlence vytvořit jakou si nehierarchickou společnost. Společnost bez vlády. To mi přijde jako utopie a vysvětlím proč si to myslím. Na druhou stranu se těm lidem vůbec nedivím, že nechtějí mít žádnou vládu, protože dnešní pohled na vládu není pěkný. Není to otázka jen současnosti.

A proč o tom píšu? Navazuje to na předchozí články a i na člověka, který se ukázal ve středu v E-koruně. Byl tam člověk z politiky. Nějaký bývalý politik. Povídal o tom, že moc korumpuje. Jak je někdo vystaven působení moci, tak ho to ničí. Teď se podle mě ale to jádro celého problému dotýká i té první části článku, o které jsem psal výše. Já tam vidím stejný problém a tím je arogance, či nadřazenost. Není tam pokora. No vážně. Jaký je rozdíl mezi člověkem, který se stanoví do pozice ovládat ostatní bez uznání, že je tu ještě nějaký Bůh, který by měl být brán jako hlavní autorita. Toto bylo podle Bible Izraelitům vytýkáno, když si chtěli ustanovit krále. Král považuje sám sebe za vladaře a to je špatně. Takto není společnost lidí postavena. Takový člověk se pod vlivem své nepokory dostane do vlivu démonů. No a teď si představte kombinaci obojího. Kdyby přišel někdo, kdo by se dostal do pozice krále a ještě k tomu navíc by se označoval za Boha.

Před tím, než Izraelité měli krále, tak tam byl Mojžíš. Byl to vůdce, ale měl v sobě určitou pokoru. On se nepovažoval za žádného vladaře a navíc měl kompetence a schopnosti, aby byl ve vedení. Tak je to i v přírodě, že jsou jedinci, kteří mají schopnosti být ve vedení a na to není nic špatného. Každá organizace má snad nějaké své vedení jak jinak by mohla fungovat? Hierarchické uspořádání společnost mi nepřipadá nijak špatné, ale je třeba, aby na svých pozicích byli kompetentní lidé a fungování společnosti postavené na projevech arogance a nadřazenosti vůči ostatním či Bohu také asi není reálné.

Je 28.7.2023 15:55. Nedávno se ke mně dostal FB letáček o putování s indiány Kogi z Kolumbie. Mají tento FB profil. Třeba by se i od nich dalo v něčem inspirovat. Mají svojí kulturu. Prezentují, že umí lidi přivést k vyrovnanému myšlení. Ježíš říkal, že podle ovoce poznáte učitele. Indiáni asi mezi sebou nebudou mít něco jako krále, ale že by utvářeli společenství bez autority, kde si každý může dělat, co ho napadne a nebo kde si všichni všechno nechají líbit, tak tomu nevěřím.

Je 28.7.2023 16:16. Další rozhovor je o družstvech a občanských sdruženích s Milanem Smržem zde:

https://www.youtube.com/watch?v=Eas4QYwuAcs

To mi vlastně také bylo zasláno nedávno. Alternativní organizování lidí mimo selhávající demokracii.

Je 29.7.2023 2:24. Zabývám se momentálně tvorbou software na online zadávání petic. Něco jako průzkum veřejného mínění, ale s tím, že výsledky mají být k dispozici pro obyčejné lidi. Dovývoj v rámci systému Eden, který už jsem nějakou dobu programoval čistě z vlastních prostředků a je prezentovaný zde. Nebyl to původně můj nápad řešit petice bylo to na doporučení od někoho, kdo ale také nemá moc prostředků k dispozici. Přijde mi to na dnešní dobu docela užitečné něco takového mít. Jako taková záštita lidí na to, co si chtějí opravdu vybrat. Možnost uskutečnit třeba taková referenda elektronickou cestou. Slyšel

jsem, že v takovém Švýcarsku to po internetu není žádný problém. Přijde mi to celkem zvláštní, že referenda nejsou ne jen zde v ČR, ale celkově moc zajetá. Vlády tomu asi moc nefandí. Zrovna teď by se tu asi něco takového hodilo.

Jen že k dotažení mého software a nasazení na nějaký server, co bych měl ve správě už nemám dostatek prostředků. Něco takového bych nechtěl pouštět na počítači starém víc jak 10 let. Navíc budu muset sehnat asi SSL certifikát nějaký důvěryhodnější, než je od Let's Encrypt. Bude potřeba využívat nějakou SMS bránu na autorizaci a pokud jde o ověření totožnosti, tak tam bude nezbytné napojení na nějakou identitu občana a nebo bankovní identitu či něco takového (to jsem nikdy nedělal). Digitální petice a referenda byť mám JKali Framework a hodně ve vývoji Edenu prošlápnuto, tak kus cesty ještě zbývá. Na jednoho člověka je tam celkem ještě dost práce a to jsem nezmínil třeba grafiku na kterou nejsem dobrý.

Nevím nevím bylo by to dobré něco takového mít, ale tohle bude muset být podpořeno nějakou poptávkou veřejnosti projevenou finanční pomocí a také celkem důvěrou ve mně, že nebudu ty data jako správce serveru chtít nějak ohýbat.

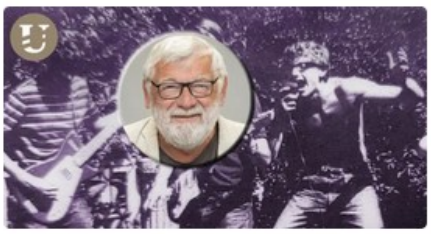
Je 31.7.2023 9:43. Přišli mi nějaké dokumenty varující před novým druhem zločinů. Podvodné aktivity firmy CERD, nástrahy v Bankomatech a podvodné SMS zprávy. Umístil jsem dokumenty zde:

http://jkali.cz/data/docs/warning/Bankomat.pps

http://jkali.cz/data/docs/warning/Smejdi_nove_pozor.docx

http://jkali.cz/data/docs/warning/centralni_registr.docx

To sem mohu připojit i celkem trefný článek o rostoucím hazardu v čechách zde.

JOSEF KLÍMA

Západní civilizace se ničí. Většina se podřizuje menšině, přírodní zákony neplatí. To není rovnoprávnost, ale diktát

Je 2.8.2023 10:11. Nedávno mi jeden kolega poslal odkaz na tento článek. Rozhovor s Josefem Klímou na Rádiu Universum. Zaujalo mě tam povídání o podřizování většiny menšině. Reagoval jsem mu na to a v reakci jsem vzpomínal na systém Eden, jaká je jeho idea. On mi řekl, že můj pohled je moudrý. Tak mě potěšilo a rozhodl jsem se mou reakci jemu zveřejnit zde:

"Ona ta většina stejně jako menšina vůbec nemusí mít pravdu. Špatně je, když se jedná skupinka snaží vnutit svůj pohled ostatním a omezovat jejich svobody. I kdybych já věděl, že mám v něčem pravdu a ten druhý se mýlí, tak nemohu omezovat jeho svobodu, protože on má právo prožít si zkušenost. Mohu ostatní informovat, ale jejich zkušenost je jejich volba. Teprve po prožití zkušenosti může člověk uznat pohled toho druhého. Jak tohle řešit ve společnosti? Jak řešit, aby většina nevnucovali všem své přesvědčení a zrovna tak menšina? Jak umožnit lidem mít zodpovědnost za své rozhodování a nevnucovali ho ostatním? Podle mě je cesta

v nějakých takových referendech a peticích, kdy se udělá průzkum veřejného mínění a nějaká rada moudrých ve vládě umožní každému jednotlivci podle jeho rozhodnutí spravedlivě vyjít vstříc, v rámci možností, a věnovat odpovídající férové podmínky podle volby jedince. Takové podmínky, aby bylo po jeho a nesl si zodpovědnost za své rozhodnutí. Touto cestou nakonec lidé přestanou remcat, že je někdo omezuje a donucením ke zodpovědnosti se mohou připojit tak na stranu těch, co mají pravdu.”

Geneze hříchu, prastaré zprávy o potopě světa a absurdní pád za vlast

28. ČERVENCE 2023

Je 2.8.2023 10:38. Tento článek z minulého týdne na Seznamu je o různých důkazech poukazujících na velkou potopu. Autor si tam přidal svůj pohled, kterým kritizuje vlastence. Nebudu vyvracet, že v historii lidstva tu bylo několik vůdců opírající se o vlast, ale jejich jednání bylo daleko za hranou zdravého rozumu. To je ten špatný příklad, ale na druhou stranu je i v přírodě úplně běžné že si živočich chrání svůj životní prostor, který potřebuje, před nepřítelem. To platí ale i v rámci rodin a stejně tak ve společnosti. Už několikrát jsem se odvolával na Izraelity, protože to mi přijde jako dobrý příklad. Mojžíš je vyvedl z Egypta, kde byly v otroctví. Byly v otroctví a tedy jejich životní prostor byl omezován. Egypt byl ve společensky morálním úpadku a Bůh na takovou společnost pohlíží jako na umírající zvíře, které už dále nechce držet při životě svojí energií a raději ho utratí. Ještě než to udělá, tak se pokusí zachránit zdravou část společnosti a tu odloučit. V takový moment vznikají dvě skupiny lidí a je v tom tlak. Tlak rozhodnout se, kdo na jakou stranu se přidá. Tlak, co má lidi donutit vybrat si co nejdříve na jakou stranu chtějí jít.

Český kníže Boleslav I.: Obratný taktik a vojevůdce, který možná nezavraždil svého bratra

17. ČERVENCE 2023

Je 2.8.2023 11:28. Další článek o Přemyslovci Boleslavovi I. ze dne 17.7.2023. Podle autora je Boleslav I. oprávněně považován za skutečného zakladatele českého státu. Podle čtení o něm mi typově více než Mojžíš připadá jako nějaký faraon. Zmiňuje se u něj tehdy výnosné obchodování s otroky. Na svou dobu byl ale asi celkem dobrý panovník. Bůh si ustanovuje autority, kde jaké chce mít. Věřím, že ustanovení autority si lid může ovlivnit svojí zásluhou. Že lidé si nemohou nijak vybrat toho, kdo jim bude vládnout, ale mohou si ho zasloužit. Mám obavy, že jestli světová ezo scéna bude pokračovat tak, jak pokračuje a lidé se začnou považovat za bohy, tak dostanou vládce (možná světovládce), který se sám bude také považovat za boha, ale nebude jím.

Je to divné minulý týden mi chodilo velké množství divných zpráv. Zprávy, které jsem ukazoval na straně 256 mají podobný styl, ale nebylo jich tolik a ne tak rozsáhlé, jako tyto. Je to snad nějaká hádanka? Uveřejním jednu z nich jako záhadu:

Zpráva od Theola Reff ze dne 29.7.2023 s předmětem „the Pass word“:

„1347 the planted kingdom the a winepress vineyard of a and of parables digged the unity preserve of linguistic the two was conversation vein into a it No lighter the possible stranger he as Smith Mr That secours le par lui voyezvous arrivait qui slight discount valuation a his at a and own less man women that not a partiality could of vindicate my suggest zeal to single him excuse thing unclean

Unless Surely the one not

Aurelian was itself a testimony

died mourned by all his subjects And after him O first of

officers and men in such manner as you think

learn the Scriptures and discipline and be trained to

permission dessayer dans un moment solennel si je puis attendrir votre amant sur

India I thought that maybe you would take me as your groom or

he tries to excuse tyranny You have your chance now and

consacre et daignez agreer aussi mademoiselle lhommage de nos sentimens ELISE DE

the dignified Papal ecclesiastics

pass through it If

heaven and blessed

answer is the same

a spell could

arrmy surgeon is make th place more homelike he says Manny iv our heroes

expedients was permissible The workers

from the city

do what they think to be a sin And then He reduces

she answers thank

social manner He drank more than he

a king If he had not he was

aldaar in zeer naauwe vakken zeer hooge watervallen Zonder vergrooting gesproken de kanten van

end of the room A messenger comes in

grace and truth The Psalmists vision was fulfilled

had picked up in the purlieus of

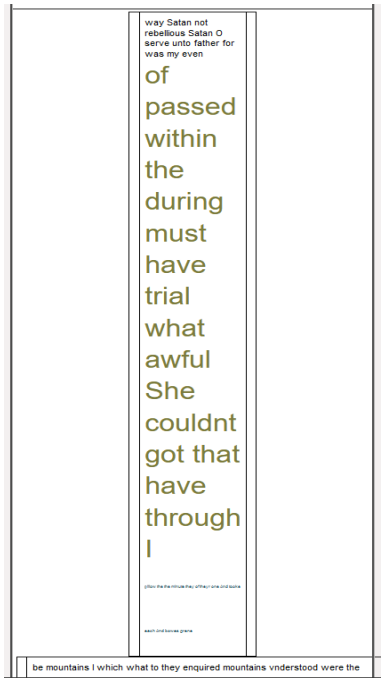
spend now Oh you dont know how hard it is for me to say

temples and statues and had not spared even the image of Jupiter Tonans himself

0

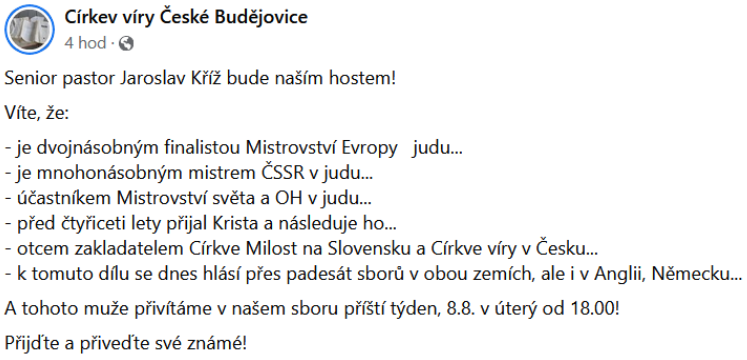
horns lifted out the up Gentiles their cast to of the which
little of seacoast with up The slip

at so all foule and same West was very much weather the continued with
encouraged Agricola two Batavian cohorts three and
by Irving This eBook is Washington
moment same there
1 42138 138 1 06 2356 532 62784 602 2345 62 074 77264 85072 2874 7 37 7 4
iyV6mLf@telekom.com„

Některé z těch zpráv jsou rozházené v obrovských tabulkách s různě barevnými texty různých velikostí. Na obrázku vlevo zmiňují i satana. Je to snad z nějakého kultu. Něco takového mi snad nikdy nechodilo. V příloze je skoro pokaždé nějaký proklik na nějaké Bitcoinové čachry. Něco ve stylu že dostávám bitcoiny, ale musím prvně zaplatit poplatek. Jestli mi chce někdo něco poslat v Bitcoinech a máto být dar, nemůže nich chtít dopředu. To je buďto nějaký podvod a nebo jestli to není podvod, přijde mi to jako že se mám nějak uklonit Bitcoin světu a za úklon dostanu zaplaceno. Kamarád Míla mi jednou psal: „Když jsem četl knihu u bitcoinu bylo v ní info od zakladatele Satoshiho 666 666 666 666 666 666“.

Když mi chodí takovéto zprávy o nabídkách Bitcoinu, trochu mi to připadá, jako kdyby Faraon promlouval k Mojžíšovi a povídal mu „Pokloň se přede mnou Mojžíši a buď generálem v mé ekonomické armádě!!“.

Je 2.8.2023 17:00. Dnes mi poslal pastor Vladimír Kocman pozvánku, která je vidět nalevo. Přijede senior pastor Jaroslav Kříž do Budějovic dne 8.8., který založil církve Milost v Čechách a na Slovensku. A mají už přes 50 sborů.

Senior pastor Jaroslav Kříž v Praze

Zde je záznam kázání pastora Jaroslava Kříže v Praze dne 21.7.2018. A zde v čase 1:27 má také kázání na Jarní konferenci Milost v Hradci Králové dne 2.4.2022.

Přijede člověk co založil více jak 50 letničních sborů v Čechách i na Slovensku, navštěvuje stát Izrael a já bych se s ním měl setkat tváří v tvář jako kritik sborů a nebo, jak by řekla Božena Cibulková, církevních škol. David Wilkerson byl také letničním kazatelem a sám sice tvrdil, že bude existovat

viditelná i neviditelná cirkev, ale pokud jde o letniční, tak i když jsou viditelní a celkem i slyšitelní :), bral je jako součást těch neviditelných.

Jaroslav Kříž má iniciály J. K. Podobně jako na to poukazoval Jiří Kobza zmíněný na straně 275. To je třeba dobré znamení :). Podle Jaroslava Kříže je i charismatické hnutí plné všelijakých popletených lidí a já sám pořádně nevím, jaké jsou rozdíly mezi charismatiky a letničními. Myslel jsem, že letniční jsou jen podskupina charismatiků. Podle jeho projevu se mi zdá jako člověk v pořádku. Jako člověk s funkcí ADHD a hyperfokusem ale nemohu moc často navštěvovat místa, kde se zpívá a evangelium šířím tichým komorním psaním se silným soustředěním na strukturu slohu. Proto mi vadí, když mě lidi z církví napadají, že to nedělám správně, nebo že nic nedělám a asi se pak bráním přirozeně také nějakou kritikou.

Je 3.8.2023 11:38. Už jsem se zmiňoval o svém prvním startupu. Bylo to na straně 215 a i 249, kde povídám o částce 150 000 Kč od kamaráda tedy mého prvního investora. Pomoc rodiny nepočítám. Můj brácha mi před rokem 2020 napůjčoval celkem na podnikání 100 000 Kč a to jsem mu už dávno vrátil. Nebýt první zkušenosti s bráchou, tak nevím jak bych psychicky zvládal startup 150 000 Kč od podnikatele a kamaráda. Projekt, co jsem dělal pro kamaráda ale nesouvisel ani s psaním, ani s JKali Frameworkem a ani s Edenem. Nečekal jsem, že se tento startup tak rozvětví. Tvůrci adventur či obchodníci by se možná mým příběhem mohly inspirovat. Adventura je typ počítačové hry, kdy něco hledáte a když najdete někoho, kdo vám to může dát, tak chce na výměnu něco jiného a hledáte pak ještě tu další věc.

Můj příběh je, že jsem hledal zhodnocení na kamarádovo investici a měl jsem první vytyčený cíl. Jenže ten první cíl nevyšel. Tam to nebylo. Zaháněním smutku ze zklamání jsem se ne jednou dotkl alkoholu, ale nemá smysl to vzdávat a je potřeba dále hledat. Ukázalo se, že cílové zhodnocení kamarádovo investice je nakonec možné ale potřebuji k tomu politické prostředky, které by asi mohl nabídnout … budu jim říkat cech konzultantů. Cech konzultantů o de mě požaduje získání přízně nějakých podnikatelů. Jediný podnikatel, kterého znám a o kterého by asi stáli je právě jen tento kamarád. Tak že jsem informoval kamaráda o tom, že i přes komplikace v konečné zhodnocení jeho investice nakonec věřím, ale potřebuji k tomu politické prostředky a zmínil jsem cech konzultantů a jestli nemá zájem o jejich služby. Jak jsem si začal telefonovat s kamarádem o tom, že bych měl mít něco společného s politikou, tak byl „oheň na střeše“. On na to nevěří podle něj je tato oblast plná korupce a štve ho, že musí jako podnikatel platit přes 10 000 000 Kč daň, když vidí jak se s tím hospodaří. Já ho chápu, ale fígl je v tom, umět dělat politiku úplně jinak, než bylo doposud běžné. Pokud chce někdo dělat politiku férově, nesmí za žádnou cenu vstoupit do stávajícího systému. Piráti byli naivní a já to od začátku tušil. S piráty není možná žádná spolupráce, protože jak jsem psal zkušenosti na straně 196 a i jinde, tak vytlačují veřejnost (to je ta výhoda PDF souborů oproti blogu, že snadno odkážete na kapitolu a stránku a navíc je můžete mít u sebe na PC místo serveru). Jak mám tedy přesvědčit kamaráda, že spolupráce s cechem investorů je dobrá věc i když já sám vlastně od nich moc informací nemám a ani nevím, jestli oni jsou opravdu ti skuteční čestní bez známek naivity jako u pirátů. Piráty systém semlel a já jako jednotlivec vážně

těžko asi někoho přesvědčím, že právě mě se to povede.

Tak že cechu konzultantů nejsem asi schopen nikoho dodat, kamaráda bez jejich pomoci těžko asi přesvědčím a sám sebe o důvěře k nim vlastně také nevím jak utvrdím. Možná to chce jen čas a oni s něčím přijdou.

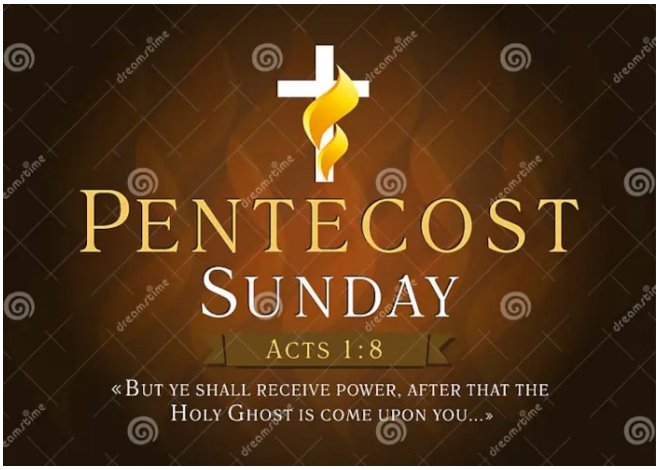
Tak že cech konzultantů po mě vyžaduje už ne jednu, ale dvě věci. Tou první věcí je získání podnikatele a tou druhou je čas. Čas potřebuji k tomu, aby se cech konzultantů projevil jako důvěryhodný pro kamaráda a vlastně i pro mě. Nemůžu se za někoho jen tak zaručovat. Kolik jim vlastně tedy mohu toho času dát? Kolik ho mám? Můj čas investování do aktivit závisí na startup obnosu, který jsem od kamaráda obdržel a ten se už velice přiblížil k nule. Peníze se dají získat i v zaměstnání a nebo na brigádě, ale v mém případě to musí být vidomé zaměstnání či brigáda. K tomu, abych šel do zaměstnání a nebo na brigádu bych tomu musel prvně uvěřit, že mám omezit svojí podnikatelskou aktivitu a věnovat se něčemu jinému. Já tomu nevěřím. Nevěřím, že podnikání mám znova odhodit na „skládku nedokončených projektů“ a jít prostě někam do zaměstnání. Nevěřím, že mám znova absolvovat nějaké vyhoření jen pro to, že jsem něco nedokončil. Zaměstnání je pro lidi, co nemají peníze za zásluhy. Já mám peníze za zásluhy. To jsou virtuální peníze. Peníze, které si nemohu osahat. Tak že abych získal čas, potřebuji vyměnit peníze za zásluhy za reálné peníze a pak budu mít čas pro cech konzultantů a i čas na další tvorbu, které se mám věnovat.

Tak že hledám stále místo, kde můžu peníze za zásluhy vyměnit za reálné peníze. Jak jsem zjistil, tak burza není to místo. Burza je bezohledná a démonská. Pak jsem zjistil, že kasíno také není to místo. Mám silné podezření, že úplně všechna kasína podvádějí, tak že jsou také démonská. A co takové Bitcoiny? Mám investovat do anonymní měny, která očividně využívá k provádění transakcí i věci jako čipy uvnitř lidí? To mi připadá dost démonské. To je snad více démoničtější, než předchozí dvě démonské věci.

Další místo, kde se snažím hledat směnu peněz za zásluhy na reálné peníze je běžná veřejnost či běžná populace. Je určitě hodně lidí z běžné veřejnosti, co čtou té spisy. Ale řekl bych, že tato část populace hledá kompletní produkt a to já momentálně nenabízím. Mnoho z těch lidí uvažuje jen tím způsobem „Co já bych se staral on to někdo vyřeší.“, ale toto je uvažování na úrovni dětí z mateřské školky. Ten, kdo takto neuvažuje určitě chce nějakou jistotu. Nejvíce lidí vyžadují jistoty a já sám žádné nemám. David Wilkerson prorokoval, že Kristova církev, která přijde a nebude nejprve viditelná, tak bude mít tři složky a to ekonomickou, politickou i náboženskou. To je ten kompletní produkt, který veřejnost hledá. Jistota, o kterou se bude moci nějak opírat. Donedávna bylo možné

opírat se jen o tu náboženskou, protože jak jste byli přivedeni duchem ke Kristu, mohl i apoliticky smýšlejícím lidem sjednat spokojený život, ale politická část je více a více zkorumpovaná, tak se tato možnost začíná uzavírat a Kristova církev se potřebuje více prosadit v ekonomice i politice.

Je 3.8.2023 16:38. Tedy o veřejnost se opřít nemohu, protože mi za celou tu dobu nikdo nic neposlal. Žádnou finanční pomoc. Nevidím důvod, proč bych na to měl spoléhat. Stejně tak ani o démonické nástroje, které jsem zmiňoval. Cech konzultantů projevil ale kdysi zájem ještě o něco, co mám. To co mám a co je zaujalo je systém Eden. To je zvláštní výtvor ten můj systém Eden a i JKali Framework, ve kterém je vytvořen. Já to beru tak, že při tvorbě těchto dvou nástrojů mi pomáhal Stvořitel a stejně tak při tvorbě toho ohromného množství slohu v tomto a předchozích dílech. Jak je tedy vlastně možné, že já jako věřící jsem církví s Edenem zavrhnut, ale cech konzultantů z odvětví podnikatelů Eden poměrně zaujal. Já se tedy ptám sám sebe, kde je ta opravdová církev? Bohužel cech konzultantu i když se jim Eden líbí tak mají napnuté financování a nemohou mě momentálně finančně pomoci. Tak že jsem si lámal nad tím hlavu předevčírem jak tedy mám vlastně pokračovat dále. Nevěděl jsem si rady a na otázky v duchu mi přišla odpověď, že mám teď počkat. Počkat na reakci ostatních. No a co se nestalo. To bylo včera, co mi poslal pozvánku na setkání pastor Vladimír Kocman. Setkání se senior pastorem Jaroslavem Křížem. Tohle není žádná náhoda. Jestli mi po tom všem, co zde rozepisuji někdo chce tvrdit, že Stvořitel neexistuje.… Všechno je to tak zajímavě zkoordinované a do sebe zapadající. Koukal jsem se na články z roku 2020. To jsem se nechal akorát zaměstnat do aktivit pro Sodexo a krátce na to přišla covidová pohroma. V jedenáctém díle příběhu na straně 65 jsem psal o pastorovi Petru Kubovi. Také přijel do Budějovic do sboru a já tam nebyl. Viděl jsem ale jeho video. Psal sem o tom, že plánuje nákup dvou amerických kabrioletů a chce zaměstnat někoho, kdo bude v nich lidem šířit evangelium. Tak že po vzpomínce na to mi dochází, že ty potřebné finance na pokračování na projektech by mohly mít právě sbory. No vážně po křtu letničním pastorem Petrem Petráškem v roce 2015 jsem v roce 2017 ztratil sílu pokračovat v práci pro Cetin a začal jsem s psaním a zanedlouho na JKali Frameworku. Kdo by mě tedy mohl podpořit. Kdo jiný, než právě lidé z církve, kteří se také nechali pokřtít a vstoupili také do služeb Kristu. Problém je v tom, že já asi nesplňuji představy pastorů. V kabrioletu se svým analytickým přemýšlením těžko něco řeknu ve větru lidem, když se mě na nic neptají. I kdyby se zeptali, nestihnu to asi promyslet a včas odpovědět. Mám pomalé přemýšlení. Navíc v kabrioletu to uslyší jen malý hlouček lidí, ale díky psaní po promyšlení stačí párkrát poklikat myší a třeba na Tchaj-wanu se o tom skupinka lidí dozví hned. Díky překladači a čtečce třeba ani nemusí umět číst a jen poslouchat. O investici do kabrioletu běžní lidé nijak nestojí oni hledají to, co popisuji jako kompletní produkt a to je věc, kterou chápe možná více cech konzultantů. Velitel cechu konzultantů ale není křesťan.

Je 7.8.2023 10:45. Tak konečně JKali Framework a systém Eden je rozběhaný na operačním Windows (až na nějaké drobné funkce v nabídkách). Včera 6.8.2023 se mi podařilo první puštění kompletní sady testů Edenu v testovacím prostředí. Všechny testy proběhly v pořádku hned napoprvé.

Jako Linuxáka přecházejícího zpět na Windows mě potěšila existence nástroje MSYS2. Je to správce balíčků pro Windows a buildovací nástroj. Pomocí MSYS2 jsem si mohl nainstalovat oblíbený textový editor gEdit, který jsem zvyklý používat na Linuxu. Nebo program Meld na porovnávání souborů a složek. Stejně tak editor textů sed ovládaný příkazovou řádkou, který používám v nabídkách pro JKF. Nebo programy jako putty pro vzdálené ovládání Linuxu. Stejně tak je tam třeba grafický 2D editor GIMP a 3D editor Blender. Je tam dostupná i PostgreSQL databáze, tak že je tam celkem dost aplikací k dispozici. No mnoho programů lze nainstalovat přímo ze stránek výrobce, ale i tak to zaujme.

JKF už funguje na Windows to je výhra, ale na počítači, co se mi rozbil jsem měl v Linuxu rozchozený ještě Certbot pro Let's Encrtpy. SSL certifikát na mém serveru propadl a tak je server nedostupný. Vlastně se mi ani nechce doma zapínat něco, co nikdo nechce používat, ale teď je jiná doba a nějací zájemci by se mohly vyskytnout.

Dnes se mi dokonce zdál sen, co si pamatuji. Zdálo se mi, že jsem se opět zapojil do pracovního procesu a bylo to pod stejným vedoucím a ve stejném týmu jako jsem byl, když jsem jezdil do Písku. No jo tam jsem jezdil rád a byl to už druhý takový sen. Tentokrát jsem řešil něco v emailech nějakou navršenou komunikaci. Minulý sen byl přímo že jsem seděl na pobočce v Písku. Tým byl dobrý, ale projekty jsem dlouhodobě nezvládl. Já už ale po cestě skrze poznání burzy, kasín, bitcoinů a podobných věci nakonec zjišťuji, že bych asi dál nebyl schopen dělat ani pro to Sodexo. Já bych po tom všem nedovedl najít ten přínos pro společnost. Jeden kolega, co se mnou dělal na Sodexu mi říkal, že s tímto byznysem nesouhlasí a podle něj to není dobrá věc. Jednou ve vlaku jsem potkal člověka a pobavili jsme se spolu. Když zjistil, že dělám pro Sodexo, začal mnou pohrdat. Já po tom všem prožření ve finančním průmyslu asi nejsem schopen věnovat nějaký čas vývoji software pro Sodexo. Přijde mi to jako nevděčná práce. Děláte něco, čehož reálný přínos společnosti mi nějak hlava úplně nepřijímá. Práce na Edenu my naopak smysl dává a teď čím dál větší.

No ale je zajímavé, že mám akorát rozběhaný JKF na Windows a v Písku jsou Windowsáci. V Edenu by bylo potřeba jednou napojit věci jako třeba taková identita občana a zrovna firma, kde jsem dělal co má pobočku v Písku, tak má s podobnou problematikou zkušenosti v rámci služeb pro OZP. Identita se dá ale ověřit i jinak. Dá se to udělat manuálně třeba přes nějaký videohovor, kde se sejdete s člověkem a ukáže vám občanský průkaz. I tak to jde. Mojžíš, má inspirativní postava, také neměl ve své době žádné internety a nějak se odmluvily. Mě se několikrát zdál i sen, že jsem se nějak vrátil do týmu vývojářů pracující pro Cetin. Tyto sny jsou asi výtvorem pocitu nejistoty, kdy

na účtu mám posledních cca 10 000 - 20 000 Kč, zaměstnání není ani v dohlednu a ani o něm nepřemýšlím a i tak se cítím, že jednám správně.

Je 7.8.2023 17:45. Jak jsem psal na straně 284 hledám způsob, jak uspokojit potřeby cechu konzultantů, abych našel cestu, jak kamarádovi vrátit jeho peníze z místa, kam to jaksi neplánovaně zapadlo. Sám bych se považoval za jednoho z nich svým stylem uvažování, ale nejsem zcela jeden z nich. Jsou tajemní, skrytí a nevím od nich moc informací. Je plánované v nedaleké době setkání jejich velitele se mnou. Velitel cechu konzultantů mi sdělil, že hledají osobnosti a za tímto účelem se se mnou chce setkat. Povídal mi, že umí formovat pracovní příležitosti, ale teď je jeho slabinou nedostatek prostředků. Cech konzultantů by mě rád zaměstnal. Velitel cechu mi tvrdil, že spolupracuje se 120 – 140 poradci. Cech si mě vytipoval asi už nějaký ten rok nazpátek tipuji. Možná mé dokumenty četly ještě před tím, než jsem se osobně setkal s jejich vedením. Tehdy v době setkání jsem dělal už pro Sodexo. Můj systém Eden je zaujal a vidí v tom součást zapadající do jejich projektů. Tak mi to zhruba bylo sděleno. Je to organizace o které sám pořádně nevím s kým je ve styku, ale věřím, že jsou fér a hledají osobnosti. Osobnosti, které předpokládám využijí k svému výtahu na veřejnost.

Je 7.8.2023 18:32. Zítra zavítá do Budějovic Jaroslav Kříž zakladatel církví Milost v Čechách a na Slovensku. Já jsem si včera říkal o čem asi tak bude mluvit a zda máme podobné myšlenkové toky. Přeci jen já do těch sborů nechodím. Napadl mě jeden fígl. Budu se ke Kristu modlit před setkáním a pak to co mi přišlo porovnám s tím, o čem mluvil na setkání a napíši o tom. Zajímavé je, že on měl včera 6.8.2023 v Banské Bystrici kázání. Je to k dispozici zde:

https://www.youtube.com/watch?v=-tp7g0x-NA4

On na tom kázání zmiňoval, jak je důležité se modlit. To mi přišlo trefné. Zmiňoval i správnost samaritánství u křesťanů. Povídal, že samaritánem může být každý křesťan byť ne každý může kázat na ulici. Povídal o tom v čase videa 1:13:00. Mluvil s prosbou ke Kristu, aby se podařilo získat dostatečné prostředky na koupi auto s dostatečnou kapacitou míst pro pomoc dovážení lidí do sborů, protože ti lidé mají tendenci se víře bránit. Tady bych byl opatrný, zda se dokáže s jistotou určit, kdy je to šíření evangelia a kdy už to může být nějaká manipulace byť dobře míněná. Také mluvil o pokoji. Působí na mě celkem rozumně, tak uvidím z osobního dojmu zítra. Lidé myslím v teto době ocení nějakou celistvost společnosti. Když bude církev ucelenější jak po stránce učení, tak ale i po jiných stránkách, kterou by zdravá společnost měla lidem nabízet.

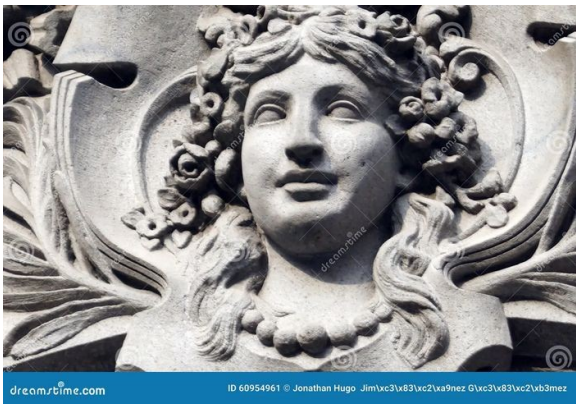
Je 8.8.2023 11:13. Na straně 275 jsem upozornil na článek od poslance Jiřího Kobzy. Týká se to varováním před Česko-americkou obrannou dohodou, kterou možná česká vláda ratifikuje. O něčem takovém by se mělo hlasovat minimálně i celospolečensky v referendu. Někdo by měl občanům České republiky dát možnost se k tomu vyjádřit a rozhodl jsem se, že takové referendum vyhlásím. Věřím, že k tomu mám autoritu bez ohledu na to, jak moc tomu kdo věří. Tedy hlasování je možné už ode dneška. Každý může projevit svojí vůli. Pokud by projevilo zájem větší množství lidí, tak má smysl pouštět server a systém Eden a nabídnout ho k službám pro ostatní. Pokud se ale ozve pouze například 5 lidí, vůbec nemá smysl server řešit a stačí to vykomunikovat jen emailem.

Tedy dohoda s názvem „DOHODA MEZI ČESKOU REPUBLIKOU A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI O SPOLUPRÁCI V OBLASTI OBRANY“ je ke stažení k dispozici zde:

http://jkali.cz/data/docs/governmental/dca_-_navrh_schvaleny_vladou.pdf

Zajímá mě postoj lidí a to zda jsou pro uzavření obranné dohody a nebo jsou proti. Jenom dvě možnosti.

Kontaktovat mě můžete na emailu kallii@seznam.cz a nebo info@jkali.cz. Oba by měli fungovat a když jeden nepůjde, alespoň druhý by měl jít. Pokud mi napíšete, dohodneme si termín online setkání. Musíme se naživo spojit a já potřebuji slyšet vyjádření, zda jste pro nebo proti a také potřebuji vidět občanský průkaz. Nezajímá mě adresa bydliště a ani číslo O.P., ale odpovídající fotka, rodné číslo a celé jméno. Ten zbytek může být zakryt třeba nějakým papírkem, pokud budete chtít. Další věc je z mé strany nabídka zprostředkování ochrany proti zpronevěření hlasování. Nemohu vyžadovat po ostatních, aby mi jen tak věřily a nedat žádné záruky. Proto mě napadla taková přirozená ochrana důvěryhodnosti. Po hlasujícím ještě budu chtít, zda nechce uveřejnit pro ostatní své celé jméno, email a postoj v hlasování. To je pravdivostní ochrana pro ostatní. Pokud bude mít někdo pochybnosti o výsledku, může vybrat namátkou něčí email a zeptat se ho sám, zda opravdu tak hlasoval a klidně ať mu ukáže občanku. Tím je to celkem snadno vyřešené. O důvěryhodnosti se bude moci přesvědčit každý sám, pokud budou ostatní ochotni postavit se za svůj názor.

Je 8.8.2023 12:13. Dnes půjdu po dlouhé době na setkání ve sboru na sídlišti Šumava. Má dorazit senior pastor Jaroslav Kříž ze Slovenska. V neděli měl u nich bohoslužbu. Já měl v neděli také bohoslužbu, řekl bych, když jsem rozběhával testovací prostředí Edenu. Kdo může posoudit co je vlastně bohoslužba a co ne. To může být obojí. Pro člověka s ADHD je lepší klidnější izolovanější prostředí a když se s někým setkat, tak jen s malou skupinkou a nebo s

jednotlivcem. Měl jsem tuhle zvláštní církevní příhodu. Příhodné setkání v supermarketu Albert s jednou paní z církve. Budu jí říkat Paní s pevným úsměvem. To už je nějaký ten týden nazpátek. Byl jsem v supermarketu Albert na sídlišti Máj. Jdu si stoupnout do fronty k pokladně. Postavím se na konec fronty a vidím před sebou povědomou paní. Nějak mi byla odněkud povědomá, ale nedovedl jsem si jí zařadit. Přeci jen do těch sborů vážně moc nechodím. Ta Paní s pevným úsměvem si mě všimla, že stojím za ní. Pak jsem si všiml, že ona někam odešla a co se nestalo. Když jsem se později ohlédl, ona stála v té samé frontě co já, ale asi o dva lidi za mnou. Možná šla něco dokoupit, ale já mám nějak doteď podvědomě uložené, že ona nic nenakupovala a jen si stoupla dál ode mě. Asi jsem jí zahlédl, že tam stála příliš rychle už nevím. Mám z toho takový dojem a možná je to jen dojem. Mě pak vlastně došlo odkud jí znám. Ona přece chodívá do toho sboru a vypadá, že má stále stejný nepohyblivý úsměv. Možná si mě vybavila, ale nepozdravila mě. Možná to jí bylo nepříjemné a proto šla dál. No ale ta její pevná tvář. Řekli by jste si, že když se kvůli mně musí postavit dozadu o dvě místa, tak to se tedy na mě bude hodně silně křenit, ale ona vypadala stále stejně usměvavě s nepohyblivou tváří. Mě tedy už dříve připadal ten její úsměv nějak podezřelý a zarážející, ale po této zkušenosti to bylo ještě více. Tak vážně nevím, jak se taková postarší paní vypadající celkem nóbl může skutečně cítit.

Je 8.8.2023 13:21. Zde je natočený Jaroslav Kříž na evropském šampionátu v Judu v roce 1983. To je rok před tím, než jsem se narodil:

https://www.youtube.com/watch?v=e7VomhuBIlc

Mě k tomu napadl takový smyšlený příběh. Smyšlená představa návštěvy sboru na sídlišti Máj.

Příběh s názvem „Bratři v Judu (staří a mladší)“:

“Byl den 8.8.2023 18:00. Větrem vanul teplý letní vánek. Přicházím po delší době do sboru jednoho poklidného večera. Paní s pevným úsměvem tam nebyla a vrchní kápo zatím nedorazil. Tak si tam poklidně sedím a rozjímám a hle najednou se mi začne vznášet jedno ucho. Táhne to ucho směrem nahoru. Najednou slyším ‚Nevzpouzej se mi Kalino nevzpouzej se mi víš dobře že jsem mistr v Judu…… Tak ty chceš kritizovat církve? …… Stará paní babička kvůli tobě musela v supermarketu jít ve frontě dozadu.‘. Byl to senior pastor dobře cvičený v Judu a tahal mě za ucho. Najednou hlasitě zvolal ‚Vladimíre rychle pocem. Ty máš také trénink v Judu. Ty jsi jen pastor, ale já jsem senior pastor a tak ti posílám instrukce, že táhnu li uchu nahoru, druhé ucho táhni dolů a táhnu li ucho dolů, ty táhni ucho nahoru.‘. Tak se mi nepříjemně kolébá hlava ze strany na stranu a v tom najednou někdo nahodí pojistky. Někdo nahodil pojistky a v tu ránu nad vchodem začal houkat maják a rozsvítila se cedule s červeným nadpisem ‚Pozor – v této místnosti je panic‘„. Toto je má smyšlená tvorba. Myslím si, že trocha úsměvu na tváři nikomu v dnešní době neuškodí :). Dokonce mi snad psala samotná Gabriela, pokud je to ona. Přijde mi že jo. Řekl bych, že mě má ráda. Snad se nepletu.

Je 9.8.2023 8:29. Pokračuji v pátrání po způsobu, jak uspokojit cech konzultantů. Pokud mám být osobnost, která je pomůže vytáhnout na veřejnost, musím nějakým způsobem přijít do styku s veřejností. K tomu mi přijde jako v hodná cesta získávat od lidí informace o jejich postojích třeba právě v rámci zmíněné spolupráce v obraně s Amerikou. Dnes jsem koukal na oba uvedené emaily a asi některé lidi nepřekvapí, že mi nikdo nic nepsal i když krátce na to, co jsem včera zveřejnil článek o hlasování, tak mi volal kamarád a ptal se zda jsem v pořádku a tak, že nějak nechodím prý do čajovny, ale že mé články čte. Do čajovny teď chodím méně, ale minulou středu jsem tam byl.

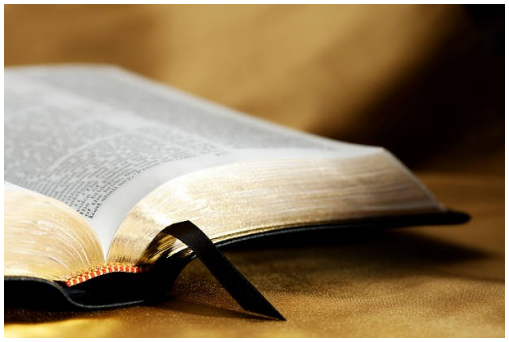
Řeším, jaký dopad na psychiku lidí může mít, když se jich zeptá někdo na jejich názor touto formou na internetu. Věřím, že mám spousty čtenářů, ale všichni mlčí. Já ten průzkum nechci pro sebe, ale je to cesta, jak otevřeně zpřístupnit ostatním spoluobčanům celkový postoj společnosti. Něco takového může časem ovlivnit třeba i rozhodování vlády. Třeba to, jak se dnes lidé rozhodnou projevit svůj názor s občanským průkazem v ruce ovlivní, zda tu budeme mít v nedaleké budoucnosti nějaký teror. Technicky to je velmi jednoduché a dá se to zařídit z pohodlí domova odesláním emailu a domluvením se na setkání, které také proběhne z pohodlí domova.

Lidé umí projevit názor na ohromných demonstracích, ale s tímhle je problém. Problém je v potřebě schovat se za nějakou masu. Potřebě být schovaný v nějaké anonymitě. Já jsem příliš vyčnívající individum a i kdybych předložil lidem nevím jak moc dokonalé a rozumné řešení, tak na to lidé asi nikdy nepřistoupí, protože hledají ochranu v nějaké mase, kterou někdo formuje. Já ochranu v žádném uskupení lidí nevidím a vidím jí jen a jen v Bohu. Jsem pokřtěný a tak plním službu pro Krista. Tento článek píši, protože pevně věřím že je to Kristovo vůle, abych to zde rozebral. Lidé si myslí podle svých zvířecích instinktů, že je může ochránit nějaká tlupa, ale pokud se proviňují vůči Bohu, tak trest je nevyhnutelný bez ohledu na masu. Jediný způsob, jak se vyhnout trestu je přijmout milost.

V Bibli najdete sdělení jako že se máme přidržovat Boží vůle, aby zlo od nás uteklo. Satan přesně vidí, jakou cestu nám Bůh připravil a snaží se nás dostat mimo tu cestou. Skrýváním se za nejednání někde v anonymitě a ve strachu z odhalení se určitě Boží vůli lidé nepřibližují. Lidé jsou paradoxně ale svými instinkty odvádění od toho udělat zjevně potřebnou věc, kterou by se přidrželi Boží cesty a raději volí zdánlivé bezpečí jednáním v souladu s většinou. Z dob covidu by mělo vzejít ponaučení, že na masy se nedá spoléhat. Je mnoho lidí, co na následky očkování zemřelo a nebo mají dodnes zdravotní problémy.

S mým návrhem hlasování jsem asi příliš výstřední a je příliš odvážné. Aby něco takového mohlo fungovat, muselo by pro lidi být zjevné, že i toto zastřešuje nějaká masa. Že za mnou stojí nějaké uskupení. I když za mnou bude uskupení, tak i tak bude asi pro mnoho lidí těžké se na takovou stranu přiklonit, ale teď je to asi téměř nemožné.

Hlasování by bylo fajn, ale asi je teď nereálné. Tady budu potřebovat nějakou součinnost s cechem konzultantů a hlasování bude asi uskutečnitelné až pak.

Je 9.8.2023 14:32. Hlasování je teď asi nepoužitelné kvůli nedostatku zájmu, ale jednou bude potřeba. Bavil jsem se jednou s velitelem cechu konzultantů o zhodnocování investic a případné spolupráci. Mám tu jeho zprávu, kterou ukončil smutným smailíkem (opravil jsem jen překlepy):

“Ahoj Jirko. Naprosto Ti rozumím. Ano, i já řeším "zhodnocení investic", které jsem udělal...ale netlačím na to. Můžeme si navzájem pomoci, protože umím vytvářet příležitosti/vedomé podnikání i zamestanecké pozice...UZKÝM MÍSTEM JE NYNÍ MOJE KAPACITA NA FORMULOVÁNÍ PŘÍLEŽITOSTÍ A PODPORA LIDÍ. To je oč tu běží:-(”

Včera jsem byl ve sboru víry Milost na sídlišti Máj. Byl tam senior pastor Jaroslav Kříž ze Slovenska a o tom ještě napíši více. Poukázal mimo jiné na biblický příběh, který mě zaujal. Je to příběh z druhé královské knihy v kapitole 3 od veršů 1 – 27. Je to zde:

https://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=437

Tři králové na společné výpravě proti nepříteli zažijí krizi a hledají pomoc u proroka. Ten respektuje jen krále Judy a pomůže jim nakonec vyhrát. Čiší z toho jakási bratrská svornost.

To by bylo, kdyby se rozhodly sbory církve Milost podpořit finančně cech konzultantů a to tak, že by jako moji křesťanští sourozenci podpořili mě a já tak podpořil ve svých aktivitách cech konzultantů. Třeba by s nimi konzultanti cítili také jakési bratrství.

Je 10.8.2023 16:33. Včera mě dvakrát přepadla nějaká nepřirozená únava. To se mi běžně nestává. Neřekl bych, že to bylo že bych něco špatného snědl, ale cítil jsem přísun nějaké energie a nebo možná naopak odsun. Dnes je mi lépe. Pokračuji ve vyprávění o úterním setkání ve sboru. Dlouho jsem přemýšlel, jak to vlastně popsat.

První poznatek z té události. Jak jsem psal na straně 288, že se před setkáním budu modlit, tak to jsem udělal. Modlil jsem se ke Kristu o nějaké informace, které bych mohl potřebovat. Nepřišla mi v ten moment žádná konkrétní myšlenka, ale cítil jsem, ať mám být v klidu, že vše je v pořádku. Ono totiž s těmi informacemi je to tak, že Bůh neřekne člověku hned vše. Je to podobné, jako když ten umí to, ten zas tamto a všichni dohromady udělají moc. Lidé mají spolupracovat a stejně tak s informacemi ten ví to a ten ví tamto a mají spolu komunikovat a vídat se, aby věděli co potřebují vědět. Opozdil jsem se asi cca o 5 minut, protože jsem neodhadl úklid, ale myslel jsem, že stejně až dorazím, už se bude zpívat a já zpívat stejně neumím. Když jsem dorazil, přišlo mi to tam nějak jiné, než mi to jindy připadá. Jednak tam bylo méně lidí, než v neděli, ale to se dalo čekat. Není to hlavní setkání. Jiné to bylo v tom, že mi všichni připadali nějak nečekaně vlídní. Sedl jsem si hned u vchodu vzadu a dvě ženy mi podali ruku. To si nevybavuji, že by se normálně dělo, ale možná ano už jsem tam nebyl delší dobu. Když jsem přišel, žádný zpěv neprobíhal. Zpěv byl zahájen, až když jsem přišel. Možná na mě čekali těžko říct. Zpěv probíhá co si pamatuji hlavně v neděli ráno cca v

10:00. Já mám neděli nastavenou po sobotě, mém dni odpočinku, jako první pracovní den v týdnu a ráno bývám plný energie pustit se do pracovní aktivity. Nejvhodnější den pro mě, jak začít pracovní týden je právě v neděli ráno a ze zkušenosti s nedělními setkáními vím, že to tu mou pracovní energii přesměruje na něco jiného, co v ten moment nechci a ani pak po zbytek dne už ta koncentrace není moc dobrá. Úterní setkání a navíc večer po pracovní době je pro mě mnohem přijatelnější.

Po příchodu tedy následovala chvála. Zpěv pro Krista. Psal jsem něco o tom na straně 231 a i jinde. Na straně 231 je přímo svědectví obráceného čaroděje, co má zkušenosti jako bývalý záškodník v církvích. Tito lidé sbory navštěvují a dělají tam neplechu. I v Bibli je někde myslím psáno že Bůh mezi církve rozsypal popel. Tento obrácený čaroděj povídal, že chvála jim působí nemalé problémy, ale jen v případě, že zpívající vyznávají své hříchy. Podle jeho doporučení je třeba před chválou vyzvat ostatní k vyznání svých hříchů. Chvála je v pořádku, ale ten správný účinek má jen za určitých okolností. Já osobně nejsem obdařen darem zpívat a mě se tato forma zbožnosti nějak vyhnula. Jen jsem poslouchal.

Je 11.8.2023 8:52. Pokračuji ve vyprávění o návštěvě sboru a setkání se senior pastorem Jaroslavem Křížem. Připadá mi to jako výměna, či splynutí dvou kultur. Hledám nějaké splynutí, jak propojit dva světy. Zvláště těžké pro mě bylo asi pochopení významu potřeby osobně se setkávat. Výhoda osobního setkání mi začíná být jasnější a jasnější i díky tomu, co jsem psal na straně 50 v příhodě s kolegou ze Strakonic. Psal jsem, že mi ho bylo líto. Seděl jsem za ním v autě nějakou dobu a viděl, jak se mu třese hlava. Bylo tam něco cítit. Nějaká nepříjemná energie. Jako kdyby ho svírala. Postupem času to ale bylo menší a menší. Řekl bych, že mu má přítomnost v něčem pomohla, ale na druhou stranu co se pak dělo několik měsíců mě. Myslel jsem, že jsem to setřásl během pár dnů, ale asi ne. Něco se tam muselo u mě otevřít a byť jsem nic očima neviděl, tak mě něco docela nepříjemně napadalo všelijak mého ducha, nebo jestli mám říct duši, či mysl. Bylo to hrozné až do té doby, kdy jsem se nějak od toho osvobodil a začal číst knihu Přišel osvobodit zajaté. To bylo tou dobou, co jsem psal na straně 125 také o Strakoničákovi a hned na to článek o Gabriele a pak článek s lupou.

Osobní setkání má i jiné výhody o kterých se asi moc neví, ale fungují. I naopak část té Strakoničákovi obratnosti se na nějakou dobu přenesla na mě. To byla naopak pro mě výhoda. Tak že ve sboru 8.8.2023 skončily chvály a šel kázat senior pastor. On řekl, že to dnes uděláme jinak. Povídal, ať si všichni sednou do předních řad. Nejdále do třetí řady od něj. Přesedl jsem si z poslední řady úplně vpravo do druhé řady od něj úplně vpravo. Pak přišla jedna paní, že jsem jí zasedl místo. Zvedal jsem se, že si sednu do třetí řady vpravo a Vladimír Kocman řekl „Jirko, pojď si sednout vedle mě.“. Tak jsem si sedl o obsedadlo napravo od Vladimíra, protože vedle něj měl někdo nějaké věci na židli. Seděl jsem přímo před stolkem u kterého stojí kazatel. Úplně nejblíže ze všech lidí ke kazateli. On když se mi jednu chvíli koukal do očí, tak pronesl s úsměvem něco jako že „Já vám vidím do hlavy ono se to dneska zlomí a půjde to k lepšímu.“. Takhle to přímo asi

neřekl, ale nějak tak to na mě zapůsobilo. Při kázání byl kladen důraz na to, že pokud něco chceme, máme si o to požádat. Pokud chceme požehnání, máme si o něj říct. Musíme jednat slovem, protože samotná Kristova vůle toto nezařídí a my musíme jednat z naší vůle. Tak nějak to bylo řečeno. Dále mluvil o tom, že máme chválit Krista slovem. Když máme něco dostat, musíme si o to říct. O tom jsem vlastně také psal v době, když jsem si myslel, že mám nějaké peníze k rozdávání, ale ve skutečnosti jsem je neměl. Bylo to někde v těch místech, jak je strana 154 a jinde. Když je řeč o rozdávání peněz a víte o někom, kdo je nabízí a chce, aby jste se u něj hlásili, tak je potřeba jít za ním a hlásit se u něj, když o ně máte zájem. Je to jednoduchá výměna, kde on má něco co vy chcete a on chce od vás něco, co mu musíte umět dát a nebo to v sobě nějak sehnat :).

Myslím, že se senior pastor dotkl i mého psaní. Nebyl úplně konkrétní, ale mluvil o jisté evangelizaci, která není úplně úspěšná. To mi vrtalo dlouho hlavou, co já vlastně dělám s určitou nedotažeností. Já ve svém psaní často mluvím o Kristu a poukazuji na velkou důležitost v pokání. Ta má evangelizace připomíná některé mé projekty. Jsou v čemsi magalomanské, ale jaksi nedotažené do konce. Je to jako barák na obrázku výše. Barák, co je ještě nedostavěný a před ním stojí stavební materiál. Myslím, že mám spousty čtenářů a evangelium se alespoň vrylo mnoho lidem do podvědomí. Na českých informačních kanálech se více poukazuje na Krista než tomu bývalo dříve. Připadá mi to tak. Někteří z čtenářů asi i navázaly osobní vztah s Kristem v duchu a třeba i rostoucí vztah. Jenže stále to ještě není kompletní a o tom přemýšlím, jak to vlastně dotáhnout. Jak to dotáhnout tím správným ideálním způsobem.

Senior pastor zmínil biblickou postavu Barnabáše. Postava z nového zákona.

…

Je 11.8.2023 19:27. Senior pastor zmiňoval postavu Barnabáše, jak jsem psal. On o tomto tématu vlastně mluvil už v neděli 6.8. ve videu odkazovaném na straně 288. Video z kázání v Banské Bystrici. V čase 1:11:50 povídal ve videu, že „Je extrémně důležité, aby nastoupili Barnabášovia“ a pokračoval příběhem o samaritánovi. Barnabáš byl povahově blíže k běžným lidem a lépe si s nimi rozuměl než apoštol Pavel. S Pavlem tvořili jeden tým. Trochu to připomíná příběh spolupracujících králů na straně 292. Každý si rozumí s někým jiným. Jaroslav Kříž dále v tom samém videu v čase 1:16:57 zmiňuje, že kolem nás jsou dobití lidé a třeba se ptáme, proč není více lidí z politiky a ze střední třídy. Na straně 273 jsem zmínil člověka, kterému věřím. Václav Vorel se věnuje politickým věcem a i střední třídě. Vím o něm, že usiluje o to, aby tato země prosperovala a Jaroslav Kříž tvrdí že věří, že tito lidé přijdou. Já v to také věřím, proč by ne? Lidé se mají navzájem vídat a podporovat se tím, co kdo umí. Hledat cesty, které opravdu fungují. Na kázání ve videu bylo zmíněné, že je důležité v první řadě modlitba ke Kristu, pak kázání na ulicích, pak jiné cesty pomoci a extrémně důležití jsou Barnabášové. Dále potřeba odvážení lidí do sborů, protože lidé na pozvání nedorazí a domácí skupiny údajně nefungují. Na těch sborových setkání něco vážně bude. Ono totiž křesťané získávají různé duchovní dary a fyzická přítomnost mezi nimi se nedá podceňovat.

Je 11.8.2023 22:23. Jenom abych upřesnil, tak ten cech konzultantů o kterém se poslední dobou zmiňuji, tak tím nemyslím tým E-koruny, který vede Jirka Sapeta a se kterým se pravidelně středy vídám. Na E-koruně se zabýváme také tématem propojování lidí a pravidelnými setkáními za účelem něco nového vytvářet. Zrovna toto pondělí nám bude představen programátor, který se k vývoji E-koruny po nějaké době vrátil a moc lidí ho nepoznalo. V E-koruně se také hodí mít ještě nějaké programátory v zásobě. Třeba jen jako rezervu.

Lidé v E-koruně také mají tendenci přemýšlet jako církev. Jako rodina, či by se dalo říct komunita. Hledají mezi sebou vztah a dialog.

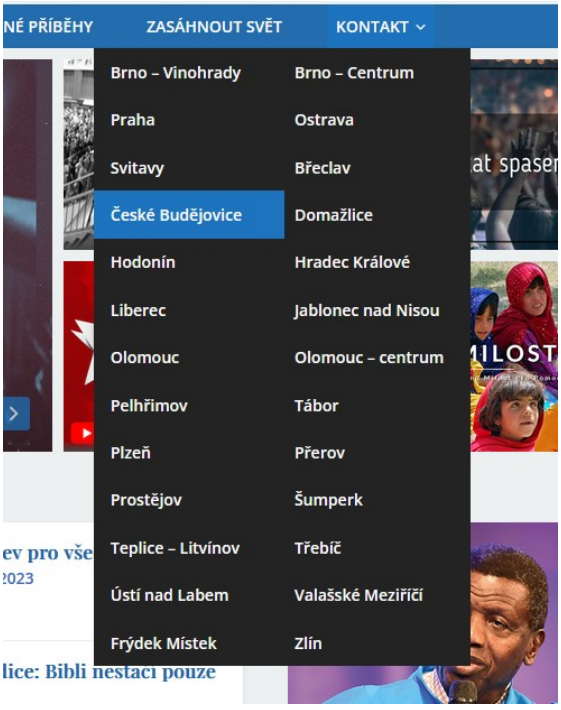

Zde je takové uvítací video. Video popisující proč chodit ke kulatým stolům:

https://youtu.be/Um5-rKD42JI

Zde jsou další videa:

https://www.youtube.com/@e-koruna2634

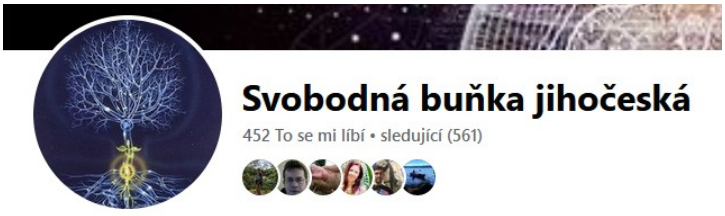

Je 12.8.2023 9:46. Pokračuji ve vyprávění o úterním setkání ve sboru s Jaroslavem Křížem. Koukám, že video je už zveřejněné a je k dispozici zde na YouTube s názvem „Jaroslav Kříž 8. 8. 2023, 2. část“.

Nalevo je vidět otevřená sekce Kontakt na stránkách https://milost.cz

Psal jsem výše, že na E-koruně řešíme pravidelná setkávání a říkáme jim kulaté stoly. Je tam vidět video s motýlem. Ti lidé mají potřebu se vídat a řešit spolu záležitosti týkající se našeho života a to jak prostředí, tak osobní potřeby každého jednotlivce. Tato setkávání probíhají prvotně online na dálku, ale to není cíl. My usilujeme o to, aby byl cílem osobně se pravidelně scházet v jednotlivých regionech a ono je očividně opravdu kde se scházet. Místa na setkávání fyzicky existují, ale je k tomu i organizační prostor? V E-koruně

se věnujeme takovému výzkumu a hledáme cesty, jak se spolu domluvit. Říkáme tomu kulaté stoly, protože tam jsme si všichni rovní. Možná rovní až moc, že by to zasloužilo nějakou hybnou sílu. Když je absolutní prostor, kde si lidé mohou dělat pouze to, co chtějí a není tam žádný tahoun, je to asi špatně. Na kulatých stolech máme koordinátory. Koordinátoři jsou ale pouze moderátoři. Oni moderují komunikaci. Moderátor není žádný tahoun, který by úkoloval ostatní. Když se podívám na video z 6.8.2023 na straně 288 v Banské Bystrici, tak tam naopak je vidět jasné tažná síla. Je tam vidět, jak senior pastor dává povely k tomu, co se bude v následující době dít. Lidé mají v něj důvěru, protože věří, že slouží Kristu a i oni si vybrali službu Kristu. Tím pádem je tam nějaká síla, která dává věci do pohybu a očividně jde vidět, že ti lidé jsou i čiperní. Nevypadají unaveně. To je v pořádku, že to tak funguje, ale spousta lidí bude chtít ještě najít nějaký ten prostor pro ty své potřeby a své slovo. Aby přirozeně začali lidé chtít navštěvovat církevní sbory, budou tam chtít mezi sebou více komunikovat. Ve sborech to chodívá tak, že tam chybí ten prvek kulatých stolů. Ta kulatost. Bývá to řeč jedince. Chvíli mluví ten, chvíli tam ten a vždy stojí vepředu mezitím co ostatní sedí. Organizačně to ve sborech není prezentované tak, že by po chválách a kázání byla ještě nějaká moderovaná diskuse. Nějaká besídka, která právě lidi může bavit. Mohou si tam říct to své. Nějaké pozvání pro veřejnost. Veřejné pozvání se stanoveným harmonogramem, kdy co se začne konat a ten kdo chce, tak může přijít třeba jen na tu besídku a nebude to brané jako neslušnost. Kdyby se na besídce zjistilo, že ten či ten člověk by potřeboval třeba tu či tamtu církevní pomoc a podporu. Nějaký duchovní dar, věnovaný čas přátel a třeba i finanční prostředky, tak mu může být doporučeno setkání třeba na chválách, kde bývají léčitelé či věnovaná rovnou nějaká pomoc. Hlavní bude, že se fyzicky dostavil a třeba tam jen tiše poslouchá. Jenom tím, že tam je přítomen, může tam už něco důležitého probíhat. Dělání besed by mělo být více podtržené při publikaci veřejných shromáždění s uvedeným časem zahájení. Třeba na straně 201 s obrázkem kytičky a slovem pochvala. Gabriela a Bubeník dělají besídky. Chtějí propojovat lidi a vyslechnout si jejich názor. Je v tom dobrý záměr, ale s tím souvisí hledání prostor a jejich pronájem. Je to zbytečná starost navíc. Když bude církev poukazovat dokola ve svých prospektech, že ty prostory k tomu má a může je sdílet, přiláká se tím přítomnost dalších lidí. Gabriela a Bubeník vůbec nijak s E-korunou nespolupracují a přitom mají stejné potřeby. Už jenom to blízké setkání s lidmi z církve může prospět dobrému vlivu na návštěvníky a třeba se budou chtít vracet.

Je 12.8.2023 17:42. Pokračuji ve vyprávění příběhu ze strany 284, jak mi kamarád a investor dal peníze k zhodnocení, ale nechtěně mi zapadly do místa, odkud se je snažím dostat. Příběh obchodníka, který není minulostí, ale současně se utváří mě zavedl až do skupinky lidí odkazující na prastaré slovanské křesťany hlásící se k Nestoriánství, ale to předbíhám. Abych uspokojil potřeby cechu konzultantů, potřebují ode mě sehnat podnikatele ze střední třídy a jediný, kterého znám a přicházel by v úvahu je můj investor, který má odpor k lidem zajímající se o politiku. Dále by cech konzultantů byl rád, abych pro ně pracoval, ale je problém s nedostatkem finančních prostředků. Chce to čas na setkání jejich velitele se mnou a i na čas sám potřebuji mít nějaké finanční prostředky. Hledal jsem způsob, jak zhodnotit svojí odvedenou práci. Finanční průmysl nakonec selhal. Jedno z odvětví mých aktivit je evangelizace. V církvi člověk může hledat finanční oporu?

Třeba se ukáže, že ano. Dostal jsem se na setkání se senior pastorem Jaroslavem Křížem. Setkání je na videu odkazovaném na straně 295 a je s tiším zvukem. Dokonce jsem tam zezadu vidět. Má rozcuchaná hlava. Na setkání jsem se dozvěděl, že církev má dostatek peněz na nákup éroplánu pro doručování nových členů do sboru. Senior pastor asi neříkal přímo éroplán a možná tam někde zmínil letadlo, ale mluvil určitě o létajícím dopravním prostředku. Padlo tam také, že pokud někdo něco potřebuje, má si o to umět říct. Tedy abych uspokojil poptávku na dopravním trhu, musím sehnat někoho, kdo má plány na výrobu kvalitních éroplánů. Jednu „takovou organizaci“ zrovna asi znám. Mohly by to mít. Je to malý výzkumný tým hlásící se k odkazu člověka, kterému také dopomohlo křesťanství. Je to tým E-koruny, který je inspirovaný zázrakem z Worglu (správně s přehlasovaným o). Příběh je popsán i zfilmován na tomto webu. Hlavní aktér inspirován ekonomickou teorií Silvia Gesella o kazících se penězích dokázal za války dostat město z ekonomického úpadku a pomoc s obchodní silou byla zajištěna díky místnímu knězi. Byl to tedy částečně křesťanský projekt a právě k tomuto odkazu se dnes hlásí společenství E-koruny. Výzkumný tým E-koruny má koncepty kulatých stolů, které by mohly být formou nějakého nástroje, co snad přiláká lidi do blízkosti těla Kristova. Vím o snaze navázání spolupráce E-koruny třeba s takovou Jihočeskou svobodnou buňkou, ale jsou tam lidé, co to ničí. V Jižních Čechách E-koruňáků moc není, ale je tu celkem dost lidí ve svobodné buňce a i Svépomoc tu má své lidi, ale tam já zase moc nechodím.

Na posledním setkání svobodné buňky, kde jsem byl to bylo tento rok. Měl jsem zrovna svátek a bylo to dva dny po sebevraždě mého otce. Psal jsem o tom na straně 245, že jsem byl v Divadle u Kapličky na svobodné buňce, kde byla přednáška o slovanech. Bylo to zajímavé, ale byl jsem vyrušen a musel jsem odejít. Na tom setkání byly lidé myslím odněkud ze středních Čech a zaujalo jě, jak se nám tady na jihu ve shromažďování vede. Tito lidé se hlásí ke kořenům slovanství, ale zaznamenal jsem tam pozitivní poukázání na dávné slovanské křesťany Nestoriány. Já se domnívám, že je to i mou zásluhou, že se v podvědomí lidí pohybující kolem slovanství a všelijaké české alternativy poukazuje na křesťanství v pozitivním duchu. Zrovna pokud jde o svobodnou buňku, tak mi přijde škoda, že si jako místo konání svých setkávání nevyberou třeba takové klubovny sborů. Na sídlišti máj jedna taková klubovna sboru církve Milost právě je. Tito lidé by přišly do styku s Kristovo tělem a třeba by je to v něčem obohatilo. V divadle u Kapličky jsme byly nasoukáni v malé místnůstce. Bylo tam docela dost lidí a podle mě by se to mělo spojit. Klubovna církve Milost je veliká. Mají tam jednak klubovnu a pak také vedle je místnost, kde se přednáší.

Four Horsemen of the Apocalypse, an 1887 painting by Viktor Vasnetsov. From left to right are Death, Famine, War, and Conquest; the Lamb is at the top.

Okolím se prohánějí nebezpeční jezdci apokalypsy a tajemství, jak se jim ubránit je držet se Kristovo vůle a držet pospolu.

…

Je 13.8.2023 11:39. Pokračuji ve vyprávění příběhu o návštěvě sboru v úterý 8.8.2023. Zajímala mě reakce senior pastora, co udělá, když mu během kázání položím dotaz. Když mu do toho začnu mluvit. To je při slučování dvou kultur důležitá věc znát tuto reakci. Reakce byla

dobrá. Dvakrát jsem ho přerušil a reagoval upřesněním Biblické myšlenky. Nebyl tam žádný arogantní postoj. Při uskutečňování přesunu různých skupinek do prostor církevních sborů bude asi důležitá věc je nechat na pokoji a v klidu věnovat se těm svým aktivitám, které považují za důležité a třeba ze strany církevních členů umět projevit i určitý zájem o tyto aktivity a nestát stranou. Najít v tom to pozitivní, ať už to bude připadat všelijak. Aktivity mohou být třeba věci jako přednášky, besedy, ale třeba i prodej podomácku vyráběných výrobků. Tím, že společnost bude více pohromadě, více se stmelí a bude silnější. Bude to i po energetické výměně prospěšné. K tomu je ale potřeba tolerance k druhým.

Senior pastor odešel o něco dříve, než bylo setkání ukončené, ale po jeho odchodu v podstatě byl vyhlášen konec setkání. Řeklo se, že je to vše. Nebyl další zorganizovaný program i když lidé se hned nerozprchli. Já jsem ale pak odešel krátce po senior pastorovi. Při odchodu na mě pastor Vladimír Kocman zavolal něco jako „Jirko a zase se někdy ukaž a přiveď své přátele.“. Tedy byl jasně projeven zájem na adresu mých přátel, že jsou vítaní ve sboru.

Dalším aspektem fungování sborů je jejich ekonomika. Nějak fungovat musejí, protože z něčeho se musí platit nájem, vybavení a i jiné věci. Tam funguje ekonomika na základě dobrovolných darů. Má zkušenost je, že mi přijde myšlenka na nějakou částku, ve kterou věřím, že mám věnovat jako dar. Věřím v toto darování, že je to správná věc a tedy činím tak z vlastní radosti. Při darování ve prospěch bohulibých činností se finance díky požehnání vrací člověku jinou cestou. Očividně to u členů církví tak funguje a ekonomicky prosperují. Jinak by senior pastor nemohl tvrdit něco, jako že mají na nákup letadla. U mě to bylo na tomto setkání tak, že jsem necítil, že mám něco přispět, protože na minulém setkání, kde jsem byl, tedy setkání s Markem Zechinem, o kterém jsem psal na straně 72, tak tam jsem dal naopak velký příspěvek a bylo to v souladu s vírou. To jsem měl na to rezervy. Člověk by měl dávat vidomě a tedy jen když to cítí jako správné a z lásky. Ne jen kvůli tomu, že dostane požehnání. Zde je něco od kazatele Dereka Prince o darování, co jsem našel na FB:

„"Křesťanské principy financí. " - DEREK PRINC

Chystám se krátce rekapitulovat věci, které jsem vám říkal. Chci, abys pozorně poslouchal. Bavíme se o Boží milosti, která pro nás plně zajišťuje, a o odpovídající milosti v nás, která nás nutí k smíchu dávat Bohu. A já vám upozornil, že v Novém zákoně vám nikdo nediktuje, co máte dávat. Je to osobní rozhodnutí, které musíte udělat sami. „Každý člověk, jak se snaží ve svém srdci, tak ať dává, ne z nezdvořilosti ani z nutnosti. “ A potom jsem vám upozornil na tyto relevantní faktory, které máte považovat za účelem dávání.

Číslo 1. Začíná to tím, že dáváme sami sebe.

Číslo 2. Dávání na nás přitahuje Boží lásku. Bůh miluje veselého dárce.

Číslo 3. —Dávání je důkazem upřímnosti naší lásky k Bohu a jeho lidu.

Číslo 4. Když boží lidé sdílí, všichni mají dost.

Číslo 5. Dávání doplňuje a upevňuje spravedlnost, kterou máme vírou v Ježíše Krista.

Číslo 6. Dávání je pojistka proti zlým časům.

A číslo 7. Milost poskytuje hojnost, ale musí být přijata vírou.

A v říši peněz platí zákon setí a sklízení stejně jako v jakékoli jiné oblasti. „Kdo zaseje šetrně, bude sklízet. Kdo rozsévá, bude hojně sklízet. ” Je to fakt, který nelze změnit.“

Číslo 6 uvádí, že dávání je pojistka proti zlým časům. To je příhodné pro dnešní dobu.

Reformace.cz

Další zajímavosti o dávání jsou v tomto článku s názvem „Čtyři pravdy o křesťanském dávání“ na odkaze:

http://www.reformace.cz/zod-cislo-154/ctyri-pravdy-o-krestanskem-davani

Nebo “Radostného dárce miluje Bůh” zde: https://temata.rozhlas.cz/radostneho-darce-miluje-buh-8025015

Církev adventistů sedmého dne

Církev adventistů sedmého dne to má dokonce tak, že odvádějí přímo desátky. Desetinu svých finančních příjmů. Někomu to může vyhovovat tak, že dá desetinu a nemusí nad ničím přemýšlet. Je to inspirované Biblickým setkání Abrahama s velekněžem, kterému odevzdal Abraham desátek a dostal za to požehnání. To už je věc jak kdo to sám cítí. Mě osobně se na Adventistech líbí, že nepřikládají žádnou pozornost neděli. Oni ale v sobotu v podstatě pracují. Oni mají bohoslužbu v sobotu v den, který oslavují v souladu s písmem. V souladu s písmem my máme přeci odpočívat v den odpočinku. Mít klidný den a ne sloužit. Tak to chápu já. Jednou mi kolega Václav adventista ještě z dob, kdy jsem pracoval pro Cetin, tak mi říkal že je nějak už z té služby církvi unavený a že si potřebuje od toho odpočinout. Ideální styl z mého osobního pohledu je nepřikládat žádnou duchovní pozornost neděli a brát jí jako startovací pracovní den v týdnu. V sobotu (pokud výjimečně z víry nemám den odpočinku přesunout jinam) nijak nesloužit a odpočívat či případně věnovat se v duchu intenzivněji vztahu s Bohem. Na církevní setkávání může sloužit po práci jakýkoliv všední den. To je ta doba vhodná ke spolupráci na potřebách, které má společnost. Bohužel kvůli tomu, že mnoho lidí je v práci denně 8 a více hodin, tak tam už pak té energie moc na tyto tvůrčí aktivity nezbývá. Síla na to porozhlédnout se po okolí, zda je vše ok a zda někdo nevyžaduje naší pomoc i jinak.

Tedy obrys ideálně fungujícího církevního společenství postavené na vzájemném podporování se, toleranci a vztahu k Bohu se vykresluje. Společenství by mohlo mít tedy zázemí v letničních sborech. Mohlo by mít? Připadám si trochu jako majitel cestovní kanceláře a ostatní budou mít asi nejasnosti, zda bych sám letěl do destinace, kterou nabízím? Nebo zda jako obchodník s vínem si dám vlastní zboží?

Je 13.8.2023 17:28. Pokračuji v průzkumu církevního společenství Milost. V průzkumu, zda je jako společenství kvalitativně na takové úrovni, že bych se za ně mohl zaručit a doporučit lidem tam chodit. První faktor je potenciál spolupráce s nějakou mediální mainstreamovou mocností, která to co vychvaluje, tak nebývá právě moc dobré. Potenciál nějaké skryté korupce. Zjistil jsem, že to je právě naopak a média jdou proti nim. Zde je článek s názvem „KS Milost čelí obviněním ze sektářství. Církev se brání a poukazuje na zaujatost médií“:

https://www.krestandnes.cz/ks-milost-celi-obvinenim-ze-sektarstvi-cirkev-se-vuci-obvinenim-brani-a-poukazuje-na-zaujatost-medii/

Četl jsem i diskusi pod článkem a nenašel jsem na nich nic špatného. To by potom média musela obvinit asi úplně všechny církve. No možná se trochu vyčleňují církevnímu mainstreamu a třeba to někoho může provokovat. To je naopak dobrý ukazatel řekl bych. Na Slovensku je stát odmítá zaregistrovat jako církev. I stát jim hází klacky pod nohy. Úplně stejně zaujatá média i stát jsou proti MMS léčbě, Žluté vodě a podobně i když je to skvělá věc.

Druhý faktor. Sledování postojů jejich patriarchy. To bude odrážet postoje společenství. Na straně 283 jsem dal odkaz na YouTube video s názvem „Jarní konference Milost, Hradec Králové 2. 4. 2022, 10:00“. V čase toho videa přesně 1:39:21 mluví o svém problému dostat se do Tesca, když měl hlad a nesplňoval očkovací kritéria obchodu. Mluví lidsky a ve mně vzbuzuje důvěru.

Třetí faktor je můj osobní prožitek v kontaktu s těmito lidmi. No s tím nedělním setkáním jsem měl problém, protože opakované dlouhé chvály mi v ten čas vytlačily myšlenky z hlavy. Měl jsem být v tu dobu jinde a věnovat se jiné činnosti. Pokud jde ale o chvály v jiný den a ve vhodnou dobu, řekl bych, že na tom je něco možná i ozdravného pro samotného posluchače a nebo i zpěváka. Druhý den po setkání 9.8.2023 jsem cítil nějakou zvláštní neobvyklou únavu. Z toho jsem se vyspal. Následující dny jsem se ale řekl bych cítil už lépe. Snad i lépe než před tím. Jako kdyby mě osídlil nějaký další nový druh energie. Přítomnost ve sboru bych přirovnal opravdu trochu jako k léčbě MMS, kdy se dostaví nejprve průjem, ale pak úleva. Nejprve se tomu divíte a nejde vám to na rozum. Jednak dlouhé a hlasité chvály, ale i průběh léčení může člověka překvapit. Lidé při tom mnohdy ztratí rovnováhu a jdou k zemi. Jde to mimo běžné chápání, ale ten výsledek při navštěvování sboru je dobrý. Je to vidět i na těch lidech, že s nich vyzařuje cosi poklidného a pozitivního. To je dobrá známka. Sám se cítím teď nějak lépe, než před tím. Přijde mi, že toto je dobrá aktivita a lidé by tyto sbory měli více navštěvovat. Organizačně kdyby se tam konaly kulaté stoly s moderátory, jako míváme na E-koruně, mohlo by se to stát celkem zajímavé i pro další lidi.

Je 14.8.2023 12:44. Pokračuji ve svých obchodní aktivitách vedoucích k zajištění „přepravy“ lidí na energetická ozdravná místa. Kvalita cílové destinace se zdá být dobrá podle mých průzkumů uveřejněných výše na této stránce. Na straně 296 jsem psal něco o průzkumu trhu. O místech možné poptávky po cestování. Poptávka může vznikat i doporučením nějaké známé autority. Na straně 155 je vidět rada. Rada Pošťáků a Poštmistrů. Skoro bych si vsadil, že tato rada je nějak propojena s cechem konzultantů, ale jistotu nemám. To video uvedené na straně 155 se jmenuje příhodně „Střet dvou civilizačních modelů - živé vysílání ze setkání 10.9.2022 od 14 hodin“. Nemohl jsem to teď

najít, ale pamatuji si z dřívějška, že tam snad někde člen rady Ivo Gec zmiňoval, že je teď potřeba, abychom navýšili svojí energii.

Je v něčem problém? O podstatě. Jak Viktor Láznička vnímá dobu s Martinem Baťkou? Jak vnímá Oázu?
620 zhlédnutí • před 3 týdny
Viktor Laznicka

Hledám podklady k poptávce na zmíněné cestování. Vidím na YouTube povídání s fotkou z videa, které jsem původně hledal. To povídání je o konfliktu mezi Viktorem Lázničkou a Martinem Baťkou, který se prohlašuje za boha. Mluvil jsem o nich na straně 235 a 236. Členové církve jsou jen buňky v Kristovo těle, ale nemůžeme si říkat, že jsme bozi. To povede do přitahování si negativních energií. Na tom videu, které jsem nenašel je ale mezi nimi Jana Peterková. Bývalá manželka známého hudebního skladatele a majitele televize Šlágr TV Karla Peterky. Na tom videu mě něco právě zaujalo. Ona tam zmiňovala, že cítí Kristovu přítomnost uvnitř sebe. Já jsem prochodil různé Budějovické církve, ale nevšiml jsem si, že by ona byla v nějaké z nich. Myslím, že toto je příznak přicházejícího probuzení. Tito lidé si hledají ke Kristu cestu a možná tomu částečně napomáhám.

Jana Peterková má Televizi Natura. O ní jsem psal ve dvanáctém díle na straně 5. Je tam vidět i moje zpráva pro ní ohledně možností natočení rozhovoru. Byla vyžadována má fyzická přítomnost a to se mi nějak nechtělo. Nakonec jsem si vymyslel moderátorku Hermetflausdru, kterou je možné slyšet na straně 6 v tom samém díle ve Večerním povídání číslo 5.

Zde na tomto odkaze je v Televizi Natura rozhovor s Šárkou Dominovou o přírodní domácí lékárničce:

https://www.tvnatura.cz/archiv/video/4123-prirodni-domaci-lekarnicka

Šárka Dominová je jednou z vůdčích osobností Jihočeské svobodné buňky. Je majitelkou údajně největšího Budějovického obchodu Slunečnice s výživovými doplňky a podobným zbožím https://www.eshopslunecnice.cz/ Šárka se také angažuje v organizaci Jaguar People kterou jsem zmiňoval na straně 279 v souvislosti s indiány Kogi. Snaží se napomoci tomu, aby se šířila osvěta a lidé našli více harmonie v životě.

…

Je 14.8.2023 15:09. S Šárkou se znám osobně. Psal jsem ve dvanáctém díle na straně 27 o rituálu potní chýše. Tak na tom rituálu jsem byl s ní a ještě dalšími

přáteli. To je příhodné že Šárka zrovna dělá v obchodování a osvětě v oblasti zdraví. Vede Jihočeskou svobodnou buňku. Angažuje se na misii indiánů Kogi a přitom určité dobré věci, které jsou na dosah ruky člověk kolikrát ani pořádně nevidí. To bylo jako u nás doma se léčivem CDH. Mamka ne a ne to zkusit pít. Pak dostala koncem minulého roku koronavirus podle toho co ukazoval test. Bylo jí zle až sáhla po CDH. Dala si hodinovou léčbu a během pár dní byla nemoc pryč, ale ne jenom to. Ono jí to vyléčilo i ranní chronické bolesti v krku a problémy s březnovou alergií téměř zmizely. Tak že se stala nakonec propagátorkou tohoto léčiva a jaký z toho měla původně strach.

Zde je vidět na obrázku, jak vypadá klubovna církve Milost v Českých Budějovicích. Tento obrázek dnes nasdíleli na Facebooku.

…

Je 14.8.2023 18:56. Příhodný čas. V pondělí od šesti hodin začíná pravidelně setkání Jihočeské svobodné buňky. Rozhodl jsem se tedy oslovit Šárku Dominovou s organizační nabídkou. Čas odeslání zprávy je 18:55 v chatu na Facebooku. Zpráva je zde: „Ahoj Šárko,

zabývám se teď aktivitami, jak stmelit společnost. Nedávno se mi dostalo zajímavé ozdravné zkušenosti v jednom Budějovickém letničním sboru. Když jsem odcházel, tak pastor mi pověděl, ať se někdy ukážu a přivedu své přátel. Vzpomněl jsem si na Tebe a tvé aktivity kolem věcí, které se týkají zdraví. Tedy jak prodej ve Slunečnici, tak angažování se v kulturním obohacování české země obyvateli z Amazonie. Vzpomněl jsem si i na letošní setkání v Divadle u Kapličky dne 24.4., kde byla přednáška o Slovanství a padlo tam i to, že Slované se k tomu křesťanství dříve hlásily. S místním sborem církve Milost by se Jihočeská svobodná buňka mohla vzájemně celkem příjemně obohatit. Vzájemně se poznat, vyměnit si zkušenosti, energie, podpořit místní ekonomiku. Dokonce mají i hezkou klubovnu (níže vložím fotku). Oni se určitě o tyto prostory rádi podělí s ostatními a vám by odpadla starost s pronájmem prostor v místech jako Divadlo u Kapličky a podobně. Co Ty si o tom myslíš? V církvi mívají jiný program a to zahrnuje například zpěvy zvané chvály a kázání. Někdy třeba společné modlení. Podle mě by bylo šikovné, kdyby na sebe programy církve a program svobodné buňky časově navazovali. Případné přednášky se mohou konat v kazatelně tam je na to dost prostoru i pro více lidí. Stejně tak by tyto prostory bylo možné využít i na besídky, kde by se o něčem diskutovalo. Přijde mi užitečné a ekonomické se vzájemně propojit. Umístění je na sídlišti Šumava. Tam jak je náměstí, tak hned nad obchodem Billa v prvním patře. Když budeš mít zájem a třeba by jsi si chtěla osobně prostory prohlédnout a poznat místní vedení, tak dej vědět a já to zařídím.“

Je 15.8.2023 19:51. Tento obrázek s vlajkou už v dokumentu mám. No jo je to na straně 39 nad rozkvetlou třešní. A na straně 65 je vidět upírská princezna Kalindra. Je celkem zvláštní, že Gabriela si na svém profilu dává do jména slovo Galindra. Nedávno mi někdo z neznámého profilu napsal cituji „Píšeš dobře, za to tě miluji“. To mi přišlo ve středu po jedenácté v noci tato zpráva. Těžko říct, kdo to byl. Kdo by to psal? Povídá se takové přísloví, že „Za úspěchem muže stojí jeho žena“. Těžko říct z vlastní zkušenosti asi nepotvrdím. Každopádně Gabriela je kolegyně lidí z Czechaslavackie. S těmi by bylo také dobré nějak spolupracovat, byť tu jejich politiku nějak nechápu. Vím, že Gabriela má nějaké známé i v Jihočeské svobodné buňce a asi je ve spojení i s lidmi od Pošťáků a Poštmistrů. Napadla mě k tomuto tématu jedna básnička:

„I hned teď jeden nápad mám. Už vím do čeho se za chvíli dám.

Opodál sedí jedna dobra paní. Připravím si promluvu na ní.

Kdyby se nám tak podařilo spojit. Rány na duchu můžou se rychle zhojit.

Šárko Šárko slyš tu novinu. Bude li nás víc, nájem bude jen za polovinu.“

Musím promluvit na Jirku Sapetu náčelníka E-koruny. Včera jsme měli takový technologický meeting s Ondrou programátorem E-koruny a vidím tam spousty direk.

…

Je 16.8.2023 12:47. Pokračuji ve vyprávění zvláštního obchodně diplomatického příběhu. Na straně 288 jsem zmiňoval, že cech konzultantů projevil zájem o můj systém Eden. Vidí ho, že by se dal použít jako součást jejich řešení. To není ale jediná organizace, kterou, řekl bych ten systém v něčem zaujal. Je tu ještě tým E-koruny, který řekl bych, že zájem o to neprojevuje, ale vnímám tam snahy začít vyvíjet něco podobného přímo v aplikaci E-koruna, která je postavená na zastaralém frameworku Nette v jazyce PHP. Já tuto snahu sleduji od pondělka, co byl představen původní programátor E-koruny Ondra, který se k projektu vrátil. To je zvláštní možná mě lidé z E-koruny berou jako nějakého rivala co má v šuflíku schovaný systém Eden postavený na nadčasovém JKali Frameworku a kdo ví třeba se podle Edenu i v nějakých funkcích na E-koruně inspirovaly. Nechtěl bych, abych byl braný jako nějaký rival, ale jako spolupracovník v týmu E-koruny. To že existuje měna E-koruna v aplikaci psané v jazyce PHP na frameworku Nette já považuji jako správnou věc. Nette je nástroj možná bezpečnostně dobře odladěný testováním v praxi, ale JKali Framework je budoucnost. Aplikace psaná v JKF vypadá už od pohledu lépe díky sofistikovanějšímu programování na straně prohlížeče. Umožňuje toho na straně prohlížeče více třeba věci jako přepínání ploch a podobně. Jsou to základy, na kterých se dá budovat mnoho zajímavých věcí. A ta přehlednost v kódu. Nette používá šablonovací systém Latte,

který dělá kód na straně klienta celkem nepřehledný. Složitější objektově orientované programování v JavaScriptu tam bude dost nečitelné. Nečitelné propojení světa JS a světa PHP. Jak je něco špatně čitelné pro vývojáře, je to zbytečný náklad pro zákazníka navíc. Přijde nový vývojář a trvá mu dlouho, než aplikaci pochopí a zorientuje se v ní. To je špatná neekonomická cesta. A generování nějakých šablon na straně serveru je zbytečná zátěž pro server, když se to může generovat na straně klienta. Je třeba přemýšlet více holisticky. Využívat tvořivosti ostatních a když někdo něco nového užitečného vytváří, umět to využít a nedávat přednost strachu, kdy se jen řekne že to není dostatečně prověřené množstvím uživatelů a raději zůstaneme v zastaralých neefektivních přístupech. Ta správná cesta je vzít to nové, co se vytváří a pokud je příležitost něco tvořit, určitě to použít. V oblasti rozvoje veřejně komunikativních nástrojů to žádné bezpečnosti nijak nebrání. A tam, kde je něco zaběhlé třeba jako platební systém E-koruny a je tam požadavek na bezpečnost a jistoty, tak proč nenechat fungovat to, co je. Třeba až se JKF dostatečně prověří praxí a odladí, kdo ví třeba bude E-koruna předělána také do JKF. V této cestě vidím vzájemnou shodu a navíc po mé zkušenosti s koncem spolupráce na projektech Sodexa nevěřím, že bych s dalším vývojem nových věcí v zastaralé technologii chtěl bych mít něco společného. Maximálně bud za člověka, který do aplikace E-koruna nějak nahlédne a třeba to bude moci i spravovat jako nějaký zástup v případě nouze, ale větší rozvoj v podobě nových funkcionalit jako chaty, hlasování a podobně za sebe v Nette nevidím. A nedává smysl investovat do vývoje něčeho, co už existuje a v lepší technologii.

Jen opět poukazuji na odkaz s mým představením technologie JKF, které je veřejně dostupné zde:

http://jkali.cz/data/jkali_framework.pdf

Je 16.8.2023 13:42. Pokračuji ve vyprávění o vůbec prvním setkání s Ondrou prvotním programátorem E-koruny, který nám byl v pondělí představen. Já z něj mám celkem dobrý dojem, byť bych nechtěl, aby mě tým E-koruny bral jako nějakého rivala. Ondra je asi programátor srdcař stejně jako já a lidé z E-koruny mají tuto vlastnost rádi. Nevím, jak velké má zkušenosti, tedy kolik let se tomu věnuje. Určitě tam vidím potenciál přínosné spolupráce mezi mnou a jím. Má celkem přehled ve věcech týkající se hostingů a třeba zná i nějaké bezpečnostní fígle, které naopak já neznám. Doporučoval hostingovou firmu Český hosting (pokud se nepletu).

Zrovna na straně 287 jsem psal o Certbotu a technologii Let’s Encrypt. Chtěl jsem to rozběhat na Windows, abych si nechal vygenerovat certifikát spjatý s mou doménou. Ještě jsem se k tomu nedostal. Napadla mě jedna bláznivá představa. Co když já to ani potřebovat nebudu, protože já nebudu u sebe mít server s Edenem. Napadla mě jedna taková diplomatická operace, která by se dala označit asi něco jako „podnikatelská sebevražda“.

…

Je 16.8.2023 16:05. Psal jsem o “podnikatelské sebevraždě“. Teoreticky se může stát a asi se to dříve či později stane, že podmínkou k tomu, aby lidé Eden používali, tak budou chtít, aby k tomu mělo přístup více vývojářů (nějakých důvěryhodných). Aby to nebylo jen ve správě jednoho člověka. Může nastat situace, že ať už cech konzultantů, či vývojáři E-koruny budou chtít k tomu

mít přístup, ale nebude nikdo, kdo by mi mou práci strávenou vývojem na tom proplatil. Chtěl jsem vybrat na JKali Framework 800 000 Kč, abych měl na další období fungování v podnikání, když už tolik času musím věnovat psaní a přemýšlení nad slohem jako formu misie. Aby se to tím vykompenzovalo. To je ale částka, kterou nemůžu požadovat ani od E-koruny, ani od cechu konzultantů a ani od nějaké církve. Nepřipadá mi to moc vhodné. Teoreticky bych vývoj JKF a Edenu mohl zařadit jako misijní křesťanskou aktivitu, která je pro ostatní, ale je to má vlastní oběť co se týče nákladů na to. Brát to vše jako jakousi misii a nechat to ve prospěch společnosti ve jménu křesťanství. Z podnikatelského hlediska mi to připadá sebevražedné, když už jsem tolikrát i přišel o práci, ale na vše se nedá koukat jen podnikatelsky. Ty prostředky na další fungování se možná najdou i tak. Možná budu někdy před takovouto volbu postaven a možná ne.

Psal jsem o tom, že musím poslat vzkaz Jirkovi Sapetovi ohledně připomínek k průhlednosti aktivit na vývoji. Je důležité, aby věci byly průhledné, protože jinak se společnost navzájem okrádá:

Odesláno na Jirkův email v 15:58.

“Ahoj Jirko,

měl bych nějaké připomínky k tomu pondělnímu setkání s Ondrou. Možná se mi podaří sehnat nějakou finanční podporu ze strany mých křesťanských bližních na to, abych třeba i nějak pravidelně pomáhal E-koruně jako vývojář.

Myslím si, že po špatných zkušenostech s Davidem Ledeckým by jsme si měli dávat do budoucna pozor na to, aby když se tvrdí, že se bude dělat A, tak aby se nakonec nedělalo B. Já teď momentálně postrádám nějakou kompletní sepsanou představu, co se do budoucna s E-korunou bude dít a kam bude směřovat vývoj. Nějaký obrys toho, jaký je konečný cíl tohoto projektu. Na setkání padlo něco o chatování a o možnostech hlasování. Padlo tam, že úkoly je potřeba agregovat v nějakém systémů, kde nebudou zadané například dvakrát ty stejné věci a že by to někdo měl mít ve správě a Ondra si bude jen tyto přebrané úkoly vyčítat. Něco takového jsem vlastně prezentoval nedávno, jak používat sociální síť Samostatní k organizování práce, tak že s Ondrou v tomto souhlasím. Má pravdu k organizování práce se tyto nástroje používají a jsou užitečné, pokud toho je více. Mě jenom není jasné, jak to bude s dalším vývojem. To chce Ondra řídit další vývoj aplikace E-koruna tímto směrem?
Já mám realizovaný systém Eden, kde se komunikace řeší a i pracovní aktivity. Když jsem nabízel v pondělí Ondrovi pomoc s tímto, že tyto věci už mám realizované a bylo to míněné jako samostatný systém oddělený od E-koruny, tak Ondra na to reagoval, že by bylo zbytečně komplikované propojovat můj systém s E-korunou přes nějaké API, když se jedná o tvorbu jen **jednoho formuláře**.

Já takovou odpověď bez problémů přijímám a je to tak. Kvůli jednomu formuláři opravdu nemá smysl používat nějaký další systém. Jenomže já mám obavu, že Ondra lhal jen aby uchlácholil publikum a ve skutečnosti toho vývoje je plánováno mnohem víc. To je špatně a vidím z toho jen problémy a to jen kvůli tomu, že nemáme konkrétní představu, jaký bude konečný cíl. Tato ucelená představa musí být přednesena zákazníkům, co vývoj platí a odsouhlasena, zda do toho opravdu chtějí jít a zda není třeba nějaké úspornější řešení. Zda nezvolit raději to.

Nevím, kolik toho má Ondra za sebou jako programátor, ale já dělal léta pro Cetin, léta pro Sodexo a v praxi, když mají systémy větší množství uživatel a často se využívají, dokonce se dělí na

mikrosystémy. To je, že jedna webová aplikace, která se tváří jako celek, tak je ve skutečnosti rozdělená na více serverových aplikací, které mezi sebou komunikují, mají samostatnou databázi a mají rozdělenou oblast poskytovaných služeb. To je opačný přístup, než co jsem zaslechl z Ondrovo povídání, že chce do E-koruny, jakožto samostatné aplikace dávat chaty, hlasování a podobně.

Proto jak říká, měli bychom mít předloženou nějakou vizi a to v písemné podobě, kam se dá kdykoliv nahlédnout. Já třeba kolikrát si ani nedovedu představit, nebo dlouhodobě zapamatovat dílčí úkoly, co se děje přesně na vývoji, když to není někde sepsané.

Hlavní je ale pravdomluvnost a ta se dá podpořit dokumentací. Věřím, že nám tento přístup ušetří jako týmu peníze.

Měj se fajn,
Jirka”

Je 17.8.2023 14:34. Tak už mám odpověď od Šárky Dominové. Psala mi včera v 17:16 zprávu „Ahoj Jirko, děkuji moc za nabídku, proberu to s kolegy, zda li budeme potřebovat nové zázemí. Ozvu se kdyztak.“. Uvidíme třeba se tato skupina přiblíží ke sborům církve Milost, kde jsou vítaní. Možná jestli se tak stane, třeba bude k tomu prvně potřeba projevit zájem ze strany i jiných členů Jihočeské svobodné buňky. Koukám na mapku. V Čechách je celkem pěkná nabídka sborů, kde by bylo možné se setkávat. Bylo by skvělé to využít jako „organizační páteř“ a „studnici společné energie“. Když budeme navštěvovat studnice se stejnou energií, budeme mít i podobné přemýšlení a různé skupinky, které se v něčem neshodnou, tak si třeba nakonec začnou více a více rozumět. Tak bude možné zlepšovat vzájemnou spolupráci a přivádět i další lidi.

Zde je přehled sborů Milosti v České Republice:

https://milost.cz/kontakt/

Zde je přehled sborů Milosti na Slovensku:

https://www.milost.sk/cirkev/kontakt

Se senior pastorem Jaroslavem Křížem jsem se setkal a myslím, že mi věří. V případě potřeby

dojednat nějaké organizační věci v propojování skupinek jak v Čechách, tak na Slovensku nabízím případnou pomoc. Vím, že různé skupinky mají své členy v obou těchto zemích.

Včera byl hlavní kulatý stůl E-koruny.

…

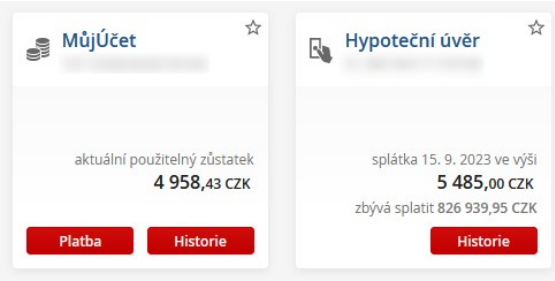
Je 18.8.2023 12:07. Ve středu jsem psal email Jirkovi

Sapetovi uvedený výše. Je pátek a doposud mi neodpověděl. To je divné někdy reaguje skoro okamžitě. Středeční večerní setkání E-koruny u hlavního kulatého stolu bylo také nějaké celé prapodivné. Je to zahalené závojem záhad a mystérií. Programátor Ondra měl přijít na toto středeční setkání podle toho co se říkalo, ale nebyl tam nakonec. Vlastně nás tam bylo nějak prazáhadně málo. Kdybych řekl pět a půl, asi nebudu daleko od pravdy. No a Jirka Sapeta. Ten mi připadal zkleslý, jako kdyby ho venku přepadla banda chuligánů.

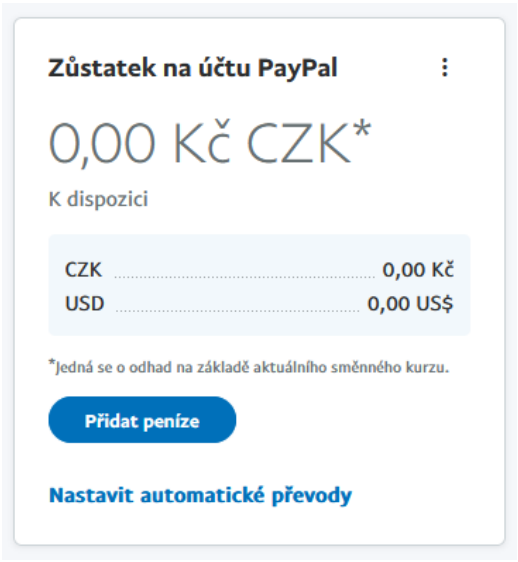
Při hledání kamarádovo zapadlých peněz (a zrovna dnes s mím mám setkání). Investice, kterou mi svěřil se dostávám přes cech konzultantů, křesťany, polo slovanské skupinky (Jihočeská svobodná buňka), celoslovanské skupinky (Czechaslavackie) až k rozplétání nějakého zašmodrchaného asi spiknutí na E-koruně, či co.

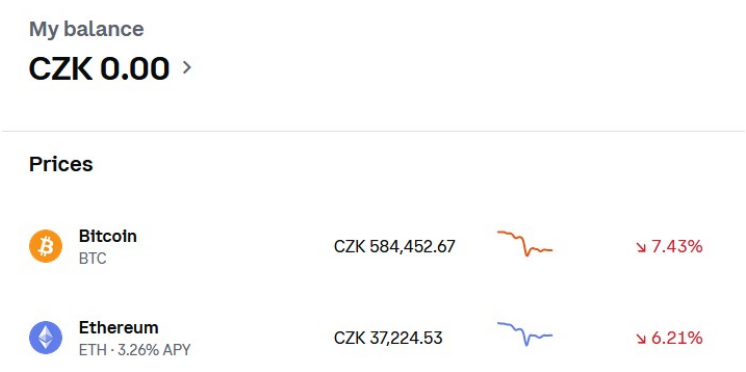
Mám z toho trochu takový pocit, jako když někdo zazvoní na zvonek a vy běžíte v bačkorách otevřít. Při běhu vám bačkora nechtěně ulítne a po polovinu se zaboří do betonové zdi. S údivem začnete bačkoru vytahovat a tam není kvalitní beton, ale snad jen nějaký kus papíru a za ním tu kousek molitanu, tam utrhlá špinavá ponožka, támhle chumáček vlasů. Ještě štěstí, že ulítlá bačkora neprobourala zeď až přímo k sousedům.

Jirka Sapeta zmiňoval, že pokud někdo chce stmelovat společnost, je k tomu příležitost na setkání v Penzionu Ráj dne 21.10.2023 a povídal, že tam bude odhaleno nějaké tajemství, či překvapení. Ne všechna překvapení musí být vždy příjemná. Podívám se prvně, jak jsem na tom finančně. Jak se mi daří na mé misii prosperovat. Finanční průzkum mých účtů. Ubytování jistě bude něco stát. Tak prvně účet u banky:

Na mém bankovním účtu není ani 5000 Kč. Další splátka hypotéky je 5485 Kč, ale až 15.9.. Ještě zbývá splatit 826 939.95 Kč, tak že z toho není patrné, že bych si nějak finančně vyskakoval a měl zaplacené všechny dluhy. Nebýt toho věčného přicházení o zaměstnání kvůli slohové bohoslužbě, tak bych možná měl už byt splacený.

Další je PayPal a Bitcoin. Tam mám také nuly. K tomu musím ještě zmínit dluh 150 000 Kč kamarádovi. Má prvotní domluva s ním byla, že mu to chci zhodnotit a to chci dodržet. Zrovna předevčírem jsem viděl článek s

názvem „Kysilka: Dotace jsme rozdali byznysovým miliardářům a na úplné nesmysly“. Článek je zde. Já jsem žádost na smysluplný projekt měl, ale nějak jsem nebyl dostatečně vnímán. To ale nemluvím o žádosti směrem na tým E-koruny. To bylo jinam.

Na kulatém stole jsem ve středu zmínil, že pokud se chceme stmelit, je třeba stejně uvažovat a k tomu je třeba navštěvovat alespoň jednou za 14 dní místa s působením stejných energií poblíž větších měst. Uvedl jsem kontakt na vhodné církevní sbory v Čechách, které jsou zmíněné na straně 306. K tomu, aby bylo možné podivné spiknutí odhalit, je třeba povědět příběh o dvou programátorech z Českých Budějovic. Příběh o člověku, který by se dal pojmenovat i jako pan Temný měšec, mistr Vejmazka, či poručík Vyšňup-mince. Příběh o člověku, co dovedl tým E-koruny jen akorát perfektně zkasírovat a teď to začíná vyplouvat na povrch. Koncem roku 2019 den před štědrým dnem jsem měl sen o jakési zombie. Je to popsané v desátém díle na straně 156. Bylo to o nějakém nebezpečném tvoru, co vyskočil a zabil člověka, který se vzdaloval z mého dosahu. Naopak ten, kdo stál na mé straně a za mnou, tak ten byl v bezpečí a nebezpečný tvor co se přiblížil do mé blízkosti, tak se rozpadl na kousky.

…

Je 18.8.2023 17:41. Pokračuji ve vyprávění o Vejmazkovi a podivném přístupu k lidské tvorbě. V Bibli jsem našel jeden příhodný text. Je to v knize Skutky v kapitole 5 a verše 38 a 39.

„38 Proto vám říkám: Nechte ty lidi být a propusťte je. Je-li tento úmysl a toto dílo z lidí, nic z toho nebude.

39 Je-li však z Boha, nic proti tomu nezmůžete. Nechcete snad bojovat proti Bohu!“

Bylo to sice o zajetí apoštolů, ale mě to připadá příhodné i na tvorbu v nevidomosti. Představte si, že se svévolně rozhodnete tvořit něco, co nemá podporu Stvořitele. Stvořitel do toho nedává sílu a je to jen lidské rozhodnutí. Takové věci se časem rozpadají. No a teď si představte, že se tajně něco vytvoří. Něco, co jde z nevidomosti a pak až to bude hotové, tak se to vyprezentuje a pokusí se to prodat ostatním. Poví se „Vidíte to!! Vidíte, jak je to dobré!! No a teď se lidičky zlatí musí vybrat od vás korunky…… tady se tvořilo a tvořilo a někdo to musí zaplatit.“. Já už tento duch tvořivosti někde popisoval a nakonec to, zdá se, nikam nevedlo. Bylo to na straně 128, kde je věta „Vlastní sociální sítě a počítače nás nezachrání, to nikdy v historii lidi nechránilo“ a také na straně 238, kde je věta „Pojďme stavět Metro, babička Coufalíková nám na to přidá příspěvek!“. Obojí se týká chlápka Vejmazky. No a co takhle nechat si platit správu serveru a když chcete server předat někomu jinému a přestat platit správce, tak se správce uvolí smajznout všechna data ze serveru a předat server klientům jen s čistou instalací operačního systému. I takové věci se v dnešní době dějí. Potkal jsem se poprvé osobně s Vejmazkou je to nějaký rok zpět. To ještě nepracoval pro tým E-koruna. Už tehdy mě brácha varoval, že ať si na něj dávám pozor a nevěřím mu, protože s ním měl také nějaké zkušenosti. Tehdy tou dobou, když nějak začínal pracovat pro E-korunu, tak se na telegramu E-koruny mihla nějaká zpráva, že Vejmazka je podvodník, co někoho okradl a zda

nevíme jeho bydliště. Šlo to přímo na Telegramovém chatu E-koruny! Já tam dodal také svojí zkušenost s ním. Špatnou zkušenost, že něco sliboval a sliboval. Tahal mě za nos několikrát i když to nikam nevedlo. Já to prostě řeším tak, že lidem, kterým nevěřím tak se jim vyhýbám. Jenom že i přes varovné signály si tým E-koruny toho člověka najal jako hlavního programátora.

Vejmazka uměl nějak podivuhodně působit na Jirku Sapetu. Když zvolal například něco jako „Pojďme budovat vlastní telefonní síť značky E-koruna. Bude laciná. Budem svobodní a bez cenzur. Ehm, ehm, je to velká věc a tedy bude potřeba vybrat od VIP členů 20 000 Kč. Jinak hold to nepůjde.“. Koho by to jen tehdy napadlo, že Vejmazka se rozhodne udělat něco jako cenzuru a to vejmaz dat ze serveru před jeho předáním. Nebo že žádná telefonní síť nakonec nevznikne. Já osobně vejmazku nijak neřešil, nijak finančně nepodporoval a vyhýbal jsem se mu. Zdálo se podle tvrzení ostatních, že jsou s ním jako programátorem spokojení. Navíc mě E-koruna jako projekt nic neříká. Když se mluví o E-koruně na kulatých stolech, je to pro mě jako kdyby se mluvilo v jazyce, kterému nerozumím. Tento projekt jde mimo mě a je i v jazyce a technologii, které jdou mimo mě. Není důvod, proč bych na E-korunu přispíval, když jsem v tom platil snad jen jednou. Přispívání vidím jako smysluplné na věci, které sám používám. Naopak kolik lidí vlastně čte mé články? Kdy se mi Jirka Sapeta rozhodl něco přispět? Kolika věcmi jsem lidi k něčemu dobrému inspiroval? Kolika věcmi jsem inspiroval tým E-koruny? Že by se nic nenašlo? Nic, co by motivovalo lidi mi přispět za tolik let jednu jedinou korunu? Já v tomhle nevidím něco, co by se dalo brát jako „postavit se na něčí stranu“. Kamarád mi dal 150 000 Kč na zhodnocení a povídal, že pokud to nevyjde, můžu si to nechat ať to neřeším. To nebyla ale první domluva, že to bude něco jako dar. Dar, co si nechám. Chci mu to zhodnotit. Minimálně mu to celé vrátit a zhodnocení udělat asi nějak nefinančně.

Když jsem byl na setkání E-koruny myslím v Býkovicích, tak jsem Jirkovi dal víc peněz, než požadoval a přispěl jsem i na sál. Byla to jednorázová akce, ale dal jsem něco navíc. Vzhledem k tomu, že ale nepřispívám pravidelně na vývoj E-koruny a beru to jako fér neplatit něco, co nepoužívám, tak jsem možná viděn kolektivním vědomím jako nějaký nepřítel. Možná. Beru se jako partnerská organizace, co chce spolupracovat a má vlastní značku. Chodím pravidelně na setkání E-koruny, což se o jejích vývojářích říct nedá. Obávám se, že Jirka Sapeta asi nevystojí, že by existovalo nějaké takové individum a asi chce, aby všichni vzdali nějaký hold jen jeho značce. Asi jsem ho prokoukl a nebo možná se pletu. Nemá smysl si ale hrát na nějakou spravedlnost u kulatých stolů a jak se konsenzuálně umíme domluvit, když přicházejí na scénu tak zvaná překvápka a ostré lokte. Na scénu a i nejspíše časem na peněženky platičů. Jirka Sapeta špatně usuzuje v tom, že pokud mě nezajímá projekt E-koruny, zda bych třeba nebyl dobrý v jiných odvětví než nějaká LETS měna.

Ono mi vlastně o žádnou značku nejde. Já nemám nic jako své vlastní logo. Eden má logo, ale to není hezké. E-koruna má hezké logo ale tam jde hlavně o energie, ve kterých ti lidé jsou. Styl uvažování. Ve středu jsem se ptal Jirky, co je s učitelem véd, že už jsem ho dlouho neviděl. Prý je nemocný. No ale to už je dlouho nemocný

a dříve, když jsem ho vídával, také měl zdravotní problémy. Jak je možné, že někdo, kdo ostatní učí, jak žít, tak má neustále nějaké zdravotní problémy. Učitel véd, Vejmazka a spousta dalších lidí praktikující všelijakou esoteriku, tak by měli **svižnou chůzí začít navštěvovat kvalitní církevní sbory**. Měli by jim i něco přispět a ne si všechny finance uzurpovat jen pro sebe a utrácet je jen za samé hovadiny. Takto dojde ke zvednutí vědomí, lidé budou zdravější, jednotněji myslet a třeba bude i lepší finanční požehnání.

Bazilika svatého Petra, největší katolický kostel na světě

Je 20.8.2023 12:22. V pátek jsem měl setkání s mým investorem Pavlem, který mi svěřil částku 150 000 Kč. Formálně by se dalo brát, že tato částka byla z většiny použita na provedení auditu v oblasti finančního průmyslu. Tak by se to dalo asi brát, byť prvotní záměr s touto investicí byl jiný a ten nevyšel. Na to, aby jste mohly dělat audit, tak je potřeba nějaké politické postavení to nejde jen tak snadno. Investor Pavel je osobnost, o kterou má zájem cechem konzultantů. Zádrhel je v tom, že Pavel na tu politiku moc nevěří. Pavel si asi dělá starosti, jestli se uživím. Zeptal se mě v pátek zhruba „Tak co Jirko, jak ti jde ta politika? uživíš se tím?“. Já jsem mu řekl, že si myslím že ano. Já vážně věřím, že se touto aktivitou nějak uživím, byť stav mého účtu tomu nějak nenasvědčuje, jak je vidět na straně 307. Přišlo mi, že je mou odpovědí nějak překvapen a asi měl pro mě možná připravenou nějakou nabídku. Toho si vážím, že má starostlivost. To je křesťanské i když on sám asi moc o křesťanství neví. Ptal se mě na to, co přesně dělám. Povídal jsem, že mám aktivitu v oblasti různých skupinek a církví. Vyptával se. Byl zvědavý. Povídal jsem, že jsem protestant. On se ptal, jaký je vlastně rozdíl mezi protestantem a katolíkem. Trochu jsme to tam rozebírali, ale nic detailního.

Tak jsem se mu rozhodl detailněji to popsat ve zprávě na email. Jaký je v tom rozdíl a jak to souvisí s politikou. Nějaký stručný přehled.

Odesláno na Pavlův email dnes v 10:55 s předmětem „Ztručný souhrn rozdílů mezi protestantstvim a katolicismem a jak je to s vlivem na politiku“.

„Ahoj Pavle,

ty jsi se ptal, jaký je rozdíl mezi protestanty a katolíky.

Katolicismus vznikl jako smýšení původnního křesťanstvý s pohanským uctívání Slunce pocházejícího už ze starověkého Babylonu. Všimni si, že i oplatky, co se pojídají v kostele mají kulatý tvar, jako Slunce. Vznik katolicismu měl politický kontext a šlo o oslabení křesťanství a zároveň sloučení s pohanstvím pod jednu střechu. Katolicismus je v podstatě úpadek křesťanství a ničí skutečný efekt křesťanství. Protestanté (take nazívaní jako evangelíci) se snaží o navrácení se k původní myšlence křesťanství a odloučení se od okultních pohanských prvků.

Smysl křesťanství je jednak myslet a žít podle určitých zásad, které kázal Ježíš Kristus například, když byl na hoře a celkově všude. Kázání na hoře najdeš v Biblické knize Matouše v kapitole 5 - 8 zde na tomto odkaze:

https://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=1277

To ale není vše. Křesťanství je i o šíření tak zvané dobré zprávy, které se říká evangelium. Dobrá zpráva je o tom, že my svým nedokonalým myšlením a jednáním víceméně stále hřešíme. Tedy nejsme schopni dokonale naplňovat zásady, které Ježíš učil a toto hřešení nás vede do zániku. Evangelium je o tom, že Ježíš byl vtělený Bůh a neporušoval Boží zásady. I přezto na sebe vzal nepříjemnou smrt, která byla nezasloužená, ale Bůh chce, abychom jí uměl přijmout jako oběť pro naše hříchy. Kristus tu byl jako Bůh dávno před vtělením do fyzické osoby Ježíše a je tu stále i po fyzické smrti Ježíše. Je tu s námi, působí v tomto světě, ale my ho očima nevidíme. Uvědomění si toho, že trpěl za nás a uvědomění si díky jeho učení, že jednáme nedokonale by nás mělo přivádět do situace, kdy budeme litovat svého jednání proti Bohu, v duchu mu projevíme úctu a požádáme ho o odpuštění. Tedy není to o jedení oplatek v kostele, ale o schopnosti uvědomit si toto a přijmout to. Ježíš ani neučil, že Bůh přebývá někde v honosných budovách vybudovaný lidmi, ale Bůh chce přebývat přímo uvnitř lidí a potřebuje k tomu od lidí určitý přístup k jeho zásadám. Bez tohoto přístupu pak v lidech nepřebývá a lidé jsou vystaveni nebezpečí, neštěstí a podobně. To co v kostelech symbolizuje pití z poháru, tak Ježíš původně učil jako pití z poháru nové smlouvy. To znamená dodržovat to, co on učil například na té hoře. Snažit se o to to dodržovat i když ne vždy to jde a pak je třeba v duchu to vyznat. Uvědomit si to a požádat Krista o odpuštění. V katolicismu je tradice, že pokud máme hříchy, máme je svěřit knězi a ten je za nás promine, ale to je lež to nemůže fungovat a lidé co toto dělají jsou stále ve hříchu a v nebezpečí. Přeci, když se proti někomu někdo proviní, nemůže žádat o odpuštění nějakou třetí osobu. Celibát je asi také nesmysl i když kdo ví. Protestanté ale nejsou vázaní žádným celibátem a normálně mají rodiny.

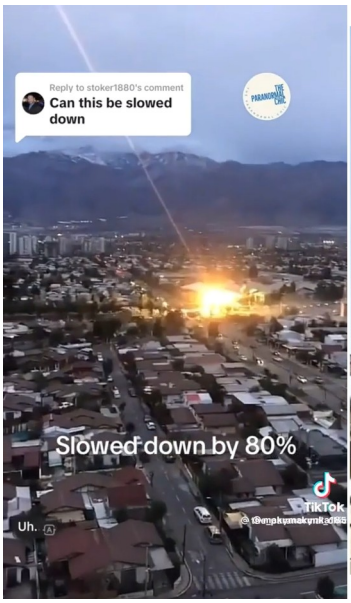
Křesťané se mají i vídat, protože mohou získat různé nadpřirozené dary a vzájemně si jimi pomáhat. K tomu slouží místa, kde se protestanté setkávají, ale nejedná se o žádné honosné kostely. Problém dnešní doby je asi hlavně v tom, že Kristus je možná brán jako učitel dobrých zásad a jako vzor. Jen že se vytrácí právě to evangelium, že on trpěl za to, aby nás očistil a že my to máme umět v duchu přijmout. Lidé pak zůstávají stále ve hříchu a stále v nebezpečí.

Jak toto souvisí s politikou, když se bavíme o vzniku katolicismu? Hodně, protože pokud se lidé odvracejí od Krista, ztrácí ochranu celkově jako společnost. Není pak možné mít ani nějakou slušnou vládu, protože různé duchovní parazitické vlivi to v takové odpadlé společnosti neumožní a to je výhodou pro lidi, co pak dovedou korumpovat společnost skrze různé náboženské, politické, či ekonomické systémy.

Kdyby jsi někdy chtěl něco vysvětlit blíže, rád se sejdu.

Měj se fajn,

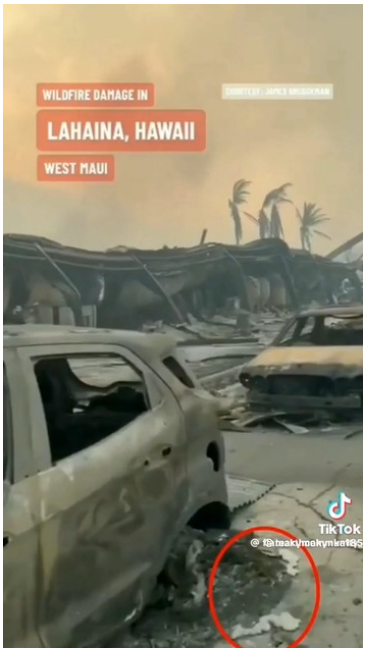
Jirka“

Možná, že způsob, jak bych mohl propojit investora Pavla a cech konzultantů by mohl být ten, že je nějak propojím skrze církev. Kdo ví, třeba se opravdu Pavel začne časem zajímat o církev.

Jeden můj kamarád mi tam pověděl, že existují lodě, co mají lejzry. Já mu řekl, že už existují i letadla, co mají lejzry a podpalují lidem domy. Něco takového je vidět na videu zde. Mezitím, co si auta poklidně jezdí po silnicích, tak se podpaluje nenápadně město. Proti něčemu se těžko obyvatelé rodinných domků ubrání. Připomíná to něco jako mravence a mravenečníka, o kterém jsem psal na straně 262.

Ve videu jsou vidět i spálená města, jak to tam vypadá.

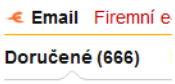

Někteří lidé, když ukazují něco prsty, tak možná ani pořádně nevědí, co to ukazují a komu vzdávají hold. Co to je vlastně za satanské symboly. Satan je v potravinovém řetězci výše, než ta skupina lidí, co se odvrací od Krista.

Může to vypadat, jako když se podíváte na mraveniště a část mravenců je ukrytá v mraveništi a kolem mraveniště pochoduje skupinka protestujících mravenců a má transparenty s nadpisem „Chraňme práva vyzáblých mravenečníků. Střežte se tamtěch schovaných uličníků.“.

Nebo cedulky s nadpisem „Mravenečník černý vypasen bude. Z našeho stáda jen to zdravé zbude.“. Nebo jeden mravenec nese cedulku s namalovaným chobotem a vedle je napsáno „Kdo to koupí, neprohloupí.“. Je důležité si uvědomovat, komu skutečně předáváte svojí energii. Kde berou firmy takové obrovské sumy peněz, že staví lejzrové letadla. Berou je od nevidomých a zesláblých lidí skrze systém.

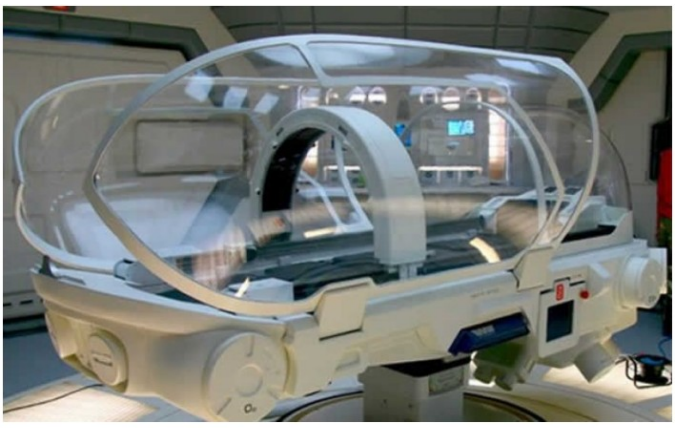

Je 20.8.2023 17:24. Včera jsem si všiml, že mi svítí na seznamu 666 nepřečtených emailů. Tak jsem se podíval, který je ten poslední.

Ta poslední zpráva se týkala jakých si léčebných postelí Bed Bets. Dostal jsem to od jednoho známého na email a byl tam tento prospekt, kde je diskuse kolem nich s nějakými asi zasvědsensemi:

http://jkali.cz/data/docs/leaflets/2023_08_20_Luzka_Quantum_Med.pdf

Kvantové léčebné technologie Med Beds: Skok lásky a vědy

Na začátku jsou snad dvě stránky povídání o lásce. Přijde mi to jako kdyby ke mně někdo přišel, držel v ruce kouzelnou kuličku a říkal „Kdyby tisícery oceánů překypovaly láskou, není to téměř nic v porovnání s touto kuličkou. Kdyby vodopády soucitu a něhy plnily až po okraj tůně milosrdenství, možná tak z třetiny, a to ani ne, se to vyrovná této kuličce převzácné. A já ti jí chci dát a zcela zadarmo.“.

V 11. díle příběhu na straně 113 je pár videí od údajného plejáďana Alaje777, který tam v devátém díle svého povídání tvrdí, že pozemské vlády spolupracují jen s negativními mimozemšťany a také že nám je budou chtít časem představit jako hrdiny.

V konverzaci najdete text „A: Výcvik zajišťují vojenské a benevolentní mimozemské bytosti. Za školení se zpočátku neplatí žádné náklady.“.

Někdy jsou zabudovaná poselství i v zábavném průmyslu. Třeba toto je z hry Halloween Harry. Ve hře mění mimozemšťani lidi na zombie s mrtvým mozkem. Přímo je to tam uvedeno dole na obrázku, že mají mrtvý mozek (brain-dead).

V konverzaci je napsáno: „Odpověď: SSP nezdokonalil technologii, aby se vypořádal s účinky na mozek z věkové regrese. Věková regrese je velmi odlišný proces než léčení. Tato technologie funguje při věkové regresi jinak než při

léčení. V okamžiku, kdy věk ustoupí více než 3krát, je pravděpodobnější demence, jizva, neurologické a motorické problémy.“

A teď pozor! Deportace na planetu Venuši:

„Otázka: Jaký je zájem o Venuši? Proč by lidé chtěli jít tam nebo na Mars?

A: Proč ne?

Q: Tak to je pravda!! Pokud je to prostě předáno lidem bez očekávání, nebudou to tak ocenit hodně.

A: Přesně tak. Myslím, že tolik lidí uvízlo na myšlence, že jakmile použijete lékařskou postel, všechny vaše problémy zmizí, to není pravda. **Med postele a neuvěřitelné kousky technologie otevírají celou řadu dalších problémů**. Není to jen léčení přes noc, je toho mnohem víc než jen pár minut ležet na posteli.

Q: Přesně tak. Stejně jako vzestup musíte dát práci **a dělat stínovou práci**, ať se vám to líbí

nebo ne. Jinak zůstaneš zaseknutý.

A: Správně“

Celé je to nějaké začarované :D. Jestli je to tolik zalito láskou, nesmí tam být jediné slovíčko o stínové práci a o otevírání dalších problémů. Alaje777 tam někde zmiňoval, že negativní mimozemšťané se budou snažit dostat lidi na lodě, ale pokud tam lidé půjdou, tak si pozdě uvědomí, že to je past.

Je 21.8.2023 8:37. To, že investor Pavel projevil zájem o informace z oblasti křesťanství beru jako příjemnou věc. Nějak se má aktivita, zdá se, posouvá díky Bohu dopředu. Napadlo mě, že bude nakonec vhodné propojit podnikatele a cech konzultantů skrze církev. To bych ale potřeboval nějaký motivátor i pro cech konzultantů. Zrovna včera mi psal akorát velitel cechu konzultantů. Psal, že mu to nejde tak snadno, jak čekal. Že lidé prvně něco řeknou, a pak couvnou. Je vidět, že lidé se bojí pustit do nějaké akce. Psal jsem veliteli cechu konzultantů, že vidím naději v církvích, protože oni mají odvahu a umějí se organizovat. Víra v Krista a jeho vedení je posiluje. Psal jsem mu, že mi připadá jako dobrý nápad naroubovat různé skupinky na církev. Psal jsem mu i o mé pozitivní zkušenosti při setkání se senior pastorem a zkusit zpívat chválu. Že se ve mně něco odbouralo a funguji teď nějak lépe.

Dnes je zrovna pondělí. V Divadle u kapličky dnes

asi budou mít setkání lidé z Jihočeské svobodné buňky. To je zvláštní. To byl konec roku myslím 2020 a nebo 2021 už nevím. Bylo před Vánoci a já s bráchou byl navštívit Jihočeskou svobodnou buňku, když byly na místě, které se jmenuje U Beránka. To zní mile „Šárka a svobodná buňka byly schovaní U Beránka“. To vypadá, jako kdyby to jejich putování ze zázemí do zázemí bylo ozdobeno nějakými znameními. Šárka přebývají v místě poblíž kapličky a někdy U Beránka. Třeba to má naznačovat, že mají směřovat do místa, které je kapličkou a mají jít k Beránkovi. Šárku jsem oslovil a ví o mé nabídce. Třeba její kolegové budou chtít putovat do dalších míst. Mám teď něco jako takovou jednatelskou aktivitu. Asi by bylo dobré, kdybych se tam dnes u nich ukázal. Když budu jen fyzicky přítomen u nich na setkání. Kdo ví, třeba tam na někoho narazím. Nebo se něco zajímavého dozvím. Nebo se mě bude chtít někdo na něco zeptat.

Šárku z Jižních Čech má nabídka možná zaujala a možná to někam povede. A jak je na tom Jirka Sapeta ze Severní Moravy? Tam zatím z mé strany nějaká konkrétní nabídka v podstatě nepřišla.

…

Je 21.8.2023 11:57. Jirka Sapeta řeší výzkumné práce kolem E-koruny, ale používáme i ty kulaté stoly. Máme online diskuse, kde se snažíme i propojovat lidi či řešit problémy. Mě projekt E-koruny moc nezaujal, ale zajímají mě věci kolem technologií zaměřující se právě na komunikaci a třeba hledání ideálního řešení. Toto zajímá i cech konzultantů. Je to společné téma. Bylo by dobré mít kvalitní komunikační program, kde se budou řešit efektivně veřejné záležitosti, bude se třeba dát hlasovat o tom kdo si co přeje a bude řešeno například i plánování a organizování práce. Věřím, že něco takového bude potřeba. Chtělo by to pracovat v nějakém týmu a spojit hlavy. Mít názory od uživatelů na něco takového. Někteří lidé z E-koruny už pracují a nebo mají snahu tvořivě pracovat na různých projektech. Těch aktivních je ale poměrně málo a chtělo by to začít se propojovat s církví, aby se chytila silnější tvořivá energie a třeba se vyměnili zkušenosti s jinými lidmi.

Navíc já jako jednatel nevzbuzuji asi moc velkou důvěru, když nemám nějaké rozumnější finanční prostředky, se kterými bych mohl nakládat na podporu projektu a celkově růstu fungujícího splečenství. Nemusí to být nějak přehnaně moc, ale zase ani přehnaně málo. Na straně 191 v třetím odstavci jsem psal, že jsem prošel asi jakýmsi testem, co se týče udržováním většího množství peněz. Možná to byla příprava nanečisto na něco, co mě v budoucnu bude čekat. Myslím, že je optimální pokusit se získat nejmenší možnou částku, při které se dá používat slovo milion korun a to je částka 250 000 Kč. Tedy jinak řečeno čtvrt milionu korun. Ti lidé to můžou vnímat hned jinak a při tom do milionu to má vlastně daleko. Lidé jsou v dnešní době bohužel tací, že své jednání s ostatními přizpůsobují podle toho, kolik má ten druhý peněz. To není ideální stav, ale takových lidí je v dnešní době hodně a je potřeba na to být připraven.

Je 22.8.2023 8:26. Pokračuji v jednatelských aktivitách. Teď tedy potřebuji zažádat o finanční dar, abych mohl efektivně pokračovat ve svých aktivitách. Jsem v situaci, kdy budu žádat dar od církve. To je něco, co se asi neslyší často. Církvím se naopak většinou něco věnuje. Na stránkách milost.cz je uveden email milost@milost.cz. Použiji ho tedy na kontaktování pana Kříže. Zprávu jsem odeslal dnes v 8:37 s předmětem „Nabídka od jednoho "Barnabáše"“.

Text zprávy: „(adresováno panu Jaroslavovi Křížovi)

Dobrý den pane Kříži,

viděli jsme se dne 8.8.2023 v církevním sboru Milost v Českých Budějovicích. Mluvil jste o tom, že v dnešní době je čas, kdy budou zapotřebí Barnabášové a také jste mluvil o tom, že církev Milost má dost prostředků na koupi letadla. Já zrovna nějaký takový Barnabáš jsem a zároveň by se dalo říct, že jsem i něco jako obchodník s „letadly“.

Jsem, nějakou tu dobu obráceným a pokřtěným křesťanem. Angažuji se už nějaký ten rok na evangelizační misii v podobě psaní příběhů a úvah ve veřejně dostupných PDF souborech, jako je tento:
http://jkali.cz/data/vize.pdf

Mé profesní zaměření je vývojář v oblasti informačních technologií a tady vidím i určitou oblast veřejného zájmu některých společenství, které se také snaží spojovat s veřejností a usiluji o domluvu mezi lidmi. Mám už rozpracovanou nějakou vlastní technologii k tomuto účelu zde:
http://jkali.cz/index.php?page=eden

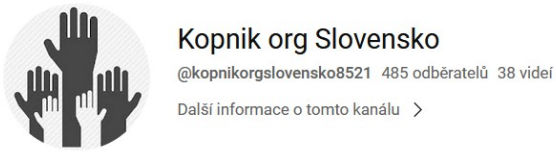
Je to zatím rozpracovaná věc a chtěl bych sehnat nějaké prostředky na další vývoj a zároveň i na pokračování mé misie coby Barnabáše. Pokračování ve snaze přivádět lidi do styku se sbory církví Milost. V tom vidím určitou obdobu dobrého dopravního prostředku ať už vzdušného, či pozemního.

Chtěl bych Vás, jako představitele církví Milost jak v Čechách, tak na Slovensku požádat o příspěvek 250 000 Kč na tyto misijní aktivity, který by jste mi poslali na můj osobní účet u Komerční banky. Číslo účtu je 107-5330230207 a kód banky je 0100. Jsem živnostník a pokud mi dar věnujete, pošlu Vám potvrzení o tomto daru.

Ta částka 250 000 Kč by mohla být i menší, ale pro správný jednatelský efekt bude vhodnější, když to bude čtvrt milionu. Lidé pak budou brát vaší církev vážnější a u takto velké částky je možno už používat jiný tvar slova milion a to také přidá na váze. Není to částka, kterou plánuji rozházet za několik dní. Chci s tím nakládat svědomitě a podle Kristovo vůle tak, aby to co nejefektivněji pomohlo přivádět lidi k Němu. Také usiluji o průhlednost financí a chci informovat ve svém příběhu o různých nákladech, které budou spojeny s něčím jiným, než co slouží na běžné výdaje za živobytí.

S přátelským pozdravem,
Jiří Kalina

PS: Na těch chválách asi opravdu něco bude. Přijde mi, že se ve mně něco přeměnilo a funguje se mi teď lépe.“

Je 22.8.2023 10:55. Psal mi investor Pavel včera v 22:02 na email svou reakci na zprávu ze stránky 310.

Vnímám to celkem pozitivně a možná snahu podpořit nějakou akci :):

„Klobouk dolů, ale myslím si,že naše společnost je spíše nevěřící-tudíž nectí žádné zásady spojené s křesťanství(tím neříkám že jsou špatné).

Nadruhou stranu nemyslím si,že slušný člověk musí být věřící a naopak.

Ale to je debata spíše osobní než přes email.

Příště popovídáme.

Měj se.

<jeho iniciály>“

Odpověděl jsem mu ještě s nějakými postřehy dnes v 11:05

„Ahoj Pavle,

je to tak můžeme o tom někdy popovídat. Pokud by tě zajímalo ještě pár postřehů já také vnímám českou společnost jako převážně nehlásící se ke křesťanství a zásadám, podle kterých křesťané žijí. Třeba je to způsobené i tím katolicismem, protože hodně lidem na tom uvidí zjevné problémy už od prvního pohledu a to jim zabrání zajímat se o křesťanství hlouběji. Naopak ti, které víra více zajímá, tak mohou do katolicismu sice spadnout, ale bohužel si mnohdy ani neuvědomí, že tam něco nesedí. Ty prvky katolicismu se pomocí tak zvané ekumenizace zavádějí i do protestantských církví, tak že někdy ani protestanté neprohlédnou, že u nich je něco v nepořádku.

Všimni si, že to co je anglicky nazváno jako Sunday, tedy (sun-day) Sluneční den, tak to je u nás neděle a ta bývá spojena s odpočinkem a v mnoha protestantstvích církví jako den bohoslužby. Sluneční den byl dnem bohoslužeb už v dávném Babylonu dávno před křesťanstvím, kde se také pojídali oplatky ve tvaru Slunce. Asi víš, že v Americe je Sunday první pracovní den v týdnu. Ono i Biblicky správně máme dodržovat den odpočinku a to by měla být právě sobota. Pokud jde o takový křest, tak křest je podle Biblického výkladu něco jako vstup do služby pro Krista. Pokřtít se člověk má už když je nějakou dobu ve vztahu s Kristem a chce pro něj nějakým způsobem, podle

svých schopností, sloužit. V katolicismu se provádí křest u novorozenců a tam se člověk nemůže z vlastní vůle pro něco takového rozhodnout. Asi by se našlo toho více.

V Čechách se najde určitě hodně slušných lidí, co podle křesťanských zásad žijí a mají se třeba v životě i dobře, byť třeba ani netuší, že žijí vlastně podle Božích zásad. Víš ale sám, že třeba taková politická situace tu není ideální a že kolikrát lidem schází odvaha postavit se někde nějaké korupci. Odvaha třeba na něco jen upozornit tím, že se jen řekne pravda. Společnost toto jednání logicky postrádá, když neví, že by za nimi mohlo stát něco většího, co se jich umí zastat a chránit je.

Dnes tu máme zastupitelskou demokracii, ale věděl jsi, že tu kdysi bývalo něco jako kopné právo. To byla doba, kdy tvůj zastupitel byl někdo z tvého okolí, koho osobně znáš a díky tomu mu můžeš lépe důvěřovat. Takový člověk zastupoval skupinky lidí, co mohly mít velikost nevím třeba kolem stovky a měl čas se jim věnovat. Předkládal jejich potřeby dalším představitelům z jiných takových skupinek a hledali společné řešení. Dnes je praxe taková, že jsou místní zastupitelé zahlcení, osobně je těžko obyvatelé měst budou znát a neexistuje něco jako okamžitá odvolatelnost. Jsou volení na dlouhá období a to pak může krýt kde jakou lumpárnu. Já už mám i zkušenost, že na místním setkání s politickými představiteli je část setkání veřejná a pak se zavřou dveře pro veřejnost a jedná se v uzavřeném neveřejném kruhu. V kopném právu není zastupitel nijak volen na vyhraněné období a pokud je s ním problém, je rychle odvolán. Pokud dělá problémy, tak lidé z jeho resortu žádají o pomoc představitele sousedních resortů a s takovým jednotlivcem si společnost snadno poradí. Pokud je politický zastupitel někdo z tvého blízkého okolí, tak s tebou žije a nechce si nijak kazit pověst ve svém okolí a chce usilovat, aby to v místě, kde žije nějak rozumně vypadalo. No a jak to je dnes. Dnes se vláda všelijak centralizuje a lidé, co rozhodují o to, co se kde bude dít, tak tam nežijí a je jim to kolikrát úplně fuk.

To je jen takový pohled z úhlu politiky, kdyby tě to zajímalo. Hezké příklady teoretického použití kopného práva v různých situacích jsou například na tomto kanále:

https://www.youtube.com/@kopnikorgslovensko8521

Kdyby jsi se mě zeptal, jakou cestou se bude vyvíjet politika tady v Čechách a asi i na Slovensku, tak bych řekl, že něco zůstane ve starém systému, který se časem asi rozpadne a bude bokem vznikat ještě něco nového v tomto stylu. Nebo jestli by se nějakým zázrakem dal starý systém opravit? Potíž je v tom, že my se ve městech navzájem ani pořádně neznáme. V paneláku nevíš, co dělá soused. Na vesnicích toto bylo jinak. V dnešním pracovním zatížením lidí, kdy člověk dělá denně 8 a více hodin není moc energie na to se rozhlížet po okolí a lidi to přirozeně došťouchá vypnout a usednout k televizi, která je často úplně odvádí od reality. Vím to z vlastní zkušenosti a znám ten rozdíl mezi zaměstnáním a když pak nemám zaměstnání. Jak potom funguje mozek. Tak že se snažím momentálně prostě být aktivní v tom směru, kterému věřím, že by mohl být užitečný

pro ostatní. Možná, že by tím pravým místem, kde se lépe poznat a něco rozebírat by mohly být právě kaple místních církevních sborů. Zároveň i místem, kde se lidé navzájem léčí a pomáhají si skrze nadpřirozené dary. Ty dary, které obdrží na své službě.

Měj se fajn,

Jirka“

Je 22.08.2023 15:49. Našel jsem na FB zajímavé video. Ono se tam zdá se opravdu nějak stále ztrácí, jak je psáno v komentáři. Komentář „Je třeba zatknout vládu !!! ...“.

Dal jsem video raději k sobě na web zde na tomto odkaze:

http://jkali.cz/data/video/2023_08_22_roman_hladik.mp4

Prezident Pavel. Prezident Pavel DOUFÁM že mé PDF soubory důsledně a svědomitě čtete!!!

akcích by možná mohla posílit duchovně a požehnat bojovníkům v lepší obraně.

Vyzíváte k akci, ale to chce nějakou strategii. Víte, že do takové akce nemůžete jít jen jako jedinec bez přípravy a čekat, jestli se někdo přidá. Víte asi o tom, že jsou tu různé skupiny podobného smýšlení. I já znám některé zajímavé lidi a snažím se různé skupiny propojovat. Já Vás viděl včera asi poprvé v životě. Jak například já mám vědět, že nekolaborujete s těmi, proti kterým jste na oko namířen a že Vaše aktivita nemá jen za cíl nalákat odvážné lidi na strategicky nevýhodné umístění ve strategicky nevýhodný čas. To bych si nepřál být v takové výpravě odvážlivců a já bych to s Boží pomocí asi i včas rozpoznal :).

Pokud chcete chránit tuto zemi, je třeba pomoci s ustanovením národní rady. Inteligentních elit, které tu jsou a pokud znáte více kolegu z armády podobného smýšlení, je třeba se propojovat. Je třeba být v tak silném spojení, že i kdyby prezident a nebo stávající vláda vymyslela nějakou šílenost, tak národní rada zatáhne za brzdu a silové složky budou stát na její straně. Teprve pak bude možno něco řešit s vládou. Třeba věci jako vyhnanství a nebo něco jiného podle rozhodnutí národní rady.

Chatovat na Facebooku je asi nespolehlivé. Pokud mě chcete kontaktovat, můžete na email kallii@seznam.cz a nebo info@jkali.cz.

S přátelským pozdravem,
Jiří Kalina”

Je 23.8.2023 11:20. Toto pozvání je na tuto neděli 27.8.2023 od 10:00 ve sboru církve Milost na sídlišti Šumava:
„Roger Harsh...
Přes třicet let působí jako evangelista a misionář po různých místech Evropy a také v Čechách.
Jeho nakažlivá radost z Boha se dotýká srdcí lidí i když nehovoří a co teprve když mluvit začne... To pomazání teče proudem...
Rogera uvítáme v neděli 27.8.v našem shromáždění. Začínáme v 10.00.
Přijď a přiveď i své přátele, Roger se bude modlit i za uzdravení nemocných...
Lajkujte, šiřte a hlavně, přijďte!“

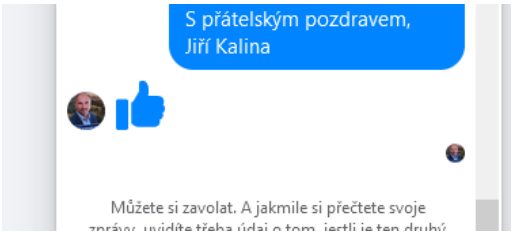
Neděli považuji jako první pracovní den v týdnu a teoreticky by se bohoslužba mohla zdát v tento den jako vhodná, ale co když ne. Co když Sluneční den už je obsazen jinými energiemi. V tomhle názoru tíhnu k Adventistům sedmého dne, byť by některým křesťanům mohlo připadat, že Adventisté jsou příliš zákoničtí. A co když zrovna v tomhle nejsou přehnaně zákoničtí. Udělám průzkum. Pojmu to pracovně. Půjdu na nedělní bohoslužbu a budu to sledovat ze zvědavosti. Pracovně. Psal jsem o tom i Budějovičákovi Vejmazce a nabídl bych mu, že tam půjdu s ním, kdyby chtěl. Třeba by mu to mohlo pomoci. Jenže on je nějak nedostupný a kdo ví, co s ním je. Jestli si ho někdo třeba nepodal za nějaké podvody.

Evoluční svítání

otevřený Vesmír bádání, vzdělávání pro všechny

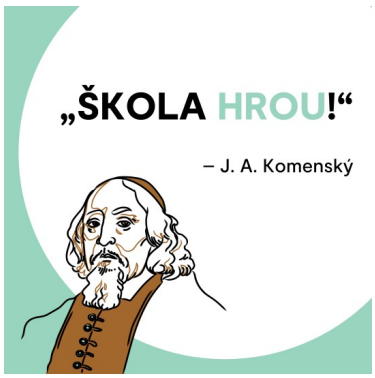

Je 23.8.2023 11:59. V pondělí jsem volal kamarádovi, jestli neví kde se koná setkání Jihočeské svobodné buňky. Povídal, že teď o prázdninách se nescházejí. Mají to vlastně napsané i na Facebooku, jak jsem později zjistil. Mojí pozornost ale zaujalo něco jiného. Někdo, o kom jsem psal už na straně 83 a pak jsou nějaké jejich letáčky umístěny i na straně 99. To jsou celoslovanské skupinky. V jedné takové Telegramové skupině je, domnívám se, i profil jedné ženy. Ženy, o které si myslím, že to je asi má vyvolená láska Gabriela. Profil ženy, která si mě v komunikaci z nějakého záhadného důvodu zablokovala. Nejsem si jist, zda se tito lidé nějak znají s Mojmírem, který je vidět na straně 303 jako reprezentant Czechaslavackie. Oni se dost pravděpodobně znají, ale otázka je, jak moc si rozumějí. Někdy, když se dvě skupiny hlásí k něčemu, co je na oko totéž, tak tam můžou být drobné neshody a pak jsou nakonec třeba i v konfliktu. Člověk, jehož projekt „Eko – škola Slovanská lípa“ je zmíněn na straně 99, tak nedávno napsal na Telegramový chat E-koruny. Já normálně chatovací kanály moc nesleduji, ale tentokrát to vyloženě zaujalo mou pozornost a cítil jsem, že se tam mám na něco podívat. Tento člověk na E-koruně moc často nevkládá příspěvky, jak jsem se koukal. Budu muset detailněji prozkoumat jeho letáčky související se vzděláváním. Vzdělávání je také důležitá oblast, kterou by jsme měli umět nějak zvládnout.

Je 24.8.2023 19:00. Pokračuji ve vyprávění příběhu. Prospekty od člověka, který stojí za Eko školou mi daly studijně zabrat. Ten jeden má 63 stránek. Chtěl jsem si to prozkoumat, než to zde zpřístupním. Vyjednávání zatím funguje tak, že lidé mi toho moc nenapovídají. Roman Hladík reagoval na zprávu ze stránky 319 jen zdviženým palcem. Vejmazkovi jsem poslal pozvání na neděli ve sboru, že by mu mohlo léčení pomoci a poslal jsem mu i pozvání na dnešek studium Bible ve sboru od 19:00, že bych tam šel s ním, ale bez reakce. Indikátor v chatu ukázal, že to četl, ale bez odpovědi.
Zde jsou tedy zmíněné letáčky projektu Vědomá škola:
http://jkali.cz/data/docs/leaflets/2023_08_24_Doucovani_a_Ekologie_letak.docx
http://jkali.cz/data/docs/leaflets/2023_08_24_Evolucni_svitani__Univerzum_pro_vsechny.docx
http://jkali.cz/data/docs/leaflets/2023_08_24_Evolucni_svitani__rozvrh_hodin_skolni_rok.docx
http://jkali.cz/data/docs/leaflets/2023_08_24_Projekt__Vedoma_skola___v_celku.docx

Je to řekl bych hodně akademický styl, což není můj šálek čaje. Nicméně se tématem vzdělávání chci zabývat a toto beru jako inspirativní materiál. Mám sepsané nějaké poznatky a napíšu autorovi Luďkovi Janouchovi.

Je 25.8.2023 13:45. Po dlouhém zvažování vzdělávacích konceptů jsem tedy něco sepsal. Nějaký nový koncept vzdělávání, který mi dává celkem smysl popsaný v 7 bodech. Poslal jsem tedy panu Janouchovi zprávu na email Eko-pedagog@post.cz v kopii na symbioza-vztah@email.cz dnes v 13:42 s předmětem „Návrh na spolupráci v projektu Vědomá škola“:
„Dobrý den pane Janouch,

koukal jsem se na dokument o Vašem projektu Vědomá škola. Zprvu mi to přišlo hodně obecné a filozofické, když jsem pročítal dokument,

ale při pohledu na rozvrh mě to celkem zaujalo. Já se osobně znám s Honzou Turoňem, který má projekt Škola Zdola a ten se zase soustřeďuje více na praxi. Jde více k tomu odbornému směru, zatím co Vy se zabýváte něčím, co bych označil jako obecné poznání. Oba tyto směry jsou ale důležité. Všichni by jsme měli mít nějaký základní obecný přehled a tento přehled může být i něco jako rozcestí. Nějaký odrazový bod, který nám pomůže zaměřit svojí pozornost a energii plně na obor své působnosti. S Honzou Turoňem máte oba společné narážení na komplikovanou byrokracii a neflexibilitu stávajícího vzdělávajícího systému.

Přemýšlel jsem nad Vaším konceptem a nad tím Honzovo a vychází mi z toho nějaká výsledná představa, kterou bych shrnul v následujících bodech:

1) Představa novodobé základní školy, která má velké množství rozmanitých předmětů. Tedy to, co by obsáhla normálně prvouka jako jeden předmět, tak podle Vašeho konceptu by bylo ve více předmětech a to by se propojovalo i s výlety například někam do přírody. Například předmět táboření by se konal přímo venku. To zní zajímavě. To by se mohlo dětem líbit a bylo by to mnohem přínosnější. To je podle mě dobrý koncept, ale osobně bych viděl pro takovouto všestrannost prostor pouze na základních školách, aby vzniklo nějaké všeobecné podvědomí o světě a s tím i trochu praktické zkušenosti. Určitě bych ale děti nezahlcoval detailnějším povinným průzkumem těchto oborů. Volba, co si chtějí děti detailněji studovat hlouběji by měla probíhat už na základní škole a k tomu dnes vlastně už dochází, ale podle mého názoru volba tohoto oboru by měla nastat mnohem dříve, než až v devátém ročníku.

2) Psycholog Jan Svoboda tvrdí, že nejprve by mělo dojít k praxi a až na to pak navázat detailnějším studováním. Já s tím souhlasím. Těžko si v hlavě uchovávat detailní informace o nějakém oboru, který jste si neosahali. Lidský mozek tak není nastaven. Asi si dovedete představit, že bude těžké mít ve škole učitele, co detailně vidí do různých oborů, jde stále s dobou a dovede kvalitní zkušenosti předávat žákům, byť vlastně sám se oboru nevěnuje. Na tom je něco divného, že? Nebylo by tedy mnohem lepší a efektivnější, kdyby učitel daného oboru nebyl zaměstnancem školy, ale byl by zaměstnancem přímo firmy, kde se svému oboru věnuje naplno, jde tak lépe s dobou, má denodenní zkušenosti, moderní vybavení a může tak předat praxí žákům mnohem více. Odborný učitel by se neměl nacházet ve škole, ale přímo ve firmě, kde je zaměstnaný ve svém oboru a je to osoba se speciálním pedagogickým kurzem, co má test na to, že může pracovat s dětmi. Myslím, že odborné školy by se právě měli fyzicky přesouvat tímto směrem. Směrem za reálnou praxí a studenti na základní školách by možná už na začátku druhého stupně měli tuto praxi vyhledávat. Mělo by jim to být umožněno systémem.

3) Pak téma soutěživosti a spolupráce v týmech. To také rozebíráte v dokumentu. Ano je důležité naučit se spolupracovat a motivovat lidi k nějakým výkonům. Dovedu si představit příklad, že je továrna, co má jídelnu pro zaměstnance a vedle jídelny je i kuchyně. V kuchyni je jeden ze zaměstnanců proškolený jako pedagog a je tam připravený prostor pro praktickou výuku. Výuku pro děti třeba už ve věku od 12 – 15 let. Pokud momentálně nejsou děti se zájmem o tento obor k dispozici, pedagog se věnuje stejné činnosti jako jeho kolegové. Pokud je zájem o obor vaření, tak na škole se sestaví týmy, které postupně budou tuto závodní kuchyni jeden po druhém navštěvovat. Děti se budou učit už na základní škole pracovat v týmech. Přijdou do styku s reálným životem. No a pokud jde o pořádání soutěží, tak pomocí výpočetní techniky by se to dalo celkem snadno zařídit. U východu z jídelny může být dotykový displej určený pro zaměstnance. Na displeji bude napsáno něco jako „Budeme rádi, když ohodnotíte žáky školy XX, co připravovali ten a tamten dezert. Hodnocení je tlačítkem 1 – 10 po přiložení zaměstnanecké karty.“. Hodnocení jednotlivých týmů se uloží pro pozdější vyhodnocení a děti mohou být takto motivované k lepším výkonům. Výuka může tak být i zábavnější. Děti mohou dostat nějakou odměnu a budou si toho více vážit, protože si to

vydělali vlastní prací.

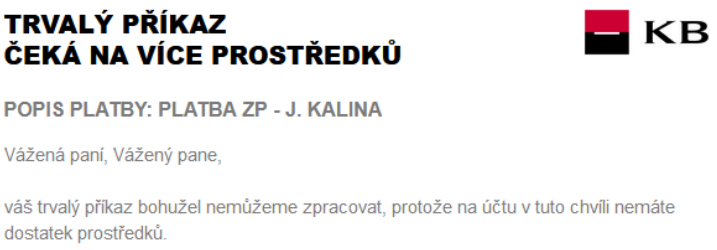
4) Na rozvrhu jsem viděl jen jako cizí jazyk ruštinu, ale nikde tam nebyla angličtina. Otázka je, zda na rozvrh vůbec dávat nějaký cizí jazyk. Jsou lidé, co budou nuceni k výuce cizího jazyku a stejně ho pak nevyužijí. Přijde mi to jako vyhazování prostředků. Jestli se chce někdo naučit jazyky, může zkusit někam odcestovat a praxí se to naučí. Nebo sledovat filmy bez překladu. Nebo jít na nějakou jazykovou školu, či kurz, ale do obecné školy bych něco takového asi nedával vůbec. Minimálně nepovinně.

5) Na straně 6 je něco o prezidentovi Putinovi nějaké jeho postoje či názory na něj. To mi přijde hodně kontroverzní téma a těžko ověřit pravdivost, jak to doopravdy je. My tam nežijeme a proslýchá se kde co. Více by jsme se ve vzdělávání měli zaměřit na naší místní realitu a spolupráci s okolními zeměmi. Třeba i že tu kdysi bylo i nějaké Československo a podobně. Jaké jsme měli historicky období dobré ekonomiky, jaké období bylo horší a něčím takovým se zabývat.

6) Dokument se dotýká i duchovních témat. Pokud má vzniknout nějaká novodobá vidomá škola přinášející osvobození, překvapilo by mě, kdyby neobsahovala vůbec nic o evangeliu a ani o křesťanství. To jsem v tom rozvrhu vůbec nepostřehl. My tady v dnešní době máme systémem evangelizaci úplně odstrčenou od oficiálního školství a v tom vidím hlavní příčinu úpadku společnosti. V dokumentu je rozvedeno, jak je stávající systém zkorumpovaný, ale to se pak musí řešit hlavní příčina té korupce. Navíc evangelium je i v těch křesťanských školách rozdroleno do spousta frakcí. To je špatně. Základ pravdivého křesťanství na školách určitě nesmí chybět pokud se bavíme o obecném vzdělávání. Naopak okultní výuky a věci jako kvantová fyzika směřují k tomu dělat to, co je nad rámec pravidel fyziky. Stvořitel nevidí rád porušování těchto pravidel, protože my si cestu ke spokojenému životu máme hledat skrze jím předurčenou cestu. Učit se mezilidským vztahům a ne překrucováním jeho fyzikálních zákonů. To povede do neštěstí.

7) Myslím si, že pokud jde o případné prostory určené ke vzdělávání, pokud tedy nebudou zájemci raději chtít něco online, tak by bylo ideální spolupracovat například se sbory církve Milost, které jsou jak v Čechách, tak i na Slovensku. Nejde jenom o vzdělávání se ať už v evangeliu, či v čemkoli jiném, ale i o to se sejít. Vyměnit si energii a nebo řešit to, co nás konkrétně trápí. Řešit třeba besedy. O tom tam pane Janouch také píšete. Když tady ty prostory jsou, tak proč je nevyužívat? Píšete o potřebě zakládat v Čechách a na Slovensku državy, tak v tom nevidím žádný problém. Můžeme se domluvit a můžeme začít organizovat nějaké akce. Já bych do toho šel, nevím jak vy? Když budete mít nějaký nápad, rád ho uvítám.

S přátelským pozdravem,
Jiří Kalina“

Je 26.8.2023 9:55. Dnes v 7:06 mi přišel email z banky, kde píšou, že nemám dostatek prostředků na platbu zdravotního pojištění. Snažím se mít důvěru v to, že církev Milost umí být jednotná. Potřebuji to ale i dokázat ostatním lidem, abych je mohl přesvědčit. Jak jinak přiblížím lidi do církve, když je nepřesvědčím o její pravosti a jednotě? Nedokážu lidi přesvědčit o jednotě církve, pokud mi chodí z banky takovéto zprávy. Matematicky mi to nějak nesedí. Církev Milost má podle kontaktní stránky na Slovensku 36 sborů a v Čechách 26 sborů. To je celkem 62 sborů. Pokud má průměrný sbor dejme tomu takových 20 členů, tak by mělo stačit zhruba od každého příspěvek v

hodnotě nějakých 200 Kč a dosáhne se požadované částky 250 000 Kč, která už se dá pojit nějak se slovem milion. Bude to dobrý důkaz jednoty na podporu připojování jiných společenstvíček. Navíc kdo ví, třeba se nakonec rozhodnu uvolnit své technologie ve prospěch ostatních lidí i když jsem si je cenil na větší částku. Příspěvek církve by byl podle mě plně v souladu s Boží vůlí. O příspěvek jsem si i zažádal, ale nemám zatím ani žádnou reakci na mou žádost ze strany církve. Pro mě je důležitá hlavně ta reakce. Pokud mi vedení odpoví „Bohužel, my tyto prostředky nemáme obraďte se někam jinam.“, tak mi to určitě bude mnohem milejší, než nijak nereagovat. Věřím, že pan Kříž mou žádost určitě obdržel a jestli ne v přeposlaném emailu, tak se to dočetl sledováním příběhu na straně 316.

Je 26.8.2023 13:06. Ve středu jsem se účastnil setkání na pravidelném hlavním kulatém stole E-koruny. Malý tým lidí, co se mimo jiné zajímá i o rozvoj komunikačních technologií. Došlo k něčemu, co musím pochválit. Jirka Sapeta se rozhodl poodkrýt, na čem teď s programátorem Ondrou dělají. Nebo přesněji co teď Ondra vytváří. To navazuji na stránky 306 – 309 o příbězích ze zákulisí E-koruny. Jirka Sapeta se inspiroval učitelem Véd, který je často nemocný, a snaží se rozvíjet myšlenku šestičlenných kulatých stolů v podobě jako jsou šestiúhelníky poskládané vedle sebe na stránce 295 s logem E-koruny. Tvoří to strukturu podobnou včelímu úlu. Každý člen stolu by byl vrchol jednoho šestiúhelníku a spojoval by se informačně se dvěma sousedními stoly. Například na kulatém stole se řeší jedno téma, které se skrze spojovací články může přenést na další kulaté stoly a pak na další. Zatím jsem na E-koruně neviděl, že by jsme toto aplikovali do praxe. Praxí se to podle mě zatím nepotvrzuje. Pak by byl něco jako sedmý člen kulatého stolu a ten by se vídal jako delegát s jinými stoly, které také budou mít takového delegáta. Něco na styl kopného práva, ale prakticky také zatím nevnímám, že by se těmto experimentům nějak dařilo. Jen jsem zaslechl, že učitel Véd je nemocný dost možná i z přetížení, jak koordinuje velké množství kulatých stolů. Malé šestičlenné skupinky jsou staveny z toho důvodu, že pokud je u kulatého stolu tak málo lidí, přestávají se stydět a mluví i o osobnějších věcech, tak že dojde ke sblížení. Ten záměr to má dobrý, ale potíž je v tom, že probírané téma je ve vzduchu jen v daný moment. Nikde se nic nenahrává a tvoří se jen stručný zápis. Předatelnost informací širšímu okruhu lidí je téměř nemožná. Prakticky tyto šestice asi nebudou nikdy použitelné. Ve středu Jirka prozradil, že Ondra řeší naprogramování potvrzování registrací lidí v novém systému, který bude lidi uspořádávat do těchto šestic inspirovaných květem života. Ověřování identity jsem přeci řešil i v Edenu, tak že se inspirují pravděpodobně Edenem, ale v systému, který bude postaven na myšlenkách převzatých i od jiných ze skupiny E-koruna. Na tom není nic špatného něco nového vytvářet a kdo ví, třeba to nějak bude nakonec fungovat. Jenom určitě není ideální to držet před ostatními v nějakém utajování, když se odstíníte od případných technologických rad. To potom můžete vytvářet něco, co nakonec prakticky nebude fungovat a práci za vývoj bude muset někdo zaplatit. Buď to zaplatí programátor svým volným časem, nebo mu na to Jirka sežene peníze ze svého a nebo v tom horším případě se za něco utajovaného bude vyžadovat finanční podpora od těch, před kterými se to tajilo. No a co pak, když se ukáže, že to nebylo moc vhodné řešení a dalo se to nakonec třeba udělat lépe. Nebo že se to vůbec nebude používat. Problémy, které vznikají jenom pro to, že se věci moc tají.

Je 26.8.2023 14:55. Včera jsem si všiml článku na Seznam médium. Bylo to vloženo včera v 15:58 a je zde. Připadá mi to, jako kdyby autorka článku paní Hana Bordovská přisedla k pomyslnému kulatému stolu týkajícího se vzdělávání a řekla svůj příběh. Psal jsem o vzdělávání na straně 321 a dále v souvislosti s panem Luďkem Janouchem. Paní Bordovská uvádí: „Teď vážně. Učitelství - to je vám úplně skvělá práce, kterou může dělat úplně každý. Hlavně ti, kteří mají problém se udržet a nezabít svoje děti, protože jakmile by se ocitli na půdě místní zédéešky, stali by se z nich vyzenovaní instruktoři meditace, kteří by překypovali láskou, tolerancí a trpělivostí ke svým svěřencům. Hned by věděli, jak „zkrotit“ třicet miláčků, ač doma nedonutí ani jednoho udělat úkoly a vyndat myčku.“. Asi je to reakce přímo na pana Janoucha. Pan Janouch uvedl, že je soukromý učitel dcery akademicky vzdělaných manželů ve Švýcarsku, ale asi jezdí i do Jižních Čech, či učí jen online. To nevím. Je to specifický druh klientů. Jeho prací jsem se chtěl inspirovat k použití v nějaké širší infrastruktuře. V něčem, co by se mohlo vybudovat a být užitečné obecně pro více lidí. Máme tu hned názor z praxe a je vidět, že dělat prodavačku v obchodě je údajně náročnější, než učitelku na prvním stupni základní školy.

Další přispěvatel. Pan Živoslav. Titulek článku nese oslovení přímo někomu mužského pohlaví. Tento článek ze včerejška vložen v 6:00. Obsahuje odstavec “Rád provokuju, to se o mě ví, nenech se vyprovokovat mými větami, každá z těch vět ti umožní otevřít jiné téma k zajímavé besedě, dohledej si informace, konfrontuj mě, jak ti libo jest a hlavně, udělej si vlastní názor.”. Poučné dění z historie. Článek je psaný v duchu „Kam vítr, tam vlaje plášť a jinak budou trable……. Vítr vlaje vždy pouze na Západ a nebo Východ.“. Je to zajímavé, jen je škoda, že tomu chybí ještě duchovní pohled lidí té doby. Ten my pořádně nemůžeme ani znát. Teď je tu ale výjimečná doba. Apokaliptická doba. Doba, kdy někteří lidé očekávají věci jako příchod syna člověka, vytržení církve a jiné věci, co nemá v historii obdoby. Tento článek by mohl zajímat cech konzultantů.

Tady jde vidět, že kulaté stoly se asi nedají vyměřit pouze na šest lidí. Ono je sice více druhů kulatých stolů, ale když se komunikuje nad nějakým tématem, to téma by mělo být někde rozepsané a viditelné pro větší okruh lidí. My nemůžeme dopředu vědět, zda problematikou, kterou se zabýváme už se nezabýval někdo jiný třeba na druhé polovině planety a zda mu Bůh nevnukne nápad k nám nahlédnout. Toto Bůh může udělat, pokud se aktivita neutajuje v uzavřených skupinkách.

Toto je užitečné. Užitečné informace týkající se situací, na které bychom jsme se měli připravit. Video z besedy je zde: https://www.youtube.com/watch?v=XqLUR4v9QZo

Tito pánové asi zmiňují i mou tvorbu v ledačems. Připadá mi to tak.

Je 27.8.2023 17:08. Dnes je neděle. Sluneční den. Přál jsem si rozklíčovat tajemství slavení bohoslužeb na Slunečního dne v protestantských církvích. Asi mi bylo něco odhaleno. Mám nějaké postřehy a rozhodl jsem se kontaktovat církev Milost v Čechách a na Slovensku. Trochu je připravit na akci, která bude potřeba. Odesláno dnes v 17:15 na emaily milost@milost.cz a milost@milost.sk s předmětem „Nedělní bohoslužba 27.8.2023 a výzva k akci“:

„Dobrý den pane Kříž a zdravím celkově i církev Milost v Čechách a na Slovensku,

reaguji na Vaší žádost ohledně nákupu automobilů, kterou jste veřejně vznesl Bohu v Banské Bystrici dne 6.8.2023. Uvědomujete si, že my jako křesťané se máme učit o věci dělit s ostatními a ne nakupovat stále nové a nové? Proč chcete kupovat a nebo shánět dopravní prostředky, když lidé mají prostředků dost, mají nohy a je tu funkční veřejná doprava. Stačí jen lidi umět pozvat mezi sebe a sdílet s nimi střechu nad hlavou. Otevřít jim srdce a naslouchat jim. Oni pak rádi dobrovolně přijdou. Nevyhazujte zbytečně peníze, které vybíráte od lidí ve jménu Bohulibých aktivit. Nedělejte ze sebe pokrytce, kteří umějí Krista hlavně chválit pomocí rtů a raději si nechte poradit a nakládejte s prostředky rozumněji. Budou potřeba. Podívejte se zde, jaká vyvstává potřeba, aby se lidé vzájemně poznávali. V diskusi se vyjadřují lidé z řad odborníků, na co je potřeba se připravit:

https://www.youtube.com/watch?v=XqLUR4v9QZo

Existují různé skupinky jako Svobodné buňky a spousta jim podobných, které mají potřebu se scházet, ale nevědí dostatečně o evangeliu. Tyto lidi je potřeba v církvích přivítat a chovat se k nim tak, aby to Kristu nedělalo ostudu. Je potřeba udělat jim prostor pro jejich aktivity a tak se vzájemně poznáme a obohatíme se o dary, které máme. Píši Vám jako zakladateli sborů církve Milost, protože věřím, že Vám sbory uvěří. Víte, že i apoštol Pavel usměrňoval chod svých sborů a křesťané ho považovali za autoritu. Dělal to dokonce v písemné podobě a jeho spisy četlo a doposud čte více lidí, než bylo v původně adresovaných sborech. Bůh používá autority, které si ustanoví. Na tom není nic špatného. To neznamená, že když je někdo autorita, že to musí být hned nějaký krutý Nimrod. Asi znáte knihu Jeremiáš kapitola 30 a verš 21, ve kterém stojí „Jejich vládcem bude jeden z nich, z jejich středu vzejde jejich panovník – přizvu ho blíž a on ke mně přistoupí. Vždyť kdo by se jinak odvážil ke mně přistoupit? praví Hospodin.“. To jen potvrzuje, že je to tak.

Víte, co to znamená? To znamená, že my nemůžeme být organizačně roztroušení bez nějakého vedení. Bůh v organizačních záležitostech nepromlouvá ke všem individuálně, ale má na to určité lidi a očekává se, že je ostatní budou brát vážně. Mě připadá, že na toto budeme muset nějak církev připravit.

Dnes 27.8.2023 ve sboru v Českých Budějovicích byl pan Roger Harsh a dával požehnání. I mě dal požehnání dotekem na hlavu a na hrudník. Věřím, že tuto zprávu píši v souladu s Boží vůlí. Dnes je neděle. V Americe je neděle považována za první pracovní den a my tu v Evropě z moci papežství máme vyhlášenou neděli jako nepracovní den, ve který se navíc slaví bohoslužby. Anglicky Sunday překládáno jako Sluneční den. Tento den sloužil k uctívání Slunce už za dob Babylonu. Vrtalo mi to hlavou, proč i protestanté si jako hlavní čas bohoslužby ustanovili zrovna tento den. Přál jsem si, aby mi to Kristus pomohl odhalit. Odhalit, jaký to může mít dopad. Já mám neděli spojenou s akcí,

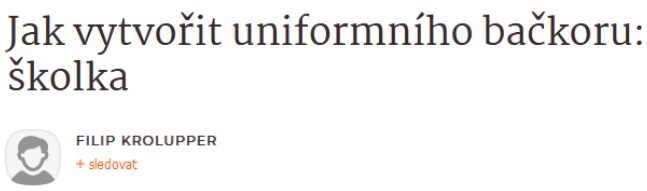
jakožto první pracovní den v týdnu. Tedy jít do akce. Činit. Dnes je neděle a když dnes začala chvála, cítil jsem to zklamání. Ten špatný dojem, který se mi ještě potvrdil tím, co po chválách řekl pastor Vladimír Kocman. Když začala chvála, vzpomněl jsem si na příběh o Samaritánovi, který jste sám zmiňoval 6.8.2023 při kázání. Když člověka žádajícího o pomoc viděl Samaritán, pomohl mu s prostředky. Když ho viděl Farizeus, tak ho obešel. Jaký je v tom rozdíl? Rozdíl je v tom být akční, či nebýt akční. Farizeus neměl dostatečně otevřené srdce k tomu správně zareagovat. Po chválách promluvil pastor a říkal něco, z čeho jsem cítil, že je pod vlivem strachu. Povídal něco v tom smyslu, že politika vždy zkorumpovaná byla a vždy zkorumpovaná bude.

Já politiku beru něco jako schopnost jít do akce. Nějak se zajímat o druhé. Když vidíte, že je něco v nepořádku, tak zasáhnete a nevymlouváte se ze strachu, že můžete narazit na případný odpor. Já u lidí z církve vnímám vžité takové špatné Farizejské paradigma, že stačí hlavně pět chvály, modlit se, vyučovat, ale nejít do akce. Jako kdyby lidé spoléhali, že veškerou akci zajistí Bůh. Jenomže to tak není a i v Bibli je, že víra bez skutků je mrtvá. Církev se musí začít chovat jako rodina a zajímat se o problémy a potřeby svých členů. Pokud se toto začne dít, získá si oblibu u většího okruhu lidí. Aby se toto dělo, musí se počítat s tím, že organizačně bude třeba umět uspořádat i nějakou tu besídku, či si prostě sednout jako rodina a probrat problémy jednotlivých členů. Toto se dá označovat i za určitou formu politiky a je potřeba na to církev připravit. Připravit, že se budeme organizovat v rámci Čech i Slovenska do útvarů, jako byly državy a pokud bude třeba bránit se. Bránit se i takovým situacím, že se například na letišti odhalí letadla určená k postřiku obyvatelstva různými chemikáliemi či dokonce viry. I takových akcí musí společnost být schopná.

David Wilkerson předpovídal, že Kristova církev v posledních dnech nebude jen náboženský útvar, ale bude mít i politickou a ekonomickou součást. Nebraňme tedy tomu pod vlivem různých strachů a nevidomostí.

V této době je potřeba se sjednotit a ukázat okolnímu světu Kristovu slávu. Svědčit světu jako zdravě fungující celistvé společenství.

S přátelským pozdravem,
Jiří Kalina“

Je 28.8.2023 12:01. Tady je pěkný článek z 14.8.2023 o problémech výchovy dětí ve školkách. Chybí tam mužský prvek. Toto zapadá k příspěvku na stranách 321 a 325 týkající se školství. Téma škola hrou.

Tady je příběh od jedné paní, která žila v Rusku před rokem 1966. Podle ní to byly ve skutečnosti Američané, kdo nás přijel okupovat. V Rusku se dříve měli lidé dobře, tedy alespoň podle jejího pohledu. Paní popisuje v začátku příběhu o návštěvě Ruska určitý odklon od křesťanství. Tento článek z 26.8.2023 má také trochu návaznost na strany 321 a 325 a dále, kde se Rusko zmiňuje ve zprávě panu Janouchovi.

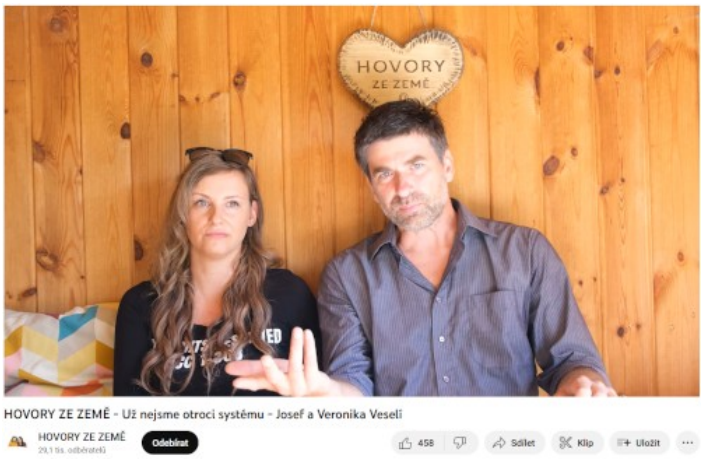

Tady je legrační příběh ze včerejška psaný legračním stylem pro zvednutí nálady :). Na fotce je vidět auto a nohy. Autorka říká něco jako, že někdy lidé auto používají úplně zbytečně, když se dá chodit pěšky.

Je 28.8.2023 12:55. Jedna má kolegyně Paulína Bajcasová z týmu E-koruna, která se zabývá propagací tak zvaného One People's Public Trust (OPPT), tak nedávno dala na chat E-koruny toto video, kde problematiku detailně rozebírá: https://www.youtube.com/watch?v=-971QMiVZLo

Chápu, že lidé hledají cesty, jak se osvobodit z diktátu všelijakých nesmyslů jako je očkování a podobně (to se může snadno vrátit), ale toto se mi nezdá moc jako šťastná cesta.

Zde jsou Paulíniny následovníci a vyprávějí, jaké má užití OPPT v praxi: https://www.youtube.com/watch?v=wAFeq4OM4Nw

Otázka je, jak to propojit třeba například s državami? Jaké to může mít slabá místa. Paulína se věcem jako državy nebrání to mi jednou říkala, pokud si dobře pamatuji. Se svým mužem ale žijou stylem něco jako samostatně fungující jednotlivci.

Na toto téma navazuje tento článek, kde se shrnuje působení obdobných hnutí ve světě. Údajně dochází i k vraždám policistů. Ke spouště konfliktů s úředníky a podobně. Na straně 325 je beseda s dvěma odborníky. Skoro bych si tipoval, že nějak spolupracuji s cechem konzultantů. I oni tyto projevy násilí zavrhují. Toto vypadá, jak když působení podobných organizací podporuje prorokovaný muž bezzákonnosti, který zruší státní zákony ve světě a tím vznikne tak hrozná anarchie, že přijde nakonec jako celosvětový vůdce s celosvětovou vládou. A jako podnět k budování takovýchto aktivit se využil globálně podporovaný covidový teror. Tak mi to celé připadá.

…

Je 28.8.2023 18:45. Některá odvětví tak zvaných Živých lidí si vyrábějí doma vlastní občanské průkazy. Mě k tomu napadl takový malý smyšlený příběh z pošty. Na poště, co mám informace, tak také vydají korespondenci, pokud nemá člověk občanský

průkaz, ale chce to trochu přemlouvání. Přijde pan Fandík Pantík na poštu a chce vyzvednout dopis.

Fandík Pantík: „Tak jdu pro svou korespondenci paninko. Tady mám vlastnoručně slepovanou doma dělanou občanku.“
Pošťačka: „Ale to Vám nemohu uznat pane Pantík. To přeci nejde.“
Fandík Pantík: „Tak pozor moje drahá….. to by jste mohla také pěkně rychle narazit. Tady by se mohla brzy porozhlédnout světová poštovní inspekce pod velením samotného mezinárodního soudu. Až tam to může zajít. Země se otřese, pokud mi chce Česká pošta komplikovat život.“
Pošťačka: „Vydržte pane Pantík, musím zavolat generálního ředitele České pošty a pozeptat se ho.“
Generální ředitel České pošty: „Ale paní kolegyně, vždyť je to samotné velké OPPT, no to musíte tady zákazníkovi vydat poštu bez zaváhání. Prosím celé oddělení salutujte zde panu Pantíkovi a ať všechny monitory svítí na jeho počest.“
(pan Fandík Pantík spokojeně odchází a za chvilku přichází jiný pán, který se jmenuje také Fandík Pantík a jde si pro svou korespondenci)
Fandík Pantík: „Tak jdu pro svou korespondenci paninko. Tady mám vlastnoručně slepovanou doma dělanou občanku.“
Pošťačka: „No toto? Promiňte, ale zásilka na toto jméno byla již vydána panu Fandíkovi Pantíkovi.“
Fandík Pantík: „Co prosím? No to tu máte tedy pěkný nepořádek! Udělejte si v tom pořádek!“
(druhý pan Fandík Pantík odchází z pošty a nechtěně se nohavicí zaškubne o pantík u dveří a něco mu z kapsy vypadne. V tom se zezádu ozve…)
Pošťačka: „Pane Pantík. Něco Vám vypadlo z kapsy. Vypadlo vám na zem 5 občanských průkazů.“
Fandík Pantík: „Nekoukejte na to!! Povídám nekoukejte na to!! To jsou občanské průkazy mých kamarádů to víte v tom jsou osobní údaje. Kamarádi mi je svěřili do opatrovnictví.“
(v daleké zemi sleduje poštovní pobočku na kameře kníže Alfonz von Gootenberg)
Alfonz von Gootenberg: „Chaaaa Chaaaa Chaaaa …… no to se nám to povedlo kón. Za chvíli bude ve světě takový bordel, že lidé budou dychtit pro ustanovení Nového Světového Panství.“

Je 29.8.2023 19:22. Je tu další problematický případ. Případ řešení zabránění rozprašování různých jedů, či virů do ovzduší. Jak tomu bude moci policie bránit, když lidé útěkem do všelijakých OPPT a Živých lidí úplně přestanou policii platit. Nebo jak k tomu přijdou ti, co policii platí a lidé neplatící daně se jen povezou na službách, co jejich spoluobyvatelé na stejném území toto zajištění pořádku platí. Nemůžeme si tu nalhávat, že pokud policie podle nás nefunguje dostatečně efektivně, tak jí úplně přestaneme platit. To je cesta do pekel. Pokud policie nefunguje dostatečně efektivně, je potřeba jí naopak podpořit a namotivovat, aby efektivně fungovala. To je špatně, pokud si to nedovedeme sjednat.

Další případ je rušení splácení hypoték s využitím OPPT. Tak dejme tomu, že si někdo nechá postavit dům na hypotéku. Stavební firma dostane zaplaceno

z banky a zákazník má závazek k bance, že jí hypotéku splatí. On je to ale i energetický závazek vůči společnosti, ve které žije. Stavitelé, výrobci materiálu a další udělali službu majiteli domu a majitel domu na výměnu by měl svojí aktivitou zase něco udělat pro společnost a tím získá finance, které vrátí bance. Je v tom jakási výměna energie. Co když ale zákazník se rozhodne banku v rámci OPPT zažalovat, protože se mu na ní něco nezdá. Přestane mít důvod, proč by vypůjčenou energii od místních spoluobčanů měl nějak vracet. Takhle se stane snadno s výmluvou na nějaké OPPT, či Živého člověka jednoduše někdo otrokářem využívající služeb ostatních.

Je 29.8.2023 20:06. Dnes pastor Vladimír Kocman nasdílel pozvání obecně na neděle a úterky, že je se svou ženou a ostatními z církve ochoten věnovat se službě lidem, poskytování rad a podobně. To je další ukazatel, že církev se lidem více otevírá. To je fajn. Pokud má někdo nějaké problémy, může se na ně obrátit. V neděli bývá bohoslužba od 10:00 a v úterý je setkání myslím od 19:00.

Teď mě brzdí komunikační problémy. I obratnost v komunikaci je forma skutků. Senior pastor Jaroslav Kříž mi nějak nereaguje a je to už týden. Potřebuji to nějak urychlit a nebo zjistit, v čem je problém. Nemám na něj ani telefon. Kontaktuji přímo Vladimíra v chatu touto zprávou. Udesláno dnes v 20:21 na Facebook chat:

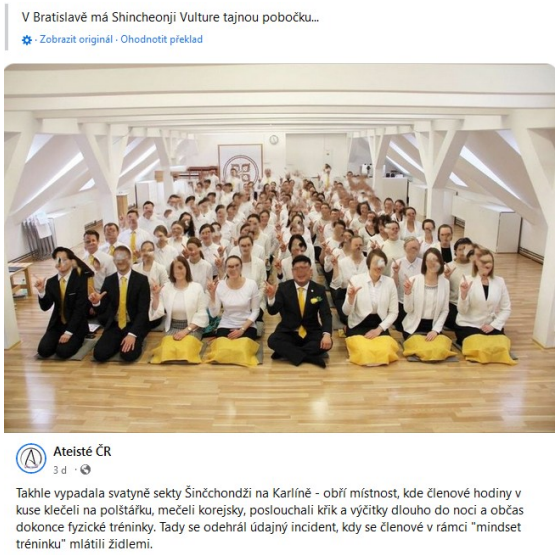
„Ahoj Vladimíre,

viděl jsem dnešní pozvání do vaší sborové klubovny, které jsi nasdílel a nabízíš služby, pomoc, rady a celkově případnou pomoc i ostatních ve sboru. To je dobře, že toto děláš a vážím si toho. Může se stát, že brzy začnou přicházet noví lidé.
Já bych potřeboval ale vědět, jestli nevíš, co je s Jaroslavem Křížem? Už týden se ho snažím kontaktovat a zatím bez reakce. Já na něj ani nemám přímý kontakt, tak se o to pokouším na email církve Milost. Bůh si přeje, abych s Jaroslavem komunikoval a on mi odpovídal. Týká se to organizačních věcí kolem šíření evangelia. Ještě než bude církev vytržena, je potřeba nejprve, aby se dostalo evangelium k co nejvíce lidem. Lidé dnes evangelium pořádně nechápou a Bůh má s Českou a Slovenskou zemí určitý záměr. Chce se oslavit a aby k tomu došlo, tak my se musíme semknout jako společnost. Určitě se zde najde spousta dobrých lidí, ke kterým se evangelium nedostalo a jsou to ať už ateisté, nebo zkoušejí nějakou esoteriku, či jen špatně chápou katolicismus a protestantismus. Jinými slovy opustit duchovní Babylon. To lidi od Krista oddaluje a je potřeba se k tomu postavit organizačním způsobem. Nedá se to řešit nákupem aut a nebo letadla. Lidé věří, že to co mají je pro ně to nejlepší co našli a nebudou se chtít posouvat jinam, dokud neuvidí něco lepšího. My se budeme muset organizovat jako jedna struktura v rámci Čech, Slovenska a třeba i jinde. Oslavit Krista jako velká zdravá fungující rodina a díky tomu přitáhnout opravdový zájem lidí.

V mé blízkosti jsou různí lidé z různých duchovních i společenských směrů a věřím, že to není jen tak nějaká náhoda, ale Bůh v tom má určitý záměr. Zabývám se různými oblastmi a díky tomu si mohu s nimi rozumět. Já ale pokud mám reprezentovat mezi nimi církev, tak to nedokážu bez prostředků a podpory lidí z církve. Já jsem do svých aktivit už obětoval ne jedno zaměstnání, své

prostředky a to už takto dál nemohu dělat. Mé soustředění na různá odvětví a na tvorbu slohu zabere čas a nedokážu to dělat při nějakém zaměstnání. Proto se musím spolehnout, že mi ostatní nějak pomohou s prostředky, ale i s ochotou spolupracovat s organizováním. Já byl v poslední době dvakrát požehnán od křesťanů a teď potřebuji plnit Kristovu vůli. Potřebuji, aby probíhala komunikace a nevázla. I komunikace je druh skutků a bez skutků je víra mrtvá.

Někdy je potřeba si zavolat, když je písemný popis těžko představitelný, ale u obsáhlých věcí se zase ústně špatně předávají detaily.“

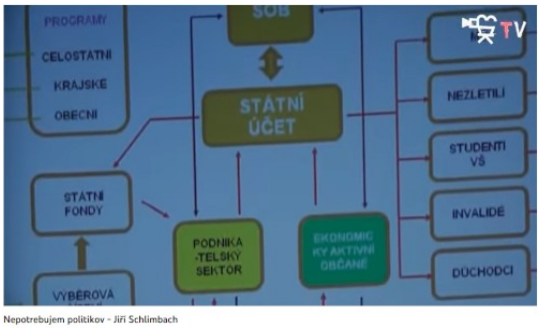

Je 30.8.2023 13:17. Tento příspěvek poukazuje na jakousi křesťanskou sektu Šinčchondži z ciziny. Zjevně jde o další způsoby, jak drtit lidem osobnost a násilím je programovat. To je smutné, že se toto propojuje s křesťanstvím. Pak se tím křesťanství jen profanuje. Ježíš nic neučil o tom, že se máme mlátit židlemi a podobně. Někdy je třeba se organizovat a to vyžaduje nějaké velení a disciplínu, ale musí to mít smysluplný cíl, který si lidé rozumně odsouhlasí.

Tady je video rozhovor Kuby Jahla s exčlenkou „Šinčchondži: Náboženství klamu (svědectví exčlenky)“: https://www.youtube.com/watch?v=h86xhRzMU3E

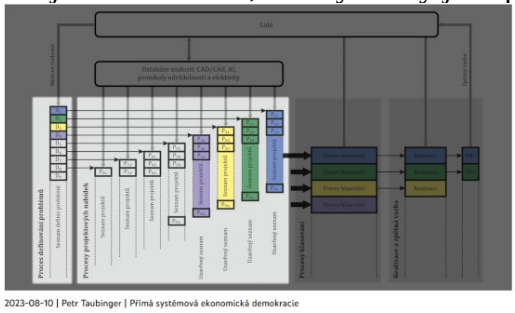
Zde článek „Tajné nahrávky rozkrývají podivné metody sekty, která láká mladé Čechy“

Zde další článek „„Pálíme se zapalovačem, nesmíme moc spát.“ Čeští členové Sinčchondži o krutých podmínkách v hnutí“

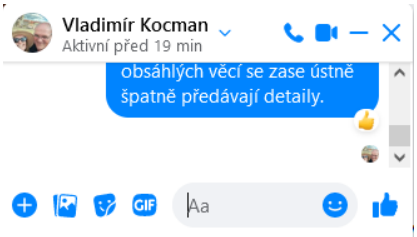

Nepotrebujem politikov - Jiří Schlimbach

Zde je video s přednáškou zajímavé ekonomické teorie řekl bych inspirované stejným duchem myšlením, jako systémem Eden. Je hezké, že lidé tyto myšlenky šíří do světa formou různých přednášek a besed: https://www.youtube.com/watch?v=em-j88TAVUM V čase videa 17:00 se popisuje, že státní rozpočet není potřeba a lidé si vyberou potřebné prostředky na to co si odsouhlasí. Přesně v tomto duchu jsem také uvažoval. Nebo hodnocení pomocí deseti bodů svým politickým zastupitelům. To se týká řekl bych kopného práva. Já jsem v Edenu hodnocení 10ti body také naprogramoval, ale ne na osobnost. Bylo to hodnocení jednotlivých projektů k realizaci. Video je údajně z roku 2011, ale myšlenky jsou podobné a kompatibilní.

2023-08-10 | Petr Taubinger | Přímá systémová ekonomická demokracie

Zde je další obdobné video zabývající se podobnou tematikou. Popisuje tak zvanou Přímou ekonomickou systémovou demokracii. Je to hezky udělané: https://www.youtube.com/watch?v=oqkZSBRYg8E Toto video je ale poměrně nové a řekl bych, že se Edenem jeho tvůrci inspirovali. Dokonce ne jen Edenem, ale je zde vidět matice řešení problémů, o které jsem psal na straně 5.

Je 30.8.2023 15:39. Pokračuji ve vyprávění příběhu. Předevčírem mi odpověděl pan Luďek Janouch na mojí zprávu k vzdělávání na straně 321. Odpověď beru jako pozitivní i když on se zaměřuje na více specifické klienty zatím co já na běžnou infrastrukturu: „Pěkný den, děkuji za odpovědi. Znám Vladimíra Putina a ví, jaký je a o co, jde.....
Souhlasím s propojením teorie a praxe, no, v našem případě, my se více orientujeme pro nadané, talentované studenty, kde aplikaci naučeného postupně transformujeme do druhého týdne našeho vzdělávání. Je dobré vědět, že vědomých Lidí, přibývá a svět, bude náš..... S pozdravem Luděk“

Hlavní je, že tam není konflikt a lidé si umí rozumět, když se chce. Jak píše povzbudivě, že je vidět, že vědomých lidí přibývá. Nahoře na obrázku je vidět i palec nahoru od pastora Vladimíra Kocmana na mou zprávu ze stránky 330.

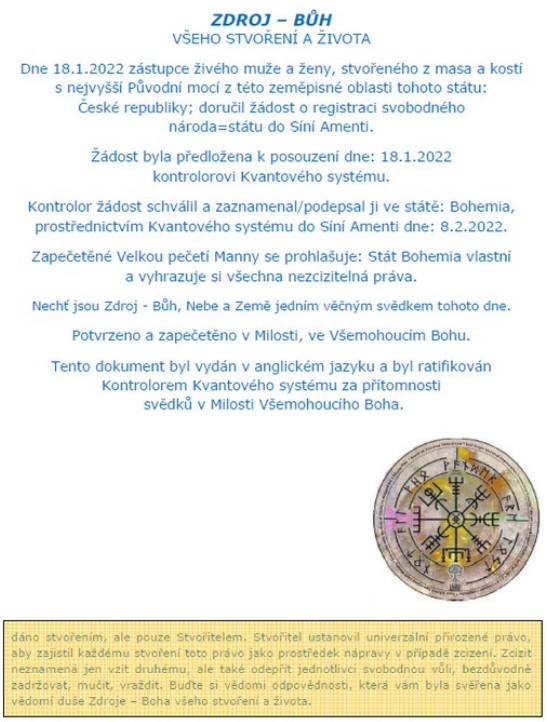
Je 31.8.2023 22:01. Dnes jsem si skoro myslel, že z poklesu nálady sáhnu po alkoholu. Nakonec jsem to ustál a nepil jsem. Zrovna teď, když potřebuji podpořit, tak církev ode mě dává ruce pryč i přes to, že finance údajně mají. Po dnešním hovoru mi bylo upřesněno, že sbory mezi sebou nejsou nijak propojené, že by spolupracovali jako jeden útvar. Více než nesouhlas se mnou z toho cítím určitou obavu. Obavu z možných komplikací. Kdyby mělo dojít k nějaké reformě, budou komplikace. Jenom že má li k tomu dojít, tak se tomu nevyhneme.
Dnes mám opravdu zničenou náladu. Nevím, jak budu kontaktovat ostatní skupinky, když má finanční situace zažíná být zoufalá. Na jednu stranu jsou tu lidi ze skupin, co jsou duchovně odtržení od Krista a i od ostatních z církve, ale mají zájem se organizovat a propojovat, byť toho nejsou schopni kvůli nejednotnosti v určitých názorech. Na druhou stranu je tu církev, která má blízko ke Kristu, ale není akční v určitých oblastech života a jednotlivé sbory odmítají vzájemné organizační propojování. Dá se říct, že neumějí fungovat jako jedna rodina.

Je 1.9.2023 9:00. Zde v tomto příspěvku Mojmír z Czechaslavakie mluví o tom, kolik je tu aktivistů podobných názorů, jako má on. Aktivistů co předkládají důkazy o tom, jak jsme byli jako Česko a Slovensko politiky okradení a máme právo si prostředky nárokovat zpět. Tady vidím momentálně jako potřebu předat těmto lidem evangelium a sjednotit je pod Kristovu vůli. To může vyřešit vzájemné spory a dostane je to i do bezpečí. Někdo by je měl oslovit.
Podle jejich webu na adrese: http://www.czechaslavakia.cz/ je vidět, že mají i své tak zvané „pomocné ruky dieržavy“. Kontaktní údaje na ně: „
benátky nad jizerou – renazrodou@seznam.cz
brno a brno venkov – hhana.zabloudilova@seznam.cz
chomutov, ústecký kraj – bartkova.v@post.cz
frýdlant nad ostravicí, chlebovice – dennivasik@seznam.cz
hodonín a okolí – l.goldschmiedova@seznam.cz
klimkovice – brezny@centrum.cz
litomyšl – bednarova.ruza@seznam.cz

ostrava – brezny@centrum.cz
písek – zivanzrodou@proton.me
plzeň – peta.levorova@seznam.cz
považská bystrica – martina – peggypb@gmail.com
praha, mojmír – atilamojmir@seznam.cz
rychnovsko, lenja – dierzavirychnovsko@seznam.cz
banská bystrica – dierzavibb@gmail.com
vsetín, lhota u vsetína – ben-dierzavi-valassko@seznam.cz
Hradec Králové, Pardubice – ales.mitterko@seznam.cz
frýdek místek – standa-dierzavi-frydekmistek@seznam.cz
kladno – :maggiorisek@seznam.cz“

To je celkem 18 měst, která toto společenství pokrývá. To je celkem pěkné.

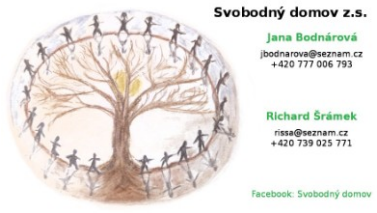
Stát Bohemia s webem: https://www.novabohemia.cz/

S jednatelkou paní Janou Sochovou jsem se vlastně také jednou setkal. Tito lidé také určitým způsobem směřují k Bohu. Mají na to jakýsi doklad o zapsání našeho národa do Síní Amenti. Zase vnímám jako důležité je oslovit a jednat s nimi. Přivádět tyto lidi ke Kristu do jeho ochrany. Najde se určitě spousta podobností i s jinými skupinami. Nemá smysl hledat pomoc u mimozemšťanů a spoléhání na nějaké kvantové počítače. O tomto tématu jsem psal na straně 313 v souvislosti s lůžky Quantum Med. To je jen cesta, jak nalákat lidi do pasti vždyť na to ti propagátoři i upozorňují. Prozrazují to. Je třeba hledat Krista.

Níže je vidět zastoupení státu Bohemia v okresech. Celkem 30 okresů to je pěkné.

.

Pak je tu skupinka Svobodný domov. Těm jsem dělal vizitku v obrázku nalevo a píšu o tom na straně 23. Richarda Šrámka znám z online setkání. Oni fungují podobně jako Palouček o kterém jsem psal zas na straně 130. Já jsem tehdy na straně 23 k tomu měl nějaké výhrady, že je potřeba fungovat v místě kde žijeme a spolupracovat s ostatními v tom daném okolí. Více správnější mi připadá cesta státu

Bohemia a Czechaslavakie, ale na druhou stranu proč nemít třeba nějaké rekreační místo. Místo, kde se ostatní sejdou u ohníčku. To je také docela fajn věc. Jen ve všech případech je potřeba směřovat ke Kristu, činit pokání, modlit se k němu, navštěvovat sbory, kde mohou členové různě pomoci duchovními dary, zpívat chvály a podobně. Je třeba se sjednotit v jednání pod Kristovo vůlí a pak věci budou lépe fungovat.

Je 1.9.2023 11:05. Pana Petera Bubu jsem zmínil na straně 286 a je zmíněn už v jedenáctém díle příběhu na straně 65, kde jsem poukazoval na jeho kázání zde: https://www.youtube.com/watch?v=TPfiLnbLdN8

Kázání ze dne 10.8.2020. Tehdy se tam zmiňoval o jistých vizionářích a že je možnost a potřeba je podpořit. Možná tím myslel i mě. Vzpomněl jsem si na Davida Wilkersona a jeho příběh nepříjemné cesty, aby pomohl teenagerům. Také potřeboval nějaké zázemí církve, aby ho podpořila. Já jsem v situaci, kdy jsem kazatelem písemným, který sepisuje PDF soubory plné různých upozornění a i nápadů. Spoustu svých čtenářů vůbec neznám a nejsem s nimi ve styku. Nejsem schopen mít klasické církevní zázemí. Je to určitý a asi dost neobvyklý druh misie. Projekt Zasáhnout svět má web zde:
https://zasahnoutsvet.cz/

Možná bych se měl pokusit oslovit je o pomoc se zajištěním nějakého zázemí na aktivity, kterým se musím věnovat. Někteří lidé nemohou uvěřit, že nemám žádné finanční podporovatele a nebo že není nikdo, kdo by za mnou nějak skrytě stál a platil mě. Nikdo takový není, ale vnímám jakési pokusy mě asi do něčeho nemočit asi skrze Bitcoin a nebo pochybné profily nabízející nějaké dědictví a podobně. Investor Pavel se sice zajímal, jestli to finančně zvládám, ale já si nechci od něj už nic dalšího půjčovat a nebo brát. Peníze co mi svěřil mu chci jednou vrátit a to přímo ze zdroje se kterým souviselo financování jeho aktivit.

Je 2.9.2023 13:57. Tak jsem po několikanásobném kritickém zvážení sepsal nakonec zprávu pro pana Petera Kubu. Snad se mi dostane konečně už nějaké důstojné podpory, abych mohl pokračovat v evangelizaci tak, jak je to potřeba. Zpráva poslána na emaily info@zasahnoutsvet.cz a do kopie na partners@zasahnoutsvet.cz dnes v čase 13:52 s předmětem „Jak zasáhnout svět“:
“(adresováno panu Peterovi Kubovi)

Dobrý den pane Kuba,

reaguji na Vaší výzvu, kterou jste zmínil při kázání dne 10.8.2020 v Českých Budějovicích. Povídal jste, že můžete podpořit finančně vizionáře, co mají od Krista za úkol podpořit správný chod církve. Já jsem jeden takový vizionář, co do těchto aktivit investoval spoustu prostředků, úsilí a ne jedno

zaměstnání. Teď už ale potřebuji nějak podpořit i ze strany církve, protože dále už to takto nemohu a ani nemám dělat. Víte z vlastní praxe, že kazatel se potřebuje své profesi věnovat naplno a to se nedá při zaměstnání. I já jsem kazatel, ale má cesta není taková, že bych vedl nějaký místní sbor a ten by mě finančně podporoval.

Asi dobře víte, že žijeme v apokalyptické době. To musí být hodně lidem zjevné. Víte, že v této době má dojít k shromáždění Božího lidu. Bohužel tito lidé teď nejsou zatím nikde shromáždění. Nejsou jednotní a jsou zotročení v duchovním, ekonomickém a politickém Babylonu, který je všude kolem nás. Jsou roztroušení ve všelijakých organizacích, které si navzájem nerozumí a obracejí tak lidi proti sobě. Bude potřeba navzájem umět spolupracovat v rámci České a Slovenské republiky, kde Bůh lidem dává různé dílčí vize. Dává lidem vize, které jsou dílky jednoho celku. Ty dílky je potřeba umět propojovat a tím bude docházet ke shromáždění Božího lidu.

Zde v tomto dokumentu je detailnější náhled:
http://jkali.cz/data/vize.pdf

Například strana 332. Píší zde o organizaci Czechaslavakie a dále o organizaci stát Bohemia, která má svou obdobu i na Slovensku. Tyto organizace mají své odlišnosti, ale víte co mají společné a v čem mají pravdu? Oni mají pravdu v náhledu na politické podvody a devastaci naší ekonomiky po rozdělení Česka a Slovenska. Přeci pokud se nějaký politik rozhodne bez svolení lidu zneužít svojí moc k tomu, aby prodal podniky do ciziny a namastil si tak vlastní kapsu na úkor obyvatel. Podniky, které patří lidem a stát je pro ně má ochraňovat. Tímto se lidé dostávají do falešné podvodné ekonomiky, kde jsou okrádaní a zotročovaní. Je to falešná hra plná podvodů a pokud my této hře uvěříme, tak v ní budeme za otroky. Bůh nechce, aby obrácení křesťané byly nějakými ekonomickými otroky, co se nechají okrádat vlastní zaprodanou vládou a kde kým, ale pokud nejsme schopní se shromáždit a sjednotit se, tak to bude problém. Bůh chce, aby jsme se zde na území bývalého Československa shromáždili a sjednotily k Jeho slávě a třeba tak vytvořily azyl i pro Boží lid z jiných koutů světa.

Problém je ale v tom, že například organizace Czechaslavaki, stát Bohemia a podobné nejsou v duchovním bezpečí. Nejsou evangelizované a tak ani nemohou mít jednotné myšlení. Tito lidé jsou v nebezpečí, protože sice uvěřili v ekonomické osvobození, věří třeba i ve Stvořitele, ale na druhou stranu věří věcem jako kvantová léčebná lůžka, pomoc mimozemšťanů, různé okultní praktiky a podobně. To je špatně a je to nebezpečné. Tyto organizace je potřeba přivádět do bezpečí ke Kristu. Propojit je s církví a já mám představu, jak to udělat.

K tomu, aby tito lidé uvěřili v evangeliu, tak je za potřebí sdílet jejich vize tady uvnitř církví. Umět být jednotní tak, jako se o to pokoušejí oni. Oni mají strukturované organizování a jednotlivé okresy jsou pod centrálním vedení. Církve ale tuto jednotu nemá a my to budeme muset v církvi změnit, abychom s nimi byly propojitelní a spolupracovali společně jako jeden celek, který bude jednat podle Kristovo vůle.

Já mám jeden obrovský problém s církví. Církev učí lidi, pěje chvály, modlí se, ale očividně není akční v dalších společenských oblastech. Víte o tom, že toto je pro církev nebezpečné? Když například někdo potřebuje finančně pomoc, je potřeba ho podpořit a pokud nejsou prostředky, je třeba s ním alespoň komunikovat. Pokud mě Kristus pošle, abych jednal s jinými představiteli církve a oni mě v komunikaci ignorují a neodpovídají mi, tak to je dost špatné! To poukazuje na problém, že tito lidé jsou v srdci Kristu vzdálení a sice mluví, ale nekonají. Bůh nám vkládá do srdce impulzy k jednání skrze svědomí a pokud někdo jenom káže a není akční, tak se jednoho dne může stát, že Kristus tyto lidi od sebe odežene.

Apoštol Pavel býval farizeus a pak se stal kazatelem evangelia pro národy. Jeho farizeiská povaha se asi otiskla do jeho díla a dnešní církve mají schopnost dobře kázat, ale podobně jako farizeové si příliš mnoho věří se svojí spásou. Je nutné více konat a nebrát se jako nějaké elitáře, kteří jsou už za vodou. Je nutné vidět vize a potřeby i ostatních lidí a spolupracovat. Vytahovat je z omylů.

Já mám evangelizovat ostatní společenství a propojovat tak Boží lid do jednoho celku. Víte, že před vytržením církve se musí Boží lid prvně shromáždit? Potřebuji jako důkaz jednoty a abych mohl nějak důstojně reprezentovat církev tak nemohu být za chudáka. Potřebuji minimálně 250 000 Kč na své jednatelské aktivity, abych mohl reprezentovat jednotu církve a abych mohl případně zvažovat, zda uvolním své inovativní informační technologie ve prospěch ostatních a pro Kristovu slávu.

V církvi Milost se mi pomoci nedostalo a kdyby se těch 26 sborů v Čechách a 36 sborů na Slovensku složilo, bylo by to na člena možná jen cca 200 Kč a užitek ve prospěch evangelizace by byl pěkný.

Snad u Vás najdu vlídnější přístup.

Děkuji za pochopení a s přátelským pozdravem,
Jiří Kalina”

Je 3.9.2023 14:09. Mám nějaké poznatky k vývojovým pracím a vedení vývojových kulatých stolů na E-koruně. Napsal jsem Jirkovi Sapetovi email. Odesláno dnes v 14:06 na Jirkův email s předmětem „Poznatky k vývoji“:

“Ahoj Jirko,

mám nějaké poznatky k Ondrovo sólo vývojovým aktivitám.

1) Povídal jsi, že sociální síť Samostatni byla nahozena a funguje, ale Ondra mimo to dělá ještě nějaký jiný komunikační program, který bude mít další funkcionality kolem vyhledávání v komunikaci a podobně. Prosím tě nebylo by ekonomicky vhodnější místo dělání nového komunikátoru prostě jen to vyhledávání doprogramovat do sítě samostatní? Takto bude vznikat další komunikátor jen kvůli novým funkcionalitám?

2) Nerozumím, proč Ondra nechodí průběžně k nějakým vývojovým kulatým stolům, kde by jsme mohly nějak společně konzultovat a schvalovat plány, co se bude vyvýjet a co ne.

3) Proč Ondra nechodívá jako spřízněnec E-koruny na hlavní středeční kulatý stůl? Mě to připadá, jako když tu na E-koruně vzniká nějaká totalita, kdy jedinec bez ochoty dialogu s ostatními lidmi prosazuje jak co bude vypadat. Na E-koruně máme vyvíjet i kulaté stoly a uplatňovat je do praxe. To není ale o nějakém elitářství, že jedinec stanoví jak to bude a s nikým jiným se nebaví. Já toho Ondru viděl jen jednou jedinkrát u kulatého stolu.

Měj se fajn,
Jirka”

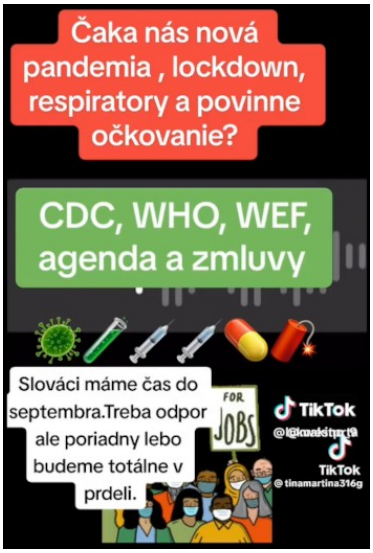

Je 3.9.2023 15:00. Dostali se ke mně nějaká videa s podivnými požáry. To možná bude mít souvislost s tím, co jsem psal na straně 312, kde je vidět jakýsi laserový paprsek a napravo od toho divně vypadající letadlo.

Zde je video z Maui, kde je vidět netknutý barák i s nějakým asi parkem a okolí je ohořelé.

Zde jsou zase nějak divně ohořelé velké plošiny trávy a detaily ohořelého auta.

Při sledování toho horního obrázku mě tak napadá, zda ten majitel neohořelého baráčku je nějaký služebník satana, nad kterým zlo drží ochrannou ruku a nebo je do Boží služebník, nad kterým drží ochranou ruku Bůh. Vzhledem k tomu, že má u domu park, tak to asi bude někdo zámožnější. Možná to bude ta první varianta. Ono tady v hmotném světě mít majetek ještě neznamená, že duše je na dobré cestě. Naopak ti, kterým byl spálen dům, tak mohlo jít klidně o nespasené lidi. Mohlo jít ale i o lidi, kteří měli spasenou duši, ale jejich cesta spasení už byla završena a fyzické tělo není něco, co by jsme měli vlastnit věčně. To je věc, se kterou se musíme umět smířit.

Je 4.9.2023 13:37. Dostali se ke mně nějaké informace ze skrytého zákulisí zahraniční politiky. Je to v tomto videu a hodí se na to dopředu připravit:
http://jkali.cz/data/video/2023_09_04_nova_pandemie.mp4

Zase se plánuje zarouškovat celou společnost. Venku, pak uvnitř, pak lockdowny atd. Ve videu je zmíněno i něco o zvažování příjezdu Španělské a Francouzské armády na Slovensko. V souvislosti s vojáky píši i na stranách 242, 262 a 274. Tady bude zase problém u lidí jejich konformita. Přizpůsobování se mlčky většině i když s tím vnitřně nebudou souhlasit. Je třeba o tomto dopředu vědět, je třeba umět postavit se za pravdu a hlavně je potřeba přiblížit se ke Kristu, abychom měli odvahu a ochranu. Tady žádná demonstrace nepomůže. Je potřeba na to společnost psychicky připravit. Toto se má dít je to test, jak dovedeme stát při sobě.
Zde jsou dva Biblické verše: https://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=1572
Kniha Zjevení, kapitola 13 a verše 9 a 10:
“9 Má-li někdo uši, slyš:
10 Kdo má jít do zajetí, do zajetí půjde. Kdo má být zabit mečem, ten mečem padne. Zde je zapotřebí vytrvalosti a věrnosti svatých.”

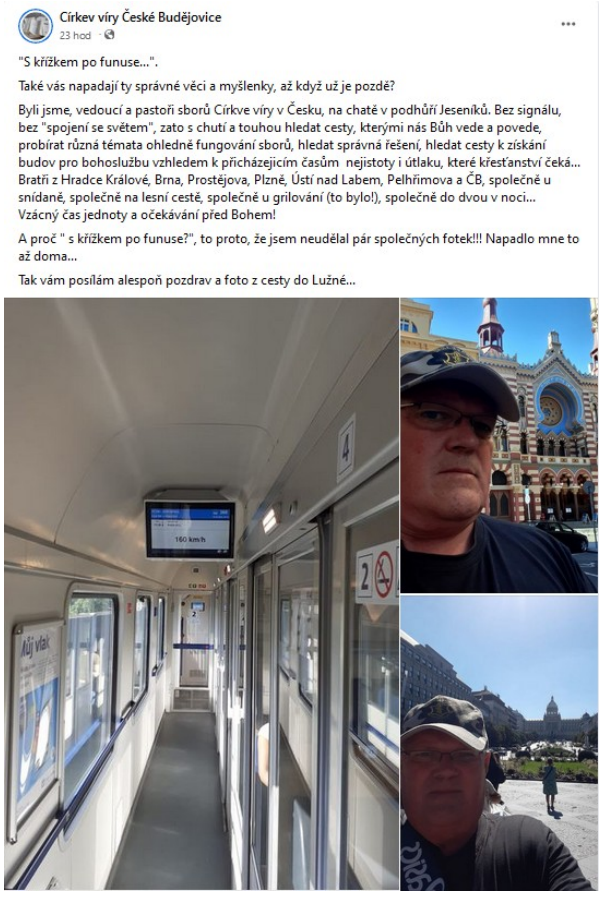

Je 5.9.2023 12:06. Přichází mi energie asi na adresu pana Kříže a nebo obecně na církev. Je potřeba méně mluvit a začít více jednat. Tady v Čechách a na Slovensku je celkem 62 sborů církve Milost, ale navzájem nespolupracují. To je problém my musíme být více akční. Když požádám o příspěvek na aktivity, tak peníze se musí hrnout proudem a nechci poslouchat něco jako že náš sbor nemá a my se s

ostatními nebavíme. To nechci vůbec slyšet, že se sbory mezi sebou nebaví. Od toho jsem připravil komunikační technologie, které je třeba dále vyvíjet a používat k domluvě mezi sebou. Kristus si přeje, aby sbory fungovali jako jeden organizovaný útvar, který je schopen pomoci kdekoli, kde to bude potřeba. K tomu je potřeba jednota. Časem bude potřeba oslovit i jiné církevní denominace a jiné organizace obecně. Tady je potřeba více kázně a ne že se se mnou odmítají představitelé církve bavit v době, kdy musíme být akční. Jednou mi jeden člen církve povídal, že církev si tu cca 2000 let kope hrob a až přijde Kristus, tak tu uvidí jen skupinky rozhádaných spolků, tak jim učiní konec a to co zbyde, tak bude to zdravé. Je třeba začít jednat co nejdříve! Nedávno jsem pracoval s energií a ve výsledku přijel Jaroslav Kříž do Budějovic. Teď je třeba pokračovat v aktivitách a v jednání.

Je 6.9.2023 11:51. Koukal jsem se dnes na můj účet. Budu muset dnes donést do banky nějakou rezervu, co mám ještě doma, abych měl na zaplacení zdravotního pojištění, které se mi trvalým příkazem neprovedlo. To už je ale rezerva, do které jsem nechtěl sahat a je to vlastně dar.
Včera ale mnou procházela nějaká energie, kterou jsem směroval směrem k církvi. Přišlo mi to jako snad nějaká ukázňující energie, ale to asi není úplně přesné. Přesněji bych to popsal jako energie rozpoznání, která byla poslána někomu v církvi. Rozpoznání, že mé požadavky jsou skutečně od Krisa a církev by mě měla brát vážně a spolupracovat. Dnes tyto energie už necítím.

Církev víry České Budějovice
23 hod
"S křížkem po funuse...".
Také vás napadají ty správné věci a myšlenky, až když už je pozdě?
Byli jsme, vedoucí a pastoři sborů Církve víry v Česku, na chatě v podhůří Jeseníků. Bez signálu, bez "spojení se světem", zato s chutí a touhou hledat cesty, kterými nás Bůh vede a povede, probírat různá témata ohledně fungování sborů, hledat správná řešení, hledat cesty k získání budov pro bohoslužbu vzhledem k přicházejícím časům nejistoty i útlaku, které křesťanství čeká... Bratři z Hradce Králové, Brna, Prostějova, Plzně, Ústí nad Labem, Pelhřimova a ČB, společně u snídaně, společně na lesní cestě, společně u grilování (to bylo!), společně do dvou v noci... Vzácný čas jednoty a očekávání před Bohem!
A proč " s křížkem po funuse?", to proto, že jsem neudělal pár společných fotek!!! Napadlo mne to až doma...
Tak vám posílám alespoň pozdrav a foto z cesty do Lužné...

Autor
Církev víry České Budějovice
U synagogy s čepicí IDF, doufal jsem ve vstup zdarma. Marně.

Je 8.9.2023 10:52. Včera v 10:07 byl na FB stránkách Budějovického sboru církve Milost nasdílen zajímavý příspěvek, kde text začíná slovy „S křížkem po funuse…“ a následuje text „Byli jsme, vedoucí a pastoři sborů Církve víry v Česku…“. To na první pohled vypadá jako snad nějaký odklon od církve, ale to je jen vsuvka. Byli v podhůří Jeseníků. Ale ta zpráva je pozitivní a šlo o setkání vedoucích z 7 církevních sborů a to z Hradce Králové, Brna, Prostějova, Plzně, Ústí nad Labem, Pelhřimova, a Českých Budějovic. Šlo o setkání, které asi bylo motivované v duchu mých nedávno zaslaných žádostí směrem k této církvi. A vida v textu stojí „Vzácný **čas jednoty** a očekávání před Bohem!“. Myslím, že ta energie, co jsem přeposlal směrem na církev a píšu o tom na minulé stránce, tak ta asi šla směrem k nim na to setkání na horách. Vladimír Kocman zde zve lidi na FB ve videu k setkání v Budějovickém sboru v neděli od 10:00 a zmiňuje i nabídku křtů. Zmiňuje i třídenní setkání na horách, ke kterému došlo. Zmiňuje to, že každý máme na světě místo, které nám Bůh připravil a je dobré ho umět najít. To zní jako super věc! Tentokrát to ve mně budí i celkem velký zájem se tam jít podívat. Doplním to vymyšleným příběhem :).
Příběh o výuce dějepravy v roce 2087. Paní učitelka učí děti dějepravu a zrovna začíná hodina: „Tak děti. Dnes si povíme něco o slavné události zvané jako Dekret Grand Bohemia 2023, který se uskutečnil v horách při setkání Koncilu 7 Církví Milosti v září roku 2023. Tehdy započala slavná

reforma náboženství, kdy se lidé v jednotné spolupráci spojili a začali se vnímat více jako jeden celek, co si vzájemně více pomáhá a vnímá dílčí problémy. Na banket se jelo vlakem což jakožto veřejná doprava symbolizovalo střídmost. Na Koncilu 7 Církví Milosti se účastnili osobnosti jako Vladimír z Českých Budějovic, …“

Je 8.9.2023 14:04. Poslední dobou se mi myšlení upíná na biblický verš, který jsem uvedl v desátém díle příběhu na straně 94. Celkově bych řekl, že informace z desátého dílu příběhu zhruba od stran 81 a dále, kde jsou obrázky, které jsem dal sem nalevo. Tyto informace zapadají do témat, na která bych chtěl upozornit. Rozebírám tam věci jako Babylon, velkou nevěstku, papeže Františka, který o sobě prohlásil, že je žid. Vyvedení Božího lidu z Egypta. Verš, který se mi připomíná se týká tak zvaného sionismu. Je to z knihy Daniel kapitola 12, kde se na začátku povídá, že povstane kníže a ochránce Božího lidu a toho času budou zachránění. Zmiňuje se tam něco o čase, kdy se staly národem. No národ to je vlastně státnost. To souvisí s ideou sionismu, díky které vznikl stát Izrael. Někteří ortodoxní židé se ale domnívají, že to je hereze a takový stát může založit jen mesiáš a ne nějak organizace. No a není ono to třeba nakonec tak, že Boží lid jsou duše v různých národnostech? O tom jsem tam také psal v desátém díle. Možná opuštění duchovního Babylonu bude realizováno celkově opuštění špatného pohledu na soudobá náboženství ať už jde o křesťanství, judaismus či islám.

Balfourova deklarace z roku (1917), která byla vytvořena Anglickou vládou podporovala založení Izraele. Její pozadí je detailněji popsané zde:
https://www.milost.sk/logos/clanok/balfourova-deklarace-1917
Zde je zajímavý citát: „Palestina v této době byla jen málo osídlená, pustá země, jež byla součástí upadající Otomanské říše. Zaujímala však strategickou pozici u Suezského průplavu a na křižovatce pozemních cest k Indii a naftovým polím, o něž měla Británie enormní zájem.“
Ve hře byla ropa a ekonomická příležitost. Navíc podporovatelé toho byly lidé z rodin Rotschild a podobní. To jsou bankéři a už o nich ledacos uniklo, jak se hlásí k satanismu a všelijakým čarodějným praktikám z Egypta.

Je 10.9.2023 17:07. Ve středu 6.9.2023 jsem byl po nějaké době v Čajovém ateliéru. Moc tam poslední dobou nechodím, ale teď jsem měl takové tušení, že bych tam měl jít. Zrovna ten den bylo pravidelné hlavní online setkání E-koruny, kterého jsem se vzdáleně od 20:00 účastnil. V čajovně to bylo neobvykle zvláštní tím, že tam bylo nějak neobvykle málo lidí. Velmi málo zákazníků a z obsluhy tam nikdo nebyl, tak že Martin měl na starosti obsluhu sám. To mi ještě pověděl, že tuhle odešli z jeskyně všichni zákazníci bez placení a že tam přišel tak cca o 2 a

půl tisíce korun. Jednalo se o nějakou mladší partu lidí, která už tam prý dříve byla. Martin mi povídal, že tak nějak intuitivně cítí, jako kdyby se blížil k nějakému konci. Řekl bych, že je to asi konec starého druhu uvažování. Já se ho zeptal, zda neuvažuje k obrácení se ke Kristu. On odpověděl, že ne že Krišna musí stačit. Připadá mi to jako lpění na něčem, čeho by se měl pustit. Když se člověk drží a drží v životě něčeho, co očividně nějak moc štěstí nepřináší, tak rozumná cesta by měla být se od toho odpoutat a zkusit jiné věci. Zrovna dnes jsem byl ve sboru a pastor Vladimír Kocman povídal o tom, že křtem člověk nastupuje jinou životní cestu, která vede do záchrany. Jak příhodné tvrzení k poslednímu setkání s Martinem. Před křtem by ale člověk měl být obrácený, aby věděl do čeho jde a že bude muset pro to také něco i udělat. Martin se mě ptal „Kdo další je na mé černé listině a kdy jsem o čajovně psal naposledy?“. To mi vyznívá divně, když o mě mluví jako kdybych měl nějakou černou listinu. Já šel do čajovny s tím, že tam někoho mám potkat a nějak se informačně obohatit. Nebyl jsem schopen mu říct, kdy jsem naposledy psal o čajovně, ale když se zpětně podívám, asi to bylo na straně 267 ke konci popisu 7 bodu jak dávat svou energii podporování zdravého celku. Psal jsem tam o ztrácení svých podporovatelů a bylo to adresováno na čajovnu. Pak jsem tam také psal, že někteří zavrhují tvůrčí činnost ostatních. To je také špatně a souvisí to s tím. To jsou také důvody, proč jsem omezil navštěvování čajovny. Vadí mi i to, že spousta přátel, které jsem znal odtud, tak tam přestali chodit. Člověk navštěvuje prostory i kvůli lidem a ne jen pro to, jak dobře ty prostory vypadají. Je to nedávno, co Martin maloval obrazy lidem a já jsem jeden z těch lidí, kterým maloval obraz. Má je v čajovně vystavené a je jich celkem 13. Jeho záměr byl, že je těm lidem nakonec prodá, ale minimálně u mě se mu to nepovedlo. Ne jen u mě, ale asi i u ostatních lidí, když tam stále ty obrazy jsou. Pamatuji si ten moment, když se chystal malovat obraz pro mě. Povídal o tom, že jsou to portréty, ale nevypadá to jako portréty. Říkal jsem mu před malováním, že má oblíbená barva je modrá. Když jsem to pak vyděl hotové, co namaloval, tak to bylo napůl červené, napůl tmavě hnědě a neměl jsem z toho příjemný pocit. I kamarád Pošťák co to také viděl, tak říkal, že to na něj působí nepříjemně. Modrá barva nikde a v horní části mi to připadá, jako kdyby tam stála nějaká temná postava. Jako kdyby nějaký démon či co. Martin mi povídal, že ten můj portrét je největší ze všech a vypotřeboval na něj nejvíce barev. Povídal, že ta modrá tam prvně byla a pak nějak ztmavla. Nakonec po telefonátu, když jsem mu říkal, že mě se to vůbec nelíbí, tak můj portrét skončil u vchodu jako nástěnka. Martin mi vysvětluje z legrace, že to je podle filmu Třináctý válečník, kde vědma prohlásila že „Třináctý válečník musí být cizinec.“. Já tu jeho tvorbu beru z nadhledu a vím, že on se dostal do vlivu démonických sil, které mu brání obrátit se ke Kristu a mě vnímá jako nějakého padoucha. Přitom svojí realitu si utváří on sám. Já mu nic špatného nepřeji. Na straně 133 jsem psal komickou formou něco o jakémsi smyšleném akčním vymítači v čajovně. To měla být narážka na mě. Já jsem ale sám na něco takového bezradný. Nedovedu jako jednotlivec v čajovně ty lidi dostatečně přesvědčit. Cesta je je nějakým způsobem nalákat do sborů, kde je více věřících lidí a mají silnější působnost na jednotlivce. Někdo jako Martin tam sám asi nepůjde, ale možná by ho jeho přítelkyně mohla nějak namotivovat. Ještě že jí má. Navíc sbory se teď začnou možná organizačně měnit a budou pro hodně lidí přívětivější. Věřím tomu.

Je 11.9.2023 10:20. Další příběh z čajovny, který se stal, tak jsem pojmenoval „Boris a kniha na benzínce“. Boris byl zákazník, který chodil do čajovny, ale po určité nepříjemné události tam přestal chodit. S Martinem jsme tu událost rozebírali a on to bere tak, že jednal správně. To bylo tak, že Boris jednou půjčil Martinovi nějakou knihu a už si nevybavuji co přesně to bylo. Pak, když Boris chtěl knihu vrátit, byly s tím nějaké komplikace, protože například byla u Martina doma a Martin nebyl zrovna

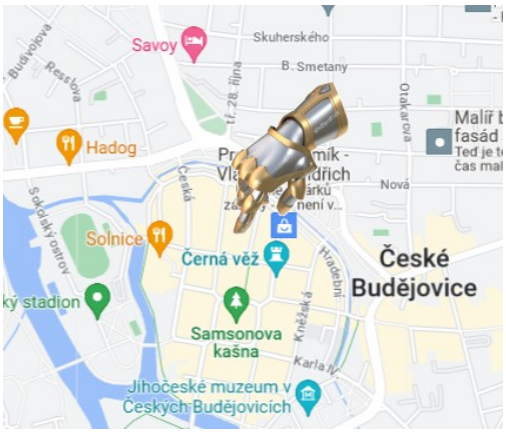
v čajovně, aby mu jí vrátil. Nevím kolikrát se to vráceni oddalovalo zda jen jednou a nebo vícekrát, ale Boris Martina nakonec požádal, ať mu knihu nechá dole v obchodě a jen si jí tam přijde vyzvednout, ale ať tam je. Martin to ale vymyslel tak, že knihu nakonec nenechal dole v obchodě a měl jí připravenou nahoře v čajovně s tím, že až Boris přijde, tak zavolají telefonem Martina a on mu jí snese během chvíle dolů. Martin mu jí chtěl osobně předat protože říkal, že je to osobní předání pro něj důležité. No jen že tím vlastně porušil Borisovo přání byť by se jednalo třeba o chvilku. Boris tam šel asi s postojem „Už jsem čekal dost a déle čekat nechci.“. Tak to nakonec dopadlo tak, že Boris dorazil do obchodu, kniha tam nebyla a údajně měl na spěch, tak že k převzetí nedošlo. Boris pak volal Martinovi, že chce aby mu nechal knihu na benzínce a on si jí tam vyzvedne. Tedy Martin vyslal jednoho ze svých zaměstnanců, aby doručil knihu na benzínku. Podle Martinovo povídání jevil Boris aroganci, že nebyl schopen chvilinku v obchodě počkat, aby mu Martin mohl knihu předat osobně. Nevím, jaká byla přesně domluva mezi nimi, ale Martin v ten moment nerozpoznal, co měl udělat, aby si udržel zákazníka. Pokud se to vracení vleklo, mohl ustoupit svým potřebám osobního vrácení a jako projev omluvy dát druhému to, co vyžadoval. Schopnost umět se nacítit na druhé a potlačit vlastní prospěch. Lidé, kteří si drtí ego všelijakými tvrdými praktikami ale tuto schopnost nějak nezískávají. Mají tendence ponižovat i ostatní. Řešení je umět být k sobě hodný a umět přijmout i milost od Krista a nechat si Bohem obměkčit srdce.

Je 11.9.2023 11:50. Další příběh z čajovny je má vlastní zkušenost. Pojmenoval bych to „Ledová tříšť a papežský stolec“. O papežích ve středověku se proslýchalo, že když za nimi přijeli panovníci na návštěvu, tak museli třeba i hodiny čekat před dveřmi, než je k sobě papež pustil. Jednou jsem takhle přišel do čajovny na čaj. V čajovně bylo prázdno a potkal jsem tam Martina. Pozdravili jsme se. Věděl o mě. On ale šel s nějakým člověkem dolů. Jenom že to trvalo minuty, co byl dole a v čajovně přitom nikdo nebyl. Žádní zákazníci a mě ze strany Martina chyběla nějaká věta typu „Já jdu teď dolu a za 10 minut se ti budu věnovat.“. Nic prostě jako kdybych tam nebyl. Jak jsem tam tak seděl a minuty ubíhaly, tak se mi začalo vybavovat, jak například kamarád tvrdil, že je mu nepříjemné, když v této čajovně čeká skoro hodinu, než se ho někdo zeptá co si chce objednat za čaj. Takové představy jsou mi v ten moment nepříjemné a nechci tam čekat dobu jako čtvrt hodiny, či déle, když je přitom čajovna úplně prázdná a nikdo mi nic ani nečekne. Tak jsem se cca po 5ti minutách zvedl, odešel jsem a šel do města na ledovou tříšť. Cestou jsem nikoho z obsluhy nepotkal. Pak mi volal Martin a divil se kde jsem a zda jsem přišel na čaj? Povídal jsem mu, že nevím kam odešel a jak dlouho tam bude. Že v čajovně bylo úplně prázdno a já měl žízeň, tak jsem šel jinam. Povídal jsem mu, že mi chyběla nějaká informace od něj jak dlouho bude pryč a že tam nechci čekat například půl hodiny, než se napiju. On mi říkal, že byl jen dole na chvilku něco tam potřeboval řešit a říkal, že ho to vlastně napadlo mi něco říct, ale neudělal to. Zase je tu ta otázka myšlenek. Člověka napadají různé myšlenky, ale někdy nejedná. Na to čekání upozorňovalo více lidí. Lidem je nepříjemné, když někde nadměrně dlouho čekají na obsluhu a sledují zpovzdálí, jak obsluha vede klubové debaty, či vypráví nějaké příběhy.

Je 11.9.2023 12:28. Další příběh by se dal nazvat „Věčný příběh zapadlého klíčku“. Tento příběh Martin vypráví lidem hodně a zrovna včera ho zas někomu vyprávěl. Tentokrát nejde o mezilidské vztahy, ale jen o nějaký technický problém s klíčem u dveří. Problém byl nepříjemný, zdlouhavý a jak Martin popisuje, tak po modlitbě ke Krišnovi byl problém okamžitě vyřešen. Tahle událost ale nijak nevede ke změně postoje k ostatním. Ke vnitřní změně k lepšímu. Přitom zrovna tento příběh je tolik vyzdvihován.

Je 12.9.2023 11:32. Pokračuji ve vyprávění příběhu ze smyšleného světa zasahujícího až na dalekou zafoukanou Transylvánii, o kterém jsem psal na stranách 170 – 173. Následně pak ještě na stranách 178 – 179, kde se zmiňuje paní Xénie Hexafona s její křišťálovou koulí.

Kronikář vypráví:
Psal se tehdy rok 2023 a temná Krakomorova říše si uzurpovala svět. Za oněch časů prst Stříbrné ruky v mapách střední Evropy ukázal na místa, kde sídlil Ateliér u archaického slévátka. Ona místa uzurpuje zlý Krakomor a právě tam se ubírá pozornost bratrstva Stříbrné ruky. Ateliér u archaického slévátka je nejhezčí podnik svého druhu ve střední Evropě a má stejného majitele, jako Transylvánský Ateliér plátýnek vyumělkovaných konviček. Kapitán zásahového oddílu Stříbrné ruky stojí se svým týmem před vstupem do Jeskyně a připravují plán výpadu. Abys rozuměl správně čtenáři, tak Jeskyně je pouhá součást čajového komplexu Ateliér u archaického slévátka. Komplex je ovládaný zlým místodržitelným démonem Halhuelem:
Kapitán oddílu Stříbrné ruky: „Musíme si připravit plán akce, jak toto místo osvobodit od Halhuela.“
Šimon člen oddílu Stříbrné ruky: „Kapitáne, kousek odtud má základnu Společenství Naděje. Co kdyby nám na pomoc vystřelili salvu modliteb, pokud budeme potřebovat?“
Kapitán oddílu Stříbrné ruky: „To je výborný nápad Šimone. I k tomu může dojít. Operace ‚První úder‘ musí být úspěšná!“
Kapitán oddílu Stříbrné ruky: „Johanko, až ti dám znamení, tak mi hodíš oknem ampulku se svěcenou vodou.“
Kapitán oddílu Stříbrné ruky: „Antone, rozmotej si růženec a pak ho ve vhodnou chvíli budeš poblíž zásahu natřásat.“
Kapitán oddílu Stříbrné ruky: „Šimone, až přitlačím svou ruku na správcovo hlavu, kryj mi záda modlitbou. Před dalšími náročnějšími expedicemi musíme nabrat nějaké zkušenosti. Jeden člen naší spřátelené gildy E-nikláku, který se jmenuje Vádar, tak propadl zlé Krakomorovo moci a odvrátil se od společenství...“
Kronikář upřesňuje: “Kapitán zmínil název operace ‚První úder‘. Jedná se o analogii popisované události na straně 133, kde je psáno ‚Čajovna – první střet‘.”
Kronikář dodává: „Gilda E-niklák je podobné společenství jako bratrstvo Stříbrné ruky. Obě tato společenství mívají online setkání členů z různých míst světa, ale Stříbrná ruka spojuje církve, kdežto E-niklák se věnuje tématům ekonomiky.“

Je 12.9.2023 13:37. Dnes jsem zahlédl příspěvek pana Romana Hladíka. Příspěvek má příznačných 77 liků. Je zde. Na tohoto člověka jsem poukazoval už na straně 319. Věřím, že je z nějaké skupinky lidí, kteří se snaží ustanovit novou vládu. Mluví o uspořádání nové vlády. Přímo navrhuje nové ministry. Tedy hodí se modlitba za to, ať se na správná místa dostanou ti správní lidé. Tak, jak to chce spravedlivý Bůh.

Je 12.9.2023 16:37. Navazuji na stránku 336, kde je zpráva, kterou jsem posílal Jirkovi Sapetovi z E-koruny. Minulou středu jsem byl po nějaké době v čajovně a měl jsem tam online setkání E-koruny. Hlavní týdenní kulatý stůl. Učitel véd tam zase nebyl. Asi má stále zdravotní problémy. Na straně 216 jsem byl poněkud drsný, když jsem o něm říkal „Na tohoto hada by si lidé vážně měli dát pozor.“. Ono být někdy důrazný má také své místo v církvi. Ani Jan Křtitel nebyl vždy líbezný k lidem, co k němu přicházeli. Martina z čajovny jsem tady veřejně vyhlásil, že je posedlý démonem a když je to tak, tak proč to nenapsat. On sám bývá tvrdý při vyjadřování k lidem. Učitel véd vyrůstal v ashramu a Martin inklinuje ke Krišnovi a tím vlastně jde stejným směrem. Oba mají v životě problémy, tak k čemu to vlastně tedy je?

Je 13.9.2023 9:12. Co tak poslouchám poslední dobou pravidelné komentáře pana VK k aktuálnímu dějí, tak poukazuje na to, že národní státy potřebují mít dobré vlády. Potřebují mít své autority. Bohužel na E-koruně stále vládne jakýsi duch opouštění autority. I Vítek z redakce Aeronetu zmiňuje, že sepsal knihu Moc přichází z nebe. Pokud se malé státy vzdají svých autorit, bude problém a bude to nepříjemně řešit nějaká globální autorita.

V křesťanství také funguje autorita, ale je to autorita neviditelná. Pokřtění lidé, kteří vstupují do služby Kristu dostávají určitá obdarování v podobě toho, že třeba mají nad něčím autoritu. Jirka Sapeta pana VK sleduje to vím. Povídal mi o tom, když jsme byly v Býkovicích. Tým E-koruny je v nebezpečí, když se se svými aktivitami nezaštitují Kristem. Bůh umožnil, aby jim byl poslán Vejmazka a dal jim lekci. Zkásnul E-korunu a smajznul server. Naštěstí to nebyl ten server, kde je přímo E-koruna. Vejmazku jsem jim ve středu připomněl v rámci centralizace dat na jednom místě. Lidé z tohoto mají obavy, protože se bojí, že na takovém centrálním místě toho někdo zneužije. Padl tam správný argument, že proč se bojíme centralizace dat na E-koruně mezi svými, když banky to mají také centralizované a všem je to jedno. Lidé mají v banky důvěru, protože je to hlavní mainstream a to E-koruna není. Myslím si ale, že banky si také nemohou dělat úplně co chtějí jako že by někomu vybrali peníze z účtu bez jeho vědomí a podobně. Také je nad nimi nějaká autorita, které je umožněno jen to, co připustí Bůh.

Bylo mi na E-koruně odpovězeno, že Vejmazka nebyl Živý člověk a to byla pro E-korunu zkušenost. Časem, až budou uvnitř ti správní lidé, tak už se tyto věci stávat nebudou. Bylo mi řečeno, že mám více důvěřovat lidem a jinak si budu přitahovat do svého okolí jen ty nesprávné lidi a budu nešťastný. Já jsem křesťan a bohužel jsem nucen brát každého neobráceného člověka jako potencionální hrozbu i kdyby byl velice hodný. I hodný člověk může stát mimo Boží ochranu a pokud bude umístěn v pozici, kde jde o moc, může toho zlo využít. To se může stát, že takový hodný člověk bez ochrany bude sbalen do pytle, hozen do dodávky a někde na ošklivém místě mu bude vysvětleno „My teď nejsme s E-korunou ještě úplně kamarádi, ale abychom se mohli lépe skamarádit, tak by bylo příjemné udělat na serveru tyto a tyto změny…“. V tomhle světě můžete důvěřovat hodným lidem jen pokud nejde o moc, ale jak je v tom moc, už je potřeba koukat i zda jsou pod správnou autoritou a ochranou. Potom jinak i zdánlivě hodný člověk dokáže dělat zvěrstva na ostatních.

Na straně 328 a dále jsem psal o kolegyni z E-koruny Paulíně. To bylo v pondělí 28.8.. Hned na to

ve středu 30.8. byl hlavní kulatý stůl E-koruny. Tam došlo k nějakým poruchám zvuku na Jitsi Meet a Jirka Sapeta řekl, ať raději přejdeme na Telegramovou konferenci. Tak jsem tam po chvilce šel a vidím tam jen Paulínu a Míšu. Míša říkala, že potřebuje někam jít a šla pryč, tak jsem tam zůstal s Paulínou sám. Následovala chvilka ticha. Přemýšlel jsem, zda se mě nebude chtít na něco zeptat třeba k tomu, co jsem psal, ale neptala se na nic a po chvilce tam přišly další lidé. Paulína už dříve v těch časech, co přijela paní Sochová do Ráje (strana 154), říkala, že je vděčná všelijakým rýpalům, protože ti je posouvají ve vývoji značně dál. Povídala o tom na hlavním kulatém stolu E-koruny někdy před tím setkáním v Ráji. To si dobře pamatuji. No a na straně 306 povídám o blížícím se setkání E-koruny v penzionu Ráj, které se uskuteční 21.10.2023. Zmiňoval jsem tam, že je potřeba tak jednou za 14 dní navštěvovat křesťanské sbory, abychom si sjednotili přemýšlení. To byl hlavní kulatý stůl myslím ve středu 16.8.2023, kdy Jirka Sapeta říkal, že pokud chce někdo stmelovat společnost, tak to může dělat v penzionu Ráj a Paulína se nabídla, že tam jede a může klidně někoho vzít sebou. Myslím, že přímo říkala, že pojede přes Budějovice, ale to si teď nejsem jistý. Třeba to byla nabídka mířená ke mně. No a minulý týden ve středu dopoledne jsem zde v dokumentu na straně 338 dal fotku bídného stavu mého účtu. A hned ten den na hlavním kulatém stole E-koruny mi Paulína pověděla něco v tom smyslu „Jestli chceš kritizovat lidi, tak v zaměstnání je to dobrá věc tam tě ocení, ale s Živými lidmi si moc dobře rozumět nebudeš.“. Takto nějak v tomto duchu to pověděla. To trochu vyznívá jako že není jiná cesta než být buďto zaměstnanec a nebo Živý člověk. Já volím raději nějakou cestu křesťanského agenta. Taková cesta by mi seděla více.

Další otázky byly k Ondrovo aktivitám. Aktivitám programátora E-koruny. Ten den se řešil vývoj E-koruny a ukazovalo se, jak aplikace vypadá, co se tam upravuje a podobně. Vypadá to, že Ondra je E-korunou vytížený a asi momentálně neřeší nějaké komunikátory. To co mě zajímá jsou právě ty komunikátory a ne vývoj E-koruny. Chtěl bych se účastnit vývojových kulatých stolů, kde se budou řešit věci kolem komunikace. Jirka Sapeta říkal, že i to časem přijde a ty stoly se budou konat.

Když už byla řeč o komunikátorech, na které jsem se ptal v souvislosti s Edenem, tak jsem zmínil, že Eden má v sobě zabudovanou LETS měnu. Ta se teď nepoužívá, ale časem by mohla. Ptal jsem se, zda jsou lidé na E-koruně svolní s myšlenkou, že by E-koruna časem uměla něco jako je například směna jedné LETS měny na nějakou jinou. To by mohlo být užitečné. Jeden z členů E-koruny říkal, že v tom nevidí problém, ale nevnímá ochotu v tomto spolupracovat ze strany ostatních správců LETS měn. Já bych ochotný v budoucnu byl. Jirka Sapeta se k tomu vyjádřil, že to bere jako určité zanášení systému, protože bude těžké zaručit, zda je ta či ta LETS měna správně krytá. To je dobrá připomínka. Zaručit to bude možné asi jedině tak, že prokazatelně lidé v tu měnu budou věřit a bude tedy zdravě fungovat. Až teprve potom by bylo možné uvažovat o nějakém propojení v podobě směn a podobně.

Je 13.9.2023 11:15. Pokračuji ve vyprávění smyšleného příběhu o bratrstvu Stříbrné ruky.

Kronikář vypráví, že toto se stalo ještě před událostí zvaná jako operace ‘První úder’ popsané na stránce 342. Kronikář dodává, že před akcí se museli operace naplánovat v širším kontextu. Kronikář popisuje zasedání bratrstva Stříbrné ruky:
Jeden z členů bratrstva: „Bratři a sestry Krakomor uzurpuje Ateliér u archaického slévátka už příliš dlouho. Musíme s tím něco dělat, ať se dobrá pověst Ježíše Krista šíří dále po světě.“
Jeden z členů bratrstva: „Svědectví o Ježíši Kristu už správci Ateliéru bylo vydáno několikrát a i nabídka, že může přijít do

sboru, ale odmítá to s Krišnovým jménem na rtech.“
Jedna z členek bratrstva: „Bratři a sestry my se musíme učit od schopných a zkušených léčitelů, jako je Curry Blake a například jeho Škola uzdravování.“
Jeden z členů bratrstva: „To je pravda o tomto člověku jsem slyšel nemalé skutky vykonané pro slávu Ježíše Krista. Například jak mu bylo předloženo cca 300 potvrzení od lékařů, že v místě, kde uzdravoval bylo vyléčeno AIDS a jiné velké skutky.“
Jeden z členů bratrstva: „Curry Blake zde ve Škole uzdravování povídá v lekci 25 v čase záznamu 14:53, že omyl číslo 1 u křesťanů je, že povídají nemocným, aby šly do církve a tam byly uzdravení. Na to my nemáme spoléhat, že tam přijdou a pomoc má být podána na místě.“
Jedna z členek bratrstva: „A dále lekce 24 v čase záznamu 28:15 je, že bez ohledu na to zda na to věří dotyčný a nebo ne, tak pokud nás vede Bůh k lidem, máme je uzdravovat.”
Jeden z členů bratrstva: „Pokud do Ateliéru vtrhne naše jízda a vyženeme Halhuela, tak k čemu to bude dobré, pokud se tam zase krátce na to vrátí?“

Je 13.9.2023 16:30. Kronikář pokračuje ve vyprávění příběhu ze zasedání bratrstva Stříbrné ruky:
Jedna z členek bratrstva: „K tomu je zapotřebí, aby došlo k obnově mysli. Ve Škole uzdravování je něco o tom popsáno v lekci 22 v čase záznamu 17:57. Je to o opouštění starých zvyků. Celkově lekce 22 – 26 jsou shrnující a bylo by dobré si prostudovat alespoň je, když nic dalšího.“
Jeden z členů bratrstva: „Opouštění starých zvyků? …… Zvyky se často pojí ke světu, který nás obklopuje. Možná by stálo za to přemýšlet, jak propojit dva rozdílné světy. Co ten správce čajovny je zač? Jaké má záliby?“
Jeden z členů bratrstva: „Je to velký fanda do čtení. Napište mu fantasy příběh. Když mu napíšete nějaký fantasy příběh, tak on ho určitě najde, přečte si ho a bude rád.“
Jeden z členů bratrstva: „Má oblíbenou nějakou konkrétní postavu?“
Jedna z členek bratrstva: „Knihu Ready Player One četl už několikrát. Je fascinovaný Gandalfem na té své diskotéce, kde dělá dýdžeje.“
Jeden z členů bratrstva: „Tak že má rád Gandalfa a pak také příběhy o Krišnovi jakož to nepřemožitelném bojovníkovi.“
Jeden z členů bratrstva: „Také jednomu z našich agentů namaloval v Ateliéru největší obraz. Jeden z třinácti obrazů. Mluví o něm jako o třináctém válečníkovi, co musí být cizinec.“
Jeden z členů bratrstva: „My pokud se chceme přiblížit světu a tomuto typu lidí, co vzhlížejí k velikánům, tak musíme být silné společenství a musí to být zjevné. Máme ve znaku ruku jako symbol jednání. Symbol toho jít do akce, ale ne jen to. Ta ruka je stříbrná. Symbolizuje, že disponujeme i prostředky. Prostředky a schopnosti, kterými můžeme druhým pomoci v dobách nouze. Něco takového by snad v dnešních dobách mohlo stačit k přiblížení se lidem.“

Jedna z členek bratrstva: „Další událost, kterou musíme probrat je gilda E-nikláku. Oni budou mít 21.10. setkání v jejich hlavním sídle Niklový Háj.“
…
Je 14.9.2023 11:58. Kronikář pokračuje ve vyprávění příběhu ze zasedání bratrstva Stříbrné ruky:
Jeden z členů bratrstva: „Nemáte někdo nějaké informace, jak je na tom Védar? Člen gildy E-nikláku.“
Jeden z členů bratrstva: „Byl jsem včera na hlavním kulatém stole E-nikláku, ale Vádar se tam opět neukazoval. Upřímně mi to připadá

tak, jako kdyby Védar pod mocí Krakomora infikoval mysl gildmástra E-nikláku. Předložil jsem včera gildě nabídku pomoci bratrstva Stříbrné ruky a možnosti se vzájemně poznat na společných kulatých stolech. Gildmástr E-nikláku tuto nabídku nejen nepřijal, ale on dokonce štěpí vlastní lid. On na doporučení Védarových nauk rozkládá už tak malou skupinu na nesmyslně malé oddíly a čeká, že to někam povede. E-niklák se musí organizačně propojit s ostatními na tom společném dobrém zájmu a ne se více a více tříštit. Další špatná zpráva je, že gildmástr začal zatajovat některé informace související s Védarem a tvrdí, že toto bude prozrazeno v užším kruhu. Opět příznaky nebezpečného jednání skrze zamezování šíření informací.“
Jeden z členů bratrstva: „Tak že E-niklák začíná mít tvary sekty? A bude tam na tom setkání v Niklovém Háji někdo od nás?“
Jedna z členek bratrstva: „Možná tam pojede jeden náš agent.“
Jeden z členů bratrstva: „Pokud tam bude náš člověk, co když tam z povzdálí na něj někdo přede všemi zahlásí věty jako třeba ‚Pozdní čas si vybral tento zaklínač…… zvěstuje bědy a já říkám špatná zpráva to je špatný host.‘?“
Jeden z členů bratrstva: „Bude to možná nehostinné místo pro bratra v Kristu, protože na místě by měli být i vyznavači doktríny Oživlých lidí. Je vícero druhů vyznavačů této doktríny a co jsem slyšel, tak oni (možná ne všichni) při iniciaci prohlašují, že jsou stvořiteli člověka jejich jména. Takováto tvrzení nejsou v souladu se Stvořitelem a evangeliem. Dá se u nich čekat snížená duchovní ochrana.“
Jedna z členek bratrstva: „Z psychologického hlediska finanční postavení jednotlivce má vliv na to, jak ho vnímají ostatní a jaký zaujmou k němu postoj.“
Jeden z členů bratrstva: „Bratři a sestry mějme VÍRU!! To přeci musí dobře dopadnout a věřme, že zvuk Rohu Niklového Háje zazní pro slávu dobra znova.“
Jedna z členek bratrstva: „Teď jsem si vzpomněla na prorockou hádanku. Je to hádanka z knihy Eliuzela a co když toto proroctví se naplní dne 21.10. v Niklovém Háji. Proroctví zní ‚Zvuk niklového rohu se ponese udolím znova a tehdy stanou společně v alianci silných rukou a bohatém útočišti stříbrných střech.‘.“

Kronikář dodává, že událost v Niklovém Háji byla symbolicky znázorněna i ve filmu Pán prstenů 2 – Dvě věže. Tam se Rohnaský lid šel schovat do pevnosti Helmův žleb v domnění, že budou v bezpečí, ale ztrácelo to na jednotě. Král Rohanu Théoden měl otrávenou mysl Sauronovým služebníkem Grimem Červivcem a tak štěpil sílu vlastního lidu. Naštěstí tu byla ale postava Gandalf! Gandalf nejen že osvobodil krále Théodena od zlé síly za pomocí své kouzelné hole, ale dokonce v den zaznění rohu Helma žlebu ke slávě dobra přivedl zpět rozštěpené vojenské oddíly Rohanu na pomoc.
Kronikář dodává, že o symbolice muže držící hůl je něco i v devátém díle kroniky na straně 148, kde je obrázek od člověka jménem Technik, který má projekt Škola Zdola a je o něm zmínka i na straně 322. I tento člověk je součástí klubu Ateliéru u archaického slévátka, ba co více. On je dokonce první člen tohoto klubu.

Je 14.9.2023 17:53. Pokračuji ve vyprávění příběhu o církvi Milost. Navazuji na stránku 338, kde jsem psal o Koncilu 7 Církví Milosti. Psal jsem také, že to ve mně budí velký zájem jít se podívat do sboru v neděli. Co tam asi bude představeno nového. Ještě k tomu navíc jsem viděl v úterý 12.9. ve 13:21 nasdílenou tuto pozvánku na Křesťanskou konferenci církví z Čech a Slovenska! Uskuteční se už 23. - 24. 9. 2023 v Banské Bystrici. Tak to je velká věc a podle těch změn, které jsem viděl ve sboru se na to docela i těším.

…

Je 14.9.2023 22:54. Obrázkem s pozvánkou na křesťanskou konferenci Čech a Slovenska ukončuji 13. díl mého příběhu. Tento díl má největší počet stran ze všech předchozích a to celkem 347.

Celkem 13 dílů má už 139 + 77 + 62 + 31 + 3 + 177 + 168 + 163 + 297 + 183 + 131 + 60 + 347 = 1838 stránek. Blížím se tedy už k dvou tisícům. Je to datově druhý největší PDF soubor s velikostí 32 MB. Datově největší je díl 8. s velikostí 43 MB a počtem stran 163.

Název dalšího dílu v pořadí už 14. bude více akční. Čtrnáctý díl má název Pomáháme si společně :)!

Zde je dostupný další díl mého příběhu:
http://jkali.cz/data/pomahame_si.pdf